

BIBLIOTHECA INDICA :
A -
COLLECTION OF ORIENTAL WORKS
PUBLISHED UNDER THE SUPERINTENDENCE OF THE
ASIATIC SOCIETY OF BENGAL.

NEW SERIES
Nos. 356, 361, 365, 366, 369, and 371.

Sáma Veda Sáñhitá,
WITH THE COMMENTARY OF
SA'YANA A'CHÁRYA.

EDITED BY
SATYAVRATA SA'MAS'RAMI.

EDITOR OF THE HINDU COMMENTATOR.

४७८
VOL. IV.

CALCUTTA.

PRINTED BY N. K. SIRCAR, AT THE GANESA PRESS.

1877.

सामवेदसंहिता

भगवत्यायणाचार्य-विरचित-भाष्य-संहिता,

श्रीलक्ष्मी

वङ्गदेशीयासियाटीक-समाजाभ्यर्थनया

अधीतवेद-“प्रद्वकम्बनन्दिनी”-सम्पादकेन

श्रीसत्यव्रतसामश्रमिभट्ठाचार्येण

वङ्गसामगेन

श्रीकिता यथावस्थरं श्रोषिता च ।

चतुर्थो भागः ।

॥ उत्तरार्चिकः ॥

चतुर्थादि-प्रपाठक-चयामकः ॥

कलिकाना

गणेश्यन्ते सुद्रितः ।

प्रकाश: १९१४ ।

॥ मन्त्राणामकारादिक्रमेण सूची ॥

—————○—————

मन्त्रप्रतीकम्					षट् अ
अकाशसुमङ्गः (५, १, १, १ = क १७, २, १—२३, २, ५—८—४)	..				२६२
अग्रम (५, १, ६, १ = क०)	२६३
अग्नश्चायुषिः (६, ३, ११, १ = क०)	२६४
अग्निवोदिवमणिभिः (४, १, ६, १ = क०)	२६५
अग्निज्ञरो (६, १, १०, १ = क०)	२६६
अग्निर्जुषतमो (६, २, १०, २ = क०)	२६७
अग्निर्द्वाषि (६, २, ७, १ = क०)	२६८
अग्नेलज्ञो (४, १, २१, १ = क ३, २, १८—१२, २, १४)	...				२६९
अग्न्ययुक्त्या (६, १, २, १ = क०)	२७०
अग्ने सुखतमे (६, १, १, ४ = क०)	२७१
अग्नेक्षीमं (६, १, १०, १ = क०)	२७२
अग्नेसिन्धुनां (४, १, १, ३ = क ८, ३, ११—२३, २, २)	...				२७३
अग्निकदहृषा (४, १, ३, ६ = क०)	२७४
अक्षाणोषाञ्चा (६, १, १, २ = क०)	२७५
अजीजनोहिप्रवान (६, १, ७, २ = क पर्युषप्रथम्य)	२७६
अत्याहिष्याना (४, १, ३, ५ = क०)	२७७
अथानेष्वलमानां (४, १, १४, ३ = क०)	२७८
अथाक्षश्वशः (६, ३, ७, १ = क०)	२७९
अधिलिष्ठीमात् (६, ३, ३०, ३ = क०)	२८०
अधुक्षतप्रिये (४, १, ३, ३ = क०)	२८१
अध्ययोऽग्निभिः (५, १, ११, १ = क ४, १, २०—४, २, १—१—३—४—५—१६, २, १२—१४)					२८२

मन्त्रप्रतीकम्					षष्ठम्
अहुहिला (६, १, ०, ३ = ऊ पयूषप्रधन)	४०९
अमाशरति (६, १, ११, २ = ऊ०)	४१९
अपश्चातोचराद्वः (५, १, ३, ६ = ऊ०)	१८३
अपश्चल्पवतेचर्षो (५, १, ०, १ = ऊ०)	१८४
अपश्चल्पवस्तेचर्षः (५, १, १५, २ = ऊ प्रदखलदेवायच्छ)	२२८
अपदारा (४, २, १, ६ = ऊ प्रकाशमुश्वनेव)	१०९
अपाङ्गपातं (६, २, १३, २ = ऊ८, १, ३—१८, १, १)	४८१
अभिक्षम्यक्षण्ठं (४, १, १, २ = ऊ८, ६, ११—१३, १, १)	१
अभिग्याति (४, १, ६, १ = ऊ०)	१०
अभिविष्टह' (६, २, ११, १ = ऊ७, २, १०)	७७२
अभिप्रियन्दिवं (४, १, १, १२ = ऊ प्रकाशमुश्वनेव)	१११
अभिप्रियादिवः (५, १, ४, ६ = ऊ०)	१८८
अभिवस्ता (६, २, १८, २ = ऊ८, २, १४)	५०४
अभिवायुः (६, २, १८, १ = ऊ८, २, १४)	५०३
अभिविप्रा (४, १, ४, २ = ऊ०)	१८५
अभिहिसत्त्व (४, १, १६, २ = ऊ४, १, ११)	२४३
अभीनोचर्षा (६, १, १८, ३ = ऊ८, २, १४)	५०४
अभीनोदायसातमं (४, १, १६, १ = ऊ५, १, ३—४—५—६—८—१२, १, १५—१६—१७, १, ११—१३—१४—१९—१८, १, १०—१६, २, ६)	१६२
अभ्यर्षस्त्रायुष (४, १, ४, ७ = ऊ०)	१५
अभ्यार्जनपञ्चुतो (४, १, ४, ८ = ऊ०)	१६
अभाष्टवोचरा (६, २, ४, १ = ऊ७, १, १०)	४५०
अभिवहाविचर्षणिः (६, २, ३, ४ = ऊ०)	५२१
अयंसोमदद्वः (६, ३, १३, १ = ऊ१५, १, ५)	५४३
अयन्दक्षायसाधनो (४, १, १६, १ = ऊ६, २, १२—८, १, १०—११)	७६
अयापवस्त्रधारया (५, १, ८, १ = ऊ०)	१८५

...
...

[ग]

सन्दर्भप्रतीक्षा				पृष्ठा
अवापकापवस्त्रा (५, १, २१, १ = ज्ञ ३, २, १७—८, २, १०—१९, १, १)				८८
अवाकोतो (५, १, ६, १ = ज्ञ०)	१८२
अवुक्तवर (५, १, ८, १ = ज्ञ०)	१८६
अयुक्तवृथा (५, १, ११, १ = ज्ञ ६, १, ६)	१७४
अर्चन्यर्कचरतो (५, १, २४, १ = ज्ञ ३, १, १२)	१००
अर्दानःसोम (५, १, २०, १ = ज्ञ १, १४—१८, १, ११)	१०१	
अर्दिराति (५, १, १४, १ = ज्ञ ५, १, ८—१०, १, १)	११६	
अरक्षिर्व (५, १, ५, १ = ज्ञ ६, १, १५)	४०३
अरक्षदुर्वाष्टो (५, १, १८, १ = ज्ञ०)	९१
अशावारेपरि (५, २, २, ६ = ज्ञ०)	११८
अशावारैःपरि (५, १, ५, १ = ज्ञ०)	१८०
अशाढमुर्ध (५, २, ८, १ = ज्ञ ५, १, ६)	१४१
अशाविष्टोमोचरणे (५, २, १३, १ = ज्ञ ५, २, ८—८, १, १—१७, १, ४—२३, २, १७—१०)	११७
अशक्तप्र (५, २, १, १ = ज्ञ०)	९
अशमिष्टवः (५, २, १, १ = ज्ञ०)	११४
अशभंरोदली (५, १, २, ६ = ज्ञ०)	१२०
अशभिष्टविष्टिष्य (५, १, १, १० = ज्ञ०)	११
अशाशक्तारदग्धी (५, १, १, ४ = ज्ञ १०, १, १—११, १, ११)	११०
अशप्रेष्टसम्भा (५, १, ८, १ = ज्ञ १, २, ६)	४५१
आशालाक्ष (५, १, १४, १ = ज्ञ ३, १, ०)	५४
आशयेष्टिलम् (५, १, ११, १ = ज्ञ ६, १, ६)	१०४
आशास्त्रिर् (५, १, ४, १ = ज्ञ ६, १, ४—१०, १, ५—१८, १, १— २३, १, १०)	२८८
आशामिर् (५, १, १, १ = ज्ञ अशालाक्ष)	४५८
आतेदेव (५, १, १, १० = ज्ञ०)	११८

[च]

ग्रन्थपत्रीकरण

आतेवती (४, २, १२, १ = ऊ ४, १, १०)	१५५	
आत्मारथे (६, २, ४, २ = ऊ आत्मारहस्यम्)	४५३	
आत्मासहस्रम् (६, २, ५, १ = ऊ ०, १, १४—१८, २, १२—२५, ३, ३)	४५२	
आदित्यरित्यः (४, १, २३, १ = ऊ०)	८८	
आवश्युतात्म (५, २, १७, १ = ऊ ५, २, १७—१९, १, १९)	४५८	
आवश्युमसंयतं (४, ०, ७, १ = ऊ प्रोष्टवासी०)	१३३	
आवल्लेगम् (६, २, २०, १ = ऊ ११, १, १६)	५०८	
आपवस्त्रानधारय (५, १, ४, ८ = ऊ०)	१८८	
आपवस्त्रमदिक्षम् (५, १, ५, ४ = ऊ०)	१८१	
आपानाशोविवस्त्रो (४, २, १, ८ = ऊ प्रकाशमुद्दरणव)	१०८	
आपन्नमा (४, १, २, ११ = ऊ०)	१२१	
आपान्नप्रकाशय (५, १, १८, १ = ऊ०)	५०७	
आपित्रेवस्त्रे (४, २, २, ८ = ऊ०)	११९	
आपझौपूचिर् (६, १, ११, १ = ऊ०)	४२८	
आपहुवः (४, १, १४, १ = ऊ ६, २, ७)	५४	
आश्योजित्यतं (४, १, ५, ४ = ऊ०)	१८	
आरथिमा (४, १, २, १२ = ऊ०)	११२	
आवच्छस्त्रमहि (४, १, १, १ = ऊ०)	८	
आसुतेचिह्नत (६, ३, १६, १ = ऊ०)	५११	
आसुतापरि (६, ३, ६, १ = ऊ १, १—७, १, १०—१२, १, ११)	४५८	
इदंवाकादिरं (४, १, १०, ३ = ऊ०)	२९	
इदंत्रेष्ठात्रोतिष्ठात्रोतिष्ठतम् (६, ३, ५, ३ = ऊ०)	५२७	
इन्द्रःसदामने (५, १, १०, २ = ऊ०)	२०१	
इन्द्रकातुश्च (६, ३, ६, १ = ऊ ६, १, १७—१८—६, १, १—१६—१६, ३, १—१५)	५१८	
इन्द्रमौशानम् (५, १, २०, ३ = ऊ १, १, १३—२१, २, २०)	१५८	

संख्याप्रतीकम्				ठडम्
इन्द्रधनुषो (६, २, ८, १ = ज्ञ. २, १२)	४६८
इन्द्रधनुषितो (६, २, ८, ३ = ज्ञ. ")...	४६९	
इन्द्रलेष्टोम् (६, १, ८, ३ ज्ञ परिप्रधन्य)	४७४	
इन्द्रस्त्रोमपदमान (५, १, १२, ३ = ज्ञ घर्तादिवः)	४११	
इन्द्रस्त्रोमराधसे (४, १, २, १ = ज्ञ.)	१०५	
इन्द्रायसोमपातवे महाय (६, ३, ३, ५ = ज्ञ.)	४२८	
इन्द्रायसोमिपातवै वृचष्टे (५, २, १८, ३ = ज्ञ परित्यंहये)	३५१	
इन्द्रायाहितिकमानो (४, १, ४, १ = ज्ञ.)	-	११०	
इन्द्रायाहि तूतुजान (४, २, ४, ३ = ज्ञ.)	११८	
इन्द्रायाहिधियेषितो (४, २, ४, २ = ज्ञ.)...	११८	
इन्द्रायेष्टो (४, १, ११, १ = ज्ञ १, १; १६—२०—२१—८, १, ४,— १०, २, ४—१६, १, ११—२२, १, १६—१३, १, १६—१०)	६०	
इमंस्तोम (४, १, ७, १ = ज्ञ १७, १, १५)	२१	
इमानुकम्भावना (४, १, १३, १ = ज्ञ.)	८८	
उत्तामिमेति (६, १, ६, ३ = ज्ञ ६, १, ११—८, १, ११)	४११	
उत्तम्याहरितो (५, १, ८, ३ = ज्ञ.)	१८९	
उत्तनरमा (४, १, ११, २ = ज्ञ अथापदा)	८८	
उत्तनःप्रिदा (६, ३, ६, १ = ज्ञ.)	५१७	
उत्तनोग्नेतौर् (४, १, ६, ३ = ज्ञ.)	१०	
उत्तनोवालासातये (५, १, ३, ४ = ज्ञ.)	१८०	
उत्तप्रिय (६, २, १४, ३ = ज्ञ साकम्भुष्टो)...	४८८	
उत्तवृद्धन् (६, १, १, ४ = ज्ञ.)	४३६	
उत्तवृद्धाज्ञो (६, १, १, ३ = ज्ञ.)	४८३	
उत्तेष्ठापर्दश्ते (५, १, ५, १ = ज्ञ.)	१८८	
उत्तामदन्त् (६, १, ३, १ = ज्ञ.)	४८४	
उद्ग्रेभारत (६, १, १, ३ = ज्ञ.)	४८४	

अन्तर्गतीकम्

उद्योगसुमामा (६, १, ६, १ = ज ६, १, १६)	४०५		
उद्देश्यि (६, १, ४, १ ज १४, १, १६)	४११		
उद्याते (४, १, ६, २ = ज ०)	१८८		
उपवःसवना (४, १, १४, २ = ज ०)	५८		
उपप्रव (४, १, १, १४, १ = ज १, २, १९)	१००		
उपप्रधनो (६, २, १, १ = ज ०)	४११		
उपवक्ते (६, ३, १६, २ = ज ०)	४५२		
उपोमतिःपृष्ठते (६, १, ६, २ = ज ६, १, २१—६, २, ११)	४११		
उपोद्वजातन् (५, २, १०, १ = ज ६, १, ५—१६, १, ११)	१०१		
उपयंश्यवद (५, १, १४, १ = ज ५, २, १४—१८, १, ०)	११०		
उभेष्यदिक्ष (४, १, १६, १ = ज ०)	५०		
उद्यम्युतिर (६, १, ११, १ = ज ७, २, १७)	४७४		
उद्यावेद (४, १, ५, २ = ज ०)	१८		
उत्तमतेन (६, ३, १५, १ = ज ०)	५४०		
उचिसनाय (४, १, १, १ = ज मिद्युत्तमान् दर्थतं)	१६३		
उत्तम्यंहरितो (५, १, ४, ६ = ज ०)	१८१		
उत्तम्यितस्य योग्यो (५, २, ४, २ = ज ०)	१८१		
उत्तम्युत्तम्यदर्शिपोद्वजनि (४, १, १३, १ = ज ३, २, ०—१३, १, १४)	५०		
उत्तम्युत्तम्यदर्शिपोद्वर्दिं (५, २, १, ८ = ज ०)	१०८		
उत्तम्युत्तम्यजनि (५, १, ६, २ = ज ०)	१०७		
उत्तेष्ठोमाच्चिभि (५, १, २, २ = ज ०)	१०४		
उत्तेष्ठोमाच्चक्षत (५, १, ६, १ = ज ०)	१८		
उत्तोन्निम्नलक्षण (६, २, ६, १ = ज ७, १, ११)	४६०		
उद्यम्योग्यि (५, १, १६, १ = ज ५, १, १२)	१५१		
उभेष्यतेनम (६, ३, २, १ = ज १०, १, १—११, ६, १२)	५१४		
उद्याव्यताय (५, १, ८, १ = ज परिप्रधन्)	४१२		

मन्त्रप्रतीकम्					पृष्ठम्
एषरक्षाय (५, १, ६, २ = ऊ०)	२८०
एषउस्तुपुरुषतो (५, २, २, १० = ऊ०)	२७५
एषउस्तुष्टवा (५, २, ४, १ = ऊ०)	२८०
एषकविर् (५, १, ६, १ = ऊ०)	२८०
एषगच्छुर् (५, २, ६, ४ = ऊ०)	२८८
एषदिवंविधावति (५, २, २, ७ = ऊ०)	२७३
एषदिवंवासुरत् (५, १, १, ८ = ऊ०)	२७४
एषदेवःशुभायते (५, २, ५, ३ = ऊ०)	२८४
एषदेवोचमन्तुः (५, २, २, १ = ऊ०)	२७०
एषदेवोरक्षर्यति (५, १, १, ४ = ऊ०)	२७१
एषदेवोविपन्नुमिः (५, २, २, ४ = ऊ०)	"
एषदेवोविपाक्षतो (५, २, २, ६ = ऊ०)	२७१
एषविद्या (५, २, १, १ = ऊ०)	१०५
एषनृभिर्विं (५, १, ६, ३ = ऊ०)	२८८
एषपवित्रे (५, १, ५, २ = ऊ०)	१८४
एषपुरुषियाद्यते (५, १, ३, २ = ऊ०)	१०६
एषप्रलेनज्ञाना (५, १, २, ६ = ऊ०)	१०५
एषरक्षिलभिरी० (५, १, ३, ५ = ऊ०)	२७८
एषतसूनि (५, १, ३, ७ = ऊ०)	१९८
एषवाख्यो (५, १, ५, १ = ऊ०)	१८३
एषविप्रैरभिष्टुतो (५, २, २, १ = ऊ०)	१७१
एषविश्वानिवार्या (५, २, २, ३ = ऊ०)	"
एषवृष्टा (५, २, ५, ४ = ऊ०)	२८५
एषघुणादाभ्यः (५, २, ६, ६ = ऊ०)	१८८
एषघुणाग्निष्ठदत् (५, २, ६, ५ = ऊ०)	"
एषझडाण्डि (५, २, ३, ६ = ऊ०)	२७८
एषमूर्यमरोचयत् (५, १, ५, ५ = ऊ०)	१८५

मन्त्रपत्रीकाम					षट्
एषसूर्यं शकासु (४, २, ५, ६ = ज०)	१८६
एषस्वपीतये (५, २, ४, ५ = ज०)	१८७
एषश्चमद्यो (५, २, ४, ४ = ज०)	"
एषस्यामातुचोला (५, २, ४, ३ = ज०)	१८१
एषहितोवि (५, २, ३, ४ = ज०)	१७७
करथाइन्द्र्यदग्रात् (५, २, १०, २ = ज०)	३०१
करथाइवभृवः (६, १, ६, १ = ज ६, १, १६)	४०६
कदामर्भम् (५, २, २२, ३ = ज ६, १, ७)	३७८
कविसिवप्रशंस्यं (५, १, १८, २ = ज ५, १, ११)	१५०
कविवेषस्या (५, २, १३, ३ = ज असाविसोमो)	३१८
केतुकृष्णवग्रकेतवे (६, २, १४, ३ = ज०)	५४१
गर्भेशासुः पितृः (६, २, ७, २ = ज०)	४६१
गायतिला (५, २, २३, १ = ज० ६, १, ८—१३, १, १—४)	१०८
गिरक्षेहन्त्र (४, १, ३, ७ = ज०)	११
गिरावज्रोन (५, १, १०, ३ = ज०)	१०१
गीषाइन्द्रो (५, १, ३, ८ = ज०)	११
कृतम्पवस (६, ३, १, ३ = ज०)	५१२
कमूल्हेन्द्रो (५, १, १, ३ = ज शिष्ठुष्टुष्टः नैवयंतम्)	१६९
अनोयक्षोन्पत्रो (५, ३, ८, १ = ज०)	५३६
अुष्ट्रहन्दाय (५, १, ३, ८ = ज०)	१८१
ओतिर्यक्षम् (४, १, २, १ = ज ८, २, ११—११, २, १)	१
तंवः अख्यायो (५, १, १६, १ = ज ३, २, १२—८, १, १०—११)	७६
तंविसराजं (५, १, १४, २ = ज ४, २, १४—१८, २, ०)	२१४
तंवियज्ञो अजायत (६, २, १६, २ = ज०)	५०७

[अ]

महाप्रभोक्तु					पृष्ठा
तत्त्वचितुर्वरेषं (६, ३, १०, १ = ज०)	५२०	
तदिदाष (६, ३, १६, १ = ज १२, १, १२)	५२१		
तत्त्वामदाय (४, १, ३, ८ = ज०)	११		
तत्त्वाविप्रा (४, १, ११, १ = ज० इत्यायेष्व)	१०		
तत्त्वाव्योचित (४, १, १२, १ = ज च्छेलव्यो)	१६		
तत्त्वाप्तिस्तु (५, १, १०, १ = ज०)	४२६		
तत्त्विर्दृश्य (५, २, १०, १ = ज ६, १ ५—१६, १, ११)	३७१		
तत्त्विष्वाक्यामूलि (५, १, १०, १ = ज०)	१००		
तत्त्वोद्दिष्ट्यो (५, २, ६, १ = ज०)	१२८		
तत्त्वुत्तात्त्वूयं (६, २, १०, १ = ज ७, १, १८—१६, १, ७—१८, १, १४)	४७६				
तत्त्वाप्तवस्तु (६, ३, १, १ = ज०)	५११		
तत्त्वाप्त्यस्त्वी (४, १, ५, १ = ज०)	१७		
तत्त्वक्त्वा (४, १, ४, ६ = ज०)	१५		
तत्त्वत्वर्त्त्वो (५, १, ११, १ = ज अध्यैषाच्छ्रितिः)	२०२		
तत्त्वद्वयात्त्वद (५, २, १०, १ = ज ५, १, १०—११, १, ११)	...	४४७			
तात्त्वःतत्त्वः (४, २, ४, १—६, ३, ११, १ = ज०)	...	११७, ५१८			
तात्त्वोत्तात्त्वतीर्त् (४, २, ६, १ = ज०)	१२०		
तत्त्वाप्तस्तु (६, २, १७, १ = ज ८, १, ११)	५००		
तत्त्वात्त्वस्त्वम् (६, ३, १६, १ = ज०)	५५१		
तत्त्वःसहस्रित्वं (५, १, ३, ६ = ज०)	१८१		
तत्त्वोद्दिष्टिं (४, २, ११, १ = ज० ४, १, १५)	१५४		
तत्त्वाप्त्यस्त्वोपिष्ठितः (४, १, १०, १ = ज सोमाप्तवस्तु)	...	०८			
तत्त्विश्वा (४, १, २, १ = ज०)	•		
तत्त्वामदेव (४, १, ८, १ = ज०)	१६		
तत्त्वामदायात्त्वाना (४, १, १०, १ = ज०)	१८		
तत्त्वामदायात्त्वति (४, १, ११, १ = ज०)	४३०		
दिक्षदुक्षेषुमहिषो (५, ३, १०, १ = ज०)	५५८		

[ज]

मन्त्रपत्रीकरण

पृष्ठम्

विरच्छेचत्त (५, २, १६, १ = ज ८, १, ११)	४५६
बंयविष्ट (५, २, १८, ३ = ज ५, १, ११)	२५०
बंवद्वचत (५, २, ८, ३ = ज ०)	१००
बंवलस्य (५, १, २०, २ = ज ५, १, १२—११, २, २०)	१६९
बंविधस्तं (५, १, १७, १ = ज ८ परिस्थानोग्रिष्ठाः)	९३
बंसुसीमदिक्षामो (५, २, १६, १ = ज ८ सीमाचिकारयुर्)	१४१
बंसुस्वाक्षोच्चद्विभिर् (५, २, १६, २ = ज ० ”)	”
बंसूर्येमधा (५, १, ४, १ = ज ०)	१५
बंसौमाचिकारयुर् (५, २, १६, १ = ज ० ५, २, ११—१२—१३—१४—१५)	१४१
बंहिङ्गःपिता (५, २, १३, २ = ज ४, १, १८)	१५८
बंहिराचस्तु (५, २, १५, १ = ज ५, ३, १०)	१२९
बंहिश्वतोजाम् (५, १, १६, ३ = ज ५, १, १५)	१५६
बंहिश्वरःशनिता (५, २, २०, १ = ज ८ २१, ११६)	५१०
बंश्वद्वाभर (५, २, १३, १ = ज ४, १, १८)	१५७
बंमन्येयज्ञानां (५, २, १६, १ = ज ०)	५४९
बंमन्येचप्रथा (५, २, १०, २ = ज ०)	४७१
बंमिन्द्रशशा (५, २, १२, १ = ज ० २, १८—१६, २, ०—१८, २, १४)	४७६
बंमीश्विष्टेचुतानाम् (५, १, ३, १ = ज ०)	१८४
बंयस्त्रैर्वीहृष्ण (५, १, ४, ६ = ज ०)	१६
बांविष्वेच्चवत (५, २, १, १ = ज ०)	१२४
बांशुभिन् (५, २, ११, ३ = ज ४, १, १८)	१५८
बेक्तुमपि (५, २, १०, १ = ज १३, २, १२)	५५६
बेविश्वसजोषसो (५, १, १३, २ = ज ८ परिस्थानोग्रिष्ठाः)	६४
दिवःपीठूषम् (५, १, ११, ३ = ज ८ अध्यवेच्चद्विभिः)	२०३
दिवोधर्मासि (५, १, १०, ३ = ज ५, १, ८ — २१, २, ८)	१४०
दिवोनाभा (५, १, ४, ४ = ज ०)	१८६
दीर्घंश्वासु (५, १, १६, १ = ज ०)	६१

मन्त्रपत्रीकरण		शुद्धम्
देवेभूत्या (४, १, २, ५ = ऊ०)	१७८
हिर्यंषष (५, २, १८, २ = ऊ परित्यंषयंतं)	...	१५१
धर्तांदिवः (५, १, १२, १ = ऊ ४, २, १४—२, १, १६—१५, १, १५—१०, १, २०—२३, १, १६—२३, १, १६)	...	२११
धिवाचक्र (६, ३, १५, ३ = ऊ०)	८५०
धरयोःपुरवच्यत्योर् (४, १, ५, ३ = ऊ०)	१८
जकिरस्यसंहत्य (६, १, १४, २ = ऊ०)	...	४८४
जकिटहर्मस्या (४, २, ८, १ = ऊ ४, १, ६)	...	१४०
जकीरेवलां (६, १, ४, २ = ऊ० ७, १, १०)	...	४५१
जलाज्ञतत्त्व (१, १, ७, २ = ऊ०)	...	१८५
जमसेदुपसीदत (६, ३, ३, ३ = ऊ०)	...	५१०
जराशंसमिष्ठ (६, १, १, ३ = ऊ०)	...	६६०
जरदोनवति (६, ३, ४, २ = ऊ१४, १, १६)	...	५१२
जामालाभिन्न (४, २, १, ११ = ऊ प्रकाशमुद्भवेष)	...	११०
जागियज्ञामां (४, २, ३, ३ = ऊ०)	...	१२५
जित्यखोलो (४, १, ४, ७ = ऊ०)	१८७
जूमपुनामी (५, २, १२, १ = ऊ परीतोषिष्ठ)	...	२०६
जूच्छसम्बत्ता (५, १, २, ८ = ऊ०)	...	१७७
पदापश्चीमताजसो (६, १, ३, २ = ऊ०)	...	१६४
परित्यंषयंतं (५, १, १८, १ = ऊ० ५, १, १८—१६—२०—६, १, १—२—१— १२, २, १—२—१४, २, १६—१७—१८—१८—१०—१८—१०—११— १९, १, ८—१७, १, ६—१९, २, १—२०, ३, ४)	...	१५०
परिकोच्चशम् (५, १, ६, ३ = ऊ०)	...	१६३
परिपथन्तेज्ञाय (६, १, ८, १ = ऊ० ६, १, २०—६, २, १०—१०, १, ६— ११, १, ०—१४, १, ४—१७, १, ६—२१, १, १६)	...	४१६

मन्त्रप्रतीकम्

		एठम्
परिष्टकाशा (४, २, २, ४ = ज०)	...	११७
परिष्काशानो (५, १, १६, ३ = ज० अभौतोवाजासातसे)	...	२२६
परिष्काशस्त्रिये (४, २, १३, ३ = ज परीतोचित्व)	१००
परिष्काशास इष्टवो (४, १, १, ७ = ज प्रकाशमुद्देश)	...	१०८
परिष्काशानोगिरिष्टः (४, १, १७, १ = ज ३, १, ८—८—१०—५, १, ८—६, २, ९—१२, १, १८—१४, १, ३—१५, १, ८—८—१०—११—१२—१६, १, ७)	...	४१
परीतोचित्वता (५, २, १२१ = ज ५, १, १—२—३—४—५—६—०, १, ३—४—७, २, ३—४—६, १, ३—६, २, ४—६, ३, ११—११, १, १८—१२, २, २०—१५, १, ६—१५, २, १२—१०—१४—२६, १, ५—१६, १, ६, १८, १, १८)	...	३०५
पर्णन्यःपिता (४, २, १३, २ = ज असाविषोमो)	३२८
पर्युप्रधन्य (६, १, ०, १ = ज ६, १, १८—१८—६, २, ८—१०, १, ५—८)	...	४०८
पर्यन्तोवाजासातये (५, १, ३, ३ = ज०)	१८०
पवमानगितोम्भसे (५, २, १५, २ = ज पवस्तदेवाशायुषग्)	..	२२८
पवमानमवस्थावो (५, १, ३, २ = ज०)	...	१०८
पवमानवस्त्रियि (५, २, ११, ३ = ज०)	..	३०५
पवमानहुदीर्घं (५, ३, १, ८ = ज०)	...	५२१
पवमानसज्जिप्ततो (५, २, ११, १ = ज०)	...	३०३
पवमानोचमिस्तृष्णो (४, २, २, ५ = ज०)	...	११७
पवमानोचसिद्धदत् (५, १, १, ५ = ज०)	..	५१४
पवमानोरथीमः (५, २, ११, २ = ज०)	...	३०४
पवस्तदेवाशायुषग् (५, १, १५, १ = ज ४, २, १७—१८—१९—२०—१७, १, १)	११७	११७
पवस्तदेववीतय (५, २, १७, १ = ज० ५, १, १७—११, २, १८)	...	३४७
पवस्तदेववीर्त (५, १, ३, १ = ज०)	...	८
पवस्तदहित्त (५, ३, १, १ = ज०)	..	५११
पवस्तोममहागत्युदः (५, १, १७, १ = ज ५, १, ८—११, ३, ८)	...	२४६

अन्तिम संख्या	प्रतीक	प्राप्ति
प्रवर्षसोमसंहे (५, २, १९, १ = ज० ६, १, ४)
प्रवीतारः पुनीतन (४, १, ४, ४ = ज०)
प्रावसानीदेवन् (५, २, ८, ४ = ज०)
प्रावसानीशेषाभ्येत्युचिभिर् (५, २, ८, २ = ज०)
प्रावसानीः स्वस्यावनीः चुकुवा (५, २, ८, २ = ज०)
प्रावसानीः स्वस्यावनीः चिर् (५, २, ८, १ = ज०)
प्रिवालारस्य (६, २, ५, १ = क चालास्वस्य)
प्रिवाचुलस्य (६, १, १६, १ = क च, १, ८—१३, १, १५—११, १, १६—१६, १२—१८, २, १६)
पुनानादसाधनं (४, १, ६, १ = ज० ४, १, १२—१०, १, १८—१८—८, १, १८ —१४, २, १४)
पुनानः कल्पेष्वा (४, १, २, १ = ज०)
पुनानास्वस्य पदो (५, १, २, १ = ज०)
पुनानोवारे (४, १, १२, १ = ज० स्वस्यानाः)
पुरः सप्तं (५, १, ६, १ = ज०)
पुराचिन्द्र (५, १, २०, १ = ज० ५, १, १३—२१, १, २०)
पुरवाहिं (४, २, ११, २ = ज० ४, १, १०)
प्रकाशमुद्देश (४, २, १, १ = ज० ६, २, ५—१६, २, १८—११, २, १—६)
प्रकाशसंह (५, २, १०, १ = ज०)
प्रतिवासूर (४, १, ८, १ = ज०)
प्रतेषोगारो (५, १, १६, १ = ज० ६, १, ४)
प्रत्यज्ञिपित्रते (६, ३, १, १ = क १०, १, १—१, १, ११)
प्रधारामघो० (४, २, १, १ = ज०)
प्रभृतोपरो (६, २, १, १ = ज०)
प्रयत्नामाचो (४, १, १, १ = ज०)
प्रवासासिन्द्र (५, १, ४, १ = ज०)
प्रकाश्यताः स्वस्यारस् (४, १, १०, १ = क ४, १, १५—१३, १, १)

मन्त्रप्रतीकम्

		षष्ठम्
प्रवाच्यस्मां सच्चरेता (४, २, १०, २ = ज्ञ१, १, १५—१३, ३, १)	...	१४०
प्रबोधिष्यो (४, २, ७, २ = ज्ञ० प्रोच्यथाष्यो)	...	१२२
प्रबीमिदाय (४, २, ४, १ = ज्ञ०)	...	१२६
प्रबीर्णाप (४, १, २, ४ = ज्ञ३, २, १९)	...	१००
प्रस्वेतज्ज्वीरते (५, १, ५, २ = ज्ञ०)	..	१६०
प्रकुर्वामाया (६, २, ३, १ = ज १, २, १७—१८—६, २, १८—१९—१०—८, १, १—११, १, १—२—१२—१४, १, १६—१६, १, १४—१८, १, १७—१६, १, १८—२०—११—१२, १, ७)		४३७
प्रसोमयासीन्द्रस्य (४, २, १०, ३ = ज्ञ४, १, १५—२३, ३, १)	...	१५०
प्रस्तामासीरथा० (४, २, १, ४ = उ प्रकाशमुद्गरेव)	...	१०६
प्रहंसासकृपत्वा (४, २, १, २ = उ प्रकाशमुद्गरेव)	...	१०३
प्रेहोच्यग्रेदीदिदि (६, १, १०, ३ = च०)	...	४२७
प्रेषण्यो (५, १, १८, १ = उ ५, १, ११)	..	२४९
प्रोच्यासीद् (४, २, ७, १ = च० ४, १, ७—६, १, १०—७, २, ११—१०, १, ५—२३, १, १५—१८)	...	१३१
प्रोच्यद्वयोन (४, २, ६, २ = च०)	...	१८८
वभवेतु (६, ३, ३, १ = च०)	...	४१८
वृहत्तिरिध्म (५, २, २१, २, = उ ६, १, ६)	...	३७४
व्रस्तप्रकावत् (६, १, ७, ३ = च०)	...	४६२
मद्रावस्था (६, २, ८, २ = उ ७, २, ६)	..	४६४
मरामेधा० (४, १, ०, २ = उ ० १७, १, १५)	...	२१
मित्तिविश्वा (४, १, ६, १ = च०)	..	२७
भूयामते (६, २, १६, २ = उ पिवासुभस्त्)	...	४२२
मघोनस्यापवस्त् (५, १, १, ० = च०)	...	१४७
मत्तिवादुम् (५, १, १, १ = ज्ञ० अक्तित्वमुदः)	..	२६४
मन्त्रपाठि (६, २, २०, १ = ज्ञ० ११, १, १६)	...	५०८

मन्त्रपत्रीकरण				संख्या
महाशुभेति (५, १, ४, २ = ऊ०)	१८५
महामन्त्रामूलपात् (६, १, १, २, = ऊ०)	३८०
महात्सूची (५, २, १, ३ = ऊ आवाम्भसुदः)	२९५
महाइष्ट्रोय० (५, २, १०, ० = ऊ०)	१०१
महामन्त्रामहीर् (४, १, ३, ४ = ऊ०)	८
महीमेष्वर (४, १, २१, १ = ऊ अथापवा)	६०
महोनोराय० (५, १, २, १ = ऊ०)	१४४
महाविश्वा (५, २, ८, २ = ऊ०)	"
माचिदन्यत् (५, १, ५, १ = ऊ ६, १, १५)	४०२
मानोषज्ञाता (६, १, ६, २ = इन्द्रकतुग्रामा)	५१८
मूर्धानन्दिदी (४, २, ३, १ स्व ऊ०)	१२३
मूर्खनिलादश (५, १, २, ४ = ऊ०)	१०५
मूर्खमानःसुहस्या (४, १, ११, १ = ऊ ३, १, १—१—३—४—३, २,				
४—५, १, ४—६—८, २, ८—८—६, २, ११—१२, १, ५—				
१४—२०, २, ०—२०, २, ८	१८
मध्याज्ञौकेषु (५, १, ११, २ = ऊ ४, ५, १६)	१५२
मद्भ (४, २, ६, २ = ऊ०)	११०
मदकहिरदयते (५, १, २१, १ = ऊ ६, १, ०)	३७६
मःपावमानौरथेत्यूचिभिर्)	२६४
मःसोमःकल्पित्वा (५, १, ४, ५ = ऊ०)	१८६
मःखीहितीषु (६, २, १, २ = ऊ०)	४४३
मञ्जिष्ठमन्त्रावहमषे (६, २, ११, १ = ऊ ८, १, १८, १, ३)	४८०
मञ्जाथथाष्पूर्व (६, १, १६, १ = ऊ०)	५०९
मञ्जस्त्रनस् (४, १, २३, २ = ऊ०)	८६
मञ्जस्त्रहित्य (४, १, १०, १ = ऊ०)	१८
मतरम्भमयामषे (५, १, १५, १ = ऊ ५, २, १०)	३३८
मनेदिष (४, २, १४, ३ = ऊ ४, १, १८—२३, २, १६)	१११

[त]

मन्त्रप्रतीकम्			पृष्ठम्
यत्पात्रोऽस्यावद्दो (५, १, १३, ३ = ज्ञ गाथिता)	३८०
यदस्तर (५, १, १, १ = ज्ञ०)	३८१
यदिन्द्रिय (५, १, १४, १ = ज्ञ ४, १, १६—१३, १, १९)	१६०
यदिन्द्रियान् (५, १, १३, १ = ज्ञ ४, १, १५)	१६१
यदीषुतेभिर् (५, १, २, ३ = ज्ञ १०, १, १—११, १, ११)	५१६
यदाद्वयेष्वयमे (५, १, १३, २ = ज्ञ ४, १, १५)	२११
यदीडात्रीक (५, १, ६, ६ = ज्ञ०)	१८
यद्यत्तर्वते (५, १, १४, २ = ज्ञ ४, १, १६—१३, १, १८)	१६०
यस्येष्वस्य (५, १, १४, १ = ज्ञ०)	४८१
यस्त्रिहिता (५, १, ११, २ = ज्ञ ५, १, ७)	१०७
यस्तरहस्यः (५, १, १८, १ = ज्ञ ३, १, ११—११, १, १४)	७१
यस्तत्त्वशः ४, १, ६, १ = ज्ञ०)	१७
युद्धाद्विक्षिता (५, १, १३, ३ = ज्ञ गाथिता)	३८१
युद्धित्रध्वं (५, १, १२, १ = ज्ञ०)	५४१
युद्धत्यस्त्राम्या (५, १, १२, १ = ज्ञ०)	५४२
येनदेवाःपविचेत (५, १, ६, ५ = ज्ञ०)	१८७
येसोमासःपरावति (५, १, ११, १ = ज्ञ ४, १, १६)	१५२
रथिन्द्रिय (५, १, ४, १० = ज्ञ०)	१६
रसनेभिर्दो (५, १, ११, ३ = ज्ञ इन्द्रायेष्वो)	११
राजानोनप्रशक्तिः (५, १, १, ९ = ज्ञ प्रकाशमुण्डनेव)	१०७
रायाद्विरच्यथा (५, १, ८, २ = ज्ञ०)	२६
रेवतीर्णः (५, १, १४, १ = ज्ञ ३, १, ७)	५१
वयन्ते अस्त्राधस्ता (५, १, १६, १ = ज्ञ अमीनोवायाचाततः)	२३२
वसुरन्निर्बन्धु (५, १, १२, २ = ज्ञ अम्नेलङ्घो)	८६
वाणीवाज्ञे वु (५, १, १०, २ = ज्ञ०)	५४८
वावृष्टामःइवसा (५, १, १६, १ = ज्ञ १२, १, ११)	५५४
वामार्थ्यवनीष्वदः (५, १, १, ७ = ज्ञ०)	१६१

पद्मप्रतीक्षम्			पृष्ठम्
विभाद्वृहत्पितृ (६, ३, ५, १ = ज्ञ०)	५१५
विभाद्वृहत्पुरुष (६, ३, ५, २ = ज्ञ०)	५२६
पृष्ठिक्षिकःपरि (५, १, २, २ = ज्ञ०)	१०८
पृष्ठियावारीत्यापेशम् (६, ३, ११, १ = ज्ञ०)	५४०
पृष्ठियिवेषो (६, ३, १४, २ = ज्ञ०)	.	..	५४८
पृष्ठेमलापमित्रं (४, १, ०, ३ = ज्ञ० १७, १, १५)	११
प्रियुज्ञानंशर्वरि (५, २, १६, २ = ज्ञ० ६, १, ४)	१६८
प्रियुज्ञानंशर्वंतं (५, १, १, १ = ज्ञ० ८, १, १२—१०, १, ०—१०, १, ०—१८—१३, २, ४—१३, १, ०)	१६४
प्रकापवस्त्र (५, १, १०, २ = ज्ञ० ५, १, ८—११, ३, ८)	१४६
प्रभा मालात्युभिर् (४, १, २, २ = ज्ञ०)	०
प्रधानेष्टो (६, ३, १२, २ = ज्ञ० १५, १, ५)	५४५
प्रूपामः (६, ३, ११, २ = ज्ञ० ०, १, १०)	५०२
पूरीनो (५, १, १२, २ = ज्ञ० वर्णादिषः)	११२
प्राचकारव (५, २, १०, १ = ज्ञ० ५, १, ८—१०, १, १)	११६
प्रदृश्यो (५, ३, ११, २ = ज्ञ० १५, २, ५)	५४१
प्रवत्तद्वयमालूभिर् (४, १, १६, २ = ज्ञ० ८, २, १२—८, १, १०—११)	७५
प्रावक्षणियोदत (४, २, ६, १ = ज्ञ० ४, १, १२—०, १, १८—१८—१, १, १८—१४, २, १५)	१४६
प्रवित्तसाधि (५, २, ०, २ = ज्ञ०)	१८२
प्रदेवः (५, २, ०, ६ = ज्ञ०)	१८६
प्रवाक्ष्यादिवः (५, २, ४, २ = १४, १, १६)	५०५
प्रवज्ञे (५, ३, १, ४ = ज्ञ०)	५१४
प्रवाचनोम (४, १, ४, १ = ज्ञ०)	११
प्रवाच्यातिः (४, १, ४, २ = ज्ञ०)	"
प्रवाहचसुत (५, १, ४, २ = ज्ञ०)	११
प्रवोधगाय (४, १, १५, १ = ज्ञ० ३, १, ०—२५, १, १४)	५१
प्रवोधमालिर् (५, १, १६, २ = ज्ञ०)	५४८
प्रवेदो (५, ३, १, २ = ज्ञ०)	५४८
प्रवद्वामदिनमः (५, १, ५, ४ = ज्ञ०)	१८१
प्रपविष्विष्वाद्यो (५, २, ०, २ = ज्ञ०)	१८१
प्रपुष्वानश्चय (५, १, ४, १ = ज्ञ० वाग्मास्तविर्)	१८१
प्रमद्वामात्रो (५, २, १०, २ = ज्ञ० ८, १, १२)	५१०
प्रमत्तग्निम् (५, २, १२, १ = ज्ञ० ४, १, १०)	५४६

भन्नप्रतीकम्		एषम्
समझाविश्वा (५, २, ६, २ = ज०)	...	१९९
समिक्षेत्रोत (४, १, १२, २ = ज १, २, ०—१३, १, १४)	...	५०
समीवस्थ (४, २, ६, २ = ज० ४, १, १२—०, १, १३—११—६, १, १८—१४, १, १५)	...	४६६
समीचीनासचारत (४, २, १, १० = ज प्रकाशमुद्देश)	...	१०६
समुद्रोच्चपद्म (४, १, १, ५ = ज०)	...	१०
समुप्रियोदयवते (६, २, ८, ३ = ज० ३, १, ६)	...	४६५
सम्भातुभिर् (६, १, १५, २ = ज चाकमुचे)	...	४८७
सम्भालाण्ड (४, २, ४, २ = ज०)	..	१२६
सम्भीजतउदगायस्य (४, १, १, १ = ज प्रकाशमुद्देश)	...	१०५
सम्बिर्ता (६, १, ४, १ = ज चाकार्यविरुद्ध)	...	१८८
सम्बार्थ (६, १, १४, ३ = ज०)	..	४८५
सम्बागी (५, १, ७, ३ = ज०)	...	१८१
सम्बाध्यम् (४, १, २, ० = ज०)	...	११९
सम्बीरो (६, १, ३, ३ = प्रत्यक्षालाय)	..	४३८
सम्बृद्धा (५, १, ७, ५ = ज०)	...	१९२
सम्भूतः (५, २, ७, १ = ज०)	...	१९०
सम्भूत्वे (४, १, १८, १ = ज २, २, ११—११, १, १४)	...	७१
सम्भलधारारंभवत्ते (६, २, ६, १ = ज २, २, १—०, १, १०—१२, १, १३)	...	४५८
साक्षातः (६, ३, १८, १ = ज०)	...	५०
साक्षमुच्ची ६, १, १५, १ = ज ८, १, ०—१२, १, ८—१८, १, ४)	...	४८६
सुप्रावीरक् (६, १, २, २ ज०)	...	१९१
सुरूपकृत्यम् (४, १, १५, १ = ज०)	...	५०
सुविमिद्धी (६, १, १, १ ज०)	..	४७
सुखाकासीविद्विभिर् (४, १, २०, १ = ज सोमाःपवन)	...	७८
स्वर्णस्त्रेव (६, १, ६, १ = ज ६, १, ११—६, २, ११)	...	४१०
सीमःपुनानोचर्वति (५, १, १, १ = ज०)	...	१७९
सोमाचलपम् (५, १, ४, १ = ज०)	...	१८४
सोमाःपवनहस्तये (४, १, २०, १ = ज २, २, १३—१४—१५—१६—१७—१८, २, १९—१०—१८—१९, १, १—२३, १, १४)	..	७८
सोमानास्तरण (६, १, ११, १ = ज०)	...	५१८
स्वस्त्रुतेभिर् (६, ३, ३, १ = ज०)	...	५२०
स्विकासासोरथा (४, २, १, ५ = ज प्रकाशमुद्देश)	...	१०६
स्वोतादेवो (६, ३, १०, १ = ज०)	...	५४९

यस्य निघ्नसितं वे दा यो वेदे भ्योऽखिलं जगत् ।
निर्ब्रमे तमहं वन्दे विद्यातौर्ध-महेश्वरम् ॥ ७ ॥

॥ अथ सप्तमोऽध्यायः चारभ्यते* ॥

तन

प्रथमखण्ड, † प्रथम-तृचे—

प्रथमा ।

१ ९ २१९ २१२५९
 ज्योतिर्यज्ञस्यपवतेमधुप्रियं
 २ १२१९ २११९
 पितादेवानाच्चनिताविभूवत्सः ।
 १ २ ० १२ २१२ ३४ १२
 दधातिरत्नथस्यधयोरपीच्यं
 १ ११ २१२ २१२ २४ २८
 मदिन्तमोमत्सरइन्द्रियोरसः ॥ १६ ॥

“यज्ञस्य” अग्निष्टोमादेः “ज्योतिः” दीपकः सोमः “प्रियम्”
इन्द्रादोनां प्रियभूतं “मधु” मधुरसं “पवते” पूयते दशापवि-

* 'चिष्वसौमिकमिदामी वष्टमहः'—२८ वि० ।

† ‘वयस्तिश्वरे वताष्टुम्’—इति वि. ।

૨૦૧૦, ૩, ૧૯, ૫।

तथ शीघ्रतद्यर्थः । रसो विशेषते—“पिता” पालकः “जनिता” फलस्य उत्पादकः “विभूतसुः” प्रभूतधनः तेन सम्यादयितुं ग्रन्थलात् ताट्यः सोमरसः “स्वधयोः” [“स्वधे”—इति आवाप्तिव्योर्नाम (निघ० ३, १०, १)] , “अपीच्यम्” [—इति चान्तर्हितस्य (निघ० ३, २५, ६)] आवाप्तिव्यो-मंधेऽन्तर्हितं “रत्नं” रमणीयं धनं “दधाति” स्थापयति यजमानेषु । स एव पुनर्विशेषते—“रसः” रसयिता “मदिन्मः” मादयितृतमः “मत्सरः” स सोमः “इन्द्रियः” इन्द्रेण ज्ञातः इन्द्रिय-वर्द्धको वाः ॥ १ ॥

अथ हितौया ।

३ १२ ३ ११ ११ १२ १२
अभिक्रन्दन्कालशंबाङ्ग्यर्थति

१ १२ ३ ११ ३ ११ ११
पतिहीवःशतधारोविचक्षणः ।

१ १२ ३ १२ १२
हरिर्मित्यसदनेषु सीदति

१ १२ ३ १२ ११ ११
मर्मजानोविभिः सिन्धुभिर्वृषा ॥ २० ॥

* ‘चोतिर्यज्ञस्य पवते—चोतिर्यज्ञस्य दीप्तिकरं यज्ञस्य पवते पूर्यते मधु-रसः * * * पिता देवानां जनिता विविषेन प्रकारेण जनिता । कवसु ? “चन्मौ प्राक्षाङ्गतिः सम्यग्दित्य मुपतिष्ठते । आदित्याज्ञायते इष्टिर्हृषेरङ्गं ततः प्रकाः”—चन्मौ प्रकारेण जनिता । विभुर्विश्वस्य भावयिता । दधाति धारयति रत्नं स्वधयोः अपीच्यम् अविभाग्य मदिन्मः मत्सरः भवणीयः इन्द्रियः इन्द्रस्य सभूतः रसः वीर्यम्—इति वि० ।

† अ० वे० ७, ३, १४, १।

सोमः “वाजी” वेजनवान् गमनवान् [यहा, अस्त्रसदृशः] “अभिक्रम्दन्” अभितः शब्दं कुर्वन् “कलशं” द्रोषकलशम् “अर्पति” गच्छति । कौटृशः “दिवः” द्योतमानस्य पत्तरिक्षस्य दशापवित्रलक्षणस्य “पतिः” पालकः स्वामी यहा दुलोकस्य स्वामी [दिवि हि सोमउत्त्यन्तः “द्वृतीयस्या मितो दिवि सोम आसीत्”—इति चुतेः] “शतधारः” परिमित-धार-पेतः “विचक्षणः” विशेषेण द्रष्टा* ‘हरिः’ हरितवर्णः सोमरसः “मित्रस्य” मित्रवर्हितकरस्य यज्ञस्य “सदनेषु” “सौदति” निषस्तो भवति† । कौटृशः सन्? “सिन्धुभिः” स्थन्दन-साधनैः अविरोमभिः दशापवित्रावयवै‡ “मर्मजानः” शोधमानः “हृषा” वर्षकः फलानाम् ॥ २ ॥

अथ द्वौया ।

१११ १११ १११ १११
अग्रेसिन्धुनाम्यवमानोचर्ष
१११ १११ १११ १११ १११
स्थग्नेवाचोचयियोगोपुगच्छसि ।
१११ १११ १११ १११ १११
अग्रेवाजस्यभजसेमहस्तन्
१११ १११ १११
स्वायुधःसोतृभिःसोमहयसे ॥ ३३ ॥ १

* ‘विश्वस्त्र द्रष्टा’—इति वि० ।

† ‘मित्र अदित्यविशेषः। अद्यवा मित्रस्य यजमानस्य सत्त्वा चुत्यर्थ-क्षम्बेन सम्बन्धेन तस्य इहे पु द्रोषकलशप्रभतिषु सौदति’—इति वि० ।

‡ ‘अविभिः—द्वृतीयावत्त्ववर्णं मिदं पठ्येकवचमस्य स्थाने द्रष्टव्यम् । अष्टः सभूतेन दशापवित्रे च सिन्धुभिः उद्दैरित्यर्थः’—इति वि० ।

¶ अ० वे० ०, १, १४, २।

हे सोम ! त्वं “सिभूतां” स्वन्दन-स्वभावाना मुदकानाम्
“अपि” पुरस्तात् “पवमानः” पूयमानः सन् “अर्षसि” गच्छसि
घृण्योदकं जनयितु माहुतिहारान्तरिक्षे गच्छसीत्यर्थः । तथा
“वाचः” माध्यमिकाया अपि “अग्निः” ग्राह्णः पूज्यः सन्
गच्छसि तथा “गोषु” रश्मिषु तेषामये गच्छसि तथा “वाजस्य”
शब्दूणा मनस्य लाभायेति शेषः । तदर्थं “महाधनं” सङ्कुमं
“भजते”* सेवते । कौटुमः सन् ? “खायुधः” शोभन--प्रहरण-
साधनायुधः । हे सोम ! तादृशस्त्वं “सोढभिः” अभिषुणवद्धिः
अध्यर्घुदिभिः “सूर्यते”† अभिषूयते ॥ ३ ॥ १

५४५ र ४२५८

॥ मरुतान्वेनु ॥ ज्योर् २ ३ ४ । तिर्यक्षस्यपवतेमधी ।

१२१

होप्रायाम् । पितादेवानाञ्जनिता । विभूवासूर्यः ।

१२१ १२१ १२१

दधातिरत्नश्चधयोः । अग्नीचायार२३म् । मादिना२३

१

४माः । मत्सरईद्रीयोररापुसाई॒प॒द्धः ॥(१) आ २ ३ ४ ।

१

भिक्नदन्कलशंवाजियौ । होषातायि । पतिर्दिवःशत

१२

धारो । विचक्षाणा॒रः । द्विरम्भिर्चक्षसदनायि । षुसी

११ ११ ११ ११

दाता॒रयि । माम्बौजा॒२३४नाः । अविभिःसि । धूभा

* , † “भजते”—इति “पूयते”—इति च च०-पाठः ।

३यिर्वापुष्ट्वाद्यैः ॥(२) शा २ ३ ४ । अैसिन्धूनाम्बवमान
श्री । अहोषासायि । अग्रेवाचोच्चयियोगो । षुगच्छा
सारयि । अग्रेवाजस्यभजसायि । महाना २ ३ म् ।
सूवायू २ ३ ४ धाः । सोतृभिःसो । मासू ३ या ५ साहं
प्रैयि(३) ॥]११* ॥ [१]

॥ वहणसाम ॥ ज्योतिर्य । शा ३ स्थपवतोमधुप्रि
याम् । पितादेवानाञ्चनिताविभूवमूरक्ष्योर्य । दधा
तिरत्नञ्चधयोः । अपीचियारथम् । चोयि । मदायि
न्तारथमाः । मात्सरः । इन्द्रि । यो २ ३ । रसाउवा
इ ॥(१) अभिक्र । दारकलशंवा । जियर्षतायि । प
तिहिंवःशतधारोविचक्षणा २ ३ चोयि । चरिम्भिन्नसद
ने । षुसीदतारथयि । चोयि । मर्मजारथनाः । आ

* क० मा० प्र० ६स० ११सा० ।

विभिः । सिन्धुः । भारत्यिः । वृषाउवाऽ ॥(२) अर्थे
 सि । धूरनाम्यवमानः । अर्षसायि । अर्थेवाचोअग्नि
 योगीषुगच्छसारथिहोयि । अर्थेवाजस्यभजसे । मह
 द्वनाश्वम् । होयि । सुवायूरथधाः । सोतृभिः । सो
 म । सूर्य । यसाउवाऽ । ए३ । इन्दुःसमुद्रमुर्विया
 विभाती२४४५(३) ॥ २* ॥ [२] १

अथ हितीय-दृचे—

प्रथमा ।

१२ २२२ १ २२१८ २२ २१
 अस्तुक्तप्रवाजिनोगव्यासोमासोअश्वया ।

१२२ २२२ २२
 शुक्रासोबौरयाश्ववः ॥ १* ॥

“वाजिनः”बलवन्तः “शुक्रासः”दीपाः “आश्वः” विगवन्तस्य
 “सोमासः” सोमाः “गव्या”क्षः यजमानस्य गवेच्छया तथा

* क० मा० ११प्र० १४० १८० ।

† क० आ० ५, २, ५, ६ (१मा० ७६४०)=क० वे० ७, १, १६, ४, ५ ।

‡ “गव्या”—इति क०-पाठः ।

“पश्यता” अज्ञेच्छया तथा “वौरवा” वौराः पुन-सूत्वादयः
तेषा मिच्छया “प्र पश्यत” प्राप्तुच्यन्ते रसान्वा विसृज्यन्ते ॥ १ ॥

अथ हितीया ।

१११ ११ ११ ११ ११
भुञ्जमानाकृतायुभिमज्यमानागभस्योः ।

१११ १११ ११
पवन्ते वारे अव्यये ॥ १* ॥

“कृतायुभिः” यज्ञेच्छुभिः अध्ययुं-प्रभृतिभिः “भुञ्जमानाः”
अलक्ष्मियमाणाः “गभस्योः” हस्तयोः हस्ताभ्यां† “सूत्यमानाः”
शोधमानाः “वारे” वासे इग्नापवित्रे । कौष्टश्च? “अव्ये”
अविमये “पवन्ते” पूयन्ते ॥ २ ॥

अथ हतीया ।

१२ १२१ १२१ १२१ १२ १२ ११ १
तेविश्वादाप्तुषेवसुसोमादिव्यानिपार्थिवा ।

१११ १२ ११
पवन्तामान्तरिच्छा ॥ १‡ ॥ २

“ते” सोमाः अभिषूयमाणाः “दाशुषे” हविः-प्रदात्रे यजमा-
नाय “विश्वा” सर्वाणि “वसु” वासकानि गवादि-धनानि “आ-

* अ० वे० ७, १, ३६, ५।

† “गभस्योः”—गभस्तिभ्यां वाऽभ्यां । ‘गभस्ती वाङ्मा—इति वाऽनामसु पाठात्’
—इति अ०-वाच्का ।

‡ अ० वे० ७, १०, १।

पवन्तां सर्वतः चरन्तु ।^१ वस्त्रित्युक्तं कथं वस्त्रानां विश्वलमिति ?
उच्चते—“दिव्यानि” दिवि भवानि “पार्थिवा” पृथिवी-सम्ब-
धानि “अन्तरिक्षा” अन्तरिक्षाणि^२ अन्तरिक्षे भवानि^३ एव सुत्त-
प्रकारेण विज्ञानीत्यर्थः ॥ १ ॥ २

पवस्तेति-दशच्चै दत्तौय-सूक्ते —

प्रथमा ।

११ ११८ १८११२ ११ २
पवस्तदेववीरतिपविच्छेमरण्ड्या ।

११ ११८ १८
इन्द्रमिन्दोऽषाविश ॥ १० ॥

हे सोम ! “देववीः” देवकामः क्षत्रं ल्वं “रण्ड्या” वेगेन
“पविच्छं” यथा भवति “अति पवस्त” अतिच्चर किञ्च हे “इन्द्रो”
“षष्ठा” सेचकस्त्रं इन्द्रम् “आविश” प्रविश ॥ १ ॥

अथ दितौया ।

११ ११३ १११११ ११ २१
आवच्यस्तमहिस्तरोऽषेन्दोद्युम्नवत्तमः ।

११ ११८ ११
आयोनिभर्णसिस्तदः ॥ २४ ॥

* ‘घनानीत्यतुष्टव्यते’—इति विं ।

† ४० च० ६, १, २, ४ (२भा ४० च० ५०) व० ६, ७, १८, १ ।

‡ ‘देवानां भवभूतः’—इति विं ।

¶ ४० च० ६, ७, १८, १ ।

हे “इन्हो” सोम ! “हृषा” सेवकाभौष्टदाता वर्षकः “शुक्र-
वत्तमः” यशस्वितमः “धर्णसि” धर्णा त्वं “मही” महत् “सूरः”
पानीयम् “अन्धः” अन्धम् “आवच्छल” अच्छान् प्रति आगमय
किञ्च “योनिं” स्वकीयं स्वामम्^५ “आसदः” आसौद च ॥ २ ॥

अथ द्वतीया ।

११ ११८ ११२ १११ १११
अधुक्षतप्रियमधुधारासुतस्यवेधसः ।

१११ १११
अपोवसिष्टस्तुक्तुः ॥ ३० ॥

“सुतस्य” अभिषुतस्य “वेधसः” अभिलिपितस्य विधातुर्यस्य
“सोमस्य” “धारा” “प्रियं” प्रौतिकरं “मधु” अमृतम् “अधुक्षत
दुर्घे स “सुक्रतुः” सुकर्मा सोमः “अपः” “वस्तीवरीः”
“वसिष्ट” आच्छादयति ॥ ३ ॥

अथ चतुर्थी ।

११२ ११८ १११ १११
महान्तन्वामहीरन्वापोचर्षन्तिसिन्धवः ।

१११ १११
यद्गोभिर्वासयिष्यसे ॥ ४६ ॥

हे सोम ! त्वं “यद्” यदा यज्ञे “गोभिः” गोर्विकारैः
पयोभिः “वासयिष्यसे” आच्छादयिष्यसे तदा “महान्तं” गुणैः

● ‘योनिं दीपकसम्भ—इति विं० ।

† अ० व० ६, ७, १८, १।

‡ अ० व० ६, ७, १८, ४।

प्रदृशः “त्वा अतु” त्वाव्यति “सिन्धवः” स्थन्दमानाः “महीः”
महत्यः “आपः” “अष्टंगिस्ति” गच्छन्ति ॥ ४ ॥

अथ पञ्चमी ।

१ २ ३ ११ ३२ १११ १११

समुद्रो अप्तुमामृजे विष्टम्भो धरूणो दिवः ।

१ १ १ ११ ३१

सोमः पवित्रे अस्मयः ॥ ५० ॥

“समुद्रः” समुद्रवन्ति अस्माद्रसाइति समुद्रः “विष्टम्भः”
“दिवः” स्वर्गस्य “धरूणः” धर्त्ता च “अस्मयः” अस्मात्-कामः ।
“सोमः” “अस्मु” उदकेषु “मामृजे” मर्मृज्यते पवित्रेऽभिषिष्यते
चेत्यर्थः ॥ ५ ॥

अथ षष्ठी ।

११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९

अचिक्रद हृषाहृरिर्मृहा निचोनदर्शतः ।

१८ १९

सूर्यो ऽदिष्युते ॥ ६५ ॥

“हृषा” कामानां वर्षकः “हरिः” हरितवर्णः “महान्”
सर्वोत्तमः “मिदः न” यथा सखा तद्वत् “दर्शतः” दर्शनोयः यः
सोमः “अचिक्रदत्” अष्टं वरोति सोऽयं सोमः सूर्यो रुह
“सम्बिष्युते” समित्येकीभावे सूर्यो रुह योततदृत्यर्थः ॥

“रोचते”—इति वहृचावां पाठः ॥ ६ ॥

* ष० आ० ६, १, १, १ (१ आ० ५५ ष०) = ष० व० ६, ७, १८, ५ ।

† ‘अस्मात् भज्जमिष्युः’—रति विद० ।

‡ ष० व० ६, ७, १८, १ ।

अथ समझौ ।

१ २१९ ११२ २११
गिरखदन्त्रोजसामर्ज्यन्तेऽपस्युवः ।

१ १११११ १
याभिर्मीदायशुभूम्पे ॥ ७* ॥

हे “इन्दो !” “ते” तव “ओजसा” वलेन “अपस्युवः”
कर्मच्छा-सम्बन्धिणः ताः “गिरः” स्तुतयः “मर्ज्यन्ते”
श्रीधन्ते । “याभिः” “गोर्भिः” त्वं मदाय “करन्” “शुभूम्पे”
अलङ्कृत्यसेऽ ॥ ७ ॥

अथ अष्टमौ ।

१३ १ १११११ १११
तत्त्वामदायघृष्यउलोककात्नुमीमह ।

२१११ ११
तवप्रशस्तयेमहे ॥ ८† ॥

“लोककात्” लोकस्य कर्त्तारं “तं त्वा” सोम “घृष्यये”
शब्दूणां घृष्ण-शौलायण “मदाय” “ईमहे” याचामह ।
हे सोम ! पातमिति शेषः । किमर्थम् ? इति, उच्यते—
“तव” “महे” महते “प्रशस्तये” प्रशंसनाय ॥ ८ ॥

* श्ल० वे० ६, ७, १६, २ ।

† ‘शुभूम्पे ग्रोधसे’—इति वि० ।

‡ श्ल० वे० ६, ७, १६, २ ।

¶ ‘घृष्यये—करनार्थम्’—इति वि० ।

अथ नवमी ।

१११ १११ १११११११

गोषाइन्दोनृषाष्यस्यसावाजसाउत ।

११ १११११

आत्मायज्ञस्यपूर्वः ॥ ८* ॥

हे “इन्दो” क्लियमान-सोम ! “यज्ञस्य” ज्योतिष्टिमादेः “पूर्वः” पुराणः नित्यः आत्मा स्वरूपभूतः [सोमस्य यज्ञस्वरूपत्वं प्रसिद्धम्] । ताहुशस्वं “गोषा” अस्याभ्यं गर्वा दाताः “असि” भवसि, “नृषा” मृषां पुण्य-भूत्यादीनां दातासि, “अस्यसाः” अस्यानां दाता चासि, “उत” अपि च “वाजसा” अस्यानां दाता चासि ॥ ८ ॥

अथ दशमी ।

१११ १११ १११

अस्याभ्यमिन्दविन्द्रयम्भोःपवस्थधारया ।

१११११ १११

पर्वन्योवृष्टिमाइव ॥ १०५ ॥ ९

हे “इन्दो” सोम ! “इन्द्रियम्” इन्द्रेण चुष्टम् इन्द्रियस्य वौर्यस्य वा वर्षकं रसं “मधोः” मद्वरस्य अनृतस्य “धारया” “पर्वन्योवृष्टिमाइव” यथा वर्षवान् पर्वन्यो भिषः तथा “अस्याभ्यं” भेधातिथिभ्यः “पवस्थ” चर ॥ १० ॥

इति सामवेदार्थप्रकाशे उत्तरायन्यस्य घण्टस्याख्यायस्य

प्रथमः खण्डः ॥ १ ॥ ९

* अ० व० ६, ७, १६, ५ ।

† अ० व० ६, ७, १६, ४ ।

अथ हितीय-स्तुष्टे —

सनाचेति-दश्च ए प्रथमे स्तुष्टे, प्रथमा ।

१२ ६११६१२ ६१ ६११

सुनाचसोमज्जेषिचपवमानमहिश्ववः ।

१२१११

अथानोवस्यस्तुष्टधि ॥ १* ॥

हे “महिश्ववः” महदव ! “पवमान” सोम ! “सन”† .
अथाने यज्ञनीयान् देवान् भज “जेषि च” याग-विष्वकारिणो
राचसांष जय । “अथ” देवान् प्राप्य राचसांष जित्वा अन-
न्तरं “नः” अस्मान् “वस्यसः” चेयसः‡ “तुष्टधि” कुरु श्री योऽस्माभ्य
देहीत्यर्थः ॥ १ ॥

अथ हितीया ।

१११२१६१११ १११११

सुनाज्योतिः सनास्ताऽऽर्विश्वाचसोमसौभगा ।

१११११

अथानोवस्यस्तुष्टधि ॥ २३ ॥

हे सोम ! त्वं “ज्योतिः” तेजः “सन” अस्माभ्यं प्रयच्छ ।
अपिच “स्तुष्टः” स्तर्गं “सन” अस्माभ्यं देहि । “विष्वा” विष्वानि
“सौभगा” सौभग्यानि “च” सन सिद्धमन्यत् ॥ २ ॥

* अ० व० ६, ७, ११, १।

† ‘सना-श्वसः’ सदावाची । सदा जेषि च श्वस्म् — इति विं । साथय-
मते तु ‘सना’—इति त्रियापदम् “इत्योत्तरिष्ठः” (६, १, १५) ”—इति
दीर्घः । विष्वरत्वकार-मते तु सना सदार्थमवयमिति “त्रिपातस्य च” (६, १, १६) ”
—इति दीर्घः । अस्तु सर्वत्रैव दीर्घातः, आस्मानकाले त्वयावाच्यं श्रुतान्त-
प्रतीकमेव यत्तते ; इथमेव श्रेष्ठिरस्य आस्मातुः सर्वते ति बोध्यम् ।

‡ ‘वस्यसः—यस्त्रीयः”—इति विं ।

¶ अ० व० ६, ७, ११, १ ।

अथ दृतीया ।

१२१२३१८ २ १२ १११
सनादक्षमुतक्रतुमपसोममृधोजहि ।

१२२११
अथानोवस्यसस्कृधि ॥ ३० ॥

हे सोम ! त्वं “दक्षं” बलं “सन्” अस्माभ्यं देहि, “उत”
अपिच “क्रतुं यज्ञं” सन, “मृधः” हिंसकान् शब्दं ये “अप
जहि” मारय । सिहमन्यत् ॥ ३ ॥

अथ चतुर्थी० ।

१२ १२२१२१११ ११२
पवीतारः पुनोतनसोममिन्द्रायपातवे ।

१२३११
अथानोवस्यसस्कृधि ॥ ४५ ॥

हे “पवीतारः” सोमस्य शोधयितार कृत्विजः ! “सोमं”
“पुनोतनम्” पावयत दशापविनिष्ठे शोधयत किमर्थम् ? “इन्द्राय
पातवे” इन्द्रस्य पानाय । गतमन्यत् ॥ ४ ॥

† च० व० ६, ७, ११, १।

‡ च० व० ८, ७, ११, ४।

अथ पञ्चमी ।

१८ १८०१ २२२२२२२१ १९
त्वं सूर्येन आमजतवक्रत्वात् तवोतिभिः ।

१९ २११
अथानोवस्थसस्तुधि ॥ ५* ॥

हे सोम ! त्वं “तव क्रत्वा तव ज्ञानेन” त्वत्कर्तृकाभी-
रक्षाभिष “नः” अथान् “सूर्य” “आमज” प्रापय । सिद्ध-
मन्यत् ॥ ५ ॥

अथ षष्ठी ।

२२२५ १८०१ २३१२
तवक्रत्वात् तवोतिभिर्ज्येकपश्येम सूर्यम् ।

१९ २१
अथानोवस्थसस्तुधि ॥ ६† ॥

हे सोम ! “तव” “क्रत्वा” प्रज्ञानेन “तव ज्ञानेन”
“ज्येक” चिरं पश्ये म सूर्यं पश्याम इस्यामः । सिद्धमन्यत् ॥ ६ ॥

अथ सप्तमी ।

१९२८ १११११११११
अभ्यर्षस्यायुधसोमद्विवर्हसत्तरयिम् ।

१९ २११
अथानोवस्थसस्तुधिः ॥ ७ ॥

हे “स्यायुध” शोभनायुध सोम ! त्वं “द्विवर्हस” हयोर्यावा-
पृथिव्योः स्यानयोः परिष्टुं “रयिं” धनम “अभ्यर्ष” स्तोत्रून्-
अभिगमय । सिद्धमन्यत् ॥ ७ ॥

* अ० य० ६, ७, १२, ५।

† अ० य० ६, ७, १३, १।

‡ अ० य० ६, ७, १३, १।

अथाष्टमी ।

१२ ११ १११ १११ १११
अभ्याऽऽर्थानपच्युतोवाजिन्समन्तुसासहिः ।
११ १११
अथानोवस्यसखुधि ॥ ८० ॥

हे सोम ! “समसु” सङ्गुभेषु “अनपच्युतः शब्दभिरनाहतः
“सासहिः” शब्दामभिभवितान् त्वम् “अभ्यर्थ” अभिगच्छ
च्चर । गतमन्यत् ॥ ८ ॥

अथ नवमी ।

१ १११ १११ १११
त्वायज्ञैरवीवृधन्पवमानविधर्मणि ।

११३ १२
अथानोवस्यसखुधि ॥ ८१ ॥

हे “पवमान” शोध्यमान सोम ! त्वा “विधर्मणि” विविध-
फलस्य धारके यज्ञे “यज्ञैः” यज्ञ-साधनैः “स्तोत्रैः” “अवीष्ट्वन्”
यजमाना वर्द्यति । गतमन्यत् ॥ ८ ॥

अथ दशमी ।

१११ १११ १११ १११ १११
रयिज्ञस्त्रिवमस्त्रिनमिन्दोविश्वायुमाभर ।

११३ १२
अथानोवस्यसखुधि ॥ १०५ ॥ ४

* अ० वे० ६, ७, १३, १।

† ‘सासहिःसावस्यभावः’—इति वि० ।

‡ अ० वे० ६, ७, १३, ४।

¶ अ० वे० ६, ७, १३, ५।

हे “इस्तो !” यागेषु क्रियमान सौम ! त्वं “चित्रं” नामा-
विधम् “पश्चिनम्” चक्रवत्तस्तु “विद्यासु” सर्वगामिमं# “रयिं”
धनं “नः” पश्चात्यम् “आ भर” चाहुर ! गतमन्यत । १० ॥ ४

तरसमन्वीति चतुर्ज्ञाने हितीयमूले—

प्रथमात् ।

१२२२१२ १११११११
तरत्समन्वीधावतिधारासुतस्याभ्यः ।

१११ ११ १
तरत्समन्दीधावति ॥ १४ ॥

“मन्दी” देवाना इर्षवरः स सीमः “तरत्” स्तोतून्
 पापमनः सकाशात् तारयन् “धावति” इश्यापविचाहध्यः
 अरति । तदेव इर्षवति—“सुतस्य” अभिषुतस्य “अम्बसः”
 देवानामचामकस्य सीमस्य धारा धावतीति । पुनरपि तदेवा-
 इत्यन्ताद्वारा इर्षवति—“तरस्मन्दीधावति”—इति४ ॥ [यदास्या जटपो
 यास्केनोत्तोऽर्द्धे इष्टव्यः; तत्त्वा—“तरति स पापं सर्वे मदीयं
 स्तोति धावति गच्छत्युर्द्धां गतिं धारा सुतस्याम्बसोधारा अभिषुतस्य
 सीमस्य मन्त्रपूतस्य वाचा सुतस्य (निष्ठ०१३,६)”—इति ॥ २ ॥

● ‘दिग्ग्राम—दोषाद्युषि च सुह चापर’—इति विं० ।

† ‘नरसुम्नौषधतीनि-चतुर्थं चः इदं सिकाखा वै विलोक्योऽप्तः, सप्तष्ठोषनं तथा प्रथमं च उपेक्षेद्योऽप्ते’—इति दिं ।

ફુલ કારો ૬, ૧, ૨, ૪ (૧માં ૫-ચારો) = ફુલ કેરો ૭, ૧, ૧૫, ૧।

५ 'तरस्यः—तरति स पार्थ वस्य मन्दी धावति चोमस्य। छोमस्य धारा वर्जनामुत्तमाभिप्रवास चमचुप्रवास चोम-संषेषण'—इति चिं।

(1)

अथ द्वितीया ।

२१ २११२२११ १ १११
उस्मावेदवसूनामार्त्स्यदेव्यवसः ।

२११ १११
तरत्समन्दीधावति ॥ २४ ॥

“वसुनां” धनानाम् “उस्मा” उक्तरणश्वौला प्रदावी “देवी”
योतमाना स्त्रूयमाना वा यस्य सोमस्य धारा “मर्त्स्य” मनुष्यं
यजमानम् “भवसः” रचितुं “देव” जानाति । सिद्धमन्यत् ॥ २ ॥

अथ द्वितीया ।

१११ १११ १११
ध्वस्योः पुरुषस्योरात्मस्त्राणिदग्ने ।

२११ १११
तरत्समन्दीधावति ॥ २५ ॥

“ध्वस्योः पुरुषस्योः”^{*} गा ध्वस्य कविद्राजा तथा पुरुष-
निष्ठ, तयोरुभयोरन्ते तरयोग-विवर्तया विवरणं इष्टव्यं “सह-
स्त्राणि” धनानां सहस्त्राणि “गा दग्ने” वयं प्रतिगृहीतः ।
तदस्त्राणिभिः प्रतिगृहीतं धनसुत्तममस्त्रिवति चट्टिः सोमं प्रार्थयत
इति सोमस्य स्तुतिः । सिद्धमन्यत् यथावस्त्रार एतयोर्हनानि

* अ० वे० ७, १, १५, १ ।

† ‘उस्मा दोषा देव वसुनां, विद ज्ञाने, विद्युत् काने, विद चत्तावान्, सर्वज्ञा
जारा’—इति वि० ।

‡ अ० वे० ७, १, १४, १ ।

¶ ‘ध्वस्योः पुरुषस्योः—समाज-स्त्राणिभिः सोम-वारणोरपि श्रीष्टकष्टवेन सह
सम्बन्धिः पापधं सकरणोः’—इति वि० ।

प्रतिजग्धाह एवं तरन्त-पुरमीढो प्रतिजग्धहतुः । तथा च
याट्यायनकम्—‘अब है वे तरन्त-पुरमीढो वैदेखी धन्नयोः
पुरषस्त्वीः वहु प्रतिगृह्ण गरगिराविव मिनाते तो ह साङ्कुल्या
सातं प्रतिशृणाते तावकामयेतामसात्तदाविवेद सातंस्याद्यात्त
मिवैव न प्रतिगृहीत मिति भावे तच्चतुर्क्षमपश्यतान्तरेण
प्रत्येता तयोर्वैतयोरसात्तसात्तमभवदात्तमिवैव न प्रतिगृहीतं
स यः प्रतिगृह्ण कामयेत”—इत्यादि ॥ ३ ॥

अथ चतुर्थी ।

૧૨ ૧૯ ૩ ૧૯૧૨ ૧૧૨ ૧૧૧
આયોસ્પિષ્ટશતમનાસહસ્રાણિચદિગ્યથે ।

१११११
तरत्समन्दीधावति ॥ ४* ॥ ५

“यदोः” धन्व-पुरुषत्वादोः “चिंशतं” कीणि शतानि सह-
स्राणि च “तना” वस्त्राणि “आ दग्धहे” वर्यं “प्रतिगृह्णौमः”
तयोरस्माभिः प्रतिगृहीतं तत् सर्वम् अप्रतिगृहीतमस्तिति
सोमम् ऋषिः प्रार्थयतइति सोमस्यैव सुतिः । गतमन्यत् ॥४॥ ५
एतेसोमाइति दृचं दृतीयं सूक्तम्—

तत्त्व, प्रथमा ।

११८ १८ १९८ १९९
एतेसोमाच्छुक्षतगृणाःश्वसेमह ।

३१९ ३२१
मदिन्मस्यधारया ॥ १५ ॥

* अ० मे० ३, १४, ४।

† ४० वे० ७, १, ९८, १।

“मदित्तमस्य” देवाना माद्यिद्वत्मस्य रसस्य सम्बन्धिन एते
सोमा अभिषुताः सरूपाः “मृच्छानाः” स्तूयमानाः “अहे”
महते “अवसि” अस्त्राकां बलाय धारया “अस्त्रत” गच्छन्ति ॥१॥

अथ द्वृतीया ।

११८ १८ १११ १११ १११
अभिगव्यानिवीतये नृमणापुनानो अर्थसि ।

१११ १११
सनद्वाजः परिस्वव ॥ २० ॥

हे सोम ! “वीतये” देवाना “मृच्छाय नृमणा” नृमणानि
धनवत् प्रियमराणिं “गव्यानि” गो-सम्बन्धीयि चौराहीनि
“पुनानः” पूयमानः सम् “अभ्यर्थसि” अभिगच्छसि । हे सोम !
“सनद्वाजः” दीयमानाजः‡ त्वं “परि” परितः “स्व” दशा-
पवित्रादधः अर ॥ २ ॥

अथ द्वृतीया ।

११३ ११३ ११३ ११३ ११३ ११३ ११३
उतनो गोमती रिषो विश्वा अर्थपरिष्टुभः ।

११३ ११३ ११३
गृणानो जमदग्निः ॥ २१ ॥ ६

* अ० व० ७, १, २८, ५ ।

† ‘नृमणा वज्रेन’—इति विं ।

‡ ‘सनद् सदा’—इति विं ।

¶ अ० व० ७, १, २८, ५ ।

“सत्” अपिच हे सोम ! “जमद्विना” जमद्विनि-नामा
क्षविता मया “मृशानः” सूयमानः त्वं “नः” अन्नाकं
“गोमतीः” योभिर्युत्तानि “परिषुभः” परितः स्रोतव्यानि०
सर्वाणि “इषः” अवानि देहोत्तर्धः ॥ १ ॥ ६

इति सामवेदार्थप्रकाशे उत्तरायनस्य सप्तमस्याभ्युयस्य
द्वितीयः खण्डः १ ॥ २ ॥

॥८॥ इमं स्तोममिति-दृतीयस्तुषे ॥—

प्रथम-दर्शन प्रथमा ।

११४ ११३ ११२ १११
इमश्लोममर्तिजातवेदसे

१९८ १९९ ११८
भद्राहिनःप्रमतिरस्यसूस

१८९ १८ १८ ११८ २८
द्युग्गेसख्येमारिषाभावयन्तव

“चर्हते” पूज्याय “जातवेदसे” जातानासुत्प्राणा वेदिचे,
जात-प्रज्ञाय जात-धनाय वा अब्दवे “मनीषया” निश्चितया

* 'परिचयः—परि उम्मात शीति'—इति वि० ।

† 'उत्तम' एवं 'उत्तमावस्था'—इति चिं।

‡ ‘सर्वलिङ्गभूमिः वहमहः’—एति चिऽ ।

१ 'काश्मीरमाला'—इति विं।

ડેસો ચારો ૧, ૨, ૩, ૪ (૧મા રીતે ૧૦૫૪૦) = કુટુંબો વેં ૧, ૬, ૧૦, ૧૧

बुद्धा “इमम्” एतत्कर्त्तव्यं स्तोमं रथमिव यथा तच्चा रथं संस्ता-
रोति तथा “सम्भवेम” सम्यक् पूजितं कुर्मः । तस्याम्बेः “संसदि”
सम्भजने “नः” अस्माकं “प्रमतिः” प्रकृष्टा बुद्धिः “भद्रा हि”
कल्पाचौ समर्था स्तुतु अतस्या बुद्धा स्तु म इत्यर्थः । हे “अम्बे”
“तव सत्ये” अस्माकं त्वया सह सखित्वे सति वयं “मारिषाम्”
हिंसिता न भवामः अस्मान् रथेत्यर्थः । [“अहंते”—अहं पूजा-
याम् (भू० प०) “अहं: प्रशंसायाजिति (३,२,१३३) लठः
श्चादेशः, शपः पित्त्वादगुदात्तत्वम् (३,१,८), शतुषादुपदेशा-
ज्ञसार्वधातुक-स्तरेणाद्युदात्तत्वम् (३,१,१८६) । महे—मह
पूजायाम् (भू० प०) । रिषाम—रिषि हिंसायां (भू० प०)
व्यत्ययेन शः (३,१, ८५) । तव—“युधद्युदोर्जसि (३,१,२११)”
—इत्याद्युदात्तत्वम् ॥ १ ॥

अथ हितीया ।

१ १ १ १ १ १ १ १ १
भरामेध्यस्तणवामाहवीर्णिते

१ १ १ १ १ १ १
चितयन्तःपर्वणापर्वणावयम् ।

१ १ १ १ १ १ १ १
जीवातवेप्रतरार्णसाधयाधियो

१ १ १ १ १ १ १ १
ग्रेसस्त्वेमारिषामावयन्तव ॥ २* ॥

हे “अम्बे !” त्वयागार्थम् “इधम्” इन्द्रन-साधनम् एक-
विंशति-द्रव्यामकं समिक्षमूहं “भद्रम्” सम्भराम सम्पादयाम,

* अ० च० १, ९, १०, ४ ।

तदनु “ते” तुय्य “इवौषि चहपुरोडाशादि-लक्ष्मणाभ्यनानि वर्यं
“क्षणवाम्” करदाम । किङ्ग्रव्वतः ? “पवैषा पर्वेषा”* प्रतिपच-
माहृत्ताभ्यां दर्शपूर्णमासाभ्यां “चितयन्तः” त्वा प्रज्ञापयन्तः
स त्वं “जीवातवे” अस्माकं जीवनोषधाय चिरकालावस्थानाय
“धियः” कर्माणि अग्निहोत्रादीनि “प्रतरा” प्रकृष्टतरं “साधय”
निष्पादय । अन्यत् समानम् ॥ [चितयन्तः—चितौ सञ्ज्ञाने
(भू० प०) सञ्ज्ञापूर्वस्य विधेरनित्यत्वात् सघूपध-गुणाभावः ।
पर्वेषा—“नित्यवौष्योः (द, १, ४)”—इति वौष्यायां हिर्भावः,
“तस्य परमात्मे छितम् (द, १, २)”—इति परस्यात्मे छित-सञ्ज्ञ-
श्चायाम् अगुदात्तत्वम् (द, १ १८) । प्रतरा—तरत्वत्वात्
प्रशब्दात् क्रिया-प्रकर्षे वर्तमानात् “किमेत्तिङ्गव्ययादाम्बद्व्ये
(५, ४, ११)”—इत्यामु-प्रत्ययः ॥ २ ॥

अथ द्वितीया ।

११९ ११९ ३१९ १९
शकेमत्वासमिधुसाधयाधिय

१९१९१९१९१९१९
ख्वेदेवाहविरदन्त्याङ्गतम् ।

१२६१८ १९६१ १९६१

१८९ १९ - २० १९० १९१
स्थग्नेसुख्येमारिषामावयन्तव ॥ १७ ॥ ७

• 'पर्वता—तृतीयकवचमिदं सप्तम्येकवचमस्य खाने द्रष्टव्यम्, पर्वति भूषान्
सप्तम्यः'—एति चिऽ।

† अ० व०१, ६, २०, २।

हे पर्वे ! “त्वा” त्वा “समिधं” समविदं कर्तुं “शकेम”
यत्ता भूयात् । त्वच “धियः”* अस्त्रदीयानि इर्षपूर्वमासा-
हीनि कर्माणि “साधय” निष्ठाहय त्वया हि सर्वे निष्ठयन्ते
यस्मात् “त्वे” त्वयि अम्बा वाहुतम् ऋत्विग्निः प्रधिसं चक्षुरो-
काशादिकं हविः देवा “अहमिति” भवत्विग्निः, तत्काल्यं साधयेत्वर्थः ।
अपि च त्वम् “आहित्यान्” अदितेः पुदान् सर्वान् देवान्
“आवह” अस्त्रद यज्ञार्थमानय । तान् हि इहानीं वयम्
“उम्मसि” कामयामहे । पर्वत् पूर्ववत् ॥ [शकेम—शक्ति शक्तो
(भा० प०), “खिड्याधिष्ठान् (१,१,८१), अदुपदेशात्तसार्व-
धातुकानुहातस्त्वे (६, १, १८६) अष्ट एव सरः शिष्टते ।
समिधम्—जि इन्द्री हीतो (२० आ०) अस्मात् सम्पदादि-
सञ्चय कर्माणि क्षिप् । त्वे—सुप्रांसुलुगिति (७, १, २८)
सप्तम्येकवचनस्य शे-पादेशः । उम्मसि—वश कान्तो
(अदा० प०), “इहस्तोमसि (७, १, ४६), अदादित्या-
च्छपोलुक् (२, ४, ७२), प्रहिज्येत्यादिना सम्पारणम्
(६, १, १६) ॥ १ ॥ ७

१ ११ १२८ १२१
॥ समन्नम् ॥ इम॑ ल्खोमर्हतेजातवेदसायि । रथ
१२ ११ ११ ११ ११
मिवसम्भृतेमामनीषया । भद्राच्छार्धयिनाः । प्रामतिर
११ १११ १११ १११ १११
स्थापत्ति । द्यग्नायि ॥(१) भरामेधाष्टुण्वामाहवीत्यिता

* “त्वोः”—इति कर्मेवामहु एव विश्वतितम् नैव वद कम् (१, १) ।

यि । चितयन्तःपर्वणापर्वणावयाम् । जीवाताऽऽवायि ।
 १ २२ ८ ८१ ११८ ११८
 प्रातरात्साधयाधि । योग्यायि ॥(२) शकेमत्वासमिधु
 १२ १८ ११ १८८ ८
 साधयाधियाः । त्वेदेवाहविरदन्त्याङ्गताम् । तुवमाऽ
 १ १ ८१८ ११ ११९ ११९
 दी । त्यात्त्रावहतान्द्युश्च । स्यग्यायिसाख्यां । जी
 १ १८१ १८ ११ ११९ ११९
 छोऽध्याहायि । मा । रायिषाऽऽमाऽ । छोवाऽहायि ।
 १ १ १ १ १११
 वयन्ताऽऽवाहै४३ । ओऽ॒४४५६६ । डा(३) ॥ १५ # ॥ ७

अथ हितीय-टचे—

प्रथमा ।

११६ १११२ १११२ १११२
 प्रतिवात्त्वरउदितेमित्तच्छुणीषेवरुणम् ।

१ ११२ १११२
 अर्यमण्णरिशादसम् ॥ १५ ॥

हे मित्रावरुणी ! “मित्र” लां “वरुण” च “वां” युवा “रिशा-
 दसं” शब्दूकामत्तारम् “अर्यमण्ण” च “प्रति” प्रत्येकं “मृणीषे”

* ऊ० गा० १७ प० १४० १५ चा० ।

† ऊ० वे० ५, ५, ६, १ ।

सुवे । कदा ? इति, उच्चते—“सूरे” सूर्ये देवे “उद्दिते” सति प्रातरित्यर्थः ॥ १ ॥

अथ द्वितीया ।

१११ ११२२ ११२२११११
रायाहिरण्यामतिरियमवृकायश्वसे ।
११११२२१११
इयंविप्रामेषसातये ॥ २ * ॥

“हिरण्या” हित-रमणीयेन “राया” धनेन सहितया “अवृकाय” अहिंस्याय “श्वसे” अस्त्राकं बलाय “इयम्” इदानीं क्रियमाणा “मतिः” सृतिर्भवत्विति श्रेष्ठः ॥ [हिरण्या—इत्यच सुपां सुलुगिति (७,१,३८) द्वृतौयैकवचनस्य याजादेशः] किञ्च हे “विप्राः” प्रज्ञाः ! “इयम्” एव सुतिः “मेषसातये” यज्ञ-क्षाभायां च भवतु ॥ २ ॥

अथ द्वितीया ।

११ ११२२११११
तेस्यामदेववरुणतेमित्रसूरिभिःसह ।
११११११
इष्टस्वधीमही ॥ २ † ॥ ८

हे “देव वरुण ! ” “ते” वयं तव स्तोतारः “स्याम” समृद्धा भवेम । न केवलं वयमेव यजमानाः किन्तु “सूरिभिः”

* अ० वे० ५, ५, ६, ४ ।

† ‘विप्राः—स्वलिङ्गः, मेषसातये—मेषाक्षाभार्यम्’—इति वि० ।

‡ अ० वे० ५, ५, ६, ४ ।

स्त्रीदमिः कर्त्तविग्मिः सह ; तथा हे “मित्र” हेव ! “ते” वयं
“सूरिभिः” सह “स्वाम” भवेत् । किञ्च “इषम्” अवं “स्वाम”
इचकच “धीमहि” धारयामहि ॥ ३ ॥ ८

अथ द्वचामके द्वतीय-सूक्ते—
प्रथमा ।

१ १४ ५ १२२ १११११ १११ १४
भिन्न्यविश्वाअपद्विषः परिबाधो जहीमृधः ।

११ ११५ १४
वसुस्याहृत्तदाभर ॥ १५ ॥

हे इन्द्र ! त्वं “विश्वाः” सर्वाः “हिषः” हेष्ट्रौः शुचेनाः
“अप भिन्नि” विद्वारय । तथा “बाधः” हिंसकान् “मृधः”
सङ्कुमान् त्वं “परि जहि” परिभावय । हे सोम वासकेन्द्र !
“आर्हे” स्तूपशीयं हे ष्ट्रौणां “वसु” धनं यदस्ति “तत्” “आभर” ॥ १ ॥

अथ हितीया ।

११ १११ ११४ १२० १११
यस्यते विश्वमानुषग्भूरेद्दत्तस्य वेदति ।

११ ११५ १४
वसुस्याहृत्तदाभर ॥ २६ ॥

हे इन्द्र ! “ते” त्वां [विभक्ति-व्यत्ययः (३,१,८५)] “दत्तस्य”
दत्तं “भूरि” वहु “यस्य” यत् धनम् [सर्वव वर्णयि षड्ग्री वेदि-

* ‘ज्ञः—ज्ञानं ज्ञोऽन्, धीमहि—यज्ञायामः’—इति विष्णु ।

† ए० आ० २, १, ४, १० (१८० ११२ पृ०) = ए० वे० ६, १, ४६, ४ ।

‡ ए० वे० ६, १, ४६, ५ ।

तथा] “विश्व” सर्वे तदनम् “आनुषक्”—इति आनुपूर्वा* सततं सर्वे मनुषो “वेदति” जानाति तत् “स्वार्ह” सृहशीयं “वसु” “आभर” ॥ २ ॥

अथ दृतीया ।

१३१२५२२११२ १२५१२
यद्योङ्गविन्द्रयत्स्थिरेयत्पर्णिपराभृतम् ।

१२११२ १२
वसुस्यार्हन्तदाभर ॥ २ ॥

हे “इन्द्र !” लया च “बौड्डी” दृढे परैः कम्मयितुमग्रक्ते “यत्”धनं “पराभृतं” विन्यस्तं, “यत्” च “स्थिरे” स्वयमचले पराभृतं, “यत्” च “विपर्णने” विपर्णन-क्षमे पराभृतं, तत् “स्वार्ह” सृहशीयं “वसु” “आ भर” आहर ॥ २ ॥

अथ दृत चामकं चतुर्थं सूक्तम्—

तत्र, प्रथमा ।

११६१८ ११३१३११११२
यज्ञस्यद्विस्थक्षत्विजासहीवाजेषुकर्मण्ठ ।

१२ ४१२
इन्द्राग्नीतस्यबोधतम् ॥ १ ॥

* “आनुषग्निं नामानुपूर्वस्वानुषकं” भवति, कृष्णि वर्द्धिरात्रुग्नित्यपि नितमी भवति”—इति विष्णु नै० ६, १४ ।

† अ० आ० ३, १, २, ४ (१मा० ४४० पृ०)=अ० वै० ६, १, ४८, ६ ।

‡ अ० वै० ६, ३ १०, १ ।

हे “इन्द्राम्बी !” मुवा ‘यज्ञस्य’ ज्योतिष्टोमादेः “कर्त्तिजा
स्तः” कर्त्तिजोः कर्तौ काले काले यष्टव्यो भवथः । अतो
‘वाजेषु’ सङ्ग्रामेषु कर्मसु यज्ञामकेषु च ‘सखी’ संखातो
शुद्धी सन्तोऽन् “तस्य” तं मां हे इन्द्राम्बी ! बोधतम् अथवा तस्य
मम† स्फुतिं जानीतम् ॥ १ ॥

अथ हितीया ।

१ १ २ २ १ १ १ १ १ १ १ १
तोशासारथयावानावृत्तहणापराजिता ।
१ २ १ १ १
इन्द्राम्बीतस्यबोधतम् ॥ २ ॥

हे “इन्द्राम्बी !” “तोशासा” ॥ शब्दून् हिसन्तो, “रथयावा
ना” रथेन गच्छन्तो, “हृत्तहणा” हृतस्य हस्तारो “अपराजिता”
केनाप्यपराजितो “तस्य” तं मां ‘बोधतम्’ ॥ २ ॥

अथ छतीया ।

१ १ २ १ १ १ १ १ १ १ १ १
इदंवाम्बादिरम्भवधुष्णाम्बिर्भिरः ।
१ १ १ १ १
इन्द्राम्बीतस्यबोधतम् ॥ ३ ६ ॥ १०

* ‘सखी—साधन-सभावः’—इति वि० ।

† ‘तस्य—यज्ञमानस्य’—इति वि० ।

‡ अ० वे० ६, ३, २०, १ ।

¶ ‘तोशासा—हौमि-सम्पद्मी’—इति वि० ।

§ अ० वे० ६, ३, १०, १ ।

हे “इन्द्राम्बौ !” “वां” युवाम् उहित्त्वा “नरः” यज्ञस्य
नेतारः “अद्रिभिः” यावभिः “मदिर” महकरं “मधु” सोमा-
मकम् असृतम् “अचन्” अपूरयन् । सिहमन्यत् ॥ ३ ॥ १०

इति सामवेदार्थ-प्रकाशी उत्तरायन्यस्य सप्तमस्याध्यायस्य
द्वृतीयः खण्डः* ॥ ९ ॥

अथेन्द्रायेन्दोमस्तत्तद्विति-चतुर्थस्त्रहो†—

त्र्याम्बके प्रथम-सूक्ष्मेभ्यः प्रथमा ।

११ २१२१११११ १

इन्द्रायेन्दोमस्तत्तेपवस्त्रमधुमत्तमः ।

२१२११११११

अर्कस्ययोनिमासदम् ॥ १ ॥

हे “इन्दो” सोम ! “मधुमत्तमः” अतिशयेन मधुमान् त्वम्
“अर्कस्य” अर्चनौयस्य यज्ञस्य “योनिम्” खानम् “आसदम्”
उपवेष्टुम् “मस्तत्तेइन्द्राय” इन्द्रार्थम् “पवस्त्र” चर ॥ १ ॥

अथ हितीया ।

११ ११ १११११११११ ११
तन्त्वाविप्रावचोविदःपरिष्कृतवल्लिधर्णसिम् ।

११ १११११११११

सन्त्वामूजन्त्यायवः ॥ २ § ॥

* ‘चक्र’ प्राप्तःसमनम्—इति विं० ।

† ‘रदानीं माध्यन्दिन’ सवनमुच्चते—इति विं० ।

‡ ‘रषोदधीय-प्रस्तोतोनि सामाजि, तेषां प्रक्षतावार्चेयमुक्तम्’—इति विं० ।

¶ ४० आ० ५, २०, ४, ६ (१८० १८ प०)=४० वे० ०, १, ४०, २ ।

§ ४० वे० ०, १, ४०, २ ।

हे सोम ! “तं” पवमानं “त्वा” त्वाम् “धर्षसि” धर्षारं
“विप्राः” प्राप्ताः “वचोविदः” स्तोतारः* “परिष्कृषुन्ति”
अलक्षुर्वन्ति† । अपि च “त्वा” त्वाम् “आयवः” मनुषाः‡
“सम्पूजन्ति” सम्यक् शोधयन्ति ॥ २ ॥

अथ दृतीया ।

११ ११ १११ १२१११
रसन्तेमित्रैर्यमापिबन्तुवरुणःकवे ।

११ १११
पवमानस्यमरुतः ॥ ३ ॥ ११

हे “कवे” क्रान्तकर्मन् सोम ! “पवमानस्य” भरतः “ते”
तव रसं§ “मित्रः” “अर्यमा” च “वरुणः” च “मरुतः” च
ऐ सर्वे देवाः “पिबन्तु” ॥ ३ ॥ ११

१११ १११ १११
॥ इषोवृधीयम् ॥ इन्द्रायेन्द्राऽ । महत्वतायि ।

११ १११ १११ १११
पवस्त्रामाऽ॒ । धुमत्तमाः । अर्कस्यायोऽ॒ । निमा ।

११ १११ १११ १११
स्तारदारऽ॒ श्रीहोवा ॥(१) तत्त्वाविप्राः । वचोविदाः ।

* विप्रा वचोविदः—मेधाविदः कृतिजः—इति विं ।

† परिष्कृषुन्ति—परिष्कृति—इति विं ।

‡ “आयवः”—इति मनुष्य-नामासु सप्तदशं नैषष्टुकम् (१, २) ।

§ च ४० वे० ०, १, ४०, ४ ।

इ ‘रस’ वीर्यम्—इति विं ।

परिष्कार्णवा॒र् ॥ १ ॥ तिधर्णसायिम् ॥ १८ ॥ सन्त्वामाज्जा॒र् ॥ १
 आ ॥ या॑र्वार् ॥ ४ औहोवा॑ ॥ (२) रसन्तेमायि ॥ चो
 अर्यमा॑ ॥ पिबन्दूवा॒र् ॥ रुणःकवायि ॥ पवमाना॒र् ॥
 स्थम् ॥ रुरता॒र् ॥ ४ औहोवा॑ ॥ इषोवृधे१(३) ॥ १८ # ॥ [१]

॥ गायत्रीक्रौच्चम् ॥ इन्द्रायेन्दा॑ औहो ॥ मा॒र् रु
 त्वा॒र् ॥ ४तायि ॥ पावस्तामा॑ ॥ धू॒इम् ॥ ता॒र् ॥ ४माः ॥
 माः ॥ पवस्तमधुमाह॒र् ॥ ता॒र् ॥ ४माः ॥ अर्कस्ययोना॒
 इयिम ॥ अ ॥ वाहायि ॥ सा॒र् ॥ ४दाम् ॥ एहियाद्व
 ह्वा ॥ (१) तन्वाविप्रा॑ औहो ॥ वा॒र् ॥ चो॑ ॥ वी॒र् ॥ ४दाः ॥
 पारिष्कार्णवा॑ ॥ ता॒इयिधा॑ ॥ णा॒र् ॥ ४सायिम् ॥ परिष्कृ
 णवन्तिधा॒र् ॥ णा॒र् ॥ ४सायिम् ॥ सन्त्वासृजन्ता॒र्यि ॥
 अ ॥ वाहायि ॥ या॒र् ॥ ४वाः ॥ एहियाद्वह्वा ॥ (२) रस

* ऊ० गा० १ प्र० १ अ० १६ चा० ।

क्तेमाऽचौहो । त्रोऽन्यर्याऽवृष्टमा । पायिवन्तुवा । रुद्धः ।
 काऽवृष्टवायि । पिवन्तुवरुणाऽर्वः । काऽवृष्टवायि । पव
 मानस्याऽर्व । म । बाहायि । रुद्धताः । एष्याद्
 हा । छोपुई । उ(३) ॥ २० * ॥ [२]

॥ वाजदावदावयम् ॥ इन्द्रायेन्द्राऽ । महूरत्वाऽवृ
 ष्टायि । पवारस्याऽवृष्टमा । धुमक्ताऽरमाः । आऽर्का ।
 स्थाऽर्यो । निमोऽवृष्टवा । साप्तदोऽहायि ॥(१) तन्त्वा
 विग्राः । वचोऽबीऽवृष्टदाः । परार्यिष्का २३४ एर्वा ।
 तिधर्णाऽसायिम् । साऽवृन्त्वा । माऽर्जा । तियोऽवृष्ट
 वा । याप्तदोऽहायि ॥(२) रसन्तेमायि । त्रोऽन्यर्या
 ऽवृष्टमा । पिवाऽवृन्तूऽवृष्टवा । रुद्धःकाऽवायि । पाऽवृष्टवा ।
 माऽर्ना । स्थमोऽवृष्टवा । रुद्धतोऽहायि(३) ॥ २१†॥[३]

* ऊमा० श्र० १४० १०सा० ।

† ऊमा० ३श्र० १४० ११सा० ।

१२४५ ८८
 ॥ आश्वसूक्तम् ॥ आश्वौहोवाहायि । इन्द्रायेन्दा
 ११ ८ १२८१२२ ११ १३
 उ । मरु । त्वते । ऐहीयैही१ । पावखमधुमात्तमः ।
 १२१२१ ११ १२
 ऐहीयैही१ । आ॒यि । आक्षारस्यायो॒२ । निमा ।
 ११ ११ १२४५ ११ ११
 सारंदा॒र३४श्वौहोवा ॥(१) आश्वौहोवाहायि । तन्त्वा
 ११ ११ १२४१२१ ११ ११
 विप्राः । वचो । विदः । ऐहीयैही१ । पारिष्कृत्वन्ति
 ११ ११ ११ ११ ११
 धार्णसिम् । ऐहीयैही१ । आ॒यि । सान्त्वा॒र्मार्जा
 ११ ११ ११ ११ ११ ११
 ॒२ ११ ११ ११ ११ ११
 तिथा । यार्वा॒र३४श्वौहोवा ॥(२) आश्वौहोवा
 ११ ११ ११ ११ ११ ११
 हायि । रसन्तेमायि । त्रोथा । र्यमा । ऐहीयैही१ ।
 ११ ११ ११ ११ ११ ११
 पायिवन्तुवरुणाःकवे । ऐहीयैही१ । आ॒यि । पावा
 ११ ११ ११ ११ ११ ११
 रमाना॒र । स्यम । रुतार३४श्वौहोवा । शुक्रशाङ्ग
 १११११
 ता॒र३४पूः(३) ॥ ४ * ॥ [४]

* रुद्रांगोऽप्युपांशुः ।

स्वाध्मारे । धुमारूत्तमाः । अर्कस्ययो । निमारूपस
दात् । वाऽ । स्तौषेऽप्य॒(१) ॥ ४ * ॥ [५]

॥ दार्ढच्युतम् ॥ इन्द्रा । इहा । येन्दोमरूत्वता
यि । इहा । पवा । इहा । खमधुमारूत्तमाः । इ
हा । अर्का । इहा । स्ययोनिमारूपदाम् । इहा॑ ॥(१)
तन्त्वा । इहा । विप्रावचोरविदाः । इहा । परावि ।
इहा । क्षणिधार्णासायिम् । इहा । सन्त्वा । इ
हा । मृजनिचारूपवाः । इहा॑ ॥(२) रसाम् । इ
हा । तेमिचोचार्घ्यमा । इहा । पिवा । इहा । तु
वक्षणारःकवायि । इहा । पवा । इहा । मानस्यमा
रूत्ताः । इहा॑ ॥(३) ॥ १३ † ॥ [६]

● अ० गा० १०प० १८० ४सा० ।

† अ० गा० १६प० १८० १३सा० ।

१२४८८१०
॥ वारवन्तीयोत्तरम् ॥ इन्द्रायेन्द्राचौहोहायि । मा
रुत्वा२३४तायि । पवास्ता२३४हायि । मधुमत्ता३४ ।
३८४८५ १३ ५ १ ३ ५ ११२
आहोवा । इहा२३४हायि । उज्जवा२३४माः । अर्कस्य ।
१०८१ १८४८५ १३ ५ ११२ ५ १८८१
योनिमासा३४ । औहोवा । इहा२३४हायि । औहो
३१२३४ । दाम् । एहियाद्वा ॥(१) तन्त्वाविप्राऔहो
१ ५ ५ ११ ५ ११ ५ ११ १
हायि । वाचोवी२३४दाः । परायिष्का२३४हा । एवन्ति
९ १८४८५ १९ ५ १९ ५ १९ ५
धर्णा३४ । औहोवा । इहा२३४हायि । उज्जवा२३४सौम् ।
२१२ १०८१ १८४८५ १३
सन्त्वामृ । जान्तिआया३४ । औहोवा । इहा२३४
५ १८९ ५ ११ ५ ११ १
हायि । औहो३१२३४ । वाः । एहियाद्वा ॥(२) रस
८८ ८११ ११ ५ ११ ५ ११
न्ते मा । औहोहायि । त्रोचर्या२३४मा । पिबातू२३
५ १ १ १ १८४८५ १३ ५ ११
४हायि । वर्णःका३४ । औहोवा । इहा२३४हायि ।
१३ ५ १११८ १० १ १८४८५
उज्जवा२३४वायि । पवमा । नास्यमृ३४ । औहोवा ।

१३ ५ १८ १ ५८ ५
इहा॒२३४हायि । औहो॑३२३४ । ताः । एहियाई॒हा ।

४ हो॑पूर्वे । डा(३) ॥ १६ * ॥ [७]

११८ १८ २८ १२ १
॥ इहवदामदेव्यम् ॥ तन्वाविप्रावचोविदः । इहा ।

११८ १८
परिष्कृत्वन्ति॒धर्णसा॑रग्रिम् । इहा । सन्त्वामृजन्ता॑२
यि । इहा॒३ । या॒३४बो॒६हायि(२) ॥ १८ † ॥ [८]

१८ १९ १८ १८
॥ मागीयवाद्यम् ॥ रसौहोवा । तेमारयि । चो
१३ ५ १९ १९ १९ १८
अर्या॑२३४मा । पिबन्तुव । रुणाःका॑वा॑रयि । पव ।
१९ ३ १९ ५ १९ ५८ १८ १९
औ॒३होयि । मा॒३४ना । स्यार्मा॒३४औ॒होवा । ए॒३ ।
१९ १९१९ ५८ १९
हृता॒३४५ः(३) ॥ २० ‡ ॥ [९] ११

* जा० २५प्र० २४० १६सा० ।

† जा० २५प्र० १४० १६सा० ।

‡ जा० २५प्र० १४० २०सा० ।

मृज्यमानेति-प्रगाथाक्षं द्वितीयं सूक्तम्*—

तत्र प्रथमा ।

१११ ११८ १८
मृज्यमानः सुहस्त्या समुद्रे वाचमिवसि ।
१२ ११९ ११२ ११९ ११५ १११ ११८
रयिमिशङ्गम्बङ्गलम्पुहस्त्यम्पवमानाभ्यर्षसि ॥१॥

हे “सुहस्त्या” [हस्ते भवा हस्त्या अङ्गुलयः] शोभनाङ्गुलिका सोम ! “मृज्यमानः” शोध्यमानः त्वं “समुद्रे” अन्तरिक्षे कलशे वा “वाचं” शब्दम् “इन्वसि” प्रेरयसि । किञ्च हे “पवमान” पूयमान सोम ! “पिशङ्गः” हिरण्यैः पिशङ्गवर्णं “बहुतं” प्रभूतं “पुरुस्त्यहं” बहुभिः स्यृहणीयं “रयिं” धनम् “अभ्यर्षसि” स्तोतृष्णामभि चरसि प्रयच्छसि ॥ १ ॥

अथ द्वितीया ।

१ १७ ११९ ११२ १११ ११२
पुनानोवारेपवमानो अव्ययेवृषो अचिक्रदद्वने ।
११९ ११८ १८ १११
देवानाऽसोमपवमाननिष्कृतङ्गोभिरञ्जानो
अर्षसि ॥ २ ॥ १२

* ‘बृहती, चीक्षणोरभू-प्रसूतीनि व्राक्षुषोऽग्नानि’—इति वि० ।

† इ० आ० ६, १, ४, ७ (२भा० ३८७पू०)=इ० वे० ७, ५, १६, १ ।

‡ इ० वे० ७, ५, १६, १ ।

“अयं” सोमः “हृषः” हृषभसद्यः# सन् “पुनानः” अभिष्ठूय-
माणः सर्वं शोधयतु “अव्यये” अविमये “वारे” वाले “पवित्रे”
“पवमानः” पूयमानः सन् “वने” वननीये “उदके” काष्ठे
कलशे वाऽ “अचिक्रदत्” शब्दमकरोत् । [अथ प्रत्यक्षवादः]
हे “सोम ! पवमान !” त्वं “गोभिः” गच्छै चीरादिभिः#
“पञ्चानः” अञ्चामानः# सन् “निष्कृतं” संख्यातंडु देवानां
खानम् “अर्पसि” गच्छसि ॥ २ ॥ १२

१ ८ ५ २ १ ११ ४ ५ २

॥ औदणोरन्ध्रम् ॥ मृज्यमानाः । सुहस्तियाऽ । सा
मूर्श्वदायिवा । चमिच्चसाऽयि । रायौश्मपायिशा । गम्ब
ज्जलाऽम् । पूरुष्टुर॒३४चाम् । पवमा । ना । औह
च्छो । भियो॒३४वा । पापुसोद्द्वायि ॥(१) पवमाना ।
१ १२ ४ ५ २ १ ११
भियर्षसाऽयि । पावाऽमाना । भियर्षसाऽयि । पूनाऽ

“हृषा च इति पदपुरचः”—इति वि० सम्भासैष वेदः पदकारस्य तथादि—
१२० १
“हृषा । उ”—इति ।

+ ‘वने—काष्ठमये झोलकलशे अद्यवा वने उदके मच्छीष्ठते’—इति ।

‘गोभिः—उदके अद्यवा गो-सम्भूतैः चीरे’—इति वि० ।

% ‘पञ्चानः—मिश्रीयमाणः’—इति वि० ।

६ ‘निष्कृतं खानम्’—इति वि० ।

नोवा । रेपवमाऽ । नोच्चारव्यारङ्ग्यायि । वृषोष ।
 चा । औङ्गो । क्रदोरङ्गवा । वापुनोद्घायि ॥(२)
 वृषोषचायि । क्रदद्वनाश्यि । वाषीङ्गचायि । क्रद
 द्वनाश्यि । दायिवाङ्गनाञ्ज्ञो । मपवमाऽ । ननार्थ्यि
 ष्कारङ्गत्तम् । गोभिर् । जा । औङ्गो । नच्चोरङ्ग
 वा । वापुसोद्घायि(३) ॥ १ * ॥ [१]

॥ खारैड्मौक्षणोरन्धम् ॥ मुज्यमानःसुद्धस्या । समु
 द्रेवोवा । चामिन्वसि । रायिपश्चा इ । ह्वा इ ह्वा ।
 गम्बुड्लम्पुरुषःहम् । पवमानाऽ । ह्वाङ्गो । भिर्यषा
 २३श्यि ॥१) पवमानाभिर्यषसि । पवमानोवा । भाय
 षसि । पूनानोवा ह । ह्वा इ ह्वा । रेपवमानोच्चव्यये ।
 वाषीच्चाङ्गयि । ह्वाङ्गयि । क्रदद्वनाङ्गत्तयि ॥(२)

* ज० ग० ३प्र० १ष्ठ० १४० १८० ।

१८१ १८ १८ १९ १८ १८ १८
वृषोच्चिकदद्वने । वृषोच्चोवा । क्रादद्वने । दायि
२८ १ २ १ ११८ १ १
वानाञ्सोऽ । चारहा । मपवमाननिष्कृतम् । गोभा
१ २ १ २ ५ १ १
यिरञ्जाऽ । चारहा । नोच्चर्षाऽसाऽ४३यि । ओर२३
४५ई । डा(३) ॥ २ * ॥ [२]

२१ २१ १ १
॥ वाजजित् † ॥ मृज्यमानःसुहा । स्तियार । समू
१ १ १ १८१
रहो । द्रेवारहो । चामिन्वसायि । रथारयिष्ठो
यि । पिशारहो । गम्बज्जलाम् । पूरुस्युहाम् । पवा
१ १ १ १८१ १ १८१
रहो । मानारहो । भीर्यर्षसाऽ१उवार२३ ॥(१) पवमा
१ १ १ १ १८१
नामिया । षसारयि । पवारहो । मानारहो । भी
१ १ १ १ १८१ १८१
यर्षसायि । पुनारहो । नोवारहो । रेपवमा । नो
१ १ १ १ १८१
अब्ययायि । वृषोरहोयि । अचारयिष्ठोयि । क्राद
१ १ १८२ १
द्वनाऽ१उवार२३ ॥(२) वृषोच्चिकदात् । वनारयि ।

* ऊ ना० १४० १४० १४० १४० ।

† “वारहाजग्निदौक्षणोरभूम्”—रति च० पु० पाठः ।

वृषोर्होयि । अचार्यिहोयि । क्रादह्मायि । देवा
 हो । नाथ्सोर्हो । मपवमा । नानिष्कृताम् । गो
 भार्यिहीयि । अज्ञार्हो । नोद्धर्षसाऽउवाऽऽ ।
 वाजौजिग्नौश्वाल॑(३) ॥ ३ * ॥ [३]

॥ वरुणसाम ॥ मृज्यमानःसुहस्योवा । ओवा । सा
 मुद्रेवा । चमायिन्वाऽसीर । रारथीम् । पारथि
 शा । गम्बड्डलम् । पुरुरथायि । स्युहाश्मा । पव
 मानाभियर्षसि । पारवा । मानाभियौर । होह्मोर
 ४ । वा । षापुसोद्धायि ॥(१) पवमानाभियर्षसोवा ।
 ओवा । पावमाना । भियार्षाऽसारयि । पूर्वना ।
 नोरवा । रेपवमा । नोआरथायि । व्याश्मा ।
 वृषोभचिक्रददने । वारथर्षो । आचिक्रदौर । होर॒१२३

* ऊ० गा० १प्र० १अ० ३सा० ।

४ । वा । वापुनोईहायि ॥(२) वृषोच्चिक्रदद्धनोवा ।
 १२ १२ १ ११ ११ १ ११ ११
 ओवा । वार्षेअचि । क्रदादाठनारयि । दारङ्यिवा ।
 १ १ ११८ १ १ ११ ११
 नारङ्गसो । मपवमा । नजारङ्गहायि । कृतार्थमा ।
 २१ २१८ १ १ ११८ ११
 गोभिरञ्जानोअर्षसि । गोरङ्गभायिः । आञ्जानआरै ।
 १ १ ५ ४ ५
 होरङ्गहोरङ्ग । वा । वापुसोईहायि(३) ॥ ४ * ॥ [४]

१८

॥ अङ्गिरसाङ्गोष्ठम् ॥ हाउहाउहाउवा । मुज्जमा

१ १८ १११११ ११८८
नःसुहस्त्या । इहा । उपा२३४५ । समुद्रेवाचमित्व

१ १८ १११११ १११११ १११११
सि । इहा । उपा२३४५ । रयिम्पिशङ्गम्बङ्गलंपुरुस्यु

२ १ १८ १११११ ११८८ १ १११११
हम् । इहा । उपा२३४५ । पवमानाभियर्षसि । इ

१११११ ११८८ १ १११११
हा । उपा२३४५ ॥(१) पवमानाभियर्षसि । इहा । उ

१११११ ११८८ १ १११११
पा२३४५ । पवमानाभियर्षसि । इहा । उपा२३४५ ।

१११११ ११८८ १ १११११
पुनानोवारेपवमानोच्यये । इहा । उपा२३४५ । वृषो

* रु० गा० इप्र० १८० ४८० ।

२ १२० १ १११११ १३९ १
 अचिक्रदद्वने । इहा । उपा॒र॑४५॥(२) वृषोअचिक्रद
 २८ १ १११११ १३९ ११८ १
 द्वने । इहा । उपा॒र॑४५ । वृषोअचिक्रदद्वने । इहा ।
 २ ११११ १२१८८ २८ ८ १
 उपा॒र॑४५ । देवाजाञ्सोमपवमाननिष्कृतम् । इहा ।
 ११११ १८ ८ ८ ११८ १८ १
 उपा॒र॑४५ । हाउहाउहाउवा । गोभिरज्ञानोञ्चर्षसि ।
 १ ११११
 इहा । उपा॒र॑४५(३) ॥ ५ * ॥ [५]

११८२ १११ ८ २
 ॥ सम्भ्रातम् ॥ मृज्यमानःसुहृदिया । समुद्रेवाऽच
 १ ११११ ११११ ११११
 मिन्वसायि । रयिम्पाऽश्यिशा । गाम्बज्जलम् । पुहस्य
 १ १३९ १२९ १ २ १
 द्वाम । औच्चोऽध्वाहायि । प । वामा॒र॑ना३ । हो
 २ २ १ १ १११८८ १ ११
 वाऽहा । भियर्षा॒र॑सा॒४३यि ॥(१) पवमानाभियर्षसा
 ८ १ ११८ ११८ १ ११८ १
 यि । पुनानो॒र॑वा । रेपवमा । नोञ्चाव्याया । औ
 १४१८१ १ १ ११८ १
 हो॒श्वाहायि । वृ । षोञ्चाऽच्चाऽयि । होवाहायि ।
 १ १ १११ १११ १
 क्रदद्वाऽना॒४३यि ॥(२) वृषोअचिक्रदद्वनायि । वृषो

* क० गा० एप्र० १४० ५८० ।

११ २८ १ १२
 अचायिकद्वनायि । देवानाऽङ्गुष्ठो । मापवमा । न
 १ ३ ३८ २ १८ १ १८
 नायिकात्ताम् । औहोऽप्यवाचायि । गो । भायिरा
 १ ११ २ ११ १
 २३ज्ञाइ । होवाऽह्ना । नोअषाऽसाऽप्ययि । ओ
 २३पूर्वी । डा(३) ॥ ५ * ॥ [३]

* ज० मा० प्र० १४० ५सा० ।

५ ६ १८ २ ११ १
 ३४५त् । वा॒र॑३४ने ॥(२) वृषोच्चिक्रदद्वाउ॒होवा । वा॑
 २ ३ ६ १ २१ १
 वा॒ना॑यिवा॒३षी । अचार॑यि । क्रदा॒३४५त् । वा॒र॑३४
 ५ ४ २ १८४८५ १८८
 ने । देवा॒३४ । औ॒होवा । ना॒३४मपवमा॑र । ना॑
 ३४५यिः । का॒र॑३४त्तम् । गोभा॒३४ । औ॒होवा । आ॑
 ७ १ १ १
 चजा॑२ । नचा॒३४५ । षा॒३४५ । षा॒र॑३४सौ॑३) ॥ ६* ॥[७]
 ५४ २ ४ ५८५ १ १८
 ॥ अभीवर्त्तम् ॥ पवा॒र॑मा॒ना॑भियर्षसोवा । पावमा॑
 ना॑ । भियार्षा॑सा॑रयि । पूनानोवा॒१२३४ । रेपवमा॑
 १२१ १ ११ १ ११
 नोच्चाव्याठ्या॑रयि । वृषोच्चा॑चार॑यि । क्रदा॒३४ । वा॑
 ११११
 २३४५ । ना॒र॑३४५यि॒२) ॥ ८† ॥ [८]

५८ २ ४५४ ५ ११ ११
 ॥ कालेयमः ॥ वृषोच्चाच्चिक्रदद्वनायि । वृषोच्चा॑
 १२१ १ १२४८ १ १ १
 यि । क्रदद्वना॒३यि । देवाना॒३४म । मा॒र॑३४ । पव

* ॐ गा० प्र० १४० ६षा० ।

† ॐ गा० प्र० १४० ६षा० ।

‡ “मद्वाकालेयम्”—इति ॐ पु० पाठः ।

माननिः । क्राश्चाम् । गोभायिरजौ । वा३४३ । ओ

३४वा । नोच्चापूर्वसायि । हो३५६ । डा(३) ॥ ८ ॥ [३]

॥ पौरुषीढम् ॥ पवमा । नाभाव३४चौहोवा । आ
र्षसि । पवमाना । भियर्षाव३सायि । पुनानोवा । रे

पवाव३मा । नोच्चव्ययायि । वृषोच्चाव३चायि । क्रद

हा३४५नाह३५६यि । दक्षाह्याव३४५(२) ॥ १२ ० ॥ [१०]

॥ आङ्गिरसाङ्गोष्ठमः ॥ हाउहाउहाउवा । पुना
नोवारेपवमानोच्चव्यये । इहा । उपाव३४५ । वृषोच्च
चिकद्दने । इहा । उपाव३४५ । देवानाञ्चोमपव
माननिष्ठतम् । इहा । उपाव३४५ । हाउहाउहाउ

● ऋ० मा० अ० १४० १८० १८० ।

† ऋ० मा० १४० १४० १८० १८० ।

‡ ‘प्रतोऽगोष्ठम्’—इति ऋ० पु० पाठः ।

१० १२ १९ १ १ ११ १
वा । गोभिरञ्जानोचर्षसि । इहा । उपा २३ ४
१
५(२) ॥ ५* ॥ [११]

१० १२२२ १२१ २१८
॥ कण्वरथन्तरम् ॥ पावमानाभिर्यर्थसायि । पवमा
१११ १२१ १ ११८ १२१ १
ना । भाश्यार्षांसायि । मुनानोवारेपवमानोचव्यया
५८ ११८ ५ १ १
२३४ऐही । वृषोचार२३४चायि । ब्रदा३१उवा२३ । ए३ ।
११९
वनआ(२) ॥ १४ १ ॥ [१२]

१० १२१ १११ ११८
॥ कण्वरथन्तरम् ॥ मार्ज्यमानःसुहस्त्या । समुद्रे
१११ १२१ १ ११८
वा । चाऽमायिन्वाऽसायि । रयिमिशङ्गवङ्गलम्पुरुष्ट्यृ
१ ५८ २१ ५ १ १
द्वा२३४मैही । पवमा२३४ना । भिया३१उवा२३ । ए३ ।
११९
घसआ१) ॥ ७ कृ ॥ [१३]

११८ १८
॥ अर्कपुष्पोत्तरम् ॥ मृज्यमानःसुहस्त्या । झवायि ।

* ज७गा० १६प० २४० ५८० ।

† ज४गा० १६प० २४० १४८० ।

‡ ज०गा० १०प० १४० ७८० ।

श्रीहोवार् । समुद्रेवाचमिन्चसि । झवायि । श्रीहो
 वार् । रयिमिशङ्गम्बङ्गलम्पुरुस्युहम् । झवायि । श्री
 होवार् । पवमानाभियर्थसि । झवायि । श्रौ । होर् ।
 वा॒र॒४ । श्रीहोवा ॥(१) पवमानाभियर्थसि । झवायि ।
 श्रीहोवार् । पुनानोवारेपवमानोचव्यये । झवायि ।
 श्रीहोवार् । वृषोच्चिक्रदद्वने । झवायि । श्रौ । होर् ।
 वा॒र॒४ । श्रीहोवा ॥(२) वृषोच्चिक्रदद्वने । झवायि ।
 श्रीहोवार् । वृषोच्चिक्रदद्वने । झवायि । श्रीहोवा
 र् । देवानाऽसोमपवमाननिष्क्रतम् । झवायि । श्रौ
 होवार् । गोभिरज्ञानोचर्थसि । झवायि । श्रौ । होर् ।
 वा॒र॒४ श्रीहोवा । अक्ष्यदेवाःपरमेवियोर्मा॒र॒३
 ४५ न्४) ॥ ८ * ॥ [१४] १२

* क० ना० प्र० १४० प्ला० ।

एतमुत्यमिति वृचाकां वृतीयं सूक्तम्—
तत्र, प्रथमा ।

११ ११७ १११ १११ १११ १११
एतमुत्यन्दशक्षिपोमृजन्तिसिन्धुमातरम् ।

११ १११
समादित्ये भिरख्यत ॥ १* ॥

“सिन्धुमातरं” यस्य सोमस्य सिन्धुदोषं नवः मातरी भवन्ति । “त्यं” तम् “एतम्” इमम् सोमं “दश क्षिपः” दश-सङ्काका अङ्गुलयोगं “मृजन्ति” शोधयन्ति । अपि च सोऽयम् “आदित्येभिः”^१ आदित्यैः “समख्यत” सङ्घच्छते ॥ १ ॥

अथ हितीया ।

१ १११ १११ १११ १११ १११ १११
समिन्द्रेणोतवायुनातुतएतिपवित्रच्चा ।

१ ११ १११
स॒॒स॒॒॒स्यरज्जिमिः ॥ २ ॥

* ए० वे० ०, १, १६, १ ।

† “सिन्धुः”—इति निष्पद्ध-प्रथम-दयीदशे नदीमात्रु पठितम् ।

^१ —तात्र यत् “इमग्नेः (१, ६, ७, ५)”—इति वहूक्तुता अेवाः । तथाहि—गङ्गा, यमुक्ता, सरस्वती, गृतुद्री, परम्परी (रामती), असिन्धी, महदृधा, वितस्ता, आर्जीकीया (विपाठ) ;—इत्येता यत् ।

^२ “क्षिपः”—इति निष्पद्धावङ्गुलिमात्रु वृतीयम् (१, ५) ।

^३ “बद्धलक्ष्मदसि (७, १, १०)”—इति भिस ऐसभावः ।

॥ ए० वे० ०, १, १६, १ ।

“सुतः” अभिषुतः सोमः “पवित्रे” “इन्द्रेण” “सम् एति”
सङ्कृते । “उत” अपि च “वायुना” समेति “सूर्यस्य
“रस्मिमिः” किरणैरपि समेति ॥ २ ॥

अथ वृत्तौया ।

२ ११२ ३ ११११ २ २११

सनोभगायवायवेपूषेपवस्थमधुमान् ।

१ २ ३ १ १०

चाहुर्मित्रेवरुणेच ॥ ३ * ॥ १३

हे सोम ! “मधुमान्” मधुररसः “चारः” कण्ठाण-रूपश्च
सोमभिषुतः त्वं “नः” अच्चाकम् यज्ञे “भगाय” भगास्याय
देवाय “वायवे” “पूषे” च “मित्रे” मित्राय देवाय “वरुणाय”
च “पवस्तु” चर ॥ २ ॥ १३

२२१११ २ ११ १ १

॥ इहवद्वामदेव्यम् ॥ एतमुत्यन्दश्चिपः । इहा । मृ

१ ८ ११ १० ११ १० ८ ११
जन्मसिन्धुमातरार्म् । इहा । समादित्येभिरार्म् । इहा

३ १ ५ ५ १०८ १८ १११११८ १
३। स्थार३४तोद्दायि ॥(१) समिन्द्रेणोतवायुना । इ

११८ ११ १०
हा । सुतएतिपवित्रार्म् । इहा । सूर्यस्यरार्म् ।

११ ३ ५ ५ १११११८ १८ ११८
इहा३ । श्मार३४यिभोद्दायि ॥(२) सनोभगायवायवे ।

* श्ल० व० ७, १, १६, ४।

१ ११ ११ इच्छा । पूष्णे पवस्वमधुमारन् । इच्छा । चारुमीर्त्तेव
 १२ ११ ११ रु॒२ । इच्छा॑३ । णा॒२४यिच्चाद्यायि(३) ॥ ६ * ॥ [१]
 ५८ १४ ५ ११
 ॥ अयासोमीयम् ॥ एताऽमू॒३त्यन्दग्निपाः । मृज
 १२ ११ ११ न्तिसायि । धुमारताऽ॒४राम् । सामादित्याऽ॒३यि ।
 १४ ५ ५४ १४ ५४ ११
 भिराऽख्यापुताऽ॒५पू॒६ ॥(१) समाऽयिन्द्रे॒३णोतवायुना । सु
 १२ १० ३ ५ १ १२ १
 तएतायि । पवाऽ॒यित्रा॒३४चा । साऽसूरिया॒२४ ।
 १४ ४ ५४ १४ ५४
 स्त्रराऽश्मापू॒यिभाऽ॒५पू॒६यिः ॥(१) सनोऽभाऽग्नायवायवायि ।
 १२१८ १० ३ ५ ११ १
 पूष्णेपवा । स्वमा॒३धू॒३४मान् । चारुमीर्त्ता॒२३यि ।
 १२ ४
 वद्ध॒णा॒पू॒यिच्चाऽ॒५६(३) ॥ १४ † ॥ [२] १२

इति सामवेदार्थप्रकाशे उत्तरायन्त्यस्य सप्तमस्त्राध्यायस्य
 चतुर्थः खण्डः ष्ट ॥ ४ ॥

* क० गा० ३प्र० २ष्ठ० ७सा० ।

† क० गा० २१प्र० २ष्ठ० १४सा० ।

() ‡ “उक्तो साध्यन्दिनः पवमानः”—इति वि० ।

अथ पञ्चमे खण्डः—

रेवतीन् इति लृचामकां प्रथमं सूक्तम्—

तत्र, प्रथमा ।

१८ २ ३२ ३१२ ३१२

रेवतीन्नः सधमादृन्द्रे सन्तुतुविवाजाः ।

३१३ ९ ३११

क्षुमन्तोयाभिर्मदेम ॥ १४ ॥

“क्षुमन्तः” अन्नवन्तः “याभिः” गोभिः सह “मदेम” हृष्टे म
“इन्द्रे” “सधमादे” अन्नाभिः सह हर्षयुक्ते सति “नः” अन्नाकं
ता गावः “रेवतीः” क्षौराज्यादि-धनवत्यः “तुविवाजाः”
प्रभृत-बलाश्च “सन्तु” ॥ [रेवतीः—रथ्य-शब्दात् मतुपि “रथेर्मतौ
बहुलम् (६, १, ३४ वा०)”—इति सम्प्रतारणम्, परपूर्वत्वे,
“क्षुमसौरः (८, २, १५)”—इति मतुपो वत्त्वम्, “वाच्छन्दसि
(६, १, १०६)”—इति पूर्वसवर्णदीर्घः, “रे-शब्दाच्च मतुप
उदात्तस्त्वं वक्तव्यम् (६, १. १७६ वा०)”—इति रे-शब्दादु-
त्तरस्यापि भवतीति पूर्वमेवोक्तम् । सधमादे—मद लृपि योगे
क्षौरादिकः, सह मादयतौति सधमादः “सधमादस्ययोक्षुम्दसि
(६, ३, ८६)”—इति सह-शब्दस्य सध आदेशः, थायादिना
(६, २, १४४)—उत्तर-पदान्तोदात्तत्वे प्राप्ते ‘परादिक्षुम्दसि

* ‘इदानी’ इष्टानि—इति वि० ।

† ‘रेवतीषु वारवक्तोयं इष्टं भवति’—इति वि० ।

‡ ८० आ० १, २, १, ९ (१मा० ३५३पू)=८० वे० १, २, १०, १ ।

बहुलम् (६, २, १८८)"—इति उत्तरपदाद्युदात्तत्वम् । तुविवाजाः—बहुबौहो पूर्वपदप्रकृतिखरत्वम् (८, २, १)। चुमन्तः—दुक्षुरकुशद्वच्छेदे (अद्वा० प०), अस्मात् क्षिपि तुगभावस्त्रान्दसः; "कङ्गत्वनुड्भ्यां मतुप् (६, १, १७६)"—इति मतुप उदात्तत्वम् । मदेम—मदी हर्षे (द्वि० प०), व्यत्ययेन श्रप्, अदुपदेशाङ्कसार्वधातुकाद्युदात्तत्वे शपः पित्त्वाद्युदात्तत्वम्, ततो धातुस्त्रः गिर्षते ॥ १ ॥

अथ द्वितीया ।

१ ३ २ ९ १ २ २ १ १ १ १ १
आघत्वावांत्मनायुक्तस्तोतृभ्योधृष्णवीयानः ।

६ २७ १ २ १ १ १
कृष्णोरक्षन्नचक्रयोः ॥ २ * ॥

हे "धृष्णो !" धार्ष्युतेन्द्र !† "त्वावान्" त्वस्तुष्टो देवताविशेषः, "मना" आत्मना अस्मद्युग्रह-बुद्ध्या युक्तः "ईयानः" अस्माभिर्याच्यमानः "स्तोतृभ्यः" स्तोतृष्णामनुग्रहाय तदभीष्टमर्थं "घ" अवश्यमः "आ कृष्णोः" आनौय प्रक्षिपतु । तत्र दृष्टान्तः—"चक्रयोः" रथस्य चक्रयोः "गच्छ'न" यथा अक्षं प्रक्षिपति तद्वत् ॥ त्वावान् अतुप् पकरणे "युग्मदस्माङ्गां कृन्दसि सादृश्य उपसङ्गा

* ए० वे० १,२,१०,४ ।

† 'धृष्णो—धारण-स्त्रभावः'—इति वि० ।

‡ 'घ—इति पद-पूरणः'—इति वि० ।

नम् (५, २, ६४ वा०)”—इति वतुप् “प्रत्ययोक्तर-पदयोज्ञ
 (७, २, ६८)”—इति मपर्यन्तस्य लादेशः, “आ सर्वनामः
 (६, ३, ८१)”—इति दकारस्यात्मं, वतुपः पित्त्वादगुदात्तत्वे
 (३, १, ४) प्रातिपदिक्ष-स्वरः गिष्ठते । अता—“मन्त्र-
 वाङ्गदिरामनः (६, ४, १४१)”—इत्याकार-लोपः । छृष्णो—
 त्रि दृष्टा प्राग्लोगा, “वसिगृधि-धृषि खिपेः क्लु, आम-
 नितागुदात्तत्वम् । ईयानः-ईड्ड गतो, (दि० आ०)क्लन्दसि
 लिट् (३, २, १०५), तस्य “तिटः कानज्वा (३, २, १०७)”
 —इति कानजादेशः, “अचिन्त्र धातु (६, ४, ७७)”—इत्या-
 दिना इयड्डादेशः, “चितः (६, १, १६३)”—इत्यन्तोदात्तत्वम् ।
 ऋषोः—ऋण गतो (तना० उ०) लक्ष्मि व्य चयेन तिपः सिपि
 (३, १, ८५), “इत्थ (३, ४, ८७)”—इतीकारलोपः,
 “तनादि-क्षम्य उः (३, १, ७८)”,—सार्वधातुकगुणः
 (७, ३, ८४), “बहुलम्बन्दस्यमाङ्ग्योगेऽपि”—इत्यङ्गमा-
 भावः, विकरण-स्वरेणान्तोदात्तत्वम् । अचम्—“अचस्यादेवनस्य
 (फि० २, १२)”—इत्याद्युदात्तत्वम् । चक्रीः—अकारस्येका-
 रम्भान्दसः (३, १, ८५)” ॥ २ ॥

अथ द्रृतीया ।

१८ १९ ११८ ११ ११

आयह वःशतक्रतवाकामञ्जरितृष्णाम् ।

११८ ११८ ११

चक्रोरक्षन्नश्चौभिः ॥ ३ * ॥ १४

हे “शतक्रतो” इन्द्र ! “यत्” “दुवः” धन्तं कामितार्थ-

* अ० वे० १,१,२,४ ।

रूपम् स्तोत्रभिः आप्नव्यमस्ति तं कामं “जरितृणां” स्तोतृणा-
मनुयहाय “श्रा कृष्णः” आनौय प्रक्षिपसि । तत्र दृष्टान्तः—
“श्रचौभिः” कर्मभिः शक्टोचित-व्यापार-विशेषैः “अक्षं न” यथा
अक्षं प्रक्षिपति तदृष्ट ॥ [श्रचौभिः—श्रवी-श्रद्धः शार्ङ्गरवादित्वात्
(४, १, ७३) छोबन्तल्वादाद्युदाच्चः (३, १, ४).] ॥ ३ ॥ १४

॥ वारवन्तौयोक्तरम् ॥ रेवतीन्नाच्छ्रीहोऽहायि । स्ता
 धामारङ्गदायि । इन्द्रायिसारङ्गहा । तुतुविवारङ्ग ।
 अौहेवा । इहारङ्गहायि । उज्जवारङ्गजाः । चुम
 लः । याभिर्मदारङ्ग । अौहेवा । इहारङ्गहायि ।
 अौहेरङ्गरङ्ग । मा । एहियाद्दहा ॥(१) आघत्वावाश्च
 अौहेहायि । त्मानायूरङ्गक्ताः । स्तोतृभ्योरङ्गहायि ।
 धृष्णुवौयारङ्ग । अौहेवा । इहारङ्गहायि । उज्जवा
 २३नाः । क्षणोर । क्षान्नचक्कारङ्ग । अौहेवा । इहा
 २३हायि । अौहेरङ्गरङ्ग । योः । एहियाद्दहा ॥(२)

१२ ८ ८ ११ १२ ११ १२ १
 आयहु वाच्मी होहायि । शातक्रां३४ताउ । आकामा२७
 ४७हायि । जरितृ३४ । औहोवा । इहार३४हायि ।
 १२ ५ २१२१ १७ २ १२ १२ ५
 उङ्गवा२३४णाम् । क्षणोर । क्षान्नशचा३४ । औहोवा ।
 १२ ५ १२ १ १२ ५
 इहार३४हायि । औहो३१२३४ । भीः । एहियार्द्धा ।
 १२ ५
 होपद्दे । डा(३) ॥ ७० ॥ [१] १४

मुरूपक्षाद्यमिति तच्चामकं द्वितीयं सूत्रम्,

तत्त्व, प्रथमा ।

१ २३१२३१९ १११
सुरुपहालमृतये सुदुधामिवगोदुर्दे ।

२३१९ १
जुद्धमसिद्धविद्यवि ॥ १५ ॥

“सुरूपकाम्” श्रीभन-रूपोपेतस्य कर्मणः कर्त्तारमिन्द्रं
 “जतये” अस्मद्वचणार्थम् “द्विव द्विव” प्रतिदिनं “चुह्लमसि”
 पाह्लवामः ॥ [द्वो-शब्दः प्रातिपदिक-ख्लेणान्तोदात्तः (फि. १, १),
 “नित्य वीप्सयोः (८, १, ८)”—इति हिर्भावः, ‘तस्यपरमाये छितम्

* ज० मा० ह्य० ९४० ओ० ।

† द० आ० १,२,१,६ (१मा० १५५४०) = द० वे० १,४,७,१ ।

(८, १, २) “अगुदात्तच्छ (८, १, २)” — इति हितीयस्यागुदा-
त्तत्वम् । ज्ञुङ्गमसि—इत्यत्र “इदन्तोमसि (७, १, ४६)” — इति
इकार आगमः, प्रत्यय-स्वरेण (३, १, ३) इकारउदात्तः] आप्नाने
हृष्टात्तः—“गोदुहे” गोधुर्गर्वं [गां दोन्धोति गोधुक् ; सदस्तु
हिष्पेत्यादिना (३, २, ३१) क्षिप्, कदुक्तरप्रष्टतिस्वरत्वम् (५, २,
१२६)] “सुदुषाम् इव” सुषु दोग्नी गामिव यथा लोके यो
दोन्धा तदर्थं तस्य आभिमुख्येन दोहनीया गामाह्यन्ति तदस्त्
[सुषु दुर्घे इति सुदुषा, “दुहः कवचश (३, २, ७०)” — इति कप्
प्रत्ययः इकारस्य च घकारः, किल्वाद् गुणाभावः (१, १, ५),
कपः पित्त्वादगुदात्तत्वे धातुस्वरेणोकार उदात्तः (६, १, १६२)] ॥ १ ॥

अष्ट हितीया ।

११११११११११११
उपनःसवनागहिसोमस्यसोमपाःपिब ।

३ १८ ३ १३ ११
गोदाद्वैतोमदः ॥ २ * ॥

हे “सोमपाः” सोमस्य पातरिन्द्र ! सोमं पातुं “नः” अस्तदौ-
यानि “सवना” सवनानि त्रीणि “उप” समौपे “आ गहि” आगच्छ
[सवना—सूर्यते सोम एर्चिति सवनानि सुपो षादेशः (७, १, ३६)
टिलोपश्च (६, ४, १४३), “लिति (६, १, १८२) - इति गत्यात् पूर्वस्या - ”

कारस्य उदात्तत्वम् । गहि—इत्यत्र गमेः “बहुलश्चर्वति (२,४,७१)—इति शपो लुक्, हेर्डिस्त्वादगुदात्तोपदेशेत्यादिना (६,४,२७) मकार-स्त्रीयः, “अतोहेः (६,४,१०५)”—इत्यामौय-शास्त्रीये लुकि कर्तव्ये “असिष्टवदवाभात् (६,४,२२)” —इति आभाष्ट्वा-स्त्रीयो मकार-स्त्रीयोऽसिष्टवद् भवति] । आगत्य च “सोमस्य” सोमं “पिव”, “रेवतः” धनवतः तव “मदः” हर्षः “गोदा इत्” गोप्रद एव, तथि इष्टे सति अस्माभिर्गावो लभ्यते इत्यर्थः ॥२॥

अथ दृतीया ।

११ ११ १ ११ ११
अथाते अन्तमानां विद्याम सुमतीनाम् ।

१३ ११ ११ ११
मानो अतिख्यापागदि ॥ ३ * ॥ १५

“अथ” सोमपानानन्तरं हे इन्द्र ! “ते” तव “अन्तमानाम्” अन्तिकातमानामतिश्येन तव समीपवर्जिनां “सुमतीनां” श्रीभन-मति-युक्तानां श्रीभन-प्रज्ञानां पुरुषाणां मध्ये शिला “विद्याम्” वयं त्वा जानीयाम [यदा, सुमतीनां श्रीभन-बुद्धीनां कर्मानुष्ठान-विषयाणां लाभात्ये मित्यध्याहारः बहुव्रीहि-पचे पूर्वपद-प्रकृति-खरापवादो “नञ्ज-सुभ्याग् (६,२,१७२)” — इत्युत्तर-पदान्तोदात्तः । कर्मधारय-पचे इपि अव्यय-पूर्वपद-प्रकृति-खरापवाद-क्रत्स्वरेणान्तोदात्ततैव (६,२,१३८) । अतो मतुपि इत्स्वादन्तोदात्ताच्च सुमति-शब्दात् परस्य नामो “नाम-

* अ० द० १, ४, ९, १।

न्यतरस्याम् (६,१,१७७)”—इत्युदात्तत्वम् । त्वमपि “नः” अस्मान् “अति” अतिक्रम्य “माख्यः” अन्येषां त्वत् स्वरूपं मा प्रकाशयः [स्था प्रकाशने (अद्वा० ८०)—इत्यस्य लुडि “अस्यतिवक्ति-स्थातिभ्योऽङ् (३,१,५२)” । आगच्छ—गमेः गपो लुकि छिस्तादृशुदात्तोपदेशेति (६,४,१७) मवार-लोपस्यासिहवदचाभादिति (६,४,२२) असिहवङ्गावात् “अतो हेः (६,४,१०५)” —इति लुहू न भवति ॥ ३ ॥ १५

उभेयदिन्द्रोदसीति-हृष्टामकं दृतीयं सूक्तं ।

तथ, प्रज्ञमा ।

११८ ११९ १ १ १११ १११
उभेयदिन्द्रोदसीत्यापप्रायोषादृव ।

१११ १११ १११ १११ १११
महान्तन्त्वामहीनाऽसमाजस्वर्णीनाम् ॥

१११ १११ १११ १११
देवीजनित्रजीजनहन्द्राजनित्रजीजनत् ॥ १ * ॥

हे “इन्द्र ! ” “उभे” “रोदसी” द्यावाष्टिव्यो “यत्” यत्वम् “आ पप्राय” स्वतेजसा आपूरयसि [प्रा पूरणे, आदादिकः (५०) । छान्दसो लिट् (३,२,१०५)] “उषा इव” यथा उषाः स्व-भासा सर्वं जगदापूरयति तद्वत् त्वं “महीना” महता देवात्मामपि “महान्तम्” अधिकं “चर्णणीना” मनुष्याणामपि

* इ० आ० ४,१,४,१० (१भा० ७७७प०)=इ० वै० ८,७११,१ ।

“सच्चाजम्” ईश्वरम् इत्य “त्वा” त्वाम् “देवी” देवनग्नीका
 “जनित्रो” साधु-जनयिकौ अदितिः “अजीजनत्” अतः कार-
 णात् सा “भद्रा” कल्पाणी प्रशस्ता “जाता” [जनेष्यं नांत्
 साधुकारिष्यि टृप् (३,२,१३४), “जनिता मन्त्रे (६,४,५३)”]—
 इति इहादो चित्तोपो निपात्यते, चक्रे भ्युति छौप् (४, १, ५)

अथ हितौया ।

३३ १२१२६२ ६ १२
दीर्घलघात्याशक्तिमिभर्षिमन्तुमः।

११ १२ १३ १४ १५
पर्वतमध्यक्षन्पदावयामजोयथायमः।

११८ १८ ११९ १९

देवीजनित्रयज्ञीजनह्नद्राजनित्रयज्ञीजनत् ॥ २० ॥

“दीर्घम्” आयतम् “असृग्ं” इति “यथा विभिं” एव
मायतां “शक्तिः” हे “मनुमः” मनु ज्ञाने, तदैन् ! [“मतुवसो
रः (८, ३, १)”—इति सम्बुद्धो नकारस्य इत्वम्] ईदृशेन्द्र !
विभिं धारयसि [डु भृज् धारण-पीषणयोः औहोत्यादिकः, स्त्री
“भृचामित् (७, ४, ७६)”—इत्यभ्यासस्येत्वम्] हे “मघवन्”
धनवन्निन्द्र ! यथा “पूर्वेण” देहस्य पूर्वभागे वर्त्तमानेन “पदा”

• ४० वे ८, ७, ११, ५।

पादेन “अजः” इति: “वयां” शाखां आकर्षति तथा पूर्वोक्तया शक्तया आकृत्यामः शत् ॥ [नियमसि--यमेलैटाङ्गागमः, “बहुलं कृत्वसि (२, ४, ७३)”—इति शपो लुक्] । गतमन्यत् ॥ २ ॥

अथ छतीया ।

११ ११८ ११९ १११ १११
अवसदुर्यायतोमर्तस्यतनुश्चिरम् ।

११८ ११९ १११ १११ १११ १११
अधस्यदन्तमीकृथियोषसाऽचभिदासति ॥

११८ ११९ ११८ १११
देवीजनिचउजीजनझद्राजनिचउजीजनत् ॥ ३# ॥ १६ ॥

“दुर्यायतः” दुःखप्रद-हरणमाचरतः “मर्तस्य” मरुषस्य शत्रोः “स्थिरं” दृढः बलम् “अव तनुहि” अवततं नौचीनं कुरु । “स्य”—इति पूरकः । “तम्” शत्रुम् “ईम्” एनम् अधस्यदं पादयोरधस्याहत्तमानं “कृधि” कुरु । “यः” शत्रुः “अस्मान्” “अभिदासति” उपक्षिपतिं । समानमन्यत् ॥ ३# ॥ १६ ॥

इति सामवेदार्थप्रकाशे उत्तराग्रन्थस्य सप्तमस्याभ्यायस्य पञ्चमः खण्डः ॥ ५ ॥

* अ० वे० ८, ७, ११, २ ।

† ‘अभिदासति—हिंसा करोति’—इति वि० ।

अथ षष्ठे खण्डे #—

परिस्थानशृति-क्षवाक्ये प्रथमं सूक्तम्,

तत्र, प्रथमा ।

११२ ११३१ ११३१ १
परिस्थानोगिरिष्ठाः पवित्रेसीमोष्ठरत् ।

११ ११३
मदेषु सर्वधाच्चसि ॥ १० ॥

अयं “सीमः” “पवित्रे” दशापवित्रे “पर्वत्यरत्” परितः
श्वरति । क्वौदृशः सन् ? “त्वानः” शब्दायमानः [“सुवानः”—
शृति वक्त्वानां पाठः] सूक्तमानः “गिरिष्ठाः” गिरिस्थायौ आवसु
वर्त्तमान इत्यर्थः । हे सीम ! स त्वं “मदेषु” मादकेषु सोद्धु
“सर्वधा असि” सर्वस्य धाता इतात च भवसि ॥ १ ॥

अथ हितीया ।

२८ १ १ ३ १८ १ १३ १८ १८
त्वं विप्रख्वक्ष्व-विर्मधुप्रजातमन्धसः ।

११ ११३
मदेषु सर्वधाच्चसि ॥ २५ ॥

* ‘इहानीमामेवो वक्त्वाः । तत्र च वैद्यन-प्रभूतीयि सामाजि, ग्राहको-
त्तार्चिचि’—रति विठ ।

† र० चा० ५, १, ४, ६ (२भा० १६५०) = र० वे० ६, ८, १ ।

‡ र० च० वे० ६, ८, ८, १ ।

हे सोम ! “त्वं” “विप्रः” विविष्टं प्रौष्यिता विप्रसदग्नो वा
त्वच् “कविः” मेधावी, अतस्त्वम् “अन्धसः” अन्नात् जातं
“मधु” मधुरसं प्रयच्छ सौति शेषः ॥ २ ॥

अथ द्वतीया ।

१८ १८३१ १ ३११ १११
त्वेविश्वसजोषसोदेवासःपौतिमाग्नत ।

१९ ११२
मदेषुसवधारसि ॥ ३ * ॥ १७

हे सोम ! “त्वे” त्वयि “पौतिं” पानं “विश्वेदेवासः” सर्वे देवाः
“सजोषसः” समान-प्रौतयः सत्त्वं “आग्नत” प्राप्नुवन् ॥ ३ ॥ १७

१ २ ४ १ ४
॥ तृतीयवैदन्वतम् ॥ पाऽप्तुरि । स्वानोऽगाऽयिरि
५ १११२१८ १८३१ ११११ १
ष्ठाः । पविचेसो । मोभक्षरात् । पविचे । सोमो२३ ।
४ ५ ६ ४ १४ ५ ११
ज्ञारात् ॥(१) तूऽप्तुवम् । विप्राऽस्तूऽवङ्ग्नवायिः । मधु
११ ११११ ११ ४ ४ ५
प्रजा । तमन्धसाः । मधुप्रजा । तमा२३ । धासाः ॥(१)
२ ४ ४ १४ ५ ११११ १११
तूऽप्तुवे । विश्वेऽसाऽजोषसाः । देवासःपायि । तिमा

* च० व० ९, ८, ८, ३।

११ १२८ ८ १ १५ १६
शता । देवेसःपी । तिमाह३ । शता । ओयि ।

मदौ । वाह४हौह४वा । मुवा । सर्वधाः । असायि ।

माह॒दा॒र३४चौहोवा । ए३ । पुर्सर्वधाच्चसौ२४५॥८*॥[१]

॥ वैदन्ताद्यम् ॥ पारौ । सानोगिरिष्टाः । पवा
र्विचै२४सो । मोचक्षारार॒त् ॥(१) तूवाम् । विप्र
स्त्वद्विः । मधू॒प्रार३४जा । तमन्धामासा॒रः ॥(२)
तूवे । विश्वेसजोषसः । देवा॑सा॒र३५ःपी । तिमाशा
ता॒र । मदायिषूसा॒ह । ई॒याह । व॒धो२४वा । आ
प॒सो॒हायि ॥ ८ ९ ॥ [२]

॥ चतुर्थवैदन्तम् ॥ औ॒होयि । इ॒हहाहहायि ।
और॒हो२४वा । परायिसा॒र३४नो । गिरा॒र३४यिष्टाः ।

● अ० गा० ३५० २४० प्या० ।

† अ० गा० ३५० २४० १४० ।

पाविचे॒२३४सो॑ । सो॒अक्षा॒२३४रात् ॥(१) तुवंवा॒२३४यि
 प्रः॑ । तुवङ्का॒२३४वीः॑ । मधुप्रा॒२३४जा॑ । तमन्धा॒२३४
 साः॑ ॥(२) तुवंवा॒२३४यिष्वे॑ । सर्जीषा॒२३४साः॑ । देवासा॒
 २३४ःपौ॑ । तिमांशा॒२३४ता॑ । मद्यायिषू॒२३४सा॑ । वैधा॒
 आ॒२३४सौ॑ । औ॒२३४यि॑ । इ॒२३४हाहायि॑ । औ॒२३४र
 ३४५वा॒२३४पू॒६ । ए३ । उपा॒२३४पू॒६(३) ॥ १० * ॥ [३]

॥ ऐधावाहायम् ॥ परिस्तुवाहृष्टा॑ । नोगायि॑ । रा॒
 यिष्टाचो॒२३४वा॑ । ई॒२३४हा॑ । पविचेसोमो॒२३४चा॑ । चा॒
 रादो॒२३४वा॑ । ई॒२३४हा॑ ॥(१) तुवंविप्र॒२३४हा॑ । तुवाम् ।
 कावीचो॒२३४वा॑ । ई॒२३४हा॑ । मधुप्रजाता॒२३४मा॑ । धा॒
 सो॒चो॒२३४वा॑ । ई॒२३४हा॑ ॥(२) तुवेविश्व॒२३४हा॑ । सजो॑ ।
 घासाचो॒२३४वा॑ । ई॒२३४हा॑ । देवासःपीती॒२३४मा॑ । गा॒

* १० गा० १५० १८० १० चा०

१०५ ५ १०५ ११ १०५
ताच्चोर॒श्वा । ईर॒श्वा । महायि । षूसाच्चोर॒श्वा
वा । ईर॒श्वा । र्वधाः । र्वधारंचा॒र॒श्वा॒प॒सा॒द॒प॒ह्यि ।
१०५
ईर॒श्वा॒(३) ॥ ८ # ॥ [४]

॥ स॒ष्ठितम् ॥ परिचुवानः । गा॑र्यिरिष्टाः । पवा॑
॒यि । चे॑र॒सो । मो॑च्चा॑र॒क्षारात् । तुवंविप्रस्तु॑ ।
वा॑र्कवायिः । मध॒॑ । प्रा॑र॒जा । तमा॑र॒न्धासाः ।
तुवेविश्वेस । जो॑र॒षसाः । देवा॒॑ । सा॑र॒ःपौ॑ । ति॑
मा॑र॒श्वाता । मा॑र॒द्यायि । षू॑र॒सा॑ । र्वधा॑र॒शः । हा॑
उवा॒॑ । आ॑र॒श्वसी॒(३) ॥ ६ # ॥ [५]

॥ जरावोधीयम् ॥ परिचुवोवा । नोगिरिष्टाः । पवा॑
॒यि॒र॒सो । मो॑च्चार॒क्षारात् ॥(१) तुवंविप्रोवा । तूव॒
वायिः । मधूप्रा॑र॒जा । तमन्धासाः ॥(१) तुवेविश्वो॑

* अ० ना० अ०१४०१४० ।

+ अ० ना० अ०१४०१४०१४० ।

१ १२ ११ १२ १ ११
वा । साजोषसाः । देवासाऽङ्गः पौ । तिमाशाता । म
१ १४ ५२ ११
दायिषू१साऽङ्गर्वा । धाः । असो३४५८८ । डा(३)॥१८॥[६]

१ ११ ११ ११ ११
॥ चुरुपोत्तरम् ॥ परिसुबीहोर् । इया । नोगिरा
१ ११ ११ ११ ११
यिष्ठारः । पवित्रे सौहोर् । इया । मोचकाराशत् ॥(१)
१ ११ ११ ११ ११
तुविविप्रीहोर् । इया । तुवहावारयिः । मधुप्रजोहोर् ।
१ ११ ११ ११ ११
इया । तमन्धासारः ॥(२) तुवेविष्वीहोर् । इया । स
१ ११ ११ ११ ११
जोषासारः । देवासः पौहोर् । इया । तिमाशातार् ।
१ ११ ११ ११ ११
मदेषुसौहोर् । इया । व॒धा॒आ॒ङ्गसा॑३४३यि । ओर३
४५८ । डा(३) ॥ २० ॥ [७]

१ ११ ११ ११ ११ ११
॥ हावियतम् ॥ चाउपरिखानोगिरिष्ठाहाउ । प
१ ११ ११ ११ ११ ११
वित्रे सौ३ । मोचकार३४रात् ॥(१) हाउतुविप्रस्तुव
१ ११ ११ ११ ११ ११
कुविर्णाउ । मधुप्रजाऽ । तामन्धा॑३४साः ॥(२) हाउ

* अ० ना० १२प्र० १ अ० १८सा० ।

† अ० ना० १४प्र० १ अ० १८सा० ।

१२१८ १ तायिमाशार । देवासःपौर । तुवेक्ष्येसजोषसीचार ।

ॐ श्रीकृष्ण ॥ ८१ ॥ २१११ ॥

३४५२ र १३३५ ॥ आमादम् ॥ परिस्वानऐ ॥ हीरेचौर ३४५२ ॥

१५९ । १८८ गिरिष्ठाएः-रक्षीएः-रक्षीश्या । पवित्री सोमो अस्त्रदै-रक्षीए

१९ रुपूरुषा १२४ तुवंविप्रत्तुरे। १२५ हौद्वैरुपूरुषा । १२६

विरै-रङ्गीरे-रङ्गीर्या । मधुप्रजातमन्धसे-रङ्गीर्या ॥(२)

१०२५८ ८ तुवेविश्वे सऐ । १०३६९ ४ छीएंची२३४या । १०३७१ १ जोषसऐ२ची३या ।

१२ र र देवासः पौत्रिमाश्तरे रचीरे रचीश्या । मादायिष्मान॑

२३। वैष्णवीरवृत्तिवा। आपूसोदकायि(१)॥ ८ ७ ॥ [१]

• अ० गा० १४प्र० १५० दस्त० ।

† ज० वा० १५प्र० १८० ६सा० ।

११ ४८ ८५

॥ दावसुनिधनम् ॥ परिस्तुवार॒श्नोगिरिष्टाहाउ ।

१ १८८ १११ १९९ पा॑वि॒चे॒सो॑ । मो॑चा॒क्षा॑रा॒र॒त् । हौ॒वा॑श्हायि॑ ॥(१)

१ ४ १ १११ १११ १११ तु॒वं॒वा॒र॒श्यि॒प्र॒स्तु॒वङ्ग्वि॒र्द्धा॑उ । मा॑धु॒प्रजा॑ । तमा॑न्धा॑

१ १११ १११ १११ सा॒र॒दः । हौ॒वा॑श्हायि॑ ॥(२) तु॒वे॒वा॒र॒श्यि॒श्च॑सज्जो॒हाउ ।

१ १११ १११ १११ दा॑यि॒वा॒सः॒पौ । ति॑मा॒शा॑त्ता॒र॒त् । हौ॒बां॑श्हायि॑ । म

१ १११ १११ १११ दा॑यि॒षू॑सा॒र॒त् । हौ॒वा॑श्हा॑ । व॑धा॑ः । आ॑सा॒र॒४

५२८ १ १११ १११ औ॒हौ॒वा॑ । ए॒३ । दा॑व॒सू॒र॒४४५४३ ॥(३) ॥ १० * ॥ [१०]

१११

॥ प्रती॒ची॒ने॒उङ्का॒श्चै॒तम् ॥ परिस्तु॒वा॒नः । गा॑र्यि॒रि

१ १११ १११ १११ द्वा॑ष्टो॑ । पा॑वि॒चे॒सो॑ । मो॑चा॒क्षरा॒र॒त् । हा॑ष्टो॑यि॑ ॥(१)

१ १११ १११ १११ तु॒वि॒प्र॒स्तु॑ । वा॑र॒ङ्ग्वा॒यि॑ः । मा॑धु॒प्रजा॑ । तमा॑न्धसा॑

१११ १११ १११ १११ र॒४४३ । हा॑ष्टो॑यि॑ ॥(२) तु॒वे॒वि॒श्च॑ स । जो॑र॒षसा॑ः । दा॑

* अ० गा० १५४० १४० १०४० ।

४१८ १० ३८२ १२ १२
 यिवासःपी । निमाशतार३४ । ज्ञाहोयि । मदेषुसार्वा
 १ १ १ ४५ ४५
 इधाः । असा । औइहोवा । ईडा(३) ॥ ११ * ॥ [११]

॥ शाविष्कृतम् ॥ परिच्छुवानोगाश्चाउरायिष्ठाः । प
 विचेसो । मोच्चारभ्रात् ॥(१) तुवंविप्रस्तुवश्चाउ
 कावायिः । मधुप्रजा । तमन्धारक्षसाः ॥(२) तुवेवि
 श्वेसजोहाउरासाः । देवासःपायि । तिमाश्चारक्षता ।
 मदारक्षोर्यि । षूरभ्रसा । वंधाः । आरसारक्ष४ अौ
 होवा । श्विष्कृतेरक्षपूर्व ॥ १२ ॥ [१२]

॥ गौपूक्तम् ॥ परिसुवानोगौ । चौहोवाहायि । रि
 ष्टाः । पवित्रे सोमचौर । झवायि । झवारयि । चा
 रारथत् ॥(१) तुवंविप्रस्तुवौ । चौहोवाहायि । कवायिः ।

• क० मा० १५ प० १४० ११ सा० ।

† ज० मा० १५प्र० २४० १२सा० ।

मधुप्रजातमौर् । ऊवायि । ऊवारयि । धासारः ॥(२)
 तुवेविश्वे सजौ । हौहोवाहायि । षसाः । देवाषः पौ
 तिमौर् । ऊवायि । ऊवारयि । शातार् । मदेषु स
 र्बधीर् । ऊवायि । ऊवारयि । शातार् । मदेषु स
 र्बधीर् । ऊवायि । ऊवारयि । आसारक्षयि । हो
 व्यारक्ष्याहोवा । अग्निराज्ञतारक्ष्यपुः(३) ॥ ७* ॥[१३]१७
 ससुन्वे-इति-प्रगाथामकं द्वितीयं सूक्तम्

१२७१८ २८३१ ५ ११ ११८ २८
ससुन्वेयोवमनांयोरायामानेतायद्वानाम्।

१९१९ ३१
सोमोयस्तुक्षितीनाम् ॥ १५ ॥

“सः” सोमः “सुन्वे” अभिषुवे कृत्तिग्रभिः, यः सोमः वसुग्रां
धनानाम् “आनेता”, यस्तु “राया” रात्ति प्रयच्छन्ति द्वीराहि-
कमिति रायो गावः तेषा मानेता, यस्तु “इड्डानाम्” अन्नानास्ति,
यस्तु सोमः “सुचितीनां” सुनिवासानां शोभन-मनुष्य-युक्तानां
गृहाणाम् आनेता विद्यते, सोऽभिषुतोऽभूद्विति ॥ १ ॥

* क० गा० १० प्र० २४० ७सा० ।

† હો આં ૬, ૨, ૪, ૫ (૨માં ૧૩૩પું) = હો વેં ૭, ૫, ૧૯, ૬।

अथ द्वितीया ।

१२३२३ २३ ११ ८९ ११९ ३१३ ११
यस्तनद्वन्द्रः पिबाद्यस्य मरुतो यस्य वार्यमणाभगः ।

१ २४६१८ २४६१९ ३२६११३ १
चायेनमिच्चावरुणाकरामद्देश्वरमवस्थेमहे ॥ २ ॥ १८

हे सोम ! “यस्य” प्रसिद्धस्य “ते” तद रसम् “इन्द्रः”
 “पिवात्” पिबति [पा पाने (भू० प०), लेटाङ्गागमः]
 “यस्य” यस्य सोमं “मरुतः” पिबन्ति, “वा” अपिच “अर्यमणा” ।
 एतदामकेन देवेन सह “भगः”ः देवः “यस्य” यं सोमं पिबति,
 “येन” सोमेन “मित्रावरुणा” ॥ मित्रावरुणो वयम् “आ
 करामहे” अभिमुखीकुर्महे । तथा “महे” महते “अवस्थे”
 रक्षाय येन च सोमेन “इन्द्रम्” अभिमुखीकुर्महे, तं त्वाम-
 भिषुषोमीत्यथः ॥ २ ॥ १८

॥दीर्घम्॥ सासु । न्वेयोवसूक्ष्माम् । योरार्द्धमा । नेतायद्वारकनाम् । सोरक्षमाः । यःसुक्ष्मा

* अ० व० ३, ५, १८, ४।

† सुपांसुल्लिपित्वात् (०, १, २६) रूपम् ।

५ “भगो वास्त्रातः (९, १६)। तस्य कालः प्रामुखर्पकात् तस्येषा
मरति— * * * । अम्भो भग दूत्यात्तु दुलुप्तो न दृश्यते । प्राणिन् मस्ताचिरी
विज्ञानादेहं च वास्त्रात् अनं मक्षतीति वा अनं मक्षत्वादित्य उदयेन”—इति
पिर० ३०६, १३-१४ ।

१ २ ३ ४
 ता॒र॒४४यि॒नो॒६॒हा॒यि ॥(१) स्तो॒मा॒ः । यः॒सु॒ज्जिता॒र॒३॒यि
 ५ ६ ७ ८ ९ १०
 ना॒म् । या॒स्ता॒र॒ता॒ई॒र॒ । इः॒पि॒बा॒द्यस्ता॒म॒र॒३॒ता॒ः । या॒
 ११ १२ १३ १४ १५ १६
 स्ता॒र॒ता॒ई॒र॒ । इः॒पि॒बा॒द्यस्ता॒म॒र॒३॒ता॒ः । या॒र॒३॒स्ता॒ ।
 १७ १८ १९ २० २१ २२
 वा॒र्यमणा॒भा॒र॒३४४गो॒६॒हा॒यि ॥(२) या॒स्ता॒ । वा॒र्यमणा॒
 २३ २४ २५ २६ २७ २८
 भा॒र॒श्गा॒ः । आ॒ये॒र॒ना॒मौ॒र॒ । त्रु॒वर॒षा॒करा॒मा॒र॒३॒हा॒यि ।
 २९ ३० ३१ ३२ ३३ ३४
 आ॒ये॒र॒ना॒मौ॒र॒ । त्रु॒वर॒षा॒करा॒मा॒र॒३॒हा॒यि । आ॒
 ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ ३३
 र॒श्यि॒न्द्रा॒म् । अ॒वस्मा॒र॒३४४हो॒६॒हा॒यि(३) ॥ ११० ॥ [१]

१११ ११२ ११३ ११४ ११५ ११६
 ॥ सफम् ॥ स॒सु॒न्वे॒श्यः । वा॒स॒र॒३४ना॒म् । यो॒रा॒
 ११७ ११८ ११९ ११३ ११४ ११५ ११६
 या॒र॒म् । आ॒ना॒यि॒ता॒श्या॒ः । इ॒जा॒र॒३४ना॒म् । स्तो॒
 १२० १२१ १२२ १२३ १२४ १२५
 ना॒ः । या॒ः॒स॒३४४यि॒नो॒६॒हा॒यि(१) ॥ १४० ॥ [२] १८

* अ० मा० १प० १४० १८० ११८० ।

† अ० मा० ११प० १४० १८० १४८० ।

तंवद्विति-दृचानकं द्वितीयं सूलम् ;

तच्च, प्रथमा ।

११ १११ ११११
तंवःसखायोमदायपुनानमभिगायत ।

११११११ १११
शिशुन्नहव्यैःस्तदयन्तगूर्त्तिभिः ॥ १ * ॥

हे “सखायः” जटिलिः ! “वः” यूयं “मदाय” देवानां मदार्थं “पुनानं” पूयमानं तं सोमम् “अभि गायत” अभिष्टुत । “तम्” इमं सोमं “शिशुं न” शिशुमिव अस्तुहारैः चौरादिभिव स्तादूर्कूर्वन्ति, तद्वत् “हव्यै” हविर्भिः भित्रयैः “गूर्त्तिभिः” सुति-भिव “स्तदयन्त” स्तादूर्कूर्वन्ति ॥ १ ॥

अथ द्वितीया ।

११११११ ११११११
सवत्सद्वमातृभिरिन्दुहिंन्वानोऽज्यते ।

११११११ ११११११
देवावीर्मदोमतिभिःपरिक्त तः ॥ २ + ॥

“हिन्वानः” प्रेयमाणः “इन्दुः” सोमः वसतीवरौभिः “समज्यते” सम्यक् सिन्हो भवति नैः । तच्च दृष्टान्तः—“वस-

* ए० आ० ६, २, ४, ४ (१८० १०८५०) = ए० व० ३, ५, ८, १ ।

+ ए० व० ३, ५, ८, १ ।

† ‘इन्दुः हिन्वानः वास्तवानः, जन्मते जन्म एव परे जनोभिभिः’—इति १० ।

इव” वक्त्रो यथा “माण्डभिः”* गोभिः समक्षो भवति, तदैत् । कौटुमः? “देवावीः” देवानां रक्षकः, “मदः” मदकरः “मतिभिः” सुतिभिः “परिष्कृतः” अलङ्घृतः [भूषणार्थं “सम्प्रयुपेभ्यः (६, १, १३७)”—इति सुड्डागमः, “परिनिचिभ्यः (८, ३, ७०)”—इति सुटः षष्ठ्यम् ॥ २ ॥

अथ छतोया ।

११८ १२३१ १२१८ ११८ १२ ११९
अयन्दक्षायसाधनोयश्शर्वायवीतये ।

११३१३ ११ ११
अयन्दिवेभ्योमधुमत्तरःसुतः ॥ ३ ॥ १८

“अयं” सोमः “दक्षाय” बलाय वर्षनाय वा “साधनः” साधयिता भवति, तथा “अयं” सोमः “शर्वाय” बलाय “बौतये” देवानां भक्षणार्थं च भवति, “सुतः” अभिषुतः, “अयं” सोमः “देवेभ्यः” इन्द्रादिभ्यः “मधुमत्तरः” अतिशयेन माधुर्य-युक्तो भवति अत्यन्तं मदकरो भवतीति वा ॥ ३ ॥ १८

१ १ ५ १
॥ कार्णश्रवसम् ॥ तां२३४वः । सा२३४खा । सा२

५ १२१ १ १२१ १२ १२
३४खा । योमदार३या । पूनानम् । भिगायाऽ३ता ।

* ‘सातृभिः—तृतीया-वज्रवचनभिर्’ चतुर्थी-वज्रवचनस्य स्थाने द्रव्यम्’-इति विठ० ।

† व० व० ७, ५, ८, १ ।

१ २१२ १८ ११ १९८ १
शायिष्ठुन्नह । व्यःखदया२३ । तगूर्त्तिभाष्ट४३यिः ॥(१)

१ ५ ३ ५ १८ १ १
सार२४व । त्वा२३४ई । वमानृ२३भायिः । आयिन्दु

१८ ८ १ १ १ १८१८ १८१८
हिंवा । नोच्चज्यार२३तायि । दायिवावीर्मा । होमति

१ २१ १ १ ५ १
भार३यिः । परिष्कृताष्ट४३ः ॥(२) आर२४यम् । दा२३

१ ११८ १ १ २ १८ १
४ष्टा । यसाधार२३नाः । आयुश्चास्त्रां । यवीताष्ट४३या

१ १८१८ १८१९१ १८ १
यि । आयन्देवे । भोमधुमाधतरःस्तुताष्ट४३ः । ओ२३

४५ई । डा(३) ॥ १२ * ॥ [१]

१ १८ १८१
॥ सुज्ञानम् ॥ तंवःसखा । योमदाया । पुनाना]

१ १८ १८१
मा॑ । भिगायता । शिष्ठुन्नाहाहाऽ॒ । व्यैःख । दा॑

५८ ८ १८१ १ १११
४्यार२४चौहोवा । तगूर्त्तिभिरेत्तपा२४४५(१) ॥१०१॥[२

* क० गा० ३४० २४० १४० ११४० ।

† क० गा० ८४० १४० १०४० ।

॥ काशीतम् ॥ तंवःसखा । योमदारश्याऽपि । पु
 नानमा । भिगायाऽन्ताऽपि । शिशूज्ञहा । व्यैःसूदयन्त
 गू । ताऽर्थि । भा॒३४ । औहोवा । अ॒३४
 पा(१) ॥ ११ ॥ [३] ११

सीमाः पवनतट्टि-दृचामकं चतुर्वं सुलभं ;

तच्च, प्रधमा ।

११ १११११२ १११
सोमाः पवन्त्वा न्द्रियात् विस्तमाः ।

“गातुवित्तमाः” अतिशयेन मार्गस्य स्वभक्ताः “इन्द्रः”
 हैमाः “सोमाः” “पद्मे अस्मयम्” अस्मद्दर्थं चरन्ति आग-
 च्छन्ति वा। कौटशाः? “मित्राः” देवानां सखिभूताः,
 “स्वानाः” सुवानाः अभिष्यमाणाः “अरेपसः” पाप-रहिताः,
 अतएव “स्वाधः” श्रीभेन-ध्यानाः “स्वर्विदः” सर्वज्ञाः स्वर्ग-
 प्रापका वा ॥ १ ॥

१० अप्रैल १९८० १२४०

† ચૂં ચાં ૬, ૨, ૧, ૪=(૬માં ૧૫૮ પું) — ચૂં ચેં ૭, ૫, ૨, ૪।

अथ हितौया ।

१२१२ १२३ १२४ १२५
तेपुत्रासोविपश्चितःसोमासोदध्याश्चिरः ।

११३१२९१ १ ७१११२९१
सूरासोनादर्शतासोजिगद्वोध्रुवाध्रुते ॥ २ * ॥

“पूताः” पवित्रेण परिपूताः, “विपश्चितः” भीधाविनः,
 “दध्वाश्चिरः” दध्वामित्रयाः, “ष्टुते” वसतीवर्याख्ये उदके
 “जिगद्वः” गमन-शौकाः “भ्रुवाः” तत्र ख्येयेण वर्त्तमानाः
 ‘ते’ “सोमासः” सोमाः “सूरासः न” सूर्या इव “दर्शतासः”
 पात्रे एव सर्वे दं शर्णनीया भवन्ति ॥ २ ॥

अथ दृतीया ।

१९१२१२१२१८१८१८१८
सुधाणा सोव्यद्रिभिस्तानागोरधित्वचि ।

१२३१२५०६१२ १११
इषमस्यमभितः समखरन्वसुविदः ॥ ३ फ ॥ २०

“गोः” अनुदृहः “अधित्वचि” अधिष्ठवण-कर्मणि “चिताना”
आवमाना “अद्रिभिः” आवभिः विविधैः “सुखाणासः” स्तूय-
मानाः “वसुविदः” वसुनो लभकाः “एते” सीमाः अन्नभ्यम्

* अ० वे० ७, ५, ३, १।

[†] ‘दम्भतासः—सर्वस्य द्रष्टारः’— रति वि. ।

† ४० वि० ७, ५, ६, ९।

“इष्टम्” अब्रम् अभितः “समखरन्” सम्यक् शब्दयन्ति प्रय-
च्छस्तीति यावत्* ॥ ३ ॥ २०

५८ र २१ ४ ५

॥ गौरीवितम् † ॥ सोमाः । पवाऽ । तद्विद्वाः ।

१ र १ १ र र २ ४
अस्मभ्यङ्गातुवित्तमाऽऽः । मायित्रास्खानाऽऽऽः । अ

१८ १ ४ ५

रेष्टपसाः । सूवाधियाऽऽः । सुवोवा । वापूयिदोऽ॒
हायि ॥(१) तेषौ । तासोऽ । विपश्चिताः । सोमासो

२ १८ १ ४ ८ १८ १८
दध्याश्चिराऽः । सूरासोनाऽऽः । दशापूतासाः । जा

१ ४ ५ ४ ५

यिगत्वा ऽ १२४ः । ध्रुवोवा । वापूर्त्तोऽहायि ॥(२)

४ र १८ १ ४ ५ १८ १८
सुष्ठा । णासोऽ । वियद्रिभायिः । चितानागोर्धित्व

१ १ ४ १
चाऽश्चिय । आयिषमस्माऽऽः । भ्यमापूभिताः । सा

४ ४

मस्त्राऽऽऽः । वसोवा । वापूयिदोऽहायि(३) ॥ १३ क्षा ॥[१]

* ‘समखरन्—उत्तादथन्’—इति विठ० ।

† “सहागौरीवितम्”—इति च० यु० पाठः ।

‡ क० गा० ६प्र० १च० १६सा० ।

१८८

॥ मधुस्युविधनम् ॥ सोमाः प्रवल्लदन्वाशै । अस्म
भ्यङ्गाश्वतूवित्तमाऽः । हाऽहा । औ॒शो॒श्वा । आयिष्ठी
॒र् । मित्रास्त्वानाऽचारेपसाऽः । हाऽहा । औ॒शो॒
श्वा । आयिष्ठी॒र् । द्वा॒धियाऽः । हाऽहा॒यि । औ॒
॒शो॒श्वा । आयिष्ठी॒र् । चुवः । वार्यिदा॒र॒३४॒शौ॒ष्ठी॒
वा ॥(१) तेपूतासीविपश्चिताशै । सोमासोदाश्वाश्वा
श्चिराऽः । हाऽहा । औ॒शो॒श्वा । आयिष्ठी॒र् । सू
रा॒सोनाऽदार्शतासाऽः । हाऽहा । औ॒शो॒श्वा । आ
यिष्ठी॒र् । जायिग्नवाऽः । हाऽहा॒यि । औ॒शो॒श्वा ।
आयिष्ठी॒र् । ध्रुवाः । वार्त्ता॒र॒३४॒शौ॒ष्ठी॒वा ॥(२) चु
॒३४॒ ष्वरणासोविश्वद्विभाश्विरे । चितानागोश्वधित्वचाऽ ।
हाऽहा । औ॒शो॒श्वा । आयिष्ठी॒र् । इष्वस्त्वाऽभ्या
(११)

मभिताऽः । हा॒ इ॒ हा॑ । औ॑ इ॒ हो॑ इ॒ वा॑ । आ॑ यि॒ ही॒ र॑ ।
 सामस्तराऽन् । हा॒ इ॒ हायि॑ । औ॑ इ॒ हो॑ इ॒ वा॑ । आ॑ यि॒ ही॑
 र॑ । वत्तु॑ । वा॑ रयि॒ दा॒ र॒ इ॒ औ॑ इ॒ वा॑ । मधुञ्जु॒ ता॒ र॒ इ॒
 ५ः(२) ॥ १४ * ॥ [२]

॥ वा॑ डिंधनङ्गै॒ च्चम् ॥ सो॑ माः पा॒ वा॒ इ॒ र॒ इ॒ । तद॑ ।
 द्वा॒ इ॒ । अस्मभ्यङ्गै॒ इ॒ र॒ इ॒ । तु॑ वि॑ । तमा॒ इ॑ । मित्रा॑
 स्त्वाना॒ इ॒ र॒ इ॒ । अरे॑ । पसा॒ इ॑ । सुवाधीया॒ इ॒ र॒ इ॒ ।
 सुवाप॒ विंदा॒ उ॑ ॥(१) तेपूता॑ सो॒ इ॒ र॒ इ॒ । वि॒ पः । चिता॑
 इ॑ । सो॑ मासो॒ दा॒ इ॒ र॒ इ॒ । धि॒ या॑ । शि॒ रा॒ इ॑ । सूरा॑ सो॑
 ना॒ इ॒ र॒ इ॒ । दर्श॑ । ता॑ सा॒ इ॑ । जि॒ गा॒ ला॒ वा॒ इ॒ १२३॑ ।
 ध्रुवाप॒ घृता॒ उ॑ ॥(२) सुष्ठा॑ णा॑ सो॒ इ॒ र॒ इ॒ । वि॒ य॑ । द्रि॒ भा॑
 इ॑ । चिता॑ ना॒ गो॒ इ॒ र॒ इ॒ । अधि॑ । त्वचा॒ र्यि॑ । इ॒ षा॑

१ मासादृश्य । २ भ्यम् । ३ भितादः । ४ समाख्यारात्रृश्य

८। वस्तुविदाऽ(३) ॥ १५ * ॥ [३]

॥ ऐडक्रौञ्चम् ॥ सोमाः पवन्तद्वाः । अस्माभ्यङ्का ।

४५० । सुवाधियाः । सुवर्वारश्चयिदाऽप्तः ॥(१)तेषुतासो

३४५ । १८१२९१ । २५८१ । ५६९
विपश्चिताः । सोमासोदा । धियाशिराः । द्वराषोऽन्

४ वा । सोनदर्शतासा२३४५ः । जिग्नवाः । ध्रुवाघा

१३ चतुर्दशी १८८५ सुघाणासोवियद्विभायिः । चिता

१२१ २५२१ २३ ५ ११
नागोः । अधित्वचायि । आयिषांचोरङ्घवा । अस्म

ઓરહણ્યાંકી । કી । ડા(૩) ॥ ૧૬૯ ॥ ૪]

३८१ २४५ ५ १
॥ अ्यावाश्वम् ॥ सोमाऽः । पात्र । तद् । दात्

● अ० मा० श्वर० राम० १५सा० ।

† ज० मा० २प्र० १४० १९सा० ।

षः । एहिया । आ । अभ्यङ्गात् । वि । तमारः ।
 एहियारे । मित्रास्त्वानाच्चाहरेत् । पारश्चत्प्रसाः । हे
 त्त्वारयि । एहियारे । सुवाधियाः पूर्ववादः । क्वाश्च४५यि
 दीद्वायि ॥(१) तेपूष॑ । ता॒ इ॒ सो॑ । विः । चा॒ इ॒
 यितः । एहिया । सो॑ । मासीदधावि । आ॑ ।
 शिरारः । एहियारे । सूरासोनादादर्शी॒ । ता॒ इ॒ सो॑ ।
 एहारयि । एहि॒ यारे । जिग्निवोद्भूत्वाऽः । धा॒ इ॒
 ४५ तीर्त्तीद्वायि ॥(२) सुष्ठा॒ । णाश्च॒ सो॑ । विय॑ ।
 द्राश्चिभिः । एहिया । चायि । तानागोरा । धि । त्वचा
 रयि । एहियारे । इष्मसाभ्याश्च॒ । भाश्च४यिताः ।
 एहारयि । एहियारे । समख्त्रान्वा॒ इ॒ द्व॑ । वा॒ इ॒
 ४५ यिदो॒ इ॒ हा॒ यि॒(३) ॥ १६ * ॥ [५]

* ज० ना० १५प्र० १४० १६सा० ।

१२८

॥ आन्धीगवम् ॥ सोमाः पवन्तच्चा॑ यिन्द्रवाः । अ॒
स्त्र॒धम् । गतूरश्वा । ऊमा॒र॒१५२ । तमामिच्चास्त्रा॒
माश्चरेपसा॒२३४५ः । सूवाइ॒उवा । औ॒र्याः । द्व॒४५वाः ।
विदा । औ॒इ॒षोवा ॥(१) ते॒पूतासो॒विपा॑श्वायिताः । सो॒
मासः । दधार॒३श्वा । ऊमा॒र॒१५२ । शिरः॒सूरा॒सो॒न
दर्शतासा॒२३४५ः । जायिगाइ॒उवा । ला॒४५वो । द्व॒२३
वाः । दृता । औ॒इ॒षोवा ॥(२) मुद्धाण्डासो॒विया॑द्वा॒
यिभायिः । चितानाः । गोरा॒र॒३धा । ऊमा॒र॒१५२ ।
तच्छीषमस्त्रभ्यमभिता॒२३४५ः । सामाइ॒उवा । खा॒रा॒
दा॒ वा॒र॒३॒४५ । विदा । औ॒३॒४५वा । द्वो॒५॒६५ ।
वा॒(३) ॥ १०० ॥ [६]

१२८

॥ निषेधम् ॥ सोमाः पवन्ता॑ इ॒इ॒न्द्रवाः । अ॒स्त्रा॒भ्य

* च० ग० १५८० १४०० १७८० ।

१ ११ ११ ११ ११ ११ ११ ११
 झा । तुविस्तमारः । इहाऽ । मायिचाऽस्त्वानाः । द्वा
 १ ११ ११ ११ ११ ११ ११ ११
 द्वोरङ्गहा । अरेपारङ्गसाः । इहाऽ । सूवाऽधीयाः ।
 ११ ११ ११ ११ ११ ११ ११ ११ ११
 द्वाहोरङ्गहा । सुवाऽर्वाऽप्यिदाऽपृदः ॥(१) तेपूतासो
 १ ११ ११ ११ ११ ११ ११ ११
 वाऽयिपश्चिताः । सोमासोदा । भियाशिरारः । इहा
 ११ ११ ११ ११ ११ ११ ११ ११
 इ । द्वराऽसोना । होहोरङ्गहा । दर्शता॒ २३ साः ।
 ११ ११ ११ ११ ११ ११ ११ ११
 इहाऽ । जायिगाऽल्लावाः । होहोरङ्गहा । ध्रुवाऽ
 ११ ११ ११ ११ ११ ११ ११ ११
 घाऽप्ती॒ अपृदयि ॥(२) सुष्ठाणासोवाऽयद्विभायिः । चिता॑
 ११ ११ ११ ११ ११ ११ ११ ११
 नागोः । अधित्वचारयि । इहाऽ । आयिषाऽमासा॑ ।
 ११ ११ ११ ११ ११ ११ ११ ११
 होहोरङ्गहा । भ्यमभारङ्गिताः । इहाऽ । सामाऽस्त्व
 ११ ११ ११ ११ ११ ११ ११
 रान् । होहोरङ्गहा । वसूवाऽप्यिदाऽपृदः । दे॒रङ्ग
 ११ ११ ११ ११ ११ ११ ११
 ५(३) ॥ १८ * ॥ [७]

११ ११ ११ ११ ११ ११
 ॥ क्रौञ्चायम् ॥ सोमाः पवीहो । ताऽल्लवाः । अस्त्व

* अ० वा० १५प्र० १८० १८० १८० ।

भ्यङ्गाऽ। द्वावितापुमाद५६ः। मिचास्सानौहो ।
 २८१८ २८ १९ ४
 आरेपसाः। सुवाधियाऽ। सूवाविर्वापुयिदा५६ः ॥(१)
 २८२१८ र २८१ १८ र १९ १९
 तेपूतासौहो। वीपश्चिताः। सोमासोदाऽ। धात्राऽ
 ४ २८२१८ र १८ १८
 शापुयिराद५६ः। सूरासोनौहो। दर्शतासाः। जिग
 १९ ४ २८१८ र
 लवोऽ। भ्रूवाऽघाप्त्ताद५६यि ॥(२) सुषाणासौहो ।
 १८१ १८ र १९ १९
 वीयद्विभायिः। चितानागोऽ। आधाऽवित्वापुचाद५५
 १९ १८ १८ १९
 यि। इषमसौहो। भ्यामभिताः। समखराऽन्। वा
 १४
 सूर्वापुयिदा५६ः(३) ॥ १ * ॥ [द]

• अ० वा० १५प्र० १४० १३० ।

१ १ १ १ १ १ १ १
 धारुषाश्चाइयिराः । सूरारूपः । नदारुद्गर्णा । उम्मा
 १ १ १ १ १ १ १ १
 यि । तारसाः । जायिग्नवोधवारुचुताऽ ॥(२) तायि
 १ १२२२ १२२ १११ १११ १११
 सू । द्वाणासोव्यद्रिभिश्चितानागोः । चाइभायित्वाइचा
 १ १ १ १ १ १ १ १
 यि । इषारूपम् । सम्भारुद्गमा । उम्मायि । भाइयिताः ।
 १ १ १ १ १ १ १ १
 सामस्तरन्वसूरुविदाऽ । वा३४५(३) ॥ १४ * ॥ [३] २०
 अथायापवेति-द्वचाकं पक्षमं सूक्तम्,
 तत्र, प्रथमा ।

६ १ २ १ १ १ ८ १ १ १
 अयापवापवस्तैनावसूनि
 ६ १ २ १ १ १ १ १ १ १
 माण्डश्वलद्वृन्दोसरसिप्रधन्व ।
 १ १ १ १ १ १ १ १ १ १
 ब्रधुश्विद्यस्यवातीनजूतिं
 १ १ १ १ १ १ १ १ १ १
 पुरुमेधाश्वित्तकवेनरन्वात् ॥ १ १ ॥

हे सोम ! “अया” अनथा “पवा” पवमानया “धारया”
 “एना” एनानि “वसूनि” धनानि “पवस्तु” चर [पवा—

* ऊमा० १४प्र० १४ष्ठ० १४सा० ।

† द० षा० ६, १, ५, ६ (१मा० १४१ द०)=द० द० ७, ४, २६, १।

पूज् पवने (क्षा० प०) “अन्येभ्योऽपि दृश्यम् (३,२,१७८)”
—इति विच् प्रत्ययः, आईधातुक-स्वरूपो गुणः, “साविकाच
(६, १, १६८)”—इति द्वतीयाणा उदात्तत्वम्] । तथा हे
“इन्द्रो ! ” त्वं “मांखले” मन्यमानानां चातके “सरसि” उदके
वस्तीवर्याख्ये “प्रधन्व” प्रगच्छ । “यस्य” सोमस्य शोधने
सति “ब्रह्मसित्” सर्वेषां प्रज्ञापको मूलभूतो वा आदित्योऽपि
“वातः न” वायुरिव “जूति” विं प्राप्तः सन् किञ्च “पुरुषेभ-
वित्” बहुविध-यज्ञ इन्द्रोऽपि “तकवे” [तकतिर्गति-कर्मसु
यठितः (निष्ठ० २, १४, ६८), अक्षादौषादिक उन् प्रत्ययः]
सोमं गच्छत ; मम्द्यं “नरं” कर्मनेतारं पुचं “धात्” ददातु
प्रयच्छतु । स त्वं प्रधन्वेति पूर्वेणः सम्बन्धः ॥

“यस्य”—“अत्र”—इति पाठो, “जूति”—“जूतः”—इति,
“धात्”—“दात्”—इति च ॥ १ ॥

अथ हितीया ।

१११२१ २२१२९

उत्तनश्नापवयापव

१ १११२१ १ ११

खाधिश्चुतेश्वाय्यस्यतीर्थे ।

११ १११ ११८ ११८ २८

षष्ठिः सहस्रानैगुतोवसूनि

११८ १ ११ ११२

बृक्षन्नपकन्धूनवद्रणाय ॥ २ * ॥

* अ० वे० ७, ४, ११, १।

हे सोम ! “उत” अपिच “अवाव्यस्य” सर्वैः अदखीशस्य
 तव “श्रुते” प्रसिद्धे [यज्ञा, षष्ठ्यर्थं चतुर्थीं श्रुत-शब्दस्य] “तौर्थे”
 खाने “नः” अस्माकं स्वभूते यज्ञे “एना” अनया “पवया”
 पूयमानया “धारया” अधिकं “पवस्त्र” चर। “नैगुतः”
 नौचीनं गन्तव्ये [न-शब्दायन्त इति निगुतः शब्दः, तेषां
 हन्तृस्थेन सम्बन्धौ] सोऽयं सोमः “षष्ठि” षष्ठि-सहस्राकानि
 “सहस्रा” सहस्राणि “वसुनि” धनानि “रणाय” शत्रूणां जयार्थं
 धनवत् अस्मानकम्पयत् प्रायच्छदिति यावत् । कथमिव ?
 “हृष्टं न पक्षं” पक्षा-फलं हृष्टं यथा कम्पयति फलार्थीं, तद्वत् ॥२॥

अथ द्वितीया ।

੧੩੧ ੨੩੧੩੧ ੧ ੩੧
ਮਚੀਮੇਅਖ਼ਵੁਧਨਾਮਸ਼੍ਰੂਪੇ

१८ ३ १९ ६ ११
मातृस्वत्वेवापश्ननेवावधने ।

१२ २११९२२९
अस्वापयन्निगतःस्त्रेहयस्वापा

२३ २६ १९ ५९
मित्राद्युपाचितोच्चेतः ॥ १७ ॥ २१

“महौ” महते प्रभूते “बृषनाम” [सुपां सुलुगिति (३, १. ३८)
सुपो लक] बृषनामनौ वर्षण-नमने, शराणां वर्षणं, शशाणां नम-

* ‘जैगुतः—निगुतामां नितरां गोपितानाम्’—इति वि० ।

† अ० वे० ०, ४, २१, ४।

नम्, “इमे” एते हे कर्मणौ “अस्य” सोमस्य “शूषे” सुखकरे* भवतः; ये च कर्मणौ “मांश्वत्वे” [अश्वनामैतत् (निष्ठा १, १४, १८)] शब्दैः क्रियमाणे युजेऽ तत्साध्यत्वाद् युजमिह गृह्णते] “वा” अपिवा “पृश्ने” स्वर्णन्-साध्ये वाङ्-युजे “वधचे” शशूरां हिंसन्-शौले भवतः । स इयं “निगतः” नौचैः अद्वायमानान् शशून् “अस्वापयत्” असूवपत् अवधौदित्यर्थः । किञ्च “स्वेहयत्” प्राद्रवयत् सङ्कुमाच्छशून् । अय प्रत्यक्षः । हे सोम ! स त्वम् “अमिवान्” शशून् “अपाचेत्” अपगमय । तथाच “अपाचितः” अग्नि-चयन मकुर्वतः नास्तिकांश्वः “इतः” अश्वच्छकाशात् अपाचेत् अपगमय [अच्छतिर्गतिकर्मा(भा० प०)] । ३ । २१

॥ श्रौष्टाद्यम् ॥ १८ १९ १९ १८
 औहोहायि । अयोहायि । पवा
 १८ १९ २ ६ २ १९ १९ १९ १८
 वस्तैनावद्वरश्नौ । औहोहायि । इहा । ईश्या । माण्
 १८ १९ १ ६ २ १९ १९ १८
 श्वद्वद्वोसरसिप्रधारश्वा । औश्वायि । इहा । ईश्या
 १८ १९ १८ १९ १९ १९ १८
 या । माण्श्वद्वद्वोसरसिप्रधारश्वा । औश्वायि ।

* ‘शूषे—स्वापयामः अवग शूषे शोषकाय’—इति विं ।

† ‘मांश्वत्वे—महनीयत्वाय’—इति विं ।

‡ ‘अपाचितः—पतिता चतुर्वा भवन्ति’—इति विं ।

११ ११ ११ ११ ११ ११ ११ ११ ११ ११ ११ ११ ११ ११ ११ ११
 इच्छा । ईश्या । ब्रह्मस्थिद्यस्थवातोनजूरक्षतीम् । औ॒
 ११ ११ ११ ११ ११ ११ ११ ११ ११ ११ ११ ११ ११ ११ ११ ११ ११
 च्छोयि । इच्छा । ईश्या । पुरुषेधाश्वित्तकवेनरारक्षधा
 ११ ११ ११ ११ ११ ११ ११ ११ ११ ११ ११ ११ ११ ११ ११ ११ ११
 त् । औ॒होयि । इच्छा । ई॒॑ । या॒र॒४ । औ॒होवा ॥(१)
 ११ ११ ११ ११ ११ ११ ११ ११ ११ ११ ११ ११ ११ ११ ११ ११ ११
 औ॒होहायि । उतोहायि । नएनापवयापवारक्षा । औ॒
 ११ ११ ११ ११ ११ ११ ११ ११ ११ ११ ११ ११ ११ ११ ११ ११ ११
 ह॒होयि । इच्छा । ईश्या । अधिश्रुतेश्वायियस्थतारप
 ११ ११ ११ ११ ११ ११ ११ ११ ११ ११ ११ ११ ११ ११ ११ ११ ११
 यिर्थावि । औ॒होयि । इच्छा । ईश्या । षष्ठिल्लसह
 ११ ११ ११ ११ ११ ११ ११ ११ ११ ११ ११ ११ ११ ११ ११ ११ ११
 स्वानैगुतोवद्व॒३नी । औ॒होयि । इच्छा । ईश्या । वृ
 ११ ११ ११ ११ ११ ११ ११ ११ ११ ११ ११ ११ ११ ११ ११ ११ ११
 क्षन्नपक्कन्धूनवद्रणा॒३या । औ॒होयि । इच्छा । ई॒॒ ।
 ११ ११ ११ ११ ११ ११ ११ ११ ११ ११ ११ ११ ११ ११ ११ ११ ११
 या॒३४ औ॒होवा ॥(२) औ॒होहायि । म॒होहायि । मे
 ११ ११ ११ ११ ११ ११ ११ ११ ११ ११ ११ ११ ११ ११ ११ ११ ११
 अस्यवृष्णनामभृ॒३षायि । औ॒होहायि । इच्छा । ई॒३या॒३
 ११ ११ ११ ११ ११ ११ ११ ११ ११ ११ ११ ११ ११ ११ ११ ११ ११
 माण्डस्थलिवापृश्ननेवावधारक्षतायि । औ॒होहायि । इच्छा ।
 ११ ११ ११ ११ ११ ११ ११ ११ ११ ११ ११ ११ ११ ११ ११ ११ ११
 ई॒३या । अस्वापयन्निगुतस्व॒३या॒३च्छा । औ॒३होयि ।

११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९
इहा । इह्या । अपामित्राञ्चपाचितोच्चारथिताः ।
अौहोयि । इहा । इहै । या २३४ । अौहोवा ।
११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९
ए । हौदिही१(३) ॥ १७ * ॥ [१]

११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९
॥ इहबद्वासिष्ठम् ॥ अौहोवाहा३ होयि । इहा ।
अथापवा । पवस्वै । नावसूना । माञ्चत्वच्चायि । दो
११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९
इसर । सिग्रधन्वा । ब्रह्मश्चिद्या । म्याहवा । तोनजू
११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९
तौम । पुरुमेधाः । चिरक । वाऽ४३यि । नाऽराम॒
११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९
भादृपूर्व॑त् ॥(१) उतनए । नाह॑पव । यापवस्वा । अ
११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९
धिश्रुतायि । अवायि । यस्यतायिर्थायि । षष्ठिल्सहा ।
११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९
साश्नैगु । तोवेसूनौ । बृक्षन्नपा । कधून । वाऽ४३त् ।
११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९
राश्णापुयादृप॑द ॥(२) महीमेच्चा । म्याहृष । नाम
११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९
श्रूपायि । माञ्चत्वेवा । पृश्ने । वावधन्वायि । अ

* ऊ मा० ३प्र० १४० १७सा० ।

१८ २१ २२४५ १८२२२९ १
 स्वापयात्। निगुतः। स्वेदयच्चा। औहोवाञ्छोयि।
 १९ १८ २१८ १ १ ८
 इच्चा। अपामित्राण्। अपाचि। तोऽप्य३। आऽचा
 प्रयिताद्यपूर्वः(२) ॥ १० * ॥ [२]

१८१९ १२८ १
 ॥ वाच्चतुरम् ॥ अयापवोवा पावस्त्रेना । वसूरः
 १११ १११ १११ १११
 नी । माञ्छत्वद्दोसरसि । प्रधार३न्वा । ब्रधश्चिद्य
 १११ १११ १११ १११
 स्य । वा । तोनाजृ३४तौम् । पुरु । मायि । धाश्चि
 १११ १११ १११ १११
 त्ताकार३ । वार३यिनाऽ । राँ३४५धोद्दायि ॥(१) उत
 १११ १११ १११ १११ १११ १११
 नश्चोवा । नापवया । पवार३स्ता । अधिश्रुतेश्वायि
 १११ १११ १११ १११ १११ १११
 य । स्थानार३यिर्थायि । षष्ठिलमहस्तानै । गू । तोवा
 १११ १११ १११ १११ १११ १११
 सूर३४नी । वृक्षाम् । ना । पाक्नंधूनार३ । वार३द्रा
 १११ १११ १११ १११ १११ १११
 इ । णार३४५योद्दायि ॥(२) महौमश्चोवा । स्थावृष्टना ।
 १११ १११ १११ १११ १११ १११
 मग्नृर३धायि । माञ्छत्वेवापृश्नेवा । वधार३त्रायि ।

१२ २ १२ १ ३ ४ १
 अस्वापयन्निगुतः । स्वे । द्वायार॒४च्छा । अपा । मा
 यि । चाऽपाचार॒यि । तो॒३च्चाऽ । चाऽ४प्रितो
 ६४
 द्वायि(३) ॥ १* ॥ [३] २१

इति सामवेदार्थप्रकाशे उत्तराग्रन्थस्य सप्तमस्थाध्यायस्य

षष्ठः खण्डः ॥ ६ ॥

अथ सप्तम-खण्ड—

प्रथमलृचेऽ, प्रथमा ।

१३ १३ ११ १२ ३ २ ३ ११ ३क १८
 अग्नेत्वं नो अन्तम उत्तताता शिवो भुवो वरुथ्यः ॥ १ ॥ क्ष

हे “अग्ने !” “वरुथ्यः” वरणीयः सशजनीयः । यहा, वरुथ्यैः
 परिधिभिर्वृतः त्वं “नः” अस्माकम् “अन्तमः” अन्तिकतमः “भुवः”
 भव । “उत” अपिच “ताता” रक्षकः “शिवः” सुखकरम् भव ॥
 “भुवः”—“भव”—इति पाठौ ॥ १ ॥

* अ० मा० २३प० १४० १८० ।

+ ‘यज्ञायश्चियमन्निहोमसाम’—इति विं ।

‡ इ० आ० ३, १, १, १ (१मा० ८८८ ४०) = इ० व० ४, १, १६, १।

अथ द्वितीया ।

१२३१८ १८ १११ ६१२ ६१२
वसुरग्निर्वसुश्रवाच्छानक्षिद्युमत्तमोरग्निदः ॥ २* ॥

“वसुः” वासकः “अग्निः” सर्वेषामयणौ: “वसुअवाः”
 व्यापात्तस्वत् “अच्छ” आभिसुख्येन “नक्षि” अस्मान्
 व्याप्तुहि। “द्युमत्तमः” अतिशयेन दोसिमान् त्वं “रथिं” पश्चादि-
 लक्षणं धनं “हा:” अस्मर्थं देहि धः॥

“द्यमत्तमः”-“द्यमत्तमम्”—इति पाठौ ॥ २ ॥

अथ तृतीया ।

੧੧੧੯੧੯ ੩੧੨

ਤਨਵਾ ਘੋਚਿ ਷ਟਦੀ ਦਿਵਾਃ ਸੁਨਾਧਨੂਮੀ ਮਹੇਸੁਖਿ ਭਾਖਿਆਃ ॥੩੭॥ ੨੨

हे “शोचिष्ठ” अतिशयेन शोचिष्ठन् ! “दीदिव” स्वतेजोभि-
दींसाम्ने ! “तं” “ला” लां “सुखाय” सुखाय [सुखमिति
सुखनामैतत् (निघ० ३, ६, १७)] तदर्थं “सखिभ्यः” समान-
ख्यातिभ्यः पुचेभ्यः॒ सुखार्थच्च “नूनम्” “ईमहे” याचामहे

• अ० वे० ४, १, १६, १।

+ ‘वसुन्धराः—अग्रेन घनेन च सम्पदः’—रति विं।

+ ‘रघिन्दा’ः—रघ्यं धर्म ददातीति रघिन्दा;—इति चिं० ।

ग्रन्थो वेदो ४, १, १६, ४ ।

६ ‘सखिभ्यः-प्रतिगम्यः’—इति वि० ।

॥ गूर्हम् ॥ ओग्रायि । त्वन्नोरञ्चा । झमा॒२४ ।
 ता॒२४मा॑ । उत्तुताश्विवोभुवा॒२४पुः । श्विवोभुवार
 ३१ । वरोवा । या॒प्योद्द्वायि ॥(१) वाह्वः । अ॑ । ग्रा
 यिर्विष्वसू । झमा॒२३ । आ॒२४वा॑ । अच्छानश्विद्युम
 ज्ञमा॒२४पुः । द्युमज्ञमा॒२३ । रयोवा । आ॒प्यिन्दो
 द्वायि ॥(२) तात्वा॑ । श्रो॑ । चायिष्ठा॒२४दी॑ । झमा॒
 २४यि । हौ॒२४वा॑ । सुन्नायनूनमीमहा॒२४पुयि । न
 मीमहा॒२३यि । सखोवा । भाप्योद्द्वायि ॥(३) ॥१८॥[१]
 सत्रासाद्वीयम् ॥ अग्रा॒२४यि । त्वन्नोष्टमः । श्रो
 द्वा॑ । उत्तुता॑रता । शा॑रयिवो॑ । भुरव्वा॑ । वरौ
 र॒२१ । वाहा॒२४यि । या॒२४योद्द्वायि ॥(१) वह॒२४१ ।
 अग्निर्वसुश्वाः । ओद्वा॑ । अच्छाना॑रक्षायि । द्य॑२मा॑ ।

* ज्य० ग्रा० रम० २४० १८४० ।

१ ११ २१ २२ १
 तार॒श्मा॑ः । रयौ॒रचो॑ । वा॒हो॒श्च॒यि । आ॒रश्चिन्दो॑
 ५ २१ २१ १
 द्वा॒यि ॥(२) तं॒वा॒श्च । शो॒चिष्टदी॒दिवः । ओ॒हा॑ ।
 ११२ १ १ १
 सु॒म्ना॒या॑रन्॒ । ना॒रमा॒यि । मा॒रहा॒यि । सु॒खौ॒रचो॑ ।
 २२ १
 वा॒हा॒श्च॒श्यद्वा॒यि ॥(३) ॥ १५ * ॥ [२] २१

अथ हितीय-बचेऽ—

प्रथमा ।

११३ १११ १११ १११ १११ १११
 इ॒मा॒नुकभू॒वना॒सी॒षधे॒मेन्द्र॒श्विश्वे॒चदेवा॑ः ॥ १४ ॥

“इमा” इमानि परिष्ठश्यमानानि भुवनानि “नु” चिपं
 “सीषधे॒म” साध्येम वशीकरवाम । “कम्”—इति पूरकः
 [वहा, इमानि सर्वाणि भूतज्ञातानि अस्माभ्यं कं सुखं सीषधे॒म
 साध्यन्तु ; मुक्तव्यत्ययः (२, १, ८५)] । “इन्द्रश्” “विश्वे” सर्वे
 अस्य “देवा॑ः च” सुल्लाप्रौत्या “इमम्” चर्यम् साध्यन्तु ॥
 “सीषधे॒म”-“सीषधा॒म”—इति पाठो ॥ १ ॥

* अ० आ० ११प्र० १४० १६० १६४० ।

+ ‘मैतमस्तु भद्रम्’—इति विं० । सामैतद्गुणगमस्तु ।

† अ० आ० ५, २, १, ४ (१भा० ६०१प०)=५०० वि० ८, ८, १४, ११

अथ हितीया ।

१११ १११ १११ १११ १११ १११

यद्यच्चनस्तन्वच्चप्रजाच्चादिलैरिन्द्रः सहस्रीषधातु ॥२४॥

“नः” अस्माकं “यज्ञः” ज्योतिष्ठेमादिकच्च यागं “तन्वः”
शरीरच्च “प्रजा” पुच्छादिकाच्च “आदिलैः” अदिति-पुचैः पन्थे-
द्वैः सह वर्तमानः “इन्द्रः” “स्रीषधातु” साधयतु ॥

“सहस्रीषधातु”-“सहस्रीक्षणानि”—इति पाठौ ॥ १ ॥

अथ द्वतीया ।

१ ११ १ ११ ११११११ १११

शादिलैरिन्द्रः सगणोमहस्तिरसभ्यत्वेषजाकरत् ॥३१॥२३

“आदिलैः” अदिति-पुचैः मिशादिभिः “महस्तिः” च
“सगणः” गण-सहितः “इन्द्रः” “अस्माकम्” अस्मभ्यम् “भेष-
जानि” ओषधानि “करत्” करोतु ॥

“भेषजाकरत्”—“भूत्ववितातनूनाम्”—इति पाठौ ॥३॥२३

* अ० अ०८, ८, १५, २।

† अ० अ०८, ८, १५, २।

अथैकार्गमकं सूक्ष्मं प्रदोर्चेपेति, चतुरच्चरालिका॥
 काचिदियस्थूपा; यथा बहूचानां
 “भद्रोप्रपिवातयमनः”—इत्येक
 एव पादं ऋगालकश
 तद्वत् ७ ॥

१ २८
प्रवोचीप ॥ १ ॥ २४

हे नृत्यजमानः ! “वः” यूम् “उप” समैषे “प्रार्च”
प्रकर्षेण द्वं पूजयत ॥ १ ॥ २४

११

॥ उद्दृशपुनम् ॥ प्रवाः । आयिन्द्रायवृचहान्तमा
 १ १ २ ८ १ १ १ १ १ १
 १४या । वायिप्रायग्रथङ्गाथ्यात्ता । याञ्जुजीवाऽ ।
 १ १ १ १ १ १ १ १ १
 उप् । षाठ२तोऽऽपुष्टायि ॥(१) अर्हा । तामक्षम्भू

* यक्षुतस्तु “प्रबोधेऽप्”—इति नैषा चतुरवराक्षिका वक्त् प्रत्युत इन्द्रजार्णिक-
चुतायाः “प्रवद्म्भायद्यद्यहमाय (५, २, १०। १८० पृ४४०)” —इत्यस्माः प्रतीकं
“प्रवः”—इति, किञ्च “चर्चन्त्यक्षयतःस्का (५, २, १६। १८० पृ४४०)” —इत्यस्माः
प्रतीकम् “चर्च”—इति, तथैव “उपप्रव्ये मधुमतिश्चियतः (५, २, १, ८। १८०
पृ४४०)” —इत्यस्माः प्रतीकम् “चर्च”—इति, एवमेव सम्बन्धं “प्रबोधेऽप्”
—इति, कहमान-हत्तीयप्रधाठकाक्षिमसुद्दृश्य पुनर्ज्ञाम (१००४०) सामेवाव वडमान
मन्यथा तस्य मूलैभृत-हत्तीयसाक्षात् एव सर्वथा स्यात् । अन्यदायदर्शनात् ।

† ‘उद्देशपुरीक्षावाक्याम् । “प्रवृत्त्याय”—“अर्थन्यर्थम्”—“उपप्रवृत्ते”—
एव लक्षणस्त्विका-भाष्य उत्तरार्थः’—इति वि० ।

ताःसुवारक्षकाः । आस्तोभनिश्रुतोऽयूङ्वा । सचाढउ^१
 वार् । उप् । आ॒॑यिन्द्रोऽपुश्चायि ॥(२) उपा । प्रा^२
 र्षेमधुमताथिक्षिया २३न्ताः । पूष्ये॑मरयिन्वा॑इम्माइच्छा^३
 यि । तच्चा॒३ उवा॒३ । उप् । आ॒॑२यिन्द्रो॒३पु^४
 शायि॒(३) ॥ १८ * ॥ [१] २४

इति सामवेदार्थप्रकाशे उत्तरायन्यस्य सप्तमस्याध्यायस्य
 सप्तमः खण्डः ५ ॥ ७ ॥

वेदार्थस्य प्रकाशेन तमो हार्द्दि निवारयन् ।
 पुमर्थांश्चतुरो देयाद् विद्यातौर्ध-महेश्वरः ॥ ७ ॥

॥ इति चतुर्थस्यार्द्दः प्रपाठकः ॥

इति श्रीमद्राजाधिराज-परमेश्वर-वैदिकमार्गप्रवर्त्तक-श्रीबौर-
 बुक्ष-भूपाल-साम्नाज्य-धुरन्धरेण सायणाचार्येण
 विरचिते माधवीये सामवेदार्थ-प्रकाशे
 उत्तरायन्ये सप्तमोऽध्यायः ६ ॥ ७ ॥

* ज० गा० १प्र० १४० १८४० ।

† ‘षड्महः समाप्तः । षट्प्रपूर्वः समाप्तः’—इति वि० ।

‡ ‘इति चतुर्थप्रपाठकस्य प्रथमार्दः’—इति वि० पदकारादिमलपन्यसप्तमतम ।

यस्य निःखसितं वेदा यो वेदेभ्योऽखिलं जगत् ।
निर्वमे तमहं वन्दे विद्यातीर्थ-महेश्वरम् ॥ ८ ॥

॥ अथाहुमाध्यायामारभ्यते * ॥

तद्,
प्रकाव्यमिति प्रथमे स्तुते—
द्वादशर्षेण प्रथमे स्तुते—
प्रथमा ।

१ १८३११ ११
प्रकाव्यमुश्ननेवब्रुवानो

३ १२३११ ११
देवोदेवानाञ्चनिमाविवक्ति ।

१२ ११२ ११
महिव्रतःशुचिबन्धुःपावकः

१११२१ १८१८११
पदावराहोच्चभ्येतिरेभन् ॥ १ फू ॥

“उशनेव” एतनामक चतुषिरिव “काव्यं” कवि-कर्म स्तोत्रं
“हुवाणः” उच्चारयन् “देवः” स्तोता “देवानाम्” इत्यादीनां
“जनिमा” जन्मानि “प्र विवक्ति” प्रकर्षेण ब्रवीति [वच परि-

° ‘रदानो वन्दोमा वक्षत्यः । ते च मयः यूडच्छस्त्राहुहुमः प्रतिपदो भवन्ति
विषुभां स्तोत्रानात्यः जगतीनां नाथवर्यः । नास्तु एव वृषभं उहाः’—इति विठ० ।

† ‘प्रकाव्यमुश्ननेव ब्रुवाव इति द्वादशर्षेण भवति । चतुर्विंशतौ विकल्पैऽस्महः’
—इति विठ० । द्वादशर्षाः वचरति वाचत् ।

* ए० चा० ६, १, ४, २ (१ चा० १०६४०) = ए० च० ७, ४, १२, १।

भावते (अदा० प०) अत्ययेन विकारशस्य ऋः (३, १, ३६), “वहुसञ्ज्ञसि (७, ४, ७८)”—इत्यभ्यासस्त्रेत्वम्], “महि-
व्रतः” प्रभूतकर्त्ता, “शुचिवधुः” [वध्नन्ति शशूनिति वस्त्रौनि
तेजांसि वलानि वा] दीप्तेजस्तः, “पावकः” पापानां शोधकः,
“वराहः” वरस्त तदहस्य वराहः [“राजाहः सखिभ्यष्टश्
(५, ४, ८१)”—इति टच् समाप्तान्तः ; तस्मिन्नहनि अभिषूय-
भाष्टवेन तदान् ; अर्थं आदित्याशत्वर्णीयोऽत् (५, २, १२७)]
ताहृशः स्तोमः “रेभन्” रेभनं शश्वं कुर्वन्, “पदा” पदामि
षाचार्षि “अभ्येति” अभिगच्छति ; यहा, यथा कर्त्तव्य वराहः
पदा पादेन भूमिं विक्रममायः शश्वं करोति तदृत् ॥ १ ॥

अथ इतीया ।

१३ १०११ २१७ १

प्रहृसासस्तूपलाः वग्नुमच्छात्

२७ २११

मादस्तंवृषगणाचयात्तुः ।

२ २३ ११ ३ ११

अङ्गोषिणः ग्यवमानृसखायो

११० २१८ १८ १ १

दुर्मधंवाणम्प्रवदन्तिसाकम् न ॥ २६ ॥

● “दुर्मधं”—इति

† “वग्नुम्”—इति

‡ “मादस्तंवृषगणाचयात्तुः”—इति

४ “जात्वं ग्रहन्ति वासन्”—इति ४

५ अ० व० ६, ४, ११, १

} ४०—पाठाः ।

“हंसासः” शब्दभिर्हन्यमाना हंसाइव आचरन्ती वा# “हृषगणाः” एतदामका ऋषयः† “अमात्” शब्दूणां बलात् वासिताः सन्तः “दृपला” दृपलं [सुपां सुलुगिति सोराकारादेशः (७, १, ३६) । दृपल-शब्दः क्षिप-वाची, तदुक्तं यास्तेन —“दृपप्रहारी क्षिप्रप्रहारी (निर० नै० ५, १२) ”—इति] क्षिप्रं प्रहारिणः “वन्नुम्” अभिषव-शब्दम्॥ “अच्छ” अभिलक्ष्यृ “अस्तु” यज्ञगृहं “प्रायासुः” प्रायासिषुः प्रगच्छति । ततः “सखायः” सुख-स्तोत्रत्व-लक्षणेन सम्बन्धेन सखिभूताः स्तोतारः “अङ्गोविष्ण” सर्वेरभिगत्वयं॥ [यहा, अङ्गोविष्ण स्तोत्रार्है], “दुर्वीष” शब्दुभिः दुर्वीरं दुःसहम् ; एवंविधं “पवमानं” सोमम् उद्दिश्य “वाणं” वाणविशेषं# “साकं” सहैव “प्रवदन्ति” प्रवादयन्ति तदुपलक्षितं गानं कुर्वन्तीत्यर्थः ॥ २ ॥

* ‘हंसासः—वादित्व-रम्ययः’—इति वि० ।

† ‘हृषगणाः—सेन्नार. सहृगताः’—इति वि० ।

सूपला—छोक-वयस्य पालकाः—इति वि० । “योमो वेष्टी वा”—इति निर० नै० ५, ११ ।

¶ ‘वग्र—वक्षम्’—इति वि० ।

§ ‘अच्छ—आसुम्’—इति वि० ।

|| ‘अङ्गोविष्णम्—उष दाने दीप्तो च * * * दीप्तं सोमं’—इति वि० ।

** ‘वाण—वादित्व-विशेषम्, यथा वाणस्य इततत्त्वीकर्य जागते शब्दः तदृत् सोमस्य जायमानस्य महान् शब्दः’—इति वि० ।

अथ वृत्तीया ।

१२ ० १२ ३ १८
सयोजनं* उद्गगायस्य जूतिं

१३ ११ ३ १८ १८
वृथाक्रीड़न्तमिमतेन गावः ।

१४ ११ ३ १९ १
परीणसङ्कुणुते तिग्रमश्टङ्गो

१५ ११ ११ २१ ११ ११
दिवा हरिं हृष्णेन कम्भजः ॥ ३ १ ॥

“सः” सोमः “उद्गगायस्य” बहुभिः सुखस्य आमनः^क “जूतिं” गतिं या “योजते” युनक्ति अन्तरिक्षे प्रेरयति । “हृषा क्रीडन्तम्” अनायासेन विहरन्तं गच्छन्तं सोमं “गावः” अन्तो गत्तारः “न मिमते” न परिच्छहन्ति मातुं न शक्तुवन्तीत्यर्थः । किञ्च “तिग्रमश्टङ्गः” [शृणवन्ति हिं सन्ति तमांसौति शृङ्गार्चि तेजांसि] तीस्य-तेजस्कः “परो च सं” [बहुनामैतत् (निष्ठ० ३, १, ७) बहुविधं तेजः^६ “छणुते” करोतु अन्तरिक्षे वर्तमानो यः सोमः “दिवा” अहनि “हरिः” हरितवर्णः “दृष्टे” हृष्णते

* “सरं चत”—इति ए० पाठः ।

† ए० ए० ३, ४, ११, १ ।

‡ ‘उद्गगायस्य—वृथाक्रीडन्तमिमते’—इति ए० ।

§ ‘जूतिं—प्रतिशब्दम्’—इति ए० ।

₹ ‘परो च सं—परि समकाद् मावो योषने परो च सं; तम्’—इति ए० ।

न प्रकाशत इत्यर्थः, “नक्षः” राचो तु “कृचः” ऋषुगामी^{*}
विस्थष्टः प्रकाशयुक्तो दृश्यते[†] ॥ [दृश्ये—दृश्ये: कर्मणि विठि
रूपम् ॥ ३ ॥

अथ चतुर्थी ।

२ २ २ ३ १ १ २ १ २ ३ १ १ १ १
प्रस्वानासोरथाद्वार्वन्तोनश्वस्यवः ।

१ १ १ १ १
सोमासोरायेचक्रमुः ॥ ४४ ॥

“स्वानासः” अभिषव-वेलाया सुपरवेषुणा शब्दं कुर्वन्तः
“सोमासः” सोमाः “रथा इव” यथा शब्दं कुर्वन्तो रथाः तथा,
“अर्वन्तो न” यथा शब्दं कुर्वन्तो अग्नाः तथा, “अवस्थवः”
शब्दुभ्यः सकाशाद्वमिच्छन्तो “राये” यजमानानां धनाव
“प्राक्तमुः” प्रगच्छन्ति ॥ ४ ॥

अथ पञ्चमी ।

३ २ १ १ १ १ १ १ १
हिन्वानासोरथाद्वदधन्विरेगभस्योः ।

१ १ १ १ १
भरासःकारिणामिव ॥ ५ ६ ॥

* ‘कृचः—कृ नक्षी नक्षद्वो भवति’—इति वि० ।

† ‘एतदुक्तं भवति—दिवाभिषङ्गः सोमो रात्रिपर्यायेषु पुनर्जिविष्टते, शीद्विन-
यनं करोति तस्माच्च दोषः सम्पदते’—इति वि० ।

‡ षष्ठ० वे० ६, ७, १४ ।

¶ यूपस्थ मन्त्रा उपरवा उच्चन्ते । तद्विषायकस्त्रैत् कात्यायन-सूचन्—“इच्छ-
उस्थानसोऽधः प्रचमं चन्त्युपरवानध्यादि करोत्यवटवदिति (८, ४, १५)” । चन्ता
यूपस्थापठः क्रियते तथात्मायुपरवानमकांचतुरो गर्भानभिस्तीकार मारथ्य परिष्केत्व
पूर्वकं कुर्वादिति च तदर्थः ।

§ षष्ठ० वे० ६, ७, १४ ।

“रथाइव” युद्धेण प्रति यथा रथाः तथा# “हिन्दानासः”
यागदेशं प्रति गच्छन्तः† सोमाः कृत्विजां “गभस्योः” वाह्नोः
“हधन्विरे” धीयन्ते । तच दृष्टान्तः—“भरासः” भराः “कारि-
चामिव”‡ यथा भारवाहानां वाह्नोर्हीयन्ते तद्दृश्यते ॥ ५ ॥

अथ षष्ठी ।

१ २ ३ १८ १८ १ १ १ ३ १ १
राजानोनप्रशस्तिभिः सोमासोगोभिरच्छते ।

१ २ ४ २ १ १ १ १
यज्ञोनसप्तधातुभिः ॥ ६ ॥

“सोमासः” सोमाः “प्रशस्तिभिः” प्रशस्ताभिः सुति-
रूपाभिः वामिः “राजानो न” यथा राजानः§ “सप्तधातुभिः”||
सप्त-होत्राभिः “यज्ञो न” यथा च यज्ञः तथा “गोभिः” गोविं-
वारैः पर्योभिः “चक्षते” अव्यते संख्यत इति ॥ ६ ॥

* ‘रथाइव—उपमन-समावाः’—इति विं ।

† ‘हिन्दानासः—पूर्वमानाः’—इति विं ।

‡ ‘कारिचाम् इव—कारिकः रथ-वाहकाः यथा भराः उड्डाम-कारिषः—इति विं ।

६ ४० वे० ६, ७, १४ ।

§ ‘राजानो न—न इदं उपमाणीयः राजान् इव, राजानो यथा प्रशस्तिभिः
यथने सेवने तद्दृश्यते सोमासः गोभिरच्छते; उद्देशः चीरेव’—इति विं ।

॥ ६ ॥ ‘उड्डामातुभिः—सप्त चषट्कारिको उड्ड चातारः अव्यते सप्त चक्ष्याचि सप्त
चातारः’—इति विं ।

अथ वस्त्रमी ।

१२३१३११९१२१३११
परिस्थानासद्विमदायवर्द्धणागिरा ।

१२ ३१९
मधोच्चर्षनिधारया ॥ ७ * ॥

“स्वानासः” सुवानाः अभिषूयमाणाः “इन्द्रः” सोमाः
 “बृहणा” महत्वा “गिरा” सूति-रूपया वाचा बुद्धाः सन्ताः
 “मदाय” मदार्थं “मधोः” मधुर-रसस्य “धारया” “परि अष्टन्ति”
 परितो गच्छन्ति ॥

“परिस्थानासः”-“परिस्थवानासः”—इति पाठौ, “मधोः”
-“सूताः”—इति च ॥ ७ ॥

प्रथमी ।

ੴ ੧੩੧੧੩ ੧੨ ੩੧੩੧੧
ਆਪਾਨਾਸੋਵਿਖਤੀਜਿਨਵਨਤਉਥਸੀਮਗਮ ।

११११११
खराप्पखं वितन्नते ॥ ८९ ॥

“विवस्तः” दीप्तिमतः इन्द्रस्य “चापानासः” चापानभूताः
“उषसः” “भगं” शोभां “जिन्वन्तः” प्रेरयन्तः “सुराः” सरन्तःः

* अ० व० ९, ०, १४ ।

१ अ० वे० ६, ७, ४८।

‡ ‘सूरा:-सुर्यादृष्टि तिमतः’—रति वि०

सोमाः “अथवा” वि तत्त्वते”# अभिषव-वेलाया मुपरवेषु शब्दं
कुर्वन्ति ॥

“जिन्वन्तः”-“जनम्”—इति पाठौ ॥ ८ ॥

अथ नवमौ ।

१३११ १११११ १११
अपदारामतीनाम्प्रलाप्त्वेणवन्तिकारवः ।

११ ११ १११
बृष्णोहरसचायवः ॥ ८ ९ ॥

“मतौनां कारवः” सुतौनां कर्त्तारः “प्रलाः” पुराणाः
“हर्षः” सेचकस्य सोमस्य “हरसः”# भाहर्तारः “आयवः”
मतुषाः ऋत्विजः “हारा” यज्ञस्य हारायि “अप ऋण्वन्ति”
विद्युत्वन्ति ॥ ८ ॥

अथ दशमौ ।

१ ११ १११ १११
समीचीनासञ्चाश्तद्वैतानःसप्रजानयः ।

१११ १११११
पदमेकस्यपिग्रतः ॥ १० १० ॥

* ‘अथवा’ वितत्त्वते—सूक्ष्मां वितानं कुर्वन्ति’—इति वि०।

† ८० वे० ६, ७, १५ ।

{ “हरसः”—इति तु इत्येदीयर्थः, सामवेदोवेषु “हरसे”—इति, पद-पन्ते
गैरै दर्शनात्, वाचात्तस्येवत्वे विवरवद्वदायि—‘हरसे दीप्त्वै’—इति ।

¶ ८० वे० ६, ७, १५ ।

“समीचीनासः” समीचीनाः* “जानयः” जाति-सद्भाः
“एकस्य” ‘सोमस्य “पदं” स्थानं “पिप्रतः” पूरयन्तः! “सप्त
होतारः”† यज्ञे “आश्रत” व्याप्रवन्ति ॥

“आश्त”-“आसत”—इति पाठौ, ‘जानयः’-“जामयः”
—इति ष ॥ १० ॥

अष्टवादशी ।

१९१९२१२३१११११११११
 नाभानाभिन्नचाददेवनुषासूर्यन्दृशे ।
 १९२३११
 कवेरपत्यमादहे ॥ ११ ॥

“नाभिं” यज्ञस्य नाभिभूतं सोमं “नः” अस्माकं “नाभा”
 नाभौ अहम् “आददे” सोमं पौत्रा नाभि-स्थाने करोमीत्यर्थः ।
 किमर्थम् ? “चक्षुषा” “सूर्य” “हृशे” इष्टुम् । किञ्च, “कवे”
 ग्राहत-कर्मणः सोमस्य “अपत्यम्” अंशुम् “आ दुहे” आ
 प्रत्यामिण ॥

“चक्षुषासूर्यन् द्वे”—“चक्षुशिक्षयैस्त्वा”—इति पाठौ ॥ ११ ॥

* 'समीचौमासः—समोचीन-गुषाः सोमाः'—इति विष्णु ।
 † 'हेतारः—देवानामाङ्गातारः । सप्त जातयः—सप्त जनाः, वषट्कारिष्य—
 जोता, मिचावद्दः, वासुणाश्चिंसी, पोता, नेहा, वच्छावाकः, चान्द्रीष्म इति'
 —इति विष्णु ।

१ अ० व० ६, ७, ३५।

¶ ‘करेः अपत्यम् आदुषे—कविर्भावी ब्राह्मणः सखापत्यम्’ गच्छति चोमः, सेवनिष्ठादितलात्। आदुषे इहते दद्धार्पिवात् चोमम्’—दृति विष्णु ।

अथ हादशौ ।

११११ १११११११११११११११
अभिप्रियन्दिवस्यदमध्यर्थुभिर्गुहाहितम् ।

११ १११
सूरःपश्यतिचक्षसा ॥ १२ * ॥ १

“सूरः” सुवीर्यः इन्द्रः “चक्षसा” चक्षुषा “दिवः” हीसस्य
आकृतः “प्रियं पदम्” अध्यर्थुभिः “गुहा” गुहायां छृदये “हितं”
निहितं पौतं सोमम्^१ “अभि पश्यति” ॥

“प्रियम्”-“प्रिया”—इति पाठोऽः ॥ १२ ॥

११११ ११११ ११११ ११११ ११११
॥ पार्थम् ॥ ओऽहोऽहोयि । प्रकावियाम् । उग्न
११११ ११११ ११११ ११११ ११११ ११११ ११११
ने । ब्रुवाणाः । देवोदेवा । नाश्चनि । माविव
११११ ११११ ११११ ११११ ११११ ११११ ११११
क्ती । महित्रताः । शुचिव । धूःपवाकाः । पदावरा ।
११११ ११११ ११११ ११११ ११११ ११११ ११११
होऽभि । आऽप्तयि । तीर्त्रा ५ यिभा ६ ५ ईन् ॥(१)
११११ ११११ ११११ ११११ ११११ ११११ ११११
प्रहस्यासाः । तुपला । वग्नमच्छा । अमादस्ताम् ।
११११ ११११ ११११ ११११ ११११ ११११ ११११
वृषग । णाच्यासूः । अङ्गोषिणाम् । पवमा । न॒

* अ० वे० ६, ७, १५ ।

† ‘गुहायां द्रोचक्षस्त्रे चितं चोमाक्षं पदम्’—इति वि० ।

‡ “चक्षसा”—“चक्षुषा”—इति च वोधम् ।

१४ ५ ११ सखायाः । दुर्मर्षवा । णारम्प्रव । दा३४३ । तौ॒श्सा॑

२८ १ २१ २१८ ११८ ११८ ११८ पूकार्द्धपू॒द्धम् ॥(२) सयोजतायि । उरुगा । यस्यजूतीम् ।

२८१८ १ १ ११४ ५ १८१ वृथाक्रौडा । जा३न्मिम । तेनगावाः । परीणसाम् ।

२१८ ११८ ४५ ११८ ११८ क्षणुते । तिगमश्टङ्गाः । ओ३हो३चोयि । दिवाहरा

यिः । दृष्टे । ना३४३ । तारमाप्त्तर्द्धपू॒द्धः(३) ॥५#॥ [१]

१८८ १ १ ११८ ॥ वाराहम् ॥ हाउहाउ । झप । प्रकावियाम ।

११८ ११८ ५ ११८८८ ११८ ११८ उश्ने । वत्रवाणाः । देवोदेवा । नाश्चनि । मा॑

११८ ११८ ११८ ११८ ११८ विवक्ती । महिवताः । शुचिवाऽ । धूःपवाकाः । पदा

वरा । चो३अभि । आ३४३यि । तौ॒श्सरापूयिभाद्

११८ ११८ ११८ ११८ ११८ ४६न ॥(१) प्रहृ॒श्सासाः । तुपला । वयुमस्ता । अ

११८ २१ ११८ ११८ ११८ मादस्ताम् । वृषग । णाचयासूः । अङ्गोषिणाम् ।

११८ ११८ ११८ २०१ ११८ पवमा । नृ॒सखायाः । दुर्मर्षवा । णार्द्धप्रव । दा

३४३ । तौद्वाप्तकाद्युम् ॥(२) सयोजतायि । उद्द
गा । यस्यजूतैम् । वृथाक्रीडा । ताइम्भिम् । तेन
गादाः । परीक्षाम् । क्षणुते । तिग्मशृङ्खाः । शाढ
शाढ । ऊप् । दिवाहरायिः । दहशीनाऽ४३ । ता
श्माप्तज्ञाद्युम्:(३) ॥ १८ ॥ [२]

॥ प्रवद्धार्गवम् ॥ प्रवावियाम् । उशनेवा । ब्रू
श्वाणाः । देवोदेवा । नाञ्जनिमा । वार्तयिवक्तायि ।
महित्राः । शुचिवन्धः । पार्वताकाः । पदावरा ।
शोषभियायि । तीर्त्रभास्नात ॥(१) प्रदृशसासाः ।
तुपत्तावा । श्रूर्मस्का । अमादस्ताम् । वृषगणाः ।
आर्यासूः । अङ्गोविष्णाम् । पवमानाम् । सारखा
याः । दुर्मर्थवा । यंप्रवदाः । तीर्त्रसाकाश्मात ॥(२)

* अ० ग० १५० २४० १८० १८० ।

१४१ ११८ १८ १२ १२
 सयोजतायि । उद्गाया । स्वर्जनीम् । वृथाक्रीडा ।
 ११ १८ १८१ २१८
 तन्मिमते । नारंगावाः । परौणसाम् । छषुतेतायि ।
 १ १८१ ११८ १२
 गमारश्टगाः । हिवाशरायिः । दहशेना । क्षरमृजा
 १११
 इति । वारश्टपुः(३) ॥ १ * ॥[३]

१ ५ १ ९ १ ९
 ॥ कुत्सारथीयम् ॥ शोधवा । उज्जवाण् । शोधवा ।
 ११८ ११ ११८ ११४ ११८ ११८ ११८ ११८ ११८
 प्रकावियाम् । उश्ने । वशुवाणाः । देवोदेवा । ना
 १ १४५ ३ २१ १ १६ १ १६
 इच्छनि । माचिक्री । महित्रताः । शुचिव । धूःप
 ४ ५ ११८ ११८ १ १६ ११८ ११८ ११८ ११८ ११८
 वाकाः । पदावरा । शोधभि । एतिरेभान् ॥(१) प्र
 १ ११८ ११८ ११८ ११८ ११८ ११८ ११८ ११८ ११८
 इत्सासाः । तृपला । वशुमच्छा । अमादखाम् । वृष
 ११८ ११८ ११८ ११८ ११८ ११८ ११८ ११८ ११८
 ग । षावआसू । अङ्गेषिषाम् । षवमा । नृसखा
 ५ १११ १ १ ११४ १ ११८ ११८ ११८ ११८ ११८
 आः । दुर्मर्थंवा । षाश्प्रव । इन्तिसाकाम् ॥(२) स
 १११ ११८ ११४ ११८ ११८ ११८ ११८ ११८ ११८
 शोजतावि । उद्दगा । यस्यजूलीम् । वथाक्रीडा । ता

* ज० मा० १३प० १४० १५० ।

१ २३४ ५ २१२१ ११८ १२६
 श्विमि । तेनगावाः । परीणसाम् । छाणुते । तिग्म
 ४ ११८११ ११८ २२४५ १२४
 श्विष्वाः । दिवाहरायिः । दहशे । नक्तमृजाः । होष
 ५ २२ ४५ १२४
 वा । उड्डवाश् । दोवाद्वाजवा(३) ॥ ६* ॥ [४] १

इति सामवेदार्द्धप्रकाशे उत्तरायन्वस्य अष्टमसाधायस्य
 प्रवर्मः खण्डः ॥ १ ॥

पथ हितीयखण्डे—

अस्तु पर्मिति हादर्थर्थं प्रवर्मं सूक्तम् ;

तत्र, प्रवर्मा ।

११२११ ११८ १८१ ११२ ११
 अस्तु पर्मित्वः पथाधर्मन्तुतस्तुत्तुश्रियः ।

१ ११२११
 विदानाशस्ययोजना ॥ १ ॥

“अस्तु” अनेक लक्ष्मानेन छतान् “बोजना” तदेवता-
 बोजना लक्ष्मान् “विदाना:” जानन्तः “सुन्त्रियः” श्रोभन-
 चयस्वाः “अस्तु पर्म्” इविर्द्वानात् खण्ड्यन्ते ॥

“बोजना”-“बोजनम्”—इति पाठौ ॥ १ ॥

● अ० गा० ११३० २४० १८० १८० ।

† ‘हितीयो हादर्थर्थः’—इति वि० खण्डः-इति वाचन् ।

‡ अ० ख० ६, ७, १८ ।

अथ द्वितीया ।

१७ १११ ११३ ११५ ११८ १८

प्रधारामधोच्चियोमहीरपोविगाहते ।

११११११११

इविष्ठिःसुवन्द्यः ॥ २ १ ॥

“इविष्ठु” इविष्ठां मध्ये “वन्धा:” सुखः “इविष्ठः” इविष्ठामकः यः सोमः “महीः” महतीः “अपः” वसतीवरौः “विगाहते”, तस्म “मधोः” सोमस्य “च्चियः” सुख्या भाराः प्रपत्न्तीत्यर्थः ॥

“मधोः”--“मध्यः”—इति पाठौ ॥ २ ॥

अथ द्वितीया ।

१११ १११ १११ ११५ ११८ १८

प्रथुजावाचोच्चियोवृषोच्चिकादद्वने ।

१११११११११

सद्माभिसत्योच्चव्यरः ॥ ३ कृ ॥

“च्चियः” इविष्ठां मध्ये सुखः सोमः “बुजाः” सुख्याः “वाचः” प्रकरोतीत्यर्थः । एतदेव दर्शयति—“बुजः” गा कामानां वर्णकः “सत्यः” सत्यभूतः “च्चव्यरः” हिंसा-वर्जितः सोमः

* “इविष्ठु”—इति च० च० पु०-पाठः ।

† च० च० ६, ०, १८ ।

‡ च० च० ६, ०, १८ ।

¶ “हृषोच्चिकादत्”—इति भूखल “हृषः”, “च्चिकादत्”—इति वेदमवस्थाग्राचाचटे चाचहः, परमेष पदपञ्च-विद्वः तद “हृषा”, “उ”, “च्चिकादत्”—इति वेद-दर्शनात्; अतरव विवरणकार चाच—‘हृषा उत्ता, उ इति पदपूरुषः’—इति ।

“सम्” वज्रयहु “अभि” प्रति “वने” उद्देश्ये अचिक्रदत् गच्छं
करोतीत्यर्थः ॥

“षष्ठोअचिक्रदत्”—“हृषावचक्रदत्”—इति पाठौ ॥ ३ ॥

अथ चतुर्थी ।

२ १ १८ १८ २ ३ १ १ ३ १८ १८

परियत्काव्याकविनृग्णापुनानोच्चर्षति ।

१८ १ १

खर्जौसिषासति ॥ ४ * ॥

“कविः” क्रान्तकर्मा सोमः “वृमणा” वृमणानि बलानि^{*}
“पुनानः” शोधयन् “काव्या” काव्यानि कवि-कर्माणि स्तोत्राणि
“वद्” वहा “परि अर्षति” परिगच्छति, तदा “खः” स्वर्गे
“वाजौ” बलवान् अब्दवान्विद्धः क्षः “सिषासति” यां प्रत्यागम्तुं
स्त्रौवं बलं सम्भालुमिच्छति ॥

“पुनानः”—“वसानः”—इति पाठौ ॥ ४ ॥

अथ पञ्चमी ।

११ १ १८ १ १ ३ ११
पवमानोअभिस्पृष्टेविग्नोराजेवसीदति ।

१ १ २ १ १ ३ ११

यदौमृष्टमितिवेधसः ॥ ५ क्षः ॥

* पद्म० वे० ६, ७, १८ ।

† ‘वस्त्रा धनेन’—इति वि० ।

‡ ‘वाजी—वेगवान्, वज्रा वरपुरोडाशाहि-क्षवेनाङ्गेनाङ्गवान् खर्वसीक’
‘वद्यामहा दावदति’—इति वि० ।

† पद्म० वे० ६, ७, १८ ।

“यदु” यदा “ईम्” एवं^{*} सीम “वेदसः” कर्मसां कर्त्तारः
कर्त्तिजः[†] “कर्णुनि” प्रेरयन्ति, तदा “पवमानः” कर्त्तव्य सीमः
“सुधः” स्वर्वमानान् याग-विष्णुकारिषः राजसादौन् “अभि
सौहृति” नाश्चितुमभिगच्छति । तत्र हृष्टातः—“विशः
राजा इव” यदा राजा विशः स्वर्वमानान् मनुषान् नाश्चितु-
मभिगच्छति तदृत् ॥ ५ ॥

अथ चडी ।

२ २ २११ १ २२७ ३१२
अव्यावारेपरिप्रियोहरिवनेषुसौहृति ।

११९ ११
रेभीवगुष्यतेमती ॥ ६ ॥

“हरिः” हरितवर्षः “प्रियः” देवानां प्रियतम एव सीमः
“वनेषु” उद्दकेषु[‡] सम्पूर्णः “अव्याः” अवे: “वारे” वाले “परि
सौहृति” किञ्च “रेभः” अभिष्व-वेलावाम् उपरवेषु गच्छ
कुर्वन् “मती” मत्या सुख्या ॥ “वगुष्यते” वेष्यते ॥ ६ ॥

* ‘रेष्—इति पदपूर्वः’—इति विं० ।

† “वेषाः”—इति लेखादि-गामहु निष्ठद्वै इत्यते (३ ११)

‡ “वक्तो”—इति च०-पाठः ।

१ च० व० ६, ७, २६ ।

५ ‘वनेषु उद्दकेषु सौहृति, अव्या वनेषु काङ्क्षयेषु द्रोहक्षमेषु पदपरवादित्
शोहृति’—इति विं० ।

॥ ‘मती—पुराया कर्त्तिमव्यमानामान्’—इति विं० ।

अथ सप्तमी ।

१११८ १८११२ ११८ १८
सवायुमिन्द्रमश्चिनासाकमदेनगच्छति ।

११११११११११
रणायोधस्यधर्मणा* ॥ ७ † ॥

“यः” वज्रमानः “धस्य” सोमस्य “धर्मभिः”‡ कर्मभिः
क्षयसाभिषवादिभिः “रक्ष”॥ रमते, “सः” वज्रमानः “वायुम्,”
ए, नदम्,” “शशिना” शशिनो च “महेन” “साकं” सह
“गच्छति” प्राप्नोति ॥ ७ ॥

अष्टमी ।

१११८ १८११२ ११११२ ११११११
आमित्रेवदणेभगेमधोःपवनजमीयः§ ।

१११११११
विदानाशस्यशक्तभिः ॥ ८ ॥

* “धर्मभिः”—इति अ०-पाठः ।

† अ० वे० ६, ०, १८ ।

‡ धर्मभिरिति जन्मेदोषपाठमवलम्ब्यवेदं प्रतीक-पद्मसं वाक्यानां ; विवर-
जहायात्तत्त्वं जानेदोषम् तत्त्वादि—‘धर्मसा कर्मसा’—इति ।

§ “रक्षः” दोऽन्तर्भुतिः “द्वयीडतिक्षः (६, ३ ११५.)”—इति तत्त्वं दीर्घः ।

§ “विवायदणामधंमधः”—इति अ०-पाठः ।

। अ० वे० ६, ०, १८ ।

येषां यजमानानां “मधोः” सोमस्य “जर्मयः” तरङ्गः
“मित्रावरुणा”* मित्रावरुणो हेतो “भगं”† भगास्य देवस्य
प्रति “पवन्ते” चरन्ति, ते यजमानाः “अस्य” सोमस्य इदं
सोमं “विदानाः” जानन्तः “शक्ताभिः” सुखैः‡ सङ्कल्पत्वात् इति
श्रीष्ठः ॥ ८ ॥

अथ नवमी ।

१११ ११७ १११ १११
अस्म्युरोद्दसीरयम्बध्वोवाजस्यसातये ।
२ १११ २ ११
अवोवसूनिसच्छितम् ॥ ८ ॥

हे “रोदसी” द्यावापृथिव्यो ! युवां “मधः” देवानां माद-
यितुः “वाजस्य” सोमाकाशावस्य “सातये” लाभार्थु
“अस्म्य” “रयिं” धनं “अवः” अवस्था || “वस्त्रिं” वास-
काशव्याख्यात्यपि पञ्चादौनि “सच्छितं” सच्छयन्तं*** प्रयच्छत-
मित्यर्थः ॥ ८ ॥

* , † अन्येदोषपाठाहु सारेष्वेदं प्रतीकपदम् । विवरकहता तु उद्घाटते—
‘मित्रे, वहने, समे-सप्तम्येकवचनं चतुर्थंकवचनस्य सामे द्रष्टव्यम्, मित्राण, वहनाण,
भगाण’—इति ।

‡ ‘शक्ताभिः—शक्तैः कर्मयिः’—इति विं ।

ग अ० व० ६, ७, १८ ।

इ ‘सातये—द्यावार्थम्’—इति विं ।

॥ अवः—‘अवः यद्यो वर्णं वा’—इति विं ।

*** ‘संयतं—सम्बक् यमम्’—इति विं ।

अथ दशमी ।

११११ ११११११
आतेदक्षमयोभुवंग्निमद्यावृणीमहे ।

११११११
पान्तमापुरुस्पृहम् ॥ १० * ॥

हे सोम ! यष्टारो वर्णं “ते” तव स्वभूतं “दक्षं” बलम् “अद्य”[†] अस्मिन् यागदिने “आ” आभिमुख्येन “त्रुणीमहे” सम्भजामहे । कौटुम्बम् ? “मयोभुव” सुखस्य भावकम् “वक्षि” घनादैनां प्रापकम् “पान्तं” शत्रुभ्यो रक्षकम् “पुरुस्हं” दुष्मिः सहस्रोयं कामानाम् ॥ १० ॥

अथैकादशी ।

११११ ११११११ ११११११
आमन्द्रमावरेण्यमाविप्रमामनीषिणम् ।

११११११११११
पान्तमापुरुस्पृहम् ॥ ११ * ॥

हे सोम ! “मन्द्र” मदकरं स्तुत्यं वा त्वाम् “आ हणीमहे” “वरेस्त्रं” सर्वेवंरणीयं सम्भजनीयच ; किञ्च “विप्र” मेधाविनं लां तथा “मनीषिण” मनसर्वेषां मनौषा तदन्तं स्तुतिमन्तं वा त्वामात्रणीमहे [प्रत्येकं विशेषणापेक्षया आइत्युपसर्गः]

* ४० चा० ६, १, २, १ (१ भा० ५६ पृ०) = ४० वे० ७, १, ६, २ ।

[†] यूक्ते तु “विपातस्त्रं (६, ६, १३६)”—इति दीर्घाङ्गः “चक्षा”—इति ।

[‡] ४० वे० ०, २, ६, ४ ।

छतः# ; किञ्च “पान्तं” सर्वेषां रचकम् “पुरस्तुं” वहुभिः
सुहृणीयं च त्वां सञ्जामहे ॥ ११ ॥

अथ हादशौ ।

१११९ १११८११ ११
आरथिमासु चेतुनमासु क्रतो तनूष्वा ।

११११११ ११
पान्तमापुरुष्टुहम् ॥ १२ ॥ २

हे “सुक्रतो” शोभन-प्रज्ञ सोम ! त्वदौयं “रथिं” धनम्
वयम् “आ”# दृष्टौमहे । किञ्च, “सु चेतुनम्” [चितौ
सञ्ज्ञाने (स्वा० प०) भावे शौणादिक उन प्रत्ययः]
सुज्ञानस्तु । किञ्च “तनूषु” अस्तपुचे तु च धनं सुज्ञानस्तु त्वम्
“आ” विधेहि यहा पुत्रार्थं वयमाहृषीमहे । तथा “पान्तं”
सर्वस्य रचकं “पुरस्तुं” वहुभिर्यष्टुभिः काम्यमानं त्वां सञ्जामहे ॥ १२ ॥ २

इति सामवेदार्थ-प्रकाशे उत्तराग्रन्थस्य अष्टमस्याध्यायस्य
द्वितीयः खण्डः ३ ॥ २ ॥

* विवरचकारस्तन्यवैव वाचष्टे—‘आमन्त्रम्—आतुपूर्वेष मन्त्रं वल्लम्’—इति,
‘आवरेषम्—आभिमुखेन वरेषं तत्’—इति, ‘आवप्रम्—आतिभ्रयेन विपस्तिम्’
—इत्यादि च ।

+ ए० व० ३, २, ६, ५ ।

‡ आवाग्न्यथा वाचामं विवरचकार—‘आरथिम्—आभिमुखेन धनवल्लम्’
—इत्यादि ।

¶ ‘उत्त्रं विष्णवमामम्’—इति वि ।

अथ छतीय-खण्डे, प्रथम-छते—

प्रथमा ।

११२३१२१२११२१
मुर्द्धनन्दिवोच्चरतिम्पृथिव्या

१२१२१२१२१
वैश्वानरमृतचाजातमग्निम् ।

१२१२१२१२१२१२१
कविष्सम्भाजमतिथिच्छानाना

१२१२१२१२१
मासन्नःपात्रच्छनयन्तदेवाः ॥ १ ५ ॥

“मूर्द्धानं” शिरोभूतं, कस्य ? “दिवः” द्युलोकस्य, “पृथिव्याः” प्रथितायाः भूमिः “चरतिं” गत्तारम् [यहा, गत्तव्यं स्थामिनं], “वैश्वानरं विष्णेषां नराणां सम्बन्धिनम्, “कृते” [कृतमिति सत्यस्य यज्ञस्य वा नाम (निष्ठ० ३,१०,६) । निमित्त-सप्तम्येषा (२,३,२६ वा०)] कृतनिमित्तम् “आ” आभिमुख्येन जातं सूक्ष्यादावुत्पन्नं “कविं” क्रान्तदर्शिनं “सम्भाजं” सम्भाजमानं “अगानां” यजमानानाम् “अतिथिं” हर्विहनाय सततं गत्तारं [यहा, अतिथिवत् पूज्यम् “आसन्” आसनि [हितीयादें सप्तमी (३,१,८५), अग्नि-लक्षणेनास्येन हि देवा हर्वीषि भुज्जते] “नः” अस्माकं “पात्रं” पातारं रक्षकं वैश्वानरमन्निं

* ‘द्वाक्षीमाष्टामि’—इति विऽ ।

† अ० चा० १, २, २, ५ (१ चा० १०४ पृ०) = अ० दे० ७, १४ = अ० दे० ४, ८, ६, १ ।

“देवाः” स्तोतारः कवचिजः देवा एव वा “आ जनयन्”
यज्ञाभिसुख्ये न अजीजनन् अरस्थोः सकाशात् उदपादयन्॥
“आसन्नःपात्रम्”—“आसन्नापात्रम्”—इति पाठो ॥ १ ॥

अथ हितौया ।

१८ १८ ३१९ ३
त्वाविश्च अस्तु तजाय मानः

१ ३१३२३१८ १८
शिष्टु अदेवा अभिसन्नवन्ते ।

१६१९ १११ ३
तव क्रतु भिरस्तु तत्वमायन्

१८१ ३१३१८ १८
वै शान रथत्यित्रोत दीदे ॥ २ * ॥

हे “अस्तु” मरण-रहिताम्ने ! “विश्वे देवाः” स्तोतारः
“जाय मानम्” अरस्थोः सकाशात् उत्पद्य मानं त्वा “शिष्टं न”
पुचमिव “अभि सं नवन्ते” अभिसंस्तुवन्ति [यदा, दीव्यन्तीति
देवा रथमयः ते सर्वे जाय मानं त्वा अभिसन्नवन्ते अभिगच्छन्ति,
यथा पितरः पुचमभि गच्छन्ति], अपि च हे वै शान रथाम्ने !
“यद्” यदा “पित्रोः” पालयित्रोः द्यावा-पृथिव्योर्मध्ये “अदीदे”
दीप्यसे, तदामीं “तव” त्वदीयैः “क्रतुमिः” कर्मभिः ज्योतिष्ठो-
मादिभिर्यागैः “अस्तु तत्वम्” देवत्वस् “जायन्” यजमानाः प्राप्नु-
वन्ति ॥ २ ॥

अथ दृतीया ।

१ २ ३ १ ३ १५ ३ १
नाभिंयज्ञानाऽसदनश्चरयौणां

३ १ २ ३ २ ३ १८ १८
महामाहावमभिसन्नवन्त ।

३ १ २ ४ १८ ३ १ १
वैश्वानरश्चरथ्यमध्वराणां

३ १ २ ३ १ १ ३ १
यज्ञस्यकेतुज्ञनयन्तदेवाः ॥ ३ * ॥ ३

“नाभिं यज्ञानां”†, “सदनं रयौणां” धनानां स्थानमेक-
निक्षयं, “महा” महात्मम् “आहावम्” आहाव्यन्ते अस्मिन्नाहुतय
इत्याहावः तादृशं [यदा, हृष्टु दक्ष-धाराणामाहाव-स्थानौय मेष-
भूतम्] अग्निम् “अभि सं नवन्त” स्तोतारः सम्यक् स्तुवन्ति ।
तथा “वैश्वानरं” विश्वेषां नराणां सम्बन्धिनम् अध्वराणां
यज्ञानां “रथं” रथिनं, यथा रथी स्त्र-रथं नयति तद्वितारं
रंहितारं गमयितारं‡ “यज्ञस्य” “केतु” प्रज्ञापकम् एवं-
विधमन्ति “देवाः” स्तोतार कृत्विजो देवा एव वाऽ “जन-
यन्त” जनयन्ति मन्त्रनेनोत्पादयन्ति ॥ ३ ॥ ३

* च० च० ३, ५, ६, १ ।

† ‘नाभिं यज्ञानां—प्रज्ञानभूतं सदनम्’—इति वि० ।

‡ ‘रथं—रथभूतं रंहितीयं वा’—इति वि० ।

¶ ‘केतु’—ध्वनम्—इति वि० ।

§ ‘देवाः—दानवन्त कृत्विजः’—इति वि० ।

अथ हितीय-त्वचे—

प्रथमा ।

११ १११ १११ १११ १११ १११
प्रवोमिचायगायतवरुणायविपागिरा ।

११ १११ १११
महिक्षन्नावृतम्बृहत् ॥ १० ॥

हे मदीया ऋत्विजः ! “वः” यूयमित्यर्थः । “मित्राय”
“वरुणाय” “विपा” व्याप्तया “गिरा” स्तुत्या “गायत” स्तुतिं
कुरुत [स्तुत्या स्तुतेत्येतत् पाकं पचतीतिवत्] । हे “महिक्षन्नो”
प्रभूत-बलो युवाम् “ऋतं” यज्ञं† “बृहत्” महत् अपि प्रशस्तं
स्तुत्यर्थमागच्छतमिति श्रेष्ठः [अथवा “महत्” प्रभूतम् “ऋतं”
स्तोऽप्य शृणुतमिति श्रेष्ठः ॥ १ ॥

अथ हितीया ।

११ १११ १११ १११ १११ १११ १११
सम्भाजायाधृतयोनीमित्रश्चोभावरुणस्त ।

१२ १११ १११
देवादेवेषुप्रशस्ता ॥ २ क्ष ॥

“या” यो “मित्रस्त” “वरुणस्त” [परस्परापेत्यया च-शब्दः]
“उभा” उभो “सम्भाजा” सम्भाजानौ सर्वस्य स्वामिनौ “हृतयोनी”

* षष्ठ० वे० ४, ५, ६, १ ।

† ‘स्तं सत्यम्’—इति विं ।

‡ षष्ठ० वे० ४, ५, ६, १ ।

उदकसोल्यादको “देवा” योतमानो “देवेषु” मध्ये “प्रशस्ता”
प्रवर्णेषु सुन्यो तो सुन्या गायतेति पूर्ववान्वयः ॥ २ ॥

अथ छतीया ।

११ १११ १११ १११ १११
तानःशक्तम्पार्थिवस्यमहोरायोदिव्यस्य ।

११ १११ १११ १११
महिवाङ्गचन्देवेषु ॥ ३ # ॥ ४

“ता” तो देवो “नः” अस्मद्वर्णं “पार्थिवस्य” पृथिवी-सम्ब-
हस्य “दिव्यस्य” दिविभवस्य च “महः” महतः “रायः” धनस्य
“शक्तः” समर्थम्, भवतं दातुभिति शेषः । हे देवो ! “वां”
युवयोः “महिः” महत् पूज्यं “चन्द्रः” बलं देवेषु प्रसिद्धं, सुम-
इति शेषः ॥ ३ ॥ ४

अथ छतीय-छते—

प्रथमा ॥

११ ११ १११ १११ १११
इन्द्रायाह्विचित्रभानोसुताइमेत्वायवः ।

११ १११ १११ १११
आण्वीभिस्तनापूतासः ॥ १ † ॥

“चित्रभानो” हे विचित्र-दीपे “इन्द्र !” अस्मिन् कर्मणि
“आयाहि” आगच्छ । “सुताः” अभिषुताः “इमे” सोमाः

* अनेव पुनः ६, ३, ११, १=पद्म० वे० ४, ४, ५, १ ।

† य० वे० ११, १=पद्म० वे० १, १, ५, ४ ।

“त्वायवः” त्वां कामयमाना वर्त्तन्ते । “अष्टौभिः”* [अङ्गुलि-
नामैतत् (निघ० २, ५, २)] ऋत्विजा मङ्गुलिभिः सुता
इत्यन्वयः । किञ्च, ते सोमाः “तना” नित्यं “पूतासः” शुद्धाः
ऋण्ड-पवित्रेण शोधितत्वात् ॥ १ ॥

अथ हितीया ।

१२ १२ १२११२ १२ १११

इन्द्रायाच्छिदियेषितोविप्रजूतःसुतावतः ।

११११ १११

उपब्रह्माणिवाघतः ॥ २ † ॥

हे “इन्द्र !” त्वम् “आयाहि” अस्मिन् कर्मणि आगच्छ ।
किमर्थम् ? “वाघतः” [ऋत्विङ्गुमैतत् (निघ० ३, १८, ३)]
ऋत्विजः “ब्रह्माणि” वेद-रूपाणि स्तोत्राणि “उप” एतुम् ।
कौटृशस्वम् ? “धिया” अस्मद्दीयया प्रज्ञया “इषितः” प्राप्तः,
अस्मद्दक्षया प्रेरित इत्यर्थः । “विप्रजूतः” यथा यजमान-भक्षया
प्रेरितः तथान्यैरपि विप्रैः भेदाविभिः ऋत्विभिः प्रेरितः ।
कौटृशस्य ? “वाघतः ?” “सुतावतः” अभिषुत-सोम युक्तस्य ॥ २ ॥

अथ द्वृतीया ।

१२ १२ १११ १११११

इन्द्रायाच्छितूतजानउपब्रह्माणिष्वरिवः ।

१११ १११

सुतेदधिष्ठनश्चनः ॥ २ † ॥ ५

* ‘चयवीभिः—चूद्धाभिः वीयिभिः’—इति वि०।

† अ० वे० १, १, ५, ५ ।

‡ अ० वे० १, १, ५, ६ ।

[हरि-शब्दः इन्द्र-सम्बन्धिनोऽरज्ञयोर्नामधैर्यम् “हरी इन्द्रस्, सोहितोऽन्मेः (नि० १, १५, १-२) ”]—इति तदौषधा-नामत्वेन पठितत्वात्] हे “हरिवः” अस्त्र-युक्तेन्द्र ! तं “वृद्धाणि” आनेतुम् “आ याहि” । कौटूमस्वम् ? “तूतुजानः” त्वरमाणः । आगत्य च अस्मिन् “सुते” सोमाभिषष्ठ-युक्ते कर्णाणि “नः” अस्मदौयं “चनः” [अन्न-नामैतत् (निर० नै० ६, १६)] । हविर्लक्षणमन्वं “दधिष्व” धारय स्त्रीकुर्वन्ति यर्थः ॥ ३ ॥ ५

अथ चतुर्थ-टृचे—

प्रथमा ।

११ ३९३२३२६११ ७११
तमीजिष्योअर्चिषावनाविश्वापरिष्पजत् ।

११११११११११
कृष्णकृष्णोतिजिङ्कया ॥ १४ ॥

हे स्तोतः ! “तम्” अग्निम् “ईड्डिष्ट” सुहि, “यः” अग्निः
 “अर्चिषा” ज्वाला-रूपेण तेजसा “विश्वा” सर्वाणि “वना”
 वनाव्यरक्षानि “परिष्वज्ञत्” परिष्वज्ञति परितो वैष्टयति , यस
 तानि वनानि “जिह्वया” ज्वालया दग्धा “क्षणा” क्षणवर्णानि
 “क्षणोति”, तमौड्डिष्टे ति सम्बन्धः ॥ १ ॥

* अ० व० ४, ५, १८, ५।

अथ द्वितीया ।

११२१ ११ ११२ १११ १

यदृष्टाविवासतितुम्नमिन्दस्यमर्त्यः ।

१ १ १ १ १ १ १ १

द्युम्नायस्त्रितरात्रपः ॥ २ * ॥

“यः” “मर्त्यः” मनुषः “इह” दीपि अग्नो “सुखं” सुख-
करं हविः “इन्द्रस्य” [चतुर्थ्यं षष्ठी (२, ३, ६२)] इन्द्राय
“आविवासति” परिचरति प्रयच्छति, तस्य मर्त्यस्य “सुखाय”
शोतमानायाचाय तद्यथं “सुतरा:” सुखेन तरणीयाः “अपः”
उद्धकानि द्वृक्षाभक्तानि, इन्द्रः करोत्विति शेषः ॥ २ ॥

अथ तृतीया ।

२११२ ३११३१ ९ २११
तानोबाजवतीरिषचाप्लूनपिपृतमर्वतः।

११३२१११
एन्द्रमग्निश्वासोढवे ॥ ३४ ॥ ६

हे इन्द्रामौ ! “ता” तौ युवां “वाजवतीः” अववतीः “इषः”
 इथमाणा “हृषीः” [यदा, वाजो बलं तहतीः इषः अवानि]
 “आशून्” श्रीव्रगान् “अर्वतः” अस्त्राष “नः” अस्त्रभ्यं “पिपृतम्

* अ० व० ४, ५, २९, १।

† २० च० ४. ८, १९६३।

पूरवतम् प्रवच्छतम् । किमर्थम् ? “इन्द्रम्” “अग्निश्च” “आ वोठवे” आ समन्वात् वोढुं हविर्भिः प्रापयन्तु ॥ २ ॥ ६

इति सामवेदार्थप्रकाशे उत्तराग्रन्थस्य अष्टमस्याध्यायस्य
द्वतीयः खण्डः * ॥ २ ॥

अथ चतुर्व-खण्डे, † प्रथम-द्वचे—

प्रथमा ।

११ १११११ ११४
प्रोश्यासौदिन्दुरिन्द्रस्यनिष्कृत् ॥

१ ११११११ १११
सखासख्युर्नप्रमिनातिसङ्गिरम् ।

११ ११११११ १११
मर्यै॒वयुवतिभिः॑समर्षति

१११११११११ १११
सौमः॒कलशेऽग्नतयामनापथा ॥ १ ॥

“इन्दुः” सौमः “इन्द्रस्य” “निष्कृतं” संख्यतं खान सुदरं “प्रो अश्यासौत्” प्रेव गच्छति ; गत्वा च “सखा” सखिभूतः “सख्युः”

* ‘उक्तं’ प्रातः सबनं चतुर्विंशतीमिकम्—इति विं० ।

† ‘ददानौ’ साध्यस्तिं सबनम् । ददानौ ददानौ रथेति सामाजि-प्रधतीजि सामाजि वाच्यवेदोत्तरार्थानि, पुनराजः सौमसामेति चत्व-रथकाः—भूतीजि सामाजि वार्ष्यस्तानि—दूति विं० ।

‡ ४० चा० ६, १, २, ४ (१८० १०५५०) = ४० च० ०, १, ११, १।

इन्द्रस्य “सङ्गिरं” सम्यग् गिरणाधारभृतम् उदरं “न” “प्रमिनाति” हिनस्ति, किञ्च “मर्य इव युवतिभिः” मत्तीं यथा तरुणीभिः स्त्रीभिः सह सङ्कृतो भवति तद्वयमपि सोमो युवतिभिर्मित्रण-शौकादिभिर्वसतीवरौभिरद्दिः सह “समर्पते” सङ्कृते अभिषव-काल-पञ्चात् सोमः “शतयामना” अनेक-यामन-साधन-विक्षेपेतेन “पथा” मार्गेण दशापविव-सम्बन्धिना “कलशे” द्वोणकलशे गच्छतौति श्रेष्ठः यदैकमेव वाक्यम्—यथा मर्यो मत्तीर्ग युवतिभिः सह सङ्कृते एवं कलशे शत-यामना पथा सङ्कृते ॥

“शतयामना”—“शतयामना”—इति पाठौ ॥ १ ॥

अथ हितीया ।

१३ १२ २१२ २१२
प्रबोधियोमन्द्रयुवोविपन्युवः

२१२ २११
मनस्युवः संवरणोष्टकमुः ।

१३१ १३ २११ २११
चरिङ्गोडन्तमभ्यनूषतस्तुभो

१३१ १३१ २११
भिषेनवः पथसेदग्निश्रयः ॥ २ * ॥

हे सोमाः “वः” युज्ञाकं “धियः” ध्यातारः† “मन्द्रयुवः”
मदकरं शब्दं कामयमानाः “पनस्युवः” स्तुतिं कामयमानाः

* च० व० ७, ३, १५, २ ।

† ‘धियः—युज्ञयः’—इति वि० ।

“विष्ववः” [—स्तोद-नामैतत्*) स्तोतारः “संवरेषु” दृण-
कठा-वरशोपेतेषु याग-यहेषु “प्राक्तमुः” प्रक्रमन्ते । तदेवाह—
“सुभः” स्तोतारः† “हरि” हरितवर्णं “क्रीड़न्त” क्रीड़न-शौलं
सोमम् “अभ्यनूषत” अभिष्टुवन्ति “धेनवः” अपि “पयसा”
स्त्रीयेन चौरेणैव “इत्” इमं सोमम् अभिलक्ष्य “अशिश्युः”
अधिकं श्रीणन्ति ॥

“संवरणेषु”—“संवसनेषु”—इति पाठौ, “हरिद्वीड़न्त”
—“सोमन्यनौषां”—इति च, “पयसेद्विश्युः”—“पयसेमिश्युः”
—इति च ॥ २ ॥

अथ लृतीया ।

१२ ३१२ ३१३ ३१५
चानःसोमसंयतम्यिष्युषीमिष

१३ १२ ३११ ३१२
मिन्दोपवस्त्रपवमानजर्मिणा ।

१३ ११३ १७ ११२
यानोदोद्धतेचिरहन्तसश्वृष्टी

११८ १२१ १२ ११९
कुमद्वाजवन्मधुमत्सुवीर्यम् ॥ ३ ष्ठ ॥ ७

* “विष्ववः”—इति निष्पत्तौ मेधावि-गामद्वु सप्तदशं पदम् (३, १५) ।

† ‘सुभः—स्त्रीभवत्यः’—इति विऽ ।

‡ ४० वे० ०, २, १५, १।

हे “इद्दे” दोस ! “सःम !” “पवमानः” त्वं “नः” अस्माकं
“संयतं” सङ्ग् हौतं “पिष्युषी” प्रवृष्टम्* “इषम्” अषम्
“जर्मिणा” प्रवाह-रूपेण तदौयेन रसेन “पवस्त्र” प्रयच्छेत्यर्थः ।
“या” इट् “नः” अस्माकम् “अहन्” अहनि अङ्गः “चिः”
त्रिषु सवनेषु “असञ्चुषी” अप्रतिबन्धोन् “दोहते” । किम् ?
“क्षुमत्” शब्दोपेतं सर्वं च शूयमाणं “वाजवत्” बलवत् “मधुमत्
माधुर्योपेतं “सुवीर्य” शोभन-सामर्थ्यं पुत्रं दोहते । ता मिषं
पवस्त्रेति समन्वयः ॥

“जर्मिणा”—“अन्निधम्”—इति पाठो ॥ ३ ॥ ७

॥ प्रवङ्गार्गवम् ॥ प्रोचयासायित् । इन्दुरिन्द्रा । स्था
रनिष्कृताम् । सखासख्यूः । नप्रमिना । तारयिस
क्षिराम् । मर्यद्वा । युवतिभायिः । सारमर्षतायि ।
सोमःकला । शेशतया । मारनापथाऽऽत ॥(१) प्रवो
धियो । मन्द्रयुवो । वारयिपन्युवाः । पनस्युवाः ।
संवरणायि । षुरवक्रमूः । हरिङ्ग्नौडा । तमभ्यन् । षा

* ‘पिष्युषी’—पानेष्वाम्—इति वि० ।

† ‘असञ्चुषी—अहपूर्वेष’—इति वि० ।

१ शतस्त्रभाः । अभिधेना । वःपयसायित् । आरशिष्म
११ वूर्त्राऽ ॥(२) आनःसोमा । संयतम्यायि । पूर्वौमि
१२ षाम् । इन्दोपवा । खपवमा । नारजमिर्णा । यानो
१३ होहा । तेविरहान् । आरसञ्चुषायि । क्षुमद्वाजाः ।
१४ कमधुमात् । सूर्वौरियाऽमाऽ । वारः४५(२) ॥७॥ [१]
१५ ॥ कावम् ॥ प्रवो । अयासीदिन्दुरिन्द्रा । स्थनि
१६ क्षार्त्तारम् । सखासख्युर्नप्रमिना । तिसङ्गायिरारम् ।
१७ मर्यद्वयुवतिभायिः । समर्षतारथ्यि । सोमाऽकाला ।
१८ शेषतायाऽ । मानाऽपाप्याऽप्युद्ध ॥(१) प्रवोवा । धि
१९ योमग्न्युवो । विपन्नूवारः । पनस्पुवःसंवरणायि । शु
२० क्कामूरः । हरिक्रीडन्तमध्यन् । षतस्त्रभारः । आ
२१ भौ॒धेना । वःपयसारथ्यित् । आशा ३ यिष्ठा ५ यू ६

५६ ॥(२) आनोदा । सोमसंयतम्यायि । व्युषीमायि
 षार्दम् । इन्दोपवस्तुपवमा । नजम्नायिणार् । यानो
 दोहतेचिरहान् । असश्वारथ्यि । क्षुमाश्वाजा । व
 अधूमारथ्त् । सूवारथ्यिरापूयाथपृद्धम(३) ॥ १० * ॥ [२]
 ॥ लौशाद्यम् ॥ प्रोच्यासीत् । इन्दुरिन्द्रा २३ ।
 स्थारनिष्कृतम् । सखासख्युः । नप्रमिनारथ । तौऽस
 छिरम् । मर्यादृव । युवतिभारथ्यिः । सारमर्षनि ।
 सोमःकला । शेशतया २३ । मनारपापूयार्द्ध५६ ॥(१)
 प्रवोधियः । मद्रयुवोरथ । वारथ्यिपन्युवः । पनस्युवः ।
 स्वरणारथ्यि । षूडवक्रमुः । हरिङ्गीड । तमभ्यनूरथ ।
 षारतस्तुभः । अभिधेना । वःपयसारथ्यित् । अशा
 रथ्यिआपूयुद्ध५६ः ॥(२) आनःसोम । संयतपा २३ यि ।

० ऊगा० ६प्र० २अ० १०सा० ।

१२८ ३५ ११८ ३५ १ १२९ ९
 पूर्वशीमिषम् । इन्दोपव । खपवमा २३ । नारजमि०
 ५८ ३८ २८ ३८ ५ १८ ४ ८ १५८ १९
 णा । यानोदोह । तेचिरहा२३न् । आवसशुषी । लुम
 २९ । १ २ ४ ४
 दाजा । वन्मधुमा २३त् । चुवा३यिरा५या६५
 ६म् (३) ॥ ११ * ॥ [३]

१२२ २ १२१ २ १ १२१ ९
 ॥ यज्ञसारथिम् ॥ प्रोषाया२३४सौत् । इन्दूरा२३
 ४यिन्द्रा । स्यानिष्टुताऽम् । होयि । सखासार२४
 ५ १२१ ३ ५ १२१ ११ १ १२१ ९
 खूः । नप्रामी२३४ना । तायिसङ्गिराऽम् । होयि ।
 १२१ १ ५ २ १ ५ १२१ ११ १ १२१ ११
 मर्याई२३४वा । युवातौ२३४भायिः । सामर्षताऽयि ।
 १ १२१ १ १ १२१ १ १ १२१ ११
 होयि । सोमाःका२३४ला । श्रेष्ठता२३४या । माना
 ११ १ १ १२१ १ १ १२१ १ १ १२१ ११
 पथाऽ । हो२३४पूई ॥(१) प्रवोधी२३४यौ । मन्द्रायू२
 ११ १ १ १२१ १ १ १२१ १ १ १२१ ११
 ३४यौ । वायिपन्युवाऽः । होयि । पनास्यू२३४वाः ।
 ११ १ १ १२१ १ १ १२१ १ १ १२१ ११
 संवारा२३४णायि । षूवक्रमूः । होयि । इरायिन्द्रा

५ २ ९ ५ १११९ १
२३४यिङ्गा । तमाभ्यार३४नू । षात्सुभाङ्गः । होयि ।

२१ ३ ५ २ ३ ५ १११९
अभाविष्वे२३४ना । वःषाया२३४सायित् । आशिश्रयूः ।

११२ ११ १११९ ५ १११९ १
हो२३४पूर्व ॥(२) आनाःसो२३४मा । संयोता२३४म्बी ।

११२ ११ १११९ ५ १११९ १
पूषीमिषाइम् । होयि । इन्दोपार३४वा । स्वपावास३

५ ११२ ११ १११९ ५ १११९ १
४मा । नाजमिष्णाइ । होयि । यानोदो२३४हा ।

११२ ५ १११९ ५ १११९ १
तेक्षीरा२३४हान् । आसश्चुषाइयि । होयि । कुमाङ्गा

११२ ११ ५ १११९ ५ १११९ १
२३४जा । वन्माधू२३४मात् । उवीरियाइम् । हो२३

४५५२ । डा(३) ॥ ५ ॥ [४]

११२ ११ १११९ ५ १११९ १
॥ वाराहम् ॥ हाउहाउ । ऊप् । प्रोचयासायित् ।

११२ ११ १११९ ५ १११९ १११९ १
इन्दुरि । द्रस्यनिष्कृताम् । सखासख्यूः । नग्रमि ।

११२ ११ ५ १११९ ५ १११९ ५ १११९ ५
नातिसङ्गिराम् । मर्यै॒वा । युवति । भिः॒समर्षता

११२ ११ १११९ ५ १११९ ५ १११९ ५
यि । सोमःकला । शेशत । या । मनाइपात् था६५

* क० मा० १०प्र० १४० ५सा० ।

† “अगतोवाराहम्”—इति च० पु०-पाठः ।

६॥१) प्रवोधियो । मन्द्रयु । वोविपन्न्युवाः । पनस्यु
 वाः । संवर । णेषुवक्तमूः । इतिक्लीडा । तमभ्य ।
 नूषतस्तुभाः । अभिधेना । वःपय । सेत् । अशावद्यि
 आपुषूद्धृदः ॥२) आनःसोमा । संयतम् । पिष्युषी
 मिषाम् । इन्द्रोपवा । स्वपत्र । मानज्ञमिष्णा । या
 नोदोहा । तेच्चिर । इन्नसस्युषायि । इउइउ ।
 ऊप् । कुमद्वाजा । वन्नधु । मत् । तुवाइरापूयाईप्
 ईम्(३) ॥ १५ * ॥ [५]

२२ १ ११८ ८
 ॥ अपामीवम् ॥ प्रोचा । यासौदिन्दुरिन्द्रारस्यावनि
 ११ ११ १ ४ २३५ २
 ष्कृतम् । सखा । सख्युर्ब्रह्मिनाशतीशसङ्गिरम् । म
 १ २ ४ २३५ २२ १ १
 याः । इवयुवतिभावयिःसाश्चमर्घति । सीमाः । कल
 ८ ३१ ४ ११ १५
 शेशनया । मनाश्चपाप्तथार्द्धैऽ ॥(१) प्रवौ । धियोमन्द्र

• ल० गा० १३प० १८० १५सा० ।

युवोश्वाशयिपन्युवः । पना । स्तुवःसंवरणाशयिषूश्वक्रमुः ।
 इत्यायिम् । क्रीडन्तमभ्यनूद्वाशतत्त्वम् । अभायि । धे
 मवःपयसेत् । अश्वाशयिआप्यूद्पूद्दः ॥(२) आनाः । सो
 मसंयतम्याशयिष्यूश्वीमिषम् । इ । पवस्त्रपवमाशना
 इच्छर्मिणा । यानो । दोहते । चिरश्वाशनाशस्तुषी ।
 शुमात् । वाजवन्धुमत् । तुवाऽयिरा पूया हृपू
 हृम्(३) ॥ १८ # ॥ [६] ७

अथ नकिरिति प्रगाथरूपे हितीयस्त्रेण—

प्रथमा ।

नकिष्टङ्गर्मणानश्वद्वकारसदावृधम् ।
 इन्द्रजयज्ञैविश्वगूर्त्तम्भवसमधृष्टुन्धृष्णुमोजसा ॥ १ ष ॥

* अ० गा० ११४० २४० १८० १८४० ।

+ ‘उक्तो माध्यन्दिनः पवमानः । वृहद्भृष्टे वासदेवं वैवायदसं चाम अतिनिष्ठनं काष्ठवं त्रिलोकाम वैकामसमस्कायाकसाम’—इति विष्णुमोजसा ॥

† अ० गा० ३, २, १, १ (१८० ५०१४०) = अ० वे० ६, ५, ८, १ ।

“तं” अनम् अन्वो मर्षज्ञो जनः “कर्मचा” हननादि-व्यापारेष “नकिः नश्त्” नैव व्याप्तोति, “यः” “इन्द्र” चकार” इन्द्र मेवानुकूलं यज्ञैः साधनैशकार । कौटृष्ण-मिन्द्रम् ? “सदापृष्ठं” सर्वदा वर्षकं, “विश्वगूर्त्तं” सर्वेस्तुख्यम्, “कृत्यसं” महान्तम् “ओजसा” स्त्रीयेन बलेन “अधृष्टं” शब्दुभिरनभिभूतम् “धृष्टं” शब्दुभामभिभवनशीलम् ॥

“धृष्टुमोजसा”—“धृष्टुओजसम्”—इति पाठो ॥ १ ॥

अथ हितौया ।

११ २१८ १२ १ १२ १८९ १ २३११

अषाढ्मूर्यमपृतनासुसासहिंयस्मिन्महीदुरज्जुयः ।

१११० ११ १२ १११
सन्धेनवोजायमानेऽनोनवुद्याविष्णामीरनोनवुः ॥ २ * ॥ ८

“अषाढ्मूर्यम्” असोढम् “उथम्” उहूर्यवलं “पृतनासु” शब्दु-
सेनासु “सासहिम्” अमिभवितारमिन्द्रं+स्त्रौमौत्यर्थः, “यस्मिन्”
इन्द्रे “जायमाने” “महीः” महिभ्यः “उद्ययः” बहु-विगाः
“धेनवः” हविरादिना प्रोणयित्वः अजा गाव एव वाक्फः “समनो-
नवुः” समस्तुवन् । न केवलं धेनव एव अपि तु “आवः”
युक्तीकाः “क्षामीः” पृथिव्यस एव ममनोनवुः, तत्त्वाः सर्वे

* ४० ५० ६, ६, ८, ४ ।

† ‘सासहिं—साधन-समावयम्’—इति वि० ।

‡ यः—गावः, आपः आदित्यरक्षयो वा’—इति वि० ।

¶ ‘क्षामीः—दुरुक्तात् चेपष्टसमर्थाः आदित्य-रक्षयः’—इति वि० ।

प्राणिनो नमन्त इत्यर्थः “चिह्नतो लोकाः”—इति श्रुतेः वहु-
वचनम् ॥

“क्षामौः”—“क्षामः”—इति पाठो ॥ २ ॥ ८

॥ वेखानसम् ॥ नकिष्टारङ्गर्मणानयात् । यश्चाका

रा । सदावृधारश्चम् । सदावृधाम् । इन्द्रान्नया । ज्ञे

र्विश्वग् । तमा॑भ्वतारश्चम् । तमृम्बसाम् । अधार्ष

न्धा । षुमोजसा॒र॒३ । षुमोजसा॒३४३ ॥(१) अधृष्टार

न्धुष्णुमोजसा । अधार्षन्धा । षुमोजसा॒र॒३ । षुमो

जसा । अषाढम् । अमृतना । तुसा॒सहारश्चयिम् ।

तुसासहीम् । यस्मायिन्महायिः । उरुज्या॒र॒३ः । उरु

ज्या॒र॒४३ः ॥(२) यस्मिन्मात्त्वीरुरुज्याः । यस्मायिन्म

हायिः । उरुज्या॒र॒३ः । उरुज्याः । सन्धायिनवो ।

जायमाने । अनो॒रनवूर॒३ः । अनोनवूः । द्यावाल्लामा

१३२१ १२२ १
यिः । आनोनवूरुः । अनोनवूरुः । ओरु४ पूर्व ।

डा(३) ॥ ६ * ॥ [१] ८

इति मामवेदार्थप्रकाशे उत्तराग्रन्थस्य अष्टमस्याध्यायस्य
चतुर्थः स्वरुपः । ॥ ४ ॥

अथ पञ्चमस्वरुपः, प्रथमद्वचे—

प्रथमा ।

१२११२ १२ १११११
सखायआनिषीदतपुनानायप्रगायत ।

१३१११२ १२ ११
शिष्ठुन्नयज्ञैःपरिभूषतश्चिये ॥ १ न ॥

हे “सखायः” सखौभूताः स्तोतारं ऋत्विजः । “आ निषी-
दत” स्तोतुमुपविश्वत । अथ “पुनानाय” पूयमानाय सोमाय
“प्रगायत” प्रकर्षेण गायत तमभिष्टुत । ततः अभिष्टुतं सोमं
“यज्ञैः” यजमानौयैः इविर्भिर्मिश्रणैष “श्चिये” श्रीभार्द्धं “परि-
भूषत” परितोऽलङ्घुत । तत्र दृष्टातः—“शिष्ठुं न” यथा
शिष्ठुं वालं पुचं पितर आभरणैरलङ्घुर्विन्ति तहत् ॥ १ ॥

* च० चा० ४प्र० १च० ८सा० ।

† ‘उत्तानि छानि’—इति वि० ।

‡ ‘एवानीमार्मवः पक्षमावः’—इति वि० ।

¶ च० चा० ६, २, ३, १ (१मा० २०६४०) = च० च० ७, ५, ७, १ ।

अथ द्वितीया ।

१२ २२८ ११९ ११९ ११९
समौवस्त्रमातुभिः द्वजतागयसाधनम् ।

हे जटिजः ! “गय-साधनं” गृहस्य साधनभूतम् । “ईम्”
 एनंः सोमं “माणभिः” माणभूताभिः वस्तौवरौभिः “संसृजत”
 सम्प्रिच्छयत, कथमिव ? “वक्षन्” यथा वक्षं माणभिः गोभिः
 संयोजयन्ति तद्दत् । कौटशम् ? “देवाव्यं” देवानां रचकं
 “नदं” मदन-हेतुं “हिश्चसं” हिगुण-वेगम् अतिशयित-बनं वा
 यहा हयोल्लेक्योस्तत्र स्थिता देवमनुषा इत्यर्थः, तेषां हविर्बन-
 प्रदानेन प्रबर्हयितारं तं सोमम् “अभिं” सं सृजत ॥ २ ॥

अथ द्वितीया ।

११२ ११३१३१११११
पुनानादक्षसाधनंयथा शर्वायवीतये ।

१२ १२ ३१९ ११९
यथामित्रायवरुणायश्वन्तम् ॥ २ ४ ॥ ८

• પ્રાંતો બેં ૩, ૫, ૭, ૧

† “ग्रयः”—इति निष्पट्टौ ग्रहनामस्त्राय पदम् (३, ४)। विष्वरक्षणा वेद
आप्यातम—‘ग्रयः’ प्राकाः, देवार्था प्राण-साधनार्थी लिङ्गं स्त्रेस्त्रैः—इति।

† “ई॒स”—इति इन्हे दोष-पाठ मवल्लम्बे वा आक्षा सामवेदोषपाठ का “ई”—इति

१ अ० व० ७, ५, ७, १।

“दृष्टसाधनं” वसत्य साधनं# धनानां हुरेवा साधकं सीमं
 “पुनाता” पवित्रे पुनौत [पूज् पवने (८०) क्रगादिः ;
 तस्माहोटि “तस्मनसनवनाच (७, १, ४५)”—इति तस्म
 तवादेशः, पित्त्वादीत्वाभावः “शर्वाय” वेमार्द्वं “वीतवे”
 देवानां पानार्द्वं यथा भवति तथा “मित्राय” “वर्षणाय” च
 “शत्रमम्” अतिशयेन सुखं यथा भवति तथा पुनौतेत्यर्थः ॥
 “शत्रमः” “शत्रमः”—इति पाठो ॥ ३ ॥ ८

॥ प्रवमः ॥ हात् । वोद्दाव । हाँ । ओ
२३४या । हायि । साखायार२३४आ । नौरीदार२३४ता ।
पूनानार२३४या । प्रार२३४गा । यार२३४ता । शायिशुज्जा
२३४या । ज्ञैःपारार२३४यिभू । घा२३४त । आर२३४यायि ॥(१)
सामौवार२३४त्ताम् । नामातृर२३४भायिः । साच्चातार२३
४गा । यार२३४सा । धार२३४नाम् । दायिवावार२३४
याम् । मादीमार२३४भौ । दार२३४यिशा ॥(२) वा२३४

• ‘रघुराष्मि-शोभा-कर्म-कर्त्तारम्’—रति विं।

† 'दर्शन-वकास'—रत्न विं०।

{ “यतः”—रति च० पु० पाठः ।

साम् । पूनातारः४दा । क्षासोधारः४नाम् । यथा
 दारः४र्द्धा । यारः४चौ । तारः४यायि । यथामारः४
 यित्रा । यावाहूरः४णा । यारः४श । तारः४माम् ।
 हाई । वोऽहा । वोऽक्षाई । हा । ओरः४वा । शा
 इ४ । औहोवा । ए३ । अतिविश्वानिदुरितातरेमारः३
 ४५(३) ॥ १२ * ॥ [१]

संज्ञानम् ॥ सखायशा । निषीदता । पुनाना
 वारे । प्रगायता । शिशुक्षायारे । शैःप । रारयि
 भूरः४ओहोवा । षतश्रियए३ ॥(२) समीवत्साम् । न
 मातृभायि । उजतागारे । यसाधनाम् । देवावायारे
 म् । मदम् । आरभारः४ओहोवा । दिश्वसमेष ॥(१)
 पुनातादा । क्षसाधनाम् । यथाशार्द्धरे । यवीतया

* अ० जा० ४ प्र० १४० १८० ।

यि । यथामाविचार । यव । रुरणा॒३४चौहोवा । य
शमममेऽउपार॒३४५(३) ॥ १८ ॥ [२]

॥ दैवोदासम् ॥ सखाव॑ । यच्चाव॑२३४ । निषी ।
दाव॑ता । पुमा॑३१ । नाया॑२३४ । प्रगा । याव॑ता ।
शिग॑३१म् । नया॑२३४ । शैःप । राव॑यिभू । षता॑
३१ । श्रिया॑ । ओ॒३४वा ॥(१) समी॑३१ । वत्सा॑२३४
४म् । नमा । तृ॒३भायिः । द्वजा॑२३४ । यसा ।
साव॑नाम् । देवा॑३१ । विया॑२३४म् । मदम् । आ॑
भायि । हिशा॑३१ । वसाव॑म् । ओ॒३४वा ॥(१)
पुना॑३१ । तादा॑२३४ । चसा । धाव॑नाम् । यथा॑
३१शर्वा॑२३४ । यवी । ताव॑यायि । यथा॑ । मिचा॑

५ १९ २० २२ १
 ४१२३४ । यव । रुद्रणा । यशा॒३१ । तमाश्म् । ओ
 ५ १९ १९
 ४३४वा । अ॒३४पा(३) ॥ १८ * ॥ [३]

११३ १ ४ १९ ५
 ॥ पौष्कलम् ॥ सखायाइ॒श्चानि । षीहा॒३४ता ।
 ११११ १९ ५ ११० ५
 पुनानाया । प्रागाया॒३४ता । शिशू॒न्नया । श्वैःपारे॑
 १ ११११११ १११ ०१
 रा॒३४५४यिभू॒६५६ । षतश्रिये॒३४५ ॥(१) समीवाश्च॒स्त्र
 ११११ १११११ १११ ०१
 मातृ॒३४भायिः । रुजातागा । यासोधा॒३४नाम् ।
 १११ ०११ ११११
 देवावियाम् । मदार्मा॒३४५भाद॒५५५५५ि । हिश्वसार
 १११ ११११ १११ ०१ १११ ५ १११
 ३४५म् ॥(२) पुनाताश्वद्वा । साधा॒३४नाम् । यथा॑
 १११ ०११ ५ १११ ०११
 ग्रही । पावी॒३४यायि । यथामित्रा । यवा॒रुद॒३
 १११११११
 ४५४याद॒५६६ । यश्वन्तमा॒३४५म्(३) ॥ १८ † ॥ [४]

५ ८ १११ ५ १११
 ॥ शौक्तम् ॥ सखा । यशो॒ओ॒३४वा । निषायि ।

* अ० मा० ७प्र० १च० १६सा० ।

† अ० मा० ८प्र० १च० १८सा० ।

अथ प्रवाजीति दृचाक्षकं हैपदं हितौयं सूतं—

तथा प्रेषणा ।

१२८१८ १११ ११६१११८ ११९
प्रवाञ्यक्षाः सहस्रधारमन्तरः पवित्रं विवारमव्यम् ॥ ११ ॥

• जा० मा० १४प्र० २४० १५सा० ।

१०० वि० ०, ५, २१, ५।

“वाजी” बलवान् वेगवान् वा “सहस्रधारः” बहुधारादुक्तः
सोमः “अव्यम्” अविभवं “वारं” वालं पवित्रं “तिरः” व्यव-
धायकं कुर्वन् “प्राच्छाः” विविधं प्रक्षरति [चरतेषुङ्कि रूपम्] ॥
“प्रवाजी”—“प्रसुवानः”—इति पाठो ॥ १ ॥

अथ हितीया ।

२ इक १८ ३११ ३१२ ३ १८ १८ १९
सवाऽव्यक्ताः सहस्ररेताअङ्गिमृजानोगोभिः श्रीणानः ॥२०॥

“सः” सोमः “अच्छाः” चरति । कोष्टयः ? “सहस्ररेतः”
बहु-रेतस्तः “बह्वदकः” “अङ्गः” वसतीवरीभिः “सूजानः”
सूज्यमानः “गोभिः” गविंकारैः शोरादिभिः “श्रीचानः”
श्रियमाणः ॥ २ ॥

अथ हितीया ।

११ ३१२ ३१३ ३१४ १८ ३ १८ १८ ३१
प्रसोमया हौन्द्रस्य कुचानृभिर्यमाणो अद्रिभिः सुतः ॥३१॥१०

हे “सोम !” “कृभिः” ऋत्विभिः “येमानः” नियम्यमानः‡
“अद्रिभिः” आवभिः “सुतः” अभिषुतः “इन्द्रस्य” “कुचा”
[सप्तम्या डादेशः (३, ४, ३८)] कुचो उदरभूते कलशे वा
“प्रयाहि” प्रकर्षेण गच्छ [संहितायां येमान इत्यन शत्रम्]
॥ ३ ॥ १०

* च० व० ७, ५, ११, ६ ।

† च० व० ७, ५, ११, ७ ।

‡ ‘येमानः—सूज्यमानः’—इति च० ।

१२१११ ११८ १
॥ सोहविषम् ॥ प्रवाजियक्षाः । सहस्रधारास्तात्यि
रार३४ः । हायि । पवित्राम् । विवारार३४द्वायि ।
आर३४व्योद्वायि ॥(१) सवाजियक्षाः । सहस्ररेताच्छ
झार३४यिः । द्वायि । मृजानाः । गोभायिआ३४यि
द्वायि । आर३४नोद्वायि ॥(२) प्रसोमयोद्वायि । इन्द्र
सहुक्षानृभार३४यिः । द्वायि । येमानाः । अद्विभार
३४ । यिर्हायि । सूर३४तोद्वायि(३) ॥ १५० ॥ [१]
१२ ११ १ ११
॥ जरावोधीयम् ॥ प्रवाजियोवा । क्षाः । सहार
११ १ १ ११
द्वायि । धारस्तायिराः । पवायित्रात्वार३यिवा । रम् ।
११ १२ १ ११
अव्योद्वृप्त्यै । डा । सवाजियोवा । क्षाः । सहार
११ ११ १ ११
द्वायि । रेताच्छङ्गायिः । मृजानाशगोर३भायिः । श्री ।
११ ११ १ ११
णनो३४पृष्ठै । डा । प्रसोमयोवा । द्वायि । इन्द्रास्था

* ल० ना० ४प० १च० १५सा० ।

१ ११ ११ ११ ११ ११ ११
 २३कू । क्षानुभायिः । ये मानोऽथारवद्वायि । भिः ।
 ११ ११ ११ ११ ११ ११
 सुतोऽथपूर्वे । डा(३) ॥ १ # ॥ [२] १०

अथ ये सोमास्तद्वितीय लक्षणकं लृतीयं स्तुतम्, †

तत्र प्रष्टमां ।

१२ १२ ११११ ११११ ११
 ये सोमासः परावतिये अर्वावतिसुन्विरे ।

१११ ११११ ११
 ये वाहः शर्यत्यावति ॥ १ # ॥

एतदादिभ्यासृग्भ्यामिन्द्रार्द्दं सर्वत्र सोमाभिष्ववोऽस्त्रीत्याह—
 “ये” “सोमासः” “परावति” विप्रजटेऽतिदूरेण देशे “ये” वा
 “अर्वावति” अन्तिके देशेः “सुन्विरे” अभिषूश्वते “ये वा”
 “शर्यत्यावति” ॥ [कुशचेतस जडनार्दं शर्यत्यावत्यज्ञाकं
 मधुर-रस-युक्तं सोमवत् सरोऽस्ति] “अहः” अस्मिन् सरसि
 सुरसा ये सोमा इन्द्रायाभिषूश्वते । ते अस्माकामभिमत-फलं
 ददात्यिति वस्त्रमाणेन सम्बन्धः ॥ १ ॥

* अ० गा० १३प० १४० १४० १४० ।

† ‘वस्त्रावद्वैष्वमग्निहोमस्त्राम’—इति ।

‡ अ० वे० ०, १, ५, १ ।

..

¶ “परावतः”—इति विषद्वैष्वमग्निहोमस्त्राम (१, २१) ।

§ “चर्चाके”—इति विषद्वैष्वमग्निहोमस्त्राम (१, ११) ।

|| ‘शर्यत्यावति—भूमौ’—इति वि० ।

अथ हितौया !

११११४१
येवाजनिष्पत्ति ॥ २ * ॥

“ये” वा सोमा: “आर्जीकि पु” ऋजीकानामदूरभवाः आर्जी-
कादेशास्तेषु । तथा “तत्त्वसु” तत्त्वानश्चित् देशभिधानम्,
तेषुः कर्मवस्तु देशेषु च ; किञ्च “पस्त्वाना” सरस्तत्वादीना
नदीनां “मध्ये” समौपे च ये सोमा अभिषूयन्ते [“ऋवयो वे
सरस्तत्वा सचमासतेत्यादिर्बुद्धि नदीतौरे यज्ञकारवस्त्र अवशात् ;
किञ्च “जनेषु पञ्चसु” निषाद-पञ्चमाशत्वादो वर्णं पञ्चजनास्तेषु ॥
च “ये वा” सोमा अभिषुताः । ते सोमा अस्त्राकमभिमत-फलं
ददाति त्वं तरेच सम्बन्धः ॥ २ ॥

* च० ०, १, ५, १।

† 'चारी' के दू-चरण—इति पि०।

† 'छत्रसु—छत्रसु खानेव'—इति विं।

१ 'पश्चाना—पश्चात्'—हति विं। “पश्यत्—हति गिरष्टै वड-वासन
पह परम् (३, ४,) ।

६ “कवयो वै सरसत्यां सदमासुम् । ते कवयमेकाचं सोमादग्नयन् दास्माः सुवः
किंत्वोऽग्नाश्चः कथं नी मधे दीक्षिएति । तं वहिर्वन्मोदवश्चापैनं पिपासा चन्
उत्सत्ता उद्दं ना आदिति”--इति ऐत० इ०।

॥ अनेष पश्चु—‘पश्चात्यनः, यजमानपश्चात्प्रतिजः’—इति दि० ।

अथ लृतीया ।

११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९

तेनोऽृष्टिनिवस्यरिपवन्तामातुरीर्यम् ।

२ १२ १३ १४

स्वानादेवासद्गृह्यः ॥ ३ * ॥ ११

“स्वानाः” सुवानाः तत्र चाच अभिष्यमाणा “देवासः”
देवाः दीपन-शौलाः स्तुत्या वा “इन्द्रः” “ग्रहेषु” चमसेषु
चरन्तः, “ते” सोमाः “नः” अस्माकं “दिवस्यरि” परि-शब्दः
पञ्चमौ-योतकाः, अन्तरिक्षादादित्याहा “हृष्टिम्” [“अन्तौ
प्रास्ताहुतिः सम्यगादित्य मुपतिष्ठते । आदित्याज्ञायते हृष्टिः
(न० १५०)”—इति हृष्टि-कारणत्वात्] किञ्च “नुवीर्यम्”
भोभन-वीर्येषु तम् पुच्छ धनादिकं वा “आ पवन्ताम्” प्राप-
यन्तु । यजमानः सोमेनाभिमत-फलानि प्राप्नोति खल् ॥

“स्वानाः”-“सुवानाः”—इति पाठौ ॥ ३ ॥ ११

॥ जरावीधीयम् ॥ येसोमासोवा । पारावतायि ।

१२१ १२२ १२३ १२४ १२५
येचार्वारश्वा । तिसुच्चायिरायि । येवादा॑शारश्वा॒ ।

१२६ १२७ १२८ १२९ १३० १३१
णा । वतोऽ४५ई । डा ॥(१) यज्ञाज्ञौकोवा । पूर्णत्वम् ।

१३२ १३३ १३४ १३५ १३६ १३७
र्थमाध्यारश्यिथा । स्तियानाम् । येवाज्ञानारश्यिषु ।

* च० व००, १, ५, ४ ।

प। चत्पोऽ४५५८। तेनोवृष्टोवा। दायिवस्परायि।
 पवान्तार३मा। चुत्रीरायाम्। स्वानादा१यिवार३साः।
 इ। द्वोऽ४५५८। उा॑॥ १६७॥ [१ ११]

इति सामवेदार्थपत्राश्चे उत्तराग्नवस्तु चष्टमस्त्राभ्यायस्तु
 पञ्चमः खण्डः ॥ ५ ॥

अथ षष्ठे खण्डे—

आतेवत्सोमनोयमत्यरमाद्विष्टमध्यस्थात्—

तत्र प्रथमा ।

आतेवत्सोमनोयमत्यरमाद्विष्टमध्यस्थात् ।

अग्रेत्वाङ्कामयेगिरा ॥ १० ॥

हे “अग्ने!” “तस्मः” जटिः “ते” तद “भनः” “परमा-
 द्वित्” उत्कृष्टाद्यपि “त्वंधस्यात्” व्युत्पोक्तात् “आ यमत्”
 आयमन्ति आगमयन्ति । केन साधनेन? “त्वा” “कामये”

* अ० आ० ४५० १५० १५० १५० ।

† अ० आ० १, १, ८ (१५० १०५४०)=य० व० १५ ११५=च० व० १५, १०, १।

कामवा अभिलषन्वा “गिरा” सुत्वा [“कामवे”—इत्यनामि
मे आदेशः पूर्ववत् । वहा त्वा कामये अभिलषामि] ॥
“कामवे”—“कामवा”—इति पाठो ॥ १ ॥

अब हितीया ।

१ १७ ११७ १ ११ ११ १११
पुरुचाहिसहज्जसिदिग्नोविष्वा अनुप्रभुः ।

१११
समन्तुत्वाहवामहे ॥ २ * ॥

हे अम्बे ! “पुरुचा हि” वहुषु हि देशेषु त्वं “सहज् असि”
समान-इष्टा भवसि अतएव “विष्वाः” सर्वा दिश “भगु” लक्ष
“प्रभुः” ईश्वरो भवसि । ईश्वरं “त्वा” त्वा “समल्लु” सहज्-
मेषु रक्षणार्थं “हवामहे” आहयामहे ॥

“दिशः”—“विदिशः”—इति पाठो ॥ २ ॥

अब तृतीया ।

१ १३ १८ १८ १ ११
समन्त्खग्निमवसेवाजयन्तोहवामहे ।

१ १ १११
वाजेषु चिचराधसम् ॥ २ + ॥ ११

“समल्लु” समदेषु सहज्-मेषु “वाजयन्तः” वलमिच्छन्तो
वदम् “अवसे” रक्षणार्थम् “भग्नि” हवामहे” । कौटुम्बम् ?
“वाजेषु” सहज्-मेषु “चिचराधसम्” वाचनीय-धनम् ॥ २ ॥ १२

* अ० वे० ५, ८, १६, १।

† अ० वे० ५, ८, १६, ४।

॥ वात्सुम् ॥ आतेवत्साः । मनोयमत् । परमात् ।
 चित्पुर्धारश्चात् । अग्नायित्वाश्चात् । मयोवा । गा
 पुयिरोद्दायि ॥(१) पुरुचाही । सहड्डसि । दिश्मो
 विश्वाः । अनुप्रारुभूः । समात्सूश्वात् । हवोवा ।
 मापृहोद्दायि ॥(२) समत्मवा । ग्रिमवस्ते । वाजयन्तः
 हवामारश्चायि । वाजायिषूश्चाश्यि । चरोवा । धा
 खस्त्रोद्दायि(३) ॥ १७ ॥ [१] १२

અથ દ્વિતીય-ટુચે—

प्रथमा ।

੧੯੨੧ ੧੯੨੩ ੧੯੧੯
ਤਵਜ਼ੀਅਨ੍ਦਰਾ ਭਰਪੋ ਜੌਨ੍ਹ ਮਣਿ ਘਰਕ ਕਰਨੀ ਵਿਚਾਰਣੇ ।

१९११ १९११
आवीरम्पतनासहम् ॥ १५ ॥

• अ० मा० श्र० १४० १७३० ।

† એં એં ૫, ૬, ૭, ૮ (૧માં ૮૧૪૭૦) = એં એં ૪, ૫, ૬, ૭, ૮ |

हे “शतक्रतो” वहुकर्मन् ! “विचर्षणे” विद्रष्टः इन्द्र ! त्वं “नः” अस्माभ्यम् “ओजः” बलं “मृहणं” धनं च “आ भर” आहर। “वीरं” वीर्येतम् “पृतनास्त्रहं” सेनानामभिभवितारं त्वाम् “आ” याचामह इति शेषः ॥

“आभरओजः”—आहतासोजः”—इति पाठौ ॥ १ ॥

अथ हितौया ।

१८ २८ ११ ११ २३ ११ ११ ११
त्वाणुशिनः पितावसोत्माताश्तकतो वभूविष्य ।

१२ १११
अथाते सुन्नमीमच्चे ॥ २ * ॥

हे “वसो” वासयितः ! “शतक्रतो” वहुकर्मनिन्द्र ! त्वं “नः” अस्माकं “पिता” पिण्डवत् पालको “बभूविष्य” भव “त्वं” “माता” मातृवद्वारकस्त्वं बभूविष्य । अथ च वयं “ते” तव स्त्रभूतं “सुखं” सुखम् “ईमहे” याचामहे ॥ २ ॥

अथ द्वितौया ।

१ १ ११ ११
त्वाणुशिन्पुरुद्धतवाजयन्तमुपब्रुवे सहस्रत ।

११ १११
सनोरास्तमुवीर्यम् ॥ ३ † ॥ १३

* अ० व० ४, २, १०, १।

† अ० व० ४, २, १०, १।

[सहसा बलेन स्तोषभिर्युक्तः क्षतः सहस्रतः] हे “सहस्रत” इन्द्र ! [स्तुत्या हि देवताया बलं वृद्धते, तस्य सम्बोधनम्] —“शुचिन्” अतएव बलवन् ! “पुरुषुत” पुरुषिर्बहुभिर्यजमाने राहुतेन्द्र ! “वाजयन्तं” बलमिच्छयन्तं त्वाम “उपहृते” उपस्थोमि । “सः” त्वं “नः” अस्मभ्यं सुवीर्यं धनं “रास्त” देहि ॥

“सहस्रत”-“शतक्षतो”—इति पाठो ॥ ३ ॥ १३

१२४ वर

॥ श्रीपगवाद्यम् ॥ तुवन्नाशद्वच्चाभरा । श्रीजोनृ

मण्डशतकतो विचर्षणायि । १२ आवौ॒ २ । छौ॒२ । झवा॑

१ ५ १८१९ ५ १ ८
२३थि । राज्यपा । जनासाहाम् ॥(१) तुवल्लाश्चित्पः

१२ पितावसाउ । १३ त्वम्भ्राताशतक्रतोबभूविया । १४ अथी-२ ।

३२ । ऊवारयि । ताव्यिसू । नमीमाहायि ॥(२)

१८ १४ १९ १९ र
तुवाण्डमित्पुरुषता । वाजयन्ममुपब्रवेसहस्रता । स

१२१९। स्वीरायाम्।

१०। शारेष्व। हियाऽप्यच्छीहोवा। १३। उपाद१२।

੧੧੧
੬੪੫(੩) || ੧੮ # || [੧] ੧੩

* च० वा० श्वर० १८० १८४० ।

अथ वृत्तीय-वृत्ते—

प्रथमा ॥

११ ३१८ ११९
यदिन्द्रचित्रमइहनास्तित्वादातमद्रिवः ।

१११९ ११९
राधस्तन्नोविदहसउभयाहस्याभर ॥ १ # ॥

हे “अद्रिवः” वच्चवन् ! “चित्र” चायनीयेन्द्र ! “त्वादातं
त्वया दातव्यं यहनं “मे” मम “इह” अस्मिंश्चोके “नास्ति”,
हे “विदहसो” लघुधनेन्द्र ! “नः” अस्मभ्यम् “उभया हस्ती”
उभाभ्यां हस्ताभ्यां तद् “राधः” “आभर” चाहर ॥

“महह”—“मेहना”—इति छन्दोगानां वद्युचानां पाठौ ॥ १ ॥

अथ हितीया ।

१२ ३२९ ११ ३११ ११८ ११९
यम्मन्यसेवरेष्यमिन्द्रसुक्षमाभर ।

११ १११ ३१८ ११८ ११९ १११
विद्यामतस्यतेवयमकूपारस्यदावनः ॥ २ + ॥

हे इन्द्र ! “वत्” “व्युचम्” अवं “वरेस्यं” वरस्यैवं “मन्यसे”
“तत्” च्युचम् “आभर” अस्मभ्यम् । “ते” तव सम्बन्धिनो “वयं”

* च० चा० ४, १, १, ४ (१भा० ७०४४०) = च० च० ४, १, १०, १ ।

† च० च० ४, १, १०, १ ।

“तस्य” ताटुश्वोऽक्षतचपस्य “चक्रपारस्य” [अकुमितः पारो
अस्ती धस्य ताटुश्वाचपस्य “दावनः” दावस्य “विद्याम्” स्वाम ॥
“दावनः”-“दावने”—इति पाठौ ॥

अत्र वृत्तैया ।

११ २२२११ ११ १ २३२ ११
यत्तेदित्तुप्रराधमनोचस्तिश्रुतम्बृहत् ।
११२१ १ ११२ ११ १११
तेनहृष्टाचिदद्विवावाजन्दर्षिसातये ॥ ३४ ॥ १४
॥ इति चतुर्थः प्रपाठकः ॥

हे इन्द्र ! “ते” तब “दित्तु” “प्रराधम्” प्रकरण सुन्त्वं
“श्रुतं” “बृहत्” महत् यत् “मनः” “चस्ति”, “तेन” मनसा
हे “चद्रिव” वचवचिन्द्र ! “हृष्टाचित्” हृष्टमपि “वाजम्”
चम्भम् “आ इर्षि” आदास्यसि, “सातये” अस्त्रसभजनाय
लाभाय वा ॥

“दित्तु”-“दित्तु”—इति पाठौ ॥ ३ ॥ १४

१४ ५ ११ ४ ५
॥ वौद्धम् ॥ यदिद्रचित्तमद् । हनाद् । आख्तौ ।
१२ ८ ८ १ १ १ १
त्वादातमद्रिवः । राधस्तारश्चाः । वौवौ-२ । ददसा
उ । उभयाऽवृहा । स्तायाऽवृ । भाऽवश्चाऽपृ ॥(१)

यन्मन्यसेवरे । णियाऽम् । आयिन्द्रा । द्युज्जन्तदाभ
 र । विद्यामाऽत्ता । स्थास्याऽः । तेवग्राम् । अकूपा
 २श्चरा । स्थादाऽत्त । वाऽत्तनाऽथैः ॥(२) यत्तेदिक्षुप्र
 र । धियाऽम् । मागाः । अस्तिश्रुतम्भृष्ट । तेनदा
 २३र्दी । चायिवाऽर्घ्यित् । अद्रिवाः । आवाजाऽत्तदा ।
 षायिसा २३ । ता २३ या ३४३यि । ओ॒३४५३३ ।
 डा(३) ॥ १८* ॥ [१]

॥ वसिष्ठप्रियम् ॥ यदिन्द्राऽत्त । चिच्चमृष्ट । ना
 स्तौ । ल्वादाऽत्तमद्रायिवोर् । राधास्तन्नोऽ । विदा
 २३४सात् । ऊभाओ॒३४वा । याहाओ॒३४वा ।
 स्तियापूभरा ॥(१) यन्मन्याऽत्त । सेवरेणिम् । आयिन्द्रा ।
 द्युज्जन्तादाऽभारा । विद्यामताऽ । स्थारेयिवाऽत्त

* अ० ग्रा० ४प्र० १ष्ठ० १६सा०।

५ १९३ ५ १९३ ५ ४

४याम् । आकाशोर३४वा । पाराओर३४वा । स्थदा
 ५नाः ॥(२) यस्तेहौर३ । शुप्रराधियम् । मानाः ।

१ १० ११ १ १२ १ १३

अस्तीरश्चूतम्बृहारृत् । तेनाहृढाह् । चिदारद्रार३४यि
 वा: । आवाओर३४वा । जान्दाओर३४वा । षिसापृत
 यायि । होपृई । डा(३) ॥ १६ * ॥ [२] १४

इति सामवेदार्थप्रकाशे उत्तराग्रन्थस्य अष्टमस्थायस्य
 षष्ठः खण्डः ५ ॥ ६ ॥

वेदार्थस्य प्रकाशेन तमो हाहैं निवारयन् ।
 पुमर्थांस्तुतो देयाद् विद्यातीर्थ-महेष्वरः ॥ ८ ॥

इति श्रीमद्राजाविराज-परमेष्वर-वैदिकमार्गप्रवर्त्तक-श्रीवौर-
 दुक-भूपाल-साम्भाष्य-धूरभरेष्य सायणाचार्येण
 विरचिते माधवौये सामवेदार्थ-प्रकाशे
 उत्तराग्रन्थे अष्टमोऽध्यायः ५ ॥ ८ ॥

* च० ना० १४० २४० १४० १४० ।

† 'समाप्तस्त्रियममहः'—इति वि० ।

‡ 'स्तुर्थः प्रपाठकः परिषमाप्तः'—इति वि० मूलपुष्करादिष्कत्तेतिश्च ॥

यस्य निःश्वसितं वेदा यो वेदेभ्योऽखिलं जगत् ।
निर्वैमि तमहं वन्दे विद्यातीर्थ-महेश्वरम् ॥ ८ ॥

॥ अथ नवमोऽध्याय आरभ्यते * ॥

तद्र,

शिशुज्ञानमिति प्रथम-खण्डे[†] द्वचाकं प्रथमं सूक्तम्,

तद्र प्रथमा ।

११ २१ २१११
शिशुज्ञानेऽर्थतमृजन्ति
१२ ११२१२१२११
मृजन्तिविप्रमारुतोगणेन ।
१२१ ११ ११११
कविगीर्भिष्वाव्येनःकविःसंसृत्
१२१ ११११ १११
सोमःपविचमत्येतिरेभन् ॥ १ ॥

“शिशुम्” इदानीमुत्पन्नत्वाच्छिशुवन्तिष्ठत्वम्[‡] [यदा, पापान्वित मकुर्ब्बन्तं विनाशयन्तम्] “ज्ञानम्” प्रादुर्भूतम्[§] ॥ अतएव

* ‘इदानीमष्टमसप्तमार्त्तिष्ठमृच्छते’—इति विं ।

† “गायत्र-प्रधनि-साक्षां ब्राह्मणोर्यमुक्तम्”—इति विं ।

‡ “गोमिः काविन्”—इति विसर्गसध्यपाठः ४० सु० शु० ।

¶ ४० वे० ३, ४, ५, ६ ।

§ ‘शिशु-अंसनीयम्’—इति विं ।

॥ ‘ज्ञानं—ज्ञायमानम्’—इति विं ।

“हर्षतं” [हर्षे गतिकान्त्योः (भा० प०)] । सूचटृशी-
लादिना अतच् । सर्वैः काम्यमानं सोमं “सूजन्ति” महतः*
गोधयन्ति किञ्च “विप्र” भेषाविनं सोमं “गणे न” आज्ञीयेन†
सप्तसङ्गाकेन “शुभन्ति” अलङ्कृत्वन्तः । ततः “कविः” क्राम्त-
प्रश्नः सोमः “काव्येन” कवि-कर्मणैव “कविः” शब्दयितव्यः सन्
गद्यायमानः “गीर्भिः” स्तुतिभिः सह “पवित्रम्” “अत्येति”
अतीत्य गच्छति ॥

“विप्रम्”—इति छन्दोगाः, “वङ्गिम्”—इति वङ्गूचाः पठन्ति ॥ १ ॥

अष्ट हितीया ।

१ १ ६ १ १ ६ १ ६ १
कृषिमनायकृषिकृत्स्वर्पा:

६ १ १ ६ १ १ ६ १
सद्वस्त्रनीयः पदवीक्षकवीनाम् ॥ ।

६ १ १ १ १ १ ६ १
तृतीयन्धाममहिषत्सिषास

१ १ १ २ १ १ १ ६ १
न्त्सोमोविराजमनुराजतिष्ठुप् ॥ २ ६ ॥

“कृषिमनाः” सर्वदर्शनशीलमनस्तः, अतएव “कृषिकृत्”
सर्वस्त्रदर्शनकर्त्ता प्रकाशनस्य कर्त्ता “सर्वाः” सर्वस्य सूर्यस्य वा

* ‘महतः—आदित्यरस्याः’—इति वि० ।

† ‘वचन—सम्यातेन’—इति वि० ।

‡ ‘शुभन्ति—पावण्यन्ति’—इति वि० ।

¶ “पदवीः कवीनाम्”—इति विसर्वमध्यपाठः ल० म० पाठः ।

६ ल० व० ७, ४, ६, ३ ।

सच्चताः “सहस्रनीयः” [नौथा स्तुतिः] वाहुविध-स्तुतिकः “कवीनां” क्रान्त-प्रज्ञानां मध्ये “पदवीः” खलसितानां पदानां साधुत्वेन संयोजिता यः सोमो विद्यते स “महिषः” महान् पूज्यो वा सोमः “दृतीयं धाम” द्युलोकं “सिषासन्” सच्चक्तुमि-च्छन् “सुप्” स्तूयमानः सन् “विराज़” विशेषेण राजन्तं दीप्य-मान मिन्द्रम् “अनुराजति” प्रकाशयति ॥ २ ॥

अथ दृतीया ।

३ २२ १२११ ११२

चमूषच्छेनःशकुनोविभृत्वा

१२ ११८ १८ १११

गोविन्दुर्गच्छायुधानिविभ्रत् ।

११ ११८ १८ १२

अपामूर्मिल्सचमानःसमुद्र

३ १ १११ १११

न्तुरीयन्धाममच्छिषोविवक्ति ॥ ३ * ॥ १

“चमूषत्” चमन्ति भक्षयन्त्यते चम्बसमसास्तेषु सौदन्^१। यहा, चम्बी अधिष्ठवणफलके तयोदर्तमानः “स्थेनः” शंसनीयः “शकुनः” शक्तोः सामर्थ्यकारी “विभृत्वा” [हरतेरातीमनिविल्यादिना (३, २, ७४) व्यानिप्] पात्रेषु विहरणशीलः

* छ० व० ७, ४, ६, ४ ।

† ‘चमूषत्— * * * । अथवा चमूम् सेवात् शीदति’—इति वि० ।

“गोविन्दुः” यजमानानां गवां लभकः* [विन्दुरिक्षुरिति उ-प्रत्ययान्तत्वेन निपातितः] “द्रष्टः” धारथन् † “अपाम्” उदकानाम् “जर्मि” प्रेरकं “समुद्रम्” [अन्तरिक्षनामैतत् (निघ० १, ३)] अन्तरिक्षं “सचमानः” सेवमानः “महिषः” महान् य एवं विधः सोमः स “तुरीय” चतुर्थं धाम चान्द्रमसं खानं‡ “विवक्ति” सेवते सूर्यलोकस्योपरि चन्द्रमलोको विघत इति यमः पृथिव्या अधिपतिः समावत्वित्यादिभिसन्द्रमानचाचा- चामधिपतिः सद्यमत्वैचित्यन्तेर्मन्त्रे ज्ञायते ॥ ३ ॥ १

॥ पार्थम् ॥ ओऽहोऽहोयि । शिशुञ्जामा । नावृण्
 हर्य । तम्भृजन्तायि । शुभन्तिवायि । प्रांश्मद् । तो
 गणेना । कविगीर्भायिः । काऽविये । नाकविस्सान् ।
 सोमःपवायि । चाऽमति । आऽ४श्यि । तीऽरापूयि
 भाद्र५द्दन् ॥(१) कृषिमनाः । याऽकृषि । कृत्स्तुवर्षाः ।
 सहस्रनायि । याऽःपद । वीःकवीनाम् । तृतीयन्त्रा ।

* ‘ओविन्दः—मावः उदकं वाक् उषिवै चाहित्यरम्यो वा । एतानि ओविन्दति स भीवित् । विद्याने विद्याने विद्यानायाम्’—इति वि० ।

† ‘द्रष्टः—उदकसम्प्रितः’—इति वि० ।

‡ ‘तुरीय’ धाम— * * * द्रोषकसाद्रम्’—इति वि० ।

१ १९४५ २२१८ १ १
 माझमहि। षःसिषासान्। सोमोविरा। जाझमनु।
 २ १४ १२१ २
 राझ४३। जावतापूयिष्टै५५६॥२) चिमूषच्छायि। ना
 १ १३४४ २२ १ ११
 दःशकु। नोविभृत्वा। गोविन्दुद्रा। प्रसाझआयु।
 २२१४५ २२१८ २११८ २३४५
 धानिबिभ्रात्। अपामूर्मायिम्। सचमा। नःसमुद्रा
 १ १८ १ ११ १
 म्। ओऽहोऽहोयि। तुरीयन्वा। माझमहि। षोऽ
 १ १४ १
 ४३। वाझयिवापूत्ताई५६७(३)॥ १२ * || [१]

१ ४ १
 ॥ महावामदेव्यम् ॥ श्राद्धयिष्ठुम् । यज्ञाऽनाहृत्
 ४ ५ १ २ २
 हर्थताम् । मा । जन्तिष्ठुम्भन्तिविप्रमारुतोगणेनकवि
 १ २ २ २ २ २ १ १ १ १
 गौर्भिः काव्येनाकविः सन्सोमः । पा । औ३ होहायि ।
 १ २ २ १ १ १ १ १
 विचार॒३मत॑यि । एत्ये । होह । झमा॒र । राऽर॑यि
 ५ १ १ १ १ १ १ १
 भो३ प॒४ हायि ॥(१) आ॒५विं । मनाऽयाऽस्त्रष्टिकृत् ।
 १ १ १ १ १ १ १ १
 सू । वर्षाः सहस्रनीथः पदवीः कवीनां स्त्र॑यभाममहिषः

सिषासन्सोमः । वा । औ॒होहायि । राजा॒र॒मनू॑ ।
 राजौ॒हो॒३ । झमा॑र । ता॒र्यिष्टो॒३५हायि ॥(२) चा॑
 ३५मू॑ । षक्ष्यगृयिनाऽश्कुनाः । वायि । भूत्वागोवि॑
 न्दुर्द्वप्सच्चायुधानिविभदपामूर्मिञ्सचमानःसमुद्रन्तुरी॑ ।
 या । औ॒होहायि । धामा॒र॒महायि । षोवौ॒हो॒३ ।
 झमा॑र । वा॒र्त्तो॒३५हायि(३) ॥ ७ * ॥ [२]

॥ ह्याउउङ्गवायिवासिष्ठम् ॥ हायि । उङ्गवायि ।
 शिशा॒३४औ॒होवा । जशा । ना॒३४ह्य॑ । तम्भूजन्ता॑
 यि । शूम्भा॒३४औ॒होवा । तिवायि । प्राह्मरु । तौ॑
 गणेना । कवा॒३४औ॒होवा । गीर्भायिः । काऽविय ।
 नाकविःसान् । सोमा॒३४औ॒होवा । पवायि । चाऽ॑
 मनि । आ॒३४यि । ती॒शराप्यिभाद॒५६न् ॥(१) कृष्णा॑

* ज० मा० १०प्र० १४० ०सा० ।

३४ अौहोवा । मना॒ः । या॒र्जुषि॑ । क्षत्॒सुवर्षा॑ः । स
 ३४ अौहोवा । स्वना॒यि॑ । आ॒हः पद॑ । वौ॒ः कवी॒नाम् ।
 ३४ अौहोवा । यन्धा॑ । मा॒र्जमि॑ । षः॒सिषा॒सान् ।
 सो॒मा॒र्ज अौहोवा । विरा॑ । जा॒र्जमनु॑ । रा॒र्ज । जा॒
 इता॒पुयि॒ष्टू॒र्म॒ध्य॒प् ॥(२) च॒मू॒र्ज अौहोवा । षक्षग्ना॒यि॑ ।
 ना॒रः शकु॑ । नो॒विभूता॑ । गोवा॒र्ज अौहोवा । दुर्दी॑ ।
 प्रसा॒रश्चायु॑ । धा॒निविभान् । अपा॒र्ज अौहोवा । ऊ
 म्ना॒यिम् । सचमा॑ । नः॒समुद्राम् । चायि॑ । उज्जवा॑
 यि॑ । तुरा॒र्ज अौहोवा । यन्धा॑ । मा॒र्जमि॑ । षो॒र्ज
 ३ । वा॒र्जयि॒वाप॒रक्ता॒र्म॒ध्यि॒(३) ॥ ७० ॥ [३]

॥ उज्जवा॒यि॒वा॒सि॒ष्टम् ॥ उज्जवा॑यि॑ । शि॒शा॒र्ज अौहोवा । ज्ञा॑
 ना॒र्जुष्य॑ । तम॒जन्तायि॑ । शुभा॒

२ ४४ ५ १ २ १ १ १
रा॒३४चौ॒होवा॑। यन्वा॑। मा॒३महि॑। षो॒३४३॑। वा॑

^४
इयिवाप॒क्ता॒६प॒द्यि॒(३) ॥ १८ * ॥ [४]

॥ उद्भद्वार्गवम् ॥ शिष्मुञ्जाज्ञा॒२३ । न॒३ह्यता॑
२३म् । मृजन्तायि॑। शुभ्मन्तायिवा॒३यि॑ । प्रम॒रुतो॑
२३ । गणेना॑। कविर्गीयिर्भा॒३यि॑ । कावियेना॒३ः ।
कविःसान् । सौमःपावा॒३यि॑ । चमतायिये॒३ । ति॑
रेभा॒३नाऽ ॥(१) कृषिमाना॒३ । ओयकृष्टषीकू॒३त् ।
सुवर्षाः । सहस्राना॒३यि॑ । थःपदावा॒३यि॑ । कवी॑
नाम् । तृतीयान्वा॒३ । मम॒३यिषा॒३ः । सिषासा॑
न् । सौमोवायिरा॒३ । जमनूरा॒३ । जनिष्ठा॒३१उ ॥(२)
चमूष्टपाष्टगा॒३यि॑ । नःश्कूनो॒३ । विभूत्वा॑ । गोवि॑
न्दूद्र्दी॒३ । प॒सच्चायूधा॒३ । निबिभ्रात् । अपामूर्मा॑

* ऊगा० १०प्र० १४० १८० १८० ।

१ १ १ १ १ १
 रथयिम् । सचमानाऽऽः । समुद्राम् । तुरीयान्वाऽऽ ।
 ममहायिषोऽः । विवक्ताऽस्तुवाऽऽप्य(३) ॥ ४ * ॥ [५]

१२ ४ २
॥ वैश्वज्योतिराद्यम् ॥ हाउहोवाऽहायि । शिष्ठुञ्ज

१० १११ १ ज्ञानांशुचर्याइतामृजन्ताऽऽप्युयि । शुभनिविप्रमूर्ख

१७८ १११ २ र र १० १११
इतोगणेनाऽऽध्यै । कविगौर्भिः काश्ये इनाकविः साऽऽध्यै

१२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९
न्। सोमः पवित्रमतीश्यायि तिरेभारत्यूपन् ॥(१) ऋषि

१० मनायक्षेत्रीकृत्सुवर्षा २३४५ः । सहस्रनीथः पदाश्वायिः १

०८ ११११ ९ र १ ०८ ११११
 कवीनारङ्गपूम्। व्यामहीशाःसिषासारङ्गपू

१८८ र १० १९११ १२ र
न्। सोमोविराजमनूराजतिष्ठृ२३४५प् ॥(२) चमूषच्छेप

१० ११११ १२ १३ १४

नःशक्नोविभूत्वार३४५। गोविन्दूर्द्धप्रसच्चायू३ धानिबि

११११ २८८ १८१ ७ ११११
भारतपृष्ठ। अपामूर्मिष्टसचमाल्नाःसमुद्रामृष्टपूर्म्।

* ज० गा० २३प्र० २४० ४सा० ।

१२ र ३८ १० ११११ १२ र १
तुरीयन्धाममहोश्चोविवक्ता २३४५४ । हाउहोवाऽहायि ।

१११
वा३४५(३) ॥ ७ ॥ * [ई] १

एते सोमा इति नवर्चं हितीयं सूक्तं,
तच प्रथमा ।

११८ १८३ २११८ १८१ १२
एते सोमाच्चभिप्रियमिन्द्रस्यकाममज्जरन् ।

१९ १४१ २११
वर्ष्णन्तो च स्थवीर्यम् ॥ १० ॥

“एते” अभिषुता इमे सोमाः “अस्य” इन्द्रस्य “बीर्यं” शक्तिं
“वर्ष्णन्तः” वर्ष्णन्तः “इन्द्रस्य” “कामं” काम्यं “प्रियं” प्रौतिकरं
“समभ्यज्जरन्” अभ्यवर्षन् अभिपवन्ते ॥ १ ॥

अथ हितीया ।

३ १९ ३९ १११ ११११ ११११ ११११
पुनानासश्चमूषदोगच्छन्तोवायुमश्चिना ।

१११ १११
तेनोधत्तस्तुवीर्यम् ॥ २ ३ ॥

हे सोमाः ! “पुनानासः” पुनाना अभिषूयमाणाः “चमूषदः” च
चमसेषु सौदन्तः गच्छन्तः “वायुम्” “अश्चिना” अश्चिनो च

* अ० गा० १५प्र० १४० ७सा० ।

+ अ० वे० ६, ७, १०, १ । ‡ अ० वे० ६, ७, १०, १ ।

गा ‘चमूषदः—भवलीयेषु सौदन्ति अथवा अधिष्ठवस्फलकर्मण उपरि सौदन्ति
चमूषदः’—इति वि० ।

“गच्छन्तः” प्राप्नुवत्तः ते यूयं “नः” असम्भ्यं “सुबीर्घ्यं” शोभन-
बीर्घ्यं “धक्षत्” प्रथच्छत ॥
“धक्षत्”-“धान्तु”—इति पाठौ ॥ २ ॥

अथ दृतौया ।

११ १११ ११२ ११३
इन्द्रस्य सोमराध से पुनानो वाहि चोदय ।

११३१९३११
देवानांयोनिमासदम् ॥ ३ * ॥

हे सोम ! “पुनानः” पूयमानस्वं “राधसे इन्द्रस्य” इन्द्रस्य
संराधनाय “हार्दि”—इति हृदय-सम्बन्धि स्थानं च “चीदय”
प्रेरय । अहमपि “देवानाम्” इन्द्रादीनां “योनि” स्वर्गाख्यं
स्थानम् “अगसदं” प्राप्तवान् [यदा, देवानां यथन-साधनं यज्ञा] स्वयं
स्थानं प्राप्तवानस्मि ॥

“देवानाम्”-“कृतस्य”—इति पाठौ ॥ ३ ॥

अथ चतुर्थी ।

२३११
अनुविप्राचमादिषुः ॥ ४ ॥

• પદ્ધતિ • ૯, ૭, ૧૦, ૧।

+ ‘શાહી’—શરૂસે’—રતિ વિ. ।

१०० वे० ९, ७, ५०, ४ ।

हे सोम ! “त्वा” त्वां “दश” दशसङ्गाकाः [“क्षिपः अङ्गुलिनामैतत् (२, ५, ३,)] अङ्गुलयः “मृजन्ति” शोधयन्ति । ततः “सप्त” सप्तसङ्गाकाः* “धौतयः” होत्रकाश त्वां “हित्वन्ति” स्व-स्व-व्यापारैः प्रीणयन्ति । तथा “विप्राः” मेधाविनः स्तोतारश्च त्वाम् “अनु अमादिषुः” अनुमादयन्ति ॥४॥

अथ पञ्चमौ ।

३१९ ३ १९ ३१ २३ १ १२ १२
देवेभ्यस्त्वामदायकुरुज्ञानमतिमेघ्यः ।

१८ १९
सङ्गोभिर्वासयामसि ॥ ५ १ ॥

हे सोम ! “कं” सुखभूतं “त्वा” त्वां “देवेभ्यः” देवानां “मदाय” मदार्थं “गोभिः” गोविर्विकारैः पयोभिः “संवासयामः” संस्थापयामः । कौटुम्ब ? “मेघः” अवेलौमानि दशपवित्र रूपेण “अति सृजानम्” अत्यन्तं सृजन्तं दशपवित्ररूपेषु अवेलौमसु वर्त्तमानमित्यर्थः ॥ ५ ॥

अथ षष्ठी ।

१ १३२ ३१८ १८ ११८ १८
पुनानःकलशेष्वावस्त्वाण्यरुषोऽहरिः ।

१३१ १
परिगव्यान्यव्यत ॥ ६ ३ ॥

● ‘सप्तधौतयः—बुद्धियुक्ताः सप्तलिंजाः ; धौतयः स्थापनकराः’—इति वि० ।

† इ० वे० ६, ७, १०; ५ ।

‡ इ० वे० ६, ७, १०, ६ ।

“पुनानः” पूर्यमानः “कलशेषु” द्वोषकलशेषु# आसिष्मानः “अरुषः” आरोचमानः “हरिः” हरितवर्णः शीमः “गञ्जानि” गो-सम्बन्धीनि पयःप्रभृतौनि “वस्त्राचि” वासांसि “परि अव्यत” पर्याच्छादयति+ ॥ ६ ॥

अथ सप्तमी ।

१२६१२ १२७३ १२८१२
मधोनच्चापवस्तुनोजहिविश्वाच्चपद्धिषः ।

२३१२११२
इन्दोसखायमाविश ॥ ७ ॥

हे “इन्दो” सोम ! “मघोनः” धनवतः “न” अस्मान्
 “आ” आभिमुख्ये न “पवस्त्र” चर “विश्वा” विश्वान् “हिषः”
 हेष्ट्रौन् “अप जहि” मारय च “सखायं” मिष्मूतमिष्मूतम्
 “शाविश्च” प्राप्त हि ॥ ७ ॥

अथाप्तमी ।

३१२ ३१३ ३१४ ३१५
न चक्रसन्त्वावयमिन्द्रपीतश्चर्विदम् ।

३ १२२१२
भक्तिमहिप्रजामिषम् ॥ ८५ ॥

* 'कल्पेष कल्पसुव्याप्तिः प्रह्लादसारितः'—इति विं।

† ‘चक्र—गमय’—हति विं।

१ अ० वे० ५, ७, ३१, १।

१ अ० वे० ६, ७, ११, १।

हे सोम ! “दृच्छसं” वृणां द्रष्टारं “खर्विदं” सर्वज्ञम्*
“इन्द्रपीतं” त्वा वेवमाना वयं “प्रजां” पुचादिकाम् “इष्म्”
अब्द्यु “भद्रीमहि” भजेम ॥ ८ ॥

अथ नवमौ ।

३१ ३१८ १८ ३१ १ ३१८ १८
वृष्टिन्दिवः परिस्वपद्युक्तम्पृथिव्याच्चधि ।

११ ३१ १
सद्गोनः सोमपृत्सुधाः ॥ ६ † ॥ २

हे “सोम !” त्वा “दिवः” युलोकाद् “हृष्टिं” वर्षं “परि-
स्वप” परितो वर्षं, “पृथिव्या अधि” [अधीति सप्तम्यर्थानुवादौ]
“युक्तम्” अब्द्यु उत्पादयेति शेषः । “नः” अस्माकंडः “सहः”
बलं “पृत्सु” सङ्ग्रामेषु “धाः” धेहि ॥ ६ ॥ २

इति सामवेदार्थं प्रकाशे उत्तराग्रन्थस्य नवमस्थाभायस्य

प्रथमः खण्डः ॥ १ ॥

* ‘खर्विदं—सर्वज्ञ वेजारम्’—इति वि० ।

† अ० वे० ६, ७, ११, २ ।

‡ ‘नः—सप्तम्यर्थम्’—इति वि० ।

अथ हितीये खण्डे—

सोमः पुनानद्विति नवर्चं सुक्लम्,

तत्र प्रथमा ।

११ ३११ ३१२ ३१२
सोमः पुनानो अर्षति सहस्रधारो अत्यविः ।

३१८ १८ ३२
वायोरिन्द्रस्य निष्कृतम् ॥ १४ ॥

अथ “पुनानः” पावकः “सोमः” अर्षति गच्छति ।
कौद्योऽयम् ? “सहस्रधारः” अपरिमितधारः “अत्यविः”
अवि-शब्देन तत्त्वो मान्युच्यन्ते ; अवेर्णेभिर्निष्पादितं दशापविद
मित्यर्थः, तदतिक्रम्य गच्छतीत्यत्यविः । किमर्थम् ? “वायोः”
“इन्द्रस्य” च पानायेति शेषः । किम्पति ? “निष्कृतम्”
[निरित्येषः समित्येतस्मिन्नर्थे] संस्कृतं पात्रं प्रति ॥ १ ॥

अथ हितीया ।

११ ३११३ १८ १८
पवमानमवस्था वोविप्रमभिप्रगायत्रं ।

३ २३१२
सुष्वाणन्देववीतये ॥ २ १ ॥

हे “अवस्थावः” रक्षण-कामाः ! उड्हाचादयो यूयं “पवमान”
शोधकं “विप्र” विशेषेण देवानां प्रीणयितारं विप्रवद्बुद्धं वा

* अ० वे० ६, ८, १, १ ।

† अ० वे० ६, ८, १, २ ।

[अथवा विप्रइति मेधावि नामसु (निष्ठ० ३, ५, १) मेधाविनम्]
“देवबीतये” देवपानाय^{*} “सुखाग्म्” अभिष्ठूयमाणं सोमम्
“अभि” आभिसुख्येन “प्रगायत” प्रकर्षेण स्तुत ॥ २ ॥

अथ द्वतीया ।

११३ ११ ११ १२ १११
पवन्मेवाजसातयेसोमाः सहस्रपाजसः ।

१ २३ ११
गृणानादेवबीतये ॥ ३ ५ ॥

“पवन्ते” चरन्ति “सोमाः” । किमर्थम् ? “वाजसातये”
अन्तस्स लाभाय । कीटशाः ? “सहस्रपाजसः” बहुबलाः नृणां
बलप्रदा इत्यर्थः[†] “गृणानाः” [कर्मणि कर्तृप्रत्ययः (२, १, ८)]
स्त्रूयमानाः । पुनः किमर्थम् ? “देवबीतये” [देवानां बीतिर्गतिः
प्राप्तिलक्षणं वा यज्ञिन् स देवबीतिः] यज्ञः, तदर्थम् [यज्ञसिद्धिः
साक्षात् प्रयोजनं तद्वारा वाज-लाभइति] ॥ ३ ॥

अथ चतुर्थी ।

११३ ११ ११ १२ १११
उतनोवाजसातयेपवस्त्रृहतीरिषः ।

११२ १११
द्युमदिन्दोसुवीर्यम् ॥ ४ ५ ॥

* ‘देवबीतये—देवानां भवताय’—इति विं ।

† च० वे० ६, ८, १, १।

‡ ‘सहस्रपाजसः—सहस्र-पाज-समर्थाः’—इति विं ।

¶ च० वे० ६, ८, १, १।

हे “इन्द्रो” “युमत्” दीसिमत् “सुवीर्यं” शोभन-वीर्यं
सामर्थ्यं “पवस्त्रं” चर, शोभन-सामर्थ्येपि ता धाराः पवस्त्रे-
त्वर्यः । “उत्” अथवा “नः” अस्माकं* “वाजसातये” सङ्गु-
मायां “बृहतीः” “इषः” युमत् सुवीर्यं सम्पादयितुं पवस्त्रेति
योज्यम् ॥ ४ ॥

अथ पञ्चमी ।

१२ ११७ ३२१११११११

अत्याहियानानचेष्टभिरस्त्वयं वाजसातये ।

१७ ११२२ ११

विवारमव्यमाश्रवः ॥ ५ ॐ ॥

“वाजसातये” सङ्गुमाय “हियानाः” प्रेर्यमाणाः आश्रवः
शीघ्रं धावन्ति तद्दृष्ट् “हेष्टभिः” प्रेरकैः प्रेर्यमाणाः “आश्रवः”
शीघ्रगामिनः सोमाः “वाजाय” अवसाभाव “अव्यं” “वारं”
वालं दद्यापवित्रं “व्यत्वस्त्रयम्” व्यतिसृजन्तेषां ॥ ५ ॥

* ‘नः—योज्यम्’—इति विऽ ।

† ‘वाजसातये अग्नदानार्थम्’—इति विऽ ।

‡ छ० वे० ६, ८, २, १ ।

¶ “व्यत्वस्त्रयम्”—इत्यत्र व्यादिपादाद् “चति”—इत्युपर्यग्नः, चक्रहतीयपादाद्
“वि”—इत्युपर्यग्न च सङ्गृहीतः, “वात्या”—इति चुतावापदस्यानर्थक्षमपि स्तीकृत-
मात्रायेष्व । विवरणता अहिनाम दानवदत्यादिना व्याख्यातम् । परम्पूर्य-
विषमेव वास्त्रानं पदप्रविचिह्नादुपेच्छौयेष्व । तत्र हि—“वात्याः, हियानाः”—
इति पाठ-दर्शनात् ।

अथ षष्ठी ।

१२ २१२ ३१२ २२९ २ ३१२
तेनः सहस्रिण् रयिन्पवन्नामानुवीर्यम् ।

३ २ ३१२ १२
स्वानादेवासदून्दवः ॥ ६ * ॥

“ते” “इन्दवः” सोमाः “नः” अस्माकं “सहस्रिणं” सहस्र-
सङ्गा-युक्तं “रयिं” धनं “सुवीर्यं” च “आ पवन्नाम्”† ।
कौटुम्बास्ते? “स्वानाः” सुवानाः सूयमाना “देवासः” योत-
नादि-गुणकाः ॥

“स्वानाः”—“सुवानाः”—इति पाठौ ॥ ६ ॥

अथ सप्तमी ।

११ २३ १ २३ १ ३२७ ३ १२
वाश्रापर्वन्तीन्दवोभिवत्सन्नमातरः ।

३ १८ १८
दधन्विरेगभस्योः ॥ ७ # ॥

“वाश्राः” शब्द्यन्तः ॥ “इन्दवः” सोमाः “पर्वन्ति”
पात्रं प्रति वाश्राः शब्दकारिण्यो “मातरः” मातृभूता गावः

● च० व० ६, ८, २, १ ।

† ‘आ—आनुपूर्वेष’—इति विऽ ।

‡ च० व० ६, ८, २, ४ ।

¶ ‘वाश्राः—वासन्नीषाः’—इति विऽ ।

“वस्तुं न” वस्तुं यथा प्रत्यागच्छन्ति तदत् तएव “गभस्त्वोः”
वाहोः “दधन्विरे” ग्रियन्ते च ॥

“मातरः”-“धेनवः”—इति पाठो ॥ ७ ॥

अथाष्टमी ।

२ ३ १ २ १ १ ८ २ ८ ३ १ १
जुष्टद्वन्द्रायमत्सुरःपवमानःकनिकदत् ।

१ ९ २ ३ १ ९
विश्वाच्चापद्विषोजहि ॥ ८ * ॥

“इन्द्राय” “जुष्टः” पर्यासः सोमो भवतौति शेषः “मत्सरः”
से मः [“मन्दतेस्तृप्ति-कर्मणः”]—इति निरक्तम्] “पवमानः”
पूयमानः ताष्टशः सोमः “कनिकदत्” “विश्वाः हिषः” सर्वान-
स्माकं हेष्टुन् “अप जहि” ॥

“पवमानः”-“पवमाना”—इति पाठो ॥ ८ ॥

अथ नवमी ।

२ २ ३ १ २ ३ १ १ १ १ २
अपन्नन्तोचरावणःपवमानाःखण्डशः ।

१ २ ३ १ २
योनाबृतस्थसीदत् ॥ ८ † ॥ ३

* च० वे० ६, ८, १, १ ।

† च० वे० ६, ८, १, १ ।

ह “पवमानाः !” “अराव॒शः” अदानान् बजमानान् “अप
ज्ञन्तः” हिंसन्तः “स्वर्द्धशः” सर्वस्य द्रष्टारश# यूयम् “ऋतस्य
योनो” यज्ञस्य† खाने “सौदत” । अथ सोम-पानार्थमुक्तलचर्चा
देवा ऋतस्य योनो सौदतेति योज्यम् ॥ ८ ॥ ३

इति सामवेदार्थप्रकाशे उत्तरायन्यस्य नवमस्याभ्यायस्य
हितीयः खण्डः ॥ २ ॥

अथ लृतीय-खण्डे—

सोमाग्रसूयमिति नवश्च^१ विष्यमानमेकं सूक्तम्,
तत्र प्रथमा ।

११ १११ १११११११
सोमाग्रसूयमिन्दवःसुताऋतस्यधारया ।

११ १११
इन्द्रायमधुमत्तमाः ॥ १ ष्ठ० ॥

“ऋतस्य” यज्ञार्थं “सुताः” अभिसुताः “मधुमत्तमाः”
अतिशयेन माधुर्योपेताः “इन्दवः” सोमाः “इन्द्राय” इन्द्रार्थं
“धारया” “असूयम्” सूज्यन्ते ॥

“धारया”-“सादने”—इति पाठो ॥ १ ॥

* ‘स्वर्द्धशः—सर्वस्य सोक्ष्म दर्मितारः’—इति वि० ।

† ‘ऋतस्य—सत्यस्य यज्ञसाङ्गस्य वा’—इति वि० ।

‡ अ० वे० ६, ७, १८, १ ।

ग्रन्थ हितीया ।

१९८ १९ १९३ १९४ १९५ १९६
अभिविप्राचनुष्टतगावोवत्सुम्भविनवः ।

३३ ११ ३१३
इन्द्रणीमस्यपीतये ॥ २ * ॥

“विप्राः” मेधाविनः ॥ “सोमस्त्” “पौत्रे” पानाय
 “इन्द्रम्” “अभि अनूषत्” अभिष्ववस्ति । तच हृष्टान्तः—
 “धेनदः” प्रौद्योगिक्यो गावः “वस्त्रं न” वस्त्रं यथा पयः-पानाय
 अभिष्ववस्ति तदैतु ॥

“धेनवः”-“मातरः”—इति पाठो ॥ २ ॥

अथ दृतोया ।

३ ११ २११२११११११
मद्युत्तिसादनेसिन्धोरुमाविपश्चित्।

१९९१८ १२९१
सोमोगौरीचधिश्रितः ॥ ३ ॥

“महाच्छ्रुत” मदकरस्य रसस्य आवश्यिता सोमः “सदने”
यस्तस्य स्वाने “क्षेति” निवसति । एतदेव विवृण्णोति—“सिन्धोः”
नद्याः “जर्मा” जर्मां तरङ्गे “विपश्चित्” विद्वान् सोमः “गौरी

* 'विप्राः—प्रतिष्ठाः'—इति विद० ।

† ४० वे ६, ७, १८, २।

१८० वे ९, ३, १८, ४।

अधि”* गौर्यामधि [अधीति सप्तम्यर्थानुवादः, माध्यमिकायां वाचि गौरी गाम्यर्थीति वाङ्मातृत् (निष्ठ० १, ११, ५-६)] “श्रितः” निवसति ॥ ३ ॥

अथ चतुर्थी ।

११८ १८ ११८ ११
द्विवोनाभाविचक्षणेव्यावारे+महोयते ।

११९ ११९ ११९ ११
सोमोयःसुक्रतुःकविः ॥ ४ ॥

“यः” “सुक्रतुः” सुप्रज्ञः “कविः” क्रान्त-कर्मा “विचक्षणः” विद्रष्टा स “सोमः” “द्विवः” अन्तरिक्षस्था “नाभा” नाभी नाभिभूते “अश्याः” अवेः “वारे” वाले “महोयते” पूज्यते ॥ ४ ॥

अथ पञ्चमी ।

१९ ११९ ११९ ११९ ११९ ११९ ११९ ११९ ११९ ११९ ११९
यःसोमःकलशेष्वाऽचन्तःपवित्रशाहितः ।

११९ ११९ ११९
तमिन्दुःपरिषस्वजे ॥ ५ ॥

* “इदूतो च सप्तम्यर्थे (१, १, १८)”—इति प्रस्तुतभावः ।

† “बोवारे”—इति चत०-पाठः ।

‡ चत० वे० ६, ०, १८, ३ ।

¶ ‘द्विवः—चुलोक्यस्त्र’—इति विष ।

§ “कलशेष्वां”—इति चत०-पाठः ।

|| चत० वे० ६, ०, १८, ५ ।

“यः” सोमः “कलशेषु” कुञ्जेषु आस्ते, यस्मि “पवित्रे”
 पवित्रस्य “अन्तः” मध्ये “आ हितः” निहितः, “तं” त्वामंशभूतं
 सोमम् “इन्दुः” तदभिमानौ सो देवः “परिषस्तजे”
 प्रविशति ॥ ५ ॥

अथ षष्ठी ।

१८ ३ १ ९ ३ १८ २२२ १ ९

प्रवाचमन्दुरिष्टिसमुद्दस्याधिविष्टपि ।

१३१९११११

जिन्वन्कोशम्भवतम् ॥ ६ * ॥

“इन्दुः” सामः । उन्दो क्लेदये (१० प०) — इत्यस्य रूपम्
 क्लेदनवांस्त्वं “मधुषुग्रं” मधुनश्चावकं द्रोण-कलशं “जिन्वन्”
 प्राप्तयन् पूरयक्षित्यर्थः । समुद्रस्यान्तरिक्षस्य “अधिविष्टप्”
 विष्टव्वे स्थाने “वाचं” “प्रेष्टाति” प्रेरयति ; पवित्रे पूयमानः
 शब्दं करीतोत्यर्थः ॥ ६ ॥

अथ सप्तमी ।

१२ १२३११३१११११
नित्यस्तोत्रोवनस्तिद्वनामन्तःसबद्धाम्।

११८

॥हिन्दानोमानुषायुजा ॥ ७ ॥

“नित्यस्तोत्रः” सम्प्रतस्तोत्रः “वनस्पतिः” वनानां स्थामौ,
सोमः “मानुषा” नानुषाणि “युजा” युग्मानिः अहौनैकाहा-

* अ० व० ६, ०, ८८, ६।

ત ક્રાંતિક ૧, ૭, ૧૬, ૧।

† “यजा—योगेन”—इति वि० ।

अकानि^१ “हित्वानः” प्रीत्यन् “सबदुधाम्” अस्तसहयाति-
प्रियवचनानि दीन्धीम्^२ “अतः” सोदृशां मध्ये लितां
“ज्ञेना” स्मुतिरूपां वाचं क्षेत्रात्तिश्च येषः ॥

“ज्ञेनामत्तसबदुधाम्”—“ज्ञेनामत्तसबदुधस्तः”—इति
याठो ॥ ७ ॥

अथाष्टमी ।

१२ १२ ३१२
आपवमानधारयरयित्सहस्रवर्चसम् ।

१११ १११
असोइन्द्रोसाभुवम् ॥ ८ ॥

हे “पवमान” पूयमान ! पुनान ! वा “इन्द्री” सोम ! लं
“सहस्रवर्चसं” बहुदीप्ति^३ “साभुवम्” शोभन-भवनं “रयिं”
धनम् “असो” अस्तासु “धारय” प्रस्त्रिपेत्यर्थः ॥ ८ ॥

अथ नवमी ।

१२ १२ १२ ११७ ११८ ११९ १२ ११९
अभिप्रियादिवःकविर्विप्रःसधारयासुतः ।

१२ १११
सोमोहिम्बेपरावति ॥ ९ ॥ ४

* हित्वेचन्याद्यमेकाहम्, इदस्तदिनातिरिक्तसम्यात् चतम्, चहोवसन्त् आगकर्ण ।

[†] ‘सबदु’—‘द्युष्टोऽप्ता’—इति विऽ ।

[‡] ‘ज्ञेना—ज्ञेन्द्राम्’—इति विऽ । ‘ज्ञेना’—इति निषेद्धो वाक्यामसु अन-
चलार्द्धतमं पदम् (१, ११) ।

¶ पृ० २० ६, ०, १८, १ ।

₹ पृ० २० ६, ०, १८, १ ।

“कविः” क्रान्तकर्णा, “सुतः” अभिषुतः, सोमः “परावति” विप्रजाए देशे स्थितः सन् “विप्रः” मेधावौ “सधारया” लक्ष्य धारया “दिवः” द्युसोकस्य “प्रिष्ठै” प्रियाचि स्वामानि “अभि” लक्ष्य “हिन्दे” प्रेरवति ॥

“दिवःकविः”—“दिवस्तिः”—इति पाठो, “हिन्देपरावति”—“हिन्देपरानोश्चर्षति”—इति च, “सुतः”—“कविः”—इति च
॥ ६ ॥ ४

इति सामवेदार्थप्रकाशे उत्तरायन्यस्य नवमस्ताभ्यायस्य
द्वतीयः खण्डः ॥ ३ ॥

अथ उत्तेषुषासद्विति चतुर्थे खण्डे—

विद्यमानं पञ्चमं सुतं,

तत्र प्रथमा ।

११११ ११११११११
उत्तेषुषासद्वितेसिन्धोरुमेतिवस्तनः ।

१११ १११
वाणस्यचोदयापविम् ॥ १ * ॥

हे सोम ! “ते” तव “शुष्मासः” शुष्मा वेगः “उत् रूरते” उहच्छन्ति । तत्र दृष्टान्तः—“सिन्धोः” समुद्रस्य “जर्मेरिव”

यथा तरङ्गात् “स्वनः” ध्वनिः उहच्छति तद्वत्* । स त्वं
“वाणस्य” विस्तुष्टस्य नालस्य शततन्त्रौकस्य वौणा-विशेषस्य†
“पविं” [शब्द-नामैतत् (निष्प० १, ११)] शब्दं “चोदय”
प्रेरय, वेगेन स्वद्भमानस्वं विस्तुष्ट-वाण-शब्द-सदृशं शब्दं
कुर्वित्यर्थः ॥ १ ॥

अथ हितीया ।

३ १३११ ३१८ १८ ३११
प्रसवेतउद्दीरतेतिस्त्रीवाचोमखस्युवः ।
२७ ३१३१०
यदव्यएषिसानाव ॥ २ क्ष ॥

हे सोम ! “ते” तव “प्रसवे” सति “मखस्युवः” यज्ञ-मिच्छतो
यजमानस्य “तिस्त्रीवाचः” चक्रयज्ञः सामान्यानि चौणि
वाक्यानि “उद्दीरते” उहच्छन्ति । कदेत्यत आह—“यद्” यदा
“सानवि” उच्छ्रिते “अव्ये” अविमये पवित्रे पवित्रम् “एषि”
गच्छसि ॥ २ ॥

अथ वृतीया ।

१२ २ ३११ ३१८ १८ ३११
अव्यावारैः परिप्रियं च रित्यहिन्वन्त्यद्रिभिः ।
१२ ३११
पवमानमधुश्चुतम् ॥ ३ ग ॥

* ‘सिञ्चोरुमेतिव—चपामिष सञ्जातः, याहक् तेषां स्वनः’—इति विष्णु ।

† ‘वाणस्य—वौणा-विशेषस्य’—इति विष्णु ।

‡ श० व० ७, १, ०, १ ।

¶ श० व० ७, १, ०, १ ।

“प्रियं” देवानां प्रौतिकरं “हरि” हरितवर्णं “अद्विभिः”
प्रावभिः अभिषुतं “मधुशुतं” मधुनो रसस्य आवयितारं “पव-
मानं” सोमम् “अव्याः” अवे: “वारैः” वालैः “परि हिन्बन्ति”
ऋतिजः परिप्रेरयन्ति ॥ ३ ॥

अथ चतुर्थी ।

१२ ३३१११
आपवस्तुमहिन्तमपविचन्धारयाकवे ।

३३३११२१२
अर्कस्थ्योनिमासदम् ॥ ४ * ॥

हे “महिन्तम्” मादयित्वतम् ! “कवे” क्रान्तकर्मन् ! सोम !
“अर्कस्थ” अर्चनौषस्य इन्द्रस्यां “योनिम्” उदरभूतं स्थानम्
“आसदं” प्राप्तुं श्वे “पविचम्” अतीत्य “धारया” सम्यातेन “आ
पवस्तु” आभिषुख्येन चर ॥ ४ ॥

अथ पञ्चमी ।

११ ३१२ ३३३११
सपवस्तुमहिन्तमगोभिरच्छानोपत्तुभिः ।

११ ३११
एन्द्रस्थजठरंविश ॥ ५ ष ॥ ५

* अ० वे० ६, ८, १५, ६ ।

+ ‘अकेऽद्रोषकस्तः अथवा अर्कस्थादित्यः अथवा आदित्यरप्योऽर्काः अथवा अर्कासन्त्वालेषां थोनिं स्थानम्’—इति वि० ।

‡ ‘आसदम्—आसीदम्’—इति वि० ।

¶ अ० वे० ७, १, ७, ५ ।

हे “मदित्तम्” माद्यिदत्तम् ! सोम ! “अङ्गुभिः” अङ्गन-
साधन-भूतैः “गोभिः” गोविंकारैः पयोभिः “अच्छानः” अच्छ-
मानः संस्कूथमानः स त्वं “पवस्त्र” चरत । “अन्तरम्
“इन्द्रस्” “जठरम्” उदरम् “शाविश्” प्रविश ॥ “एन्द्रसजठरं-
विश्”—“इन्द्रइन्द्रायपौतये”—इति पाठो ॥ ५ ॥ ५

इति सामवेदार्थप्रकाशे उत्तरापन्नस्य नवमस्त्राज्ञायस्य
चतुर्थः चक्रः ॥ ४ ॥

अथ पञ्चमी-स्तुष्टे—

अवावीतौति दृचाक्षकम् प्रवमं सूक्तम्,

तत्र प्रथमा ।

३१३ १२ २२ ३११ ३ ३३२
अवावीतौपरिस्त्रवयस्ताइन्दोमदेष्टा ।

३११ ३१२ १
अवाहन्नवतीर्नव ॥ १ * ॥

हे “इन्दो” सोम ! “अवा” अनेन रसेन “बौतौ” बौतै
इन्द्रस्य भक्षणाय “परिस्त्रव” परिचरण । कीदृशेन रसेनेत्यत
आह—“ते” तव “यः” रसः “मदेषु” सङ्ग्रहेषु “नवतीर्नव”
नवनवति-सङ्ग्रहकाः शब्दपुरौः “अवाहन्” जवान । इमं
सोमरसं पौला मत्तः सत्रिन्द्रउत्तमङ्ग्रहकाः शब्दपुरौः जवानेति
छत्वा रसो जवानेत्युपचारः ॥ १ ॥

* ३० आ० ६, १, १, ६ (१३० ५२४०) = ३० व० ७, १, १८, १ ।

† ‘अवा—अववा, बौता मार्गेष परिस्त्रव’—इति विद० ।

अथ हितीया ।

११२२६१ २२१२ ३१२
पुरःसद्यइत्याधियेदिवोदासायश्चरम् ।

१२२६२३१२१
अधत्यन्तुर्वश्चयदुम् ॥ २ * ॥

“सद्यः” एकस्मिन्नेवाहनिं “पुरः” शब्दाणां पुराणि सोम-
रसः अवाहन् । “इत्था धिये” सत्य-कर्मणेषु “दिवोदासाय”
राजे “श्चरम्” शब्द-पुराणां स्वामिनम् “अध” अथ अनन्तरं
“त्य” तं “तुर्वशं” तुर्वश-नामानं राजानं दिवोदास-शब्दं
“यदुम्” यदु-नामकस्त्र राजानमवाहन् । [अथापि सोमरसं
पौत्रा मत्तः सचिन्द्रः सर्वमेतदकार्षीदिति सोमरसे कर्तृत्वसुप-
र्यंते ॥ २ ॥

अथ लृतीया ।

१२२११२ २१८ १८ ३१२
परिनोअश्वमश्वविङ्गोमदिन्दोहिरण्यवत् ।

११ ३२३१२
क्षरासहस्रिणीरिषः ॥ २ ३ ॥ ६

हे सोम ! “अश्ववित्” अश्वस्य लक्षकः त्वं “मः” अस्माकम्
“अश्व” “गोमत्” गोयुक्तं “हिरण्यवत्” हिरण्योपेतं पश्चादि-

* अ० वे० ७, १, १८, २।

† ‘सद्यः—चक्रादेव’—इति वि० ।

‡ ‘इत्था—इदानीह’—इति वि० ।

¶ अ० वे० ७, १, १८, २।

धनञ्ज “परि चर” । अपिच “सहस्रिणीः” बहुभिर्विश्वानि “इषः”
अन्नानि चर ॥

“परिनः”-“परिषः”—इति पाठौ ॥ ३ ॥ ६

अथ लृचाके हितीय-सूक्ते—

तत्र प्रथमा ।

३ १२ ३२७ ३२ ३ ११
अपघृन्पवतेमृधोपसोमोच्चरावृणः ।

३ ३ १२ ३ २
गच्छन्निन्द्रस्यनिःकृतम् । ॥ १ ॥

“सोमः” “मृधः” हिंसकान् शब्दून् “अपघृन्” मारयन्
“च्चरावृणः” सक्षी सत्यां धनानामदातृं च “अप” ज्ञन् ॥
“इन्द्रस्य” “निष्कृतं” खानं “गच्छन्” प्राप्नुवन् “पवते” धारया
चरति ॥ १ ॥

अथ हितीया ।

३ १३ १८ २८२१२ ३ १८ १८
महोनोरायचाभरपवमानजच्छीमृधः ।

१२ ३ २२१२
राखेन्दोवौरवद्यशः ॥ २ ६ ॥

* ‘सहस्रिणीः—सहस्रसंहिता इषः अन्नानि’—इति विं ।

† “निष्कृतम्”—इति ष्ट० षु० षु० पु० पाठौ ।

‡ ष्ट० आ० ६, १, २, १४ (१भा० १६४०)=ष्ट० व० ७, १, ११५ ।

¶ अपेत्युपसर्ग इव दर्शनात् ज्ञानित्यस्याहितिः ।

§ आ० व० ७, १, १६१ ।

हे “पवमान !” “इन्दो” सोम ! “नः” अस्माकं “महः”
महानि “रायः” धनानि “आ भर” आहर “सधः” हिंसकान्
शब्दूं स “जहि”* मारय “वीरवत्” पुत्राद्युपेतं “यथः” कौर्त्तिं च
“रात्र” अस्मभ्यं देहि ॥ २ ॥

अथ लृतीया ।

११ ३१२१७ १२१ १२३ १

नत्वाश्तस्त्वनङ्गुतोराधीदित्यन्तमामिनन् ।

११ ११२१२

यत्पुनानोमखस्यसे ॥ ३ १ ॥ ७

हे सोम ! “राधः” धनं धृ “दित्यन्तम्” आदातुमिच्छन्तं
“त्वा” त्वा “शतस्तन्” बहवोऽपि “ङ्गुतः” हिंसकाः शतवःपा “न
मामिनन्” न हिंसन्ति । कदा ? इत्यवाह—“यद्” यदा
“पुनानः” पूयमानः स्वं “मखस्यसे” धनं धातुमिच्छसिः ॥ ३ ॥ ७

अथ लृचालके लृतीय-सुल्लोके—

प्रथमा ।

११ २ ३ १२६ १ १२३ ११

अयापवस्थधारयाययासूर्यमरोचयः ।

३ १८ १८ ११

चिन्वानोमानुषीरपः ॥ १ ॥

* संहिताकां “वहो”—इति द्वीर्षान् चूयते, इत्य इति (४,१,११५) तत्र दीर्षः ।

† च० वे० ०, १, २३, १ ।

‡ ‘राधः—धनस्त्’—इति वि० ।

¶ ‘ङ्गुतः—हरवदीक्षा’—इति वि० ।

§ ‘मखस्य—यज्ञसमये यज्ञं त्वं यदा करोनि’—इति वि० ।

|| च० चा० ४, १, १, ७ (१भा० ५०४०)=च० वे० ०, १, ११, १ ।

हे सोम ! “मातुष्वीः” मनुष्याणां हितानि “अयः” उदकानि
“हित्वानः” प्रेरयन् त्वं “यथा” “धारया” “सूर्यम्” “अरोचयः”
प्रकाशयसि तथा “अया” अनया धारया “पवस्तु” चर ॥ १ ॥

अथ हितौया ।

११९ २३१२१११२ ३१८ १८
अयुक्तसूरएतग्न्यवमानोमनावधि ।

२१९ ३१ १
अन्तरिक्षेण्यातवे ॥ २ * ॥

“पवमानः” पूयमानः सोमः “मनावधि” मनुर्भुष्टस्तम्भिन्
मनुष्यादत्यर्थः । “अन्तरिक्षेण” “यातवे” गन्तु “सूरः” प्रेरक-
स्यादित्यस्य “एतग्न्यम्” [अग्ननामैतत् (निघ० १, १४, १०)]
अग्नः “अयुक्त” युक्त्वा ॥ २ ॥

अथ द्वितीया ।

११८ २२१२३११ ३११
उतत्याइरितोरथेसूरोअयुक्तयातवे ।

२११ २११२२
इन्दुरिन्द्रिनिब्रुवन् † ॥ ३ ‡ ॥ ८

“उत” अपिच “इन्दुः” सोमः “इन्द्र इति ब्रुवन्” “त्वाः”

* च० वे० ७, १, ११, ३ ।

† “ब्रूवन्”—इति च० पु० पाठः ।

‡ च० वे० १००, १, ३, १, ४ ।

तान् “हरितः” हरितवर्णान् अस्त्रान् “सूरः” सूर्यस्य “रथे”
“यातवे” गन्तुम् “अयुक्ता” शुनति*॥
“रथे”—“दग्ध”—इति पाठो ॥ ३ ॥ ८

इति सामवेदार्थप्रकाशे उत्तराग्रन्थस्य नवमस्याध्यायस्य
पञ्चमः खण्डः† ॥ ५ ॥

अथ षष्ठे खण्डे क्षः—

अग्निंवैइति लृचात्मकं प्रथमं सूक्तम्,

तत्र प्रथमा ।

१११२१२१११११११
अग्निंवैदेवमग्निभिःसजोषा

१२ १११२१११
यजिष्ठन्दूतमध्वरेष्टाणुध्वम् ।

१२ १११२ १११
योमन्त्येषुनिध्व विचर्हतावा

१२ १११२ १११
तपूर्मूर्छाघृतान्नःपावकः ॥ १ ८ ॥

* ‘एतदुक्तमावति—यदा चोमस्य रम्भस्य चाकानं क्रियते तदा खर्येऽरथे नियुक्तः
सात् यातवे गत्तात्य’—इति वि० ।

† ‘उत्तरार्चिकमानम्’—इति वि० ।

‡ ‘इहानीमात्यानि’—इति वि० ।

¶ च० व० १५, ११=च० व० ५, २, १, १ ।

हे देवाः ! “वः” यूयं “देव” शोत्तमानम् “अभिम्” “अधरे” कौटिल्य-रहिते यज्ञे “दूतं” “क्षण्ड्व” कुरुत । कौ-
ह्यम् ? “अभिमिः” अन्यैः “सज्जोषा” सज्जोषसम् [हितीयार्थे
प्रथमा (३, १, ८५)] “यजिष्ठ” यष्टृतमं# “यः” अभिः देवो-
ऽपि सन् “मर्त्येषु” “निभ्रुविः” नितरां भ्रुवस्तिष्ठति । कौट्यः ?
“कृतावा” यज्ञवान् सत्यवान् वा “तपुर्मूर्द्धा” तापकं तेजः#
“दृतावः पावकः” शोधकं तमनि दूतं क्षण्ड्वमिति योजना॥१

अथ हितीया ।

१ २ १ २ १ ८ १ ८ १ २ १ १
प्रोथदश्वोनयवसेविष्णव्

१ २ ३ २ १ १ २ ३ १ १
यदामहः संवरणाद्यस्यात् ।

१ १ १ २ १ १ १ १ १ १
आदस्यवातो अनुवातिश्चोचि

१ १ ८ १ १ २ १ १ १
रधस्मतेष्वजनक्षुण्णमस्ति ॥ २ ३ ॥

“यवसे” वासे “अविष्णव्” भक्षयन् ॥ “प्रोथत्” शब्दं
कुर्वन् सच्चरन् वा “अश्वो न” अश्व इव “महः” महतः “संवर-

● ‘यजिष्ठ’—यज्ञोयम्—इति विं० ।

† ‘तपुः—तापनश्चोक्तः, मूर्द्धा—प्रधानमूर्तः’—इति विं० ।

‡ च० वे० ५, १, ३, २ ।

¶ ‘यवसे—सज्जिष्णानमूर्ते । यवसा हितीयार्थे सप्तमी । यवसमविष्णव् भक्ष-
यन्’—इति विं० ।

“वात्” निरोधात् वावरुपोऽम्भिः “यदा” “व्यस्थात्” संवृतेषु छब्देषु वितिष्ठते, “आत्” तदा “अस्य” अन्नेः “शोचिः” अच्चिः “अनु वातः वाति” । अथ प्रत्यक्षस्तुतिः—“अध” अव्यानन्तरं हे अन्ने ! “ते” तव “वज्रं” वर्णं “क्षणमस्ति” । “स्म”—इति पूरणम् ॥ २ ॥

अथ लतीया ।

१ २५११२ ३१८
उद्यस्थतेनवजातस्थवृष्ट्यो-

४१२२११२ ५२
ग्रेचरन्त्यजराद्धानाः ।

१ ३ ११२३१११११
अच्छाद्यामरुषोधूमएषि

१२ ११२३१११११११
सन्दूतोअग्रईयसेहिदेवान् ॥ ३ * ॥ ८

हे “अन्ने ! ” “नवजातस्य” नूतन-प्रादुर्भूतस्य “हृष्णः” वर्षितुः “यस्य” “ते” तव “अजरा” जरा-रहिता व्याला “दूधानाः” इध्यमाना या “उच्चरन्ति” उहस्त्रहिति । हे “अन्ने ! ” “अरुषः” पारोचमानः “धूमः” धूमयुक्तः “दूतः” त्वं “द्यामच्छ”^१ खुलोकं प्रति “समेषि” सम्यग् गच्छसि, पश्चात् तच्चत्यान् “देवान्” इन्द्रादीन् “ईयसे हि” प्राप्नोषि खलु, [यदा, हे

* अ० वे० ५, २, ३, ३।

^१ ‘च्छ—चास्त्रम्’—इति वि०। -संस्कृतायाम् “च्छा”—इति दीर्घालं चूष्टे, तदा निपातस्य वेति दीर्घः ।

अग्ने ! त्वदीयो यो धूमः युलीकं प्रति एषि गच्छति, पुरुष-
व्यत्ययः ; त्वमवि देवान् प्राप्नोषि ॥

“एषि”-“एति”—इति पाठो ॥ ३ ॥ ८

अथ तमिन्द्रमिति द्वचाकं द्वितीयं सूताम्,*

तत्र प्रथमा ।

१८ १२ २२६१ ११९
तमिन्द्रंवाजयामसिमहेवुत्रायहन्तवे ।

१ १८ २१ १
सवृषावृषभोभुवत् ॥ १७ ॥

यजमाना आहुः—“तं” पूर्वोक्तम् “इन्द्र” “वाजयामसि”
वाजयामः सोमेन स्तुतिभिः “वाजवन्तं” बलवन्तं कुर्मः । कि-
मर्थम् ? “महे” महान्तं “हुत्राय” अपामावरकं द्वचासुरं
“हन्तवे” हन्तुं सोम-पानेन मन्तः स्तुतिभि वा स्तुतः सन्
द्वयहन्तवे [वाजयामसि—वाजवन्तं करोतीत्यर्थे “तत्करोतीति
(३, १, २५ वा०) णिच्, “णाविष्टवत् (३, १, २५वा०)”—
इति शेरिष्टवद्वावात् “टेः (६, ४, १५५)”—इति टिल्लोपः,
“विष्टतीर्णक् (५, ३, ६५)”—इति मतुपी लुक्] । “हृषा”
धनानां सेक्ता दाता “सः” इन्द्रः “हृषभः” अस्माकं स्तोत्रृणां
सोमस्य दातुणां धनादि-सेचको दाता “भुवत्” भवतु ॥ १ ॥

● ‘मेचावदसाम्बन्धम्’—इति विं ।

† छ० वा० २, १, ३, ५ (१मा० २६६४०)=स० वे० ६, ६, ११, १।

अथ हितीया ।

२५१८ २८३१८ १८३१८ १८३१८

इन्द्रः सदामनेक्षतशोजिष्ठः सबलेहितः ।

० ० ३ २३ ३ २

युद्धीश्वोक्तीसोम्यः ॥ २४ ॥

“सः” इन्द्रः “दामने” स्तोषभ्यः धनादि-दानायैव “क्षतः” प्रजापतिना स्तुष्टः । किञ्च “शोजिष्ठः” शोजिष्ठितमः “सः” एवेन्द्रः “बले” बलवति सोमे प्रजापतिना स्तुष्टिकाले निहितः सोम-पानार्थस्तु निहित इत्यर्थः । “युद्धो” [“युद्धं शोततेयं शो वादं वेति (निर० न० ५, ५) यास्तेनोक्तत्वात्] यशस्वी अववान् वा अतएव “श्वोक्ती” श्वोकः स्तुतिः तदान्तः “सः” इन्द्रः “सोम्यः” सोमार्ही भवति^१ ॥

“बले”-“मदे”—इति पाठौ ॥ २ ॥

अथ लतीया ।

० २३ ० १८ २८ ३ १२३ १०

गिरावज्ञोनसम्भुतः सबलोचनपच्यतः ।

० २०१८ २८

ववक्षउद्योचनस्तुतः ॥ ३९ ॥ १०

* आ० वे० ६, ६, १२, ३ ।

[†] ‘श्वोक्ती—श्वोक्तीर्मन्त्रैर्याऽनिश्चयो गीथते सः श्वोक्ती’—इति वि० ।

{ ‘सोमर्यः सम्भूते स शोम्यः’—इति वि० । “सोमसर्वति यः”—इति । आ० ४, ४, १३७ । }

¶ आ० वे० ६, ६, १०, ४ ।

“गिरा” सुति-लक्षणया वाचा स्तोषमिः “सभृतः” उत्पादितः तौस्थौकृतः । तच हृष्टान्तः—“बजून” बजू आयुधं तत्कर्तृमिः शितधारो यथा भवति तौस्थौकृत्यते तदृत स्तोषमिः सुत्या सभृतः, अतएव “सवतः” बल-सहितः तस्माद् “अनपच्युतः” परेरपच्युतः अनभिगतइत्यर्थः, ताहशः “उयः” महान् “असृतः” युद्धे शत्रुभिरहिंसितइन्द्रः “ववचे” स्तोषभ्यो धनादिकं वोढुमिष्टति ॥

“उयः”—“क्षट्यः”—इति पाठौ ॥ ३ ॥ १०

इति सामवेदार्थप्रकाशे उत्तरायन्यस्य नवमस्याध्यायस्य
षष्ठः खण्डः* ॥ ६ ॥

अथ सप्तम-खण्डे †—

अध्यर्थीच्छ्रिभिरिति लक्षणकं प्रथमं सूक्तम्,‡
तच प्रथमाणा ॥ ॥

१ २ ३ १ २ ३ १८ २८ १ २३ १ २

अध्यर्थीच्छ्रिभिः सुत्‌सोमम्यविच्चानय ।

१ १ १ १ १ १ १
पुनाहौन्द्रायपातवे ॥ १ आ ॥

* ‘इन्द्रेच्छनाममोहृष्टदित्यैन्द्रामनम्’—इति वि० । अतोऽमन्तरं विनियोग्यम्-
कौति तदभिप्राप्तः । शुभम् तदित्यैव हितीये (१,१, ६,१ = ३मा० ३११४०) प्रपाठके ।

† ‘उम्भान्याच्यानि, इदानीं साध्यस्त्वम् पवसानः’—इति वि० ।

‡ ‘गायत्रप्रभूतीनि’ सामानि द्रास्त्रेनोऽक्षान्यार्थाणि—इति वि० ।

¶ इ० आ० ६, १, २, ३ (२मा० ५७४०) = इ० वे० ७, १, ८, १।

हे “अभ्यर्ते !” “अद्विभिः” आवभिः “सुतम्” अभिषुतं
“सोमं” “पवित्रे” “आनय” प्रापय । एवदेव दर्शयति—
“इन्द्राय” इन्द्रस्य “पातवे” पानाय “पुनाहि” पुनीहि पावव ॥
“आनय”—“आसूज”—इति पाठौ, “पुनाहि” “पुनीहि”—
इति च ॥ १ ॥

अथ हितौया ।

१११२ ३ ११ ११७ कर १८
तवत्यैन्द्रो अन्धसो देवामधो व्याशन ।

१२ ३ ११
पवमानस्य मरुतः ॥ २ * ॥

हे “इन्द्रो” सोम ! “तव” सम्बन्धिनं “मधोः” मदकरस्य
“पवमानस्य” पूयमानम् “अन्धसः” अन्ध [तच कर्मणि घट्टी
(३, १, २५)] “ल्ले” ते इमे “देवाः” इन्द्रादयो “मरुतस्य”†
एव अन्धस्य “व्याशत” व्याप्तु वन्तीत्यर्थः ॥
“व्याशत”—व्याशुत—इति पाठौ ॥ २ ॥

अथ छतौया ।

११३ १२ ३ १७ ३ ११ ३ ११
दिवः पौयूषमुक्तम् सोममिन्द्राय वच्चिणे ।

१२ ३ ११
सुनोतामधुमक्तमम् ॥ ३ क्ष ॥ ११

* क० व० ०, १, ८, २ ।

† ‘मरुतः—मरुतो देवाः अन्धवा मरुतः रमणः’—इति विठ ।

‡ क० व० ०, १, ८, २ ।

हे अध्यर्थः ! यूयं “मधुमत्तमम्” अतिशयेन माधुर्येषेत्
“दिवः” द्युलोकस्य “पौयूषम्” अनृतभूतम् “उत्तम्” अर्हं
“सोमं” “वज्रिणे” वज्रवते “इन्द्राय” “सुनीत”* अभि-
षुण्टु ॥ ३ ॥ ११

१ १ ५ १ १ १

॥ वैरूपम् † ॥ अध्यर्थेर॒३४च्चा । द्रिभायिः सू॒र्जताऽम् ।

१२ १ ५ १ १ १ १ १ १

सोमांपा॒र॒३४वी । त्राच्चात्नाया॑र । पुनार॒३ । हौ॒न्द्राऽ॒४

१२ १ ५ १ १ १ १ १ १

औहोवा । यपात्तवे॒र॒३४५ ॥(१) तवत्या॒र॒३४ई । दो

१ १ १ १ ५ १ १ १ १

आन्धाऽसारः । देवारमा॒र॒३४धोः । वाया॑श्चाता॑र ।

१ १ ५ १ १ १ १ १ १

पवार॒३ । माना॒र॒३४च्चौहोवा । स्यमहतार॒३४५ः ॥(२)

११ ५ १ १ १ १ १ १ १

दिवः पौ॒र॒३४यू । षमुत्तमाऽमाऽम् । सोमा॒र॒३४ईन्द्रा ।

१० १ ५ १ १ १ १ १ १

यावच्चायिणा॑रयि । सुनो॒र॒३ । तामा॒र॒३४च्चौहोवा ।

११२ ५ १ १ १ १ १ १ १

धुमत्तमा॒र॒३४५म्(३) ॥ २० फ॒ ॥ [१]

* संहितायां “सुनोता”—इत्याकाराम् चूयते, तत्र इत्योत्तर्यतेषामिहरति (६, ३, १४) योगविभागाद्वैः ।

† “गायत्री वैरूपम्”—इति स्त्र० पु० पाठः ।

‡ क० गा० ४ प्र० १ अ० २० सा० ।

॥ आशुभागवम् ॥ अध्यर्थीच्छ्रिं । भिःसूताम् ।
 सोमम्यवाऽयि । चाचारनारङ्गया । पुनाशारिन्द्रा
 २ । वपार । तारङ्गबोद्धायि ॥(१) तवत्यइन्द्रो । अ
 न्धाइसाः । दायिवामधोऽः । वायारशारङ्गता । पवा
 मारनार । स्यमार । रुरङ्गतोद्धायि ॥(२) दिवःपी
 यूषम् । उत्तारङ्गमाम् । सोममिन्द्रार । यावारशारङ्ग
 अयिषायि । चुनोतारमार । धुमार । तारङ्गमोहं
 इयि(३) ॥ १ * ॥ [२]

॥ मार्गीयवम् ॥ अध्वौहोवा । योश्चार । द्रिभा
 यिःसूरङ्गताम् । सोमम्यवि । चचानारयार । पुना ।
 हा । औहौयि । हौरङ्गन्द्रा । यारपारङ्गचौहोवा ।
 ए । तवैरङ्गपूर्व ॥(१) तवौहोवा । त्याचारयि । हो

* ख० गा० ४प्र० २च० १सा० ।

† “मासोयवायम्”—इसि ख० पु० पाठः ।

१० ५ १८८१८ ११ ११
 अन्धारङ्गसाः । देवामधोः । वियाशात्तर्त् । पवा ।
 ४ ५ ११३ ५८८
 हा । औङ्होयि । मारङ्गना । स्यारमारङ्गपौहो
 २ १११ ५८९ ११
 वा । ए३ । रुतारङ्गपुः ॥(२) दिवौहोवा । पीयूर ।
 ११३ ५ १८ १८ ११
 षमुत्तारङ्गमाम् । सोममिन्द्रा । यवाज्ञात्यिणार्थ्यि ।
 १८ ५ ११३ ५८९
 सुनो । हा । औङ्होयि । तारङ्गमा । धूरमारङ्ग
 ५८८ ११ १११
 औहोवा । एष्टमारङ्गपुम् ॥(३) ॥ २ * ॥ [३]

१८ ५ ११३ ५८९
 ॥ सौमिचम् ॥ अघ्यर्थीअद्विभिःसुताऽमे । सोम
 १८ ५ ११३ ५८९
 म्यविचे । आर१२३ । नयारङ्ग३ । पूर्णना । हीन्द्रा
 १८ ५ ११३ ५८९
 रचोर३ । यपोवा । ताप॑०६हायि ॥(१) तवत्यइन्दो
 १८ ५ ११३ ५८९
 अन्धसाऽर३ । देवामधोर्वि । आर१२३ । शता३४३ ।
 १८ ५ ११३ ५८९
 पारङ्गवा । मानार॒चोर३ । स्यसोवा । रुप॒तो६हा
 १८ ५ ११३ ५८९
 यि ॥(२) दिवःपीयूषमुत्तमाऽमे । सोममिन्द्राय । वा

२१२३ । जिणाऽप्येति । सूरश्नो । तामारशोऽप्य॒ ।
धुमोवा । ताप्यमोहश्चायि(३) ॥ ३ * ॥ [४]

॥ एटतम् ॥ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ १२ १३

यिः । द्वारयिभार॒३४श्रीहोवा । मूर॒३४ताम् । सोमा॑
 म्या॒रृ३४वौ । चश्चाह । चार॒च्चार॒३४श्रीहोवा । नार॒३
 ४था । पुनाह्वा॒रृ३४यिन्द्रा । यपाह । यारपा॒रृ३४श्री
 होवा । ता॒रृ३४वै ॥(१) तव । एतावा । त्यद्वन्द्वा । आह ।
 दोरच्चार॒३४श्रीहोवा । धार॒३४साः । देवामा॒रृ३४धोः ।
 वियाह । वारया॒रृ३४श्रीहोवा । श्वार॒३४ता । पवामा॑
 २४४ना । स्वमाह । स्वारमा॒रृ३४श्रीहोवा । रु॒रृ३४
 ताः ॥(२) दिवः । एदायिवाः । पीयूषम् । ऊर॑ । षा॑
 रमूर॒३४श्रीहोवा । तार॒३४माम् । सोमामा॒रृ३४यिन्द्रा ।

* ज० मा० ४८० २४० ३८० ।

यवाऽ । यार्वाऽर॒४चौहौवा । चौ॒४षे । सु॒नोता
 र॒४मा । धुमा३ । धूर्मा॒४चौहौवा । ता॒२३४
 माम्(३) ॥ ४ * ॥ [५]

॥ धुरासाकमश्म् ॥ अध्वर्याचाऽ । हौ॒श्चो॒३१ । द्वि॑
 भिः॒सुताऽ॒म् । हौ॒श्चो॒३१यि । सो॒मन्यवाश्यि । हौ॒६
 हौ॒३१ । चथानयाऽ । हौ॒श्चो॒३१यि । पुनाहौ॒न्द्रा३ ।
 हौ॒श्चो॒३१ । यपातवाश्यि । हौ॒श्चो॒३१२४५६८ । जा॒॥(१)
 तवत्यच्चाऽ । हौ॒श्चो॒३१ । दो॒चन्धसाऽः । हौ॒श्चो॒३१
 यि । देवामधो॒ः । हौ॒श्चो॒३१यि । वियाश्ताऽ । हौ॒६
 श्चो॒३१यि । पवमानाऽ । हौ॒श्चो॒३१ । स्थमरुताः॒३१
 हौ॒श्चो॒३१२४५६८८ । जा॒॥(२) दिवः॒पैयू॒३ । हौ॒श्चो॒३
 १ । अमुतमाऽ॒म् । हौ॒श्चो॒३१यि । सो॒ममिन्द्रा॒३ ।

* उ० गा० ४ प्र० २ अ० ४ सा० ।

१३२ । यवच्चिष्ठाइयि । १३३ । सुनोतामा
 ३ । हौ३३०३१ । भुमत्तमाइम् । १३४१२३४५६१ ।
 डा(३) ॥ ५ * ॥ [६]

॥ विस्तुम्बसौपर्णम् ॥ अध्वर्योऽद्रिभिः सुतम् । ईय
 इयाहायि । सोमम्यवित्तचा । ह्यादहादयि । नाम्भृ
 या । पूनादउवाढ । ह्यारयिन्द्राम्भृष्टचौहोवा । यपा
 तवे॒म्भृष्टपु ॥(१) तवत्यइन्दोअन्धसः । ईयईयाहायि ।
 देवामधोर्विया । ह्यादहादयि । श्वाम्भृता । पावाढ
 उवाढ । मारनाम्भृष्टचौहोवा । स्यमरुताम्भृष्टपुः ॥(२)
 द्विःपौयूषमुक्तमम् । ईयइयाहायि । सोममिन्द्रायवा ।
 ह्यादहाद । ज्ञाम्भृष्टयिष्णायि । सूनाम्भृउवाढ । ताम्भा
 म्भृष्टचौहोवा । धुमक्तमाम्भृष्टपुम् ॥(३) ॥ ६५ ॥ [७]

* ज० मा० ४प्र० २५० पूसा० ।

† ज० मा० ४ प्र० २ अ० ६ सा० ।

॥ सौपर्णम्* ॥ अध्वर्योवा । द्रायिभायिः सूर्यः
 ताम् । सोमाभ्यवायि । चक्षारनारङ्गया । पूर्णा ।
 छारश्यिन्द्रा । यापातवा । और्होवा ॥(१) तवत्य
 ओवा । होश्चारङ्गसाः । हेवामधाः । वियारशा
 २४ता । पर्वा । मारङ्गा । स्थामहता । और
 होवा ॥(२) दिवः पीयोवा । शामुत्तारङ्गमाम् । सो
 मामिन्द्रा । यवारज्ञारङ्गयिणायि । सूर्णो । तारङ्ग
 मा । धूमत्तमाम् । औरङ्गोवा । होपूर्दू । डा(३)
 ॥ १२ + ॥ [ट]

॥ रोद्दितकुलीयोत्तरम् ॥ अध्वर्याद्रिभायिः । चु
 तारम् । सोमभ्यविचक्षानारङ्गया । पूर्णारङ्गयिन्द्रारङ्ग ।
 यपोरङ्गया । ताप्रवोर्हशयि ॥(१) तवत्यइन्द्रोच्चा ।

* “ऐड सौपर्णम्”—इसि च० पु० पाठः।

† क० गा० १६प्र० २ष० १६सा०।

१ १८८ र २१८ १ १ १
 धसारः । देवामधोर्वियाशारहता । पावारमानारङ् ।
 ११ ५ ४ ५ ५ १११११११ १
 स्थमोरङ्गवा । रुप्तोद्दायि ॥(२) दिवःपौयूषम् । त
 १८ ८ २१ १ १ १
 मारम् । सोममिन्द्रायवज्ञारथ्यिणायि । सूनोरतामा
 २७ । धुमोरङ्गवा । ताप्तमोर्द्दायि(३) ॥ १४ * ॥ [८] ११

धर्त्तादिवइति हृचालकं हितीयं सूक्तम् ।

तत्र प्रथमा ।

११३१ ११२२१
 धर्त्तादिवःपवतेकृत्योरसो
 ११३१२ ११२२३११
 दक्षोदेवानामनुमाद्योनुभिः ।
 ११ ११३ ११२१११
 हरिःस्वजानोच्चत्योनसत्त्वभि
 १३११ ३२
 वृथापाजाञ्चसिक्षणुषेनदीषा ॥ १ क ॥

* ख० गा० १६प्र० १४० १४सा० ।

† 'अभिसोमासचायवहति वृद्धत्यः, धर्त्तादिवो अगत्यः विष्टुभो रुपेण'—इति
 वि० । यथा पूर्वमभिसोमासदति (१, २, ८, १=२मा० ४०१४०) तथैवात्र धर्त्ता
 दिवरति भावः ।

‡ द० आ० ६, २, २, ५ (२मा० १८१४०)=स० व० ७, १, १, १ ।

“धर्ता” सर्वस्व धारकः सोमः “दिवः” अन्तरिक्षात् अन्तरिक्षस्थितात् दशापविचात् “पवते” पूर्यते । कौटुमः सोमः ? “क्षत्यः” कर्त्तव्यः शोध्यदत्यर्थः । “रसः” रसामकः । “देवानां” “दद्यः” बलप्रदः [यहा, दद्यः प्रवर्षनीयो देवानामर्थाय] । तथा “नृभिः” नेत्रभिः कृत्विभिः “अनुमाद्यः” अनुमादनीयः स्तुत्यो वा । शेषः प्रत्यक्षकृतः । “हरिः” हरितवर्णः । “सत्यभिः” प्राणिभिः अच्छदादिभिः “सृजानः” सृज्यभानः “अत्यो न” अश्वदूष [स यथा शिवितोऽनायासेन गच्छति तद्दत्] “वृष्टा” अप्रयत्नेन “पाजांसि” बलानि स्त्रीयान् “क्षणेषि” कुरुते “नदीषु” वस्तीवरीषु ताभिरित्यर्थः ॥

“क्षणेषि”—“क्षणुते”—इति पाठौ ॥ १ ॥

अष्ट हितौया ।

२९ ११३ १ २७ १२ ३
श्रोनधत्तआयुधागभस्योः
१ ११ ३१८ १८
स्वाऽऽःसिषासत्यरिगविष्टिषु ।
१२ ६ १२ ६११ ३२ ३
इन्द्रस्यभुष्ममीरयन्नपस्युभि
११ ६ १२ ३ १२
रिन्दुर्द्विन्वानोऽज्यतेमनीषिभिः ॥ २ ॥

अयं सोमः “गभस्योः” हस्तयोः “आयुधा” आयुधानि

“शूरो न” शूर इव “धते” धारयति, * “स्तः” सर्गं सुख-साधनं
यज्ञं वा “सिषासन्” सम्भक्तुमिच्छन् “रथिनः” रथवान् [रथा-
दिन-प्रत्ययः] “गविष्टिषु” यजमानस्य गवामेषणेषु सकु यजमा-
नोच्छहं गो-सम्भजनाव रथवानित्यर्थः ! “इन्द्रस्य” “शूष्मा”
बलम् “ईरयन्” प्रेरयन् “इन्दुः” सोमः देवः “यपस्युभिः”
कर्मच्छुभिः † “मनीषिभिः” मेधाविभिः कृत्विग्मिः “हिन्वानः”
प्रेर्यमाणः “अच्यते” ‡ ओभिः ॥ २ ॥

अथ लृतीया ।

१२ १२ ११९
इन्द्रस्यसेमपवमानजर्मिणा

१२ १२३१२
तविष्यमाणोजठरेष्वाविश ।

१९ ११३२३१२
प्रनःपित्तविद्युदभ्रेवरोदसौ

१२ १२ १२ ११९
धियानोवाजाऽउपमाहिशश्वतः ॥ ३ ॥ ॥ १२

हे “सोम ! ” “पवमान” पूयमान ! त्वं “तविष्यमाणो” वहि-
ष्यमाणः § सन् “इन्द्रस्य” “जठरेषु” “जर्मिणा” प्रभूतया

* ‘असि-परद्यु-पाश-प्रभूतौनि यथा शूरः धारयति तदृत् सोमः धारयतौति
सुख-चुव-पद्म-समहान्वावधानि ममक्षुणोः’—इति वि० ।

† ‘अपस्तुभिः—अपदक्षिणः कृत्विभिः’—इति वि० ।

‡ ‘अच्यते—अज द्येपते, चिष्पते’—इति वि० ।

¶ ४० व० ७, ८, १, ९ ।

§ ‘तविष्यमाणः—सूयमानः’—इति वि० ।

धारया “आ विश्व” जठर-प्रदेशस्य बाहुल्यात् बहुवचनम्* “नः”
अस्मद्दर्थे “विद्युत्” “अभ्वेव” अभ्वाणौ व सा यथा अभ्वाणि
दोषित तद्वत् “प्र पिन्व” धुक्ष “रोदसौ” वावापृष्ठिव्यो† किञ्च
“विद्या” कर्मणाः‡ “नः” अस्मभ्य “शक्तः” [बहुनामैतत्
(निघ० ३, १, ५)] बहुन् “वाजान्” अवान् “उप” समोपे
“साहि” निर्माणि ॥

“माहि”-“मासि”—इति पाठौ, “नः”-“न”—इति च ॥३१२

१८। उद्घार्गवम् ॥ धर्त्तादायिवारः । पवतायिका

२३ । त्रीयोरसाः । १३ १ दक्षेदायिवार२३ । १२ १ नामनुमार२३ ।

१२१८ दीयोनूभायिः । १२१९ हरिः सार्जा रह । १२२० नोचतायिये ॥२३ ।

२८। नासत्त्वभायिः । २९। बुथापाजा२५। ३०। सिक्षणूषाऽवयिः । ३१। ना

१२ दीषुवाऽ॑त ॥(१) १२२ श्रोनाधार॒३ । १२३ त्वचाय॑धार॒३ । १२४ गा

* ‘अठरेष चाविश्च--सप्तम्या बउवचनमिद्भेदवचनस्य स्थाने द्रव्यम् ।

† 'प्र प्र पित्त—पुनःपुनः पूरथ दीपशाकान् विशुद्धे यथा चाभाषेव रोहसो
चावाहयित्वे आप्य'—८ति वि० ।

‡ चिया—बुद्धा—रति विं। “घो.”—रति निषष्टौ कर्मनामस्तेकविभ्रंति-
तमन्यदम् (१, १)।

१ १ २ २ ३ २१
 पू। इन्द्रस्थाशूर२३। यमीरायार२३। आपस्थुभायिः ।
 १ १ २ २ ३ २२१२
 इन्दुर्द्वयिन्वार२३। नोचञ्चातार२३यि। मानौषिभार२१
 १ १ २ २ ३ २२१२
 उ॥(२) इन्द्रस्थासोर२३। मपवामार२३। नाजर्मिणा ।
 १ १ २ २ ३ २२१२
 तविष्यामार२३। षोजठारार२३यि। षुआविशा । प्रनः
 १ १ २ २ ३ २२१२
 पायिन्वार२३। विद्युदाख्वेर२३। वारोदसायि। धियानो
 १ १ २ २ ३ २२१२ ११११
 वार२३। जात्तुपामार२३। हीशश्वतार२१उवार२४४५ (३)

॥ १४ * ॥ [१]

१ १ २ २ ३ २१
 ॥ कावम् ॥ धर्मावा । दिवःपवतेका । लियोरा
 १ १ २ २ ३ २१
 सारः । दक्षिदेवानामनुमा । दियोन्हभारयिः । द्वरिः
 १ १ २ २ ३ ११४५
 स्वजानोचतियो । नसत्वाभार२३यिः । वार्या३ पाजा ।
 १ १ २ २ ३ २१
 सिष्टाणूषार२३यि । नादार२३यिषुपूर्वाद४६ ॥(१) शूरोवा ।
 १ १ २ २ ३ ११४५
 नधत्तचायुधा । गमस्तायोर॒ः । खःसिषासवथिरो ।

* छ० ग्र० ४ प्र० २ च० १४ च० १४ च० । “खारकावम्”—इति च० यु० पाठः ।

गविष्टयिषु॒२ । इन्द्रस्यशुभ्रमीरवान् । अपस्युभारत्यिः ।
 आयिन्दू॒३र्हयिष्वा । नोचज्याता॒३यि । मानाश्यिषा
 पूयिभाद॒५द्यिः ॥(२) इन्द्रोवा । स्यसोमपवमा । नञ्ज
 म्र्मायिषा॒२ । तविष्यमाणोजठरायि । षुआवायिषा॒२ ।
 प्रनःपिष्वविद्युदधे । वरोदासा॒३यि । धायाश्नोवा ।
 जाऽउपामा॒३ । चीश्वाद्वाप्ताद॒५द्यः(३) ॥ ११० ॥ [२]
 ॥ यज्ञायज्ञीयम् ॥ धर्त्ता॑५पृदि । वाऽःपा॑वतेका ।
 त्वीयोरसोदक्षोदेवानामनुमा । दी॒३योनृ॒३भायिः । हरा
 रयिःहृजानोचत्वोपत्व । भिर्विर्वर्था॑ । उम्मायि । पा॑
 इजा । सायिकृण्णेनदा॒३यिषवाऽ ॥(१) आशू॑ । रो॑
 नधन्तचायुधागभख्योःखःसिषासनुयिरो । गा॑वायिषा॑
 त्यिषु॑ । इन्द्रा॒॑स्यशुभ्रमीरयन्नपस्यु । भिरा॒३यिन्दः ।

* का० मा० ८प० १च० १६सा० ।

१ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८
 ज्ञायि । हात्यिवा । नोअज्यतेमनार्थिषिभाउ ॥(२)
 १ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८
 भायिरायि । द्रस्यसोमपवमानजम्भिणातविष्यमाणोजठरा
 १ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८
 यि । षूरुआवार्थिशा । प्रनारःपित्तविद्युदभेवरोद ।
 १ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८
 सौधारथ्या । ज्ञायि । नोइवा । जात्तपमाहिशार
 १ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८
 श्वताउ । वारथ्पृ(३) ॥ १५ * ॥ [३]

॥ शाकरम् ॥ हाउधार्ता । दा२३४यि । वःपवते
 र १३२ १३२ १३२ १३२
 श्रुतियोरसा । एहिया । एहिया३४ । हाउदाक्षाः ।
 । २२८ २२८ २२८ १३२ १३२
 दा२३४यि । वानामनुमादियोनुभिः । एहिया । एहि
 १ १ १ १ ११८ ११८
 या३४ । हाउद्धारीः । सा२३४ । जानोच्चत्योनस्त्व
 भिः । एहिया । एहिया३४ । हाउवार्था । पा२३४ ।
 १३२ १३२ १३२ १३२ १३२ ५
 जात्सिक्षणुषेनदीषुवा । एहिया । एहिया३४ । हाउ ॥(१)
 । १३२ १३२ १३२ १३२ १३२
 हाउश्चूराः । ना२३४ । धन्तचायधागभस्योः । एहि

० ज० गा० १५प० १४० १५सा० ।

† "मार्गस"—खि ष० प० पाडः।

२ १३२ १ २ १ १८
 वा । एहियाऽ४ । हाउऽव्वाः । साऽ॒श्चयि । वास
 ८ १३२ १३२ १ ११
 नूधिरोमविष्टु । एच्चिया । एहियाऽ४ । हावायिन्द्रा ।
 १ १३२ १३२ १३२ १ ११
 स्याऽ॒४ । शुद्धमीरयन्नपस्युभिः । एहिया । एहिया
 १ १३२ १३२ १११ १११ १११
 ३४ । हावायिन्दूः । हाऽ॒४यि । न्वानोचज्यतेमनी
 १३२ १३२ १११ १११ १११
 षिभिः । एहिया । एहियाऽ४ । हाउ ॥(२) हावायि
 १ १३२ १३२ १११ १११ १११
 न्द्रा । स्याऽ॒४ । सोमपवमानजर्मिणा । एहिया ।
 १३२ १३२ १११ १११ १११ १११
 एहियाऽ४ । हाउतावायि । व्याऽ॒४ । माणोजठरेष्वा
 १३२ १३२ १११ १११ १११
 विष्ट । एहिया । एहियाऽ४ । हाउप्रानाः । पाऽ॒४
 १ १३२ १३२ १११ १११ १११
 यि । न्वविद्युदभे मवरोदसौ । एहिया । एहियाऽ४ ।
 १ १३२ १३२ १११ १११ १११
 हाउधाया । नोऽ॒४ । वाजाऽउपमाहिशश्वतः । एहि
 १ १३२ १३२ १११ १११ १११
 या । एहियाऽ४ । हाउ । होपूर्वै । डा(३) ॥ २० * ॥ [४]
 १ १३२ १३२ १११ १११ १११
 ॥ वासिष्ठम् ॥ १ उज्ज्वायि । धर्त्ताऽ॒४ श्रीहोवा । दि

* ऋग ३० १७ प्र० १४० १० स० १।

† “उज्ज्वायि वासिष्ठम्”—इति ख० शु० पाठः ।

८३० अ४०२४०१, २, २।] उत्तराचिक्.

वा । पवते । लिवोरसाः । इन्द्रादेह
वा । नाशमनु । मादिवोनुभाविः । इन्द्रादेह
हजा । नोहपति । योनसत्तमाविः । इन्द्रादेह
पाजा । सिहणु । वे । नदाऽविष्टुतः ॥ ५ ॥
रात्र४ औहोवा । नधा । तात्त्वायु । इन्द्रादेह
स्त्रवात्र४ औहोवा । सिषा । मात्रवृष्टिः । इन्द्रादेह
इन्द्रात्र४ औहोवा । स्वश्च । प्यात्रकौर
विः । इन्द्रूत्र४ औहोवा । रिषा । वोक्ष्य
नाभिषापुविभाद्यविः ॥ ६ ॥ इन्द्रादेह
सो । मात्रपव । मानवर्मिणा । त्वात्
वमा । गोक्षर । रेषुषाविना । इन्द्रादेह
पिषा । विद्यह । धैर्यवोदसावि । इन्द्रादेह

१८ ४८ ५ १८ २ १ २८ २९ ४
३४ अौषोवा । नोवा । जाञ्जप । मा । हिशाङ्गा

५ताहृपूः(३) ॥ १६ * ॥ [५]

११८ ११ १८ ११८ १
॥ वायोरभिक्रदन् † ॥ धर्त्तादिवः पवतेष्टात्वियौ । चो
यिरासाः । दक्षोदेवानामनुमादियोऽनृश्भायिः । हरिः
चुजानोष्टियोनसा त्वाङ्गभायिः । वा॒३४र्था । पा॒३४
जा । सायिष्टाणुषाऽयि । चाऽयि । नदाऽयिषूपूवाह
पूः ॥(१) पूरोनधत्तशायुधागमौ । चोक्षायोः । खःसि
वासवथिरोगवा॑यिष्टाऽयिषू । इन्द्रस्यशुष्ममौरयन्नपा॑
स्यूङ्गभायिः । आ॒३४यिन्दूः । चाऽयिष्वा । नोच
ज्यताऽयि । हाऽयि । मनाऽयिषाप्यिभाहृपूःयिः ॥(२)
इन्द्रस्यसोमपवमानमौ । चोमर्मायिणा । तविष्यमाणो
जठरेषु अ॑वाऽयिषा । प्रनःपिन्वंविद्युदम्बेवरो॑ददाऽसा

* अ० ना० १३प्र० २४० १६सा० ।

† “वायोरभिक्रदः”—इति स० पु० पाठः ।

१ ५ ६ ५ १ २२९ १
यि । धा॒३४या । नो॒३४वा । जाण्डपमार् । हा२

१ १ १ १ १ १ १
१ । हिश्वाहश्वाप्ताद्पूर्वः(३) ॥ १८ * ॥ [६] १२

अथ प्रगाथरुपे दृतीयस्त्रेऽ—

प्रथमा ।

११ ११८ १ ११८ ११८ १११ १

यदिन्द्रप्रागपागुदग्न्यम्बाह्यसेनृभिः ।

१२ ११८ ११८ ११८ ११८ ११८ ११८

सिमापुरुषूतोचस्यानवेसिप्रश्वर्द्धतुर्वशे ॥ १५ ॥

हे “इन्द्र !” “यद्” यदि “प्राक्” प्राचां दिशि वर्त्तमानैः [सप्तम्या प्राक्-शब्दात् विहितस्यास्तातेः] “अस्त्रेलुंगिति(५,३,३०) सुक्], यदि वा “यपाक्” प्रतीच्यां दिशि वर्त्तमानैः, यदि वा “उदक्” उदीच्यां दिशि वर्त्तमानैः यदा “न्यक्” नीच्यां दिशि अ-धस्ताहर्त्तमानैः [“न्यधीच (६,२,५३)” —इति प्रकृतिस्वरत्वम्, “उदात्तस्वरितयोर्यणः (८,२,४)” —इति परस्यानुदात्तस्य स्वरितत्वम्] ; एवभूतैः “नृभिः” स्तोषभिः त्वं “झ्यसे” स्व-स्व-कार्याय आङ्ग्यसे [“हिंसिमत्रेष्टेन्द्रसिमइतिवैश्चेष्टमाचक्षतइति वाजसनेयकम्”] । यत्क्ष्येवं बहुभिराङ्ग्यसे तथापि “अनवे”

* ज० ना० १८८० १८८० १८८० १८८० ।

† उक्ती माध्यमिनः पवमानः, इदानीं प्रागुपाच्यन्ते—इति विठ०।

‡ व० जा० ३, २, ४, ७ (१८० ५७१४०)=४० व० ५, ७, १०, १ ।

¶ “दिक्खद्वेभ्यः सप्तमीपञ्चमीपञ्चमाभ्यो दिग्देश्चकाञ्छकातिः”—इति या० १, २, २७ ।

अनुर्नीम राजा तस्य पुचे राजघौं “पुरु” बहुतं “दृष्टूतः” दृभि-
स्तदीयैः स्तोत्रभिः प्रेरितः “असि” भवसि राज्ञो हितकरणे त्वा
स्तोतारः प्रीणयन्तीत्यर्थः [पु प्रेरणे, अस्मात् कर्मणि निष्ठा
“दृतीया कर्मणि (१,२,४८)”—इति पूर्वपद-प्रकृति-स्वरत्वम्]
अपिच हे “प्रशर्ष्ण” प्रकर्षण शब्दयितरभिभवितरिन्द्र ! “तुर्वशे”
—एतत्स्वरूपके राजनि दृष्टूतोऽसि दृभिः प्रेरितोऽसि भवसि ॥१॥

अथ हितीया ।

१२१२१२१२१ १२१२१ १२ १२१२१ १

यद्वारुमेहुश्चमेष्यावकेष्टपद्मन्द्रमाद्यसेसचा ।

१२ १२१२१२१ १२१२१ ११

कएवासस्त्वास्तोमेभिर्ब्रह्मवाहसइन्द्रायच्छन्त्यागहि ॥२॥ १३

“यहा” यद्यपि “हमे” इमादिषु चतुर्षु राजस्तु हे “इन्द्रः” !
त्वं “सचा” सह “माद्यसे” माद्यसि तद्यापि “ब्रह्मवाहसः”
ब्रह्मणां स्तोत्राणां वोढारः अथवा अवानां वोढारः “कण्ठासः”
कण्ठगोचा ऋषयः “स्तोत्रभिः” स्तोत्रसमूहैः सह “इन्द्रः” !
त्वाम् “आयच्छन्ति” आयमयन्ति अतस्त्वम् “आगहि” शौक्र-
मागच्छ [गमेलीटि छान्दसः (२, ४, ७३) शपो लुक्] ॥

“स्तोत्रेभिर्ब्रह्मवाहसः”—“ब्रह्मभिःस्तोत्रवाहसः”—इति
पाठौ ॥ २ ॥ १३

१ २ २ १ १ १
॥ नैपातिथम् ॥ यदिन्द्रप्रागपागुदाशगे । नायम्वा

* श० वे० ५, ०, १०, १।

श । यसायिनृभीऽः । हा । औहो२३४हा । सिमार
 पुरुषूतोच्च । सियानवे२३ । हा । औहो२३४हा ।
 असायिप्राग्नः । हा । औहो२३४हा । धार्त२३४औ
 होवा । वा२३४शी ॥(१) असिप्रशर्द्दतुर्वशाशेण । आसि
 प्रश । धर्तूर्घेऽ । हा । औहो२३४हा । यद्वा॒रूपे
 द्वमेष्या । वकायिष्टपार२३ । हा । औहो२३४हा । इ॒
 न्द्रामादाऽ । हा । औहो२३४हा । या॒रसा॒र२३४औ
 षोवा । सा॒र२४हा ॥(२) इन्द्रमादयसेसचाशेण । आ
 यिन्द्रमाद । यसायिसचाऽ । हा । औहो२३४हा ।
 कण्वा॑र२८स्त्वास्तोमेभिर्ब्र॑ । ह्वाहमार२३ः । हा । औहो॒
 हो॒र२३४हा । इन्द्रायाच्छाऽ । हा । औहो॒र२३४हा ।
 तारचार२३४औहोवा । गा॒र२४ही३ ॥ १५ * ॥ [१] १३

* क० मा० ४ प्र० १ च० १५ सा० ।

अथ प्रगाथे चतुर्थसुक्ते*—

प्रथमा ।

३१२ ३१२ ३१२ ३२ ३११११
उभयः पृष्ठणवच्छन्दो अर्वागिदं वचः ।
३१२ ३११११ ११८ २२१११
सत्राच्यामघवांसो मपीतये धियाश्विष्टआगमत् ॥११॥

“उभयं” स्तोत्रात्मकं शस्त्रात्मकस्त्रोभयविधम् “इदं” “वचः” “अर्वाग्” अस्मदभिसुखम् इन्द्रः “शृणुत्” शृणोतु त्वच “मघवान्” धनवान् इन्द्रः “सत्राच्या” अस्माकं सह अस्त्रत्वा “धिया” युक्तः सन् “श्विष्टः” अतिशयेन बलवान् “सोमपीतये” सोमस्य पानाय “आगमत्” अगच्छतु ॥ १ ॥

अथ हितीया ।

१८ ३१२ ३१८ ३१८ ३२ ३११ ३११
तः हिस्तराजं वृषभमन्मेजसाधिषणेनिष्टतत्त्वतः ।
३११११ ३१८ ४८ ३११ ३ २२१११
उतोपमानाम्प्रथमोनिषीदसि सोमकामः श्वितेमनः ॥२ कृ॥१४

“तंहि” तं खल्विन्द्रं “खराजं” स्वयमेव राजमानो “धिषणे” यावापृथिव्ये “हृषभं” जगदुपकारकं हृष्टवर्षीकम् “ओजसा” बलेन “निष्टतत्त्वः” सञ्चरतुः “उत” अपिच यस्मादेवं तस्मात् हे

* ‘अस्त्रावाक’ साम—इति विष्णु ।

† ए० आ० ३, १, ५, ८ (१भा० ५८१४०) = ए० वे० ६, ४, ३५, १ ।

‡ ए० वे० ६, ४, ३५, २ ।

इद्ध ! उपमानभूतानामन्येषां देवानां मध्ये “प्रथमः” मुख्यः
सन् “निषीदसि” वेदां सोमकामं “हि” खलु ते मनः ॥
“ओजसा”-“अ॒जसः”—इति पाठौ ॥ २ ॥ १४

॥ वैयस्त्रम् ॥ ॐ उभयश्चृणुष्टुष्टुनाश्वस । आयिन्द्रोऽ॒
अर्कमिदंवचारशः । श्वोकमश्चायि । सन्ताचिथमथेवा
॒न् । सो । मापाश्चायि । लाङ॒४यायि । धियश्च
विष्टुआश्चेयि । ममात् । औ॒३श्वोवा ॥(१) धिया
श्विष्टुज्ञागमाश्वेष्टे । धरया॑श्चिष्टुआमग्नाश्वत् । श्वे
वाश्चायि । तश्चिस्तराजा॑श्वषभाम् । तामो॒३श्चायि ।
जा॒३४सा । धिषणेनिष्टतारश्वोयि । चतुः । औ॒३
श्वोवा ॥(२) धिषणेनिष्टतश्वतूश्वरे । धायिषा॑श्वेनिष्टत
श्वदृशः । श्वोवा॒३श्चायि । उतोपामा॑२प्रथमो । नायि
(२८)

वाइश्वायि । दार॒ङ्गसायि । सोमकाम॒श्चितार॒श्चितो
 यि । मना । औ॒श्वोवा । हो॒पूर्वे॑ । उा(३) ॥ १६* ॥[१]

॥ वाश्वम् ॥ उभय॒श्वा । णवाश्वा॑त्ना॒रः । इ॒न्द्रो
 अ॒र्वागिदांवा॑त्त्वा॒रः । सच्चाश्वामघवांत्सो॒मपायिता॑या
 रुयि । धियाश्वा॒र॒वा॑ इयि । ष्टार॒त्त्वा॒र॒श्वाम॒ष्टो॒वा॑ ।

गा॒र॒४मात् ॥(१) धियाश्ववायि । ष्टागा॑मा॒र॒त् ।
 धियाश्वविष्ट्वा॑गा॑मा॒र॒त् । त॒श्चिखराजं॒वृषभन्तामो॑
 जासा॒र् । धिषणे॒र॒नाश्विः । ता॒रता॒र॒४श्वोवा॑ ।

श्वा॒र॒४त् ॥(२) धिषणे॒नायिः । तता॒क्षा॑त्॒रः । धि॒
 पणे॒निष्ट्वा॑त्॒रः । उतोपमानाम॒प्रथमो॒निषायिदा॑

* क० मा० ४प्र० २ष० १९सा० ।

१०८
सारथि । सोमकाश्माश्म । शरथिताश्मधीहोवा ।
१०९
मारश्मनाः(३) ॥ ७# ॥ [२] १४

इति सामवेदार्थप्रकाशे उत्तरायनस्य नवमस्याध्यायस्य
सप्तमः खण्डः ७ ॥ ७ ॥

अथात्म-खण्ड—

टुच्छामके प्रथमसूत्रे—

प्रथमा ।

੧੧ ੩੧੨ ੩੧੯ ੧੮ ੧੧੨
ਪਵਖਦੇਵਆਯੁ਷ਗਿਨਦ੍ਰਙਕਤੁਸਮਦ: ।

११८ १२३१ १
वायुमारोहधर्मणा ॥ फ़ १ ॥

हे खोम ! “देवः” श्रीतमानः त्वं “पवस्त्र” धारया चर ।
 अपिच “ते” तव “मदः” मदकरः रसः “आयुषक्” तम्
 “इन्द्र” प्रति “गच्छतु” अपिच त्वं “वायु” “धर्मणा” धार-
 केष रखेन “धारोहु” प्राप्त हि ॥

“देवः”-“देव”—इति पाठौ ॥ १ ॥

१० वा० १५० २५० ३८० ७४० ।

+ 'चम्पापि ब्रह्मापि'—रति विं०।

‡ હાં ચાં ૫, ૩, ૧, ૫ (રમાં ઇંગર) = હાં વેં ૦, ૪, ૨૬, ૧।

अथ हितौया ।

११ ११२ ११ २ ११२
पवमाननितोशसेरयिष्ठोमश्वायम् ।

११ ११८ १८
इन्दोसमुद्रमग्निश्च ॥ २ * ॥

“हे “पवमान !” “इन्दो !” “सोम !” त्वं “श्वायं”
अवशीयं “रयिं” शब्दां धनं “नि तोशसे” अतिरां पौड्यसिं
स त्वं “समुद्रं” द्वोणकलशम् “आग विश्च” प्रविश ॥
“इन्दो”-“प्रियः”—इति पाठौ ॥ २ ॥

अपप्लन् पवसे मृध इति लृतीयाः ।

११२ १११
अपप्लन् पवसे मृधः ॥ २ ॥ १५

ऋचः प्रतीकमिदम् ॥ सा च छन्दसाक्षाता (६, १, १, ६ —
२भा० ४८ प०) व्याख्याता च ॥ ३ ॥ १५

१११ १११ १११
॥ चक्रपायम् ॥ पवस्त्वदार्थयि । इया रइया । व
१११ १११ १११
आयूषार्थक् । इन्द्रफङ्कार । इया रद्रया । तुतेमा

* ए० वे० ०, ४, २६, ५ ।

+ ‘नोशसे—तंश दाने इदासि’—इति विं० ।

‡ ए० आ० ६, १, १, ६ (२भा० ४८ प०)=ए० वे० ७, १, १४, ४ ।

श्वरः । वस्त्रुत्तारोऽ॒ । इया॑-इया॑ । हृधर्मार्दिणाऽ॒
 श्वर॒(१) पवमाना॑र॒ । इयर॑-इया॑ । नितोशासनर॑यि॒ ।
 रयिष्ठेमा॑-इया॑ । अवाचाया॑र॒ । इन्द्रोसमूर॒ । इया॑
 र॒इया॑ । इमावाऽ॒शिग्राऽ॒श्वर॒(२) अष्टवृन्पा॑र॒ । इया॑
 र॒इया॑ । वसेमार्दा॑र॒ः । क्रतुविसो॑र॒ । इया॑-इया॑ ।
 ममत्तारो॑र॒ः । नुदखादा॑रयि॒ । इया॑-इया॑ । वयु॑
 ज्ञार॒श्वनाऽ॒श्व॒श्व॒ । ओ॒र॒श्व॒प॒श्व॒ । डा॑(३) ॥ २७ * ॥ [१]

५ ९ ४ ५ ४ ५ १
 ॥ भासम् ॥ पव । स्वाद्वायि । वाः । ईया । आ
 ३ १ १ १८ १८१
 मूर्खार्क् । आयिन्द्रज्ञच्छ । तु । तौश्चो । वाहा
 १८ १८ १३ ५८८
 यि । मदारः । वायूश्वम् । आरोरव्यच्छीहोवा ।
 ११ ५ १ ४ ५ ४ ५ १
 इधर्मणा ॥(१) पव । माद्वा । नायि । ईया । तो
 १ १ १८ १८ ११
 शासार्यि । रायिष्वोम । आवौश्चो । वाहायि ।

* अ० मा० ४ प्र० १८० १७ सा० ।

† “गायदीभासम्”—इति ४० पृ० ।

ईया॑र्म् । इन्दो॒२४ । सार्मू॒र३४चौ॒होवा । इमा॑
 विश्वा॑ ॥(२) अ॒प । न्ना॒ह्न्या । वा । ईया । सायि॑
 मार्दा॑रः । क्रातुविल्सो॑ । म । मौ॒श्हो॑ । वाहा । त्वरा॑रः ।
 नुदा॒२३ । खा॑रदा॒२४चौ॒होवा । व्यु॒ज्जना॑४म्(३)

॥ १८ * ॥ [२]

॥ काक्षी॒वन्तम् † ॥ पवस्वा॒रुदेवच्चायुषाक् । इन्द्रा॑
 ङ्ग्छ । तुतेमदा॑शः । ओ॒४ । हा॒होयि । वायू॒मार
 इरो । इधौ॒होयि । चौ॒हो॒२३४वा । माप्णो॒६४चायि ॥(१)
 पवमाननितोशसायि । रथायि॒४सोम । अवायियाश्म् ।
 चौ॒४ । हा॒होयि । इन्दो॒सा॒२३८ । इमौ॒होयि । चौ॒
 हो॒२३४वा । वाप्णयिशो॒६४चायि ॥(२) अपघू॒रन्पवसेमृ॑
 धाः । क्रतू॒विल्सो । ममत्वराहः । ओ॒४ । हा॒होयि ।

* ऊ० गा० ४प्र० १४० १८० १८४० ।

† “काक्षी॒वन्तम्”—इति ऊ० पु० पाठः ।

१ तुदासारवदायि । वायौहोयि । औहो२३४या । जा
पूनो६४यि(३) ॥ १८ * ॥ [३]

१४५८४५८ १ १ १ १ १ १
॥ गायचासितम् ॥ पवखदेवमा । इया३४३४३४
या । युषागिन्द्रज्ञक्षतौ॒२ । हौ॒२ । झवा॑र्यि । मा
हा॑रः । वायू३७होयि । आरोहो । वधमा॒र३णा
३४३ ॥(१) पवमाननितौ । इया३४३४३४या । शसायि
रयिण्सोमश्वौ॒२ । हौ॒२ । झवा॑र्यि । आया॑म् ।
इन्दो॒३होयि । समू॒हो । द्रमावार॒रयिशा३४३ ॥(२)
११४५८ १ १ १ १ १ १ १ १
अपघृन्यवसे । इया३४३४३४या । मृधाःक्रतुविसोम
मौ॒२ । हौ॒२ । झवा॑र्यि । त्वारा॑रः । तुदाश्वो
यि । खादाश्वो । वयुञ्जार॒३ना३४३म् । औ॒३४५६६ ।
डा॒(३) ॥ २० झ ॥ [४]

* ज० मा० ४प्र० १४० १८० १८० ।

† “वासितमासितम्”—दति ज० पु० ।

‡ ज० मा० ४प्र० १४० १८० १०० ।

१११ १११

॥ ऐउसैन्धुस्तिम् ॥ पष्ठस्त्रो । हायि । वज्ञमयूर
 इषाक् । इन्द्रङ्गच्छतुतायिमाहदाः । वायुमारोरश्च
 हायि । हाधाहाः । मणा । औरहोवा ॥(१) पव
 मानो । हायि । नितोशाऽसायि । रयिसोमश्चवा॑
 आश्याम् । इन्दोसमोरश्चहायि । द्रामाऽहायि । वि
 शा । औरहोवा ॥(२) अपघन्वो । हायि । वसेमा
 रश्चर्दाः । क्रतुवित्सोममाश्चत्पुराश्चराः । नुहस्तादोरश्चहा
 यि । वायूह्येहायि । जनाम् । औरहोवा । होपु
 ई । डाँड) ॥.१* ॥ [५] १५

अथ वृत्तीयसूक्ते वृचाक्षके—

अभैनोवाजसातमनिति प्रतीकम्,

११२ १११
अभैनोवाजसातमं० ॥ १० ॥

सा चाच्चाता (६, २, १, ५ = २भा० १६१ष्ट०) व्याख्या-
 ताच ॥ १ ॥

* ऊ० गा० १७प० १८० १९० ।

† ऊ० गा० ६, २, १, ५ (२भा० १६१ष्ट०) = ८० वे० ७, ४, १३, १ ।

अथ हितीया ।

११ २१८ २०३१ १ ११९
वयन्ते अस्याधसो वसीर्व सो पुरुषः ।

१ २८ ११८ १२६११
निनेदिष्टतमाइषःस्यामसुन्नेते अधिगो ॥ २ * ॥

हे “वसो” वासयितः ! सोम ! “अस्म” एताहशस्य “ते”
तत्र “राधसः”धनस्य “पुक्ष्यृहः” बहुभिः सहषीयस्य “वसीः”
वासकस्य तदीय-हीयमानस्य वयं नितरा “नेदिष्टतमाः” अत्यन्त-
मन्तिकतमाः “स्थाम” भवेम ॥ २ ॥

अथ दृतीया ।

२३२ ३१२ ३२९ ३११
परिस्थखानोच्चरदिन्दुरव्येमदच्युतः ।

“गव्ययुः” गोकामः यहा श्रीरादि कामयमानः “जर्हः” समुच्छृतः सर्वेषां मुख्यो “यः” सोमः “भाजा न” यथा भाजमानया दीप्ता अन्तरिक्षे गच्छति तइत् दीप्ता सह “अधरे” यज्ञे “धारा” स्वकीयया धारया “याति” गच्छति । “स्वानः” सुवानः अभिष्यमाणः सः “इन्दः” सोमः “मदच्यतः” मदार्थं

* च० व० ३, ४, १३, ५।

† अ० वि० ७, ४, २३, १ ।

वेदैः प्रेरितः सन् “यथो” अति भवे पवित्रे “पर्यच्चरत्” परितः
चरति ।

“च्चरत्”—“चक्षाः”—इति पाठौ ॥ ३ ॥ १६

॥ गौरीवितम् ॥ अभौ । नोवाइ । जसातमाम् ।
रथिमर्षशतस्युद्धारङ्गम् । आयिन्दोसद्वाऽऽ॒२३ । स्त्रभा
पूर्णसाम् । तूविद्युम्नाऽऽ॒२३म् । विभेवा । सापुद्दो॒६
द्वायि ॥(१) वयम् । तेच्चाऽ । स्त्रराधसाः । वसोर्वसो
पुरुस्युद्धारङ्गः । नायिनेदिष्टाऽऽ॒२३ । तमापूद्धायाः । स्त्राम
स्त्रुम्नाऽऽ॒२३यि । तच्चोवा । ध्रापूयिगो॒६द्वायि ॥(२) परि ।
स्त्रस्वाऽ । नोचक्षरात् । इन्दुरव्येमद्युताऽङ्गः । धा
रायज्ञऽऽ॒२३ । ध्वोच्चापूध्वरायि । भाजानयाऽऽ॒२३ । ति
गोवा । व्यापूयो॒६हायि(३) ॥ ३ १ ॥ [१]

॥ ऐउकौत्सम् ॥ अभौहीनो॒२३ । वाजसातममीया ।

* “सद्वागौरीवितम्”—इति च० पु० पाठः ।

† च० गा० ५प्र० १ष्ठ० १८० ।

॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥
 रथिमर्षश्चतस्युहम् । आयिन्दोसच् । स्वभण्ठरवसाम् ।
 ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥
 तूवाश्चायि । यून्नाश्चायि । विभासा२३हाश्च४श्म् ॥(१)
 ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥
 वयेष्वीतेष्व । अस्यराधसद्यां । वसोर्वसीपुरुष्युहः ।
 ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥
 नायिनेदिष्ट । तमाचाश्चयिषाः । स्यामाश्चायि । सून्ना
 श्चिहायि । तेष्वध्राश्चयिगाश्च४श्च ॥(२) परीहिस्थारशः ।
 ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥
 सानोभस्त्रदीया । इन्दुरव्येमदच्युतः । धारावज ।
 ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥
 खोषध्वारहरायि । भ्राजाश्चा । मायाश्चा । तिगव्या
 ४१श्चू४३ः । ओर३४५६६ । जा४३ ॥ ४ * ॥ [२]

२१८ २१९ १२१ १

॥ शुद्धाश्चौयाद्यम् ॥ अभीनोवाजसातमाम् । रथि
 ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥
 मर्षश्चतस्युर३हाम् । इन्दोसच्चभण्ठरवसाम् । तुवा
 ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥
 विष्णूश्चाश्म् । वारयि । भामा४४४ौहोवा । हा२
 ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥
 ४५५५५ ॥(१) वयन्ते अस्यराधसाः । वसोर्वसीपुरुष्युर३शाः ।

* च० ना० ५४० १४० ४८० ।

† “पदाक्षुद्धाश्चौयाद्यम्”—इति च० पु० ।

१८ १९ १८ १९ १८ १९
 निनेदिष्टतमाचार॒श्यिः । स्यामसूरश्चाश्यि । ते॑रै ।
 १९ २० १९ २० १९ २० १९
 अध्राऽ॒श्चौहोवा । गा॒र॒श्च४५उ ॥(२) परिस्यखानोच्च
 १ २१ १९ १८ १९ १८ १९
 रात् । इन्दुरव्येमदच्यू॒श्ताः । धारायज्ञौचिष्वा॒श्च
 १ २२ १९ १९ १९ १९ १९
 रायि । भाजानार॒श्याऽ॑ । ता॑श्यि । गव्याऽ॒श्चौहो
 ११११
 वा । यू॒र॒श्च४५ः॑ ॥ ५ * ॥ [३]

१८ १९ १८ १९ १८ १९
 ॥ क्रौञ्चाद्यम् ॥ अमीनोवौहो । जासातमाम् । र
 १९ १९ १९ १९ १९ १९
 यिष्वाद् । शाता॒३ स्यूप॒हाद॒५ ईम् । इन्दोसौहो॒ ।
 १८ १९ १९ १९ १९ १९
 स्वाभर्णसाम् । तुयिद्यूम्नाऽ॒म् । वायिभाऽ॒साप॒हाद॒५॒६॒भ् ॥(१)
 १९ १९ १९ १९ १९ १९
 वयम्नश्चौहो । स्याराधसाः । वसोर्वसाऽ॒उ । पूर्वस्य
 १८ १९ १८ १९ १८ १९
 प॒हाद॒५॒६ः । निनेदिष्टौहो । तामाइषाः । स्यामसु
 १९ १९ १९ १९ १९ १९
 श्चाश्यि । ते॑आ॒अध्राऽ॒यिगा॒५॒६॒उ ॥(२) परिस्यखौहो॒ ।
 १९ १९ १९ १९ १९ १९
 नोचक्षरात् । इन्दुरव्याश्यि । मादाऽ॒च्यू॒प॒ता॒६॒५॒६ः ।

* ऊ० गा० ५प० १ष्ठ० ५षा० ।

६४० दल्ल० १८० १, २, ३] उत्तरार्चिकः ।

۲۳۶

१२१८ भारावच्छीहो । १२१ ध्वीच्छरायि । १२२ भाजानयाइ । १ तायि

गाहव्याप्तयूद्धृः(३) ॥ ६ * ॥ [४]

२४९ १२२ ५
 ॥ रयिष्ठम् ॥ अभीनोवा । जसाताऽमाम् । औ॒
 ११ १२ १३१११ १२
 हो॒वा । रयिमर्षशतस्य॑हा॒२३४५म् । रयिमर्षा॑ । शता॑
 १ १२ १३ १४ ११ १३११११
 स्य॒हो॒वा॑ । औ॒३हो॒वा॑ । इन्दोस॒स्वभर्णसा॒२३४५म् ।
 १ १२ १३ १४ ११ १३११११
 इन्दोस॒वा॑ । स्वभार्ण॒वसाम् । औ॒३हो॒वा॑ । तुविद्यु॑
 १२ १३१११ १ १२ १३ ११ १३
 व्वंविभासहा॒२३४५म् । तुविद्यु॒म्नाम् । विभासा॒हो॒म् ।
 १ १२ १३ १४ ११ १३ ११ १३
 औ॒३हो॒वा॑ ॥(१) वयन्तेषा॑ । स्वराधा॒साः॑ । औ॒३
 ११ १२ १३११ १३१११ १४
 हो॒वा॑ । वसोर्व॒सोपुरु॒स्य॑हा॒२३४५ः॑ । वसोर्व॒साउ॑
 ११ १२ १३ १४ ११ १२ १३११
 पुरु॒स्य॒हो॒वा॑ । औ॒३हो॒वा॑ । निनेदिष्ठतमा॒इषाः॑ ।
 ११ १२ १३ १४ ११ १२ १३ ११
 निनेदिष्ठा॑ । तमाच्चाऽयिषाः॑ । औ॒३हो॒वा॑ । स्वाम
 १२ १३ १४ ११ १३११ ११
 सुम्नेतैच्छिगा॒२३४५उ॑ । स्वामसुम्नायि॑ । तेषाध्रायिषा॑

* अ० मा० धूम० इच० इसा० ।

१ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १
 गा । औश्चोऽवा ॥(२) परिस्थका । नोशाश्वरात् ।
 १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १
 औश्चोऽवा । इन्दुरव्येमदच्युता२३४५ः । इन्दुरव्यायि ।
 १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १
 मदाच्युताः । औश्चोऽवा । धारायजद्विष्वरात्यि ।
 १२८ १२८ १२८ १२८ १२८ १२८ १२८ १२८ १२८ १२८ १२८
 धारायज । ध्वोशाध्वाश्वरायि । औश्चोऽवा । खाजा
 १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १
 नयातिगव्ययू१ः । खाजानया । तिगव्याश्यूः । औश्च
 १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १
 होऽवा । औश्चोऽवा । ईश्या । ईश्या३४ । शा ।
 १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १
 शाउवाऽ । ऊ३२३४पा(३) ॥ ७ * ॥ [५]

१ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १
 ॥ औदृष्टम् ॥ अभीनोवा । जासारेतमाम् । रथि
 १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १
 मर्षाऽ । शातस्य२३४हाम् । इदोस॒दा । खाभा॒र्ष
 १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १
 साम् । तुवायिद्य॒र॒हन्नाश्म् । वारश्यिभाऽ । सा॒३४प॒
 १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १
 च्छोद५६श्यायि ॥(१) वयन्ते॒आ । स्यारा॒र्धसाः । वसो
 १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १
 व॒सा॒श्च । पूरुष्य॒र॒३४हाः । निनेदिष्ठा । तामा॒र॒३४पाः ।

* ऊ० गा० ५प्र० १च० ०७० ।

१२ १ १ १ ४ २ ५
 स्यामसूर्यम्भावयि । तेऽन्नचाह । ध्राव४प्यिगोद्दायि ॥(२)
 १२ १ १ १ १ १ १ १
 परिष्मखा । नोचारभरात् । इन्दुरव्या इयि । माद
 १२ ५ १२१८ १ १ १ १ १२१८
 अ॒२३४ताः । धारायज । ध्वोचारध्वरायि । ध्वाजाना
 १ १ १ ४ २ ५
 रश्याऽ । तार३यिगाऽ । व्याऽ४प्योद्दायि(३) ॥८॥ [६]

३ १ १ ४ ८ ५ १
 ॥ श्यावाश्वम् ॥ अभाव॑यि । नोश्वा । जसा । ता
 ४ १ १ १ १ १ १
 श्वम् । एहिया । रा । यिमर्षशा । त । स्युज्ञार॒म् ।
 १२ १ १ १ १ १ १ १२
 एहियार् । इन्दोसज्जास्ताव्यभाऽ । णा॒२३४साम् । ऐज्ञा
 १२ १ १ १ १ १ १
 रयि । एहियार् । तुविद्युमावाऽयिभाह । साऽ४प्त्वे
 ५ १ १ १ १ १ १ १२
 द्दायि ॥(१) व्याऽ१म् । तेऽन्न । स्वरा । धावसः ।
 १ १ १ १ १ १ ११
 एहिया । वा । सोर्वसोपू । रु । स्युज्ञारः । एहिया
 १२ १ १ १ १ १ ११
 र् । निनेदिष्टाताव्यमाऽः । आ॒२३४यिषाः । ऐज्ञारयि ।
 १२ १ १ १ १ १ ११
 एहियार् । स्यामसूर्यायितेऽन्नाऽ । ध्राव४प्यिगोद्द

५ ३१ १ ४८ २ ५ १ ४
 ज्ञायि ॥(१) परार३यि । स्यारस्ता । नौच । ज्ञारत् ।
 ५ १ १ १ १ १ १ १ १ १
 एहिया । आयि । दुरव्येमा । द । च्युतारः । एहिया
 २ २ १ १ ४ ५ १ १ १ १ १
 र । धारायजद्वैहआर । धार३४रायि । ऐहारयि ।
 १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १
 एहियार । भाजानयातारयिगार । व्यार४५ योर्द्वज्ञा
 यिइ ॥ १५ * ॥ [७]

१५८
॥ आन्धीगवम् ॥ अभीनोवाजसात्तामाम् । रथिम् ।
१६१
षश्चारक्षता । झमा-२१५२ । स्युह्मिन्दोसच्चस्मर्णसार
१६२
४४पुम् । त्रूवार्जुवा । द्युर्म्नाम् । वारक्षयिभा । स
१६३
हाम् । औरक्षोवा ॥(१) वयन्ते अस्त्वराधासाः । वसो
१६४
र्वि । सोपूरक्षु । झमा-२१५२ । स्युह्मोनिनेदिष्टतमा
१६५
दृष्टाः । स्थामार्जुवा । सूरम्नायि । तेरक्षां । धि
१६६
गा । औरक्षोवा ॥(२) परिस्थस्वाने आक्षरात् । इन्दु

* ज० मा० १८प्र० १४० १५सा० ।

व्युः । शीरक्ष्मिवा । द्वोपूर्वे । डा(३) ॥ १४ * ॥ [८]

* अ० मा० १२प्र० १४० १६सा०।

† “निवेदः”—इति च० पु० पाठः।

११ ३ १८ १ ११ ११
हाहो२३४च्चा । छोत्त्रध्वार३रायि । इच्चाऽ । भाजा

४५ २६ ५ ३२ ४ ३११
इनाया । हाहो२३४च्चा । तिगाह्व्यापूर्यू॒पृ॑दः । हे॒२३

११

४५(३) ॥ १२ * ॥ [८]

५८ १ ४२५४२ ५ ११ ११
॥ साधूम् ॥ अभीनो॒श्वाजसात्माम् । रथायिमर्षा

२ ३१ ३ ५ १८११ २०३११
२ । शता३४५ । स्यू॒२३४च्चाम् । इन्दोसहस्रभण्णसा॒२

११ ११ ३ ५ १२ ३ ५ ४
४५म् । द्विवाच्चो॒२३४वा । द्यूम्नाच्चो॒२३४वा । विभापु

५ १४५४२ ५ ११ ११
सच्चाम् ॥(१) वयन्ते॒अस्त्रराधसाः । वसोर्वसा॒२ उ ।

११ ३ ५ १८ १ १०११ ३
पुरु॒३४५ । स्पृ॒२३च्चाः । निनेदिष्टतमाइषाः । स्त्रामा

३ ५ १२ ३ ५ ४
च्चो॒२३४वा । सूम्नाच्चो॒२३४वा । तेच्चाप॒धिगाउ ॥(२)

५ १ ४५२४ ५ ११११ ३
परिस्थाश्वानोचक्षरात् । इन्दूरव्यारयि । मदा॒३४५ ।

३ ५ १८१८ १२१८ १८११ ३ ११ ३
च्यू॒२३४ताः । धारायज्ञौचिष्ठरायि । भाजाच्चो॒२३४

* क० गा० १७प्र० १४० १२सा० ।

५ १२२ ३ ५ ४
वा । नायांचोर ३४ वा । तिंगा ५ व्ययूः । होपूई ।

डा(३) ॥ १२ * ॥ [१०]

४३ ४२ ४८
॥ यज्ञायज्ञीयम् ॥ अभाऽप्यिनः । वाङ्जाऽसाता
५ १ २ १११ १ १
माम् । रायिमर्षा । शाश्त्रास्यृज्ञाम् । इन्दोरेस ।
२ १ १ १ १ १
हस्तारहभा । झमायि । णारुमाम् । द्विविद्युम्बंविभा
५ ३२ ११ १८ ८ ८ ८
२ सज्जात ॥(१) ह्वावा । यन्ते अस्त्राधसोवसीर्वसात ।
२ १३ १ १ १ १ १
पूरुषस्यृज्ञाः । निनेरदि । षष्ठारहमाः । झमायि ।
२ १ १ १ १ १ १ १
आ ३ यिषाः । स्थामसुम्बेतेषाऽधिगात ॥(२) गोपा ।
१ ८ ८ १ १ १ १ १ १
रिस्खानोअक्षरदिन्दुरव्यायि । माऽदाच्यृताः । धा
१ ८ १ १ १ १ १ १ १
राह्यः । झड्डीरहमा । झसायि । ध्वाश्वायि । धाजा
८ १ १ १ १ १ १ १ १
नयातिगारव्ययात । वाऽप्य४५(३) ॥ १४ † ॥ [११]

* ऊ० गा० १७प० १८०० १९८० ।

† ऊ० गा० १७प० १८०० १९८० ।

॥ खारकीतम् ॥ ॐ भीनो वाजा शसात माम् । रवि
 मष्ठंश्चतां स्युः इहाम् । इन्दो सदाऽऽ । खाश्चार्णी इसाम् ।
 आऽरवि । तु विद्युम्नो र॒३४हायि । विभाश्चापुः श्चार्ण॒५६म् ॥(१)
 वश्चने अस्याऽराष्ट्रसः ॥ वसो वर्वसे पुङ्कश्चयुः इहाः । जिने
 हिष्ठाह । ताऽमाच्चाऽविष्ठः । आऽरवि । स्यामस्त्वनो
 र॒३४हायि । तेऽच्छध्यापुः यिगाद्युः उ ॥(१) परिस्थस्या
 नो इच्छरात् । इन्दुरव्येमदाऽच्यूहताः । धाराय उ ।
 ध्वो ऽच्छाध्वाऽरायि । आऽरवि । भाजानयोर॒३४हायि ।
 तिगाऽव्याप्युः ५६५६ः(३) ॥ १६ # ॥ [१२]

॥ कार्त्तयश्चसम् ॥ अभीहाहाऽ । नो र॒३४वा । ज
 साच्चौ ऽच्छो शतामाम् । रथायिमौ ऽच्छो शयि । आर्षदि ।
 हाउवा । अतस्युः इतम् । उपा । इन्दों सहस्रभार्णी

१ १९ १ ४६ ५ १
 इसम् । तुवचीश्वोऽयि ॥ यूम्नाद्म् । हाउवा । वि
 २१ ३१११ १ ८ १ १
 भासहम् । उपार३४५ ॥(१) क्यञ्छाहाउ । ते२३४
 १ १११ १ ४५ १११ १
 आ । स्वराचौश्वोऽ । धासाः । वसाचौश्वोऽयि ।
 ४५ ५ १५ १११ १११ १११
 वासाद्व । हाउवा । पुरस्युहारः । उपा । निनेदि
 १ २ १ ८ ८१६५ ४५
 ष्टतमा१चाशयिषाः । स्वामाचौश्वोऽयि । सूम्नाद्वायि ।
 १ १८ १८ ३१११ १८८
 हाउवा । तेचधिगो । उपार३४५ ॥(२) परीहाहाउ ।
 १ ५ १८१ १ १ ४५ १११ १
 स्वार३४स्वा । नोआचौह्वोऽ । ज्ञारात् । इन्दूरौह्वोऽ
 १ ५ ५ १ १ १ ११
 यि । आव्याद्यि । हाउवा । मदच्युतारः । उपा ।
 १८८ ८८८ ८८ ९१९ ८८ ४५
 धारायज्ञौच्चा१ध्वाश्रायि । भाजाचौह्वोऽ । नाया
 ५ १ १ १ १११
 ६ । हाउवा । तिगव्ययूः । उपार३४५(३) ॥ १० * ॥[१९]

१८८ १
 ॥ चौतन्त्वाङ्गीसामाः ॥ अभीनोवा । जसाश्तमाम् ।
 १ १ १ १ १११ १ १ १
 रथायिमष्टीश्वताऽ । ए७ । स्वृक्षमा । इन्दोसहावस्था

* च० ना० १८प्र० १८० १०षा० । + “अग्रकलाह्वी साम”—इति० ष० पु० पाठः ।

१ १२२ १ १ १ १
 ३ । ए३ । णसमा । तुवायिद्युम्नाश्विभाष । ए३ ।

१२२
 सहमा(१) ॥ ८ * ॥ [१४] १६

अथ छत्रीयसूक्ति—

प्रथमा ।

११ ११ १२२ ११११ १ १ १ ११ ११
 पवखसोममचांत्समुद्रः पितादेवानां विश्वाभिधाम ॥ ११ ॥

हे “सोम ! ” “महान्” “देवेभ्यो” दीप्यमानत्वेन महत्व-
 युक्तः, “समुद्रः” समुन्दनः यस्मात् समुद्रवन्ति तादृशः, “पिता”
 सर्वेषां पालयिता त्वं “देवानां” “विश्वा” विश्वानि सर्वाणि
 “धाम” धामानि शरीराणि “अभिमि” लक्ष्य “पवख” चर ॥ १ ॥

अथ हित्रीया ।

१११ ११२ ३११ ३११ ६१८ १८११ १
 शुक्रः पवखदेवेभ्यः सोमदिवे पृथिव्यैश्च प्रजाभ्यः ॥ २ * ॥

हे “सोम ! ” “शुक्रो” दीप्तः त्वं “देवेभ्यः” देवार्थ
 “पवख” चर । किञ्च “दिवे पृथिव्यै” च यावापृथिवीभ्याच्च
 ततः “प्रजाभ्यः च” “शं” सुखं कुरु ॥
 “प्रजाभ्यः”-“प्रजायै”—इति पाठो ॥ २ ॥

* ज्ञ० आ० १६प्र० २४० ८सा० ।

† ज्ञ० आ० ५, १, ५, १ (१भा० ८०३४०) = ज्ञ० बे० ६, ५, १०, ४ ।

‡ ज्ञ० बे० ०, ५, १०, ५ ।

अथ वृत्तीया ।

११३१ १९२ २११ ३१८ १८ ३ ११
दिवोधर्त्तासिष्ठुकः पौयूषः सत्येविधर्मन्वाजीपवस्तु ॥३*॥१७

हे सोम ! “शक्तः” दीपः “पौयूषः” पातव्यः त्वं “दिवः”
युखोकस्य “धर्त्ता” धारकः “असि”, “वाजी” बलवान् स त्वं
“सत्ये” सत्यभूते “विधर्मन्” विधर्मणि । विविधानि कर्मणि
ऋतिजो कुर्वन्ति यस्मिन् ; यदा, विविधं सोमादि-हविषां धार-
केऽस्मिन्] यज्ञे “पवस्तु” चर ॥ ३ ॥ १७

१८ १९ ११८ १८ १११ १११ १११ १११ १११ १११ १११ १११ १११
॥ धर्मम् ॥ औहोऽवा । औहोऽवा । औहोऽवा ॥
५ ५ ११८ १८ १११ १११ १११ १११ १११ १११ १११ १११ १११ १११
२३४ औहोऽवा । पवस्तुसोममहान्समुद्रातः । पितादे॑२
१८ ११८ १८ १११ १११ १११ १११ १११ १११ १११ १११ १११ १११ १११
वानारविश्वा । उतिवामा॒२३४५ ॥(१) षुकःपवस्तुदेवेभ्य
१११ १११ १११ १११ १११ १११ १११ १११ १११ १११ १११ १११ १११ १११
सोमा॒२३४५ । दिवेप्रथिव्यैश्च्चप्रजाभ्या॒२३४५ः । दिवो
१११ १११ १११ १११ १११ १११ १११ १११ १११ १११ १११ १११ १११ १११
धर्त्तासिष्ठुकः पौयूषा॒२३४५ः । सत्येविधर्मन्वाजीपवस्ता
१११ १११ १११ १११ १११ १११ १११ १११ १११ १११ १११ १११ १११ १११ १११
२३४५ ॥(१) पवस्तुसोमा॒२३४५ । महान्समुद्रातः । पिता
१८ १११ १११ १११ १११ १११ १११ १११ १११ १११ १११ १११ १११ १११
दे॑२वानार॒३४५म् । विश्वाभिधामा॒३४५ ॥(२) षुकः

● छ० च० ०, ५, १० ६।

११११११ १२१२ १२३ ११११ ११२ ११
पवस्तार४४। देवेभ्यः सोमा२३४५। दिवे पृथिव्या१यि।

११८ ११९ ११११ ११२२११ १११३ १११४
शक्तप्रचाभ्यार३४५ः । दिवोधर्त्तर्सीर३४५ । शुक्रःपीयू

१११ ११२ ४१ २८१८ १३ १११
षात्त्र३४पुः। सत्येविधर्मा१न्। वाज्रीपवस्तार३ ४५।

१८ औहोऽवार । १९ औहोऽवार३४ औहोऽवा । २० । धर्मा

੨੯੪੫(੩) || ੬ * || [੧]

१८ २१ २१०२१८२११३१ १९ १५२। महान्तमुद्दिः पितादेवानार२४५८। बायश्चार

२ भारत्यिधा । मा । औरहोवा । होपुई ।

डा.(इ) || च॒ ठ ॥ [२] १७

इति सामवेद्यप्रकाशे उत्तराग्न्यस्य नवमस्थाध्यायस्य

अष्टमः खण्डः६ ॥ ८ ॥

* अ० या० ५प्र० १४० ६सा० ।

† ज० म० २१म० श्व० प्रसा० ।

† ‘यज्ञायज्ञौयमग्निद्वीमसाम,’—इति वि० ।

अथ नवम-खण्डः—

प्रेष्ठं वदति लघाकं सत्तम्,

तत्र प्रथमा ।

११९ १२ १११११ ११
प्रेष्ठं वो अतिथिं स्तुषे मित्रमिव प्रियम् ।

१११११११ १२

अग्ने रथन्न वेद्यम् ॥ ११ ॥

हे “अग्ने ! ” “वः” त्वा [पूजार्थे बहुयचनम्] “स्तुषे” सोमि अहमुश्ननेति शेषः । कौटृशम् ? प्रेष्ठम् ? अग्नाकं स्तोतृशां धन-दानेन प्रियतमम् । “अतिथिं” सर्वेरतिथिवत् पूज्यं [यहा, अत सातत्यगमने (भा० प०) ऋतव्यस्ति (उ० ४,२)]—इत्यादिना अतेरिथिन् । सततं देवानां हविः प्रदातुं गच्छन्तम्] “मित्रमिव” सखायमिव “प्रियं” स्तोतुः प्रौष्णनकरं “रथं न” रथमिव “वेद्यं” वेदो धनं धन-हितं साभ-हेतुं [यथा स्वाभिमत-लाभाय आश्रयते धन-लाभ-हेतुं रथम् ; यहा, यथा रथेन धनं लभते तद्वत् स्तोतारोऽनेन धनं लभते, ताहृथ-धन-लाभ-कारणम्] । हे अग्ने ! तस्मै हितं वेद्यं त्वा कर्म-सिध्धर्थम् अहं स्तोता स्तोमीति सम्बन्धः ॥

“अग्ने”—“अग्निम्”—इति पाठो ॥ १ ॥

* इदाबोमुक्त्यसामानि भवति औश्नं प्रथममुक्त्यम्—इति वि० ।

† इ० भा० १, १, १, ५ (१भा० १००प०) = उ० वे० ६, ६, ५, १ =
७० वे० १५, ११ ।

अथ हितौया ।

१११ १२ १ १११ ११२ १२
कविमिवप्रश्नस्य यन्देवासद्गतिहिता ।

१२ १३ ११
निमत्तं धादधुः ॥ २ * ॥

हे “देवासः” देवाः इन्द्रादयः! “यम्” अग्निं “मर्त्तरसु”
मनुषेषु “इति” वस्त्यमरण-प्रकारेण “हिता” हिधां
“न्यादधुः” गार्हपत्याहवनीयाकल्पेन हिधा निहितवन्तः।
तत्र हृष्टान्तः—“कविमिव” “प्रशंस्य” प्रशंसनार्हं क्रान्त-कर्मणं
पुरुषं यथा हिधा कार्यद्वये अन्यो नियोजयति तद्वत् [यदा
हिति पृथिव्यां च निहितवन्तः, भूमौ तु हविराहरणार्थं दिवि तु
हविः प्रदानार्थमिति हैधं निधानं क्रतवन्तहृत्यर्थः]। तमन्ति
स्तुषे इति पूर्वण सम्बन्धः ॥

“प्रशंस्य”—“प्रचेतस्”—इति पाठौ ॥ २ ॥

अथ लृतौया ।

११ १११ १११ १ ११८ ११
त्वं यविष्टदाप्तुषोन्तुः पाज्ञिष्टणुच्छीगिरः ।

१२ १११ ११८ ११
रक्षातोकमुतन्मना ॥ ३ ♀ ॥ १८

● ए० वे० ६, ६, ५, १।

† ‘हिता नाम इति’—इति वि० ।

‡ ए० वे० ६, १, ५, १।

हे “यविष्ट” युवतम् ! [यदा, योतेस्तुजन्तस्य इष्टनि॑
रूपं देवानां इविषां मिश्रयितृतम् !] इन्द्र ! त्वं “दाशुषः”
इविर्दत्तवतः “नृन्” कर्मणां नेतृन् यजमानान् “पाहि” धनानां
दानेन रच [नृःपाहौत्यत्र संहितायां “नृन्पे (८, ३, १०)”]—
इति नकारस्य इत्यम्, “अशानुनासिक (८, ३, २)”—इति
पूर्वस्यानुनासिकः । किञ्च, “गिरः” त्वद्विषयाः स्तुतौ:
“मृणहि”+ अवहितः सन् मृण । “उत्” अपिच “ब्रह्म”+
आबनैव “तोक्तम्” अस्मद्दौयं “तनयं” पुत्रं “रच”+ पालय
[अनेति सर्वत्र सम्बन्धते—आबना स्वयमेव रच, त्वदन्यं
पालयितारं न विन्दामः त्वमेवास्मद्दौयम् ॥

“ଶୁଣୁଛୀ”-“ଶୁଣୁଧି”—ଦୂତ ପାଠୀ ॥ ୩ ॥ ୧୮

॥ गायत्रैश्वर्णम् ॥ प्रेष्ठंवाः । अता २३ यिथीम् ।
 १८२ स्तौषिमित्रम् । इवप्रारक्षयाम् । अग्निविराक्षयाश्म । ना
 वारक्षाहृष्टयिदारक्षयोर्द्वायि ॥(१) कविमिवा । प्र
 १८३ शस्त्रारक्षयाम् । यान्देवासः । इतिद्वारक्षयिता । नि

* “ଗୁରୁମୁଦ୍ଦସି”—ରୂପ ପାଠ ୫, ୩, ୫୯ ।

† “मधुची”—हति दीर्घः संस्कारायाम् ।

‡ “सम्मी वाङ्गादेरात्मनः”—इति पा० ६, ४, १४१ ।

“**१ संवितावान् “रक्षा”**—दीर्घान्नः, तत्र ह्यस्ति इति दीर्घः।

मात्तीश्येऽ । षूवा॒र॒ङ्गा॒ङ्गयि॑ । दा॒र॒ङ्गधो॒ङ्गा॑ ॥(२)
 तुवंयवायि॑ । ष्टदा॒ग्न॒र॒षाः । नृ॒डपा॒हिष्ट॑ । षु॒चीगा॑
 श्यिराः । र॒क्षा॒तो॒श्का॒र्म् । ज्ञा॒र॒ङ्गा॑ व॒४॒ इयि॑ ।
 त्वा॒र॒ङ्गनो॒ङ्गायि॑ ॥ ११० ॥ [१] १८

अथ लृचामके हितीय-सूत्रे—

प्रथमा ।

११ ११९
एन्द्रनोगधिप्रियसचाजिदगोङ्गा ।

११८ ११२ ११८ ११८ ११९ ११९
गिरिन्विश्वतःपृथुःपतिहिंवः ॥ ११० ॥

हे “प्रिय” स्तोतृणां प्रीणनकर ! “सचाजित”[‡] महता॑
शत्रूणां जेतः ! हे “गोङ्गा” केनापि गुहितुमशक्य ! “इन्द्र !”
“गिरिन्व” पर्वत इवणा “विश्वतः” सर्वतः “पृथुः” पुष्टुतमः
“हिंवः” सर्वस्य “पतिः” ईश्वरस्वं “नः” अस्तान् “आगधि”
आगच्छ ॥

* छ० भा० ५प्र० १ष्ठ० ११८ा० ।

† छ० भा० ५, १, १, ३ (१भा० ८०७प०)=छ० वे० ६, ७, १, ४ ।

‡ ‘सदाजित—सदाजेता’—इति वि० ।

¶ ‘गिरिन्वेषः अन्तरिक्षायापि अथवा विरयः पर्वताः—इति वि० ।

“प्रियसचाजिदगोद्धः”-“प्रियः सचाजिदगोद्धः”—इति पाठौ,
“विश्वतः मृणु”#—“विश्वतसृष्टुः”—इति च ॥ १ ॥

अथ हितीया ।

११८ १२ १२ १११ १२
अभिहिसत्यसोमपाऽभेवभूथरोहसौ ।

१८ १२ ११३ १८ १८ ३१
इन्द्रासित्युतोवृधोपतिहिंवः ॥ २ ॥

हे सत्य ! “सोमपाः” सोमस्य पातः ! “इन्द्र !” यस्त्वम्
“उभे” “रोहसौ” वावापृथिव्यौ “अभि वभूथ” सामर्थ्येनाभि
भवति स लं “मृत्यतः” सोमाभिषदं कुर्वतः यजमानस्य “हृधः”
वर्धकः “अस्ति” । “हिवः” सर्वगस्यापि “पतिः” ईश्वरोऽसि ॥ २ ॥

अथ छतीया ।

१८ १९ १ १११ १ ११८ १२
त्वश्चिशश्वतीनामिन्द्रदत्ताः पुरामसि ।

११७ १ १११ १९ १८ १२
हन्तादस्योर्मनोवृधः पतिहिंवः ॥ ३ ॥ १८

● नेपपाठः अविद्युपलभते ।

+ आ० वे० ६, ७, १, ५ ।

‡ “बर्ता”—इति मु०-पाठः साधवस्यत्वं परं बड़ुस्तकविरोधात् पदादि-
पन्त्रेऽपि एवमदर्शनात्प्रेक्षीयरप ।

¶ आ० वे० ६, ७, १, ६ ।

हे “इन्द्र !” “त्वं” “शत्रुतोनां” वहीनां “पुरां” शत्रुनग-
रीणां “धर्त्ता असि हि” दारयिता भवसि स्तुलु । किञ्चि
“दस्योः” हृथाकालस्योपचेपयितुरस्तुरस्य “हत्ता” असि घातको
भवसि “मनोः” मनुष्यस्य यागादि कुर्वतो “हृधः” वर्षकशासि ।
“दिवः” स्वर्णस्यापि “पतिः” ईश्वरोऽसि ॥ ३ ॥ १९

॥ साम्बर्तम् ॥ एन्द्रनोऽग्निधिप्राया । साच्चाजित् ।

अगोऽशायौ । होश्वा । गिरायिर्ज्ञवौ । होश्वा । श्व
ताः । पार्यूरूपैऽशौहोवा ॥(१) अभिहिसारत्यसोमा
याः । जमेवभू । थरोदासौ । होश्वा । इन्द्रासि
सौ । होश्वा । न्वतः । वारङ्गार॒ इ॑४शौहोवा ॥(२)
तुव॒हिशारश्वतायिनाम् । आयिन्द्रदर्त्ता । पुरामासौ ।
होश्वा । इन्तादस्यौ । होश्वा । मनोः । वारङ्गार॒
१४शौहोवा । पतिर्द्विवाः(३) ॥ १२ * ॥ [१] १९

* ख० ज्ञा० ५प्र० १ष्ठ० ११ष्ठा० ।

अथ छचामके छतोय-सूत्रो*—

प्रथमा ।

२२ ११८ २२११८ १८ १

पुरामिन्दुर्युवाकविरमितौजाअजायत ।

१६ १२३१२ ३२ १११ ३२

इन्द्रोविश्वस्यकर्मणोधर्त्तावाजीपुरुषुतः ॥ १ ॥

अथम् “इन्द्रः” उच्चमान-गुणयुक्तो “अजायत” सम्बन्धः । कौटुगगुणकः? इति तदुच्चते—“पुराम्” असुर-पुराणं “भिन्दुः” भेत्ता “युवा” कदाचिदपि बली-पलितादि-वार्षक्य-रहितः “कविः” मेधावी “अमितौजाः” प्रभूत-बलः विश्वस्य कर्मणः छत्त्वस्य ज्येतिष्ठोमादेः “धर्त्ता” पोषकः “वज्री” यजमान-रक्षणार्थं सर्वदा वज्रयुक्तः “पुरुषुतः” बहुविधे तत्त्वकर्मणि खुतः ॥ भिन्दुः—भिदिर् विदारणे (र० प०), कुरित्यतुष्टसी “ए-भिदि-श्चिद-श्चिद-धृषिभ्यः (उ० १, २३)”—इति कु-प्रत्ययः, तस्य “कृत्स्युभ यथा (३, ४, ११७)”—इति सार्वधातुका-सञ्ज्ञायां “रधादिभ्यः श्रम् (३, १, ७८)” मित्तादख्याद्वचः परो भवति, “श्रसीरक्षोपः (६, ४, १११)” अनुस्तार-परस्परशौर्णी “अचः परम्पिन् पूर्वविष्ठौ (१, १, ५७)”—इति प्रातस्य साक्षिवद्वावस्य “न पदान्तेत्यादिना (१, १, ५८) निषेधः । शुवा—यु मित्रणा-मित्रणयोः (अदा० प०) “कनिन्दुष्टितचिराजिधक्षिद्यप्रति-

* ‘मार्हतं साम’—इति वि० ।

† द० चा० ४, १, २, ८, (१८० ७२१८०)=द० व० १, ११, ४ ।

दिवः (उ० १,१५४)*—इति कनिन् नित्यादायुदात्तः (६, १, १८७) । कविः—कु शर्वे (अदा० ४०) “अचइरिति(उ० ४, १३८) इः प्रत्ययस्त्रः (३, १, ३) । अमितः—अमित-शब्दस्याव्ययपूर्व-पदप्रकृतिस्त्रम् (८, २, १) “बहुत्रो हो पूर्वपदप्रकृतिस्त्रत्वेन” तदेव ग्रिष्मते । विष्णवस्य—“अशूप्रुषील्यादिना (उ० १, १४८) कन्, नित्या-दायुदात्तः (६, १, १८७) । कर्मणा—अन्ये भ्योऽपि दृश्यन्ते (३, २, ०५)*—इति मनिन् नित्यस्त्रः (६, १, १८७) । धर्त्ता—ठच्, कित्यादन्तोदात्तः (६, १, १६५) । वज्रौ—मत्वर्थीय इनी (५, २, १२२), प्रत्यय स्त्रः । पुरुष्टुतः—“स्तुतस्तोमयोऽच्छन्दसि (८, ३, १०५)*”—इति षत्वम् बहुषु प्रदेशेषु स्तुतः “थायघञ्जकाज-विचकाणाम् (६, २, १४४)*”—इत्यन्तोदात्तत्वम्, वृत्तीया-समासे हि थायादिस्त्ररापवादः, “हृतीया कर्मणि (६, २, ४८)*”—इति पूर्वपदप्रकृतिस्त्रः स्यात् ॥ १ ॥

अथ द्वितीया ।

११९३ ११११ १११
त्वंवलस्यगोमतोवावरद्विवो बिलम् ।

१३१८ १८ १११
त्वान्देवाचभिभ्युषस्तुज्यमानासआविषुः ॥ २ # ॥

[वलनामकः† कषिदसुरो देवसम्बन्धिनीर्गा अपहृत्य कम्भिषिद् बिले गोपितवान् तदानीमिन्दस्तुषिलं समाहृत्य

* उ० ३० १, ११, ५ ।

† ‘वलोनाम दाववः, तमसापिधाव आचौत’—इत्यादि च० ।

तथा द विलाद् गाः निः सारथामास, तदिदमुपाख्यान मिन्द्री
बलस्य बलमौर्णैदित्यादि ब्राह्मणेषु मन्त्रान्तरेषु च प्रसिद्धम्,
तदेतदृदि निधायायं मन्त्रः प्रवर्तते—] हे “अद्रिवः” वज्रयुक्तेन्द्र !
त्वं “गोमतः बलस्य” गोभिर्युक्तस्य बलनामकस्यासुरस्य सम्बन्धि
“विलम्” “अपावः” स्व-सैन्य-मुखेनापात्रतवानसि । तदानीं
“तुम्बमानासः” बलेन हिंस्यमानाः “देवाः” “अविभ्युषः” त्वह-
यथा रक्षया बलादभीताः सत्तः “त्वामाविषुः” प्राप्तवत्तः ।
अपेत्यस्य निपातत्वादाश्युदात्तत्वम् (फि० ४, १२) । अवः—हृष्टवरणे
(स्वा० उ०), सङ्घसिप्, “इतश्च लोपः (३, ४, ८७)”, “स्वादिभ्यः
श्रुः (३, १, ७३)”, तस्य बहुलश्छन्दसि (२, ४, ७६)”—
इति लुक्, गुणो रपरत्वम्, हल्डगादि-लोपः, विसर्जनीयः, अडा-
गमः । अद्रिवः—अद्रिरस्याद्योति मतुप्, “छन्दसीरः (८, २,
१८)”—इति बत्वम्, सम्बोधने “उगिदचामिति तुम् (७, १, ७०),
हल्डगाप्-संयोगान्त-लोपो, “मतुवसो रुः सम्बूद्धो छन्दसि (८, ३, १)”
—इति इत्यम् । बिलं—“न विषयस्यानिसत्तस्येत्युदात्तत्वम्
(फि० २, ३) । अविभ्युषः—जि भौ भये (जुहो० प०) लिङ्गः, द्विर्भावः,
अभ्यासस्य छस्त्र-जश्त्रे,* “क्वासु श (३, २, १०७)”—इति लिठः
क्वसुरादेशः, क्वादिनियमात्, प्राप्त इट् “वस्त्रेकाजाहसाम्
(७, २, ६७)”—इति नियमाविवर्तते, जमि सर्वनामस्थाने-

* “अविभ्युषः”—इति पाढ़सु न सार्वविकः, जर्जन्मुद्रितपुस्तके क-पुस्तके च
“अभिभ्युषः”—इति दर्शनात् ।

इपि व्यत्ययैन भत्वाद् वसोः सम्पुसारणम्, पर-पूर्वत्वम्, “शासि-
बसिष्वसौनाच्च (द, ३, ६०)”—इति षत्वम्, “अच्च श्रु धाति-
त्यादिना (६, ४, ७७) प्राप्तमियडादेशं बाधित्वा “एरनेकाच
(६, ४, ८२)”—इति यगादेशः, नज्ज् समासः, अव्यय-पूर्वपद-
प्रकृतिस्त्ररत्वम् । तु ज्यमानासः—तु जेहिंसार्थात् परस्य कर्मणि
लटः स्थाने शानच्, “सार्वधातुके यक् (३, १, ६७)”—
इति यक् तत्त्वाददुपदेशादुत्तरस्य लसार्वधातुकस्यानुदात्तत्वम्
(६, १, १८६), यक् एव प्रत्ययस्त्ररः ग्रिथते । आविषुः—
अव रक्षणादिषु, अस्माद् गत्यर्थाङ्गुणो फिस्तस्य ‘सिजभ्यस्त्रविदि-
भ्यश (३, ४, १०८)”—इति ज्ञुस्, सिच इडागमः, “आङ्गजा-
दीनाम् (६, ४, ७२)”—इत्याडागमः, आदेश-प्रत्यययोः (द, ३,
५८)”—इति षत्वम् ॥ २ ॥

अथ द्वतीया ।

१ ३ १ १ १ १ १ २ ३ १ ८ १८
इन्द्रमीशानमोजसाभिस्त्रोमैरनूषत ।

१ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १
सहस्रंयस्त्ररातयउत्तवासन्तिभूयसौः ॥ ३ * ॥ २०

“स्त्रोतारः” “ओजसा” बलेन “ईशानं” जगतो नियामकम्
“इन्द्रम्” स्त्रोमैः” दृष्टदादिभिः “अभ्यनूषत” सर्वत्र स्तुवन्ति ।
“यस्य” इन्द्रस्य “रातयः” धन-दानानि “सहस्र” सहस्र-सहस्रो-

* छ० वे० १, १, ११, ८

पेतानि सन्ति “उत वा” अथवा “भूयसीः”* सहस्र-सहस्राकाः
अप्यधिकाः “सन्ति” । तमिन्द्र मिति पूर्वचान्ययः ॥

“स्तोमैः”—“स्तोमाः”—इति पाठौ ॥

इन्द्रम्—“कृष्णम् त्वादिना रन् (८०२,२८), नित्यादायुदात्तः
(६,१,१८७) । ईश्वानम्—लटः शान्त् (३,२,१२४), “अदिप्रभृ-
तिभ्यः शपः (२,४,७२)”—इति धातोरनुदात्तेत्वात् तास्यनुदात्ते-
दित्यादिना (६, १, १८६) शान्तोऽनुदात्तत्वम् । ओजसा—
नविषयत्वादायुदात्तः (फि० २, ३) । स्तोमैः—अर्ति-स्तु-
स्तित्यादिना (८०१,१३७) मन् प्रत्ययः, नित्यादायुदात्तः
(६, १, १८७) । अनूष्टत—ए सुतौ ; “णो नः (६,१,६५),
क्षण्व्यलयेन, भः, तस्य अदर्दिगः, “चुः सित् (२, १, ४४),
अस्य धातोः कुटादित्वेन सिचो छित्याद (१, २, १) गुणा-
भावः, इडंभावस्त्रान्दसः, अडागमः । सहस्रं—“कर्दमादी-
नात्त (फि० ३, ११)”—इति हितीयाच्चरमुदात्तम् । रातयः—
—“मन्त्रे दृष्टेत्यादिना (३,३,८६) त्रिनउदात्तः । उत—प्रातिप-
दिक्ष-स्वरः (फि० १, १) । वा—चादिरनुदात्तः (फि० ४, १६) । सति—
प्रत्ययाद्युदात्तत्वम् (३, १, ३), “तिङ्गतिङ्गः (८, १, २८)”
—इति निघातो न भवति “यहत्ताचित्यम् (८, १, ६६)”—

* ‘भूयसीः रातचरत्यनुष्टते’—इति वि० ।

इति प्राणिवेष्टात्, सहि व्यवहितेऽपि भवतीत्युक्तम् । भूयसीः—
सहस्रादतिशयेन बहुगः भूयस्यः, अच विभक्तस्य सहस्रस्स सर्वधि-
वलात् उपपद्म-प्रतीतेर्दिवचनं विभज्योपपदे तरबीयसुना-
विति बहुशब्दादौयसुन्, “बहोर्लोपो भू च बहोः (६, ४, १५८)” —
इति इकार-लोपः, बहोर्भूइत्यादेश्च, ईयसुनो निष्वादाद्युदा-
त्तम्, “उगितय (४, १, ६)” — इति छौप् ॥ ३ ॥ २०

१८ १२०५८५ १ ८८९

॥ मारुतम् ॥ पुराञ्चिदुयुवाकवीः । अमितैजाच
 १८ १ १ ८ १ १२३ ४
 जायारश्ता । आयिन्द्रोविश्वाः । स्थाकम्रार॒३४षाः ।
 १ १ १ ३ ५ ४ ५
 धर्ता । वाच्चौवाचो॒३४वा । पुरुषूषुताः ॥(१) तुव
 १२३४८५ १८ ११८ १ १८
 म्बलस्यगोमताः । अपावरद्विवार॒३यिलाम् । द्ववा
 १८ १ १ ४ १ १ १
 न्देवाः । आविभ्यू॒३४षाः । तुञ्चा । मानौवाचो॒३
 ५ ४ ५ १८१८३४८५ १ ८
 ४वा । सच्चापूविषूः ॥(२) इन्द्रमीश्वानमोजसा । अभिन्नो
 ११८ १ १ १ १ ११३ १ १
 मैरनूषा॒३ता । साहस्रभाः । स्थाराता॒३४याः । उता ।
 १ १ १ १ १ १ १
 वासौवाचो॒३४वा । तिभूपूयसीः । होपूई । डा(३)॥१३#॥

* अ० गा० ५ प्र० १ अ० ११ चा० ।

॥ महावैश्वामित्रम् ॥ हयायि । हयाह । ओहा
 ओहा । हयायि । हयाह । ओहाओहा । हयायि ।
 हयाह । ओहाओहा । पुराभिन्दूः । युवाकावीरः ।
 अमितौजाः । अजायातारः । इन्द्रोविश्वा । स्वकर्मा
 णारः । धर्मावज्ञी । पुरुषुतारः ॥(१) तुवम्बला । स्व
 गोमातारः । अपावरा । द्रिवोवायिलारम् । तुवा
 न्देवाः । अविभ्यूषारः । तुज्यमाना । सच्चावायिषुर ॥(२)
 इन्द्रमौजाः । नमोजासारः । अभिस्तोमैः । अनूषाता
 रः । सद्वस्त्रया । स्वरातायारः । उतवासा । तिभूया
 सीरः । हयायि । हयाह । ओहाओहा । हयायि ।
 हयाह । ओहाओहा । हयायि । हयाह । ओहाओ

* “वैश्वामित्रम्”—इति ख० पु० पाठः ।

हा । हो ४ इडा । हो ४ इडा । हो २ ३ ४ पुर्वे ।
 डा(३) ॥ २० * ॥ [२] २०

इति सामवेदार्थप्रकाशे उत्तरायन्यस्य नवमस्याध्यायस्य
 नवमः खण्डः ॥ ६ ॥

वेदार्थस्य प्रकाशेन तमो हार्द्दिनिवारयन् ।
 पुमर्थांश्चतुरो देयाद् विद्यातीर्थ-महेश्वरः ॥ ६ ॥

॥ इति पञ्चमस्यार्थः प्रपाठकः ॥

इति श्रीमद्राजाधिराज-परमेश्वर-वैदिकमार्गप्रवर्त्तक-
 श्रौतीर-बुक्त-भूपाल-साम्भाज्य-धूरन्धरेण सायणा-
 चार्येण विरचिते माधवीये सामवेदार्थ-प्रकाशे
 उत्तरायन्ये नवमोऽध्यायः ॥ ६ ॥

* अ० मा० २२प्र० २४० १०सा० ।

† ‘पञ्चमस्यः समाप्तम्’—इति वि० ।

‡ ‘पञ्चमस्य प्रपाठकस्य प्रथमोऽध्यायः समाप्तः’—इति वि० ।

यस्य निःश्वसितं वेदा यो वेदेभ्यो, खिलं जगत् ।
निर्धमे तमहं वन्दे विद्यातौर्ध्व-महेश्वरम् ॥ १० ॥

॥ अथ दशमोऽध्याय आरभ्यते* ॥

तत्र,

अक्रान्तसमुद्रइति लक्षात्मकं प्रथमं सूतम्,

तत्र प्रथमा ।

१२ २१ २२ १८ १८
अक्रान्तसमुद्रःप्रथमेविधर्म
 ४ १२ ६ १८ २८ ६ २
ज्ञानयन्प्रजाभुवनस्यगोपाः ।
 १२ ३ २ १ १ २ १ ३ १ २
वृषापवित्रे अधिसानोचव्ये
 ११ ८ १८ ६ १८ १८
वृषत्सोमोवावृधेस्वानोचद्विः ॥ १० ॥

“समुद्रः” [यस्मादापः सन्द्रवन्ति स समुद्रः] अपां वर्षकः,
“गोपाः” स्वामित्वेन सर्वस्य रक्षकः सोमः “प्रथमे” विस्तृते “भुव-

* ‘इदानी॒ नवमस॒ष्ठः अष्टाचत्वा॑ रिंश्चमु॒च्छते । तत्र च ब्राह्मणेन गायत्र-प्रथमीनां
सामार्थ्यसूत्रम्’—इति चिं ।

† २० चाप० ६, १, ४, ० (२मा० १११४०) = चाप० च० १०, ४, १८, ५।

नस्य” उदकस्य “वि धर्मन्” विधारकेऽन्तरिक्षे प्रजाः “जनयन्” उत्पादयन् “अक्षान्” सर्वमभिक्रामति [क्रमते लुङ्गि तिपीडभावे हृष्टो च क्षतायां सिज्जोपे मकारस्य “मीनोधातोः (८, २, ६४)” —इति नकारे रूपम्] ; “हृषा” कामानां वर्षिता, “स्वानः” अभिषूयमाणः, “अद्रिः” आदरणग्रीलः, “सः” सोमः अधिकं “सानो” समुच्छिते अविभवे पवित्रे “बृहत्” प्रभूतं “वह्निं” वर्षते ॥

“गोपा!”—“राजा”—इति पाठौ, “अद्रिः”—“इन्दुः”—इति च ॥ १ ॥

अथ हितौया ।

१ २ ३ २ २ १ २ १ २ १ २ १
मत्स्विवायुमिष्टयेराधसेनो

१ १ ३ १ ८ १ २ १ १ १
मत्स्विमिचावरुणापूयमानः ।

२ ३ २ ३ १ १ २ १ २ १ २ १
मत्स्विशङ्खेमारुतमत्स्विदेवान्

३ १ १ ३ १ १
मत्स्विद्यावपूयिवीदेवसोम ॥ २० ॥

हे सोम ! त्वं वायुं “मत्स्वि” मादय । किमर्थम् ? “नः” अस्माकम्^१ “इष्टये” ईषणीयाय अन्नाय “राधसे” धनाय च । तथा पवित्रेण पूयमानस्त्वं “मिचावरुणा” मिचावरुणौ च

* श० ६० ७, ४, १६, २ ।

† ‘नः—अस्माभ्यम्’—इति विं.

“मस्ति” तप्यथसि । किञ्च “मारुतं” महता स्वभूतं शब्दो
वस्तु मस्ति । तथा “देवान्” इन्द्रादीन् “मस्ति” हर्षय ।
हे “हेर” स्तोतव्य ! हे सोम ! “द्यावापृथिव्यो” च “मस्ति”
मारुत । एतान् हर्षयुग्मान् वात्वा अस्त्रभ्यं धनं प्रयच्छेत्यर्थः ॥
“राधसेनः”-“राधसेच”—इति पाठो ॥ २ ॥

अथ वृत्तीया ।

११२ २८ १११ १
महत्सेनामोमहिषश्वकारा

१८ ०८ ३१
पायद्गुभीवृणीतदेवान् ।

११३ २३ ११ ११२
अटधादिन्द्रेपवमानशोजो

१८ ३१ ११ ११२
जनयत्कर्योऽयोतिरिन्दुः ॥ ३ * ॥ १

“महिषः” महान् पूज्यो वा सोमः “महत्” प्रभूतं तत् कर्म
“कार” अकरोत् । किन्तत् कर्म ? “मपां गर्भः” उदकानां
गर्भभूतः [जनयिण्वत्वाज्जन्यत्वाच्च] “सः” सोमः “देवान्” “आ-
हुषीत” समभजत—इति यत् तत् ज्ञातवानिति । किञ्च, “पव-
मानः” पूयमानः सोमः “शोजः” तत्पानेन जन्यं बलम् “इन्द्रे”
“अदधात्” । तथा “इन्दुः” “सूर्यः” “ज्योतिः” तेजः “अज-
नयत् ॥ ३ ॥ १

* ए० आ० ६, १, १, ४ (१८० १४५७०) = ए० च० ०, ४, १६, १ ।

॥ चाउङ्गवायिवासिष्ठम् ॥ चायि । उङ्गवायि । अ
क्राण्ड४चौहोवा । समू । द्रावःप्रथ । मेविधर्मान् । अ
नाण्ड४चौहोवा । यग्ना । जातभुव । नस्यगोपाः । वृ
षाण्ड४चौहोवा । पवायि । चेत्प्रधि । सानोचव्यायि ।
वृषाण्ड४चौहोवा । सोमो । वावृधे । स्वाण्ड४३ । नोर
आपूद्राद५पूर्वयिः ॥(१) मत्साण्ड४चौहोवा । वायूम् । इष्ट
येराधसेनाः । मत्सा३चौहोवा । मित्रा । वरुणा ।
पूर्यमानाः । मत्साण्ड४चौहोवा । शर्वी । माहसम् । म
स्मिदेवान् । मत्साण्ड४चौहोवा । द्यावा । पृथिवी । दा
श्ट५यि । वाण्सो५माद५पूर्व ॥(२) महाण्ड४चौहोवा । त
त्सो । मोऽमहि । षष्ठकारा । अपाण्ड४चौहोवा । व
ज्ञा । भोऽपृष्ठ । षीतदेवान् । अदा३४चौहोवा । धा

११ ३४५ १
 दायि । द्वे॒ इपव । मान॒ घोजा॑ः । दायि । उज्ज्वायि ।
 ११ ३८४५ १ ३८१८ १
 अजा॒ इ४ अौहोवा । नवात् । दरिये । अ॒ यो४३ । तौ
 १
 श्राप॒ यिन्दू६ पूर्वः(३) ॥ १ * ॥ [१]

१२ ८ ९ ८
॥ महासामराजम् ॥ द्वाडशोवाऽशायि । आक्रान्
समुद्राश्चपा । थमेष्वीङ् । धर्मार॒श्च४५८न् । अनवन्द्वजा
१२ ८ ९ ८ १२ ११११ १२ ८ ९ ८
श्भू । बनाहस्याश । गोपा॒श्च४५४ ॥(१) वृषापविचेऽशा ।
१२ ८ ९ ८ १२ ११११ १२ ८ ९ ८
धिसाश्वनोऽ । अव्याश्च४५५यि । वृत्तसोमोऽशा । वृषे
१२ ८ ९ ८ १२ ११११ १२ ८ ९ ८
सू॒श्वाश । नोष्ट्राश्च४५६ ॥(१) मत्सिष्वायू॒श्मायि । द्वृषे
१२ ८ ९ ८ १२ ११११ १२ ८ ९ ८
राश्वाश । सेनाश्च४५७ । मत्सिमिचाश्वा । खण्णपू॒श्वा
१२ ८ ९ ८ १२ ११११ १२ ८ ९ ८
श । माना॒श्च४५८ । मत्सिश्वैर्धिमा । दृत्तमाश्वसीङ् ।
१२ ८ ९ ८ १२ ११११ १२ ८ ९ ८ १२ ८ ९ ८
देवानश्च४५९ । मत्सिष्वायौश्वा । थिवीदेश्वाश । सो
१२ ८ ९ ८ १२ ११११ १२ ८ ९ ८ १२ ८ ९ ८
माश्च४५१ ॥(१) मत्सिष्वायौश्वा । हिष्वाश्वा । कारा

* क्र० ना० १३०८० १४०१७०।

१११ १२ ५ १ १ १ १२१ १११
 ४३४५ । अपांयद्वभीर्इच्चा । वृणीशताऽ । देवाऽ॒३४५८न् ।
 १२ ५ १ १ १ १ १२१ १११ १२
 अदधादिन्द्रे॒॑३४५८ । वमाऽनाऽः । ओजाऽ॒३४५८ । चा
 र १ १ १ १२१ १२१ १२१ १२१
 उहोवाऽ॒३४५८ । अजनयत्वृहरौ । येज्यो॒॑३४५८ । इ॒३४५८
 १११
 न्दाऽ॒३४५८(३) ॥ ५ * ॥ [२]

॥ वैश्वज्योतिषोत्तरम् ॥ चाउहोवाऽ॒३४५८ । अक्रा
 गत्समुद्गः प्रथमे॒॑३४५८ विधर्मन् । जनयन्प्रजाभुवना॒॑३४५८
 गोपाः । वृषापविच्चे॒॑३४५८ नोच्चव्यायि । बुहत्सो॒॑३४५८
 मोवावृधेस्त्वा॒॑३४५८ नोच्चद्रायि । नोच्चाप्द्रात् ॥(१) मत्सि॒॑३४५८
 वायमिष्टयेरा॒॑३४५८ ध सेनः । मत्सिमिचावरुणापू॒॑३४५८ यमा॒॑३४५८
 नः । मत्सिशङ्कर्माहतमा॒॑३४५८ त्सिदेवान् । मत्सिद्यावा॒॑३४५८
 पृथिवीदे॒॑३४५८ वसो॒॑३४५८ मात् ॥(२) महत्तत्सोमो॒॑३४५८
 महिषा॒॑३४५८ अकारम् । अपांयद्वभीर्चिवृणी॒॑३४५८ तदेवान् ।

* क० ना० २१प्र० २४० ५सा० ।

१ ८ ९ ११८ ४ १२ ८ ९
अदधादिन्द्रेपवमा ३४३ नचोजाः । हाउहीवाऽहायि ।

८ ८ ११५ ४
अजनयत्वय्येज्यो ३४३ तिरिन्दुः । तिरा ५ यिन्दाउ ।

वा(३) ॥ ८ * ॥ [३]

॥ वात्सप्रम् ॥ छोई॒र् । ६ । अक्रान्तसमुद्रःप्रथ । मे
विधार्मा॑रन् । धार्मा॑रन् । धार्मा॑रन् । जनयन्प्रजा॑
भुव । नस्यगोपा॑रः । गोपा॑रः । वृषापविच्च अधिसा॑
नोआव्या॑रयि । आव्या॑रयि । आव्या॑रयि । वृहत्सो॑
मोवाष्टुधेचुवा । नोआद्रा॑रयि । आद्रा॑रयि । आद्रा॑
रयि ॥(१) मृत्सवायुमिष्टये । राधसेना॑रः । सेना॑र ।
सेना॑रः । मृत्समिचावरुणा । पूयमाना॑रः । माना॑
रः । माना॑रः । मृत्सशब्दीमारुतम् । मृत्सदेवा॑र
न् । देवा॑रन् । देवा॑रन् । मृत्सद्यावापृथिवी । देव

सोमार् । सोमार् । सोमार् ॥(२) महत्सोमोम
 चि । षश्कारार् । कारार् । कारार् । अपावङ्ग
 भीच्छृ । णीतदायिवारन् । दायिवारन् । दायिवा
 रन् । अदधादिन्द्रिपव । मानशोजारः । शोजारः ।
 शोजारः । अजनयन्द्यर्यज्यो । तिरायिन्दुरः । आ
 यिन्दुरः । आयिन्दुरः । होईर । २ । शोयार् । वा
 ४३४ शोहोवा । ई॒र३४५(३) ॥ ८ * ॥ [४] १
 अष्टैषदेवइति दग्धर्चं हितीयं सूक्तम्,
 तत्र प्रथमा ।

१११५८ १२ १११
 एषदेवोश्मर्त्यः पर्णवीर्त्वदौयते ।
 ११२ १२३ १२
 अभिद्रोणान्यासदम् ॥ १० ॥

“देवः” शोतमानः “अमर्त्यः” मरण-रहितः “एषः” सोमः
 “द्रोणानि” द्रोणकलशान् “अभि” लक्ष्म “आसदम्” आसत्तुम्

* ऊ० वा० २३प०१च०१८० ।

† ऊ० वे० ६, ७, १०, १।

१० च० १ ख० २ स० २, १] उत्तरार्चिकः ।

२७१

आसदनार्थम् “पर्वतीरित्व”* यथा पक्षी तथा बिगेन “हीयते”
गच्छति ॥

“हीयते”—“हीयति”—इति पाठो ॥ १ ॥

अथ हितीया ।

१२११२३११३ १३१८ २
एषविप्रैरभिषुतोपोदेवोविगाहते ।

१२११ १३१८
दधद्रत्नानिहाश्चुषे ॥ २ ५ ॥

“विप्रैः” मेधाविभिः स्तोषभिः “अभिषुतः” आभिसुख्येन
स्तः “देवः” शोतमानः “एषः” सोमः “हाशुषे” इविष्ट
प्रदाचे यजमानाय “रत्नानि” रमणीयानि धनानि “दधत्”
धारयत् प्रयच्छत् । “अपः” वसतीवरौ: “वि गाहते” प्र-
विश्वति ॥ २ ॥

अथ त्वतीया ।

११८ १८ १२ १२ १२ ११११११११
एषविश्वानिवार्याश्चूरोयन्निवसत्वभिः ।

११
पवमानःसिधासति ॥ २ ५ ॥

* ‘पर्वतीरित्व—पर्वतावित्, पूतिका अर्यवदात् भवति, तथाप्येके अभिष्ट
मिष्टनि तमप्यभिष्टमार्चं पर्वतनं सोमं’—सत्यादि वित् ।

† च० च० ६, ०, १०, २ ।

‡ च० च० ६, ०, २० ३ ।

“पवमानः” पूयमानः “शूरः” वौरः “एषः” सोमः
“विश्वानि” सर्वाणि “वार्या” वरणीयानि धनानि* “सत्त्वभिः”
बलैः “यन्ति च” गच्छन्ति च “सिषासति” अस्मद्दर्थे सञ्चक्षा-
मिच्छति ॥ ३ ॥

अथ चतुर्थी ।

११३१ २ ११२
एषदेवोरथर्यतिपवमानोदिश्यति ।

१११ १११
आविष्कृणोतिवम्बनुम् ॥ ४ ५ ॥

“पवमानः” अरन्नेव सोमो “देवः” “रथर्यति” अस्मद्दीयं
वागं प्रत्यागमनाय रथं कामयतेऽपि ॥

“दिश्यति”—“विश्वस्ति”—इति पाठौ ॥ ४ ॥

अथ पञ्चमी ।

११३१ ११२ १११ १११
एषदेवोविपन्युभिःपवमानच्छतायुभिः ।

१११ १११
हरिर्वाजायमृज्यते ॥ ५ ६ ॥

* ‘वार्या—उदकानि’—इति वि० ।

† अ० वे० ६, ०, १०, ४ ।

‡ ‘रथर्यति—रथर्याति’—इति वि० ।

¶ अ० वे० ६, ०, १०, ५ ।

“पवमानः” चरन् “एषः” “सोमः” “देवः” “विष्णुभिः”
स्तोषभिः “कृतायुभिः” यज्ञ-कामैः सत्य-कामैर्वा^४ “हरिः”
अम्बाहृत “वाजाय” सङ्ग्रामार्थं “मूर्च्छते” सुतिभिरलिप्तिः ॥५॥

अथ घटी ।

१२३२ ३२३२ ३१२
एषदेवोविपाक्तोतिकराण्सिधावति ।

१२ ३१२
पवमानोच्चदाभ्यः ॥ ६ ॥

“विपा” [—अङ्गुलिनामैतत् (निघ० २, ५, ८)] अङ्गुला “कृतः”
भभिषुतः “एषः” सोमः “देवः” “पवमानः” चरन् “च्चदाभ्यः”
केनाप्यहिंसितय सन् “इरांसि” शब्दून् “विधावति” हनुमभि-
गच्छति ॥ ६ ॥

अथ सप्तमी ।

२१४ २१२ ३१८ २८ ३१२
एषदिवंविधावतितिरोरजाण्सिधारया ।

१२ ३१२
पवमानःकनिकादत् ॥ ७ ॥

“धारया” “पवमानः” चरन् “एषः” सोमः “कनिकादत्”
भभिषुयमाणः शब्दं कुवन् “रजांसि” सोकान् “तिरः” तिर-
स्तुपन् यज्ञात् “दिवं” स्वर्गं प्रति ‘विधावति’ ॥ ७ ॥

१ ‘कृतायुभिः—कृतो यज्ञः, तं युज्ञति कृतायवः कृतिभः तौ’—इति वि०।

२ अ० वे० ६, ०, २१, १।

३ अ० वे० ६, ०, २१, १।

चत्वार्षमी ।

११७ ११२ ११८ १ ११
एषदिव्यासरत्तिरोरजाएस्तुतः ।

११ ११
पवमानःस्वधरः ॥ ८ * ॥

“पवमानः” चरण् “एषः” सीमः “स्वधरः” स्वयम्भः
“अस्तुतः” केनाप्यहिंसितम् सन् “रजासि” सोकान्† “तिरः”
तिरस्तुर्बन् यज्ञाद् “दिवं” प्रति “आसरत्” विसरति गच्छति
॥ ८ ॥

अथ नवमी ।

११९ २ ११२ ११३ ११४ ११२ ११
एषप्रलोनजमनादेवोदेवेभ्यःस्तुतः ।

११ ११२
हरिःपवित्रे अर्पति ॥ ८ # ॥

“हरिः” हरितवर्णः “देवः” योतमनः “एषः” सीमः
“प्रलोन” पुराणेन “जमनम्” जगनेन “देवेभ्यः” देवर्णः “स्तुतः”
अभिष्टुतः सन् “पवित्रे” सातुम् “अर्पति” गच्छति ॥ ८ ॥

* श्ल० न० ६, ७, ११, १।

† ‘रजासि—यदी कोकालेदाम् चधकात् चावति’—इति वि० ।

इष च १, १, १०, १ (१८० १६१४०)=श्ल० न० ६, ७, ११, १।

अथ हमरी ।

११२११ ११२४१११११
एष उस्य पुरुष तो ज्ञानो जनयनिषः ।

११२११
धारया पवते सुतः ॥ १० * ॥ २

“एष उ स्तः” एष च स शोमः “पुरुषतः” बहुकर्मा “ज्ञानः”
जायमान एव “इषः” अद्वानि “जनयन्” उत्पादयन् “सुतः”
अभिषुतः “धारया” “पवते” चरति ॥ १० ॥ २

इति सामवेदार्थप्रकाशे उत्तरार्थव्यस्त दृश्यम साधाय स्त
प्रव्रमः ऋषः† ॥ १ ॥

अथ हितौये खण्डे — एवं धियेत्वं इच्छां क्षुद्रम्

तत्र प्रव्रमा ।

११२२१२३ १११२११११
एष धियायात्यप्याश्च रोरथे भिराश्चुमिः ।

११२१११११
गच्छ धिन्द्रस्य निष्कृतम् ॥ १ ३ ॥

* अ० वे० ६, ७, ११, ५ ।

† ‘उत्तो दृष्टव्यः’—इति वि० ।

‡ ‘इदानीमहर्षः’, इदानीं पहुचा भवन्ति, उत्तामुम्भः पहुचः, तृष्ण उत्तमः—
इति वि० ।

¶ अ० वे० ६, ८, ५, १ ।

“एषः” सोमः “शूरः” विक्रान्तः “अणव्या” अङ्गुख्या# अभिभुतः “धिक्षा” कर्मणा अतिगच्छति । कौटशम् ? इति उच्चते — “इन्द्रस्य” “निष्कृतं” स्थानं स्वर्गस्थं प्रति “आशुभिः” शौभ्रगामिभिः “रथेभिः” रथैः “गच्छन्” इन्द्रेण रथेऽवस्थाप्य स्थ-स्थान-गयनाङ्गुखा अभिषूयमाणः सन् होम-द्वारा अन्विंगच्छतीत्यर्थः ॥ १ ॥

अथ हितौया ।

११३२ १ ११३१ २

एषपुरुषियायतेवृहतेदेवतातये ।

११३१ २ ११३१ २

यचान्त्वाससाश्रत ॥ २ ५ ॥

“एषः” सोमः “पुरुष” वहुलं, “धियायते” धियं कर्म इच्छति [धौ-शब्दात् याकारोपजनः(७,१,३६) । यहा हितौयाद्यै द्वतीयो, (१,१,८५)क्षान्दसस्यालुक्] । कस्मै ? “वृहते” महते “देवतातये” यज्ञाय “यज्ञ” यज्ञिन् यज्ञे “असृतासः” असृताः देवाः “आश्रत” आप्नुवन्ति तदर्थम् ॥

“आश्रत”—“आसृत”—इति पाठौ ॥ २ ॥

* ‘चक्षा—सूक्ष्मतमया’—इति विं ।

† ए० व० ६, ८, ५, २।

अथ द्वृतीया ।

२११ २२२ २३१ २२१
एतमृजन्ति मर्ज्यमुपद्रोणेष्वायवः ।

१ २३१८ २८
ग्रचक्राणमाहीरिषः ॥ ३ * ॥

“आयवः” मनुषाः ऋत्विजः “एतं” सोमं “मर्ज्यम्” “उपमृजन्ति” निष्ठीङ्ग्यन्तीत्यर्थः । कुच ? “द्रोणेषु” द्रोणकलभेषु । कौटश्यम् ? “महीः इषः” महाब्यानिः “प्रचक्राणं” कुर्वाणं प्रभूत-रस-स्नाविष्यमित्यर्थः ॥ ३ ॥

अथ चतुर्थी ।

२१११८ २८ ३ १ ३ १ २ ३१
एष हितो विनीयते न्तः शुन्ध्यावतापथा ।

११३२११९
यदौत्तजन्ति भूर्णयः ॥ ४ # ॥

“एषः” सोमः “हितः” निहितिः हविर्बाने “वि नीयते” तस्मात् स्वानात् आहवनीयं प्रति “अन्तः” तयोर्मध्यदेशे “शुन्ध्यावता” शुचिमता “पथा” मार्गेण “यदि” यदा “तुच्छन्ति” प्रथ-चन्ति देवेभ्यः । “भूर्णयः” भरणशीलाः ॥ अध्यर्थादयः ; तदा विनीयत इति समन्वयः ॥

“शुन्ध्यावता”-“शुच्छावता”—इति पाठौ ॥ ४ ॥

* अ० वे० ६, ८, ५, ७ ।

† ‘इषः—चामाः, करमाः, पुराहात्’—इति वि० ।

‡ अ० वे० ६, ८, ५, १ ।

¶ ‘भूर्णयः—भस्त्रशीलाः’—इति वि० ।

अथ पञ्चमी ।

१२३१२ १२३१२३१२
एषस्त्रिभिरीयतेषाजीपुर्वेभिरल्पुभिः ।

२३ १२४ १२
पतिःसिद्धनामवग् ॥ ५० ॥

“एषः” सोमः “हक्षिभिः” अवर्द्धादिभिः॑ सह “ईवते”
गच्छति । कौटुम् एषः ? “वाजी” वेगवान् “शुभेभिः हौसैः
अंशुभिर्विशिष्टः [अववा हक्षिभिरित्येतद्यन्त-विशेषवस्त्रम्] “सि-
क्षुनां” स्वदमानानां रसानां “पतिः” “भवत्” नौयतहति ॥ ५ ॥

प्रथम पाठी ।

३१८ २८ ३१ २९ ११ ३१ ११
एष द्वापराणिदो धुवच्छीते यूथो इवुषा ।

੧੧੮ ੧੨੧੧ ੧
ਨਮਣਾਵਧਾਨਪ੍ਰਯੋਜਸਾ ॥ ੬ ਫ਼ ॥

“एषः” सोमः “शृङ्गाणि” एव शृङ्गवदुक्तानं शून् अभिषेव-
काते “दीधुवत्” भुनोति “यूथः” यूथार्हो यूथपतिः “हृषा”
हृषमः यदा “शिशीते” तीर्थे शृङ्गे भुनोति तदृत्। कौटृशः ?
“ओजसा” बलेन “दृग्मा” दृग्मानि धनानि “दधानः” अस्म-
दर्ढं धारयन् ॥ ६ ॥

* नू. वे० ६, ८, ५, ५।

† ‘इत्याभिः—सुवर्चदस्त्वं विभिः’—इति विं। यहु तो इसी बजारा,
तदाद कात्यायनः—“इत्या भवः पदं कुरुते मत्योरिति (१५, ५, २६)”—इत्यासह-
सम्बेदम् ।

† ४० ये ५, ८, ५, ४ ।

१ ‘पञ्चवचनं द्विवचनस्तु साने द्रुष्टव्यम् प्रकृते’—दूर्लिपि०।

अथ सप्तमी ।

११८ १९ ११९ १८ ११८ १८
एषवसूनिपिब्दनः परुषाययिवाऽचति ।

१२ १९
अवश्यादेषु गच्छति ॥ ७ * ॥

“वसनि” आच्छादकानि रक्षांसि “पिब्दनः” पौष्ट्रयन्^a “एवः” सोमः “परुषा” पर्वणा “चति” अतिक्रम्य “यिवान्” गच्छन् “श्यादेषु” शातनीयेषु रक्षःसु “अव गच्छति”^b ॥
“पिब्दनः”—“पिब्दना”—इति पाठो ॥ ७ ॥

अष्टमी ।

१२३ २७ १२४ १२ ११९
एषमुत्यन्दशक्षिपोहरिण्हिम्बन्तिपातवे ।

१ १२ १९
खायुधम्मादिन्नमम् ॥ ८ ॥ ३

“हरिं” हरितवर्णं “त्वं” तम् “एतम्” एतमेव^c सोमं “दश श्चिपः” दश-सहस्राकां अङ्गुलयः॥ “यातवे” गमनाय**

* अ० च० ५, ८, ५, ६ ।

† ‘पिब्दनः—पिब्दनाः, सोमसूचयाक्षिः’—इति विं ।

‡ ‘बहात् कारेष’—इति विं ।

§ अ० च० ५, ८, ५, ८ ।

|| ‘उ—इति पदपूर्वे’—इति विं ।

|| ‘दशश्चिपः—सर्वसमर्थं चतुर्कः’—इति विं ।

** ‘यातवे—प्राप्तवार्यम्’—इति विं ।

“हित्वन्ति” प्रेरयन्ति । कौटुम्बनेनम्? “स्वायुधं” शोभनायुधं*
“मदित्तमं” मादयित्वतमं रक्षोऽनन्-प्रदर्शनाय स्वायुध-शब्द-
अवणम् ॥

“इदिंहित्वन्तियातवे”-“मृजन्तिसप्तवीतयः”—इति पाठौ
॥ ८ ॥ ३

इति सामवेदार्थप्रकाशे उत्तराचन्द्रस्य दशमस्याध्यायस्य
हितीयः स्वणः ॥ २ ॥

अथ लृतीय-चण्डे--

एषउत्थेति षडूर्चं सुक्तम्,

तत्र प्रथमा ।

११११७ ११८ ३ १९
एषउत्थृष्ट्वारथोव्यावारेभिरव्यत ।

१११२ ३१९
गच्छन्वाज्ञसहस्रिणम् ॥ ११ ॥

“स्यः” सः प्रसिद्धः “एषः” अभिषुतः सोमः “हृषा” वर्षिता
“रथः” रंहण-स्वभावः “अव्यावारेभिः” अवेर्वल्लैः दशापविचेष्ट
“अव्यत” द्रोणकलशं प्रति गच्छति “वाजम्” अवम् “सहस्रिणं”

* ‘स्वायुध—शोभनैर्यज्ञायुधेयुक्तम् चतुरा परद्य-पाद-प्रभृतिभिः’—इति वि० ।

† अ० वे० ६, ८, २८, १ ।

सहस्र-सहस्राक्रं यजमानाय प्रदातुं “गच्छव्” द्वीपकलशं प्रति-
याव्यतेव्यर्थः# ॥

“भवावारेभिरव्यत”-“भवीदारेभिरर्वति”—इति पाठो ॥ १ ॥

अथ हितौया ।

२२ २२५ २२५ १२ १११
एतत्त्वितस्योषणोइरित्तिष्वन्त्यद्विभिः ।

२२ १२ १११
इन्दुमिन्द्रायपीतये ॥ २ १ ॥

“एतम्” “इन्दु” “हर्ति” इरितवर्णं सोमं “तित्वम्”
एतत्त्वितस्य चतुर्प्रे: “योषणः” अङ्गुष्ठयः# “अद्विभिः” अभि-
वय-पात्राणैः “हित्विति” प्रेरयन्ति । किमर्बम्? “इन्द्राय”
इन्द्रस्य “पीतये” पात्राय ॥ २ ॥

अथ हतौया ।

२१ २२५ २ ११४ १११
एषस्यमानुषीष्टाश्ये नीनविलक्ष्यसीदति ।

१२ ३ २४ १ १११
गच्छारोनयोषितम् ॥ ३ १ ॥

“स्यः” सः “एषः” सोमः “मानुषीष्टु” “विलक्ष्य” प्रजासु
“स्येतो न” अनेनइव शीघ्रमागम्य यजमानरूपासु अनुपहेण “आ”

* एव च च चिति ‘च—इति पदपूरवः’—इति विठ० ।

† अ० वे० ६, ८, २२, १—६, ८, २८, २ ।

‡ ‘योषणः—प्रतिजः’—इति विठ० ।

¶ अ० वे० ६, ८, २८, ४ ।

आगत्य “सौदति” । पुनः कद्रव ? “योषितं” “गच्छन्” अभिगच्छन् “जारी न” जार इव [स यथा सङ्केततः तस्याः काम-पूर्णीय-गूढ़-गतिः तद्विद्यर्थः] ॥ ३ ॥

अथ चतुर्थी ।

११७ ३ १ २८ ११८ २८
एषस्यमद्योरसोवचष्टे दिवःशिष्ठुः ।

१८ ३ १३१ २
यद्वन्द्वर्वारमाविश्वत् ॥ ४ * ॥

“स्यः” सः “एषः” “मद्यः” मद्य-निमित्तः “रसः” “अवचष्टे” सर्वमेव पश्यति “दिवः शिष्ठुः” द्युलोकस्य पुचः [तदोत्पन्नत्वात् पुचत्वमस्यां] । “यः” “इन्दुः” दीपः सोमः “वारं” हशापविचम् “आविश्वत्” आविश्वति स एष इति ॥ ४ ॥

अथ पञ्चमी ।

११८ ३ १२ ११९ २८ ३ १
एषस्यपीतये सुतोहरिर्वर्षतिधर्षणसिः ।

२३१ २ ३२ ३ २
क्रन्दन्योनिमभिप्रियम् ॥ ५ ‡ ॥

“एषः” “स्यः” सः सोमः “पीतये” पानाय “सुतः” अभिषुतः “हरिः” हरितवर्णः “प्रियं”[†] ख-प्रियभूतं “योनिं” स्थानं द्रोणकालशं “क्रन्दन्” ग्रन्थयन् “अभ्यर्षति” अभिगच्छति ॥ ५ ॥

* ‘अवचष्टे’—अवचरति, दिवः—युजोकात्, शिष्ठुः—मंसनीकः—इति वि० ।

† अ० वे० ६, ८, १८, ५ ।

‡ ‘अभिप्रियम्—अभिस्पृष्टम्’—इति वि० ।

अथ छठी ।

१२८ ३२३ १२ ३१२ ३१२
सत्यं इरितोदशमर्त्यन्ते अपस्थुवः ।

२ ३१२ ३१२
याभिर्मदायशुभ्रते ॥ ६ * ॥ ४

“एतं” “त्वं” तं सोमम् अध्यर्थोः “हश” “हरितः” हरण-
समावाः अङ्गुलयः “अपस्थुवः” कर्मच्छवः सत्यः “मर्त्यन्ते”
शोधयन्ति । “याभिः” अङ्गुलिभिरिन्द्रस्य “मदाय” “शुभ्रते”
दीप्ते शोध्यतश्चर्यः ; तमेतमिति सम्बन्धः ॥ ७ ॥ ४

इति सामवेदार्थप्रकाशे उत्तराचन्द्रस्य दशमस्ताष्ट्रायस्य
टतीयः खण्डः ॥ ३ ॥

अथ चतुर्थ-खण्डे —

एषवाजीइति षड्चं सूत्तम्,

तत्र प्रथमा ।

१२१ २ ३ १८ १८ ३१८ ३१८ १८१ १
एषवाजीइतोनुभिः विश्विन्मनस्यतिः ।

२ ३ ३ ३१२
अव्यंवारंविधावति ॥ १५ ॥

* अ० वे० ८, ८, २८, ६।

† अ० वे० ८, ८, १८, १।

“एषः” सोमः, “वाजी” वेजनं-शीलः, “हितः” अध्ययुणा पात्रे निहितः धृतः, “विश्ववित्” सर्वज्ञः, “मनसः” सोदत्य “पतिः” स्वांमी [अथवा सोमस्य मनोऽभिमानित्वात् मनसः स्वामित्वम्, “चन्द्रमा मनो भूत्वा हृदयं वा विश्वत्”—इति श्रुतेः ; ताहृशोऽसो] “अव्यं वार” अवि-सम्बन्धिनं वासं दशापविनं “वि भावन्ति” विविधं गच्छति ॥

“अव्यम्”-“अव्ये”—इति पाठो ॥ १ ॥

अव्य हितीया ।

१११११ ११११११११
एषपवित्रेचक्षरसोमोदेवैभ्यःसुमः ।

१११११ १११
विश्वाधामान्याविश्वन् ॥ २ * ॥

“एषः” सोमः “देवेभ्यः” देवार्थं “सुतः” अभिषुतः सन् पवित्रे “अक्षरन्” स्वरेण “विश्वा” सर्वाणि “धामानि” देव-गरीराचि “आ विश्वन्” प्रविश्वन् प्रवेष्टुमित्यर्थः ॥ २ ॥

अव्य दृतीया ।

१११११ १११११११
एषदेवःशुभायतेषियोनावस्थ्यः ।

१११११११
शृन्वहादेववीतमः ॥ ३ † ॥

* ए० वे० ६, ८, १८, २।

† ए० वे० ६, ८, १८ १।

“एषः” सोमः “देवः” “शुभायते”* । कुत्र ? “अधि-
शोनौ” स्वीयि स्थानेऽपि । कौटुम्बशेषः ? “अमर्त्यः” अमरण-
धर्मा “हृद्रहा” शंकु-हता “देववौतमः” अतिशयेन देवानां
कामयिताङ्कः ॥ ३ ॥

अथ चतुर्थी ।

११७ १ १२ ११११ १ १११
एषवृषाकनिक्रदद्यभिज्ञामिभिर्यतः ।

१ १ १२
अभिद्रोषानिधावति ॥ ४ ॥

“हृषा” कामानां वर्षिता “एषः” सोमः “कनिक्रदत्”
शब्दं कुर्वन् “दद्यभिः” “जामिभिः” अङ्गुलिभिः “यतः”
ष्टतः† “द्रोषाच्चिः” हुमर्मयानि पात्राणि “अभि धावति”
अभिगच्छति ॥ ४ ॥

अथ पञ्चमी ।

१ १ १२ १११ १ १११ ११
एषस्यर्यमरोचयत्यवमानोअधिद्यवि ।

१ १ १ १११ १२
पवित्रैमत्सुरोमदः ॥ ५ ॥

* ‘शुभायते—शुभं करोति’—इति विष्णु ।

† ‘अधिशोनौ—शोनिद्रोचक्षाशः’—इति विष्णु ।

‡ ‘देववौतमः—देवानां भवतमः, अवदा’—इत्यादि विष्णु ।

¶ अ० च० ६, ८, १८, ४ ।

§ ‘जामिभिः—जामयो भवित्यः चाहुङ्कः तामिर्यमः सर्वतः चहृत्यवैः—इति विष्णु ।

|| अ० च० ६, ८, १८, १ ।

“पवमानः” पूयमानः “एषः” सोमः “अधि श्वि” युखोके
स्थितं “सूर्यं” “रोचयत्” रोचयति । कौटृशः ? “पविचे”
स्थयं दशापविचे स्थितः, “मङ्गरः” मङ्ग-इतुं प्राप्तः, “मङ्गः”
इष्टः ॥

“अधिश्विति । पविचेमङ्गरोमङ्गः”—“विचर्षणि । विश्वा
धामानिविश्वित्”—इति पाठो ॥ ५ ॥

अथ षष्ठी ।

११ १२ १११ १११
एषद्यूर्णहासते संवसानो विवस्ता ।

१११ १२
पतिर्वाचो अदाभ्यः ॥ ६ * ॥ ५

“एषः” सोमः “संवसानः” सर्वमप्याच्छादयन् “विवस्ता”
द्वैस्मिताऽ “सूर्यण” “हासते” परिलग्नते पवित्रइति शेषः ।
कौटृशः ? “वाचः” सुति-लक्षणायाः “पतिः” पालकः स्तामौ
वाक्ः “अदाभ्यः” केनाप्यहिंस्यः ॥ ६ ॥ ५

इति सामवेदार्थप्रकाशे उत्तराग्रन्थस्य दशमस्याभ्यायस्य
चतुर्थः खण्डः ॥ ४ ॥

* अ० वे० ६, ८, १०, ५ ।

+ ‘विवस्ता—हक्कीयेन तेजासा’—इति वि० ।

‡ ‘पतिर्वाचः—कौटिकाः वैदिकाश्च, तार्त्त्वा खासी’—इति वि० ।

अथ पञ्चम-स्वरूपे—

एषकविरिति षडृचं सूक्तम्,—

तत्र प्रथमा ।

३२३२३१२ ३१३१२
एषकविरभिष्टुतःपवित्रेऽधितोश्त ।

३ १८ ३ १२
पुनानोप्लम्पपद्मिषः ॥ १ * ॥

“एषः” सोमः “कविः” मेधावी “अभिष्टुतः” अभितःस्तुतः^{*}
“पवित्रे अधि” इशापवित्रे अधि इशापवित्रमतीत्य “तोश्ते”
[यद्यपि तोश्ततिर्बधकर्मा तथाहि हनने गति-सङ्घावात् अच
गतिमात्रे वर्तते] गच्छतीत्यर्थः[†] [अथवा “पवित्रे अधि”
ज्ञायाजिने “तोश्ते” हन्ते पौष्टि इत्यर्थः] किञ्चुर्वन् ?
“पुनानः” पूयमानः “हिषः” शब्दून् “अपल्लम्” अपगमयन ॥
“हिषः”-“स्त्रिधः”—इति पाठौ ॥ १ ॥

अथ हितीया ।

३ १८ ३ १२ ३ १२ ३ १८
एषइन्द्रायवायवेस्वर्चित्यरिषिष्यते ।

३ १२ ३ १२
पवित्रेदक्षसाधनः ॥ २ ॥

* ख० व० ६, ८, १०, १ ।

† ‘खोवरखौः’—इति वि० ।

‡ ‘नोप्लते—तुम्ही दीप्तौ दीप्तते’—इति वि० ।

¶ ख० व० ६, ८, १०, १ ।

“एषः” सोमः “खर्जित्” खर्मस्य सर्वस्य वा जेता “इन्द्राय”
“वायवे” च “पवित्रे” “परिषिष्यते” परिस्थाप्ते । कौटुम्बणः?
“दच्चसाधनः” बलकारी ॥ २ ॥

अथ लतौया ।

११७ १११ ११२ ११३ ११४
एषनृभिर्विनीयतेदिवोमूर्द्धाबुधास्तुतः ।

११११२ ११२
सोमोवनेषुविश्ववित् ॥ ३ * ॥

“एषः” सोमः “नृभिः” कर्म-नेत्रभिः कर्त्त्विग्भिः “विनी-
यते” विविधं नीयते । कौटुम्बः? “दिवः” ब्रुत्तोकस्य “मूर्द्धा”
शिरोवत् प्रधातभूतः “हन्ता” अभिमत-वर्षकः “सुतः” अभिषुतः ।
क्वाव नीयते? “वनेषु” वननीयेषु पात्रे तु वन-सभूत-हृष्म-विका-
रेषु वा पात्रेषु+ “विश्ववित्” सर्वज्ञ एष इति समन्वयः ॥ ३ ॥

अथ चतुर्थी ।

११११२ १११ ११२
एषगव्युरचिक्रदत्यवमानोहिरण्ययुः ।

११ ११२ ११२
इन्दुःसत्राजिहास्तुतः ॥ ४ † ॥

“एषः” सोमः “पवमानः” पूर्यमानः “प्रचिक्रदत्” शब्द-
करोति । कथम्भूतः सन्? “गव्युः” अस्त्राकां गा इच्छन्

* अ० वे० ६, ८, १७, ३ ।

† ‘वनेषु—उदकेषु’—इति विष० ।

‡ अ० वे० ६, ८, १७, ४ ।

“हिरस्युः” हिरण्यानीच्छन् “इन्दुः” दीपः सन्, “सत्राजित्”
महतः शब्दोरसुरादेवेता, * “अस्तः” खयमन्त्ररहिंस्य
सन् ॥ ४ ॥

अथ पञ्चमौ ।

११ ३८ २८ ११ २३ २६ १२

एषशुभ्रसिष्ठददन्तरिक्षेवृषाहरिः ।

३ १८ ३ २ ११

पुनान्दन्दुरित्रमा ॥ ५ । ॥

“शुभ्रो” बलवान् सोमः “अन्तरिक्षे” दशापवित्रि “असिष्ठ-
दत्” स्थन्दतेः । कौटशेषः ? “हृषा” वर्षकः, “हरिः”
हरितवर्णः, “पुनानः” पूयमानः, “इन्दुः” दीपः, सएव “इन्द्रम्”
इन्द्रज्ञापि ; गच्छतीति शेषः । “आ”—इति चार्थेण ॥ ५ ॥

अथ षष्ठी ।

११ ३ १ २ ३ १ २ ११ १

एषशुभ्रदाभ्यःसोमःपुनानोर्वर्षति ।

३ १२ ३ १

देवावीरघश्छसहा ॥ ६ ६ ॥ ६

“एषः” सोमः “शुभ्रो” बलवान् “अदाभ्यः” अदभ्यनीयः
अहिंसनीयः “पुनानः” पूयमानः “र्वर्षति” गच्छति “देवावीरः”

* ‘सत्राजित्—सदाज्ञा जेता अथवा सत्राजित्—सदाजित्’—इति विं० ।

† अ० वे० ६, ८, १७, ६ ।

‡ ‘असिष्ठदत्—सौदर्ति’—इति विं० ।

¶ ‘आ—आतुपूर्वक’—इति विं० ।

§ अ० वे० ६, ८, १८, ६ ।

देवानामविताः “अघशंसहा” अघान् शंसन्तीत्यवशंसाः निष्ठा
वा हस्ताण् ॥ ६ ॥ ६

इति सामवेदार्थप्रकाशे उत्तरायन्यस्य दशमस्थाध्यायस्य
पञ्चमः खण्डः ॥ ५ ॥

अथ षष्ठे खण्डे—

ससुतःपीतयद्दति षडुचं स्त्र॒म्,

तत्र प्रस्त्रमा ।

११२ ३१३२३१८ १ ३१२
ससुतःपीतयैवृषासोमःपवित्रे अर्षति ।

१ १८ १८ १९
विष्वनृक्षाञ्चिदेवयुः ॥ १ ६ ॥

“सः” सोमः “पीतये” इन्द्रादिपानाय “सुतः” अभिषुतः
“वृषा” वर्षणः सन् “पवित्रे” “अर्षति” गच्छति । किञ्चुर्वन् ?
“रक्षासि” “निष्ठन्” । “देवयुः” देवकामः । स इत्य-
न्वयः ॥ १ ॥

* ‘देवावौः—देवानां भजभूतः’—इति वि० ।

† ‘अर्च पापं यः शंसहि सः अघशंसः, तस्य इका’—इति वि० ।

‡ च० व० ४, ८, २०, १ ।

अथ हितीया ।

१२११ ३१८ ११
सप्तविचेविचक्षणोहरिर्घर्षतिधर्जसि: ।

११४ ११९
अभियोनिह्ननिक्रदत् ॥ २ * ॥

“सः” सोमः “विचक्षणः” [पश्यति-कर्मेतत् (निघ० ३, ११,३)] सर्वस्य द्रष्टा “हरिः” हरितवर्णः सोमः “धर्जसि:” सर्वस्य धारकः “पवित्रे” “घर्षति” गच्छति, पश्यात् “कनिक्रदन्” गच्छन् कुर्वन् “बोनिं” स्थानं द्रोषकस्थम् “अभि” गच्छति । ॥ २ ॥

अथ दृतीया ।

१२ ११ ११ ३१८ ३१९ १११
सवाजौरोचनन्दिवः पवमानोविधावति ।

३ १८ १८ १११
रक्षोहावारमव्ययम् ॥ ३ † ॥

“सः” “वाजौ” वेजनवान् ॥ अङ्ग-स्थानौयः “दिवः” “रोचनं” रोचकः “पवमानः” पूयमानः “विधावति” । कौहगः? “रक्षोहाः” रक्षसां हन्ता, “अव्ययं वारं” दशापविक्रम् अतीत्य विधावति विविधं गच्छति ॥

“रोचनं”-“रोचना”—इति पाठो ॥ ३ ॥

* श० व० ६, ८, १७, २ ।

† अमीत्युपसमंडहा लिपापदाइजः ।

‡ श० व० ६, ८, २०, २ ।

¶ ‘वाजौ—क्रमवान्’—इति वि० ।

अथ चतुर्थी ।

१ ३ १७ १ १ १ ३ १२
सचितस्याधिसानविपवमानोअरोचयत् ।

३ १ ३ १९ ३ २
जामिभिःसूर्यैसह ॥ ४ * ॥

“सः” सोमः “चितस्य” महेषः “अधिसानवि” समुच्छिते
यज्ञेण [अधीति सप्तम्यर्थानुवादी] “पवमानः” पूयमानः “जा-
मिभिः” प्रहृष्टैः बन्धुभूतैर्वा सुनेजोभिः ः “सह” सहितः सन्
“सूर्यम्” “अरोचयत्” प्रकाशितवान् ॥ ४ ॥

अथ पञ्चमी ।

१ १ ११ १ २ १ १ १ १ २२
सबृत्तद्वावृषात्तोवरिवोविददाभ्यः ।

२ ३ १ १
सोमोवाजमिवासरत् ॥ ५ ४ ॥

“सः” सोमः “हृत्तद्वा” शब्दाणां हन्ता “वृषा” वर्षकः “सुतः”
अभिषुतः “वरिवोवित्” ६ यष्टुर्द्वनस्य लभकः “अदाभ्यः”

● अ० वे० ६, ८, २७, ४ ।

† ‘दितस्याधिसानवि—चितस्याद्ये, अधिसानवि प्रुये स्याने’—इति वि० ।

‡ ‘जामिभिः—भगिनीभिः’—इति वि० ।

¶ अ० वे० ६, ८, २७, ५ ।

§ ‘वरिवोभजः’—इति वि० ।

अन्वेरहिंसनीयः ; एवङ्गुणः सन् “वाजमिव” सङ्ग्रामाश्वद्व *
‘असरद्’ गच्छति कलशम् ॥ ५ ॥

अथ षष्ठी ।

१११ १११ ३१ १२ १२
सदेवः कविनोषितोऽभिद्रोणानिधावति ।

२३१२ ३ १२
इन्दरिन्द्राय मङ्ग्यन् ॥ ६ । ॥ ७

“सः” सोमः “देवः” “इन्दुः” क्लिद्यमानः “कविना” आकाश-
प्रज्ञेनाध्ययुणा ः “उषितः” प्रेरितः ण सन् “द्रोणानि” द्रोण-
कलशान् ६ “अभि धावति” अभिगच्छति । किञ्चुर्वन्? “इन्द्राय”
इन्द्रं “मङ्ग्यन्” खकौय-रसेन पूजयन् ॥

“मङ्ग्यन्”-“मङ्गना”—इति पाठो ॥ ६ ॥ ७

इति सामवेदार्थप्रकाशे उत्तराग्न्यस्य दशमस्याध्यायस्य

षष्ठः खण्डः ॥ ६ ॥

* ‘वाजम्—अग्नम्, इव असरत्’—इति वि० ।

† अ० व० ६, ८, २७, ६ ।

‡ ‘कविना—ब्रह्मा’—इति वि० ।

¶ ‘उषितः—चिप्तः’—इति वि० ।

§ ‘द्रोणानि—द्रोण-कलश-सम्भानि पानाणि’—इति वि० ।

अथ सप्तम-खण्ड—

यःपावमानौरिति षडुचं सूक्तम्,

तद्व प्रथमा ।

१२३१४१८२२५१२२६१२
यःपावमानीरध्येयूषिभिःसम्मुत्तरसम्।

१३ २२११ ३६२ ४१२
सर्वेषांप्रतमन्नातिस्खदितम्मातरिश्वना ॥ १ * ॥

“यः” जनः “पावमानोः पवमान-देवताकाः । सर्वाकृतचः
तद्गुणं “कृषिभिः” सूक्ताद्रष्टुभिः मधुच्छन्दःप्रभृतिभिः “सञ्चृतं”
सम्पादितं “रसं” वेदसारभूतं द्वये पावमानं सूक्तसङ्ख्ययः “अ-
धेति,” एव “सः” जनः “सर्वं” भोज्यजातं “पूतं” परिशुद्धमेव
“अश्वाति” भक्षयति ह कथमस्य पृतल्बम् ? तदाह—खस्ता-
शनात् प्रागेव “मातरिष्णना” [मातरि अस्तरिष्णे षष्ठितौति
मातरिष्णा वायुः, स च पवित्रमेव] पवित्रेण वायुना “स्त्रहितं”
खाद्यकृतं परिपूतमेवात्रं पशात् स नरोऽश्वाति ॥ १ ॥

* अ० व० ०, १, २, ३.

† ‘पावमान्बद्ध शा सीमदेवत्यः भूषणः विष्णुपि पवसनेषु, तासामिहिः साम्राज्यं चाप्याशते—यः पावमानीरथेतीति’—इति विद्मि ।

† 'एस-बीर्यम'-रति वि. ।

४ ‘यः अध्येति तस्य किं पासं भवति? सर्वं सपूत्रस् चक्राति, यत् किञ्चित् आदति तत् पतं भवति’—रुति वि०।

६ ‘अथवन्नाम शार्पक्षेत्रोदयतमात्रायैः सुहितं परिक्षावं प्रदत्तुमे’—रत्निः ।

अथ हितीया ।

१ १४ ११८ १८ ११९ ११३ ११२
पावमानीयीच्छेत्यषिभिःसम्भृत्तरसम् ।

१११२ १२ ११८ ११९ ११३
तस्मैसरस्तौदुचेक्षीरल्सर्पिर्मधूदकम् ॥ २ * ॥

“यः” ब्राह्मणः “पावमानीः” पवमान-देवताका ऋचः
“ऋषिभिः” मधुच्छन्दःप्रभृतिभिर्मन्त्रद्रष्टुभिः “सशृतं रसं” वेद-
सारं सूक्तसङ्गम् “अध्येति” अधीते, “तस्मै” पवमानाध्ययनं
कुर्वते जनाय “सरस्तौ” सर्वव सरणवतौ वान्देवता † “क्षीरं”
यज्ञ-साधनं पयः, “सर्पिः”ताढशं दृतं “मधु” मदकरम् “उदकं”
सोमं “दुहे” स्वयमेव दुग्धे यागादि-पर-वेदशास्त्रं विदं करो-
तीत्यर्थः ‡ [दुह प्रपूरणे (अदा० प०) कर्मकर्त्तरि “न दुह-
सु-नमाम् (३, १, ८८)”—इत्यादिना यक्षः प्रतिषेधः, “लोपस्त
आमनेपदेषु (७, १, ४१)”—इति त-क्षीपः ॥ २ ॥

अथ हृतीया ।

१ १३ ११९ ११८ ११९ ११३ ११२
पावमानीःस्वस्ययनीःसुदुघाह्विघृतश्चुतः ।

११३ ११९ ११८ ११९ ११३ ११९ ११२
ऋषिभिर्सम्भृत्तोरसोब्राह्मणेष्वस्तुत्तरस्तुतम् ॥ ३३ ॥

* अ० वे० ०, १, १८, ० ।

† ‘सरस्तौ—वायुपा’—इति वि० ।

‡ ‘क्षीरं, क्षर्पिः, मधु, उदकम्—एतानि रसवत्ति द्रवाचि तस्य स्वयम्भूतौ’—
इति वि० ।

¶ अ० वे० ०, १, १, १ ।

याः पावमान्य ऋचः ताः “स्वस्यथनौः” क्षेम-प्रापिकाः “सु-
दुधाः” सुषु फलं दुहानाः “ष्टतश्चुतः” * [ष्टतं शोतन्ति चार-
यन्तीति ष्टतश्चुतः ईद्वग्भूताः] अस्मानुग्रहात्विति शेषः ।
“ऋषिभिः” मन्त्र-दर्शिभिर्मुनिभिः “रसः” फलसारः “समृतः”
अस्मासु सम्पादितः “ब्राह्मणेषु” ब्रह्माणो मन्त्राः तत्याठकाः
ब्राह्मणाः, तेष्वस्मासु † “असृतम्” अविनाश-वत्तं “हितं”
सम्पादितम् ॥ ३ ॥

अथ चतुर्थी ।

१ १२ ३१ ३१८ २८ ३१
पावमानीर्द्धन्तुनद्दमंज्ञोकमथोअसुम् ।

२ २ १२ १२ ३२ ३१९
कामान्त्यमर्द्यन्तु तोदेवीर्देवैःसमाहृताः ॥ ४ ष्ठ ॥

“देवैः” इन्द्रादिभिः “समाहृताः” सम्पादिताः “पावमानीः
देवोः” पवमान-मन्त्राभिमानिनो देव्यः “नः” अस्माकम् “द्दमम्”
ईद्वग्भूतं “लोकं” भूलोकम् “अथो” अपि च “असु” स्वर्ग-
लोकं “दधन्तु” प्रयच्छन्तु । तत्र्यान् “कामान्” च “नः”
अस्मद्दर्थं “समर्द्यन्तु” समृद्धान् कुर्वन्तु ॥ ४ ॥

* ‘ष्टतश्चतः—घृतश्चाविषः, अथवा घृतमुदकं तत् अवन्ति, कामवचो यर्जन्वो
भवति’—इति विऽ ।

† ‘ब्राह्मणेषु—अधिकरणभूतेषु’—इति विऽ ।

‡ अ० वे० ७, २, ५, २ ।

अथ पञ्चमौ ।

१२३२ ११२ १ १ २३२ ३ १२
येनद्वाः पवित्रेणात्मानम्युनते सदा ।

१२३१२ ३ १२
तेन सहस्रधारेण पावमानीः पुनर्न्तु नः ॥ ५ * ॥

“देवाः” इन्द्राद्याः “येन” पवित्रेण शुद्धि-साधनेन “सदा”
“आत्मानं” स्व-देहं पुनर्ते शोधयन्ति, “सहस्रधारेण” सहस्रावा-
त्मर-भेद-युक्तेन “तेन” साधनेन “पावमानीः” पावमान्य ऋचः
“नः” अस्मान् “पुनर्न्तु” ॥ ५ ॥

अथ षष्ठी ।

१ १११२३१२ ११
पावमानीः स्वस्त्ययनीस्ताभिर्गच्छति नान्दनम् ।

१२ १११ १११
पुण्यात्मस्त्रभक्षान्भक्षयत्यमृतत्वच्चगच्छति ॥ ६० ॥ ८

“पावमानीः” पवमानः पावकः पूयमानो वा सोमः, तत्त्वम्-
भिन्नस्त्रहेताकां ऋचः पावमान्यस्ताः “स्वस्त्ययनीः” स्वस्त्रौत्य-
विनाश-नाम, तथाविधि-फलस्य प्रापयित्रः, “ताभिः” उत्ता-स्त्रच-
चाभिः पावमानीभिः, तत्पाठेन स्तोता “नान्दनं” क्व नन्द-

* अ० वे० ०, २, ५, १ ।

† अ० वे० ०, २, ५, १६ ।

‡ ‘नान्दनं—पुव-वसु-धन-धान्यादिभिः’—इति वि० ।

थति सुकृतिन् इति नन्दनः स्वर्गः स एव नान्दनः [स्वार्थिकस्त-
हित-प्रत्ययः] तम् “गच्छति” प्राप्नोति । किञ्चेह सोके
“पुण्यान्”* सुकृत-सम्मादितान् “भज्जान्” भज्जीयान् भोगान्
अन-पानादि-लक्षणान् “च” भज्यति । किञ्च “अनृतलं च
गच्छति” अनृतलं नाम सोमस्तस्य प्राप्नोति ॥ ६ ॥ ८

इति सामवेदार्थप्रकाशे उत्तराग्रन्थस्य दशमस्थाघारयस्मा

सप्तमः खण्डः १ ॥ ७ ॥

ਅਧਾਰਮੇ ਖਣਦੇ ਹੋ—

अगमेति-त्वचामकं प्रथमं सूतम्,

तत्र प्रथमा ।

११ ३१८ ९८६१२५
अग्रममदानमसायविष्टं

२९२०१९३१२५२
योदीदायसमिदःखेदुरोषे ।

* 'पुच्छात्—मन्त्रपूतात् अथवा धानाः करणः पुरोडाशः प्रतीवापः यजस्ति
अथवा * * *)—इति विं० ।

६ ‘उम्मा: यावमान्यः, उम्मा वहिष्यवमान्, नवमस्त्राकः’—रति शि० ।

‡ ‘हानीमात्रालि भवति’—हृति वि. ।

६१२ ६ १२ ३३१
चित्रभानुरोदसीचन्तर्वीं

१ ६१२ ६१२
स्वाङ्गतंविश्वतःप्रत्यच्छम् ॥ १ * ॥

“यः” अन्ति: “स्ते दुरोषे” आहवनीयास्ये स्ते स्थाने
“समिहः” काष्ठैः सम्यग्दीप्तः सन् “दीदाय” दीप्तयते, तमिमं
“यविष्ट” युवतमम् “जवी” विस्तौर्णयोः “रोदसी” रोदस्योः
यावा-पृथिव्योः “अन्तः” मध्ये अन्तरिक्षे “चित्रभानुं” चित्रकालं
“स्वाङ्गतं” सुषु आहुतिभिर्हुतं सन्तं “विश्वतः” सर्वतः “प्रत्यच्छं”
प्रतिगच्छन्तमन्तिं “महा” महता “नमसा” नमस्तारेण
“अगम्य” वयमुपगच्छामः ॥ १ ॥

अथ हितीया ।

१२१२ १२ ३१ २३१
समझाविश्वादुरितानिसाङ्गा

६१२६२३१ ६१२
नग्निष्टवेदमआजातवेदाः ।

१२ ६१२३१
सनोरचिष्टहरितादवद्या

६१ २३२६२३१२ ६१२
दस्मान्पृष्ठतउतनीमघीनः ॥ २ १ ॥

● अ० वे० ५, २, १५, १।

† अ० वे० ५, २, १५, २।

यः “अन्नः” “मङ्गा” महत्वेन “विश्वा” विश्वानि “दुरिता” दुरितानि “साहान्” अभिभवन् “जातवेदाः” जात-धनः जात-प्रज्ञो वा “दमे” यज्ञगृहे “स्तवे” अस्त्राभिः स्तूयते, “सः” अन्नः “गृणतः” स्तुवतः “नः” अस्त्रान् “दुरितात्” पापात् “अवद्यात्” निन्दिताच्च कर्मणः “रक्षिष्वत्” रक्षतु । “उत्” अपिच “मघोनः” हविष्वतः “नः” अस्त्रान् रक्षतु ॥ २ ॥

अथ लतीया ।

१ २८ २२९ १ १३१
त्वंवरुणउतमित्रोऽग्नेत्वा

१ ३१३११
वर्द्धन्तिमतिभिर्विसिष्टाः ।

१० २८ २१२ ३१
त्वेवद्व*सुषणनानिसन्तुयूय

१ ३१३११
म्पातस्त्विभिःसदानः ॥ ३ ॥ ८

“हे “अन्ने !” “त्वं” “वरुणः” असि पापानां निवारको भवसि “उत्” अपिच “मित्रः” भसि, पुण्य-प्रापणे सखा भवसि । “वसिष्टाः” एतचामका ऋषयः हे अन्ने ! “त्वां” “मतिभिः” स्तुतिभिः “वर्द्धन्ति” वर्द्धयन्ति “त्वे” त्वयि विद्वमानानि “वस्तु” वस्त्रनि “सुषणनानि” सुसञ्चर्जनानि “सन्तु” । हे अन्ने ! “यूयं”

● “वस्तु”—इति क०-मु०-पुस्तकघोः पाठः ।

† व० व० ५, २, १५, ३ ।

त्वदाया: सर्वे देवाः “त्वस्तिभिः” चेमैः “नः” अस्मान् “सदा”
सर्वदा “पात” रचत ॥ ३ ॥ ८

अथ लघामके हितीय-सूते—

तत्र प्रथमा ।

११३ ११८ २८ १११ १११ १
महाइन्द्रोयघोजसापर्जन्योवृष्टिमाइव ।

१११ १११
स्तोमैर्वत्स्यवावृधे ॥ १ * ॥

“यः” “इन्द्रः” “ओजसा” बलेन “महान्” सर्वभ्योऽधिकः ।
कइव ? “वृष्टिमानिव” यथा वृष्ट्या युतः “पर्जन्यः” रसानां प्रार्ज-
यिता इवः महान्, स इन्द्रः “वलस्य” पुत्र-स्त्रानीयस्य स्तोतुः
वल्ल-नाम एव वा कृष्णः “स्तोमैः” स्तोत्रैः “वावृधे” प्रवर्द्धते ॥ १ ॥

अथ हितीया ।

११ १२ १८ २८ १११ १११ १११ १
कणवाइन्द्रं यदक्रतस्तोमैर्यज्ञस्यसाधनम् ।

१११ १११
जामिन्द्रुवतच्चायुधा ॥ २ † ॥

“कणवाः” [स्तोत्र-नामैतत् (निघ० ३, १५, ७)] स्तोतारः कणव-
गोचा वा “इन्द्रः” “स्तोमैः” स्तोत्रैः “यज्ञस्य” यागस्य “साधनं”

* अ० वे० ५, ८, ६, १ = अ० वे० ०, ४० ।

† अ० वे० ५, ८, ६, १ ।

साध्यितारं निष्पादकं “यद्” यदा “अक्षत” अष्टवत् [करोते-
र्सुः] “मन्त्रे वचेति (२, ४, ८०) चूर्णक्, तदानीं “आयुधा”
शब्दाणां हिंसकानि वाणादीनि “जामि” * [अतिरेकनामैतत्]
अतिरिक्तम् अधिकं प्रयोजन-रहितं “हुवते” कथयन्ति । “आयुधा”
आयुधस्य सर्वस्य कार्यस्येन्द्रेण कृतत्वात् आयुधानि निःप्रयोजना-
नौत्यर्थः [यदा, ‘आयुधा’ आयुधमायोधनशीलमिन्द्रं ‘जामि’
जामिं भ्रातरं ‘हुवते’ वदन्ति ॥

“आयुधा”—“आयुधम्”—इति पाठौ ॥ २ ॥

अथ दृतौया ।

३२ ३२३ १२३१८ १८ ३११
प्रजामृतस्यपिप्रतःप्रयद्गरन्तवङ्गयः ।

११ ३१३१२
विप्रामृतस्यवाहसा ॥ ३ ॥ १०

“ऋतस्य” यज्ञस्य सत्यस्य वा “प्रजा” प्रकर्षण जातमिन्द्रं
“पिप्रतः” नभसः प्रदेशान् पूरयन्तः “वङ्गयः” वाहका अस्त्रा “यद्”
यदा “प्रभरन्त” प्रकर्षण भरन्ति वहन्ति तदा “विप्राः” मेधाविनः

* ‘जामि—आजामि’—रति चिऽ ।

† च० च० ५, ८, २ ।

सोतारः “ऋतस्य” यज्ञस्य “वाहसा” प्रापकेण सोचेण तम् इन्द्रं
सुवन्तीति शेषः ॥ ३ ॥ १०

इति सामवेदार्थप्रकाशे उत्तराग्रन्थस्य दशमस्याध्यायस्य
अष्टमः खण्डः * ॥ ८ ॥

अथ वदमे खण्डे †—

पव सानस्येति लघामकं प्रथमं सूक्तम्, ‡

तत्र प्रथमा ।

१२ ३ १२३ १२३ ११
पवमानस्यजिघ्रतोहरेश्चन्द्राच्छक्षत ।

३ १२ ३१ ३
जीराचजिरशोचिषः ॥ १६ ॥

“जिघ्रतः” पुनः पुनः तमासि विनाशयतः ॥ “हरेः” हरित-
दर्शस्य “अजिरशोचिषः” सर्वच-गमन-शौल-तेजसः “पव-

* ‘उत्तरान्याश्चाचिः’—इति वि० ।

† ‘हरानी’ माध्यन्दिनः पवमानः—इति वि० ।

‡ ‘उत्तरादाराद्यतप्रभतोनि सामानि ब्राह्मणोऽपार्चाचाचिः’—इति वि० ।

¶ “खण्डीर”—इति च० पु० पाठः ।

६ च० वे ७, २, ११, ५ ।

॥ ‘जिघ्रतः—हन्तमानस्य’—इति वि० ।

मानस्य” “चन्द्राः” [चदि धारादे (भा० प०)] देवानामाहा-
दयित्रः “जीराः” शिप्रं चरण-शीलाः * धाराः “असृष्टत”
सुजन्ति पवित्रान्निर्गच्छन्तीत्यर्थः ॥

“जिज्ञतः”-“जस्तः”—इति पाठो ॥ १ ॥

अथ हितीया ।

११ ३१२ ३१३ ३१४ ३१५
पवमानोरथीतमःशुभ्रेभिःशुभ्रगस्तमः ।

११ ३१२
हरिष्वन्द्रोमरुद्गणः ॥ २ । ॥

“पवमानः” देवः “रथीतमः” अतिशयेन रथवान् [“इद-
यिनः (८,२,१७ वा०)”]—इतीकारः । तथा “शुभ्रेभिः” श्रीभा-
युक्ते भ्यस्तेजोभ्योऽपि “शुभ्रगस्तमः” अत्यन्तं दीप्यमानस [यहा,
निर्मलतम-यशोयुक्तः] “हरिष्वन्द्रः” [“ङ्गसाचन्द्रोत्तरपदे
मन्त्रे (६,१,१५१)”]—इति सांहितिकः सुट्] हरित-वर्ण-हीतिः
हरित-धारा-शुभ्रो वा “मरुद्गणः” मरुती यस्य गणाः सहाय-भूताः
स तथोत्तः ताहृशः सोमः सर्वान् स्व-रश्मिभिः व्याप्तीतिल्युत्तरेष
सम्बन्धः ॥ २ ॥

* ‘जीराः—जीरवात्काः’—इति वि० ।

† श्ल० ६००, १, १२, १।

अथ लतौया ।

१९ ३२८ ३१६ ३१२
पवमानव्यश्रुचिरश्मिभिर्वाजसातमः ।

१२३ २३१२
दधत्स्तोत्रेसुवीर्यम् ॥ ३ * ॥ ११

हे “पवमान” सोम ! त्वं “रश्मिभिः” स्व-दीप्तिभिः “व्यश्रुहि”
सर्वं जगद् व्याप्तुहि । कौटूषस्त्वम् ? “वाजसातमः” अतिशये-
नान्नस्य दाता बलस्य सम्भक्ता वा तथा “स्त्रीवे” पवमानं स्तोत्रं
कुर्वते जनाय “सुवीर्य” शोभन-वीर्येषि तं पुत्रं धनं वा “दधत्”
विदधत् पवच्छत् व्याप्तुहि ॥

“पवमानव्यश्रुहि”—“पवमानोव्यश्रवत्”—इति पाठौ ॥ ३ ॥ ११

अथ लत्ताम्बके हितीय-सूक्ते—

प्रथमा ।

२३१२ ३२८ ११२३२ ३१
परीतोषिष्वतासुतासोमोयउत्तमृद्विः ।

३ १८ २८३१ २७ ३२४१ ३१९
दधन्वाऽयोनर्यैच्चप्रखाऽऽन्तरासुषावसोममद्विभिः ॥ ११ ॥

हे कृत्विजः ! “सुतम्” अभिषुतं सोमम् “इतः” अस्मात्
कर्मण लक्ष्मं अथवा अस्मात् प्रदेशात् जर्जुं “परिषिष्वत्” वसती-
वरौभिः [इतीषिष्वतेत्यत्र संहितायां छान्दसं रो रुत्वम्, आदेश-

* अ० व० ३, २, १२, २ ।

+ अ० आ० ६, १, ३, २ (२८० ७७ प०) = अ० व० ०, ५, १२, १ ।

प्रत्यययोरिति वत्वम्] “यः” “सोमः” इवानाम् “उत्तमं”
प्रशंस्य “हविः” भवति “आ” अपिच “नर्यः” मनुष्य-हितः यथा
सोमः “अप्सु” वसतौवरीषु अत्तरिते वा “अन्तर्” “दधन्वान्”
गच्छन् भवन् भवति तं “सोमम्” “अद्रिभिः” आवभिः अध्यर्युः
“सुषाव” अभिषुतं चकार ; तं परिष्ठितेति समन्वयः ॥ १ ॥

अथ हितीया ।

११२ ११२ ३ १२ ३११ ३११
नूनम्पुनानोविभिःपरिस्त्रिवादव्यःसुरभित्तरः ।

३१ ३२ ११ ३११ ३२ ३२ ३११
सुतेचित्ताप्सुमदामोअन्धसाश्रीणन्तोगोभिरुत्तरम् ॥२॥

हे सोम ! “अदव्यः” कैविदप्यहिंसितः “सुरभित्तरः” अत्यन्तं
सुगच्छि त्वं “नूनम्” इदानीं “पुनानः” पूयमानः “अविभिः”
अवि-वाल-क्षतैः पवित्रैः “परिस्त्रिव” परित्तर “सुते चित्”†
अभिषुते सति “अन्धसा” भट्टक-लक्षणेनाक्षेन “गोभिः” गोर्वि-
कारैः क्षीरादिभिः “श्रीणन्तः” मिश्रयन्तः वयम् “उत्तरम्”
उड्डूततरम् ‡ “अप्सु” वसतौवरीषु स्थितं “त्वा” त्वां “मदामः
मदामहे ॥ २ ॥

* इ० वे० ७, ५, ११, २ ।

† ‘चित्—इति पदपूरणः’—इति वि० ।

‡ ‘उत्तरम्—उत्तरेषु सवनेषु’—इति वि० ।

अथ अध्यास्यरूपा लृतीया ।

१२ २१८ २८ २१ २३ २५ ११ १२
परिस्थानः*शक्षसेदेवमादनःक्रतुरिन्दुर्बिंचक्षणः ॥३५॥ १२

“स्थानः” सुतः अभिष्युमाणः सोमः “चक्षसे” † सर्वेषां
दर्शनाय “परि” स्त्रवति । कौटृशः? “देवमादनः” देवानां
तर्पयिता, “क्रतुः” कर्ता, ॥ “इन्दुः” पात्रेषु क्षरण-शौलः दीप्ती
वा, “विचक्षणः” “सर्वस्य” विद्रष्टा ॥ ३ ॥ १२

५४ २८ ३४ ८५ १२ ८
॥ पृष्ठम् ॥ पराश्यितोषिच्छतास्तुताम् । सोमोयउत्त

१ २ १८ ८ ८
मथ्वारव्यिहीन्दिया । दधन्वाञ्योनर्यीच्चप्सुवन्तरार३
११८ १ १ १ १ १
होदिया । सुषावार३सो । ममद्रार३यिभार३यिः ॥(१)

५४ २३४ ५ १८ ८
सुषावसोममद्रिभायिः । सुषावसोममद्रिभार३यिही

१८ १८ ८ १ १
इया । नूम्युनानोचविभिःपरिस्थवार३होदिया । अदव्या

१ १ २ ५४ २ ३४ ५
२३ःस्त । रभिन्तार३रार३यिः ॥(२) अदाश्वःसुरभिन्तराः ।

* “सुवान”—इति शब्दो पाठः ।

† शब्दो व०७, ५, ११, १ ।

‡ ‘चक्षसे—चक्षाय’—इति विश्वा ।

¶ ‘क्रतुः—वज्रः’—इति विश्वा ।

१ ११८ ८८
अद्व्यु सुरभिन्नरारङ्गोद्या । सुतेचित्ताप्सुमदामोअ
४ ११९ ११९
न्धसारङ्गोद्या । श्रीणन्तोऽशगो । भिन्नतारङ्गरा ३४
३८ । ओऽश्वपूर्वे । ता ॥ १ * ॥ [१]

५४ २४ ५४ ५४ ५४ ११
॥ कौल्मलबर्षिषम् ॥ परार्थयितोशषित्तासृताम् । सो
८ ८ ८ ८ ८ ११
मोयउत्तमारङ्गोवारङ्गयिः । दधन्वाल्योनर्थ्येत्त्रा ।
११ १ ११ ११ ११ ११
एहोयि । एहरचन्तरा । सुषावसोममोवाऽओऽश्वपूर्वा ।
४ ४ ५ ५४ २ ४४ ५ १
द्रापूर्यभोद्व्यायि ॥(१) सुषावाऽसोममद्रिभायिः । सु
२ ८ १ ११ ११ ११
षावसोममारद्रायिभारङ्गयिः । नूनम्युनानोषवायिभा
१ ११ ११ ११ ११
यिः । ऐहोयि । पारस्त्रिवा । अद्व्युःसुरभोवाऽश्वो
५ ४ ५ ५ ५४ २ ४ ५
२३४वा । तापूरोद्व्यायि ॥(२) अदाश्वाऽःसुरभिन्नराः ।
१ १ ११ ११ ११
अद्व्युःसुरभारयिन्नरारङ्गयिः । सुतेचित्ताप्सुमदा ।

* ऊ० गा० ५प० २ष० १८० ।

१८ १९ २० २१ २२
 ऐहोयि । मोऽचन्वसा । श्रीणन्तोगोभिरोवाइशो२३४
 २३ २४ २५ २६ २७
 वा । तापूरोद्घायि(३) ॥ २ * ॥ [२]

१२११२ १२ १ १
 ॥ अक्षपुष्ट्याद्यम् ॥ परोतोषिच्चतासुतम् । ज्ञवे२३ ।

१२२१ २१२१ २१२१ २१२ १२ १
 सोमोयउत्तमण्डहविः । ज्ञवे२३ । दधन्वाल्योनर्योच्चप॒म्

२ १८ २१२११८११ १ १
 वन्तरा । ज्ञवे२३ । सुषावसोममद्रिभिः । ज्ञवे२३ ॥(१)

११८११८११ १ १ १ ११८११८११ १
 सुषावसोममद्रिभिः । ज्ञवे२३ । सुषावसोममद्रिभिः ।

१ ११८११८११ १ १ १ ११८११८११ १
 ज्ञवे२३ । नूनम् नानोविभिःपरिस्वव । ज्ञवे२३ । अद्व्यः

१ १ १ १ १ १ ११८११८११ १ १
 सुरभिन्तरः । ज्ञवे२३ ॥(२) अद्व्यःसुरभिन्तरः । सुर

१ १ १ १ १ १ ११८११८११ १ १
 भिन्तरः । ज्ञवे२३ । अद्व्यःसुरभिन्तरः । ज्ञवे२३ ।

११८ ११८११८११ १ १ १ ११८११८११ १ १
 सुतेचिच्चाप्सुमदामोच्चन्वसा । ज्ञवे२३ । श्रीणन्तोगो

११८ १ १ १ १ ११८११८११ १ १
 भिहत्तरम् । ज्ञवे२३ । ज्ञवे२३ । होवाऽद्घाऽ । द्वा

* ऊगा० प्र० १४० २मा० ।

३४ । शीहोवा । अकीटिवाना-रम्यरमेवियो-रमा २ ३ ४
 १
 ५न्(३) ॥ ३ * ॥ [३]

॥ हैर्षश्रवसम् ॥ परीतोषिच्छासुतमोहाशोऽहाशेण ।
 १११११ २१ २१ ५ १ ५ २१ ३१
 सोमोयउत्तमल्लहविः । शोऽहां । शोऽहाशेण । दधा

३४ न्वाण्याः । नारियः । अप्सूचन्तरा । शोऽस्त्रा ।

६ २ १ १ १ १ १ ५ ४
ओहहात्तेष्ठ। सुषात्तवसोऽ। ममोत्तवा। द्रप

५ यिभोद्दायि ॥(१) २८८६८८९ सुषावसीममद्विभिरोद्धापोद्दाशे ।

३२ १ २ १ २ १ २ १ ३
३४म्युना । नोच्चवि । भिःपारित्ववा । ओहच्चा । ओइ

१२ १२ ३२ ४१ ५ ४
च्छारण३४ । अद्वार३४व्यःसू३ । रभोर३४वा । ताप्त्रोद्द

५ २ ८ ८ १ २
स्वायि ॥(२) अदव्यः सुरभिन्नरचोहाचोहादेण । अदव्यः

१ २ १ २ १ २ २ ३ २ सुरभिन्तरः । ओऽहा । ओऽहाऽण्ठ४ । सूताऽ४यि

* रु० गा० पू० २४० ३८० ।

३ २ १ २ ८-१ २ ६ २ १
 चित्त्वा । आपसुम् । दामोचन्धसा । ओऽहा । ओऽ
 २ २ ६८२ ६८१ २ १ १ ४
 ह्वाहेऽ४ । श्रीणाऽ४न्तीगोऽ । भिरो२ऽ४वा । ताप्तरो
 ५
 द्वाहायि(३) ॥ ४ * ॥ [४]

१२८ ८१२ ८
 ॥ द्वन्द्वरोवैयश्वम् ॥ परीतोषिच्छतासूताम । सो
 १२ ८
 मो । यउत्तमश्छविः । दधान्वाश्छ्यारः । नयोच्चप्सु
 ८ १ १२
 वक्तरा । सुषावासोर । ममद्रारश्यिभाश्श्यिः ॥(१)
 २२ ८ १ १२
 सुषावसोममद्रायिभायिः । सुषा । वसोममद्रिभिः ।
 १२ १
 नूनाम्पूर्णार । नोच्चविभिःपरिस्वव । अदाव्यासूर ।
 १ १ १
 रभिन्नाश्शराश्श्यः ॥(२) अद्व्यःसुरभिन्नाराः । अदा ।
 १ १
 व्यःसुरभिन्नरः । सुतायिचायित्वार । अप्सुमदामो
 ८
 अन्वसा । श्रीणान्तोर्गोर । भिन्नाश्शराश्श्यम् ।
 १
 ओर्गश्श्यई । डा(३) ॥ ५ १ ॥ [५]

• क० आ० ५प्र० २४० ४सा० ।

Digitized by srujanika@gmail.com

१ २ २ २ २
 ॥ आभीश्वायम् ॥ परीतोषिच्छतासुतम् । ए । सो
 २ १ १ ७ २ ३ ५ २ १८
 मोयज्ज्ञामृहाविः । दा२३४धा । हायि । न्वाण
 २ २ ० २ २ ३ ५ २ १८ २
 योनर्थीच्चप्रमूच्छन्तारा । सू२३४षा । हायि । वासोम
 १ ५ ४ ५ ४ २ १८ २
 मो२३४वा । द्रापूयिभो६हायि ॥(१) सुषावसोममद्रिभि
 २ २ १ १ ० २ ३ ५ २
 रे । सुषावसो६मामद्रिभायिः । नू२३४नाम् । हायि ।
 १८ ८ ० २ ३ ५ २ १ १
 शुनानोच्चिभिःपारिक्षावा । आ२३४दा । हायि । व्याः
 १ १ ५ ४ ५ ४ २
 सूरभो२३४वा । तापूरो६हायि ॥(२) अद्व्यःसुरभिन्न
 १ १ ० २ ३ ५ २ १ १
 रए । अद्व्यःसू६राभिन्नारः । द्व२३४ते । हायि । चि
 २ २ ० २ ३ ५ २ १ ८
 खाप्सुमदामोच्चन्वासा । आ२३४यिण । हा । तोगो
 १ १ ५ ४ ५ ४
 भिरो२३४वा । तापूरो६हायि ॥(३) ॥ ६ * ॥ [६]
 ३ ४ ८ ५ ८ ८
 ॥ माधुच्छन्दसम् ॥ परीतोषा । होयिः । चतासुता
 ४ २ २ १ १ २ ३ ५ २ १ ८ २
 हैमे । सोमोयज । तामृहार२३४वीः । दधन्वाण्योन

* ज० गा० ५७० १४० ६४० ।

१ २१ १ २१
 ॥ ऐडमायास्थम् ॥ आयिपरायि । तोषायि । चता
 २ २ १ २१ १ २१ १ २१
 मुताम् । सोमोयजः३१ । तमङ्गवायिः । दाधन्वाण
 १ २१ १ २१ १ २१ १ २१
 याः३१ः । नर्योचा । सुवन्तरा । सूषावसो३१ । ममद्राघ३१
 १ १ १ २१ १ २१ १ २१
 यिभा३४३यिः ॥(१) आयिसुषा । वासो । ममद्रिभा
 १ १ १ १ १ १ १ १
 यिः । सूषावसो३१ । ममद्रिभायिः । नूनम्पुना३१ ।
 १ १ १ १ १ १ १ १
 नोचविभायिः । परिस्त्रवा । आदव्यःसू३१ । रभिन्ता
 १ १ १ १ १ १ १ १
 २३रा३४३ः ॥(२) आचदा । व्याःसू । रभिन्तराः । आ
 १ १ १ १ १ १ १ १
 दव्यःसू३१ । रभिन्तराः । सूतेचित्तु३१ । चुमदा ।

* ज० गा० ओप्र० १४० इस्ता० ।

२१ र ८ २१ ३
यो चम्पा । आदिकलीगो३ । भिस्तारुरा३४६म् ।

‘ओर३४५ई। डा(३) || ४० || [८]

११ ४ ८ १ १२ १२
 ॥ पुनिः ॥ परायितोऽविच्छतासुतश्चात् । सोमो
 १ २ १ ३ १ १ १२ १ १२ १
 यउत्तमश्चविः । दध्म्बाश्चया २ ३ः । होवाश्चायि ।
 १ २ १ १ १ १ १ १ १
 मारियोच । शुवान्ताश्चराव । होवाश्चायि । सुपा
 १ १ १ २ १ १ १ १ १
 वाश्चोरव । हीषाश्च । मामद्रिभिः । इडाश्चमाश्च
 ३ । होरश्च४५५५ । डा(१) ॥ ३ ४ ॥ [१]

१८९ ८
 ॥ अभीशवीत्तरम् ॥ परीतोषिच्छतासुतम् । ४ ।
 २८ १० २ ३ ५ २ २
 सोमोयजऽन्तामध्यायिः । हारङ्गधा । हाश्चायि ।
 १८ ८ ८ ० २ ३ ५ २ २ १८
 व्याख्यानर्थाशसूचन्तारा । सूर्यधा । हाश्चायि । वा
 १९ ५ ४ ६ १८ ८
 साममेऽन्गधा । द्राप्यभोद्द्वायि ॥(१) सुषावसोम

• अ० गा० अ० १४० ४सा० ।

† अ० गा० उप० २४० इसा० ।

मद्रिभिरे । ए । सुषावसोऽमामद्रि । भायिः । नू२३४
 नाम् । शाश्वायि । पुनानोचविभिः पारिस्तावा । आ
 २३४दा । शाश्वायि । आः द्वरभोर॒ इ॑ ४वा । तापूरो॒
 श्वायि ॥(२) अद्व्यः सुरभित्तरए । ए । अद्व्यः सू॒श्वामि
 न्नारः । सू॒र३४ते । शाश्वायि । चित्ताप्तुमदामोच्च
 न्वासा । आ॒र३४यिणा । शाश्वां । तोगोभिरोर॒ इ॑ ४
 वा । तापूरो॒ इ॒श्वायि(३) ॥ ४ * ॥ [१०]

॥ सम्बतम् ॥ परीतोषिच्छतासुताम् । सीमोयउत्त
 मृश्वायिः । इध्यापृश्वाः । नारियोच । शुवा
 न्नारा । ओहो॒श्वाहायि । सु । षावार॒श्वोर । हो
 वाश्वा । ममद्रा॒ इ॑ यिभाइ॒श्विः ॥(१) सुषावसीमम
 द्रिभायिः । सुषावसोऽममद्रिभायिः । नू॒मक्ष॒१३मा ।

* अ० गा० ७ प्र० १४० ४ सा० ।

१ ९ १ ९ १२२ १२२ १
नोच्चविभिः । परायिस्तावा । औहोऽध्यवाहायि । अ ।

२ १३ २ १ १
दाव्याऽऽऽःसू३ । होवाऽऽहा । रभिन्ताऽऽरुराऽऽ४३ः ॥(२)

१ २ १२१ ११ १
अद्यःसूरभिन्तराः । अद्यःसूरभिन्तराः । सुतेचाऽऽ

२ १ १८ ८ १ १ १२२ १२२
यित्वा । आसुमदा । मीचान्धासा । औहोऽध्यवाहा

१० ११ ११ ११ १
यि । श्री । णाम्तोऽऽग्नोऽ । होवाऽऽहायि । भिन्ता

२ १२ १४४५५ १२१ १२१
२३राऽऽ४४५म् । ओऽऽ४५ई । डा(३) ॥ ३ # ॥ [११]

५२१ ४५४२ ५ १२११
॥ कालेयम् ॥ परीतोऽषिञ्चतासुताम् । सोमोय

१ २३ ११ १२१ १ १
ज । तम॒ऽह्वाऽऽयिः । दध्न्वा॒ऽया॒ऽः । नार॒३४ ।

६४८ ५ २ २ १ ३३ १ १
रियोचसुव । ताऽरा । सुषावसौ । वा॒ऽ३ओ॒ऽ४वा ।

४ ४ ४ ४ ४ ४
ममापुद्रिभायिः । होपुई । डा(३) ॥ ४ # ॥ [१२]

१२१ १ ५ १
॥ रौरवम् ॥ परीतोषिञ्चाऽतासूर॒ऽ४ताम् । सो१

* ऊ० गा० ८प्र० १४० ३सा० ।

† “महाकालेयम्”—इति ष०-पाठः ।

‡ ऊ० गा० ८प्र० १४० ४सा० ।

मोयउत्तमल्लविह॑धन्वाल्योनर्थीचिषुवाल्लरा । ओ
हाल्लवा । सुषावसोममा॒३हायि । ओहाल्लवा ।

द्विभायिः । ओहोवा ॥(१) सुषावसोमाल्लमद्रा॒३४
यिभायिः । सू॒१षावसोममद्विभिर्लूनमपुनानोचविभिःपरा॒

यिष्ववा । ओहाल्लवा । अद्व्यःसुरभारल्लयिष्वायि । ओ

हाल्लवा । तरा । ओहोवा ॥(२) अद्व्यःसुराल्लभि॒
न्तारल्लराः । आ । द्व्यःसुरभिन्तरःसुतेचित्तासुमदा

मोआरन्वसा । ओहाल्लवा । श्रीणन्तोगोभिरु॒३हा

यि । ओहाल्लवा । तराम् । ओ॒३होवा । होपुई ।
डा(३) ॥ ११ * ॥ [१३]

॥ आष्टादल्लोत्तरम् ॥ परीतोषिच्चतासुतमैयादौ ।

हो॒३वा । सोमोयउत्तमम् । होवारल्लयिः । एयाल्लत् ।

* क० ना० ६प्र० ३प्र० ११सा० ।

१ १९ १८ १८१ ११ ११
 औरङ्गोवा । दधन्वाण्योमर्योषप् सुव । तारा॒ २४ ।
 १२ ११ ११ १११ १११ ११
 ऐया॒ २३त् । औरङ्गोवा । सुषावसीमम । द्वायिमा
 १११ १११ १११ १११ १११ १११ १११ १११
 २३यिः । ऐया॒ २३त् । औरङ्गोवा॑ २४३ ॥(१) सुषावसी
 १११ १११ १११ १११ १११ १११ १११ १११
 ममद्विभिरैयादी । चोश्वा । सुषावसीमम । द्वायिमा
 १११ १११ १११ १११ १११ १११ १११ १११
 २३यिः । ऐया॒ २३त् । औरङ्गोवा । नूनम्पुनानोविभिः
 १११ १११ १११ १११ १११ १११ १११ १११
 परि । स्वावा॒ २३ । ऐया॒ २३त् । औरङ्गोवा । अद्व्यः
 १११ १११ १११ १११ १११ १११ १११ १११
 सुरभि । ता॒ २३त् । ऐया॒ २३त् । औरङ्गोवा॑ २४३ ॥(२)
 १११ १११ १११ १११ १११ १११ १११ १११
 अद्व्यः सुरभिन्तरैयादी । चोश्वा । अद्व्यः सुरभि ।
 १११ १११ १११ १११ १११ १११ १११ १११
 तारा॒ २३ः । ऐया॒ २३त् । औरङ्गोवा । सुमेच्चित्वाप् सु
 १११ १११ १११ १११ १११ १११ १११ १११
 मदामीष । धासा॒ २३ । ऐया॒ २३होवा । श्रीणन्तीगो
 १११ १११ १११ १११ १११ १११ १११ १११
 भिरु । तारा॒ २३म् । ऐया॒ २३त् । औरङ्गोवा॑ २४३ ।
 १११ १११ १११ १११ १११ १११ १११ १११
 औरङ्गपु । ई । डा॑(३) ॥ १८ * ॥ [१४]

* क० गा० १२प्र० १४० १८सा० ।

३४८६ ४ ५८ ४५ ८ ९
॥ उत्तुभम् ॥ परीतोषिच्छतात्तुतम् । सोमः । ये

१ ३८ ४२५ २१
ज्ञ३४ औहोवा । तमश्चवाऽरयिः । हा३१उवा२७ ।

१ ५ ६२ ४८ ५८ ४ ५ १
ज्ञ३४ पा । दधाश्चनाल्या । औहोवाहायि । नारि

२८१ २ १२८ ३ ५
योआ । प्तुवन्नारा । हा३१उवा२७ । अ३४पा ।

३२ ४८ ५८ ४ ५ ३२ ४
सुषाऽवसो । आहोवाहायि । ममाशद्राप्तिभा६ ५६६

४३८ ४३८ ४२४ ५ ८ ३२ ३८ ४८
श्रिः ॥(१) सुषाषसोमग्रिभिः । सुषा । वसो३४ औहो

५ २१ १ ५
वा । ममग्रिभाऽरयिः । हा३१उवा२३ । ज्ञ३४ पा ।

३२१ ४८ ५८ ४ ५ १ ११ १
नूमाशपुना । औहोवाहायि । नोप्रविभायिः । परि

११ १ २ ५ ३२ ४ ५८
लाव । हा३१उवा२३ । ज्ञ३४पा । अदाश्वःसु । औ

१ ५ ३२ ४ ३ ४
होवाहायि । रभाश्चिन्नापुराई५६ः ॥(२) अदध्वःसुर

१४५ ३२ १८ ४८ ५ ११
भिकरः । अद । अःसू३४ औहोवा । रभिन्तराऽरः ।

२ ५ ३२ ४ ५८ ४ ५८
हा३१उवा२३ । ज्ञ३४पा । सुताश्यचित्त्वा । औहो

१ १ ११ २८ १२८
वाहायि । आपूसुमदा । मोअन्वासा । हा३१उवा२

३ । जं३४पा । श्रीणाइन्तोगो । औहोवाइयि । भि
रुइत्ताप्राद्युम्३) ॥ २० * ॥ [१५]

॥ पृश्चि ॥ परायितोऽशिष्वतासुत॒हाउ । सोमो
वउत्तम॒हविः । दधान्वा॑यारः । चोवाइ॒हायि ।
नारियोऽम । प॒स्वान्नाराह । होवाइ॒हायि । सुषा
वा॑से॒रः । होवाइ॒हा । मामद्रिभिः । इडा॒रः ॥(१)
सुषावा॒रःसोममद्रिभिर्हाउ । सुषावसोममद्रिभिः । नू
नाम्पू॑ना॒रः । चोवाइ॒हायि । नोषविभिः । परायि
त्वा॑वा॒रः । होवाइ॒हायि । अदाभ्याः॑सूर्य । होवा॑
हा । राभिन्तरः । इडा॒रः ॥(२) अदाभ्याः॑सुरभि
न्तरोहाउ ॥(२) अदाभ्यः॑सुरभिन्तरः । सुतायिचाश्वि
त्वा॑रः । होवाइ॒हायि । असुमदा । मोचाभ्या॑सा

* अ० गा० १२प्र० २ष्ठ० २०सा० ।

१ २ २ १२ २ १२ २
२३। होवाइहायि। श्रीणन्तेश्वर॒। होवाइहायि।

१ १ १
भायिहत्तरम्। इडा॒२३(३)॥६*॥[१५]

३ ४८८८ ४ ५ ८ २ २ १
॥ वास्त्रम्॥ परीतोषिच्छता। हाइहायि। सू२३

४। तःमुतोवा। सोमोहो॑रयि। यज्ञहो॑र। ता॑
७ मृ॒हावा॑रयिः। दाध्वा॑र्थ्य। नरायियोचा। प॒सु॑
१ वा॒उवा॑र। ज॒४पा। तरा॑र। सुषा॑रवासो॑र। मम।

३ ५८८ ४३८४९८४५८ २ २
द्वारयिभा॒२४४औहोवा॥(१) सुषावसोममा। हाइहा॑
यि। द्वा॒२४४यि। भिर्द्विभोवाःसुषाहो॑र्द्वै। वसाहो॑
१० १२ ८१ ३२। मामद्रायिभा॑रयिः। ननम्पुना। नोचावायिभा॑
यिः। पराउवा॑र। ज॒४पा। स्वा॑र। आदा॑र्द्वाः
३२ १ २ ५ १ १ १ १
सू॑र। र्यम। ताररा॒२४४औहोवा॥(२) अद्व्यःसुर॒
मि। हाइहायि। ता॒२४। रस्तरोवा। अदाही॑

१० १८२८
रयि । अःह्वोऽ । राभिन्ताराऽः । हतेचित्वा । श्ल
१९ २१ १६ १४ ११ ११
मादा । मच्छुवाऽ । जः४पा । धसा॒ । आयिण
२० १३ १८८ ११ ११
रन्तोगोऽ । भिह । ताररार३४श्लौहोवा । जः२३
४
४पा(३) ॥ १२ * ॥ [१६]

१८१८ २८ १
॥ मानवोत्तरम् ॥ ह्वोवायि । परीतोषिच्चतासुतम् ।
१९०८
ह्वोवायि । सोमोयउत्तमश्लैविः । दाधन्वाख्यः । ना
७८ १ ७ १३ ५ ११ ११ १
रियोआ३१ । प्लूवारन्तार३४रा । सुषावार३ सो३ ।
१११ ५८ ८ १
मारमार३४श्लौहोवा । द्रा॒र३४यिभीः ॥(१) ह्वोवायि ।
२१२ १११ १ ११ ११ १
सुषावसोममद्रिभिः । ह्वोवायि । ह्वोवायि ।
७२ ८ १० १ ११ ११ १
नूनम्पुना । नोथविभार३यिः । परारयिस्त्वा॒र३४वा ।
११ १ १ ५८ १ ५
अदाध्वा॒र३ःह्व३ । रा॒र३४श्लौहोवा । ता॒र३४राः ॥(२)
१ ११ ११ १
ह्वोवायि । अदध्वःसुरभिन्तरः । ह्वोवायि । आदध्वः

* ज० गा० १५प्र० २ष्ठ० १२सा० ।

७८
सुरभिन्तरः । होवायि । आदब्धः सुरभिन्तरः । षष्ठे
२८ १० १ ७८ २ ५ १८१
चिन्ता । आप्सुमदार१ । मोक्षारन्धार३४सा । श्रीणा
न्तो २ ३ गो ४ । भारयिष्ट२३४शोहोवा । ता २ ३ ४
४
राम(३) ॥ १३ * ॥ [१७]

१२ १२ ८
॥ आनूपं वाध्युश्वम् ॥ परायिपरायि । तोषिच्चा ३
११ १८१ ११ ११ ११ ११ ११
ताह॑ता॒रम् । सोमोयउ । तमाञ्छा॑वा॒रयिः । दा॑
धा॒र्चा॑ञ्यारः । नर्योच्चिप्सुवन्तार३रा । सुषावा॑सो॑
३ । मा॒र३मा॑ । द्रा॒४५यिभो॒४हायि ॥(१) १२११
८ १२ १२ १२ १२ १२ १२ १२
वसोमाहमाद्रा॑यिभा॒रयिः । षष्ठावसो । ममाद्रा॑यि॑
भा॒रयिः । नूना॒म्पूना॒ । नोच्चिविभिः परिस्त्रा॒र३वा ।
११ ११ ११ ११ ११ ११ ११ ११
चदाव्याहः ख३ । रा॒र३भा॑यि । ता॒४५रो॒४हायि ॥(२)
१२१२ १२ १२ १२ १२ १२ १२
चदाच्चदा । अः सुरार॑भायिन्ता॑रा॒ । आदब्धः सु ।

* ज० मा० १५प्र० १४० १३४० ।

१ ९ १ ९ १ १ १ १ १ १ १ १
रभायिन्ताऽर्हारः । द्वतेरचायित्वार । अप्सूमदीमो
१ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १
अन्धारश्च । श्रीणान्तोऽगोऽ । भारश्यिष्ठः । ता
१ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १
३४पुरोद्घायि(३) ॥ १४ * ॥ [१८]

१ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १
॥ यौधाजयम् ॥ पराऽश्यि । तोश्वि । च । ताहृ
१ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १
३४ताम् । सौमीऽ । यजर । तमाऽ३४५म् । हार
१ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १
३४वीः । दधान्वाल्याः । न । व्यीचार । पत्तवाऽ३४५ ।
१ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १
ताऽ३४रा । चुषार । वासोर । ममाऽ३४५ । द्रारऽ३४
१ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १
यिभीः ॥ (१) सुषाऽ३१ । वाश्च । मम् । आद्रारऽ३४यिभायिः ।
१ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १
द्वषार । वसोर । ममाऽ३४५ । द्रारऽ३४यिभीः । नूनापु
१ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १
ना । नः । अविभारयिः । पराऽ३४५यि । स्वाऽ३४वा ।
१ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १
अदार । व्याऽद्वर । रभाऽ३४५यि । ताऽ३४राः ॥ (२)
१ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १
अदाऽ३१ । व्याऽसू । र । भिन्नाऽ३४राः । आदाऽ३ ।

* क० गा० १५प्र० २च० १४सा० ।

१ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ अःखृ । रभाऽप्युयि । ताऽप्यराः । सुतायिचित्ता ।

तोगोर् । भिष्म०४५ । ता०३४राम(३) ॥ ५ * ॥ [१८]

४८२ ४५४८ ५ १२९
॥ द्वैगतम् ॥ परीतोऽशिच्छतासुताम् । सोमोयज ।

१२ तमाञ्छाश्वारयिः । १३ दधाइ । १४ द्वैश्वोश्वा । १५ न्वाण
 १६ येनर्थीच्छ्रव्यन्तारार् । १७ सुषारः । १८ वारसीरः४श्वो

१ १ ३१११ ५८२ ४८५
वा। ए३। समारद्धिभारत्युयिः ॥(१) सप्तवाइसोम

४५ १८२८ १९ ३८२
मद्रिभायः । खषावसो । ममाद्राश्यिभारयः । नूना

२८। छौद्दोश्वा । १२५ पुनानोच्चविभिःपरिस्थावार् । १४

११११ ५ २ ४५४ ५ १ २
 २४४५: ॥(२) अदव्याःसरभिन्तराः । आदव्यःस । ८

१२ भायन्ताएराः । ३२ सतावयि । ५२ हौहोवा । १८ चित्ता

० श० मा० २६प्र० १४० ५साँ।

८० पुमदामोअन्धासार । श्रीणा२३ । तोऽगो२३४श्चौ
र० चोवा । ए३ । भिष्ठ॒त्तरा२३४५म्(३) ॥ ६ * ॥ [२०]

१२४१८ १२२१९ १२२१९ १२२१९
॥ कखरथतन्तरम् ॥ पारीतोषिच्छतात्तुताम् । सो
१२५ २ १११ २ १२११ २ १२११ २ १२११
मोयजा । ताव॒माञ्छाव्यायिः । दधन्वा॑ञ्योनर्योच्पत्तु
१२६ ११८ ११८ ११८ ११८ ११८ ११८ ११८
वन्तरा२३४ऐश्चौ । सुषावा२३४सो । ममा३१उवा२३ ।
१२७ ११२ ११२ ११२ ११२ ११२ ११२ ११२ ११२ ११२
ए३ । द्विभिरा ॥(१) द्वषावसोममद्विभायिः । सुषावसो ।
११२ ११२ ११२ ११२ ११२ ११२ ११२ ११२ ११२ ११२
माव॒माद्राव्यिभायिः । नूनम्पुनानोच्चिभिःपरिस्त्रवा२३
११४ १११ १११ १११ १११ १११ १११ १११
४ैश्चौ । अदव्या२३४ःष्ट । सू । रभा३१उवा२३ । ए३ ।
११२ ११२ ११२ ११२ ११२ ११२ ११२ ११२ ११२ ११२
तरआ ॥(२) आदव्यःसुरभित्तराः । अदव्यःष्ट । रा३
११२ ११२ ११२ ११२ ११२ ११२ ११२ ११२ ११२ ११२ ११२
भायित्ताव्यराः । सुतेचित्ताप॒सुमदामोअन्धसार२३४ऐश्चौ ।
११३ ११३ ११३ ११३ ११३ ११३ ११३ ११३ ११३
श्रीणन्तो२३४गो । भिष्ठ॒श्चाउवा२३ । ए३ । तरमा(३)
॥ १८ * ॥ [२१]

* क० गा० १६प्र० १४० १८सा० ।

† क० गा० १८प्र० १४० १८सा० ।

अथ द्वचालके द्वतीय-सूत्रे—

प्रथमा ।

११३१२ ८२८ ९२९
असाविसोमोचरुषोवृषाहरी
११३१३१८ ९८
राजेवदस्मोचभिगाच्चिक्रदत् ।
९ ८८ ९१२ ९१२ ९१८
पुनानोवारमत्येष्व्ययश्चेनो
२८ ९१२ ९१२
नयोनिष्टतवन्तमासदत् ॥ १ * ॥

“सोमः” “असावि” अभिषुतोऽभूत् । कौटशः सोमः ?
“अरुषः” आरोचमानः, “वृषा” वर्षकः, “हरिः” हरितवर्णः ;
स च राजेव “दस्मः” दर्शनीयः सत् “गाः” उदकानि “अभि”
लक्ष्म “अचिक्रदत्” शब्दं करोति स्व-रस-निर्मीक-समये, पञ्चात्
पुनानः “अश्यम्” अविमयं “वारं” वालं दशापवित्रम्
“अत्येषि” हे सोम ! अतिक्रम्य गच्छसि । ततः “श्चेनो न”
श्चेन इव “योनिं” स्त्रीयं स्थानं “ष्टुतवन्तम्” उदकवन्तम् “आ-
सदत्” प्रविशति ॥

“अत्येषि”-“पर्येति”—इति पाठौ, “आसदत्”-“आसदम्”
—इति च ॥ १ ॥

* इ० आ० ६, १, २, ६ (२मा० १६१ ष०) = इ० वे० ७, १, ७, १।

अथ वित्तौया ।

११२ ११२३१२९१३
पर्जन्यः पितामहिषस्यपर्णिनो

१२ ३२ ३२३११
नाभापृथिव्यागिरिषुक्षयन्दधे ।

१२३१ १३०७ ३१२९
स्वसारञ्चापोचभिगाउदासर

२८ २८ ३१२३२
न्तसङ्गावभिर्वसतेवीतेऽध्वरे ॥ २ * ॥

यस्य “महिषस्य” महतः “पर्णिनः” पर्णवतः पननवतो वा सोमस्य “पर्जन्यः” “पिता” जनकः “सः” सोमः “पृथिव्याः” † “नाभा” नाभो नाभिस्थानीये ‡ हविर्बाने “गिरिषु” गिरि-सम्बन्धिषु यावसु “क्षयं” निवासं “दधे” धारयति अभिषव-समये । तथा “स्वसारः” अङ्गुलयः “आपः” वसतौवर्यः ¶ “गाः” आशिरार्थाः सुतयो वा § “अभि” आभिसुख्येन “उदासरन्” उहच्छन्ति गच्छन्तु, “वसते”, “सम्” गच्छते च, “यावभिः” साकम् । कुत्र ? “वीते” कान्ते “अध्वरे” यज्ञे ॥

“उदासरन्”—“उतासरन्”—इति पाठौ, “वीते”-वीषे”—इति च ॥ २ ॥

* इ० व० ७, ३, ७, २ ।

† ‘हथिव्याः समृपदः’—इति वि० ।

‡ ‘नाभा—नाभि-स्थानीयः’—इति वि० ।

¶ ‘अप्तु भावस्यः’—इति वि० ।

§ ‘गाः—सोमस्य रथयः’—इति वि० ।

अथ छतीया ।

२ १२३१८ १८३ १२९
कविवेधस्यापय्येषिमाहिन

२ ६१९२ ३१ १८
मत्योनमृष्टोचभिवाजमर्षसि ।

२ १२ ३१२
अपसेधन्दुरितासोमनोमृष्ट

२ १८ १८३१२ ३१२
घृतावसानः परियासि निर्णिजम् ॥ १४ ॥ १३

हे “सोम !” “कविः” क्रान्तदर्शी सत् “वेधस्या” याग-
विधानेच्छया “माहिन” मंहनीयं पवित्रं “पर्येषि” परि-
गच्छसि, पश्चात् “मृष्टः” प्रचालितः “अत्योन” † अस्त्रैव
“वाज” सङ्क्राममङ्ग “अभ्यर्षसि” । सोम ! “दुरिता” अस्त्र-
दीयानि दुरितानि “अपसेधन्” परिहरन् ण “नः” अस्त्रान्
“मृष्ट” सुख्य “घृतावसानः” घृतानि उदकानि वसानः आच्छा-
दयन् “परियासि” अभिगच्छसि । किन्तत् ? “निर्णिजम्”
पवित्रम् ॥

“सोमनोमृष्टघृता”-“सोममृष्टघृतम्”—इति पाठौ ॥ १३

इति सामवेदार्थप्रकाशे उत्तरायन्दस्य दशमस्याभ्यायस्य

नवमः खण्डः ॥ ८ ॥

* अ० वे० ०, १, ०, १ ।

† ‘अत्यः—अतीत्य गच्छति’—इति वि० ।

‡ ‘वाजम्—वाज’ वह-पुरोडाशादिक्षबद्धम्’—इति वि० ।

¶ ‘अपसेधन्—एष इद्वौ (भू० आ०) अमृष्टिः इतः चंद्रंति’—इति वि० ।

१८ ८ २ ८ १९
 ॥ महासामराजम् ॥ हाउहोवाऽहायि । असावि
 ११ १ ४ ११ ११११ ११११
 सोमोऽच्चा । रुषोऽवाह । पाहराऽ३४५यिः । राजेव
 ११ १ ४ १ ११११ ११११
 दसोऽच्चा । भिगार । आर । चिकदाऽ३४५त् । पुना
 ११ १ ४ १ ११११ ११११
 नोवाराऽमा । जियाऽयिषीर । अव्ययाऽ३४५८म् । श्वे
 ११ १ ४ १ ११११ ११११
 वोनयोनौऽध्य । तवाऽन्ताऽम् । आसदाऽहाउ ॥(१)
 १ ११ १ ४ १ ११११
 पर्क्कन्यःपितगऽमा । हिषगऽस्यार । पर्णिना १३४५ः ।
 ११ १ ४ १ ११११
 नाभापृष्ठिव्याऽमायि । रिषूऽक्षतः । यद्धधाऽ३४५यि ।
 ११ १ ४ १ ११११
 खसारथायोऽच्चा । भिगाऽज्ञश्च । आसराऽ३४५८ ।
 ११ १ ४ १ ११११
 सङ्गावभिर्वाऽसा । तेवाऽयितेह । अधराऽ३४८ ॥(२)
 ११ १ ४ १ ११११ ११११
 कविवेधस्याऽपा । रियाऽयिषीऽमाद्विना॒३४५८म् । अत्यो
 ११ १ ४ १ ११११ ११११
 नमृष्टोऽच्चा । भिवाऽज्ञाऽम् । अर्षसाऽ३४५यि । अप
 ११ १ ४ १ ११११ ११११
 सधग्नूऽसवि । तरसोऽमार । नोमृष्टाऽ३४५ । हाउ

८ ९ २ ८ १ १ १ १
स्त्रीवाहशयि । घृतावसानाइःपा । रियाइसौ३ । नि
र्णजाइमाउवा३४५(३) ॥ ८ * ॥ [१]

१ ४८ १८४८ १८४९८
॥ द्विरभ्यासालौशम् ॥ असाविसोमोचरुषोवृषोवृ
१८ २९ २१११ १८८ १ ८
पा । इरायिः । इरार३४यिः । राजे३१२३४ । वहलो
८ ११ ११ ११ ११ ११ ११८
चभिगाषचि । क्रदातकदात् । पुनार३१२३४ । नोवार
८ ११११ १८२ १ ८
मत्येष्व । व्ययांव्ययम् । श्वेनो३१२३४ । नयोनिहृत
१८२४ ४३४ १८४ ३४
व । तमाश्वसाधदाई५६८८ ॥(१) पर्जन्यःपितामहिष्मा
१ १२१११ १८१ १ ८
प । र्णिन्नार३४५ः । नाभार३१२३४ । पुरुषिक्षागिरिषुक्षयम् ।
१११ ११ ११ ११ ११ ११ ११
इधायिदधायि । खसार३१२३४ । रथाधोअमाउदा । स
१११ ११ ११ ११ ११ ११ ११
रान्तराद् । सज्जा३१२३४ । वर्भिर्वस्तेवी । तेषाहध्या
४३४८८८ ४५८८ ११
भ्राह्म५६८८ ॥(२) कविर्वेधस्यामरियेषिमा । हिनाम् ।
११११ ११ १ ८ ११
स्त्रिनार३४५म् । अयो३१२३४ । नमृष्टोअभिवाजम् ।

* अ० ना० ५५० २४० नसा० ।

१२ १३ १२ १४ १२ १४
षसायिषसायि । अपाऽ॒१२३४ । सेधन्दुरितासोमनः ।
१२१२ १२ १२ १२ १२ १२
मृडामृडा । घृताऽ॒१२३४ । वसानःपरिया । सिनाऽ॑
यिणी॑५यिजाऽ॒५६म्(२) ॥ २ * ॥ [२]

१२ १ १२ १
॥ ऐडमायास्म् ॥ असावायिसो॒२३ । सोचूष्वा॒२
३ः । ए॒३ । वृषाचरिरे॒३ । राजेवादा॒२३ । सोचभा॒
यिगा॒२३ । ए॒३ । अचिकद्दे॒३ । पुनानोवा॒२३ । रमता॒
यिये॒२३ । ए॒३ । पित्र्यव्यथमे॒३ । श्वीनोनायो॒२३ । नि॒
हृ॒३ तावा॒२३ । ए॒३ । तमासद्दे॒३४३ ॥(१) पञ्चन्याःपार॒
१२ १ १२ १२ १२ १२
हृयि । तामङ्गायिषा॒२३ । ए॒३ । स्थपर्णिनए॒३ । नाभा॒
१२ १ १२ १२ १२ १२
पार्थी॒३३यि । व्यागिरायिष॒२३ । ए॒३ । ल्यन्दधर॒३ ।
१२ १ १२ १२ १२ १२
खसाराष्ट्रा॒२३ । पोचभायिगा॒२३ः । ए॒३ । उदासरम्भे॒
१२ १ १२ १२ १२
३ । सङ्ग्रावाभा॒२३यिः । वस्तायिषा॒२३यि । ए॒३ । पो॒

* ऊ० गा० दप्र० १४० १४० ।

अभायिगारहः । ए३ । उदासरमेह । सङ्गुवाभारह
 यिः । वसतायिवारहयि । ए३ । तेषधरण४४३ ॥(२)
 कविर्वायिधारह । स्थापरायिये२३ । ए३ । विमाहिन
 मेह । अत्योनामा२३ । ष्टोऽभायिवारह । ए३ । अ
 मर्षसिणह । अपसायिधारहन् । दुरितासारह । ए३ ।
 मनोमृडए३ । घृतावासारह । नःपरायियारह । ए३ ।
 सिनिर्णिजमेह४३ । ओ२३४५ई । डा(३) ॥ ४ * ॥ [३]
 ॥ वासिष्ठम् ॥ चायि । उज्जवायि । असाइ४४८४८
 वा । विसो । मो३श्च । षोवृषाहरायिः । राजे४४४
 ४४४५ । नौवा । लो३श्चभि । गाञ्चिकदात् । पुना
 ३४४८४८५ । नौवा । राश्मति । एविच्चव्ययाम् । घ्ये
 १४४८४८५ । नौवा । निघृत । व । तमार्शसाप्तदाई५

* ऊ ना० १० प्र० २ अ० ४ सा० ।

१२ ३८४५ १ १
 ईत्॥(२) पर्जाश्चौहोवा। नाःपर्यि। ना इ महिन्
 २३४ ५ ३८१ ३८४५ १ १
 क्षमापर्णितः। नाभाश्चौहोवा। पूर्यायि। व्याइयि
 १२४ ५ ११ ३८४५ १ १
 रि। कुशयन्दक्षयि। हस्ताश्चौहोवा। रक्षा। शो
 १ २६४५ २२ ३८४५ १
 रुपभि। गाढद्वाक्षरात्। शङ्खश्चौहोवा। वभाविः।
 ११८ ३१ ३८१ ४ ११ ३८४५
 वस्त्रे। क्षी। तोचाहध्वाप्तराद्धृदयि॥(२) कवाश्चौहो
 ५ १८ २१ १ २८३४५ ३२
 वा। सेधा। सात्त्वरि। पूर्विमाहिनाम्। अत्योऽभ
 ३८४५ १ १ १ २८३४५ ३२
 अौहोवा। नमा। श्रीश्चमि। वाजसर्पसमयि। अन
 ३८४५ १८ ११८ २८३४५ १ १
 श्चौहोवा। सेधात्। दुरिता। सोमनोष्टुडा। शा
 ११९ १२ ३८४५ १ १
 यि। उज्जवायि। चृताश्चौहोवा। वसा। नःपरि।
 १ ११९ ४
 या। सिनाश्चिर्षापूर्यिजाद्धृदम्॥(३) ॥ १० * ॥ [४]

११ १ १
॥ सौमानानिषेधम् ॥ असो । वाहायि । वादि
११ ११ ११ ११
सोमोपर्वतो । वृषाहारार्यिः । राजेवदसोअभिमाः ।

* अ० गा० २३प्र० १४० १७सा० ।

अचिक्रादारूपता। पूर्वना। नोरूपवाङ्मय। रमतिये
विष। व्याद्याम्। श्यारव्ययिनो। नारूपयोऽथ। नि
हृतव। तमाध्यसापुदार्थपूर्वत्॥(१) पञ्च। वाहायि।
न्याःपितामहिषा। स्वपर्णायिनारः। नाभापुर्यिव्यागि
हिषू। क्षयन्दाधारूपयि। स्वारूपसा। रारूपच्छ्राप्त
पौरुषभिगाउदा। सारूपान्। सारूपया। वारूपमारूप
यिः। वस्तवी। तेषाश्वापुराद्धर्मयि॥(२) कवी।
वाहायि। वायिधस्यापरियायि। विमाहायिनारूपम्।
आत्मोनस्त्वंशोअभिवा। जमर्षासारूपयि। आरूपा।
सारूपयधारूपत्। दुरितसेमनः। मारुर्डा। घारूप
र्ण। वारूपसारूप। नःपरिया। सिनाश्यिर्णपूर्यिजा
पूर्वपूर्व(१) ॥ २० * ॥ [५] १३

* ज० मा० २३प्र० २४० २०सा० ।

अथ दशमे खण्ड—

प्रगाथामके प्रथम-सुन्ति,

प्रथमा ।

११ १२ १३ १४ १५
आयत्तद्वद्यर्थं विश्वेदिन्द्रस्यभष्टत ।

१२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ ११ १२ १३ १४ १५
वहनिजातोजनिमान्योजसाप्रतिभागम्भदीधिमः ॥ १* ॥

हे अम्भदौया जनाः ! “आयत्त इव” सूर्यं यथा समाचिता रस्मयः सूर्यं भजन्ते, तथा “इन्द्रस्” “विश्वेत्” विश्वान्येव धनानि “भवत्” भजत । “वसुजातः” प्राहृभूत इन्द्रः यानि “वसुनि” धनानि “ओजसा” वलेन “जनिमा” जनिष्माद्वानि करोति अती “भागं न” पितं भागमिव तानि धनानि “प्रति दीधिमः” प्रतिधारयेम ॥

“जातोजनिमानि”-“जातेजनिमानि”—इति पाठौ ॥ १ ॥

अथ हितीया ।

१२ १३ १४ १५ १६ १७ ११ १८ १९ ११
अलर्षिं+रातिं वसुदामुपस्तु विभद्राइन्द्रस्यरातयः ।

१२ १३ १४ १५ १६ १७ ११ १८ १९ ११ १२
यो अस्यकामं विधतो नरोषतिमनोदानाय चोदयन् ॥ २४ ॥ १४

हे स्तोतः ! “अलर्षिरातिम्” अपापक-दानम् अपापिष्ठस्य दातारइत्यर्थ [अलर्षिं-पद-समानार्थमनर्श-पदं यास्तेन व्याख्या-

* इ० आ० ३, २, ३, ४ (२भा० ५५१ छ०) = इ० व० ७, १, ३, ४ ।

† “अस्यात्”—इति क० पु० पाठः ।

‡ इ० व० ७, ३, ४ ।

तम्—“अनर्शरातिमनश्लौल-दातमश्लौलं पापकम्”—इति (निर० नै० ६,२३)] “वसुदां” धनस्य दातारमिन्द्रम् “उप सुहि”* यतः “इन्द्रस्य” “रातयः” दानानि “भद्रा” कल्याणानि महदै-खर्यकारौणीत्यर्थः । “यः” इन्द्रः स्वकौयं “मनः” “दानाय” अभीष्ट-प्रदानाय “चोदयन्” प्रेरयन् “विधतः” परिचरतः “अस्य” स्तोतुः “कामम्” इच्छां “न रोषति” न हिनस्ति । तमिन्द्रमुपस्तुहौति सम्बन्धः ॥

“अलर्षिरातिम्”—इति छन्दोगाः पठन्ति, “अनर्शरातिम्”—इति बहूच्चाः; “योअस्य”—“सोअस्य”—इति च ॥ २ ॥ १४

२ १ १

॥ आयन्त्रीयम् ॥ आयन्त्रैवसूरायाम् । विश्वार॒
 १ १ २२१ १८
 यिद्वार॒ । स्थभार॒क्षाता । वामूनिजातोजनिमा । नि
 १२ १ २२१ १८
 योजास्तार॒ । प्रतिभागन्नदीर्घिमः । प्रार॒वती । भा
 २ १ ३२ १५ १
 गान्नाशदा । ऊम् । धिमाः । ओर॒वा ॥(१) प्रति
 ८ २ १ १८ १
 भागन्नदाश्यिधायिमाः । प्रतार॒यि । भागा॒म् । न
 १ १ २२१ २२ १२
 दार॒यिधायिमाः । आकृष्णिरातिम्बसदाम् । उपाख्य॑

* ‘उपस्तुहि—समोपेण श्वाता स्तुहि’—इति विं० ।

३३८

सामवेदसंहिता । [५प्र० २अ० १४सू० १,२,३]

१ १८ १८१९ १ १ १ १
च्छायि । भद्राइन्द्रस्यरातयः । भारवद्राः । इन्द्रास्यार
 २ १ ३२ १ ५ १८
रा । झम् । तयारः । श्री२३४वा ॥(२) भद्राइन्द्रस्य
 १ १ १ १ १ १
रातयाः । भद्राइन्द्रार । स्यरारतायाः । याअ
 २ ८१ २ १२ ११८१८ ८२८ १
स्यकामब्बिधतः । नरोषात्तारयि । मनोदानायचोद
 २ १ २ १८ २ २ १ १ ११
यन् । मार३नाः । दानायारचो । झम् । दयार ।
 १ ५ १११११
श्री२३४वा । च्छे२३४५(३) ॥ ८ * ॥ [१]

१८ १८ १११
॥ निषेधम ॥ आयन्तइवाइसूरियाम् । विश्वायिन्द्रा ।
 २ १ ११ ११४ ५ १११
स्यभक्तार । इच्छार । वासूनायिजा । हाच्छौर३४
 ५ १ ११ १८ १ २ ११ ११
च्छा । तोजनिमा । नियोजार३सा । इच्छार । प्राता
 ४ ५ ११ ५ ११ ४
इयिभागाम् । च्छाहो२३४हा । नदारयिधाप्यिमाईप्य
 ६: । च्छे२३४५(३) ॥ २७ ॥ [२] १४

* ऊ० गा० ५प्र० २४० ८४० ।

† ऊ० गा० १प्र० १४० ८४० ।

अथ प्रगाथावके हितौय-सुल्ते—

प्रथमा ।

१२ ११९ ११२ ३ १२

यतइन्द्रभयामहेततोनोअभयङ्गुधि ।

११ ११८ ३११९ २२१८ ३ १२ ११

मघवञ्चग्निधतवतन्नजतयेविद्विषेविमृधोजहि ॥१*॥

हे “इन्द्र !” “यतः” हिंसकान् “भयामहे” वयं, ततः “नः” अस्माभ्यम् “अभयं” “क्षधि” कुरु । हे “मघवन्” धनविन्द् ! “नः” अस्मातुहिश्य “तत्” तस्यै “तव जतये” लत्कर्तृकायै रक्षायै “शग्निः” शत्रो भव । किञ्च “वि द्विषः” अस्माहे षुट् विजहि ; “वि सृधः” अस्मदिंसकान् विजहि ॥

“जतये”—“जतिभिः”—इति पाठौ ॥ १ ॥

अथ हितौया ।

१२ १२ ३ ११ ३२८ ३ १ १ ३२

त्वंहिराधसस्यतेराधसेमहःक्षयस्यासिविरक्ता ।

१२ ३१२

३ १२

तन्वावयम्भवन्निन्द्रगिर्वणःसुतावन्तोहवामहे ॥२१॥१५

हे “राधसस्यते” धनस्य स्वामिन् ! “त्वं हि” त्वं खलु “महः” महतः “राधसः” धनस्य “क्षयस्य” एहस्य च द्वः

* इ० अ० ३, २, ४, २ (१८० १६४ इ०) = इ० व० ६, ४, २७, १ ।

† इ० व० ६, ४, २७, ४ ।

‡ ‘चयो निवासः, तस्म’—इति वि० ।

“विधर्ता असि हि” अस्मयं दातुं धारको भवसि खलु।
 हे “गिर्वणः” गौभिर्वननौय ! “मघवन्” धनवत्रिन्द्र ! “तं”
 ताहशं “त्वा” त्वाम् “वयं” “सुतावन्तः” अभिषुत-सीमाः “हवा-
 महे” आहयामः ।

“राधसस्ते”-“राधसते”—इति पाठो, “विधत्ता”-“विधत्ते”—इति च ॥ २ ॥ १५

इति सामवेदार्थप्रकाशे उत्तरायन्यस्य दशमस्याध्यायस्य
दशमः खण्डः * ॥ १० ॥

११ १८२१ २८ २

॥ समन्तम् ॥ यतद्द्विभयामहायि । ततोनोआभ
 १ १ १ १
 यङ्गुंधायि । मघवारङ्गक्षा । ग्वायितवनत् । नजताया ।
 २ २ ३ २ १ २ १२ १
 औच्चोऽप्तवाहायि । वि । द्वायिषोऽवृष्टी३ । च्छोवाऽहा
 २ १२ २ १ १ १८१ १२
 इहायि । मृधोजाऽहाऽप्तव्यि ॥(१) विद्विषोविमृधोज
 १ १ १ ११८ १
 हायि । विद्विषोवायिमृधोजहायि । तुवल्लहाऽयिरा ।
 १ १ १ ११८ १
 धसोमाहा । औहोऽप्तवाहायिक्ष । यास्याऽसी३ ।

* 'ज्ञानो माध्यमिद्दनः पवसानः नवममहः । वामदेवं मैदावक्षणं साम, आयक्षीषं
ज्ञानासाम, गाथव मक्कावाकं साम च'—इति वि ।

१९ २ १ १ १२१२ १ १
होवाऽहायि । विधा॒र॒न्ता॑३४३ ॥(१) क्षयस्थासी॒विधर्ता॑ ।
२ २ १ १ १ १२१२
तन्वावा॒र॒याम् । माघवन्नि । द्रगायिर्वाण् । औहो
३४१ १ २ १ १० १
३४वाऽहायि । सु । तावा॒र॒न्ता॑३ । होवाऽहायि । ह
१२ १ १ १ १० १
वामा॒र॒हाऽ३४३यि । ओ॒र॒३४५ई । डा॑(३) ॥ १०* ॥ [१] १५

अथैकादश-खण्डे ।—

त्वंसोमेति-द्वचात्मकं प्रथमं सूक्तम् ॥

तत्र प्रथमा ।

१ १ २१३ १२२२ ३२
त्वंसोमासिधारयुर्मन्द्रओजिष्ठोऽध्वरे ।
१ १२ ३१२
पवस्तुम् त्वयद्रयिः ॥ १८ ॥

हे “सोम !” अभिषूयमाण-पवमान ! “मन्द्रः” मादयि-
द्वत्मः “ओजिष्ठः” ओजस्वितमः त्वम् “अध्वरे” हिंसा-रहिते
इच्छदोये यज्ञे “धारयुः” अभिषव-धारा-कामः “असि” भवसि ।

* ऊं गा० ४ प्र० २ अ० १० सा० ।

† ‘इदानीमार्भवः पवमानः’—इति वि० ।

‡ ‘त्वं सोमासि धारयुरिति अखृष्टं प्रभूतीनि सामानि ब्राह्मणोऽपार्णाशि’—
इति वि० ।

¶ अ० वे० ७, २, ११ १।

ततः “त्वं” “मंहयद्रयिः” स्तोष्ट्रभ्यः प्रदीयमान-धनः सन् #
 “पवस्तु” द्वोणकलशे ग्रहादिषु दशापवितेण पूतो भव [यहा,
 “धारयुः” तद्वदर्थे भाष्टत इति मत्वर्थीयो युस्] । हे सोम !
 त्वं धारावानसि ततः पवस्तुति सम्बन्धः ॥ १ ॥

अथ हितैया ।

१९२३११ ३१२३११
त्वरुतोमदिन्तमोदधन्वान्मसरिन्तमः ।

१९ ११८ १८

इन्दुः सत्राजिदस्तुतः ॥ २० ॥

हे सोम ! “सुतः” अभिषुतः “त्वं” “मदिन्तमः” अतिशयेन
मदयुक्तोऽसि । कौटुम्बस्त्रवम् ? “दधन्वान्” यज्ञस्य धारकः,
“मत्सरित्तमः” अतिशयेन मदकारौ, श्वः “इन्दुः” दीपः, “सचा-
जित्” बहुनां जेताणा “अस्तुतः” केनाप्यहिंसितः ॥

“मदित्तमः”-“वृमादनः”—इति पाठो, “इन्दुःसचाजिर-
सूतः”—“इन्द्रायस्तरिरन्धसा”—इति च ॥ २ ॥

अथ द्वितीया ।

१२५१२ १२ इकाई ३१ १
त्वद्दुष्प्राणोऽदिभिरभ्यर्थकनिक्रदत् ।

— 2 —

द्यमन्तर्थुवमाभर ॥ २६ ॥ १६

* 'यद्यपि मंहतिः पूजार्थः तद्वाप्यत लाभार्थो द्रष्टव्यः'—इति षि०।

ત. ४० वि. ३, २, १३, २।

+ ‘मातृरिकामः—भक्तीयतमः—रूपि वि ।

५ ‘सज्जालित—सडा जीता अपना सर्वज्ञेता’—इति वि० ।

६ अ० वे० ७, १, १३, ३।

हे “पवमान” सोम ! “अद्रिभिः” ग्रावभिः “सुष्वाणः”
सुन्वानः अभिषूयमाणस्वं “कनिकदन्” भृशं शब्दं कुर्वन्
“अभ्यर्ष” कलशं पात्राणि चाभिगच्छ । किञ्च “सुमन्त”
दीपियुक्तं “शुष्मा” शत्रूगां श्रीधकं बलं वा “आभर”* ॥
“आभर”—“उत्तरम्”—इति पाठौ ॥ ३ ॥ १६

१ ३२ ४ ५ ८

॥ आश्वस्त्रक्तम् ॥ आचौहोवाहायि । तुवृसोमा ।

२ १ १२८ १२१ २८ ८ १८
सिधा । रयः । ऐहीयैही॑ । मान्द्रओजिष्ठोआधरे ।

१२८ १२२ १ १ १ १
ऐहीयैही॑ । आ॒यि । पावा॑श्वामा॒ । हयत् ।

३ १२८ २ ३२ ४ ५
रा॒या॒र३४चौहोवा ॥(१) आचौहोवाहायि । तुवृसु

२ १ १२८ १२१ २८
ताः । मदायि । तमः । ऐहीयैही॑ । दाधन्वान्मत्स

१ १२८ १२२ १ १
रायिन्तमः । ऐहीयैही॑ । आ॒यि । आयिन्दू॒रःसा

१ १ १ १ ४२ ८ २ ३२
चा॒र । जिद । श्वा॒र्त्ता॒र३४चौहोवा ॥(२) आचौ

४ ५ १२१ १२८ १२१
होवाहायि । तुवृसुष्मा । णोच्रा । द्रिभिः । ऐहीयै

२ १ १ १२८ १२१
ही॑ । आभियर्षकनायिकदत् । ऐहीयैही॑ । आ॒

* सर्विदमिति प्रतीक-पद्मणं सर्वग्रस्य वेचारमिति तद्ग्राम्यानव्याप्त विवरणे
प्रामादिक इव उपलब्धते ।

१ १ १ १ १ १ १ १
 यि । द्यूमा॒रन्नाश्व॑र । अमा॑ भा॒ररा॒र३४चौ॒होवा ।
 ११८ २२११११
 शुक्राङ्गता॒र३४५ः(३) ॥ ११# ॥ [१]

३४ ५८ ८ ८ १ ३ ५
 ॥ शाम्भदम् ॥ तुव॑सोमासिै । ही॑ऐही॒र३४या ।
 १८ १ ५ १ १ १ १ १ १ १ १ १
 धारयुरै॒रही॒श्या । मन्द्रञ्चोजिष्ठोञ्चध्वरै॒रही॑ऐ॒रही॒र
 १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १
 या । प्रावास्वामा॒र३२३ । हयो॒र३४वा । राप्यो॒हा
 ३४ ५८ ८ ८ १ ३ ५ १
 यि ॥(१) तुव॑स्तुतोमै । ही॑ऐही॒र३४या । दिन्तमै
 १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १
 रही॑ऐ॒रही॒श्या । दध्वान्मस॒रित्तमै॒रही॑ऐ॒रही॒श्या ।
 १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १
 आयिन्दृःसाचा॒र३२३ । जिदो॒र३४वा । स्ताप्त्री॒हा
 ३४ ५८ ८ ८ १ ३ ५ १
 यि ॥(२) तुव॑स्तुष्टाणै । ही॑ऐही॒र३४या । अद्रिभि
 १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १
 रै॒रही॑ऐ॒रही॒श्या । अभियर्षकनिकदै॒रही॑ऐ॒रही॒श्या ।
 १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १
 द्यूमा॒न्नाश्व॑र३१२३ । आसो॒र३४वा । भाप्त्रो॒हा
 वि॒(३) ॥ १२१* ॥ [२]

* क० गा० ५प० २ष० ११सा० ।

† उ० गा० ५प० २ष० १२सा० ।

२१ ८२ ८५ ५

॥ दावसुनिधनम् ॥ तुवृश्चोरश्मासिधारयुक्त्वा ।

१ २२ ८ ११२ १२९ १२९ १११ १११
मान्द्रचोजि । षोआध्वा॑रारश्यि । होवाइहायि । प

२ १११ १ १ १११ १११ १११ १११
वास्वा॑मार॒३ । होवाइहा । हयत् । रारया॒३४चौ

८ २१ ८२ ८५ १ २२
होवा ॥(१) तुवृश्मूर॒३तोमदिन्तमोहाऽ । दधन्वान्मत्स

१ २ १११ १ १११ १११ १११
रायिन्ता॑मार॒३ः । होवाइहायि । इन्दूःसा॑चार॒३ ।

१ १११ १ १११ १११ १११ १११
होवाइहा । जिद । स्तार॒त्ता॑३४चौचौहोवा ॥(२) तु

१ ८२८ ५ १११ १११ १११ १११
वृश्मूर॒३ष्टाणेच्छ्रिभिर्वृत्ति । आभिर्यष्टि । कनायिक्रा॑

१ १११ १ १११ १११ १११
दारश्तु । होवाइहायि । द्युमान्ता॑३गृहर॒३ । होवा

१ १११ १ १११ १११ १११ १११
इहा । षममा । भाररार॒३४चौहोवा । ए३ । दाव

१११११
सूर॒३४पृ३ ॥ १३* ॥ [३]

१ ८२ १११ १११
॥ प्रतीचौनेडङ्काशीतम् ॥ त्वृश्मैमासि । धार॒यूः ।

१११ १११ १११ १११ १११
मान्द्रचोजि । षोआध्वरार॒३४यि । हाहोयि । पवस्त्र

१२ १ ४६ १२
 माण्डायत् । रयायिः । औरहोवा ॥(१) त्वंसु
 १२ १ १५ १०
 तीम् । दारयित्तमाः । दाधन्वान् । त्वरायित्तमार
 ३४: । हाहोयि । इन्दुःसत्राजीशदा । खुता । और
 ४५ १ २२ १ २
 होवा ॥(२) त्वंसुष्टाणः । आरद्रिभायिः । आभियषी
 १० ३२ १ २ १
 कनायकदार३४त् । हाहोयि । द्युमन्त्तमृष्टमार्मा ।
 १ २ ४५ ४५
 भरा । औरहोवा । ईडा(३) ॥ १४ * ॥ [४]

१८८ ८८ १२
 ॥ चाविष्कृतम् ॥ त्वं सोमासिधाहाउरायुः । मन्त्र
 ओजायि । ष्ठोआध्वार३रायि । पवा॒र३ो॑ । खा॒र३
 मा । हयत् । रा॑र्या॒र३४ओ॑होवा ॥(१) त्वंसुतोम
 दाहाउतामाः । दधन्वाम्मा । त्वरित्तार३माः । इन्दू
 र॒ही॑यि । सा॒र३त्वा । जिर् । स्ता॑र्त्ता॒र३४ओ॑हो
 वा ॥(२) त्वंसुष्टाण्चाहाउद्रायिभायिः । अभियर्षा॑ ।

* उ० मा० ५प्र० २४० १४सा० ।

१० अ० १२ ख० ०२ स० ०१, २।] उत्तरार्चिकः ।

३४७

१ २ १८
कनिकाऽवदात् । युमाऽचो॑ । तारङ्ग॒शू । यमा ।

१ २ ५५८ १ १३१११
भाररा॒ऽ॒४ औहोवा । हवि॒ष्कृ॒ते॒रङ्ग॒४५(३) ॥१५॥[५]१६

अथ लंचामके हितीय-सूते—

प्रथमा ।

११ ३१२ २२३ ११०११
पवस्तुदेववीतयद्दून्दोधाराभिरोजसा ।

१ ९२ १२
आकलशम्भुमान्त्सोमनःसदः ॥ १० ॥

हे “दून्दो” सोम ! “देववीतये” देवानां भक्षणाय
“ओजसा” बलेन “धाराभिः” आम्लोयाभिः “पवस्तु” चर ।
हे “सोम !” “मधुमान्” मदकर-रसवान् त्वं “नः” अस्मदौयं
“कलशं” द्रोणाभिधानम् “आसद” आसीद [सदेलुँडि
रूपम्] ॥ १ ॥

अथ हितीया ।

११३१ २३२३२ ४११
तवद्रूपाऽउद्गुप्तद्वद्महायवाङ्मुः ।

१ ३ १ २ ११ २३१२
त्वान्देवासोऽग्न्ततायकम्युः ॥ २५ ॥

* अ० मा० पुग० २४० १५४० ।

† ह० आ० ६, २, ३, ६ (२भा० २१३ ४०) = श० वे० ७, ५, १०, २ ।

‡ अ० वे० ७, ५, १०, २ ।

“उद्गुतः” वसतीवर्याख्यमुदकं प्रति गच्छन्तः* [यहा, उदकस्य निर्गमयितारः] “तव” स्वभूताः “द्रप्साः” हृतगमिनो रसाः† “मदाय” मदार्थम् इन्द्रम् “वाष्टधुः” वर्द्यन्ति । ततः “देवासः” देवा इन्द्रादयः “कं” सुखकरंः “त्वाम्” “अस्ताय” अमरणार्थं “पपुः” पिबन्ति ॥ २ ॥

अथ लृतौया ।

१ २ २ २ २ २ २
आनःसुतासइन्द्रवःपुनानाधावतारयिम् ।

३ १ ९ ३ १ ९
वृष्टिद्यावोरीत्यापःखर्विदः ॥ ३३ ॥ १७

हे “सुतासः” अभिषूयमाणाः ! हे “इन्द्रवः” दीप्ताः पात्रु अरन्तो वा “रीत्यापः” वैः पृथिवीं प्रति स्ववणशीला आपः, ताहशा हे सोमाः ! “पुनानाः” पूर्यमानाः यूयं “नः” अस्त्रभ्यं “रयिम्”‡ “आ धावत” आगमयत । कौहृशाः ? “वृष्टिद्यावः” || वृष्टिमभि द्यौर्यैः क्रियते, भृष्यभिमुख्युलोकवत्तः “खर्विदः” सर्वस्य लभकाः*** ॥ ३ ॥ १७

* ‘उद्गुतः—उदकेन ज्ञाविताः’—इति वि० ।

† ‘द्रप्साः—द्रव्यभूताः सोमाः’—इति वि० ।

‡ ‘कं—जानिभूतम् अथवा कम् उदकभूतम्—इति वि० ।

¶ ४८० व० ७, ५, १०, ४ ।

§ ‘रयिं—सोमाद्य ऋगम्’—इति वि० ।

|| ‘वृष्टिद्यावोरीत्यापः—वृषा सुखोके भवान् एहिः रौतिभिः चक्षान्’—इत्यादि वि० ।

*** ‘खर्विदः—खर्वस्य वेत्तारः’—इति वि० ।

॥ वैश्वमनसम् ॥ पवस्तुदेववीतात्यायि । आयिन्दो
धारा॒ । भिरो॒ ३४५ । जसआकलशम्भूमान्त्सो॒ ३४५ ।

मना॑रः । सादा॒ आ॒ ३४५ औहोवा ॥(१) तवद्रसोउदप्रू
श्ताः । आयिन्द्रमूदा॒ । यवा॒ ३४५ । वृधुरात्वान्देवा
सो॒ अ॒ मृता॒ ३४५ । यका॑रम् । पापूररा॒ ३४५ औहोवा ॥(२)
आनःस्तासद्गदाश्वाः । पूनानाधा॒ । वता॒ ३४५ । रथि
मावृष्टिद्यावारीत्यापार॒ ३४५ः । स्तवा॑रः । वोयिदा॒ आ॒
आ॒ ३४५ औहोवा । ऊर॒ ३४५(३) ॥ १७* ॥ [१]

॥ सुज्ञानम् ॥ पवस्तुदा । ववीतयायि । इन्दोधा
रा॒ । भिरोजसा । आकलाशा॒ म् । मधु । मा॑र
न्त्सो॒ ३४५ औहोवा । मनःसदए३ ॥(१) तवद्रसाः । उद
प्रुताः । इन्द्रम्भादा॒ रथिवावृधः । तुवान्दायिवा॒ । सा

* छ० गा० ५ प्र० २४० १७४० ।

अ । मा॒र्त्ता॒र॒३४चौ॒होवा॑ । तकम्यपुरे॒३ ॥(२) आनः

सुता॑ । स॒इ॒न्द॒वा॒ः । पुना॒ना॒धा॒र॑ । वतारया॒यियि॒म् ।

वृ॒ष्टिया॒वा॒र॑ । रौ॒ति॑ । अ॒र्चपा॒र॒३४चौ॒होवा॑ । सु॒वर्वि॑

दृ॒उ॒उपा॒र॒३४५(३) ॥ १६* ॥ [२] १७

अथ लचालके लतीय-सूक्ते —

प्रथमा ।

परित्यु॒हर्यतु॒हरि॒म्बभु॒म्पुनन्ति॒वारेण ।

योदे॒वान्विश्वा॒ह॒त्परिमदे॒नसहगच्छति॑ ॥ १० ॥

“हर्यतं” सर्वैः सृहणीयं “हरिं” हरितवर्णं “बन्धुं” बभुवर्णं च “ल्यं” तं सोमं “वारेण” वालेन पवित्रेण “परि पुनन्ति” परिशोधयन्ति “यः” सोमः “विश्वान्” एतत्सर्वानिन्द्रादीन् देवान् अनेन “मदेन” मादकेन रसेन “सह” “परि गच्छति” ॥ १ ॥

* ज० गा० ११प्र० २ष्ठ० १८सा० ।

† ज० आ० ६, २, १, ८ (१भा० १६० इ०) = पुनरिचेष्ट ८, २, ८, १ = इ० ब० ७, ४, १४, १ ।

अथ हितीया ।

१८ ३१२ ३ १२ ३ ११२

द्विर्यमन्त्रस्यशस्त् सखायो अद्रिसंहतम् ।

३१८ २२२ २२ ३ १२ ३ ११

प्रियमिन्द्रस्यकाम्यमप्नापयन्तजर्मयः ॥ २४ ॥

“हि: पञ्च”⁺ दश-सङ्ग्राहाः “सखायः” समान-स्थाना अङ्गुल्यः क्षे “स्यशस्त्” स्वभूत-यशस्त् ए “अद्रिसंहतम्” आवभिरभिषुतम् “इन्द्रस्य प्रियं” “काम्यं” सर्वः काम्यमानम् “जर्मयः” § [हितीयैकवचने प्रथमा-बहुवचनम्] जर्मिं प्रभूततरं “यं” सोमं “प्र न्नापयन्ते” वसतीवरीभिः प्रकर्षणं सेव-यन्ति [यदा, लर्मयइत्यङ्गुलिविशेषणं प्रभूता इति] ; तं सोमं पुनन्तीति पूर्वेण सम्बन्धः ॥

“सखायः”—“स्यमारः”—इति पाठो, “प्र न्नापयन्तजर्मयः”—“प्र न्नापयकर्मणम्”—इति च ॥ २ ॥

अथ लृतीया ।

११ ३१२ ३ १८ २८

इन्द्रायसोमपातवेवुत्रघ्ने परिषिद्ध्यसे ।

१३३१९ ३ १२ ३ ११

नरेचदहिणावतेवीरायसदनासदे ॥ ३ ॥ १८

* अ० वे० ७, ४, १०, ४ ।

+ ‘हि:—हि:क्षय । यं सोमं । पष्ठ चत्विजः’—इति वि० ।

‡ ‘सखायः—चत्विजः’—इति वि० ।

¶ ‘स्यशस्त्—स्यशस्ता सम्यग्नम्’—इति वि० ।

§ ‘कर्मयः—उदक-सङ्ग्राहातः’—इति वि० ।

|| अ० वे० ७, ४, २४, ४ ।

हे “सोम !” “हृच्छे” हृतस्य हन्ते “इन्द्राय” [षष्ठ्यर्थे चतुर्थी] इन्द्रस्य “पातवे” पानार्थं “परिषिञ्चसे” परितः पात्रेषु सिञ्चसे वस्तौवरौभिर्वा । किञ्च “हक्षिणावते” ऋत्विग्भ्यो हक्षिणा-दानेन तदते, “वीराय” विक्रान्तायेन्द्राय इवांशि दातुं “सदनासदे” यज्ञ-यज्ञे सौहते,* “नरे”† मनुष्याय यजमानाय तस्मै फल-प्रदानार्थं परिषिञ्चसे ॥

“वीराय”—“देवाय”—इति पाठौ ॥ ३ ॥ १८

४ ३ २ ४ ५
॥ गौरौवितम् ॥ परि । त्युच्छाऽ । यंतुहरायिम् ।
१ २ २ १ ८ २ ४
बभुम्पुनन्तिवारेणाऽ ३ । योदेवान्वाऽ१२३यि । आ॒
आ॑प्यित्यरायि । मादेनसाऽ१२३ । हगोवा । छापूतो
६३ायि ॥(१) दिर्यम् । पञ्चाऽ । स्वयशसाम् । सखा
२ १ २ ४
योच्छ्रिसुच्छताऽ२३म् । प्रायमिन्द्राऽ१२३ । स्वकापूमि
१ २ २ ४ ५ ४ ५
याम् । प्राप्त्यापयाऽ१२३ । तत्रोवा । माप्योहृच्छायि ॥(२)
५ ८ ३ २ ४ २ ५ १ ८
इन्द्रा । ‘यसोऽ । मपातवायि । वृत्रम्भे परिषिञ्चसाऽ२३

* ‘सदनासद—यानि यज्ञे सदनानि द्रोषकलश-प्रधत्तौनि, तेषु आषीहति ।’
इति वि० ।

† ‘नरे—नराकारे’—इति वि० । ‡ “सहगौरौवितम्”—इति च०-प०-पाठः

यि । नारेचदा३१२३ । शिष्णापूवतायि । वायिरायसा॒
 ३१२३ । दनोवा॑ । सा॒पूढो॒ईहायि॑(१) ॥ १८* ॥ [१]
 ॥ निहवम् ॥ आयिही॑ । आयिही॑ । एहिया॑ ।
 ओ॒र॒३४वा॑ । हायि॑ । परित्यु॒हर्यता॒३७हारा॒३यिम् ।
 हारायिम् । हरा॑ । ओ॒र॒३४वा॑ । हायि॑ । बभु॒म्पुन
 न्तिवा॒रेणा॒३ । रेणा॑ । रेणा॑ । ओ॒र॒३४वा॑ । हायि॑ ।
 यौदेवान्विश्वा॒३८३त्पारा॒३यि । पारायि॑ । परा॑ । ओ॒र॒३
 ४वा॑ । हायि॑ । मदेनसहगावृक्षाताऽयि । क्षातायि॑ ।
 क्षता॑ । ओ॒र॒३४वा॑ । हायि॑ ॥(१) द्विर्य॒म्पञ्चखया॒३
 ग्रासा॒३म् । ग्रासा॑म् । ग्रसा॑ । ओ॒र॒३४वा॑ । हायि॑ ।
 सखायोज्जद्रिसा॒३७हाताऽम् । हाताम् । हसा॑ । ओ॒र॒३
 ४वा॑ । हायि॑ । प्रियमिन्द्रस्यकाव्यमायाऽम् । मा॑

* ज० गा० पू० २४० १८४० ।

योम् । मिथा । ओ॒र॒३४वा । हायि । प्रक्षापयन्तज्ज
 इ॑२२ १९ ३ ५ २ ८ ८ र र
 इम्मायाऽः । मया । ओ॒र॒३४वा । हायि ॥२) इन्द्रा
 र र १२ १९ ३ २ ३ २ ३ ५ र
 यसोमपाऽतावाऽयि । तावायि । तवा । ओ॒र॒३४वा ।
 १ र १९ १९ १२ १२ १२ र
 हायि । वृत्रघ्ने परिषीऽच्यासाऽयि । च्यासायि । च्यसा ।
 ३ ५ २ र र १२ १२ १२
 ओ॒र॒३४वा । हायि । नरेचदल्लिणाऽवाताऽयि । वाता
 ३२ ३ ५ २ ८ ८ ११ १
 यि । वता । ओ॒र॒३४वा । हायि । वीरायसदनाऽसा
 २ १२ ३ २ ३ २ ३ ५ २
 दाऽयि । सादायि । सदा । ओ॒र॒३४वा । हायि ।
 १ २ १२ ३ ८ ११ ११ ११
 आयिही॒ । आयिही॒ । एहिया । ओ॒र॒३४वा । हा
 ३४ । औहोवा । ई॒र॒३४प॒(३) ॥ १६० ॥ [२]

१११ २ १ १११ २
 ॥ यद्वाच्छिष्ठीयम् ॥ परित्युऽहर्यत्तुऽहरिम् । परि
 १२ १ १ १११ २ १११
 त्युऽहोवा । यंत्तुऽहरायिम् । बभुम्पूर॒३ना । तिवारे
 ८ ८ २ १ १ १११
 णा । योदेवा॒र॒३न्वायि । श्वाल॒इत्यरायि । मद्भेना॒र॒

१० अ० ११ ख० ३ स० १,२,३] उत्तरार्चिकः । ३५५

सा । हगच्छार॒हतार॑४श्यि ॥(१) हिर्यं पञ्चस्यशसम् ।
हिर्यं पञ्चोवा । स्यशसाम् । सखायोर॑श्या । द्रि
स॒हताम् । प्रियमार॑श्यिन्द्रा । स्यकामियाम् । प्रस्ता
पा॒श्या । तजम्भा॒४श्या॑४ः ॥(२) इन्द्रायसोमपात
वे । इन्द्रायसोवा । मपातवायि । वृत्रघ्ना॒४श्यिपा ।
रिषिच्यसायि । नरेचार॑दा । क्षिणावतायि । वीरा
या॒४ सा । दनोसा॒४दा॑४श्यि । ओ॒४४ धूई ।
डा(३) ॥ २०* ॥ [३]

॥ आसिताद्यम् ॥ परित्यु॒४र्य॑ताम् । द्वरायिम् ।
बभु॒४पुनन्तिवारे॑४णा । योदे॑४वान्वा॑४यि । श्वाल॒४
त्परायि । मादे॑४नासा॑४ । हगोवाऽचो॒४वा । च्छा
पूतो॑४हायि ॥(१) हिर्यं पञ्चस्या । शसाम् । सखायो॑४

* ज० गा० ५ प्र० २४० २०४० ।

अद्रिसुश्चारवताम् । प्रायारमायिन्द्रार । स्यकामि
 याम् । प्राज्ञारपायार । तचोवाश्चोरश्चवा । माप
 योद्वायि ॥(२) इन्द्रायसोमपा । तवायि । वृक्षब्रेप
 रिषिष्यारसायि । करेरचादार । लिणावतायि ।
 वायिरार्यासार । इनोवाश्चोरश्चवा । सापदोद
 व्यायि ॥(३) ॥ १० ॥ [४]

॥ साम्रम् ॥ परित्याहश्चर्यतश्चरायिम् । वधु
 पुनार । तिवारश्चपु । रैरुश्चणा । योदेवान्विष्वाश
 इत्परारश्चपुयि । मादाच्छोरश्चवा । नासाच्छोरश्चवा ।
 इगापञ्चतायि ॥(१) द्विर्यम्याश्चखयश्चसाम् । सखा
 योच्छार । द्रिसारश्चपु । इरुश्चताम् । प्रियमिन्द्रस्यका
 मियारश्चपुम् । प्राज्ञाच्छोरश्चवा । पायाच्छोरश्चवा ।

* ज० गा० १प्र० १ष्ठ० १८० ।

४ ५८९ ४८५४८ ॥ ११ ११
तज्जप्तमयाः ॥(२) इन्द्रायाऽसोमपातवायि । वृचाघैपा
११ ३ ५ १८११ १८ ११
२। रिषाऽ४५यि । आ॒३४से । नरेचदक्षिणावता॒३
११ ११३३९ ११३३६ ॥ ४
४५यि । वाविराओ॒३४वा । यासाओ॒३४वा । दना
५४४दायि । द्वौ४५ई । डा(३) ॥ २* ॥ [५]

११ ४५ ११ १११ १११ १११
॥ वसिष्ठस्त्रष्टाकूपारम् ॥ परित्यार॒३४५यै । तए
११ ४५ १११ १११ १११ १११
हा॒३४रायिम् । कधू॒॑४मुना । तिवारेणा । योदेवान्वा॒॑३
११ ४५ १११ १११ १११ १११
यि । आ॒॑३४५परायि । मदेवासा॒३ । चा॒३गा॑३ ।
११ ४५ १११ १११ १११ १११
चा॒॑३४५ुतो॒॑४५यि ॥(१) द्विर्यम्याऽ॒३४५स । यश्चा॒३४
११ ४५ १११ १११ १११ १११
साम् । सखा॒॑४योचा । द्विस॒३४ताम् । प्रियमायि
११ ४५ १११ १११ १११ १११
न्द्रा॑२ । स्थंकामियाम् । प्रस्त्रापायाऽ॒३ । ताऽ॒३ज॒३
११ ४५ १११ १११ १११ १११
माऽ॒३४५यो॒॑४५यि ॥(२) इन्द्रायाऽ॒३४५सोम । पाता॒३४
११ ४५ १११ १११ १११ १११
वायि । वृचा॒॑४घैपा । रिषिच्छसायि । नरेचादा॒॑३४

* क० मा० ६प्र० १४० १४० ।

२१ २२२१ १ ४ २
 षावतायि । वीरायासारः । दावनाह । सा ३४५

दोर्व्यायिः ॥ ३* ॥ [६]

१ २१ २ ४ ५
 ॥ श्यावान्म् ॥ पराव॑यि । त्वाव॒श । व्य॑तम् ।
 १ ४ ५ १ १२
 वा ३ रिम् । एहिया । वा । भुम्युनन्तायि । वा ।
 १२ १९ ११११ १ ४
 रेषार् । एहियार् । योदेवान्वायिश्चाव॒श्चाव॒यित् ।
 १ १२ १२ ११
 पा २३४रायि । ऐहारयि । एहियार् । मदेनस
 १ ४ १२ ११
 व्याव॒गाह । च्छा ३४५ तो ६ व्यायि ॥(१) द्विर्या ३१ म् ।
 १ ४ ५ २ १ ४ १ १२
 पाव॒च । खय । ग्राव॒सम् । एहिया । सा । खायोषद्वा
 १ १ १२ १ १ १ ४
 यि । स । इतारम् । एहियार् । प्रियमिन्द्रास्याव॒का
 ५ १२ १२ ११
 इ । माव॒याम् । ऐहारयि । एहियार् । प्रव्याप
 १ ४ १ ५ ११ १
 यान्तार्ज । माव॒यूर्व्यायि ॥(२) इन्द्रा ३१ । याव
 ४२ ५२ १ ४२ ५ १ १
 सो । मपा । तावे । एहिया । वा । चवैपरायि । वि ।

* ऊ गा० १प० १च० १सा० ।

१ १८ ४१ २ ४
 च्यसार्वयि । एहियार्व । नरेचदाच्चाहयिणाऽ । वार
 ५ २८ १८ ४४१ २ ४
 हृषतायि । ऐहार्वयि । एहियार्व । वीरायसादाहना
 ३ १ ५ ३ । साऽहृषदीहृषयि(३) ॥ १४ ॥ [७]

* ज० मा० ११प्र० २४० १८० ।

१ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९
सा । दा॑२ना॒ । सदा॑ । औ॒३होवा॑ । हो॒५पु॒ई॑ ।

आ(३) ॥ २* ॥ [८]

१ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९
॥ आसिताद्यम् ॥ इन्द्रायसोमपा॑ । तवायि॑ । वृत्त
२ ष्ठे॒ परिषिष्ठा॒३सायि॑ । नारे॒॑रचादा॒र । चिष्ठावता
यि॑ । वायिरा॒र्यासा॒र । इनीवाशओ॒३४वा॑ । सा॒५
दो॒६हायि॑ ॥(१) त॒३खायःपुरु॑ । रुचाम् । वर्यूव
२ च॒सूरा॒३याः । आश्या॒र्मावा॒र । जग्नियाम् । सा॒
ने॒र्मावा॒र । जपोवाइओ॒३४वा॑ । स्तापुयो॒६हायि॑ ॥(२)
१ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९
परित्य॒३हर्यताम् । चरायिम् । वधु॒म्पुनन्तिवारे॒३
एा॑ । योदे॒र्वान्वा॒र्यि॑ । आ॒३४त्परायि॑ । मादे॒३ना॑
१ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९
सा॒र । हगोवाइओ॒३४वा॑ । चक्षाप॒तो॒६हायि॑(३) ॥ १६१ ॥ [९]

क० गा० १२प्र० २४० १८० ।

† क० गा० १४प्र० २४० १६८० ।

३८ १८ १ ४२ ८ ५
 ॥ ऐडकौतुम् ॥ इन्द्राचीया२३ । सोमपातवर्द्धया ।
 १८ १८ १ १८ १ १८ १ १८ १
 वृच्छुपे परिषिद्यते । नारेचद । क्षिणावारहतायि । वा
 १८ १८ १ १८ १ १८ १ १८ १
 यिराइच्छा । यासाइच्छा । दनासार२३दा३४३यि ॥(१)
 १८ १८ १ १८ १ १८ १ १८ १ १८ १
 तथसच्छीखार२३ । यः पुष्टुरुचमीया । वयं युच्छमूरयः ।
 १८ १८ १ १८ १ १८ १ १८ १ १८ १
 आश्यामवा । जगन्धार२३याम् । सानाइहायि । मावा
 १८ १८ १ १८ १ १८ १ १८ १ १८ १
 इच्छा । जपस्तार३यार३४३म् ॥(२) परीहित्या२३म् ।
 १८ १८ १ १८ १ १८ १ १८ १ १८ १
 इर्यतच्छरिमीया । बभुम्पुनन्तिवारेण । योदेवान्ति ।
 १८ १८ १ १८ १ १८ १ १८ १ १८ १
 श्वाइइत्यार३रायि । मादाइच्छा॒यि । नासाइच्छा । इग
 १८ १८ १ १८ १ १८ १ १८ १ १८ १
 च्छार३तोर३४३यि । ओर२३४५२ । डा(२) ॥ १७* ॥ [१०]
 १८ १८ १ १८ १ १८ १ १८ १
 ॥ प्रुद्धागुद्धीयाद्यम् ॥ इन्द्राय सोमपातवायि । वृच्छु
 १८ १८ १ १८ १ १८ १ १८ १
 घुपे परिषिद्यार२३सायि । नरेचदक्षिणावार३तायि । वी
 १८ १८ १ १८ १ १८ १ १८ १
 रायार३सार३ । दा२ । नासाइ४ओहोवा । दा२३४५२

* अ० मा० १४प्र० २५० १७सा० ।

१ २८ १८११ ८ २१२ ९
 यि ॥(१) तथसखायः पुरुषचाम् । वयं यूयच्चमूरारश्याः ।
 १८ ८२१ २ १८ १ १८
 अश्यामवाजगन्धारश्याम् । सनेमारश्वाम् । जा॒ २ ।
 ४२ ५२८ ६१११ १२१ १ १
 पस्ताऽ४चौहोवा । यारश्पूम् ॥(२) परित्यज्ञर्थतथ्
 ११ १८११ १८११ १८११ १८११ १८११
 इरायिम् । बभुम्पुनन्तिवारेरश्णा । योदेवान्विश्वाऽ
 १ १ १८११ १८११ १८११ १८११ १८११ ५२
 इत्मारश्वायि । मदेनारश्वाम् । ह्वार । गच्छाऽ४चौ
 ८ १८११ १८११
 होवा । तारश्पूयिः ॥(३) ॥ १८* ॥ [११]

१८ १८ १८११ १८११ १८११
 ॥ क्रौञ्चाद्यम् ॥ इन्द्रायसौहो । मापातवायि । वृ
 ८ १ २ ४ १८११
 चधृपार । रायिषाऽयिच्याऽसाहॄपूद्यि । नरेचदौहो ।
 १८११ १८११ १८११ १८११
 क्षीणावतायि । वौरायसाऽ । दानाऽसाऽपदाहॄपूद्यि ॥(१)
 १ १८११ १८११ १८११ १८११ १८११
 तथसखायौहो । पुरुषचाम् । वयं यूयाऽम् । चामू३
 ४ १८११ १८११ १८११ १८११ १८११
 दापूयाऽपूद्यः । अश्यामवौहो । जागन्धियाम् । सन
 ११ ४ ११ ११ ११
 मवाऽ । जापाऽस्तापूयाऽपूद्यम् ॥(२) परित्यज्ञहो ।

* ज० गा० १४प० १४४० १८सा० ।

१८१ यात्तद्वरायिम् । १९१ बधुग्नुनाऽ । १९२ तायिवाऽरेपृणाऽपृह ।
 १९३ योदेवान्वैऽहो । १९४ श्वाऽइत्परायि । १९५ मदेनसाऽ । १९६ हागा

३८४ पृष्ठा ६५६ द्वितीय (३) ॥ १८* ॥ [१२]

* क० गा० १४प० २४० १६सा० ।

१२१२ २ ३१११ २८ १२ २
सनेमवाजपक्षियार३४५म् । सनेमवा । जपास्ताव्याम् ।

५ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १
चौ॒ङ्गो॑ इ॒ वा॑ ॥(२) परित्य॑ङ्गा॑ । र्यताञ्ग्हाइरायि॑म् ।

५ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १
चौ॒ङ्गो॑इ॒ वा॑ । बभु॑म्पुनन्ति॑वारे॑णा॒र३४५ । बभु॑म्पुना॑ ।

१२ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १
ति॑वारे॑णा॑ । चौ॒ङ्गो॑इ॒ वा॑ । यो॑देवान्विश्वा॑ञ्जित्परा॒र३
४५यि॑ । यो॑देवान्वायि॑ । श्वासायित्पा॑रायि॑ । चौ॒ङ्ग

२ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १
हो॑इ॒ वा॑ । मदे॑नसहगच्छता॒र३४५यि॑ । मदे॑नसा॑ । हृ
माच्छाइतायि॑ । चौ॒ङ्गो॑इ॒ वा॑ । चौ॒ङ्गो॑इ॒ वा॑ । ई॑व्या॑ ।

५ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १
ई॑र्या॒र४ । छा॑ । छाउवा॑३ । ऊ॑र३४पा॑(३) ॥२०॥[१३]

४ १ ४ १ ४ १ ४ १ ४ १ ४ १ ४ १ ४ १ ४
॥ यज्ञायज्ञीयम् ॥ इन्द्राऽप्य॑ । सो॑३माव्यपाता॑
वायि॑ । वार्चघ॑पा॑ । री॑श्वायिच्चाश्वायि॑ । नरे॑रच॑ ।

१ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १
दक्षा॒र३यिणा॑ । झम्मायि॑ । वाश्वायि॑ । वायिरायस॑
दना॑रसदा॑उ ॥(१) दायिताम् । सखायःपुरुषुचंवयंयू॑

* ऊ० गा० १४प्र० १४० २०सा० ।

२ १२ २ १ १ ८ १

याम् । चारसूराश्याः । अश्वारम् । वाजारश्गा ।
 ऊम्मायि । धाइयाम् । सानेमवाजपारस्तियाउ ॥(२)
 याम्या । रित्युल्हर्ष्टत्तुर्मधुम्पुना । तीश्वारेश्णा ।
 योदेरवान् । विश्वारुश्चा । ऊम्मायि । पारश्यायि ।
 मादेनसहगारचक्ताउ(३) ॥ २१* ॥ [१४]

१११ १ १ ११

॥ ऊर्द्धत्वाष्ट्रौसाम् ॥ परित्युल्हर्यत्तुर्मायिम् । वा
 खूरम्पुनार् । तिवार४५ । रेर३४णा । योदेवन्विश्वारु
 इत्परार२४५यि । महेनसा । हगच्छारश्तार४५यि ॥(१)
 द्विर्यम्पञ्चस्थश्शसाम् । साखार्योचार् । द्रिसार४५ ।
 हार३४ताम् । प्रियमिन्द्रस्यकामियार३४५म् । प्रस्त्राप
 या । तजर्मार३श्वार४३ः ॥(२) इन्द्रायसोमपातवायि ।
 वार्चारघोपार् । रिषार३४यि । च्यार३४से । नरेचद

* ज० गा० १४प० २४० २१सा०।

२२ २२१११ २२२११ २२२ २२२
 क्षिणावतार२४४५यि । वीरायसा । दनासार२३दार२४३यि ।
 ओ२३४५ई । डा(३) ॥ ८* ॥ [१५]

४२ १४
 ॥ यज्ञायज्ञीयम् ॥ पराऽप्यित्यम् । हार्याशतश्च
 हारायिम् । बाभुम्पुना । तौऽवारेण्णा । योदे॒वान् ।
 विश्वश्चत्त्वा । झम्मायि । पाश्रायि । मादेनसच्चगा
 श्चताउ ॥(१) तायिद्वायिः । यम्बूखयश्चस्त्वा
 योथा । द्वौ॒सांहाश्वाम् । प्रिया॑स्मि । द्रस्या॒२३
 का । झम्मायि । मा॒३याम् । प्राज्ञापयन्तज॒२४८
 याउ ॥(२) याचायि । द्रायसोमपातवैवृत्तघृष्टोपा । रौ॒३
 षायिच्छाश्वायि । नरै॒२४८ । दक्षाऽयिणा । झम्मा
 यि । राश्वतायि । वायिरायसदनार॒सदाउ । वा॒३४५ (३)
 ॥ ८† ॥ [१६]

० क० गा० १७३० १४० ८८० ।

† क० गा० १७३० १४० ८८० ।

११

॥ आसितोत्तरम् ॥ परायित्यार३४हर्यत्तुहरित्
 हाउ । बभुमपुनन्तिवारे २३णा । योदेवान्वा३यि ।
 श्वाल३त्पार३४रायि । मदेनाळसाळ । हगो३४वा ।
 क्षापुतो३हायि(३) ॥ २* ॥ [१७]

११

॥ वाङ्गिधनक्षीच्चम् ॥ परायित्याल३४१२३४ । यं
 तम् । हरालयिम् । बभुम्युनाळ३४१२३४ । तिवा । रे
 णाळ । योदेवान्वा३१२३४यि । श्वाल३त् । परालयि ।
 मदेनामाळ३१२३ । हगापूच्छताउ ॥(१) द्विर्यमाच्चाळ
 १२३४ । स्थय । शसाळम् । सखायोआ३१२३४ । द्वि
 स । हताळम् । प्रियामायिन्द्रा३१२३४ । स्थका । मि
 याळम् । प्रस्त्रापाया३१२३ । तज्जपूर्मयाउ ॥(२)
 इन्द्रायासो३१२३४ । मपा । तवाळयि । वृत्तघैपा३१२

* ऊ गा० १७प्र० २४० १८ा० ।

५ ३९ २१ २ ५८
 ३४ । रिषि । असाऽयि । नरेचादा३१२३४ । क्षिणा
 ३१ २८१८ २ ४
 वता३यि । वीरायासा३१२३ । दना५सदाऽ ।

वा(३) ॥ ४८ ॥ [१८] १८

अथ लृचाके चतुर्थ-सूते—

प्रथमा ।

१२ १२८ ५ २ ५ १३२ २ १८ १८
 पवस्तुसोममहेदक्षायाश्वोननिक्तोवाजीधनाय ॥ १७ ॥

हे “सोम ! ” “अश्वो न” अश्वइव “निक्तः” वसतौवरौभि-
 रङ्गिनिर्णितः; ^१ “वाजी” वेगवान् त्वं “महे” महते “दक्षाय”
 अलायणा “धनाय” धनार्थं “पवस्तु” घर ॥

“महे”—“क्रत्वे”—इति पाठौ ॥ १ ॥

अथ द्वितीया ।

१२ ३ १३१३१२ १२८ ११३२३१ १
 प्रतेसोतारोरसमादायपुननित्सोममहेद्युम्नाय ॥ २६ ॥

* ऊ० गा० २०प्र० २४० ४सा० ।

† ऊ० आ० ५, १, ५, ४ (१मा० ८७४ प०) ख० व० ७, ५, १०, १० ।

‡ ‘अश्वो न निक्तः—न-श्व उपमार्थीयः अश्वइव श्वापितः’—इति वि० ।

¶ ‘दक्षाय—महर्वये अथवा दक्षिके शौघृकर्मके यजमानाय’—इति वि० ।

§ ऊ० व० ७, ५, ११, १ ।

“सोतारः” अभिषोतारः कृत्विजः, हे सोम ! “ते” तव सभूतं “रसं”* “मदाय” मदार्थं “पुनन्ति” । तदेवोच्यते— “महे” महते “युन्नाय” [“युन्नं योततेर्यशो वान् वेति (निरु० नै. ५, ५) यास्तः] अद्याय यशसे वा पुनन्ति सोमं शोधयन्ति यहा, सोममभिषूयमाणं रसं पुनन्तौति एकवाक्यतया योजनौयम् ॥

“प्रते”—“तन्वे”—इति पाठौ ॥ २ ॥

अथ छत्रीया ।

१ २ ३ १२ २२
शिशुञ्जानल्लिम्बजन्ति

३ ० ३ १ ० ३ २ ३ १ १
पवित्रे सोमन्देवेभ्यद्वन्दुम् ॥ ३० ॥ १८

“शिशुम्” एषां पुच्छूतं ते “जान्नान्” जायमानं “हरिं” हरितवर्णम् “द्वन्दुम्” दीप्तं सोमं “हेवेभ्यः” “पवित्रे” गुणः जन्ति” कृत्विजा मार्जयन्ति ॥ ३ ॥ १८

॥ विधर्म्मम् ॥ ओहोऽवा । ओहोऽवा । ओहो

* ‘रस—बौर्यम्’—इति वि० ।

† अ० वे० ७, ४, २१, १ ।

‡ ‘शिशु’—शंसनौयम्’—इति वि० ।

¶ ‘पवित्रे—वासनये’—इति वि० ।

२४२३४ ओहोद्वा । पवस्तुसोममहेदक्षाया २३४५ ।
 अश्वीननिक्तोवा॒ जीधनारया॒ २३४५ । प्रतेसोतारोरसम्
 दाया॒ २३४५ । पुनर्लिसोममहेद्युक्ताया॒ २३४५ । शिष्ठ
 अज्ञानए॒ हरिम्बृजन्ती॒ २३४५ । पवित्रेसोमदेवेभ्यैन्दूर॒
 ४५म् ॥(१) पवस्तुसोमा॒ २३४५ । महेदक्षाया॒ ३४५ ।
 अश्वीननिक्ताः॑ । वाजीधनारया॒ २३४५ । प्रतेसोतारा
 २३४५ः । रसम्बदाया॒ २३४५ । पुनर्लिसोमा॒ २३४५म् ।
 महेद्युक्ताया॒ २३४५ ॥(२) शिष्ठुज्ञानाम् । हरिम्बृज
 न्ती॒ २३४५ । पवित्रेसोमा॒ २३४५म् । देवेभ्यैन्दू॒ २३४५म् ।
 ओहोद्वा । २ । ओहो॒ वा॒ २३४५ ओहो॒ द्वा । ४९ । विध
 र्मा॒ २३४५(३) ॥ ४* ॥ [१] १८

अ० गा० इप० १४० ५सा० ।

अथ हृचाक्षके पञ्चम-सूक्ते—

प्रथमा ।

१३२३ २३२३१ १ ३१८ २८
उपोषुजातमप्तुरङ्गोभिर्भङ्गमरिष्टतम् ।

१२ ३१९
इन्दुन्देवाप्यासिषुः ॥ १* ॥

“आतम्” प्रादुर्भूतम् “असुरं” वस्तौवरीभिः प्रेरितम्
“भङ्गः” शब्दां भञ्जकम् “गोभिः” गोर्चिकारे: पश्चीभिः “परि-
ज्ञृतम्” अलज्ञृतम् “इन्दुः” सोमं “देवाः” इन्द्रादयः “उपाया-
सिषुः” उपगच्छन्ति ॥ १ ॥

अथ द्वितीया ।

१८ १८ १ ११ १२ ११
तमिदर्हन्तुनोगिरोवत्सुसुशिश्वरीत्वि ।

१८ १८ १ ११
यद्बन्दस्यहद्सुर्णसनिः ॥ २० ॥

“यः” सोमः “इन्द्रस्य” “हृदंसनिः”ः हृदयस्य सम्भाता
भवति “तमित्” तमेव सोमं “नः” अस्माकं “गिरः” सुति-
रूपा वाचः “संवर्षन्तु” संवर्षयन्तु । तत्र हृषाक्षः—“वलं”

* अ० आ० ६, १, ११ (२मा० ४२ प०) = इ० १, २, १८, १ (३मा० १६१ प०)
= अ० वे० ७, १, २०, १ ।

† अ० वे० ७, १, २०, ४ ।

‡ ‘हृदसनिः—हृदिलामः यितः’—इति वि० ।

वालं “गिर्वरीरिव” यथा गिर्वर्यो वक्षपयस्कामातरो वक्षं
सम्यक् वर्षयन्ति तद्दित्यर्थः ॥ २ ॥

अथ लृतौया ।

ॐ एवं सुखम् ।
अर्षानःसोमशङ्कविभुक्षपिष्यष्टीमिष्म् ।

१२ ३११
वद्वासमुद्रमुवय ॥ २४ ॥ २०

“हे सोम !” त्वं “नः” अस्माकां तु “गवे” “ज्ञं” सुखम्^{क्ष}
“अष्ट” चरण । अपिच “पिष्यष्टीम्” प्रह्लाम^६ “इष्म्”
अनं ॥ “भुक्षस्तु” प्रपूरय^{**} । किञ्च हे “उक्ष्य” प्रशस्य ! तान्
“समुद्रम्”^{क्ष} “वर्ष”^३ गाणा वर्षय ॥

“अर्षानः”-“अर्षाणः”—इति पाठो, “उक्ष्य”-“उक्ष्यम्”
—इति च ॥ ३ ॥ २०

* ए० वे० ७, १, २०, ५ ।

† ‘नः अस्माम्’—इति वि० ।

‡ ‘गवे—गवां सुखाष्टीम्’—इति वि० ।

¶ ‘वर्ष—गवस्तु द्रोषकलशम्’—इति वि० । मूले लंबाइति दीर्घानः पाठः
“आचोऽनकिष्ठः (४, २, १५)”—इति तत्र दोषः ।

§ ‘पिष्यष्टी—पान-समर्चाम्’—इति वि० ।

|| ‘सोमशङ्कविभुक्षपिष्यष्टीम्’—इति वि० ।

** ‘भुक्षस्तु—भुक्षाम्’—इति वि० ।

†† ‘उक्षा—उक्षाजि सामाजि’—इति वि० । एवत् “उक्षा”—इति विष-
रक्ष-पाठो नम्नते परं तत् प्रामादिकम् एव संचिता-पद-पुस्तकेनु तत्त्वा पाठादर्शनात् ।

‡‡ ‘समुद्र—द्रोषकलशम्’—इति वि० ।

¶¶ “वर्षा”—इति संचिताशां दीर्घः ।

१८

॥ श्रुधम् ॥ उपोषुजा रतम् । अप्सुरोवा । गोभि
 र्भङ्गाम् । परिष्कृताम् । इन्दुदेवाच । यार॒३ । सि
 षाडवा । श्रूधिया॑२ ॥(१) तमिद्वृ॒न्तु । नोगिरो
 वा । वात्सल्लग्नायि । श्वरौरिवा । यद्बन्दस्यव । दा
 व॒४म् । सनाउवा । श्रूधिया॑२ ॥(२) अष्टानःसो॒८म् ।
 शङ्गवीवा । धृक्षस्तपायि । प्युषीमिषाम् । वर्हीसमु
 द्धम् । जर॒३ । क्षियाउवा । श्रूधिया॑२ । एव॒४हिया
 व॒४३ । ओ॒३४४५४६ । डा(३) ॥ ५* ॥ [१]

१८२८

॥ प्रतीचीनेडङ्गाशीतम् ॥ उपोषुजातम् । आ॑२
 प्सुराम् । गोभिर्भङ्गम् । परायिष्कृता॒४४४म् । शाहो॑
 यि । इन्दुदेवाच्चात्या । सिषूः । शौ॒३होवा ॥(१)
 तमिद्वृ॒न्तु । नो॑८गिराः । वात्सल्लग्निः । श्वरायि

रिवार३४ । छाहोयि । यद्दन्त्स्थाहार्दीम् । सनायिः ।
 औरहोवा ॥(२) अष्टानःसोम । शारङ्गवायि । धू
 खपि । प्रुषायिमिषार३४म् । छाहोयि । वर्द्धमम्
 द्रावम् । किथया । औरहोवा । ईडा(३) ॥ ११५ ॥ [२]२०

इति सामवेदार्थप्रकाशे उत्तराधिन्यस्य दृश्यमस्ताध्यायस्य-
एकादशः ऋच्छः । ॥ ११ ॥

अथ दावश-खण्डे—

आचार्येष्विमिति दृचाक्षरं प्रदमं सूक्तम्,

तत्र प्रथमा ।

२३२३२३१२३१२३१२३१२३
आघाये अग्निमित्ततेस्तु एन्निवर्द्धिरानुषक् ।

१६२६२३११
येषामिन्द्रोयवासखा ॥ १७ ॥

* ज० मा० १६प्र० १४० ११सा० ।

[†] ‘ब्राह्मीयमन्त्रोमसाम’—इति वि. ।

‡ 'रदानीमक्षाति'-दृति विं।

४ द० आ० २, १, ४, ६ (१भा० ७२० प०) = द० द० ६, ५, ४२, १ = द० द०

“ये” कठबयः “आ घा” आभिसुख्येन खलु “अग्निम्”
“इन्द्रते” हीपयन्ति, येषाच्च “युवा” निष्ठ-तद्वचः “इन्द्रः”
“सखा” भवति, ते “आगुषक्” आगुपूर्व्येण “वर्हिः दृष्टिम्”॥ १ ॥

अथ हितौया ।

११४ ३ १११ ११२ ११३ ११४
बृहन्निदिध्याएषामूरिशस्त्रः पृथुःस्त्रः ।

११५ ११६ ११७ ११८
येषामिन्द्रोयुवासखा ॥ २० ॥

“एषाम्” कठबीचामः‡ “इधः”ग “बृहत् इत्” § महान्
खलु, “मूरि” वहु “गस्त्” सोम-स्वरूपच्च “पृथुः” महान् ।
सिद्धमन्वत् ॥ २ ॥

अथ लृतौया ।

११३ ११४ ११५ ३ ११६ ११७ ११८
अयुष्मद्युधावृत्तश्चूरप्याजनिसत्वभिः ।

११९ १२० १२१ १२२
येषामिन्द्रोयुवासखा ॥ २ ॥ ॥ २१

* “श्वः”—इति अ०-पाडः ।

† अ० वे० ६, १, ४२, १ ।

‡ ‘येषा—यजमानामाम्’—इति वि० ।

¶ ‘इधः—इन्द्रार्थीयः’—इति वि० ।

§ ‘इत्—इति पदपूर्वः’—इति वि० ।

|| अ० वे० ६, १, ४२, १ ।

“मुवा इन्द्रः येषां सच्चा” तेष्वत्सर्वतः कवित् “पशुह इत्”
प्राग्योदैव सत् “मुधाहृतं” योहृभिर्भैराहृतं शब्दं “सत्त्वभिः”
आप्नोयैवलैः “शूरः” मन् “आजति”* नमयति ॥ ३ ॥ २१

१२ ८ ८ ११ ९

॥ एध्यवाहायम् ॥ आघाये प्रिमिन्धातायि । उण
मिवर्हिरानुषाक् ॥(१) वृहन्तिदिधाआयिषाम् । भूरिग
खमपुथुःखरः ॥(२) अयहृद्युधावार्त्तम् । पूरचाज
तिसत्त्वभायिः । येषामिन्द्रोयुवाइच्छा । उवायि । अ
वो२३४ । वा । साखुखोईहायि(३) ॥ १० ॥ [१] २१

अथ यएकइति लृचामकं हितौयं सूक्तम्,
तत्र प्रथमा ।

२४ २१२१ २३१११ २ १२
यएकइदिदयतेवसुमत्तायदाश्चुषे ।

११ ११२ २१२ ५ २
देशानो अप्रतिष्कुतहृन्द्रोशङ्ग ॥ १५ ॥

* ‘अजस्येपत्वे’—इति वि० ।

† अ० ना० ६४० १४० ६८० ।

‡ अ० चा० ४, २, ५, ६ (१मा० ७८८ पू०) = अ० वे० १, ६, ६२ ।

“यः” इन्द्रः “एकाइत्” एकाएव “दाष्टिष्ठे” हर्विद्यत्तेते
 “मर्त्तायि” मनुष्याय यजमानाय “वसु” धर्मं “विद्यते” विश्वेष
 हहाति “अङ्गः” [—इति चिप्र-नाम (निर० नै० ५, १७)] “अ-
 प्रतिकृतः” परैरप्रतिशब्दितः प्रतिकूल-शब्द-रहित इत्यर्थः ।
 एवम्भूतः स “इन्द्रः” चिप्रम् “ईश्वानः” सर्वस्य जगतः स्वामी
 भवति ॥ १ ॥

अथ हितौया ।

१११११११११११११११
यश्चिद्वाबङ्गभ्यथातुतावाऽचाविषासति ।

ॐ तत्पत्यते श्वरद्वैषम् ॥ २५ ॥

“बहुभ्यः” मनुष्येभ्यः सकाशात् “यः चित् हि”प॑ यएव
स्त्रु यजमानः “सुतावान्” अभिषुत-सोम-युक्तः सन् । हे इन्द्र !
“त्वा” त्वाम् “आ विवासति” परिचरति [विवासतिः परि-
चरणकर्त्ता (निघ. ३, ५, १०)] “तत्” तत्त्वे यजमानाश्च
“उद्यम्” उद्यूर्ण “श्वः” बलम् “इन्द्रः” “अङ्गः” श्च चिप्रं “आ
पत्यते” आपतयति प्रापयति ॥ २ ॥

* अ० व० १९५४।

[†] 'चित्-हि—रति पदपरमै'—रति वि० ।

‘प्राप्तिः पुनर्वाची’—रति चिं।

अथ द्वतीया ।

११८ ४८ ११९१८ ४८
कदामर्त्तमराधसम्पदाज्ञुम्यमिवस्फुरत् ।

११९ ११९१९१९ १९
कदानःसुश्रवङ्गिरइन्द्रोचङ्ग ॥ ३* ॥ २२

“अराधसं” इविलक्षणेन राधसा धनेन रहितमयष्टार-
मित्यर्थः[†] । एवंविधं “मर्त्त” मनुष्म् “इन्द्रः” “पदा” पादेन
“हुम्यमिव” अहिच्छवमिवक्षं “कदा” वा “स्फुरत्” स्फुरिष्यति
बधिष्यति ? यथा अहिच्छवं मण्डलाकारेण गयानं कश्चिदना-
यादेन हस्ति एवमिन्द्रोऽपि कदामच्छवून् हनिष्यतीत्यर्थः
[स्फुरति-स्फुलतीति बध-कर्मसु (निः ० २, १६, १५-१६ पठि-
तत्वात्)] । “नः” अस्माकं यद्युपां “गिरः” स्तुति-क्षणा वाचः
“इन्द्रः” “कदा” कश्चिन् काले “अङ्गः” क्षिप्रं “शुश्रावत्” श्रोष्य-
तीति वितर्जते [अन्न निः ० म—‘हुम्यमहिच्छवकम्भवति यत्
स्फुर्यते * * * कदा मर्त्तमनाराधयत् पादेन हुम्यमिवावस्फुरि-
भविति कदा नः श्रोष्यति गिर इन्द्रो अङ्गः (निः ० नै० ५, १७)’
-इति क्षिप्र-नामैतत् ॥ ३ ॥ २२

१८ ४ २ १
॥ चैककुभम् ॥ यएकइद्विवायाश्तायि । वासुमर्त्ता
१९ १ ३ ५ १ १२८१ १
यावदा । ऊम् । शू११४षाम् । आयिशानोचप्रति

* नै० वै० १, ६, ६, ३ ।

[†] ‘यस्य यज्ञार्थं राधसम्बन्धं न भवति, सोऽराधः’—इति. वि० ।

[‡] ‘हुम्यम् प्रक्षेपकीयं दुर्बलं शब्दः’ यस्य मर्त्तनि क्षिप्तः—इति. वि० ।

१ २८ १८ ११ १ ४
ष्वुतः । आयिशा । नोच्चप्रतायि । ष्वू॒४४ताः ॥(१)
१ ८ १ १८८ १११ १ १
यस्मिन्नित्वा । बद्धभ्याऽप्या । सुतावाऽच्चावौश्वा । ज्ञम् ।
१ ५ ११ २८११ १३ १ ११
साऽ॒४४तायि । उग्नत्पत्यतेश्वः । ज्ञम् । तप्यता
१ ५ ११ १४ ८ १ १५
यि । श्वा॒४४वाः ॥(२) कदामर्त्तमराधाऽसाम् । पदा
१ १ १ १ १ ५ ११८ २
शुभ्यामौश्वा । ज्ञम् । ष्वू॒४४रात् । कदानःशुश्रव
१ १८ १ ११ १ १ १
क्षिरः । कादा । नःशुश्रवात् । गा॒४४यिराः । आ
१८ १ १ १ ५ १४८
यिन्द्रोष । गा॒२ । या॒४४ औहोवा । ई॒४४
१ १
न्द्राः(३) ॥ ७० ॥ [१] २२

अथ गायत्सीति-छालको सूलं दृतीयम्^०,

तथ प्रथमा ।

१ १ ३१८ १८४ १११ १११
गायन्तित्वागायचिणोर्धन्यर्कमर्किणः ।

१ ११ ३११ १११ १११
अह्माणस्त्वाशतक्रतउद्दृशमिवयेमिरे ॥ १४० ॥

* अ० गा० ४४० १४० ६४० ।

† 'सूतीवसुक्ष्मल'-इति विद् ।

‡ ए० आ० ४, २, १, १ (१मा० ४४४ पू०) = अ० म० १, १, १६, १ ।

हे “शतक्रतो” वहुकर्मन् वहुयज्ञ वा इन्द्र ! “त्वा”
त्वाम् “गायत्रिः” उद्भातारः “गायत्रि” स्तुवन्ति ; “अर्किषः”
अर्चन्-हेतु-मन्त्र-युक्ता होतारः “अर्कम्” अर्चनीयम् इन्द्रम्
“अर्चन्ति” स्तोत्र-शस्त्र-गतैर्मन्त्रैः प्रशंसन्ति ; “ब्रह्माणः” ब्रह्म-
प्रभृतयः इतरे ब्राह्मणाः “त्वाम्” “उद्येमिरे” उच्चतिं प्रापयन्ति ।
तत्र हृष्टान्तः—“वंशमिव” यथा वंशाचे नृत्यन्तः शिख्यनः
ग्रीढं वंशमुक्तिं कुर्वन्ति, यथा वा समार्गवर्त्तिनः स्वकौशं कुण-
सुवतं कुर्वन्ति, तदृत् । एतामृचं यास्त एवं व्याचष्टे—“गायत्रि
त्वा गायत्रिः प्राचन्ति ते ईर्कमर्किणो ब्रह्माणस्त्वाशतक्रत उद्ये-
मिरे वंशमिव । वंशो वनशयो भवति वनस्त्रूयतइति वेति”
(निरु० नै० ५,५) । अर्क-शब्दज्ञ वहुधा व्याचष्टे—“अर्को देवो
भवति यदेनमर्चन्त्यर्को मन्त्रो भवति यदेननार्चन्त्यर्कमन्त्रं भवत्य-
र्चति भूतान्यर्को हृष्टो भवति सहचः कटुकिङ्गा (निरु० नै०
५,४ ”—इति ॥ १ ॥

अथ द्वितीया ।

१७ ३ १८ १२११८ १२३१९
यसानोस्तान्वारुद्धोभूर्यस्पष्टकर्त्तम् ।

१७ २ १९ ११२२ १ ९
तदिन्द्रो अर्थस्वेततियूथेनवृष्णिरेजति ॥ २* ॥

“यद्” यदा “सानोः सानु” यजमानः सानोः सानु, सोम-
वज्ञी-समिदाद्याहरणाय पर्वतप्रदेशम् “आरहः” आरहवान् ।

* नै० व० १, १, १८, १।

तथा “भूरि” वदुकर्म यागरूपम् “अस्मष्ट” शृष्टवान् उपक्रान्त-
वानित्यर्थः । “तत्” तदानीम् “इन्द्रः” “अथ” यजमानस्य
प्रयोजनं “सेतति” आनाति । ज्ञात्वा च “हृष्णः” कामाना
वधिता सन् “यूथेन” मरुहणेन सह* “एजति” कम्पते,†
अथ स्थानाद् यज्ञभूमिमागन्तुमित्यर्थः ॥

“सानोः सान्वाहहः”-“सानोः सानुमाहहत्”—इति पाठो ॥ १॥

अथ द्वतीया ।

११७ १२३११११ ११
युद्धार्चिकेश्विनाहरीवृषणाकच्छ्वप्रा ।

११ ११८ ११
अथानइन्द्रसौमपगिरामुपश्रुतिच्चर ॥ २५ ॥ २६

हे “सोमपाः” सोम-पान-युक्तेन्द्र ! “हरी” त्वदीयावश्वो
“यूहू गा हि” § सर्वथा संयोजय । “अथ” अनन्तरं “नः”
अस्मद्दीयानां “गिरां” स्तुतीनाम् “उपश्रुतिं” समीपे अवण
सुहित्य “चर” तत्वदेशे गच्छ । कौटूशो हरी ? “केश्विना”
स्वन्ध-प्रदेशे लम्बमान-केश-युक्तो, “हृषणा” सेचन-समर्थै युवानो,

* ‘यूथेन—देवसङ्गातेन’—इति विं० ।

† ‘एजति—सान्वाहति’—इति विं० ।

‡ अ० वे० १, १, १६, १=य० वे० ८, १४ ।

१ संचितायां “युद्धा”—इति हीर्षामः तत्र “ह्रष्टः (१, १, ११५)”—इति
दोषः ।

§ ‘हीति उद्धूषः’—इति विं० ।

“कर्मपाः” पश्चकोदर-वभन-रज्जुः कर्माः, तस्य पूरकी पुष्टाहा-
वित्यर्थः ॥

“युह्वा”—“युह्वा”—इति पाठौ ॥

युह्वा—सति शिष्टखेन प्रत्यय-स्वरः (२, १, १)
गिर्वते, “हाचोऽतस्तिष्ठः (२, १, १)”—इति संहितायां
द्वीर्घत्वम् । केशिना—प्रशस्ताः केशाः अनयोः सम्भौति मत्वर्दीव
इनि-प्रत्ययः, “सुपास्तुलुगित्याहिना (७, १, ३८) हिवचनस्ता-
कारादेशः । हृषया—हृषु छृषु चेचने (भा० प०) “अनि-
न्य-हृषि-तच्चि-राजि-धन्वि-न्यु-प्रति-दिवः”—इति कनिन्, “अनि-
न्यादिर्निल्यम् (६, १, १८७)”—इत्यानुदात्तः, “वाषपूर्वस
निगमि (६, ४, ६)”—इति उपधायाः पक्षे द्वीर्घाभावः, पूर्व-
वदाकारः (७, १, ३८) । कर्मपाः—कर्मयोर्भवं कर्म सूर्य-
तत् प्रातः पूरयतः पुष्टलादिति कर्मपौ, प्रा पूरणे (अदा० प०),
“आतोऽनुपसर्गे (३, २, ३)”—क-प्रत्ययः, छदुत्तरपद-प्रकृति
स्वरेणान्तोदात्तत्वम् (६, २, १३८)”—आकारः पूर्ववत् (०, १,
३८) । अथा—“निपातस्य च (६, ३, १३६)”—इति संहि-
तायां द्वीर्घः । नः—“अनुदात्तं सर्वमपादादौ (८, १, १८)”—इति
त्यनुष्टुत्ती “वहुवचनस्य वस्त्रसो (८, १, २१)”—इति
नसादेशोऽनुदात्तः । इन्द्र!—सोमपा!—इत्युभी “आमन्त्रि-
तस्य च (८, १, १६)”—इति सर्वं नुदात्तो । गिरां—“श-

वेकाचस्तुतौ शदिर्विभतिः (६, १, १६८)”—इति विभत्तिक-
हात्ता । उप—गद्ये निपातत्वादाद्युदात्तः (फि० ४, १२),
श्रुति-शब्देन प्रादिसमासे छाडुत्तरपदप्रकृतिस्तरत्वे प्राप्ते तादौ-
वनितिकात्यचो इति तु वर्जिततादि-परत्वात् गतेः प्रकृतिस्तरः
पर-निपातः ॥ ३ ॥ २३

१० १० ८ १११
॥ उद्दृश्मीवम् ॥ गायन्तित्वागायचिणच्चा । अर्च

१० १०
न्यद्यै मर्द्दाश्चयिणाः । ब्रह्माण्डल्लवारङ्गो॑यि । शतक्रार
१० १० १० १० १० १० १० १०
शताच । उद्दृश्मिदयाश्चिमौ॒श्चे । उद्दृश्मारङ्गै॑मौ ।
१० १० १० १० १० १० १० १०
वायारङ्गवाह । उप् । माऽयिरोऽपुङ्गादि ॥(१) यत्पा
१० १० १० १० १० १० १० १०
नोत्त्वान्वारङ्गपा । भूर्यस्यहर्षत्तूरङ्गवाम् । तदिन्द्रा
१० १० १० १० १० १० १० १०
रङ्गो॑यि । अर्थंचेतारश्चायि । यथेनवृष्टिस॑यिजार
१० १० १० १० १० १० १० १०
तायि । यूथेनारङ्गृ॒बृ । व्यायिरारङ्गवाह । उप् । जा
१० १० १० १० १० १० १० १०
इर्तो॑ऽपुङ्गायिः ॥(२) युक्त्वाच्चिकेशिनाहरीच्चा । वृष्णा
१० १० १० १० १० १० १० १०
कश्चियारङ्गपा । अथानोरङ्गो॑यि । इन्द्रोसोमारङ्गपाः ।

गिरामुपश्रुताऽयिच्छाररा । गिरामूर३४पा । श्रूताऽउ
वाऽ । उप् । चाऽरोऽपुच्छायि(३) ॥ ८* ॥ [१]

॥ दिरभ्यस्तस्त्वाष्टौसाम ॥ गाय । तिल्वाऽ । हाऽ
ह्वा । गायत्रायिणाऽ३४ः । अर्च । तियाऽ । हाऽह्वा ।
कमक्षीयिणाऽ३४ः । ब्रह्मा । एत्वाऽ । हाऽह्वायि ।
शतक्राताऽ३४उ । उद्द । शमाऽयि । हाऽह्वायि । व
याऽह्वोऽ३४ । वा । मापूयिरोऽह्वायि ॥(१) यत्सा । नो
स्त्वाऽ । हाऽह्वा । नुवाह्वाऽ३४ः । भूरि । अस्त्वाऽ ।
हाऽह्वा । श्वकर्त्तूवाऽ३४म् । तदि । द्रोशाऽ । हा
इह्वा । यच्चेताताऽ३४यि । यूथे । नवाऽ । हाऽह्वा ।
ष्णिराऽह्वोऽ३४ । वा । जाप्तोऽह्वायि ॥(२) युक्त्वा ।

३२ २२ ३९९ ५ ४८
द्विकाङ् । हाऽहायि । शिनाहराऽथयि । वृष । णा
२ २२ १ ५८ ३२ १
काङ् । हाऽहा । क्षियप्रार३४ । अथा । नथाङ् ।
२२ ३२९ ५८ ३२ १
हाऽहायि । द्रसोमापाऽ३४ः । गिराम् । उपाङ् । हा
२ २२ १ ५ ४ ५
श्वायि । शुताऽयिऽहोर३४ । वा । चापूरोह्वा
यि(३) ॥ १* ॥ [२]

५८ ३२ ४८ ५ १
॥ गौरीवितम् ॥ गाय । तिलाङ् । गायत्रिणाः । अ
१८ २ ४ ४
र्वन्यक्तमक्तिणाऽ३ः । ब्रह्माणस्त्वाऽ१२३ । शतापुक्रता
उ । ऊद्धमाऽ१२३यि । वयोवा । मापूयिरोह्वा
यि ॥(१) यत्सा । नोःसाङ् । नुवाहहः । भूर्यस्यष्ट
कत्तुवाऽ३म् । तादिन्द्रोआङ् १२३ । थच्चेपूततायि ।
१८८ २ ४ ५ ४ ५८
यूथेनवाऽ१२३ । षिणीवा । जापूतोह्वायि ॥(२) युद्धा ।
३९ ४८५ १८ १
द्विकाङ्यि । शिनाहरायि । वृषष्टाक्षियप्राऽ३ । आ

* ज० गा० २८ प्र० १४० १८० ।

र २ ४ १ २ ३
 यानथा३१२३यि । इसो५मपाः । गायिरामुपा३१२३ ।
 ४ ५ ६ ७ ८ ९
 अतोवा । चापूरो६चायि(६) ॥ ५* ॥ [३] २४

इति सामवेदार्थप्रकाशे उत्तरापन्नस्य दशमस्याध्यायस्य
 हादगः खण्डः १ ॥ १२ ॥

वेदार्थस्य प्रकाशेन तमो हार्हं निवारयन् ।

पुमर्थांशतुरो देयाद् विद्यातीर्थ-महेश्वरः ॥ ५ ॥

॥ इति पञ्चमः प्रपाठकः ॥ ५ ॥

इति श्रीमद्राजाधिराज-परमेश्वर-वैदिकमार्गप्रवर्त्तक-
 श्रीबीर-बुद्ध-भूपाल-साम्बाज्य-धूरभरेण सायणा-
 चार्येण विरचिते माधवीये सामवेदार्थ-प्रकाशे
 उत्तरापन्ने दशमोऽध्यायः ॥ १० ॥

— ००० —

* ऊ० गा० ११प्र० १४० ५षा० ।

† 'हादगाहस्य नवममह चहसलारिंश्वत् शोमिकम्—इति वि० ।

‡ 'पञ्चमः प्रपाठकः समाप्तः' इति वि०, अूरु-पदमन्त्रादिसम्पर्कतत् ।

यस्य निःखसितं वेदा यो वेदेभ्योऽलिख्यं जगत् ।
निर्भये तमहं वन्दे विद्यातौर्ब्रह्मेष्वरम् ॥ ११ ॥

॥ अथैकादशोऽध्याय आरभ्यते ॥

तत्र

प्रथम-खण्ड—

सुषमिहइति चतुर्क्षणं प्रथमं सूक्तम् ।

तत्र प्रथमा ।

११ ११ ११ ११ ११ ११ ११
सुषमिहोऽनचावहदेवाऽमगेहविद्यते ।

११ ११ ११ ११ ११ ११ ११
हीतःपावकयज्ञिच ॥ १४ ॥

हे “अम्बे !” “सुषमिहः” ॥ एतद्वामकास्त्रं “नः” अस्म-

* इदानीं द्वयमहरत्वग्रिहोमः । * * * । तस्य वर्णवस्तार्ण द्वितीय-प्रभृतीर्णां पवानामकामनुरूपं * * * गवर्चं सर्वं मध्यादशोत्तमत्,—इति विं ।

+ इदानीं सुषमिहो नवावह इति द्वयमचाच्चालि भवति—इति चिं ।

‡ “सुषमिहो”—इति अ०-पाठः ।

¶ अ० वे० १, १, २४, १ ।

§ ‘सुहु चमिहः सुषमिहः’—इति चिं । अम्बे द्वीय-पाठ मध्यादशोवाच प्रतीक-प्रथमं छतं सावदेन सुषमिह इति, चूरुपाठकु मूर्द्धाम-मध्यः सुषमिह इति “पूर्वपदात् (८, १, १०६)”—इति च तत्र चलम् ।

दौयाय”* “हविषते” यजमानाय तदगुणहार्दं “देवान्”
 “आवह” । हे “षावक” गोधक ! “हीतः” होमनिष्ठादकामे !
 “यत्ति च” यज चान्॥ [सुसमिदः—समः क्रियाविशेषत्वेन गति-
 सञ्चकत्वात् प्रादिसमासः, शीभन्-वाचिनः सु-शब्दस्य तु “वि-
 शेषणं विशेष्य बहुत्तम् (२, १, ५७)”—इति समिद पदेन
 कर्मधारयः समासः, सु-शब्दः प्रातिपदिक-स्वरेणान्तोदात्तः,
 “कर्मधारयेऽनष्टा (६, २, ४६)”—इति पूर्वपदप्रकृतिस्वरत्वं, क्रि-
 या-विशेषणत्वे हि सु-शब्दस्य गतित्वात् प्रादिसमासे “गतिरनन्तरः
 (६, २, ४६)” इति “समो यदुत्तर इति समो यदुत्तरत्वं तदेव
 छादुत्तर-प्रकृति-स्वरत्वेन (६, २, १३६) खास्यतीति सु-शब्दो-
 ऽगुदात्तः स्तात् । देवां अमे—“दीर्घादिटि समानपादे (८,
 ३, ८)”—इति नकारस्य रत्वम्, “अतानुनासिकः पूर्वस्य तु वा
 (८, ३, २)”—“आतोऽटि नित्यम् (८, ३, २)”—इत्यनु-
 नासिकः । हविषते—हविरस्यासौति मतुप् “तसौ मल्लर्षे
 (१, ४, १६)”—इति भर्त्वन् पदत्व-वाधितत्वात् रत्वम् । हीतः—
 षावक—एतच्छब्दयोरामन्त्रितयोः पृथक् पृथगेव क्रियान्वये
 परस्तर-सामर्थ्यात् पराङ्मवज्ञावाभावाच तदिवभ्यन्मैकस्वर्यम् नच
 हितौयस्यामन्त्रितस्याष्टमिक-(८, १, १६)—निषातेनैकस्वर्यम्
 “आमन्त्रितं पूर्वमविद्यमानवद् (८, १, ७२)”—इति पूर्वस्या-
 विद्यमानत्वेन पदादपरत्वात् पादादित्वाच परस्य सामानाधि-
 करस्त्वेऽपि होतरित्यस्य विशेषत्वे समानमेवाविद्यमानत्वम्,

* ‘नः—चक्रभूम्’—इति वि० ।

† ‘यत्ति च—यज्ञ भज्यते, देवानामह भज्यते च’—इति वि० ।

अतएवाविद्यमानवस्त्रात् सामर्थेषि न पराङ्गवद्वाव,—इति नैक-
स्वर्य-सिद्धिः, अतो होतरिति विशेषम्; अतः पुनातौति पावकः—
इत्यवयव-प्रसिद्ध-स्त्रीकारेण विशेषस्त्राहोतरिति विशेषम्,
तत्र सामान्यवचनम् इति “नामन्विते समानाधिकरणे (द, १,
७२)”—इत्यविद्यमानवस्त्र-प्रतिषेधात् पदात्परत्वादपादादि-
त्वाच्च हितीयामन्वितस्याष्टमिक-निवातेन वा पराङ्गवद्वावे सति
शेष-निवातेन वा सर्वानुदात्तत्व-सिद्धिः । यच्च—यज्ञेर्लोपेषः
सिधिं बहुलव्यव्यव्यव्यव्यस्ति (२, ४, ७३)”—इति अपो लुक्, ब्रह्मादिना
(द, २, ३६) षत्रम्. “षडोः कस्ति (द, २, ४१)”—इति
कल्पम्, सेर्विरादेशम्भान्दसत्वात् भवति, सिधिः पित्त्वेनानुदात्त-
त्वाद्वातुस्वरएव (६, १, १६२) शिष्टते, न च “तिष्ठन्तिष्ठः (द,
१, २८)”—इति निवातः पूर्वस्व पावकेत्यामन्वितस्य विद्यमान-
वस्त्रेन पदादपरत्वात्, अतएव तस्याव्यवधायकल्पे होतरित्यपेत्य
निवातः स्यादितिचेत् न, यच्च-पदापेत्यथा होतरित्यस्यापि पूर्व-
त्वेनाविद्यमानस्त्रात्; ननु “नामन्विते समानाधिकरणे (द, १,
७२)”—इति तस्य नित्यमविद्यमानस्त्रम्, न च पावक-पदस्या-
विद्यमानवस्त्रेन समानाधिकरण-परत्वाभावः; यच्च-पदस्यैव हि
कार्यं प्रति पावक-पदं पूर्वत्वादविद्यमानवत् स्यात्, होतः-पदम-
विद्यमानवस्त्र-प्रतिषेधं प्रति तु परत्वादिविद्यमानवदेवेति भवत्येव
होतरित्यस्याविद्यमान वस्त्र-प्रतिषेधः, अतस्याविद्यमानव-
स्त्रात्तदपेत्यथा यज्ञोति निवातः प्राप्नोत्येव? सत्वम्;—अत्र
यज्ञोत्यस्य च-शब्द-परत्वात् “चादिषु च (द, १, ५८)”—इति
निवात-प्रतिषेधो भविष्यतीत्यदीप्तः] ॥ १ ॥

अथ चितीया ।

१२ ११३१९
मध्यमननननपाद्याशन्देवेषुनःकवे ।

३१२ ३१९
अद्यात्मणः तये ॥ २* ॥

हे “कवे” मेधाविभग्ने ! “तनूनपात्”—एतमामकस्यम्
 ‘अद्य’ अस्मिन् “नः” अस्मद्दीयं “मधुमत्तं” रसवत्तं “यज्ञः”
 यजनीयं हवि: “देवेषु” “षष्ठुहि” कुरु प्रापयेत्यर्थः । किमर्थम् ?
 “आतये” अस्मद्द्रष्टव्याय ॥

“जतये”—“वीतये”—इति पाठौ ॥ ३ ॥

अथ दृतीया ।

२६१ १३२६१९१ ८१८ २८
नराश्चस्मिहप्रियमस्मिन्द्यद्वात्पद्मये ।

੧੨ ੩੧੯
ਮਧਜਿਸ਼ਲਵਿ਷ਕ ਤਮ ॥ ੩੯ ॥

“इह” देवयजन-देशे “अस्मिन्” वर्तमाने यज्ञे “नराग्रं-

* अ०व० १, १, २४, ९।

† “तनूपादाच्च” भवति नपादित्यमनराशः प्रजावा जामदेयं निर्विततमा
भवति गौरप तनूचते ततो चक्षुं भोगालास्याः पश्च आश्वते पश्च चाच्चं आश्वते।
चक्षिरिति ग्राकपस्त्रिरापोऽप तत्त्वं उच्चने तत् चक्षन्ति तात्त्वं चोषधितमन्यतात्त्वो
आश्वते चोषधितमन्यतात्त्वं एव आश्वते। * * * !”—इति निहू दे० ३, ५-६।

१ अ० वे० ३, ३, २४, ३।

सम्”#—एतदामकमन्विम् “उपद्वये” आह्वायामि । कीट्यम् ? “प्रियं” देवानां प्रीति-हेतुं, “मधुजिह्वा” मधुर-भाषि-जिह्वोपेतं माधुर्य-रसास्वादक-जिह्वोपेतं वा, “हविष्कृतं” हविषो निष्ठा-दक्षम् ॥ ३ ॥

अथ चतुर्थी ।

१२३११२१२३१ २३१८ २८
अग्रेत्युत्तमेरथेदेवाऽर्द्धितप्रावह ।

२५२२११२
असिहोतामनुर्हितः ॥ ४† ॥ १

इह-शब्दाभिधेय हे “अमे !” “र्द्धितः” असामिः सुतः समृः “सुखतमे” अतिशयेन सुख-हेतौ कस्मिंचित् “रथे” “देवान्” स्वापयित्वा कर्म-भूमी “आ वह” [इट-शब्दाभिधेयत्व-मत सूचयितुमौडित इति विशेषणम्] । “मनुर्हितः” ‘मनुना’ मन्मेन मनुष्ये च वा यजमानादि-रूपेण ‘हितः’ अव खापितः तं “होता” देवानामाहातामि ॥ ४ ॥ १

* “मराहंसो यज्ञ इति काग्यतो नरा अलिङ्गातीनाः शंसकिः । अग्निरिति ग्राहपूर्विन्द्रैः प्रशस्तो भवति”—इत्यादि विष० २० २, ६-७ ।

† विष० १, १, २४, ४ ।

‡ ‘हितः—प्रीतिः’—इति विष० ।

अथ यदद्येति लक्षात्मकं हितौयं सूतम्,*

तत्र प्रथमा ।

२१२७ ३२९ १२ ३१२३२
यदद्यमूरुद्दितेनागामिचोर्यमा ।

३१२ ३१८ २८

सुवातिसविताभगः ॥ १० ॥

“यत्” धनं “नः” अस्माकम् अपेक्षितं “तत्” “अथ” अस्मिन् काले “सूरे” “उदिते” सति प्रातःसमये “अनागः” पाप-हत्ता, “मित्रः”, “अर्बंमा”, “सविता”, “भगः” च—एतत् प्रत्येकं “सुवाति” प्रेरयत् [अथवा अनागा मित्रो अर्बंमा भवतु, तदौस्थितं भगो भजनौयः सविता सुवाति प्रेरयतु] ॥ १ ॥

अथ हितौया ।

३ १२ ३२७ ३१८ २८
सुप्रावीरस्तुसच्यःप्रनुयामन्तुदानवः ।

२३१ २३१२

येनोच्छ्रौतिपिप्रति ॥ २५ ॥

“सच्यः” स-निवासः “सुप्रावीरस्तु” सुषु प्रकर्षण रचितात्मु [प्र-शब्द आदरार्थः] । “प्र” प्रकर्षण “तु” ज्ञिप्रं भवत्विति शेषः । कदा ? इत्युच्यते— हे “सुदानवः” सुदानाः ! युधाकं

* ‘मित्रावदद्यमात्यम्’—इति विं ।

+ अ० व० ५, ५, ८, ४ ।

‡ अ० व० ५, ५, ८, ५ ।

“यामन्” यामनि गमने सति, कौटशानां गमने ? ये यूथमा-
गत्य “नः” अस्माकम् “अंहः” पापम् “अति प्रिपति” अतिपार-
यथ, तेषां गमनइति ॥ २ ॥

अथ लृतौया ।

११८२ ३ १ २ ६१२ २२२२
उत्तराजोअदितिरदव्यत्यव्रतस्यये ।

३१८ २८
महोराजानईशते ॥ ३ * ॥ २

“उत्” अपिच “ये” मित्रादव्यत्ययः “स्वराजः” सर्वस्य
स्वामिनः “अदितिः”† येषाच्च माता, सन्ति ; ते “अदव्यत्य”
अहिंसितस्य रक्षकस्य “महः” महतः‡ “व्रतस्य” अस्य कर्मणः¶
“राजानः” स्वामिनः, ते “ईशते” समर्था भवन्ति अभिमतं दातु
मिति शेषः । [अथवैव योज्यम्—‘ये’ मित्रादयोऽदितिष्व ‘अद-
व्यत्य’ व्रतस्य ‘स्वराजः’ ईश्वरात्मे “महः” महतः अस्मदभिमत-
धनस्य “राजानः” स्वामिनः सन्तः “ईशते” अस्मभ्य दातुम्
॥ ३ ॥ २

* ए० वे० ५, ५, ६, १ ।

† ‘अदितिः—अदीनत-सम्पदाः—इति वि० ।

‡ ‘महः—अभिमान-सम्पदाः’—इति वि० ।

¶ ‘मतस्य—कर्मणः अप्रस्थ वा’—इति वि० ।

उत्त्वेति लुचामकं प्रथमं सुक्तम् ॥*

तत्र प्रथमा ।

११ १११ ११२ ११२
उत्त्वामन्दन्तु सोमाः कणुष्वराधो अद्रिवः ।

११ ११२
अवब्रह्मद्विषोजहि ॥ १ ७ ॥

हे इन्द्र ! “त्वा” त्वां “सोमाः” “उत्” उत्क्षणं “मन्दन्तु”
मादयन्तु । हे “अद्रिवः !” वल्लवन्निन्द्र ! त्वं “राधः” अवं
“कणुष्व” अस्त्रभ्यं कुरु । किञ्च “ब्रह्मद्विषः” ब्राह्मण-हेष्टु
“अव जहि” ॥

“सोमाः”—“सोमा”—इति पाठो ॥ १ ॥

अथ हितीया ।

१२ १२ १२ १२ १२ १२ ११ १
पदापणीनराधसोनिवाधखमहात्मसि ।

१३ १२ १२ १२
नहित्वाकश्चनप्रति ॥ २ ५ ॥

“पणीन्” लुभ्यान् ता “अराधसः” यष्टव्य-धन-रहितात्
केवल-धनान् “पदा” पादेनातिक्रम्य “निवाधख” नितरा

* ‘ऐम्भ्रमाज्यम्’—इति वि० ।

† श० चा० ३, १, १, १ (१ भा० ४२१४०) = श० च० ६, ४, ४२, १ ।

‡ श० च० ६, ४, ४२, २ ।

¶ ‘पणीन्—पश्चभावान्’—इति वि० ।

वाधुल । हे इन्द्र ! त्वं “महान् असि” “ता” तथा “प्रति” प्रतिनिधि-सदृशः “कषन” कषिदपि देवोऽसुरो मनुष्यो वा “न हि” नास्ति खलु ॥

“यज्ञीनराधसः”—“यज्ञीरराधसः”—इति पाठौ ॥ २ ॥

अथ छतीया ।

१२ ११३२ ११८ २२
त्वमीशिष्वे सुतानामिन्द्रत्वमसुतानाम् ।

२३ १११
त्वधराजाजनानाम् ॥ ३ * ॥ ४

हे “इन्द्र !” “त्वं” “सुतानाम्” अभिसुतानां सोमानाम् “ईशिष्वे” ईश्वरो भवसि, तथा “त्वम्” “असुतानाम्” वर्तमानानां ईशिष्वे, किञ्च “त्वं” सर्वानां “जनानां” “राजा” भवसि ॥ ३ ॥ ४

इति सामवेदार्थप्रकाशे उत्तरायन्यस्य एकादशस्याध्यायस्य,
प्रथमः खण्डः ॥ १ ॥

● ख० व० ६, ४, ४३, ३ ।

† ‘रम्भाग्नोजागतमित्यक्षावाक्षाम्’—इति वि० अतः परं ववचार्यमिति शेषः ।
‘उक्तं प्रातःसवनम्’—इति च वि० ।

अथ द्वितीय-खण्डे*—

आजागृष्टविरिति द्वचाक्षकं प्रथमं सूक्तम्,

तत्र प्रथमा ।

१८ १२६ १२३११ ० १८

आजागृष्टविर्विप्रकृतम्भूतीनाथ्

२८ ३ १ २ ३ १ ०

सोमः पुनानो असदच्च मूषु ।

१२९ १ २२२ ३ १ १

सपन्तियमिथुनासोनिकामा

३ १ १ ३ १ २ ३ १ २

अधर्यवोरथिरासः सुहस्ताः ॥ १० ॥

“जागृष्टिः” जागरणशीलः “कृतम्” कृतनां सत्य-भूतानां
“मतीना” स्तुतीनां “विप्रः” ज्ञाता स “सोमः” “पुनानः”
पूयमानः सन् “चमूषु” चमचेषु “आ सदत्” आसीदति, “मिथु-
नासः” परस्परं सङ्कृताः, “निकामाः” नितरां कामयमानाः
“रथिरासः” यज्ञ-नेतारः “सुहस्ताः” कल्याण-पाण्यः “अध-
र्यवः” पवित्रेण “यं” सोमं “सपन्ति” सृजन्ति [सप समवाये
(अ ० प ०)] ‘सपतिः सृजति-कर्मा’—इति नैरक्ताःक्ष] ॥
“कृतम्”—“कृता”—इति पाठौ ॥ १ ॥

* ‘इदानी’ जाग्यन्दिन सबवस्त्रभिषीयते—इति च ० ।

+ अ० व० ७, ४, १८, १ ।

‡ ‘सपति’—इति परिचरण-कर्मण (३, ५) अर्पति-कर्मण ए (३, १४) इत्तते
निष्ठौ ।

अब हितीया ।

११६१७ १२३११ १
सपुनानउपद्वरेदधान

१८ २८२१ १११८ २८
ओमेऽप्रारोदसीवीषआवः ।

१२ २१२ २१२२ ११२११
प्रियाचिद्यस्यप्रियसासजतौ

११८ २८२२ १११८ १८
सतोधनद्वारिणेनप्रयत्नसत् ॥ २ * ॥

“पुनानः” पूयमानः “दधानः” यज्ञादि-कर्म-धारकः “सः” सोमः “सूरे” प्रेरके इन्द्रे “उप” गच्छति । किञ्च “उभे रोहसी” यावा-पृथिव्यो “आ अप्राः” स्व-महिन्ना आ पूरयति । तथा “सोमः” “आवः” स्व-तेजसा मां विष्णुतोति [वृणीतेः “मन्त्रे घृतेति (२, ४, ८१) चे लुक्, “वृद्धस्यपि दृश्यते (६, ४, ७३) ”] — दूत्युद्धागमः । “पूर्वपदात् (८, ३, १०६) ”—इति स-इत्यस्य सांहितिकं षत्वम्] “प्रिया” [षष्ठ्या आकारः (७, १, ३६)] प्रियस्य “यस्य” “सतः” विद्यमानस्य सोमस्य [यदा, ‘प्रिया’ प्रियाणि प्रयच्छतः सोमस्य] “प्रियसासः” अत्यन्तं प्रियतमा धाराः “जतौ” जत्ये रक्षणाय भवन्ति “सः” सोमः “नः” अत्यन्तम् “धनं” “प्रयंसत्” प्रयच्छतु [यच्छतेलैटि सिष्ठड़ा-गमः] । तत्र दृष्टान्तः—“कारिणे न” यथा कारिणे भृतकाय भृतिं प्रयच्छति तदृष्ट् ।

* खं० वे० ७, ४ १८, १ ।

“दधानश्चोभे”-“दधानोभे”—इति पाठो, “सतोधनं”-“सतू-
धनम्”—इति च ॥ २ ॥

अथ लृतौया ।

११३१८ २८ २१२ १
सुवर्द्धितावर्द्धनःपूयमानः

११३२ ११३१९
सोमोमौढाण्डभिनोज्योतिषाढीत् ।

११२११२३१२ ११
यत्तनःपूवपितरःपदज्ञाः

३१२ ११८ १२२ १
स्वर्विद्वेषभिगच्छद्विमिष्णन् ॥ २ * ॥ ४

“वर्द्धिता” देवानां स्व-कला-प्रदानेन वर्द्धिता “वर्द्धनः”
स्वयं वर्द्धमानः “पूयमानः” पवित्रेण पूयमानः “मौढाण्”
कामानां सेत्ता “सः” सोमः “नः” अस्मान् “ज्योतिषा” स्व-
तेजसा “अभ्यावीत्” अभिरचतु “यत्” यस्मिन् सोमे प्रसन्ने सति
“पदज्ञाः” पण्डिभिरपद्धतानां गवां पदानि जानन्तः “स्वर्विदः”
सर्वज्ञाः सूर्यं जानन्तो वा “नः” अस्माकं “पूर्वे” चिरन्तनाः
“पितरः” चक्षिरसः “गाः” पशून्[†] लब्धुम् “अद्विम्” शिशो-
क्षयम् “अभिं” लक्ष्य गन्तुम् “इष्णन्” एच्छन् ॥

“यत्तनः”-“येनानः”—इति पाठो, “इष्णन्”-“ष्णन्”—
इति च ॥ ३ ॥ ४

* च० च० ७, ४, १८, ४ ।

† ‘गाः-उद्कानि रसायो वा’—इति वि० ।

५२ ८ ३२ ५ ५
॥ गौरीविज्ञम् ॥ आजा । गृवाश्यिः । विप्रश्चताम् ।

१२ ८ ८ ८८ ८ १ १
मतौनाथ्सोमः पुनानोच्चसदच्छमूष्ठूर२ । सापन्तिया ३१

४ ८८ १
२३म् । मिथुनासोनिकामापूध्वर्या । वोरथिरा ३१२३ ।

४ ५ ८ ४ ४ ४ ४ ४ ४ ४
सःसोवा । यापूसोद्द्वायि ॥(१) सपु । नानाशः । उ

४ ८ १८ ८८ ८८ ८ ८ १
पसूरायि । दधानः अभेच्चप्रारोदसौबीषथावार२३ । प्रा
८ ८ ४ ४ ४ ४ ४ ४ ४ ४ ४ ४
याचिद्या ३१२३ । खप्रियसासज्जतौसापूतोधा । नाङ्का

१ ४ ५ ४ ४ ५ ५ ५
रिणा ३१२३यि । नप्रोवा । यापूसोद्द्वायि ॥(२) सव

३ १ ४ ५ १८ ८८ ८ ८ ८ ८
हिंताऽ॒ । वर्षनः पू । यमानः सोमो मीढाल्च्चभिनोज्यो

८ १ १ १ ४ ४ ४ ४ ४ ४ ४
तिषावार२३यित् । यात्रनः पू ३१२३ । वैपितरः पदल्वाः खपू

१ १ १ ४ ५ ४ ४
वर्वायि । दोच्चभिगा ३१२३ः । अद्रोवा । यापूयिष्मो

४
द्वायि(३) ॥ १४ * ॥ [१]

११ १
॥ अशनम् ॥ आजा । गृविर्विप्रश्चताम् । मतौ॒

* ज० मा० ४प्र० १४० १४सा० ।

१ १११ १ १ २३४५ १
 नाम् । सोमः पुना । नो अस । दद्मूषू । सपन्ति
 २ ० २ १२१ २१२
 यम्भित्युनासो । निकार३माः । अध्वर्यवो । रथिरा ।
 १ २ ४ ११ १२ १
 सा३४३ः । सूहृद्वाप॒स्ताद्पुदः ॥(१) सापू । नानउपसू
 २ २ १२१ १ १९ १३४
 रे । दधाइनाः । शोभेअप्राः । रोश्वसौ । वौषधा
 ५ १८ ० १११
 वाः । प्रियाचिद्यत्यप्रियसा । सञ्जर३तौ । सतीधनाम् ।
 १२१२ १ १४ ११
 कारिणे । ना३४३ । प्राईयाप॒ल्लसा॑प॒दृत् ॥(२) सावा ।
 १८ ११ १११ ११
 धितावर्हनः पू । यमाइनाः । सोमो मीडाष् । अभि
 ११४५ १ १२१ ० १
 नः । ज्योतिषावौत् । यच्चनः पूर्वपितराः । पदा३श्वाः ।
 १११ ११८ १ १४
 त्वुवर्विदो । अभिगाः । आ३४३ । द्राश्यिमा॑प॒यिष्णा
 ६प॒दृग् ॥ ५ * ॥ [२]

४२ ४ २ १
 ॥ यज्ञायज्ञीयम् ॥ आजाप॒गृ । वाऽर्वा॑विप्रज्ञ
 १ १८८ १ १११
 ताम् । मातौनाऽसोमः पुनानो असा । दद्मूषू ।

१ १ १ १ १ १ १ १
 सपारन्तियमिथुनासोनि । कामारश्चा । झमायि ।
 २ २ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १
 ध्वारश्या । वोरथिदासः सूरक्षमत्ताउ ॥(१) तासाः । पुना
 १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १
 नउपस्थरेइधानओभेअप्रारोदसी । बीरषाच्चा वाः ।
 १ १ १ १ १ १ १ १ १ १
 प्रिया चिद्यस्यप्रियसासः । जतीरक्षसा । झमायि ।
 १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १
 तीरधा । नाह्कारिणेनप्रार्थयुज्ज ॥(२) सात्साः । वर्द्धि
 १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १
 तावर्द्धनः पूर्यमानः सोमो मौढाल्पभिनो । ज्योर्तीवार्शवी
 १ १ १ १ १ १ १ १ १ १
 त् । यत्रारनः पूर्वपितरः प । दशारशः सू । झमायि ।
 १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १
 वार्षवीयि । दोअभिगाचाद्रारयि । मिष्णाउ । वारू
 १ १
 ४५३(३) ॥ १३* ॥ [३]

१८४२३४ ५ ३१
 ॥ गोश्टङ्गम् ॥ आजागृविविप्रः । कृताङ्गम् । मा
 २४ । तीनांसोमः । पूना । नोच्चसदच्चमूषुपनिति
 यमिथनासोनिकामारध्वर्यार्द्वा । शारजजवायि । बोरा

४ अ० ग०० १६प० २५० १३सा० ।

थि । रासः सो वाऽन्नोऽवृथा । हा॒पूर्खो दृ॒हायि ॥(१)
 सपुनानउप । द्वराऽयि । दा॒वृथा । धानभोभेच्च ।
 प्रारो । दसी॒वीषचावः प्रियाचिद्यस्य प्रियसा॒सज्जतीसा॒रतो
 धा॒र । हा॒रज्जतायि । नङ्गारिणैनप्रोवाऽन्नोऽवृथा ।
 हा॒पूर्खो दृ॒हायि ॥(२) सवर्द्धितावद्वृ । नः पू॒र । या॒र
 ४ । मानः सोमोमी । द्वा॒ध्या । भिनोच्योतियाक्षीय
 चनः पूर्वपितरः पदञ्जाः द्वृ॒रवर्वा॒रयि । हा॒रज्जतायि ।
 दोच्चभिगाअद्रोवाऽन्नो॒रवृ॒वा । आ॒पूर्यिष्ठो दृ॒हा
 यि ॥ १०० ॥ [४] ४

अथ माचिदन्यदिति प्रगाथात्मके हितोयस्त्वे—

प्रथमा ।

१ २३१ २८ ३१२ ३११
 माचिदन्यदिश्छृ॒स्तसखायोमारिषण्यत ।

२३१ १ ३१२३ १२३१ २८३१ १
 इच्छमित्स्तोतावृष्ट्य॒॑सचास्तेमुङ्गरुव्याचश्छृ॒स्त ॥१॥

* क० मा० १६प्र० २ष्ठ० १०सा० ।

† द० चा० ३, १, ५, १० (१मा० ५०० ष्ठ०) = क० ष० ५, ७, १०, १।

हे “सखायः” समान-ख्यानः स्तोतरः! इन्द्र-स्तोत्रात्
 “अन्यत्” स्तोत्रं “मा चित् विशंसत्” मैवीश्वारयत, “मा रिप-
 खत्” मा हिंसिता भवत अन्यदीय-स्तोत्रोच्चारणेन हथोपच्छीणा
 मा भवत, “सुते” अभिषुते सोमे “हृषण्” कामानां वर्षिता-
 रम् “इन्द्रम् इत्” इन्द्रमेव हे प्रस्तोत्रादयः! “सचा” सह
 “स्तोत्” स्तुते। हे प्रशास्त्रादयः! “उक्था च” उक्थानि
 शस्त्राणि च इन्द्रविषयाणि यद्यं “मुहुः” पुनः पुनः “शंसत्” ॥१॥

अथ हितौया ।

३ १२ ३११७१६ १ २८ ९११
अवक्त्वाण्वयभयथाजवङ्गान्वचर्षणीसन्धम्।

११२ ११२ ११ १२ ११२
विदेषण्यसंवननमुभयङ्गरम्लहिष्टमुभयाविनम् ॥२*॥पृ

“हृषभं यथा” हृषभमिव “अवक्रचिण्म्” अवचर्षणश्रीलं
 शत्रूणां हिंसितारं “जुवं” शौघ्रकारिणं “गां न” गामिव हृष-
 मिवां “चर्षणीसहम्” मनुष्याणां शत्रुसुतानामभिभवितारं,
 “विद्वेषणं” विद्वेषारं शत्रूणां, “संवननं” सम्यक् सम्भजनौयं
 स्तोषभिः “उभयद्वरं” निश्चानुग्रहयोरुभयोः कर्त्तारं “मंहिषं”
 दाढ़तमम् “उभयाविनं” दिव्य-पार्थिव-लक्षणेन उभय-विधा-
 नेनोपेतम् [यदा, स्थावर-जड़म-रूपेण द्विप्रकारेण रक्षितव्ये-
 गोषेतम् । अथवा उभयविधै स्तोषभिर्हेष्टुभिसोपेतम्]—एवं
 विध मिन्द्रमितस्तोतेति पूर्वणाम्बयः ॥

* भ० य० ५, ३, १०, २।

† 'गं न—न-एव उपनायौ'यः। गामिष्ठ इथिवौसिव'—रुति वि०

“जुवं”-“जुर्”—इति पाठौ, “संवननं”-“संवनना”—इति च ॥ २ ॥ ५

॥ मैधातिथम् ॥ माचिदन्यदोहायि । विश्वाश्छसा
 ता । सखायार्द्धोऽयि । माचौर्द्धो । रायिषाउवा ।
 एताउवा । इन्द्रमित्सोतावृषणाचौर्द्धो । साचाउ
 वा । खताउवा । मुज्जरुक्याचौर्द्धो । चशा । औहो ।
 वाहोर्द्धवा । साप्रतोद्धायि ॥(१) मुज्जरुक्योहायि ।
 चशाश्छसाता । मुज्जर्द्धौ । क्याचौर्द्धो । चाशा
 उवा । साताउवा । अवक्रक्षिणवृषभाचौर्द्धो । याथा
 उवा । जूवाउवा । गान्नचाचौर्द्धो । षणा । औहो ।
 वाहोर्द्धवा । साप्रद्धोहायि ॥(२) गान्नचोहायि ।
 षणाऽयिसादाम् । गान्नार्द्धोऽयि । चाचौहो । षा
 णाउवा । साहाउवा । विहेषणश्छसंवननमाचौर्द्धो ।

१९ १९ १९ १९
भायाउवा । काराउवा । काराउवा । मृच्छिष्टमाच्छौ
२ १ १८ १ १८ ५ ४
दशो । भया । च्छौहो । वाहो२३४वा । वापुयिनो ।

^१
६हायि(३) ॥ १५* ॥ [१] ५

अथ उद्द्विद्विति प्रगाथात्वकं हृतीयं सूक्तम्,

तत्र प्रथमा ।

१९ १८ १८ १ १९ १ १
उदुन्त्येमधुमत्तमागिरःस्तोमासृईरते ।

३ १२ १२ ११ ११ ११ ११ ११ ११
सत्राजितोधनसाच्चितोतयोवाजयन्तोरथाइव ॥ १५ ॥

“त्वे” ते प्रसिद्धाः “मधुमत्तमाः” अतिशयेन मधुराः “गिरा”
सुति-रूपया वाचा “स्तोमासः” तिहृदादि-स्तोमात्र “उदीरते”
हे इन्द्र ! त्वामुहिश्च उहच्छन्ति जर्हुं प्रसरन्ति [ईर गतो आदा-
दिकः (आ०)] । तत्र हृष्टान्तः—“सत्राजितः” सहैव
गच्छून् जयन्तः “धनसा” धनानि सञ्चजन्तः [वन षण सञ्चल्लो
(भा० प०), “जन-सन-स्वन-क्रम-गमो विट् (३, २, ६७),
“विष्णुनोरनुनासिकस्यात् (६, ४, ४१)”—इत्यात्मम्, “अक्षि”
तोतयः” अक्षिताः चय-रहिताः जतयो रक्षा येषां ते तथोक्ताः
[क्षियो भावे निष्ठा, “निष्ठायामण्डर्थे (४, ४, ६०)”—इति

* ऊ गा० १प्र० १च० १५सा० ।

† ए० चा० ३, २, १, ८ (१भा० ५१६ ष०) = चा० वे० ५, ७, १७, ५ ।

पर्युदासाहीर्षभावः अतएव “नियो दीर्घात् (द, २, ४६)”
—इति निष्ठा-नत्वाभावश्च “वाजयन्तः” वाजमन्त्रमिच्छन्तः,
वाचि “न छन्दस्यपुच्चस्य (७, ४, ३५)”—इतीत्व-दीर्घयोः
प्रतिषेधः], एवङ्गुणविशिष्टाः “रथाइव” ते यथा विविधमित-
स्तत उत्तिष्ठन्ति तद्दुदीरतइत्यर्थः ॥ १ ॥

अब हितौया ।

११ २१२२११ २२२३ ११
कण्वाइवभृगवःस्त्वर्याइवविश्वमिद्वैतमाशत ।

११ ११ ११ २११ २१११
इन्द्र॒स्तोमेर्म॑हयन्तचायवःप्रियमेधासोच्चस्वरन्॥२॥६

“कण्वाः” कण्व-गोत्रोत्पत्ता ऋषयः “इव” सुवन्तः “भृगवः”
भृगु-गोत्रोत्पत्ता ऋषयः† “धौतम्” आध्यात्म “विश्वमित्”‡
आसं तमेव “इन्द्रम्” “आशत्” आनशिरे “सूर्याइव”
यथा सूर्य-रस्तयः सर्वं जगद् आप्नुवन्ति, तद्दत् । अपिच
“प्रियमेधासः” प्रिययज्ञाः एतत्सञ्ज्ञका वाणा “आयवः”
मनुष्याः तमेवेन्द्रं “महयन्तः” पूजयन्तः “स्तोमेभिः” स्तोवै
“चस्वरन्” चस्तुवन् । स्तृ शब्दोपतापयोः भोवादिकः (प०) ॥
“आशत्”-“आनशः”—इति पाठौ ॥ २ ॥ ६

* ए० वे० ५, ७, २८, १ ।

† अवाह याज्ञः—“अर्चिवि भृगः सम्भूव भृगभूव्यमानो न देषि”—इति विश्व०
नै० १, १० । ‘भृगवः—भर्जनकराः सूर्यारब्य यथा आदित्य-रस्तयः”—इति वि० ।

‡ ‘इ—इति पाद-पूर्वः’—इति वि० ।

¶ अवाह याज्ञः—“प्रियमेभः प्रिया चस्तु मेधाः”—इति निश्व० नै० ६, १७ ।

५० १० ५ ४५ १
 ॥ अभीवर्तम् ॥ उद्गृह्येऽमाधुमत्तमोवा । गायिर
 १८ ८ १२ १ १८ १२ १
 स्त्रीमा । सच्चायिरात्तार्थ्यि । सात्राजितौ३१२४ ।
 २ ४२ ५ २११ २१९ ११
 धनमाष । क्षितोत्तात्यारः । वाजायात्तारः । रथारः ।
 १ ११११ १२४ १ ४ ५८ ४
 आर३४५यि । वा२६४५ ॥(१) वाजाद्वारात्तोरथाद्वो
 ५ १३ १२ १२ १ १८ १
 वा । वाजयन्तः । रथाचात्यिवार । काणवाद्वात्त३१२३
 ३ ४५८ १११
 ४ । भृगवःक्ष । रियाचात्यिवार । विश्वामात्यिद्वीर ।
 २ १ ११११ ५८ १ ४
 तमार । श्वात्त३४५ । तात्त३४५ ॥(२) विश्वाऽमात्यिद्वी
 ५८ ४ ५ १ १८ १२ १२ १
 तमाश्वतोवा । वायिश्वमिद्वी । तमाश्वात्तार । आयिन्द्र३
 ८ १ ११११ १ १११
 खोमात्त३१२४५यि । भिर्मद्वय । तच्चायात्वारः । प्रिया
 १ १११
 मात्यिधार । सोच्चात । खा२३४५ । रा२३
 ४५४८(२) ॥ १६* ॥ [१] ६

अथ पर्युचिति तृचामकं चतुर्थं सूक्तम्—

तत्र प्रथमा ।

२३१ २४३१ १ ११२३१ १ ३१ १
पर्युषुप्रधन्ववाजसातये परिवृत्ताणिसशणः ।

३२३ ११ ३१ १
द्विषस्तरधाक्षण्यान्दूरसे ॥ १* ॥

हे सोम ! “सु” सुष्टु “वाजसातये” अस्मभ्यमन्वदानायैव
“परि प्रधन्व” परितः प्रगच्छ [यदा, “वाजसातये” अन्वस्त्र
लाभाय सङ्ग्रामं प्रगच्छ] । किञ्च “सशणः” सङ्गनश्चौलस्त्र
“हृताणि” शब्दून् परिगच्छ । तदेवोच्यते—“नः” अस्माकम्
“कृष्णया” कृष्णानां यापयिता विनाशयिता त्वं “द्विषः” अवृन्
“तरथे” तरौतुं हक्तुम् “दूरसे” परिगच्छति ।
“दूरसे”—“दूरसे”—इति पाठो ॥ १ ॥

अथ हितीया ।

११ ३१२ ३१२३ २३१२ ३ ११
अजौजनोहिपवमानद्वयंविधारेशक्तनापयः ।

११ ३१ १ ३ ११
गोजौरयारेहमाणःपुरन्ध्या ॥ २† ॥

हे “पवमान” सोम ! त्वं “पयः” पयस उदकस्य “विधारे”
विधारके अन्तरिक्षे “शक्तना” सामर्थ्येन बलेन “सूर्यम्”

* इ० आ० ५, १, ५. २ (१ भा० ८७१ इ०)=इ० वे० ७, ५, ११, १।

† इ० वे० ७, ५, ११, १।

“गोजीजनः हि”* उत्तरादितवान् भवसि खलु । कौटुम्बः ?
“गोजीरथा” स्तोत्रभ्यो गवां प्रेरकेण स्तोतृणां प्रेरित-पशुकेने-
त्वर्षः, ताहश्चेनां ; “पुरन्धा” बहुविध-प्रज्ञानेन युक्तः॑ “रंह-
माणः” वेगं कुर्वाणस्त्वं सूर्यमजौजनः ॥ २ ॥

अथ लतौया ।

२ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २

अनुच्छित्वास्तुतश्चोममदामसि ॥ ३ ३ ॥ ७

—इति लतौयाया ऋचः प्रतीकमिदम् । सा चान्यत्र (५, १,
५, ६ = १ भा० ८७७४०) व्याख्याता ॥ ३ ॥ ७

॥ श्यावाश्वम् ॥ पराऽऽयि । जश्व । प्रध । न्वा
४२ ५ ८ ५ १ १८
श्वा । एहियाजा । सातयेपा । रि । बृत्राऽ॒ । एहि
या॑ २ ४ ५ २८
या॒ । षिसच्छणायिर्द्वैश्यिषाऽः । ताऽऽ४रा । ऐहा
१८ १८ २ ४ १
रयि । एहियाऽ॒ । धियाकृष्णयानाऽर्द्वै॒ । राऽ४पूसो
५ २२ २ ४ ५ १ ४८
द्वायि ॥(१) अजाऽऽयि । जाह्नो । हिप । वाह्मा ।

* ‘हि-इति पद-पूर्ख’ — इति वि० ।

† गोजीरथा रंहमाणः—गोजीरथ संयुक्तया दध्रा वा मिथ्या रंहमाणः वेग
गच्छमाणः—इति वि० ।

‡ ‘पुरन्धा—उदकेन’ — इति वि० ।

¶ द० आ० ५, १, ५, ६ (१ भा० ८७७४०)= द० व० ३, ५, २२, १ ।

एहिया । ना । स्वरियं वायि । धा । रेशा-२ । एहिया
 -२ । कमनापुषोगोऽजी॒जी॒ । रा॒३४या । ऐहा॑रयि ।
 एहिया॒२ । र॒३माणाः प॒३ रा॒३म् । धा॒३४५यो॒६
 चायि ॥(२) अनु३१ । हाऽयित्वा । स्तुतम् । सो॒३म् ।
 एहिया॒ । षा । दामसिमा । हे॑ । समा॒२ । एहिया
 -२ । र्यराजियेवाऽजात्तृ । आ॒३४भी॑ । ऐहा॑रयि ।
 एहिया॒२ । पवमानाप्रा॒३ गा॒३ । हा॒३४५ सो॒६चा
 यि॒६ ॥ १८ * ॥ [१]

॥ आन्धी॒गवम् ॥ पर्युषु॒प्रधा॑च्चावा । जसात ।
 येपा॒३री । झमा॒४१३ । वृत्ताणि॒सक्त्ताणि॒र्षस्तरा॒३३
 ४५ । धारया॒३उवार्ण॒॑या । ना॒३४१ । रसा॑ । औ॒
 इ॒होवा ॥१) अजीजनो॒हिपा॑वामानस्तरि । षंवा॒३

यिधाङ्गमा २१५२ । रेशकमनापयोगोजीरया२ ३ ४ ५ ।
 रात्रहात्तवा । मारपगम् । पूरवराम् । धिया । औ
 इहोवा ॥(२) अनुहित्वात्ततां७सोमा । मदाम । ह
 मारत्ते । झमा॒२१५३ । समर्याराज्येवाजात्तभी॒२५
 ४५ । पावाहत्तवा । मारना । प्रात्रगा । चसा । औ
 इहोवा । हो॒५६१ । डा॑(३) ॥ १८# ॥ [२]

॥ विराट्तस्त्रवामदेव्यम् ॥ पाठ्यरि । ऊ॒३ प्रात्रध
 न्यावा । जा । सातयेपरिवृत्राणिसक्षणिद्विषस्त । रा ।
 औ॒३होहायि । जा । सातयेपरिवृत्राणिसक्षणिद्विषस्त ।
 रा । औ॒३होहायि । धिया॒४क्षणायाः । नऔ॒३ ।
 झमा॒२ । राठ्यसो॒३५हायि ॥(१) आठ्युजी । जनो॒३
 यिपवमा । ना । हरियंविधारेशकमनापयोगोजीर ।

या । औऽहोऽहायि । मा । द्वरियंविधारेश्कलनापथोगो
जीर । या । औऽहोऽहायि । रुद्धारूपमाणः । पुरी
द्वादृ । उम्मा॒र । धाऽर्योऽप्त्वायि ॥(२) आ॑प्त्वा॒
हित्वा॑श्व॒रत्तुसोमा । मा । दामसिमहेसमर्थराज्ये
वाजात्तच । भा । औऽहोऽहायि । मा । दामसिमहेसम
र्थराज्ये वाजात्तच । भा । औऽहोऽहायि । पवारूपमा
माना॒ । प्रगौऽहो॒ । उम्मा॒र । धाऽर्यो॑ लो॒ अ॒ चा
यि ॥ ८* ॥ [३]

॥ गौरीवितम् ॥ परि । उषू॒ । प्रधन्वावा । जसा
तये परिवृत्तारूप । णायिसक्षणाऽ॑२३यिः । द्विषापूर्खरा ।
भाक्षण्याऽ॑२३ः । नथोवा । रापूसो॒ द्वायि ॥ ५१॥[४]

* क० मा० ८प्र० २४० दसा० ।

† च० मा० २०प्र० २४० ५सा० ।

११अ०२ख०५स०१,२] उत्तरार्चिकाः।

४१३

५ ४ २३८ ४ ५ २१
॥ ओकोनिधनम् ॥ अजाऽयिजनोहिपवमा । नसू।

र ८ १ र ९ १
रियंविधारेश्वरना र पाया रः । गोजारयिरायार ।
१ ५ २१ १३ ५८८ १८
रथमार२३४णाः । पुरम् । धार्यार२३४ओहोवा । औ
र होवा । ओर२३४काः(२) ॥ ६ * ॥ [५] ७

अथ परिप्रधन्वेति-द्वचाक्षकं पञ्चमं सूक्तम्—

तत्र प्रथमायाकृच्छः

२९१३
परिप्रधन्व ॥ १ न॑ ॥

—इति प्रतीकमिदम् । सा चान्यत्र (५, १, ५, १—२भा०
८४८४०) व्याख्याता ॥ १ ॥

अथ हितीया ।

३१८ २८ ३१८ २८ १
एवामृतायमहेत्याय
२२ १२ ३२ ३१२
समृक्तीष्वर्षदिव्यःपौयूषः ॥ २ न॑ ॥

* क० गा० २०श० २४० ६सा० ।

† द० आ० ५, १५, १ (२भा० ८४८४०) = श० वे० ७, ५, २०, १ ।

‡ श० वे० ७, ५, २०, १ ।

हे सोम ! “शकः” द्वौपः “हिष्यः” द्विभि भवः
“पौयूषः” द्वैषः पातव्यः “सः” त्वम् “अमृताय” अमरत्वाय
“महे” महते “चयाय” निवासाय च “एव अर्व” एवं पवसा
चर ॥ २ ॥

अथ छतीया ।

११ ११२ १
इग्नद्वेषोमसुतस्यपेयात्
११११ १११ ११
क्रत्वेदक्षायविश्वेच्चदेवाः ॥ ३ * ॥ ८

हे “सोम !” “सुतस्य” अभिषुतस्य “ते” तव समूतं
(रसमिति शेषः) “इग्नः” “पेयात्” पिवतु [पिवतेराशी-
र्लिङ्गि रूपम्] । किमर्वम् ? “क्रत्वे” क्रतवे प्रज्ञानाय “हचाय”
बलाय “च” किञ्च, अमी “विश्वे” सर्वे “देवाः” च तदौषं रसं
पिवन्तु ॥

“पेयात्”-“पेयाः”—इति पाठो ॥ ३ ॥ ८

॥ वाङ्ग्निभनंसौहविषम् ॥ प॑ । यैपारी । प्रध्वन्ना ।
११ ११२ १११ १११ १११
द्वोवाहृहोयि । इन्द्रायसोमा । द्वोवाहृहोयि । स्तादु
मिंचाया । द्वोवाहृहोहृयि । पूष्णीवाचोहृष्टवा । भ

* अ० द० ३, ५, २०, २।

गाप्यात् ॥(१) एव । एचायिवा । एव । एचायिवा ।
 अमृताया । होवा॒३हो॒यि । महेश्याया । होवा॒३
 हो॒यि । सप्तुक्रोष्टर्षा । होवा॒३हो॒३यि । दिव्यौवां
 शो॒३४वा । पीयू॒५षात् ॥(१) इन्द्रः । एचायिन्द्राः ।
 इन्द्रः । एचायिन्द्राः । तेसोमा । होवा॒३हो॒यि । सु
 तस्यपेयात् । होवा॒३हो॒यि । क्रत्वेदज्ञाया । होवा॒३
 हो॒३यि । विश्वौवांशो॒३४वा । बद्धापूयिवात् ।
 वा(३) ॥ २०* ॥ [१]

॥ वारवल्लीयम् ॥ परिप्रधाच्छौहोहायि । श्वौ॒३४
 न्द्रा । यसोमा॒३४हायि । स्वादुमिंचाऽ॒३ । शौहोवा ।
 इहाऽ॒३४हायि । उज्जवाऽ॒३४या । पू । षण्यिभगा॒३४ ।
 शौहोवा । इहाऽ॒३४हायि । शौहो॒३१२३४ । या । ए

हि॒या॒र्हा॑ ॥(१) एवा॒मृता॒श्चौहो॒हायि॑ । या॒मा॒र॒र॒हे॑ ।
 क्षा॒या॒या॒र॒र॒हायि॑ । मशु॒क्रो॒आ॒र॒हे॑ । श्चौहो॒वा॑ । इ॒हा॑
 र॒र॒हायि॑ । उङ्गवा॒र॒र॒र॒र्षा॑ । दि॒त्याः॒पौ॒यू॒र॒हे॑ । श्चौहो॑
 वा॑ । इ॒हा॒र॒र॒हायि॑ । श्चौहो॒र॒र॒र॒हे॑ । वा॑ । ए॒हिया॑
 द॒हा॑ ॥(२) इ॒न्द्रस्ती॒श्चौहो॒हायि॑ । मा॒ष्ट॒र॒र॒हता॑ । स्ता॑
 पै॒या॒र॒र॒हायि॑ । क्रत्वेद॒क्षा॒र॒हे॑ । श्चौहो॒वा॑ । इ॒हा॒र॒
 हायि॑ । उङ्गवा॒र॒र॒र॒या॑ । वि॑ । आ॒यिचदा॒र॒हे॑ । श्चौहो॑
 वा॑ । इ॒हा॒र॒र॒हायि॑ । श्चौहो॒र॒र॒र॒हे॑ । वा॑ । ए॒हिया॒र॒
 हा॑ । हो॒पुर्वे॑ । डा॒र॒हे॑ ॥ १०* ॥ [२]

॥ सफम् ॥ परिप्रार्थान्वार्द॒र॒र॒न्द्रा॑ । यसोमा॒र॒हे॑ ।
 स्वा॒र॒र॒र॒दूः॑ । मित्रा॑ । यपू॒ष्टा॒र॒मा॒र॒हे॑ । गा॒र॒पुर्यो॒हा॑
 यि॒र॒हे॑ ॥ ६ ॥ १० ॥ [३]

* क० गा० ६प्र० २च० १०मा० ।

† क० गा० १०प्र० १च० ८सा० ।

॥ वाजदावर्यम् ॥ परिप्रधा । न्वारई२३४द्वा । या
 १ सो२३४मा । खा॒र्द्वूः । मा२३यित्रा । या
 २ पू । श्वेभो२३४वा । गाप्यो६हायि ॥(१) एवामृता ।
 वारमा२३४चे । ज्ञारया२३४या । सा॒रश्वृ । क्रो२३
 आ । षा॒रहायि । व्यःपो२३४वा । यू॒प्षो६हायि ॥(२)
 इन्द्रक्षेसी । मारसू२३४ता । ज्ञारपे२३४यात् । क्रारे
 ले । दा॒रज्ञा । या॒र्वायि । श्वेचो२३४वा । दा॒पु
 यिवो६हायि(३) ॥ ७* ॥ [४]

॥ स्वर्निधनम् ॥ परी॒र्होयि । प्रधा२३४न्वा । इन्द्रा
 ३ हो । यसो॒र३४मा । खादू॒हृहोयि । मित्रा
 २३४या । पूष्णे॒र्होयि । भगा॒र३४या । पूष्णे॒
 भगाय । पूष्णा॒र३४ । हो॒र३४यि । भा॒र्गापूया॒

* ज० मा० १२प्र० १४० ७सा० ।

१२२ १ १ १११
 पू६ ॥(१) एवाऽहोयि । अन्ताऽऽथया । महेऽहोयि ।
 ३ ५ २२ १ १२ ५ १११
 स्थाऽऽथया । सश्वद्हो । क्रोधाऽर्था । दिव्याऽहो
 १२ ५ ४३ ८५ ३२ १
 यि । पीयूरऽथया । दिव्यःपीयुषः । दिव्याऽहसः ।
 १ १४ ३२ १ १२ १
 होऽथयि । पौर्यूप्रथादपू६ ॥(२) इन्द्राऽहो । तेसो
 ४ ११ १ १ ११ १
 रऽथमा । सुताऽहो । स्थपेरऽथयात् । कल्वेऽहोयि ।
 ३ ५ ३२ १ १ ११ १
 दक्षाऽऽथया । विश्वेऽहोयि । चदा�ऽथयिवाः । विश्वे
 ४८५८ ३२ १ १ ११ १
 चदेवाः । विश्वेऽहस । होऽथयि । चाऽदाप्रयिवादप
 १ १ १११
 ६ । एव । सुवर्वतेरऽथयु ॥(३) ॥ ४# ॥ [५]

१ १
 ॥ वाजजित् ॥ परिप्रधन्ना । होवाऽहोयि । इन्द्रा
 १ १
 यसोमा । होवाऽहोयि । स्वादुर्मित्राया । होवा३
 १ १
 होयि । पूष्णेभगाया । होवाऽहोरै । वा२४४शौ
 १ १
 होवा ॥(१) एवामृताया । होवाऽहोयि । महेश्वा

या । होवाऽहोयि । समुक्तोऽर्था । होवाऽहोयि ।
 दिव्यःपीयूषाः । होवाऽहोरे । वा २३४ औहोवा ॥
 इन्द्रस्तेषोमा । होवाऽहोयि । सुतस्यपेयात् । होवा
 ऽहोयि । कत्वेदज्ञाया । होवाऽहोयि । विश्वेच्छेवाः ।
 होवाऽहोरे । वा२३४ औहोवा । वाजीजिगीवाविश्वाध
 नारनी२३४५(२) ॥ ६* ॥ [६]

॥ पौष्टकलम् ॥ परिप्राणध । न्याई२३४न्द्रा । यसो ।
 मासाऽ२३४दूः । मित्रा । या२३४५ । पू६५६ । अणा
 गाया२३४५(१) ॥ १६† ॥ [७] ८

इति सामवेदार्थप्रकाशे उत्तरायन्वस्य एकादशसाधावस्य

हितौयः खण्डः ॥ २ ॥

* अ० गा० १७४० २८० ४८० ।

† अ० गा० ११४० १४० १८४० ।

चथ द्वतीय-खण्डे—

सूर्यस्येवेति द्वचामकं प्रथमं सूतम्,

तत्र प्रथमा ।

१२ २१२ ३१२
सूर्यस्येवरश्ययोद्रावयित्वा

२१२ २१२ २१२
मत्सुरासःः प्रसुतः साकमौरते ।

१२ २ २७ २१२ २२०
तन्तुन्तम्परिसग्गसाशवो

१२ २१२ २१२ २१२
नेन्द्राहृतेपवतेधामकिञ्चन ॥ १० ॥

“सूर्यस्य” सर्वस्य प्रेरकस्य सुवीर्यस्यादित्वस्य “रम्यश इव”
सर्वतो व्यापकाः किरणा इव “द्रावयित्वाः” सर्वत्र द्रवणश्चौलाः
“मत्सुरासः” मदकराः “प्रसुतः” प्रकर्षण सुताः अभिषुताः
[एकवचनं छान्दसम् (३, १, ८५)] “आशवः” यहेषु चम्बेषु
च व्यापाः “सर्गासः” सूर्यमानाः सोमाः “तत्” विस्तृतं “तन्तु”
तन्तुभिः छतं वस्त्रं दशापविचं “साकं” सह सुगपत् “परि-
ईरते” परितो गच्छति । ते सोमाः “इन्द्राहृते” इन्द्रं वर्ज-
यित्वा अन्यत् “किञ्चन धाम” श्वेव-शरीरं सच्चैकात्य “न पवते”

* “प्रसुतः”—इति अ०-पाठः ।

† अ० व० ७, २, २२, १ ।

‡ ‘इन्द्र’ सुका नाम्यत् सोमस्य स्थापनस्ति—इति वि० ।

न गच्छन्ति ॥ [इन्द्रस्य धार्मो यष्टव्यत्वच्च “अयानीन्द्रस्य प्रिय-
धामानि”—इति मन्त्र-वर्णादवगच्छते ॥ १ ॥

अथ द्वितीया ।

१२ ३ १ ३ १ २ २ १ १ २
उपेमतिः पृच्छते सिच्छते मधु

१ १ १ ३ २ १ १ १ २
मन्द्राजनी चोदते अन्तरासनि ।

१२ ३ १ २ २ १ १ २
पवमानः समनिः सुन्वतामिष

१२ ३ १ ७ ३ १ १ २
मधुमान्द्रसः परिवारमर्षति ॥ २* ॥

अस्मिन् परिवाह-रूपे स्तोत्रे इन्द्रे “मतिः” सुतिरूपा
“सुच्छते” स्तोत्रभिः संयोज्यते [पृच्छी सम्बर्खे (दि० आ०)] ।
तथा “मधु” मदकरः सोमः इन्द्रार्थं “सिच्छते” अङ्गिर्यव-सक्तु-
भिष लिङ्गो भवति, ततः “मन्द्राजनी” [अज गति-च्छेपण्योः
(अदा० आ०)—इत्यस्य ल्युटि छोपि रूपम्] मदकरस्य रसस्य
प्रेरयित्री सोमधारा तस्येन्द्रस्य “आसनि” आस्ये “अन्तर्”
मध्ये “चोदते” प्रेर्यते [आस्य-शब्दस्य “पहचोमासित्यादिना
(५, १, ६३) आसनित्यादेशः] । किञ्च “समनिः” अहादिषु
सम्यक् विस्तृतः “सुन्वताम्” अभिषुतवतां यजमानानां सम्बन्धिनी,

* अ० वे० ७, २, ११, २ ।

+ ‘समनिः—समनिः, सुन्वतामिष—यजा सुन्वता समनिः वर्ज-समनिः इवं
शोभय वारयेति’—इति वि० ।

“पवमानः” पूयमानः सोमः “द्रष्टः” द्रुत-गमन-शीलः “वारम्”
अवि-वासमयं पवित्रं “परि” परितः “अर्षति” गच्छति । “इव”
—इति पाद-पूरणः ॥

“सुन्वतामिव”—“प्रज्ञतामिव”—इति पाठो ॥ २ ॥

अष्ट छतौया ।

११२ १११ १११
उक्षामिमेतिप्रतियन्तिधेनवो

११२ ११८ १८ ११
देवस्यदेवीरूपयन्तिनिष्कृतम् ।

१२ १११ ११ १११ १११
अत्यक्रमौदर्च्छुनवारमव्यय

१११ ११८ १११
मत्कञ्जनिक्तम्परिसेमोचव्यत ॥ १* ॥ ८

“उक्षा” रेतसः चेत्ता हृषभः पुरतो “मिमेति” शब्दायते
[मारुत माने शब्दे च (आ० आ०) तं हृषभं “धेनवः” गावः†
“प्रति यन्ति” अनुगच्छति । तथा “देवस्य” योतमानस्य संस्कृतं
स्थानं “देवीः” देव्यः स्तुतयः “उप यन्ति” उपगच्छन्ति [अनेना-
हित-सोमः स्तुतिभित्ताभिधीयते । सोमो हि द्वेष्टकस्थाभि-
गमन-काले शब्दं करोति, तमनु धेनवः प्रीचयित्वः स्तुतयः
परियन्ति देवस्य स्थानं स्तुतयोऽभि गच्छन्ति । तथा सोमं

* आ० वे० ०, २, ११, ४ ।

† ‘धेनवः—चेत् पाने (आ० ष०), विवत्युदकानि आदित्य-रथवः । चतुर-
***’— इति विं ।

सोमः “अर्जुनं” खेतवर्णम् “अव्ययम्” अविमयम् अवैः सभूतं
 “वारं” वालं पवित्रम् “अत्यक्षमीत्” “अतिक्रामति [अतिक्रम्य
 पात्राणि गच्छतौत्यर्थः]” । किञ्च सोमः “अत्कं न” आलोय-
 कवचमिव “नित्तम्” उज्ज्वलं अयण-द्रव्यम् “परि अव्यत” परितः
 संहणोति ॥

‘‘मिमिति’’—“मिमाति”—इति पाठो ॥ ३ ॥ ८

१८ १९ २० २१ २२
 ॥ वाज्जित् ॥ हृष्यस्येवा । रसयोद्रा । वायिल
 १९ २० २१ २२ २३ २४
 वा: । होवाइहोयि । मत्सरासाः । प्रसुतःसा । का
 २० २१ २२ २३ २४
 मीरतायि । होवाइहोयि । तन्तुन्तताम् । परिसर्गा ।
 २२ २३ २४ २५ २६ २७
 सांशाश्ववाः । होवाइहोयि । नन्दोहतायि । परतेधा ।
 २४ २५ २६ २७ २८ २९
 माकिच्चना । होवाइहोर । वा २३३ औहोवा ॥(१)
 २२ २३ २४ २५ २६ २७
 उत्तेमतायिः । पृच्यतेसायि । च्यातेमधू । होवाइहो
 २४ २५ २६ २७ २८ २९
 यि । मन्द्राजनायि । चोदतेषा । तारासनायि । हो
 २५ २६ २७ २८ २९
 वाहोयि । पवमानाः । सन्तनिःमू । च्वातासिवा । हो
 २६ २७ २८ २९
 वाइहोयि । मधुमन्द्रा । शःपरिदा । रामर्षतायि ।

शोवाऽश्वोरं । वा॒३४श्वोवा ॥ २) उक्षामिमायि ।
 तिप्रतिष्ठा । तीधेनवाः । शोवाऽश्वोयि । देवस्थदायि ।
 वीक्षप्या । तीनिष्कृताम् । शोवाऽश्वोयि । अत्यक्त
 मायिन् । अर्चुनस्वा । रामव्ययाम् । शोवाऽश्वोयि ।
 अत्कम्भनायि । क्रम्परिसो । मोचव्यता । शोकाऽश्वो
 यि । वा॒३४श्वोवा । वाजीजिग्नीवाविश्वाधनार्णी॒३४
 ४५ ॥ २१* ॥ [१]

॥ कावम् ॥ श्वयोवा । स्वेवरस्योद्रा । वयिना
 वारः । मत्सुरासः । चतुतःसा । कमीरातारवि ।
 तन्तुन्ततम्परिसर्गा । सचाशावारः । नेन्द्राऽदर्ता
 यि । पवतायिधारः । माकाऽयिच्छापूर्णा हृपृहृ ॥(१)
 उपेवा । मतिःपुच्यतेसायि । अतेमाधूर । मद्राज

* अ० मा० ६प० १ष्ठ० १८० ११४० ।

२८ १ २२ १ १ ८
नीचोदतेआ । तरासानार्थ्यि । पवमानःसन्तनिःहृ ।

२८ १ १२ ४ ५ २ १
न्वतामायिवाऽ॒३ । माधूर्मान्द्रा । शःपरायिवा २३ ।

२८ ४ ११ १ १ ८
रामार्षभूपुतार्हृदयि ॥(२) उक्तोवा । मिमेतिप्रतिया ।

२८ १ ११ १ १ १
तिधेनवार्हृः । देवस्यदेवीरूपया । तिनिष्कार्त्तरम् ।

१ ८ ११ १ १२ ४ ५
अत्यक्रमीदञ्जनम्वा । रमव्यायाऽ॒३म् । आत्काशनानी ।

२ १ ११ १ १२ ४
क्तम्परायिसोऽ॒३ । मोआश्वापुतार्हृदयि ॥(३) ॥११*॥ [२] ९

अग्निवरद्दिति लक्षामकं हितीयं सूक्तम् ॥

तत्र प्रथमा ।

३१८ ३१ १ १ ३२ ३
अग्निवरद्दितिभिररण्ये

१ १ १ १ १ १
हस्तच्युतञ्जनयतप्रशस्तम् ।

३ १२ ३१२ ३ २
दूरेदशङ्गुच्चपतिमथव्युम् ॥ १३ ॥

* ऊ० गा० दप्र० २४० ११८० ।

† ‘अग्निवः—एतद्ग्निष्टोमसाम । वामदेवम्’—द्दिति वि० ।

‡ छ० आ० १, २, २, १० (१मा० २१५. ४०) = छ० वे० ५, १, २३, १।

हे “नरः” नेतार ऋत्विजः ! यूयं “प्रशस्तं” प्रकर्षेच सुतं
“दूरेदृशं” दूरे दृश्यमानं दूरे पश्यन्त वा “गृहपतिम्” गृहाशां
पालकम् “अथव्युम्” अगम्यम् अतनवन्तं वा “अभ्निम्”
“अरखोः” सकाशात् “हस्तच्युतं” हस्तगतं “दीधितिभिः”
अहुलिनः “जनयन्त” उत्पादयन्त ॥

“हस्तच्युतच्छनयन्त”-“हस्तच्युतौजनयन्त”—इति पाठौ,
“अथव्युम्”-“अथव्युम्”—इति च ॥ १ ॥

अथ हितीया ।

२ ३ १८ ३ १ ११८ २८
तमग्निमस्तेवसवीन्युण्वन्

३ १ ३ ११ १११
सुप्रतिचक्षमवसेकुतश्चित् ।

३ २ ३ ५८ ३ २ ३ ११
दक्षाय्योयोदमआसनित्यः ॥ २* ॥

“यः” अग्निः “दमे” गृहे गृहे “दक्षायः” पूजनीयो हविर्भिः
समर्हनीयो वा “नित्यः” अजस्तः “आस” बभूव “तं” “सुप्रति-
चक्षं” सुप्रतिदर्शनम् “अभ्निं” “कुतश्चित्” सर्वच्चादपि भव-
हेतोः “अवसे” दक्षाय “वसवः” वासकाः वसिष्ठाः स्तोतारः
“अद्देः” गृहे “न्युण्वन्” न्युदधुः ॥ २ ॥

● च० च० ५, १, १३, २ ।

+ विवरण-नये आसनित्य इत्येकं पदम्, तथाहि—‘आसनित्यः—आसमासनं
नित्यं यजमान-स्त्रे यस्य’—इति तद्याक्षामनम् । पिष्टदद्धैतम् पदकारादेवास

११८ १२८
‘आस । नित्यः’—इति दर्शनास् वज्रीहि-खरात्रुतेष्विति विचार्यम् ।

अथ लृतीया ।

११८०३ सं० २ सं० ३] प्रद्वोच्येदौदि॒हि॒पुरोनोजस्याह्मर्यायविष्ट ।

११८०३ सं० २ सं० ३] त्वा॑श्श्वन्तउपयन्ति॒वाजाः ॥ ३० ॥ १०

हे “यविष्ट” युवतमाने ! “प्रेषः” प्रकर्षण समिहः त्वम् “अजस्या” असरणशोलया “सूर्या” ज्वालया “नः” अस्मदर्थं “पुरः” पुरस्तात् आहवनीयायने “दौदि॒हि” दौष्यस्त्र । “त्वा॑” “श्श्वन्तः” बहवः “वाजाः” अजानि हवी॑ंषि “उपयन्ति” उपगच्छन्ति ॥ ३ ॥ १०

* य० वे० ५, १, २३, ३ = य० वे० १७, ७६ ।

† एवं यं महोधर-वाङ्मा—“हे ‘यविष्ट !’ [अतिश्येन युवा यविष्टः । अतिश्य-
एने तमविष्टनौ, स्फूलदूरयुवेत्यादिना व-स्त्रोपे पूर्वगुणः] हे युवतम ! वे ‘यविष्ट !’ त्वं
‘नो’स्त्राकं ‘पुरो’ अपे ‘दौदि॒हि’ दोषल [दोषतेर्विकरण-यत्येन जुहोत्यादिलात्
मषः सौ द्विलम्, तुजादोनामिति पूर्व-दौर्कः] । किम् तस्मै ? ‘अजस्या’ अनुप-
चौष्ण्या ‘सूर्या’ उभिस्त्राडेन ‘प्रेषः’ प्रकर्षण दौषः [सूर्यो ग्रन्थः काष-वाचकः ; यदा,
सोष्मणी जृक्षणी शूला सूर्यो] । अजस्या सूर्या सूर्यो-समानया जृक्षणा दौदि॒हि ।
सूर्यो-ग्रन्थो जृक्षणोपकाचकः] । वे अप्ये ! यतः ग्रन्थानो निरमर्भाविनो वाजाः
अजानि हवी॑ंषि तामुपयन्ति प्राप्नुवन्ति अतो दौष्यसेत्यर्थः”—इति ।

आयङ्गौरिति लक्षालकं लतीयं सूक्तम्[#]

तत्र प्रथमा ।

१८ २० ३११ ३१२ ३२
आयङ्गौरिति लक्षालकं लतीयं सूक्तम्[#]
पितरच्चप्रयन्त्स्वः ॥ १९ ॥

“गौः” गमनशौलः “पृश्चिः” प्राष्टवर्णः व्याप्तेजाः “अयं”
सूर्यः “आक्रमीत्” आक्रान्तवान् उदयाचलं प्राप्तवानित्यर्थः ।
आक्रम्य च “पुरः” पुरस्तात् पूर्वस्यां दिशि “मातरं” सर्वस्य
भूतजातस्य निर्मात्रीं भूमिम् “असदन्” आसौदति प्राप्नोति
[सदेच्छान्दसो लुड्, लुदित्वात् चे रडादेशः । ततः “पितरं”
पालकं द्युलोकं “च”-शब्दादन्तरिक्षम् “प्रयन्” प्रकर्षेण शीघ्रं
गच्छन् “स्वः” सु अरणः शोभन-गमनो भवति [यदा, पितरं
स्वद्युलोकं प्रयन् वर्तते] ॥ १ ॥

* ‘उक्तमग्निष्ठोमसाम । इदानौ मानसं स्तोवं भवति । * * * । मनसाहि-
ष्टोत्रोति । मनसोऽग्नायति । मनसा प्रतिष्ठरति । मनसा निधनमुपयम्नि । एतत्तात्परं
येनात्यग्निष्ठोमायङ्गौरिति लक्षालकं लतीयं सूक्तम् ॥

+ क० शा० प० ३. ५, ४ (५भा० ३४३ पृ०) = क० वे० ८, ८. ४७, १ = य०
ते० ३, ६ ।

अथ द्वितीया ।

३१२ ३२३ ३१२ ३२
अन्तर्वर्तिरोचनास्यप्राणादपानती ।

१८२८ ३१८ २८
व्यस्थन्मच्चिषोदिवम् ॥ २० ॥

“अस्य” सूर्यस्य “रोचना” रोचमाना दीपिः “अन्तः” अरौर-मध्ये मुख्य प्राणात्मना “चरति” वर्तते । किञ्चुर्वतौ ? “प्राणादपानती” मुख्य-प्राणस्य प्राणाद्या हृत्यः, तज्ज प्राणं नाडीभिरुखं वायोर्निर्गमनम्, तथाविधात् प्राणात् प्राणनात् अनन्तरम् अपानती, अपानं तन्नाडीभिरवास्तुखं वायोर्नमनं तत् कुर्वतौ, [अप-पूर्वादनितेः लटः शट्, अदादिल्वाच्छपोलुक्, “उगितश (४, १, ६)” — इति छीप्, ‘शतुरनुमः (६, १, १७१)’ — इति नद्यनुदात्तत्वम् । यदा, ‘अन्तर्’ आवापृथि-ब्योर्मध्ये ‘अस्य’ सूर्यस्य ‘रोचना’ रोचमाना दीपिः ‘चरति’ गच्छति । रुच दीपी (भा० आ०), ‘अनुदात्तेतश्च हलादेः (३, २, १४८)’ — इति युच् । किञ्चुर्वतौ ? ‘प्राणात्’ प्राणनात् उदयादनन्तरम् ‘अपानती’ सायं समये अस्तं गच्छतीति । ईदृशा दीप्या युक्तः] अतएव “महिषः” महान् सूर्यः “दिवम्” अन्त-रित्तम् उदयास्तमयब्योर्मध्ये “व्यस्थन्” विचष्टे प्रकाशयति ॥ महिषः—महेः “प्रविमद्योष्ठिषज् (उ० १, ४५)” — इति

* अ० आ० प० १, १, ५ (२भा० ३, ४६) = अ० व० ८, ८, ४७, २ = य० व० ३, १।

औषादिकः इष्वच् प्रत्ययः । अत्यन्—“चक्षिणः स्वाज् (२, ४, ५४)”, इन्द्रे लुडि “अस्तिवक्ति (३, १, ५२)”—इत्यादिना चौ रक्षादेशः ॥ २ ॥

अथ द्वृतीया ।

१ २८ ११२ ११२ ११ १
चिञ्छश्चामविराजतिवाक्पतञ्जायधीयते ।

२ ११२ ११२ ११
प्रतिवस्तोरहृषुभिः ॥ १* ॥ ११

“तिंशत्” “धाम” धामानि स्वानानि [वचन-त्वत्ययः (१, १, ८५)] “वस्तोः” वासरस्वाहोरात्रस्वावयवभूतानि “अह” [अद्विवधारणे] “घुभिः” सूर्यस्य दीसिभिरेव “विराजति” विशेषण दीप्यते [अम्बयेनैकवचनम् (१, १, ८५)] मुहूर्तान्यत्र धामान्युच्यन्ते ; पञ्चदश रात्रेः, पञ्चदशाङ्कः] । “पतञ्जाय” [पतन् गच्छतौति पतञ्जः सूर्यस्तस्मै] सूर्याय, सुति-रूपा “वाक्” “प्रति धीयते” प्रतिमुखं धीयते प्रतिमुखं स्तोषभि विधीयते क्रियते [यद्वा, ‘वस्तोः’ अहनि ‘तिंश्चामानि’ घटिकाभिप्रायमेतत्, तिंशत् घटिकाः ; “अत्यन्त-संयोगे हितीया (२, ३, ५)”] । एतावत्तं कालं ‘घुभिः’ दीसिभिः असौ सूर्यो ‘विराजति’ विशेषण दीप्यते, तस्मिंश समये ‘वाक्’ चयौरूपा ‘पतञ्जाय’ ‘प्रतिधीयते’ प्रतिमुखं धीयते तं सूर्ये देवत-

* अ० आ० प० ३, ५, ६ (२मा० ३४६ प०) = अ० व० ८, ८, ४७, १ = अ० व० ३, ८ ।

इत्यर्थः । अयते हि—“कर्मिः पूर्वाङ्गे दिवि देव ईशते यजुर्वेदे
तिष्ठति मध्ये अङ्गः”—इत्यादि ॥ ३ ॥ ११

इति सामवेदार्थप्रकाशे उत्तरायन्यस्य एकादशस्याध्यायस्य
द्वृतीयः खण्डः* ॥ ३ ॥

वेदार्थस्य प्रकाशेन तमो हाहं निवारयन् ।
पुमथाशतुरो देयाद् विद्यातीर्थ-महेश्वरः ॥ ११ ॥

॥ इति षष्ठ्यस्य प्रथमोऽर्डप्रपाठकः ॥ ६ * ॥

इति श्रीमद्राजाधिराज-परमेश्वर-वैदिकमार्गप्रवर्त्तक-
श्रीवीर-बुद्ध-भूपाल-साम्वान्य-धुरन्धरेण सायणा-
चार्येण विरचिते माधवीये सामवेदार्थ-प्रकाशे
उत्तरायन्ये एकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥

—————०००—————

* ‘समाप्तसायं हादग्रामः सवादकोऽवीनादकम्’—इति वि०
† ‘षष्ठ्यस्य प्रपाठकस्य प्रथमोऽध्यायः समाप्तः’—इति वि०।

यस्य निःश्वसितं वेदा यो वेदेभ्योऽखिलं जगत्
निर्ममे तमहं वन्दे विद्यातीर्थ-महेश्वरम् ॥ १२ ॥

॥ अथ द्वादशोऽध्याय आरभ्यते* ॥

तत्र

प्रथमखण्डे उपप्रयत्नाइति चतुर्क्षणं प्रथमं सूक्तम्—

तत्र प्रथमा ।

३ १२ ३१८ २८ ३ १२
उपप्रयत्नोऽध्वरम्भन्तवोचेमाग्न्ये ।

३२ ३१९ ३२
आरंभस्तेचपृष्ठएवते ॥ १४ ॥

* 'इदानौ' गवामयनं संवत्सरं सत्यमुच्यते । तवादौ ओतिष्ठोमेऽतिरावः पुनः प्रापणीयमहरं सद्गुर्थम् । पुनरश्वारोऽभिष्ववाः । पृष्ठः षडः समाप्तः । स द्वितीयः सृतीयः स चतुर्थः स पञ्चमः वयोऽभिष्ववाः षडः सप्तः पृष्ठः षडः इत्यस्मिन्द्वारा इत्यस्मिन्द्वारा । स द्वितीयः स सृतीयः स चतुर्थः वयोऽभिष्ववाः षडः सप्तः आशुष्व मौष्ठ द्वे अद्वीती द्वादशाहानि महाव्रतस्त्रातिरावच संवत्सरस्यैतद्वादशम् । आचारां परिक्षामं सपष्ठज्ञानि द्वौलिङ्गतानि । इकादशाष्टपठाः पञ्चतत्त्वादिर्ग्रन्थभिष्ववाः अभिजित् तवादौ आयहौ आयुषो द्वादशाहानि अतिरावः । चतुर्विंश्यत्वा सह षष्ठो-मासः पूर्वस्मिन् पञ्चमि व्रताऽतराचार्यां पञ्चम उत्तरास्मिन् गवामयने अतिरावमौर्त्यम् अध्याय-परिसमाप्तिः ग्राम्येनोत्तानि आर्षकृत्योदैवतानि । इदानौं तेषां साक्षं स्तोदीयाः ते यत्त्वा इत्येवमारभ्यते—इति विं ।

+ 'आग्नेयमात्यम्'—इति विं ।

; श० व० १, ५, ९, १ = य० व० ३, ११ ।

“अच्चरं” हिंसा-प्रत्यवाय-रहितम् अनिष्टोमादि-यज्ञम् “उप प्रयत्नः” उपेत्य प्रकावेष यन्तो गच्छन्तः प्राप्तविच्छेदेन सम्यग-
कुष्ठितवन्तद्यर्थः । तादृशा वयम् “अग्नये” अङ्गनादि-गुण-युक्ताय
देवाय “मन्त्र” मनन-साधनमेतत् सूक्तरूपं स्तोत्रं “वोचेम”
वक्तारी भूयास्म इत्याशास्यते । कौटुम्बायाग्नये ? “अस्य अस्मि
च शृणुते” च-शब्दोऽप्यर्थे आरे-शब्दात् परो द्रष्टव्यः आरे च
द्वैरेऽपि स्थित्वास्माकं सुतौः शृणुते अस्मासु प्रौत्तिश्चयेन सर्वं च
विद्यमानोऽग्निः अस्मद्दीयमेव स्तोत्रं शृणोत्तीति भावः ।
[वोचेम—ब्रुवोवचिः (२, ४, ५३), लिङ्गाशिष्ठङ्, “वच्चतम्
(७, ४, २०)”—इत्युमागमः । शृणुते—“शतुरगुमः (६, १,
१७३)”—इति विभक्तेऽदात्तत्वम् ॥ १ ॥

अथ हितीया ।

१८ १९ ११ १ ११ ११ ११ ११
यःस्त्रीहितीष्टुपूर्व्यःसञ्जगमानात्कृष्टिषु ।

११ ११ ११ ११
अरक्षद्वाष्टुषेग्यम् ॥ २* ॥

“पूर्व्यः” चिरन्तनः “यः” अग्निः “स्त्रीहितीष्टु” वधकारिणीषु
“कृष्टिषु” शतुरूपासु प्रजासु “जग्मानासु” सुसङ्गतासु सतीषु
“दाशुषे” हवींषि दत्तवते यजमानाय “गयं” धनम् “अरक्षत्”
रक्षतिन् । तस्मै मन्त्रं वोचेमेति पूर्वेण सम्बन्धः । [स्त्रीहितीष्टु—

* अ० वे० १, ५, ११, १ ।

+ ‘गयं प्राप्तम् यथापि सर्वासु मनुष्यजातिषु अनर्ह दद्यात् स्थितं ज्योतिः तथापि
य यजमानाः तेषां गयान् प्राप्तान् रक्षति’—इति वि० ।

शिष्ठ खेहने चुरादिः ; “खेहति”—इति वध-कर्मसु (निघ० २, १८, १३) पठितम् ; जिञ्चन्ते हिंसन्ते प्रजा आभिरिति स्त्रीहितवः करणे “तितुचेष्यथादीनाम् (७, २, ८ वा०)”—इति वचनात् निगृहीतिर्निपतितिवदिङ्गागमः व्यत्ययेनैकारस्य ईकारः, तिनीदीर्घव्यं ; नित्यादाद्युदात्सत्वम् । सच्चम्भानासु—“समोगमि (१, ३, २८)”—इत्याम्भेषदम्, लिंगः कानच्, गमहनेत्यादिनोपधात्रीपः । अरचत्—“इन्द्रसि सख्सुख्स्तिः (३, ४ ६)”—वर्तमाने लक्ष्मि ॥ २ ॥

अथ द्वृतीया ।

१३१२३१२२१११११
सनेश्वेदाच्चमात्यमग्नीरक्षतुश्नन्तमः ।

१२७ १११
उतास्मान्पात्वेष्ट्वसः ॥ ३* ॥

“सः” अन्तिः “नः” अस्माकं “वेदः” धनम् “अमात्यम्”^{*} अन्तिके भवं सहभूतं वा “रक्षतु” शब्दोः सकाशात् पालयतु । क्वौदृशः ? “श्नन्तमः” सुखतमः “उत” अपिच “अस्मान्” वसिष्ठान् “अंहसः” पापात् “पातु” रक्षतु ॥

“श्नन्तमः”—“विश्वतः”—इति पाठौ । ३ ॥

* वि० वे० ५, २, १८, ३ ।

। ‘अमत् प्राप्तः, प्राप्तं तुदशावस्थितं अोतिः’—इति वि० ।

अथ चतुर्थी ।

११२ ११३ २२ ११३१ १
उत्तम्ब्रुवन्तु जन्मवउद्गिर्वृच्छाजनि ।

३ १८ १८
धनञ्जयोरणेरणे ॥ ४* ॥ १

“अग्निः” “उद्गजनि” अरण्योः सकाशात् उत्पन्नः “उत्”
अग्नमत्तरं “जन्मवः” जाताः सर्वे ऋत्विजः हुवन्तु तमग्निं स्तुवन्तु ।
कौट्योऽग्निः? “हुवहा” हुवाणामावरकाणां शशूणां हन्ता “रणे
रणे” सर्वेषु सङ्ग्रामेषु “धनञ्जयः” शशु-धनानां जीतानां [“सञ्ज्-
ञायां (३, २, ४६)” —इति खच्, “अरुद्विष्टदजन्मस्य (६,
२, ६७)” —इति सुम्, चित्स्वरेणात्मोदात्तः । रणेरणे—
रणेरणे दुर्दुभयोऽस्मिन्निति रणः सङ्ग्रामः । “विशिरण्योरुपसङ्ग्रा-
नम् (३, ३, ५८ वा०)” —इत्यप्, “निलवीष्योः (८, १, ४)”
—इति द्विर्वचनम्, आम्बेडितानुदात्तत्वम् ॥ ४ ॥ १

अथाम्बेयुद्घाहीति द्वचाम्बकं हितीयं सक्तमः,

तत्र प्रवदमा ।

११३१८ १८ ३ १२
पग्नेयुद्घाहीयेतवाञ्चासोदेवसाधवः ।

२९ १२ ३ १२
अर्तवद्वन्त्याशवः ॥ १७ ॥

* इ० वे० १, ४, ११, १ ।

+ ‘धनञ्जयः—अग्निधनानां जीता’—इति वि० ।

‡ ‘विशिरोम साम’—इति वि० ।

¶ इ० वा० १, १, ३, ५ (१ वा० १३३५०)=इ० वे० ४, ५, २८, १ ।

हे “देव” योतमानान्मि ! तान् अखान् “युड्स्त्व” आवीये
रथे योजय । “ये” “तव” लदौयाः “साधवः” साधकाः
सुशीला वा “अखासः” अखाः “आशवः” शौभ्रगामिनः सन्तः
“अरम्” अलम् पर्वासं लदौयं रथं वहन्ति “हि” खलु । तान-
खान् रथे युड्स्त्वे त्वर्थः ॥

“युड्स्त्व”—“युड्स्त्वा”—इति पाठौ, “आशवः”—“मन्यवः”—
—इति च ॥ १ ॥

अथ द्वितीया ।

१२ ३ १२३ १८ २२ ३ १२
अच्छानीयाद्यावद्भामिप्रयात्सिवीतये ।

२ ११८ २८
आदेवात्सोमपीतये ॥ २* ॥

हे अन्मि ! “नः” अखान् “अच्छ” आभिमुख्येन “धार्ह”
आगच्छ, तथा “प्रयांसि” हविर्लक्षणान्यवानि “अभि” लक्ष
“देवान्” “आवह” । किमर्थम् ? “वीतये” तेषां हविर्लक्ष-
णार्थं, तथा “सोमपीतये” सोमपानार्थच्छ ॥ २ ॥

अथ द्वितीया ।

१२ ११८ १२ ११ २
उद्येभारतद्युमदजस्तेणदविद्युतत् ।

१२ ११९
शोचाविभाद्यजर ॥ ३† ॥ २

* षष्ठ० च० ४, ५, २६, ४ ।

† षष्ठ० च० ४, ५, २६, ५ ।

हे “भारत” हविषां भर्त्तरम्बे ! # “उत् शोच” उद्गततरं दीप्यस्त् । तदेव विह्वणोति— हे “अजर” जरा-रहिताम्बे ! “हविष्युत्” भूशं घोतमानस्वं “द्युमत्” द्युमता द्यौसिमता सुपांसुलुगिति (७, १, ३८) लृतौया-लुक् “अजस्त्रेण” अविच्छेदेन “तेजसा” “वि भाहि” विशेषेण प्रकाशयस्त् [यहा, भाति रन्तर्णीत-स्थर्थः । त्वं प्रथमसुहीप्यस्त् पश्चादात्मौयेन तेजसा सर्वं जगत् प्रकाशयेति योजनौयम्] ॥ ३ ॥ २

अथ प्रसुन्वानायेति लृतामकं लृतीयं मृका, †

तत्र प्रथमा ।

१२ २१८ २८ २३ ११३ ११८ ११८

प्रसुन्वानायान्धसोमर्त्तीनवष्टुतद्वचः ।

१११ २ ३१९ १११ ११८ ११८ ११८

अपश्वानमराधस॒हतामखन्नभृगवः ॥ १५ ॥

“सुन्वानाय” सुन्वानस्याभिषूयमाणस्य “अन्धसः” अदनोयस्य सोमस्य “तत्” प्रसिद्धं “वचः” वचनं घोषं “मर्त्तः” मारकः कर्म-विधुकारी खा “न वष्ट” [वश कान्तो (अदा० ४०) —इति धातुः] न कामयतां न शृणोलिति यावत् । तथा, हे सोतारः ! “राधसं” साधक-धर्म-रहितं “खानम्” “अपहत” ।

* ‘भारत—भरतामदुषासैविर्यथिताम्बे’—इति वि० ।

† इतानीमाभिष्ठविक्षमुच्यते’—इति वि० ।

‡ २० आ० ६, २, १, ६ (२ आ० १५८ ४०) = पुनरभैव पुरखात् १, २, १०, २ (१ आ० २६० ४०) = २० वै० ७, ५, १, ३ ।

तत्र दृष्टान्तः—“मखं न” यथा पुरा अपराह्न मखं एतचामानं
“भृगवः” अपहृतवन्तः तत्रा अपहृतेत्यर्थः ॥

“सुन्वानाय”—“सुन्वानस्य”—इति पाठो, “वष्ट”—
इति च ॥ १ ॥

अथ द्वितीया ।

१ ३ १८ २८ १२७ ६ २ १ २८
आजामिरत्केशव्यतभुजेनपुत्रांश्चोण्योः ।

१२३ १८ १८ ११८ २८३ ११
सरज्जारोनयोषणांवरोनयोनिमासदम् ॥ २० ॥

“जामिः” बस्युभूतो देवानां † सोमः “अत्के” आच्छादके
पवित्रे “आ अव्यत्” आहृणोति ऋब्धस्यो भवति । तत्र दृष्टान्तः—
“भुजे न” यथा “ओण्योः” रक्षकयोः मातापित्रोः भुजे “पुवः”
आहृणोति, तदृत् । ततः सोऽयं सोमो “योनि” स्व-स्वानभूतं
कलशम् “आसद्” आसत्तुं “सरत्” सरति । तत्र दृष्टान्तहयम्—
“जारो न” यथा जारो “योषण” असतौ स्त्रियं प्राप्तुं सरति,
यथा वा “वरः” कन्यां प्राप्तुं गच्छति, तदृत् ॥ २ ॥

अथ द्वितीया ।

१३१ २११ १९ १७ ३ १ २१ १
सवीरोदक्षसाधनोवियम्नस्तभरोदसी ।

११ ११२ ११८ २८३ ११
हरिःपवित्रेशव्यतवेधानयोनिमासदम् ॥ २१ ॥ ३

* च० वे० ०, ५, ३, ४ ।

† जामिः—सोमस्य भगिनी—इति वि० ।

‡ च० वे० ०, ५, ३, ५ ।

“हक्षसाधनः” बल-साधनः “सः” सोमः* “बीरः” समर्थी
भवति, “यः” सोमः “रोदसौ” आवापृथिव्यौ “वि तस्तम्”
स्व-तेजसा व्यस्तत्वात् आच्छादयदित्यर्थः । किञ्च “हरिः” हरित-
र्वर्णः सोमः “वेधा न” यथा विधाता यजमानः स्व-गृहमासौ-
दति, तद्वत् “योनिं” स्व-स्थानं कलशम् “आसदम्” आसन्तु
पवित्रे “अव्यत” आहुषोत् सम्बद्धो भवति ॥ ३ ॥ ५

५ २८ १ ४ ५

॥ महागौरीवितम् ॥ प्रसु । न्वानाऽ । यच्चन्धसाः ।

१ ३ १ ८ १ ४

मर्त्तानवष्टुतद्वारः । आपन्वानाऽ॑२३म् । अरापृध
साम् । शातामखाढ १२३म् । नभोवा । गाप५ वो ई
५

चादृ(१) ॥ १७० ॥ [१]

५ २८ २८ १ ४ ५ ११ ३

॥ गौतमम् ॥ प्रसुन्वानायच्चन्धसाः । मर्तीनवो ।

२ १ , २ ३ , ४ , ४ १२ ८ १३

ष्टुतद्वारः । अपा । औष्टो॒२३४वा । श्वानमराधसा

* ‘सः—सोमः प्रजापतिः नृपो वा’—इति वि० ।

† ज० गा० १५० २४० १७३० ।

१११ ३२ १० १२ १० १०
 २३४५म् । इता । औहो२३४वा । मखा । औहो२३
 ४वा । नभृ५गवाः । होइ । डा(१) ॥ १८* ॥ [२]

५ ३२ ४ ५
 ॥ महागौरीवितम् ॥ प्रस्तु । व्यानाऽ । यच्चन्वसाः ।
 १८ १०२ ४
 मत्तेनिवष्टतद्वचाऽऽः । आपश्वानाऽ१२३म् । अराप५ध
 १८ २ ४ ५ ४ १
 साम् । इतामखा३१२३म् । नभोवा । गापुवो६शा
 ५२२ ३९ ४२ ५ १८
 यि ॥(१) आजा । मिराऽ । त्वं अव्यता । भुजेनपुत्र
 ८ १०२ ४ १८ १८
 अैणियो२३ः । सारञ्जाराऽ१२३ः । नयोपृष्ठाम् । वारो
 १८ २ ४ ५ ४ १८
 नयो३१२३ । निमोवा । सापूदो६हायि ॥(२) सबी ।
 ५२२ ४२ ५ १८ १८
 रादाऽ । इसाधनाः । वियस्तस्तम्भरोदसा॒२३यि ।
 १८ १९ ४२ ५ १८ १८
 हारिःपवा३१२३यि । चेष्टापृव्यता । वायिधानयो३१२३ ।
 ४ ५ ४ ५ १८ १८
 निमोवा । सापूदो६हायि(३) ॥ १७० ॥ [३]

* क० गा० १प० २च० १प्सा० ।

† क० गा० ६प० २च० १०सा० ।

॥ ओकोनिधनम् ॥ आजाऽमिरत्केच्यता । भुजा
यि । नपुत्रचोरणायोऽः । सरञ्जारोनयोरुषाणार
म् । वरोनारङ्गयो । निमा । सारदारङ्गचौहावा ।
ओरङ्गकाः(२) ॥ १८० ॥ [४]

॥ औदलम् ॥ सवीरोदा । ज्ञासारधनाः । वियस्त
सार । भारोदारङ्गमायि । चरिःपवायि । चेचार
व्यता । वेधानारङ्गयोऽ । नारङ्गयिमाऽ । सारङ्गदो
द्वायि(३) ॥ १८१ ॥ [५]

॥ साध्रम् ॥ प्रसुन्वारनायच्छब्दसाः । मर्त्तीनवार
ष्टारङ्गत् । वारङ्गचाः । अपश्वानमराधसारङ्गम् ।
द्वाताचोरङ्गवा । माखाचोरङ्गवा । नभूपुगवाः ॥(१)
आजामाऽयिरत्केच्यता । मुजायिनपूरत् । चचोर

* अ० ना० ४३० १४० १८० १८४० ।

† अ० ना० ४३० २४० १४० १८४० ।

४७ । णी॒र॒३४योः । सरज्जारी॑नयोषणा॒र॒३४५म् । वा
 रा॒चो॒र॒३४वा । नाया॒चो॒र॒३४वा । निमा॒५सदा॒म् ॥(२)
 स्वीरो॒ह॒दक्षसाधनाः । वियास्तुत्तार । भरो॒३४५ । हा॒
 २३४सी । हरिःपवि॒त्रेच्यता॒र॒३४५ । वायिधा॒चो॒३४
 वा । नाया॒चो॒र॒३४वा । निमा॒५सदा॒म् । हो॒५ई ।
 डा(३) ॥ २०* ॥ [६]

॥ गौतमम् ॥ आजामि॒रत्के॒च्यता॒ । भ॒जा॒यि॒नपू॒त् ।
 च॒चो॒णियोरः । सरा॑ । औहो॒र॒३४वा । जारी॑नयोष
 णा॒र॒३४५म् । वरा॑ । औहो॒र॒३४वा । नाया॑ । औहो॒
 २३४वा । निमा॒५सदा॒म् । हो॒५ई । डा(२) ॥ १० ॥ [७]

॥ श्यावाश्वम् ॥ प्रसू॒३१ । न्वाश्ना॑ । यच्च । धाश्सः॑ ।
 एच्चिया॑ । मा॑ । तोनवृष्टा॑ । तत् । वचोरः॑ । एच्चिया॑ ।

* क० गा० ६प्र० २श० २०सा० ।

† क० गा० ६प्र० १श० १सा० ।

१८ २ ७ ५ २८ १८
 अपश्वानामाश्राम् । धार॒४साम् । एच्छा॑रयि । एच्छ
 २१ २४ २४
 या॑र । इतामखान्नाशभृ३ । गाझ॒४पुवोद्द्वायि ॥ २* ॥ [८]
 १२ ८ १ १ ११८
 ॥ औदलम् ॥ प्रसुन्वाना । याआ॑रन्धसाः । मन्त्री
 २ १२ ३ ५ १२ ८ १
 नवाम् । इताद्वार॒४चाः । अपश्वानाम् । आरा॑रध
 १ ११८ २ १ ४ २
 साम् । इतामार॒३खाम् । नार॒३भृ३ । गाझ॒४पुवोद्द
 ५ १८२८ १ १ २१८ २
 हायि ॥ १) आजामिरा । त्केआ॑रव्यता । भुजेनपू३
 १२३ ५ १२ ८ १
 त् । चाच्रीणा॒३योः । सरज्जाराः । नायो॑रषणाम् ।
 २१८ २ १ ४ १ ५
 वरोनार॒३योः । नार॒३यिमाम् । साझ॒४पुदोद्द्वायि ॥ (२)
 १२८ १ १ ११ २ १२ ३
 स्वौरोदा । ज्ञासा॑रधनाः । विष्णुस्ताम् । भारोदा
 ५ १२ १ १ २१८
 २३४सायि । हरिःपवायि । चेआ॑रव्यता । वेधानार॒३
 १ १ ४ २ ५
 योः । नार॒३यिमाम् । साझ॒४पुदोद्द्वायि (३) ॥ ३० ॥ [९]

* ऊ० गा० ११प० २च० २मा० ।

† ऊ० गा० ११प० २च० ३मा० ।

॥ गौतमम् ॥ प्रसुन्वानायश्चन्वसाः । मत्तीनिवा ।
 शृतद्वचारः । अपा । औहोर३४वा । श्वानमराधसा
 २३४पूम् । इता । औहोर३४वा । मखा । औहोर३
 ४वा । नभूपूगवाः ॥(१) आजामिरत्केअव्यता । भजा
 यिनपूत् । त्रचोणियोरः । सरा । औहोर३४वा ।
 जारोनयोषणा२३४पूम् । वरा । औहोर३४वा । नया ।
 औहोर३४वा । निमापूसदाम् ॥(२) सवीरोदक्षसाध
 नाः । वियास्तस्ता । भरोदसारय । इरा । औहो
 ४३४वा । पविचेअव्यता२३४पू । वधा । औहोर३४वा ।
 नया । औहोर३४वा । निमापूसदाम् । होपूई ।
 डा(३) ॥ १३# ॥ [१०]

॥ आकूपारम् ॥ प्रसुन्वार३नाय । अन्धा२३४साः ।

मत्ती॑ रनवा॒ । षुटद्वचाः॑ । अपश्चाना॒ रम् । अराध-
 साम् । हतामाखा॒ रम् । ना॒ रभू॒ र । गा॒ इ॒ प॒ दो॒ इ॒ हा॒
 यि ॥(१) आजामा॒ इयिरत्के॑ । अव्या॒ र॒ इ॒ ता॑ । भुजा॑
 रयिनपू॒ त् । अओ॒ णियो॑ । सरच्छारो॒ र । नयो॒ षणा॒ म् ।
 वरो॒ नायो॒ र । ना॒ इ॒ विमा॒ इ । सा॒ इ॒ प॒ दो॒ इ॒ हा॒ यि ॥(२)
 सबौरो॒ र॒ इ॒ दक्ष । साधा॒ इ॒ इ॒ ना॑ । विया॒ र॒ स्तस्ता॑ । भरो॑
 इ॒ सायि॑ । इरिः॒ पावा॒ रयि॑ । चै॒ चव्यता॑ । वेधानायो॑
 इ॒ इ॒ । ना॒ र॒ विमा॒ इ । सा॒ इ॒ प॒ दो॒ इ॒ हा॒ यि ॥(३) ॥ १६॥ [११]
 ॥ दैवो॒ दा॒ सो॒ तरम् ॥ प्रा॒ इ॒ चु॒ नवा॑ । द्वो॑ । यचन्व
 सा॒ इ॒ ए । मत्ती॒ नवषुटद्वचो॑ अपश्चानमराधा॒ साम् । हता॑
 मखा॒ इ॒ । औहोवा॑ । ना॒ इ॒ इ॒ भू॑ । गवो॒ र॒ इ॒ प॒ ई॑ ।
 डा॑ (३) ॥ १४७ ॥ [१२]

* अ० गा० १५०० १८०० १९०० ।

† अ० गा० १५०० १८०० १९०० ।

१ २८८ १ २१ १
 ॥ शुद्धाशुद्धीयम् ॥ प्रसुन्वानायच्चन्वसः । मर्त्त्वा
 १ १ १ १ १ १२१११ १ १११११
 नवष्टुतद्वार॑चाः । आपश्वानमराधार॑साम् । इतामा
 १ १ १ १ ११११ १११११
 र॒खार॑म् । नार॑ । भृगा॑४चौहोवा । वा॒१४५ः ॥(१)
 ११११ १ ११११ १ ११११ १
 आजामिरत्के॒च्चव्यता । भुजेनपुत्र॒ओणा॒र॑योः । सर
 १ ११११ १ १ १
 ज्ञारोनयोषार॑णाम् । वरीना॒र॑यो॒३ । ना॒र॑यो
 १ १ १ ११११ ११११ १
 ३ । ना॒र॑यिम् । आसा॑४चौहोवा । दा॒१४५म् ॥(२)
 ११११ ११११ १ १ १
 सवीरोदक्षसाधनाः । वियस्तम्भरोदा॒३साधि । हरिः
 १११ १ १ १ १ १ १
 पवित्र॒॑च्चव्या॒३ता । वेधाना॒र॑यो॒३ । ना॒र॑यिम् । आ
 १ १११ ११११ १
 सा॑४चौहोवा । दा॒१४५पूम् ॥) ॥ १७* ॥ [१३]
 १४८ १ ११५ १ १
 ॥ वैश्वामित्रम् ॥ प्रसुन्वानायच्चन्वसः । मर्त्त्वाना॒१४
 ५ १ १११ १ ११११ १ १
 वा । ष्टाऽताद्वाऽचाः । आपश्वानार॑३४॒द्वाऽयि । आरा
 १ १ १ १ १ १ १ १
 धार॑३४साम् । इतामाखोवा॒चौ॒३४वा । नभृपूग

* क० मा० १८प्र० १४० १७सा० ।

वा: ॥(१) आजामिरत्केऽव्यत । भुजायिनार ३४पू ।
 चावचोणाऽयोः । सारच्छाराऽन्तहार । नयोरषार ३४
 षाम् । वरो । नायीवाचो॒३४वा । निमापुसदाम् ॥(२)
 स्वौरोदक्षसाधनः । वियास्ता॒३४स्ता । भावरोदावसा
 यि । चारिःपवा॑३यिच्छा॑३यि । चेआरव्यार ३४ता॑ ।
 वेधाः । नायीवाचो॒३४वा । निमापुसदाम् । चौपु
 ई । डा(३) ॥ १६* ॥ १४

॥ स्वारकौत्सम् ॥ प्रसुन्वानायाऽच्युत्साः । मर्त्तान
 वष्टता॑दावचाः । अपश्वानाऽम् । आवराधाऽसाम् ।
 चाऽऽयि । इतामखो॒३४च्छायि । नभृङ्गापुवाद५५६ ॥(१)
 आजामिरत्केऽच्यता । भुजेनपुच्छो॑३णाऽयोः । सर
 व्यारोह । नाऽयोषाऽणाम् । चाऽरयि । वरो॑नयो॒३

* अ० गा० १५०० २५० १५०० १५०० ।

५ ३२ ४ १८८ १९

४हायि । निमाऽसाप्तदाद्युम् ॥(२) सबौरोदसाऽसाध

१ २ १ २

नाः । वियस्तस्तम्भरोदाऽसायि । हरिः । पवाऽयि ।

१ १२ २ १ ८८ १ ५ १

चेऽश्राव्याऽता । आऽरयि । वेधानयोरऽप्यहायि । नि

१ ४

माऽसाप्तदाद्युम् ॥(३) ॥ २०* ॥ १५

१ २२८१ ११ ८
 ॥ उद्देश्यम् ॥ प्रत्यन्वानायच्चन्वसाः । मत्तीनिवष्ट
 १ १ १ १८ ११८ १ ११
 तद्वारक्षाः । अपश्वानमराधारक्षसाम् । इतामखार
 १ १ १ १८८ १ १८८
 म् । नाऽरभृ । गार् । या॒३४अ॒३४होवा । वा॒३४अ॒३४
 ८ १११११ १८८१ १११११ ८
 होवा । वा॒३४पूः ॥(१) आजामिरत्के अव्यता । भुज्रे
 १ १८ १ १ १८१११ १ ११
 नपुत्रयोणारक्षयोः । सरच्चारोनयोषारक्षणाम् । वरोन
 १ १ १ १८८ १ १८८
 योर् । नाऽरयिमा । सार् । या॒३४अ॒३४होवा । दा
 १११ १११११ १११११ १११
 २३४पूम् ॥(२) सवौरोदक्षसाधनाः । विद्यस्तस्तम्भरो
 १ १ १ १८१ १ १११
 दारक्षसायि । इरिःपवित्रे अव्यारहता । वेधानयोर् ।

* ज० मा० १५प्र० १४० २०पा० ।

१ १ ३ ५८ १ १ १
नाऽ र यिमा । साराया २ ३ ४ औहोवा । दा २ ३
१ १ ४ ५८(३) ॥ २१* ॥ [१६]

१८ १२१८ १२१ ११८
॥ कण्वरथन्तरम् ॥ प्रासुन्वानायचन्वसाः । मर्त्तानवा ।

१ १२१ ८ ९ ५८ ११८
ष्टाइताद्वाइचाः । अपश्वानमराधसाऽऽ४४४ैदी । इता

५ १ १ १ ११८
माऽऽ४४४खाम् । नभृङ्गाउवाऽऽ । ए३ । गवच्चा ॥(१)

१८ १२१८ १२१ ११८ १ ११८ १
आजामिरत्के अव्यता । भुजीनपूत् । चाऽशीणाऽयोः ।

८ ८ १ ५८ ११८ ५ १
सरस्यारोनयोषणा॒३३३ैदी । वरोनाऽऽ४४४यो । निमाऽ

१७वा॒३ । ए३ । सदमा ॥(२) सावीरोदक्षसाधनाः ।

१ १ १ १ १ ११८
वियस्तस्ता । भावृरोदाऽसायि । इरिःपवित्रे अव्यता

२३४ैदी । वेधानाऽऽ४४४यो । निमाऽ१७वा॒३ । ए३ ।

११८
सदमा(३) ॥ ७० ॥ [१७] ३

इति सामवेदार्थप्रकाशे उत्तराग्रन्थस्य हादशस्याभ्यायस्य

प्रथमः खण्डः ॥ १ ॥

* अ० ना० १८प० २४० ११४० ।

+ अ० ना० ११प० २४० १४० १४० ।

अथ हितीय-खण्डे—

अभावव्याहृति प्रगाथामकं प्रथमं सूक्तम्,

तत्र प्रथमा ।

३ १३१ १२ ३२२ ३११
अभावव्यो अनात्ममनापिरिन्द्रजनुषासनादसि ।

१११ १११
युधेदापिलमिष्टसे ॥ १० ॥

हे “इन्द्र !” तं “जनुषा” जन्मनैव “अभावव्यः” [“अन् सप्तमे (४, १, ४५)” — इति व्यन् प्रत्ययः] सप्तम-रहित इत्यर्थः, “अना” अनेवकः [“क्षतम्भन्दसि (५, ४, १५८)” — इति कपः प्रतिषेधः] अनिश्चल्यके इत्यर्थः, “अनापिः” वच्चु-वर्जितम्, “सनादसि” चिरादेव भावव्यादि-वर्जितोऽसि, यत्र त्वया “आपिल” वाभ्यवम् “इच्छसे” इच्छसि, तत्र “युधेत्” युद्धेनैव युद्धं कुर्वन्नेव स्त्रीतृष्णां सखा भवसि ॥ १ ॥

अथ हितीया ।

११३१२ ३१२ ३१२ १२८
नकीरवत्तुसख्यायविन्दसेपीयन्तितेत्तुराश्वः ।
१२११२ ३१ १२१२ ३१२
यदाक्षणोषिनदन्तुसमूहस्यादीत्पितेवद्वयसे ॥ २५ ॥ ४

* ए० आ० ५, १, २, १ (१भा० ८१६४०) = ए० द० ६, १, ४।

† ए० द० ६, २, २, ५।

हे इन्द्र ! “रेवतं” केवल-धनवत्तं यागादि-रहित मय-
ष्टार माठा मन्त्रं मानवं “सख्याय” सखिभावाय “न किः
विन्दसे” न लभते नाश्वयतौत्यर्थः । अथष्टारो जनाः किं सम्पौ
त्यतप्ताह—“सुराख्यः” [ठु औ यि गति-हृष्टोः ; सुरया हृष्टाः
तहृत्] प्रमत्त-गास्तिकाः । “ते” त्वां “पौयन्ति” [पीयति
हिंसा-कर्मा] हिंसन्ति तद्वाश्वयतौत्यर्थः । “यदा” त्वं
“नदनु” [नद अव्यते शब्दे (अ० प०)] वं स्तोतारं
“क्षणोषि” महीयोऽयमिति यदा भावयसि, तदानीं संवहसि
धनादिकं तस्मै वहसि । “आदित्” अनन्तरमेव तेन लक्ष्य-
घतेन स्तोत्रा “पिता इव” पालयिता जनक इव “इयसे”
स्तुतिभिराङ्गयसे स्तूयस इत्यर्थः ॥ २ ॥ ४

५८ १ ४८ २

॥ उत्तरामहीयवम् ॥ अभान्तृत्योषनातुवाम् । अ
 १२ १ ८ २ ११२ २१
 नापाश्यिराऽयि । द्रजनुषासनाऽङ्गदसायि । यूधेदापा
 यि । त्वमाऽश्यिक्षसाउ । वाऽ ॥(१) युधेदाऽपित्वमि
 १ १ १ १ १ १ १ १ १ १
 क्षसायि । नक्षायिराऽयिवाऽ । तत्सखियायवाऽश्यि
 २ १ १ १ १ १ १ १ १ १
 नदसायि । घायियन्तितायि । सुरा २ ३ शुवाउ । वा
 ३ ॥(२) पौयन्ताऽयितेसुराश्रुवाः । यदाकाश्णी॒ । यि

१ १९९ १

तदनु॑सम॒३हसायि । आदित्यितायि । व॒३यसा
उ । वा॒३ । स्तौषे॒३४५(३) ॥ १०० ॥ ४

आत्मासहस्रमिति हृचात्मकं द्वितीयं सूक्तम् ।

तत्र प्रथमा ।

१२९२९२९२९२९२९२९२९२९
आत्मासहस्रमाश्रितं यज्ञारथे हिरण्यये ।

अस्यायं जो वरय इन्द्रके शिनोवहन्तु सोमपीतये ॥ १५ ॥

हे “इन्द्र !” “त्वा” त्वां “सहस्र” सहस्र-सहस्राका
“हरयः” त्वदीया अज्ञाः: “आ वहन्तु” आनयन्त्रम्यवज्जः, तथा
“श्रतं” शत-सहस्राकास्य भवदीयाज्ञाः: त्वामावहन्तु [यद्यपि
इवेवास्य हरी तथापि तदिभूतयोऽन्येऽपि वहवोऽज्ञाः सन्ति ।
ननु युगपदेनेकैररथैः कथं वाहयितुं शक्यत इत्यत आह—
युक्ता इति] “हिरण्यग्ने” सर्व-विकारे [हिरण्य-शब्दाद
विकारारथैः विद्वितस्य मयटः “ऋतव्यवास्त्वा (६, ४, १७५)”—
इत्यादौ म-स्त्रीपो निपात्यते] ताहमि “रथे” “युक्ताः” सम्बद्धाः
[बहुता मज्जाना शीघ्र-गमनाय रथे नियुक्तात्वाद् युगपदेव
सर्वैररथैर्गन्तुं शक्यत इति भावः] । कौदृशा हरयः ? “ब्रह्म-

• अ० मा० ओप्र० १४० १०सा०

+ 'चमोदरा' लोकीयम्—इति वि० ।

१ दा० आ० ३, ३, ६३ (१मा० ५०४७०) = दा० दे० ५, ०, १४, ४।

युक्तः” ब्रह्मणा परिष्ठठेणदेव युक्ताः [यहा, ब्रह्मणास्मद्दीयेन सोविष्णु अस्माभिर्हतेन हविषा वा युक्ताः] “केशिनः” केशाः सटाः तैर्युक्ताः । किमर्थम् इन्द्रस्य वहनम् ? तत्राह—“सोम-पीतये” सोमस्य पानाय यथास्मद्दीयं सोमं पिवेत्, तथा वहन्ति-त्वर्थः ॥ १ ॥

अथ हितीया ।

१ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १
आत्मारथेहिरण्येहरीमयूरशेष्या ।

१ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १
शितिपृष्ठावहताम्भ्वोचन्धसोविवक्षणस्यपीतये ॥ २* ॥

[पूर्वं हर्यो विभूतिरूपा अस्त्राः इन्द्र मावहन्तिप्रार्थितम्, अधुना तावेन्द्र मावहतामिति प्रार्थते—] “हिरण्यये” हिरण्यये “रथे” युक्ता “मयूरशेष्या” मयूरवर्णः शेषो यथोऽस्त्रो [सुपर्णं सुलुगिति (७,३,३६) विभक्तेण्डर्गादेशः] “शितिपृष्ठा” श्वेतपृष्ठोऽपि एवश्चूतो “हरी” आस्त्रो है इन्द्र ! “त्वा” त्वाम् “आ वहताम्” । किमर्थम् ? “मध्वः” मधुर-रसस्य “विवक्षणस्य” वक्षुमिदृस्य सुत्यस्याद्य यहा वीढव्यस्य प्राप्तव्यस्य “अन्धसः” अन्धस्य सोमरूपस्य “पीतये” पानार्थम् ॥ २ ॥

* अ० वे० ५, ७, १४, ५।

† ‘शितिपृष्ठो—गौचर्षणौ’—इति वि० ।

‡ ‘चतिश्चेन विवक्षितभूतस्त्रः’—इति वि० ।

अथ दृतौया ।

२२१ १११ १११ १११

पिवात्वाऽऽस्यगिर्वणःसुतस्यपूर्वपाइव ।

१२ १११११११ १११

परिष्कृतस्यरसिनद्यमातुतिश्चाहर्मदायपत्यते ॥ ३# ॥ ५

ऐ “गिर्वणः” गौर्भिवेननौयः स्तुतिभिः सम्भजनीयेत् ! “सुतस्य” अभिषुतस्यास्य सोमस्य [क्षियाचहणं कर्त्तव्य मिति कर्मणः सम्बद्धान्तवाच्चतुर्थर्थं षष्ठौ (२,३,६२)] इति अभिषुतं सोमं “तु” चिप्रं “पिब” । तत्र दृष्टात्मः—“पूर्वपाइव”^{*} [पूर्वः पूर्वेभ्यो देवेभ्यः प्रथमभावो सत् पिवतौति पूर्वपा वायुः, सत्त्वे-न्दूवायते सुखे यहे सर्वेभ्यो देवेभ्यः पूर्वं प्रिति “ब्रह्म देव दधिष्ठे पूर्वपेयम्”—इति निगमान्तरम् ; ताइयः] वायुरिव त्वमपि सर्वेभ्यो देवेभ्यः पूर्वं पिवत्वर्थः । कीदृशस्य सोमस्य ? “परिष्कृतस्य” अभिषवाहिभिः संस्कृतस्य [“सम्युयेभ्यः (६,१, १३८)”—इति करोते भूषणे सुट, “परिनिविभ्यः (८,१,७०) ”—इति सुटः षष्ठम्], “रसिनः” रसवत्तः । अपिच “दूषया-सुतिः”[†] अवमालवो महकारः “आरः” शोभनः सोमहसः “महस्य” हर्षीय हर्षं-जननाय “पत्यते” सम्पद्यते [पहल गतो (उवा० ८०), यहा पत्यतिरेकर्थं-कर्मा । मदाय—मदस्य पत्यते ईच्छे मदोत्पादने शक्त इत्यर्थः] ॥ ३ ॥ ५

* ए० वे० ५, ७, १५, १।

† ‘पूर्वपातारो ये ते यथा पिवति तद्दत् पिवता’—इति वि० ।

‡ ‘आहुतिदरपनिरित्यर्थः’—इति वि० ।

४२४ १ ४ ५२४ ५ १८
 ॥ अभीवर्तम् ॥ आत्वाऽसाऽच्छमाश्तोवा । यूक्ता
 १८ १९ १ १९ १८
 दथे । हिराण्याध्यारयि । ब्राह्मायुजौ३१२३४ । द्वर्य
 ११११ ११११ ११११ ११११ ११११ ११११ ११११
 इ । नद्कायिश्चाध्यनारः । वहान्तृसोर । मपाश्यि ।
 ११११ ५२४ २ ४ ५ ४ ५ ११११ ११११
 तार३४५४ ॥(१) आत्वाऽराध्यायिहिराण्योवा । हारी
 १८ ११ १ ११ १८ १८
 मयू । रशायिपाध्यार । यितिपष्टाऽ१२३४ । बहता
 ५२४ ११ ११ ११ ११ ११ ११ ११
 मध्वोआन्धाध्यारः । विवाक्षाध्यार । स्थाश्यि । ता
 ११११ ५४ १४ ५४ ५४ ५४ ५४
 ५३४५ । वाऽ३४५४ ॥(२) पिवाऽतूवस्त्रगिर्भणीवा ।
 १ ११ १ ११ १ ११ १ ११
 द्वत्स्थपू । र्धपाचाध्यिवार । पारिष्कृताऽ१२३४ । स्थ
 ४४ १११ ४४ १११ ४४ १११ ४४
 रसिनद् । वमाद्वताश्यिः । चारुर्माधार । वपार ।
 १ ११११ ११११ ११११ ११११
 त्वाऽ३४५ । तार३४५४ ॥(३) ॥ १५* ॥ १

१८ र १९
भारहाजम् ॥ आत्मासहा । समाश्च १ तारम् ।
१९९ १२ १९९
यक्षारथेहिरण्यवे । ब्रह्माव१जारः । शारदू । द्रक्षा

* अ० मा० श्र० १४० १५८० ।

यिश्चात्यनारः । वच्चान्तू॑ सो॒र॒ । मारपा॒र॒४शौहो
 वा । ता॒र॒४ये ॥(१) आत्वारथायि । चिराण्यात्यार
 यि । चारीमयूरशेष्या । ग्रितायिपा॑र्ष्टार । वाहता
 म्ना । ध्वोभान्धात्सारः । विवाच्चा॑णा॒र॒ । स्वारपा॒र
 इ॒४शौहोवा । ता॒र॒४ये ॥(२) पिबातुवा । स्वगायिर्वा॑
 णा॒रः । छतस्यपूर्वपाइव । परायिष्कात्तार । स्वार
 सिनद् । यमाद्वत्तारयिः । चाहूर्मार्दार॒४ । या॒र्पा॑
 इ॒४शौहोवा । त्यो॒र॒४ते॑(३) ॥ १२० ॥ २
 ॥ अभिनिधनं काणवम् ॥ शौहोहोहायि । आयाही ।
 आत्वा॑ सार॒४हा॑ स्वामाणा॒४ताम् । यूक्तारा॒४थायि॑
 शौरण्यायि । ऐहोयि । आ॒४यिही॑ । ब्राह्मायूर॒४
 इ॒४जो । चाराया॒४ई॑ । द्राकेशिनाः । ऐहोयि । आ॒४

२३४यिही । वा॒ इन्दू॒ २३४सो । मपा॒ इयिता॒ प॒ या॒ ६५६यि ॥(१)
 औ॑हो॒ होहायि । आ॑यिही । आ॒त्वा । रा॒ २३४या॒यि ।
 आ॑यिरण्या॒ २३४या॒यि । आ॒रीमा॒ २३४यू । रा॒शेपिया॒ ।
 ऐ॒हो॒यि । आ॒ २३४यिही । आ॑यिता॒यिपा॒ २३४र्ता॒ । वा॒
 इता॒ २३४मा॒ । ध्वो॒ अ॒न्धसा॒ः । ऐ॒हो॒यि । आ॒ २३४यि॒
 ही॒ । वा॒यिवक्षा॒ २३४णा॒ । स्वपा॒ इयिता॒ प॒ या॒ ६५६यि ॥(२)
 औ॒हो॒ होहायि । आ॑यिही । पा॒यिवा॒ । तू॒ ३४दा॒ ।
 स्वा॒गिर्वा॒ २३४णा॒ः । सू॒तस्या॒ २३४पू । वा॒पाइवा॒ । ऐ॒हो॒
 यि । आ॒ २३४यिही॒ । पा॒रिक्का॒ २३४र्ता॒ । स्वा॒रासौ॒ २३
 ४ना॒ः । इ॒यमातुतायि । ऐ॒हो॒यि । आ॒ २३४यिही॒ । आ॒
 दर्मा॒र ३४दा॒ । वा॒पाइत्या॒ प॒ता॒ ६५६यि । आ॒ २३४
 भी॒(३) ॥ ३ * ॥ [३] ५

च० गा० २१८० ३८० ३८० ।

अथ आसोतेति प्रगाथामकं लृतीयं सूक्तम्,

तत्र प्रथमा ।

१२३१२ ३२३१८ १२३१२ ३१२
आसोतापरिषिच्छतास्वन्नसोममसुररजसुरम् ।

१ ११२१२
वनप्रच्छमुद्ग्रुतम् ॥ १ * ॥

हे ऋत्विज ! “आसोत” सोमम् अभिषुणत [मुख् अभिष्वे (स्वा० ८०), लोटि छान्दसो (२, ४, ७२) विकरणस्य लुक्, “तस्नसनथनाच्च (७, १, ४५)”—इति तस्य तवादेशः] । किञ्च, “परिषिच्छत” परितस्तं वसतौवर्यादिभिः सिच्छत । कौटुगम् ? “अस्त्रं न” अस्त्रमिव वेगिनं “स्त्रीमं” स्त्रोतव्यम्, “असुरम्” अस्त्रिच्छस्यितानासुदकानां प्रेरकम् “रजसुरं” तेजसां प्रेरकम्, “वनप्रच्छम्” उदकवत् व्यरणशैलम्, “उद्ग्रुतम्” उदके गच्छतं प्रवर्मानं सोममभिषुणत अभिषिच्छत च ॥

“वनप्रच्छं”—“वनक्रच्छम्”—इति पाठौ ॥ १ ॥

अथ हितीया ।

३१२ ३१ १३१२ ३ २३२ ३१२
सच्छसधारं वृषभमप्योदुह्मिप्रयन्देवायजनने ।

१२३२२ १२ ११८ १२३ १ ११
कृतेनयकृतजातोविवावृधेराजादेवकृतम्हृष्ट ॥ २ † ॥ ६

* श० शा० ६, १, ४, ३ (२श० ११८४०) = श० दे० ७, ५, १८, १ ।

† श० दे० ७, ५, १८, १ ।

“सहस्रधारं” बहुधारोपेतं, “वृषभं” कामानां वर्षकं, “पयो-
दुहं” चौरवत् सारभूतं रसं सिञ्चनं “प्रियं” प्रीण्यितारं सोमं
“देवाय” देव-सखनिधिने “जपने”* देवेभ्यस्तादर्थम् अभिषुणत ।
“ऋतजातः” उदकाज्ञातः “यः” “राजा” सोमः “ऋतेन”
वसतीवर्याख्येनोदकेन “वि वाहवे” विशेषेण वर्षते । कौदृशः ?
“देवः” दोतमानः सोतश्चो वा, “ऋतं” सत्यभूतः, “बृहत्”
महान् । तमासुनुतेति पूर्वेण समन्वयः ॥

“पयोदुहम्”—“पयोवृषभम्”—इति पाठो ॥ २ ॥ ६

१२ ४२ ५८ १२ १४ ५ ८

॥ वाचःसाम ॥ आसीतापा । षोरिषिञ्चता ईए ।

१ २८ १० १ २ ०

आश्वान्नस्तो । मामप्नुरार्घम् । राजस्तुरम् । वानप्रा

१ ४ २ ५

क्षार्थम् । ऊर्धदार । प्रूळ४५तोई५चाइ(१) ॥१०॥ [१]

१२ ४२ ५८ १२ ३३ ५ ५

॥ वाचःसाम ॥ आसीतापा । षो । रिषिञ्चताईए ।

१ २८ १० १ २ १०

आश्वान्नस्तो । मामप्नुरार्घम् । राजस्तुरम् । वानप्रा

१ ४ २ ५

क्षार्थम् । ऊर्धदार । प्रूळ४५तोई५चायि ॥(१) वनप्र

२ ३४ ५५ १ २ १०

क्षाम् । ईयि । उदप्रुताईमे । साहस्रधा । रामृ

* ‘अथवतां मूलभूताच’—इति वि० ।

१ च० गा० २८० २८० १८० ।

षभार् । पायोदुर्भम् । प्रायन्दायिवारः । यारङ्जार् ।
 आ॒३४५०नो॒६३४यि ॥(२) प्रियन्देवा । हो । यजमना॒६४ ।
 आ॒८८९०नयः । आ॒८८९०जाता॒र् । वायिवाकृधे । राजादा॒
 १ यिवा॒२४ः । आ॒२४८८३३म् । वृ॒४४५५हो॒६४
 चायि॒(३) ॥ १७ * ॥ [२]

॥ सफम् ॥ आसोताहपरि । षिञ्चार॒४ता । अ॒
 श्वस्त्रोमा॒रम् । अनुराञ्छराङ्जार् । लू॒२३४राम् ।
 वना । प्रश्नमू॒र्दाव । प्र॒४५०नो॒६३४यि ॥(१) वनप्रार्
 चमु । हप्र॒२३ताम् । सहस्रधारा॒रम् । वृषभाया॒
 यो॒३ । दृ॒४३४३चाम् । प्रियाम् । देवायाश्जार् । आ॒
 ३४५०नो॒६३४यि ॥(२) प्रियन्देवाय । जन्मा॒३४नायि ।
 कृतेनयाच्चार् । तजातो॒३४यि । वा॒२३४३४यि ।

* ज० ग० उ० ७प्र० १८० १७सा० ।

११११ १२ १ १३ १४ १५
 अतेनयाचार् । तजातोवाऽयिवाऽ । वाऽन्वरूपर्णायि ।
 ११२१ १२ १ १३ १४ १५
 अतेनयाचार् । तजातोऽयिवाऽ । यि । वाऽन्वरूपर्णायि ।
 १३ १ १२ १ १३ १४ १५
 राजा । देवाचाऽस्त्वाऽम् । बृ३४५ इहो ईशायि(३)
 ॥ ११* ॥ [३] ई

इति सामवेदार्थप्रकाशे उत्तराध्ययस्य हादशस्याध्यायस्य
हितीवः खण्डः ॥ ३ ॥

अथ दृतीय-खण्डे—

अग्निहृतार्थीति दृष्टान्तकं प्रवर्त्म सूक्तम्,

तथा प्रवृत्तमा ।

୧୯୩୧୯ ୧୯୩୧୯
ଅଗ୍ରିବ୍ୟାକାଣ୍ଡଜ଼ୁନ୍ଡ ବିଷୟବିନ୍ୟାସ ।

११ ११८ २२
समिदः शुक्र चाउतः ॥ १५ ॥

“विपन्नया” सुसूयमानः “इविष्ट्युः” इविष्टं धनं स्तोत्-
रामिच्छन् [अहा, इविष्ट्युः धनमात्रम् इच्छन् “अग्निः”

• ज० वा० १२४० १४० १६० ।

† એં કાં ૧, ૧, ૧, ૪ (૧માં ૬૮૪૦) = એં વેં ૪, ૫, ૨૭, ૧ |

“हत्वाणि” आवरकाणि रचः-प्रभूतीनि तमासि वा “जहन्त” हिंसन्तु । कौटुम्बोऽनि ? “समिष्ठः” सम्यक् द्वौसः अतएव “शुक्रः” शुक्रवर्णः “आहुतः” इविर्भिरभिहुतः ॥ १ ॥

अथ हितीया ।

११३२२१२११११११११
गर्भमातुः पितुष्यताविद्युतानोष्टरे* ।

११३२२११११११११
सौदम्भूतस्थयोनिमा ॥ २० ॥

[अत मातृ-पिण्ड-शब्दाभ्यां भूर्योषाभिधीयते “योः पिता, पृथिवी मातेति श्रुतेः] “मातुः” भूर्याः गर्भे गर्भस्थाने मध्ये “मधरे” चरण-रहिते विद्याख्ये स्थानेष्ट “वि दिष्युतानः” विशेषणे दौष्यमानः “पितुः पिता” शुल्कोक्तस्य पालयिता इविषां प्रदानेन, एवभूतोऽन्निः “कहतस्य” यज्ञस्य “योनिम्” उत्तरये-द्याख्यं “विष्णांग” [सम्यर्थे हितीया (३, १, ८५)] “आसौदन्” उत्तरवेदासुपविश्वन् अनिर्विद्वाणि जहन्तित्यन्वयः ॥ २ ॥

अथ दृतीया ।

१२३२२११२१११११११
ब्रह्मप्रजावदाभरजातवेदोविचर्षणे ।

१११११११११११११
अग्नेयहीदयहिवि ॥ ३१ ॥ ७

* “मधरम्”—इति क० पु० पाढः।

† अ० व० ४, ५, २७, ४ ।

‡ ‘मधरे—मध्येत्यमां स्थाने’—इति वि०।

¶ अ० व० ४, ५, २७, ५ ।

हे “जातवेदः” जातानां वेदितः ! “विचर्षणे” विशेषेण द्रष्टः
अन्ने ! “प्रजावत्” पुच्छ-पौच्छ-सहितं “ब्रह्मा” अब्दम् “आ भर”
आहर “यद्” ब्रह्मा “दिवि” यश्लोके “दीदयत्” दीप्तयते । देवेषु
यत् प्रशस्तमन्नं राजते तदाहरेत्यर्थः ॥ ३ ॥ ७

अस्यप्रेषेति दृचाक्षं द्वितीयं सूक्तम्,
तत्र प्रथमा ।

३२ ३२ ३११३१२
अस्यप्रेषाहेमनापूयमानो

३१३१३११२ ३१२
देवोदेवेभिः समपृक्तरसम् ।

३१ ३१३११३ १२
सुतः पवित्रम्यर्थेतिरेभन्

३२१२ ३२ ११२
मितेव सम्पूर्णमन्तिर्द्वीता ॥ १* ॥

“अस्य” सीमस्य “प्रेषा” [प्रेषतिर्गत्यर्थः क्षिपि रूपं, “सावे-
काच (६,१,१६८)”—इति विभक्तेऽदात्तत्वम् ;] प्रेषेन, “हे-
मना” हिरण्येन “पूयमानः” [“हिरण्यपाणिरभिषुणोति”—इति
हिरण्य-सम्बन्धः, ताटयः] “देवः” दीप्तयानः सोमः “रसम्”
आक्षीयं “देवेभिः” देवैः सह “समपृक्त” सम्पर्चयति संयोजयति
[पृच्छी सम्यकें (अदा० आ०)] ततः “सुतः” अभिषुतः सोमः “रेभन्”
अब्दायमानः सन् “पवित्रम्” जर्णस्तुकेन निर्मितं “पर्येति”

* द० आ० ६, १, ४, ४ (१८० ११५४०) = द० व० ७, ४, ११, १ ।

परिगच्छति । कमिव? “होता” देवानामाहाता ऋत्विक् “मिता
इव” निर्मितान् “पशुमन्ति” वहपशून् “सप्त” सहनानि वज्ञ-
गच्छान् यथा पर्येति तद्वत् ॥ १ ॥

अथ हितौया ।

११ १२ ३२ १२

भद्रावस्त्रासमन्याऽङ्गवसानो

१ १२ ३१२ ३१ १

महान् कविचिं वचनानि शृणु सन् ।

१२ १२ ३१२ ३१२

आवच्छस्त्रम्भोः पूयमानो

११ १२ ३१२

विचक्षणो जागृति हृषीतौ ॥ २५ ॥

“भद्रा” भद्राणि कल्याणानि “समन्या” [समनमिति
सङ्ग्राम-नाम (२, १७, १६), तच साधुरिति शब्द] सङ्ग्राम-
योग्यानि “वस्त्रा” वस्त्राणि आच्छादकानि तेजांसि “वसानः”
आच्छादयन् “महान्” “कविः” क्रान्तदग्नीं अतएव “निवच-
नानि” नितरा वस्त्रानि सोत्राणिः “शंसन्” “विचक्षणः”
विशेषेण सर्वस्व इष्टा “जागृतिः” जागरक्षश्चौलः । हे सोम !
एव भूतस्य “हृषीतौ” देवानां वौतिर्भवत्यं यज्ञिन् तहैव वौति-
र्यं च : तज्जिन् “सम्भोः” अधिष्ठवय-फलक्षणोः ॥ “आ वस्त्रस्”
पात्राल्लानिश्च [वचिर्गत्वा॑ः (स्वा॒ प०) अत्ययेन श्वर् ॥ २ ॥

* ए० व० ७, ४, ११, १ ।

† ‘वस्त्राणि—सम्भुः-साम-वस्त्राणि’—इति वि० ।

‡ ‘सम्भोः—विचक्षण-सर्वं वौत्रपरि’—इति वि० ।

अथ दृतीया ।

१२ ३१२ ३२३ ११
समुप्रियोन्मृज्यतेसानोचव्ये

२१२ १२ ३१२ ३२
यशस्तरोयशमाङ्गैतोचस्ते ।

१ १२११११२१२ १
अभिस्तरधन्वापूयमानो

३१२ १२ ३१२
ययम्यातस्तस्तिभिःसदानः ॥ ३ * ॥ ८

“यशस्” यशस्तिनां मध्ये “यशस्तरः” अतिशयेन यशस्तो
“क्षेतः” क्षितो भावः “प्रियः” प्रीणयिता से मः “सानो” समुच्छिते
“अव्ये” अवि-भवे पवित्रे “अस्मे” अस्मदर्थं “सम्भृज्यते” कृत्विभिः
परिपूयते “उ” [—अवधारणे] “पूयमानः” त्वं “धन्वा” अस्त-
रित्वे “अभि स्तर” अभितः शब्दय “यूयम्” [प्रजायां वहुवचनम्*] इह सोम ! त्वं “नः” अस्मान् “स्तस्तिभिः” कल्याणतमैः पालनैः
“सदा” सर्वदा “पात” रक्षत पालयेत्यर्थः ॥ ३ ॥ ८

१ १२ ३१२ ११
॥ उज्जवायिवासिष्ठम् ॥ उज्जवायि । अस्याऽ४ अश्वी
४२ ५ १५ ११४ ११४ ५ ३२२ १५
होवा । प्रेषा । हेऽमना । पूयमानाः । देवाऽ४ अश्वी
४२ ५ १५ ११ १ २२४ ५ ३२
होवा । देवायि । भौऽःसम । पुक्तरसाम् । सुताऽ३

* ए० वे० ७, ४, ११, ३।

† ‘यूयं पात—वज्जवचनमिदं सद देवैरित्यर्थः’—इति वि० ।

वयेतोन्निन्दमिति द्वाजकं द्वतीयं सूतम्,

तत्र प्रवामा ।

११ ११ ११ ११ ११ ११११ १

एतोन्निन्दित्तस्तवामशुद्धुहेनसाक्षा ।

११११११११ १ ११११११
शुद्धुहेन्द्रव्यैर्वावृद्ध्वा एस्तु शुद्धुहेन्द्राशीर्वान्ममम् ॥ १* ॥

[अवेतिहासमाचरते—पुरा किलेन्द्रो हृषादिकान् असु-
रान् हित्या ग्राह्याद्यादि-होवेणाकान् भपरिद्युष मित्यमन्यत
चर तद्वीष-परिद्यारार्थं यदेन्द्र ऋषीनवोचत्—यूथ मपूतं माँ
शुद्धुहेन्द्रेन साक्षा शुद्धुहेन्द्रेति । ततस्मै च शुद्धुत्यादकेन
साक्षा शस्त्रैष परिद्युष मकारुः । पश्चात् पूतायेन्द्राय यागादि-
कर्मविं सोमादौनि हवींषि च प्रादुरिति । एषोऽर्थः शाट्यायनक-
ग्राह्याद्ये प्रतिपादितः—“इन्द्रो वा असुरान् हृषाऽपूत इवामेष्वै
अमन्यत सोऽकामयत शुद्धुमेवमाचरं शुद्धेन साक्षा सुयुरिति
स ऋषीनवोचैत् सुतमिति ततएव ऋषयः सामाप्त्यन् तेनासु-
वयेतोन्निन्दमिति ततो वा इन्द्रः पूतः शुद्धो विष्वो भवदिति ।
तथाच अस्ता ऋषोऽयमर्थः—] ऋषयः परस्परं हुवन्ति—“नु”
विप्रम् “एत उ” आगच्छतैव । आगत्य च “शुद्धेन” शुद्धुत्याद-
केन साक्षा, तथा “शुद्धैः” शुद्धि-हेतुभिः “उक्त्यैः” शस्त्रैष
इन्द्रम् शुद्धमपापिनं शत्रा “स्वाम” सुयाम । ततः “साक्षा”
शस्त्रैष “वावृहासं” पाप-राहित्येन वर्षमानं तमिमिन्द्रं “शुद्धैः”

* श० आ० ४, २, १, ६ (१८० ७१४प०) = श० व० ६, ५, ११, १ ।

शुद्धत्यादकैर्गव्यादिभिः “आशीर्वान्” आश्रयणवान् [“इन्द्र-
सौरः (८, २, १५) ”]—इति मनुषो वत्वम्, तादृशः सोमः]
“ममत्तु” तमिन्द्रं मादयतु [माद्यतेश्चान्दसः (२, ४, ७६) श्चुः] ॥

“शुद्धराशीर्वान्”—“शुद्धआशीर्वान्”—इति पाठौ ॥ १ ॥

अथ हितौया ।

१ २ ३ २ ३ १ २ २ १ २ १ १ १ १ १ १ १
इन्द्रशुद्धोनचागच्छिशुद्धःशुद्धाभिरुतिभिः ।

१ २ ३ १ ८ १ ८ १ १ १ १
शुद्धोरयिन्निधारयशुद्धोममहि सोम्य ॥ २ * ॥

हे “इन्द्र !” “शुद्धः” अस्मदोयैः सामभिः शस्त्रैष परिषु-
षस्त्रं “नः” अस्मान् “आ गच्छ” आगच्छ “शुद्धाभिः” “जतिभिः”
जतयो मरुतः [अवन्ति सर्वत्र गच्छतीति वा] तेऽपि सामभिः
शस्त्रैष परिपूताः तैः मरुद्धिः सह “शुद्धः” पाप-रहितः त्वम्
आगच्छ । आगत्य च “शुद्धः” त्वं “रयिं” धनं अस्मासु “निधा-
रय” अतितरां स्थापय । किञ्च इ “सोम्य” सोमाह ! “शुद्धः”
त्वं “ममहि” सोमेन माद्य [मद्वै इष्टे (दि० प०) लोटि
“बहुलश्चन्दसि (२, ४, ७६) ”]—इति शपः श्चुः] ॥

“ममहिसोम्य”—“ममहिसोम्यः”—इति पाठौ ॥ २ ॥

* अ० व० ६, ६, ११, १ ।

अथ दृतीया ।

੧੨੩੧੮ ੨੪੩੨ ੩ ੧੮ ੧੮ ੩ ੧੯
ਇਨ੍ਦ੍ਰਪੁਛੀਵਿਨੋਰਧਿਲੁਗੁਛੀਰਕਾਨਿਦਾਖੁਥੇ ।

३१२१९ ३१२ २८
भुद्वोद्वत्राणिजिघमेषुद्वोवाज्ञसिषाससि ॥ ३ * ॥ ८

हे “इन्द्र !” “शुद्धः हि :” [—अवधारणेण] शुद्धेव त्वं “नः”
 अस्मभ्यम् “रथिं” धनं प्रयच्छ । तथा “शुद्धः” त्वं “दाशुषे”
 इविर्दृश्यते यजमानाय “रत्वानि” रमणीयानि कनक-गवादीनि
 देहि । ततः “शुद्धः” पाप-रहितः त्वं “वृत्काणि” अपामावरकान्
 कर्म-विघ्नकारिणं शत्रून् पापानि वा “जिघ्नये” हंसि । ततः
 “शुद्धः” शत्रु-हनन-दोष- परिहाराय अस्मद्दीयैः सामभिः शस्त्रै च
 परिशुद्धस्वं वाजमन्त्रमन्त्रभ्यं “सिषाससि” प्रदातुमिच्छसि धौ
 [यदा शत्रूनहं हन्यां तदा शुद्धत्पादकैः सामभिः शस्त्रै च यूयं मां
 परिशुद्धं कुरुते त्येवमन्त्रभ्यं धनमन्त्रस्त्र दातुमिच्छ सीत्यर्थः] ॥ ३ ॥१०

२८८

॥ शुद्धाशुद्धीयोत्तरम् ॥ एतोन्निद्रलक्ष्यवाहमा । शु
द्धलशुद्धे । न । साम्बार । शुद्धायिरुक्त्यावयिः । वा
वारंहर्षारुपश्चासाम । शुद्धैरावश्ची । वर्णममत । इडा

* अ० य० ५०, ६०, ७०, ८०

[†] ‘हि तज्जादेष्यं ग्रन्थं’ बज्जान रथिं चन् शुद्धं लिपारम्— इति हि।

† 'सिंहासनि—साधयसि'—१०८५।

२३ ॥(१) इन्द्रशुद्गोनभागाऽर्थौ । शुद्गःशुद्गा । भिर् ।
 तायिभारयिः । शुद्गोराश्वौशम् । निधाररारश्वया ।
 शुद्गोमारङ्गमा । शीसोमिय । इडा ॥२३ ॥(२) इन्द्रशुद्गो
 हिनोराश्वौम् । शुद्गोरलानिहा । शुष्ठा-श्वि । शुद्गो
 वाऽर्चाई । शिजाऽन्नारङ्गसायि । शुद्गोवा २३ आम् ।
 सायिषाससि । इडा २३ भा ३४३ । ओ २३ ४५६ ।

उा(३) ॥ १२ * ॥ [१] ८

सूति सामवेदार्थप्रकाशे उत्तराभ्यन्तरं हात्यसाधावज
दृतीवः शक्तः ॥ २ ॥

अथ चतुर्थ-खण्ड—

अमेसोममिति दृचामकं सक्तम्,
तत्र प्रथमा ।

११८ १९ ३२११२३११
 अग्नेश्वोममनामरेसिद्धमयदिविस्यृशः ।

११९ ११९
देवस्त्रद्विष्णस्तवः ॥ १५ ॥

* क० गा० ७८० २च० १२सा० ।

† क० वे० ४, १, ५, २ ।

“इविवस्यवः” इविणं भनमिच्छन्ति वयं “दिविसूशः”
सर्वक्षेपे च आकाशं व्याप्तु वतो “हेवस्य” वीतमानस्त्र “अम्बिः”
“सिहः” पुरुषाधीनां साधकं “स्तोमं” स्तोत्रम् “अद्य” अस्ति-
च्छनि “मनामहे” त्रूपः ॥ १ ॥

अथ हितौया ।

१११ १११ १११ १११ १११
अग्निर्ज्ञापतनोग्निरोहोतायोमागुषेष्ठा ।

१११ १११ १११
सयज्ञहैव्यज्ञनम् ॥ २ * ॥

“होता” देवानामाहाता होम-निष्ठादको वा “अग्निः”
“मागुषेषु” “आ” वसति । “यः” अग्निः “नः” अस्त्राकं “गिरः”
स्तुतौ: “ज्ञुषतां” चेवताम् “सः” अग्निः “दैव्यं जनं” देव-सम्ब-
न्धिनं जनं† “यज्ञत्” यज्ञतु ॥ २ ॥

अथ द्वतौया ।

११ १११ १११ १११ १११
त्वमग्नेसप्रथापस्तिजुष्टोहोतावरेष्यः ।

११ १११ १११
त्वयायज्ञवित्वते ॥ ३ क्ष ॥ १०

* अ० द० ४, १, ५, २ ।

+ ‘दैवं’ अवं—देवार्थ ज्ञातु वहूं वहूं वहूं-वहूं-मवहूं-प्रभूतिकं जनम्—इति विं ।

‡ अ० द० ४, १, ५, ४ ।

हे “आमे !” “जुष्टः” सर्वदा प्रैतः “वरेष्यः” सर्वेर्वरस्त्रीयः
“होता” त्वं “सप्रथाः असि” सर्वतः पृथुभूर्वसि [तथा हि यास्तः—
“सप्रथाः सर्वतः पृथुः (निर० नै० ६.७)” —इति] । किञ्च, सर्वे
यजमानाः “त्वया” साधनेन “यज्ञं” “वि तन्वते”* ॥ ३ ॥ १०

अभित्रिपृष्ठमिति दृचालकं द्वितीयं सूक्तम् ।

तत्र प्रथमा ।

११ २२१८ ३ १
अभित्रिपृष्ठं वृषणं वयोधा

० २ १२ ३ १२
मङ्गोषिणमवावश्नत्वाणी ।

२११२ ३ १२ ३१८ ३
वनावसानोवरुणोनसिन्धु-

११२१ २ ११ ९
र्विरत्नधादयतेवार्याणि ॥ १ ४ ॥

“चिष्टुं” त्रीणि पृष्ठानि स्तोत्राणि सवनानि वा यस्य स
तथोक्तसं “वृषणं” वर्षकं “वयोधाम्” अवस्था दातारम् “अङ्गो-
षिणम्” अपोषवन्तं सोममभिलक्ष्य “वाणीः” स्तीतृणां वाचः
“अवावश्नत्” गच्छायन्ते । “वना” वनानि उदकानि “वसानः”
आच्छादयन् “वरुणो न” वरुणो यथा सिन्धूनाच्छादयति तद्वत् ।

* ‘वित्तिजः विक्षारथनि’—इति वि० ।

† ‘पञ्चमस्ताकः सम्पत्वा मध्यन्दिनम्’—इति वि० ।

* इ० आ० ६, १, ४, ६ (१८० १२० इ०) = इ० व० ०, ३, २६, १ ।

“सिन्धुः” स्वन्दनशीलः, “रथधाः” रथानां दाता सोमः “वार्याणि” धनानि “दयते” प्रयच्छति स्तोत्रभ्यः ॥

“अङ्गोषिषणम्”—“अङ्गूष्ठाणम्”—इति पाठौ, “सिन्धुः”—“सिन्धून्”—इति च ॥ १ ॥

अथ द्वितीया ।

११ ३१२ ३११ १
शूरग्रामः सर्ववीरः सहावान्

१२ ३१२ २१२
जेतापवस्तु सनिता धनानि ।

३१२ ३१३ ३१२
तिग्मायुधः चिप्रधन्वा समत्

२२ ११२ ३८ १११
स्वषाढः साङ्कान्पुतना तुश्चून् ॥ २* ॥

हे सोम ! त्वं “पवस्तु” । कौटृशस्त्रम् ? “शूरग्रामः” शूराणां आमः सहो यस्य सः, “सर्ववीरः” सर्वे वीरा यस्य स तथोक्तः, “सहावान्” सहनवान् “जेता” जयशीलः “सनिता” समक्ता “धनानि” धनानां, “तिग्मायुधः” तीक्ष्ण-प्रहरण-साधनः, * “चिप्रधन्वा” चिप्र-सहनशील-धन्वा, “समत्सु” सङ्ग्रामेषु “अषाढः” असोढ़ा, “साङ्कान्” अभिभवन् । कुत्र ? “पृतनासु” गच्छ-सेनासु । कान् ? “श्चून्” ॥ २ ॥

* वा० वे० ७, ३, २६, ३ ।

† ‘तोक्षणायुधः—चिप्र-प्रहरण-पाश-प्रभतिभिरायुधः चत्पञ्चः’—इति वि० ।

अथ दृतीया ।

३१२ ३१९ ११
उरुगव्युतिरभयानिङ्गणन्

१ ३१८ २८ ३ १२
त्वमीचीने आपवस्त्रापुरम्भी ।

११८ १८ ३२३ १८ १८
अपः सिष्वासन्नप्रसः स्त्रा ॥ ओऽगर्गः ॥

१८ ३२३१ ३ ११
सच्चिकदोमहो अस्मभ्यं वाजान् ॥ २० ॥ ११

हे सोम ! “जरुगव्युतिः” विस्तीर्ण-मार्गः लम् “उभयानि” स्तोषभ्यः “क्षणन्” कुर्वन्, “पुरम्भी”[‡] इने वावाश्चिष्ठो “समीचीने” सङ्गते कुर्वन्, “आ पवस्त्र” आचर । “अपः” “उपसः” “स्त्रः” आदिव्यं “गाः” रस्मीये “सिष्वासन्”. सभत्तु-मिञ्चन् “सं चिक्रदः”[†] ए सङ्गृह्ये । “महः” महतः महान्ति “वाजानि” अस्मानि अस्मभ्यं दातुमिति शेषः ॥ ३ ॥ ११

१ १ १ २ ३८ ३
॥ सम्पावैयश्वम् ॥ ओऽहायि । ओऽहा । ओऽहा ।
१ ५ २ २ २ २ १ २ ३
इयार । ओऽहार । अभित्रिपा । षाढ़वुष । णम्ब

* “स्त्र”—इति एवं पाठः ।

† ए० वे० ७, २, २६, ४ ।

‡ ‘पुरं धारयितः’—इति वि० ।

¶ ‘चिक्रदः—इदं’ कुर्वन्—इति च

४ ५ ११८ ११९ २१४ ५ १
 योधाम् । अङ्गोषिणाम् । अवाव । शनवाणीः । व
 १८ १ १ ११४ ५ १
 नावसा । नोऽवरु । षोनसिधूः । विरलधाः । दय
 ८ १ १४ ५ १२१८
 ते । वा३४३ । रौयापूर्णाद४६यि ॥(१) मूरग्रामाः ।
 ११८ २१४ ५ १२१८ १ १ १
 सर्ववी । रःसहावान् । जेतापवा । खाइसनि । ता
 २४ ५ ११८ ११ २३४ ५ ११९
 धनानी । तिग्मायुधाः । लिप्रध । आसमत्सू । अषा
 १ १ १ १ १ ४
 ढःसा । झाइन्यृत । ना३४३ । सूर्यापूर्णाद४६न् ॥(२)
 ११ १ १२४ ५ ११८ ८
 उद्गग्य । तौश्भर । यानिक्षणवान् । समीचीने ।
 १ १ २२४ ५ ११ १ १ १
 आषप । खापुरन्धी । अपःणिषा । साइनुष । सः
 ३४ ५ १ १ ११ ११९ १
 सुवर्गाः । ओश्हायि । ओश्हा । ओहा । इयार ।
 ४ ११ १ ११८ १ १ १
 ओश्हारॄ । सच्चिकदो । महोष । आ३४३ । भ्या
 ४
 वापूजाद४६न्(३) ॥ १७* ॥ [१] ११

* क० ग० अ० अ० १४० १०४० ।

अथ त्वमिस्ते ति प्रगायामकं वृत्तौयं सूक्तम्

तत्र प्रथमा ।

११ ३११ ११ २२३११
त्वमिन्द्र्यश्चाचस्युजीषीश्वसस्यतिः ।

२३१ २ १२८ ११ ३११ ३१२
त्वंवृत्ताणिश्चल्लभ्रतौन्येकदृतपूर्वनृत्तश्वर्षणोधृतिः ॥ १० ॥

हे “इन्द्र ! “त्व” “श्वसस्यतिः” श्वसोऽन्नस्य बलस्य वा पालयिता, “ऋजीषी” ऋजीषोऽभिषुतः सोमः तदान् त वं “यशा असि” यशस्वी भवसि । कथमस्य यशस्तिवं ? तदाह—“अप्रतीनि” बलिभिरपि अप्रतिगतानि “हृवाणि” रक्षास “अनुच्छः” अन्येनेतुमशक्यः त्वम् “एकदृत्” एकएव असहाय एव “चर्षणोधृतिः” रक्षात्वेन यजमानादि-मनुषाणां धारकः “पुरु” बहुलं यथा भवति तथा “हंसि” सम्प्रहरसि । अतएवास्य यशस्तिवत्म् ॥

“श्वसस्यतिः”—“श्वसस्यते”—इति पाठो, “इत्पूर्वनृत्तश्वर्षणोधृतिः”—“न एकदृद्वृत्ताचर्षणोधृता”—इति च ॥ १ ॥

अथ हितौया ।

१२ ३११ २१२ ३ ११ ३११
तमुत्वानूनमसुरप्रचेतस्त्वराधीभागमिवेमहे ।

३२३११ ३११ ३११ ३११
मच्छीवहृत्तिःशरणातद्वन्द्रप्रतेत्सुखानोचश्ववन् ॥ २० ॥ १२

० इ० आ० ३, २, १, ६ (१ भा० ५१२४०)=इ० वे० ६, ६, १३, ५ ।

† इ० वे० ६, ६, १३, ६ ।

हे “असुर” बलवत् ! प्राणवत् ! वा हे “इन्द्र !” यः उक्त-
गुणोऽस्मि “त” च “प्रचेतसं” प्रकाष्ट-ज्ञानं “त्वा” “उ” [—इत्यव-
धारणे] पितृवत् पीषकं त्वमिव “राधः” धर्मादि-साधनं धनं
“नूनम्”# इदानीम् “ईमहे” याचामहे । तत्र दृष्टान्तः—“भाग-
मिव” यथा कवित् पितृतो भागभूतं धनं याचते, तद्वत् ; इन्द्रो
यजमानेभ्यः स्तोत्रभ्युष धनं प्रयच्छत्वेव तत्त्वात् भागभूतं धनं
यष्टारो वयं याचामहे । किञ्च हे इन्द्र ! “महीव छत्तिः” [छत्ति
र्यशोऽत्रं वा ज्ञातीच्छेदने (२० प०) करणे क्लिन् । ज्ञातस्थनेनेति,
ईदृशौ] छत्तिरिव “ते” तव “शरणा” शरणं मृहम् अन्तरिक्षं
सुखोके महद् वर्षते [अत्र यास्तः—“ज्ञाततेर्यशोवाचं वा । महीव
छत्तिः शरणा त इन्द्र । सुमहस्त इन्द्र शरणमन्तरिक्षे छत्तिरिव
(निर० न० ५, २२)”—इति] । किञ्च, “ते” तव स्त-भूतानि
“सुखा” सुखानि मन्त्रादि-विषय-सुखानि च “नः” अस्मान्
“प्राप्नुवत्” प्रकाशेणाश्रुवतां व्याप्नुवन्तु [अश्रोतेलैऽद्वागमः
(३, ४, ६४)] ॥ २ ॥ १२

५ ४ २ ४ ४२ ४२५ १

॥ अभीवर्त्तम् ॥ तुवाऽमाशयिन्द्रयग्नाच्चसोवा । आ

२ १० १२ १ २ १ २ ३

ज्योषीश । वसास्याधतार्यिः । द्ववम्बृत्वाऽ१२३४ । गि

४५८ ८ ११ १ ११ ११

चृ॒ख्यप्रतीनिए । कच्चायित्पू॑रु॒र । अनू॒त्ता॑ध्यार ।

११ १ २१११ ५ ४ २ ४

घणाहयि । धार॒३४५ । ता॒३४५यिः ॥(१) अनू॒दत्ता॑३श्व

* ‘निरचितम्’—इति वि० ।

५२ ४ ५ १ २ १ ९
 र्षणीधत्तोवा । आनुज्ञास्त्र । प्रणायिधात्तर्त्तर्यः । ता
 २२ . ३ ४५ २१ २
 मुत्वानू३१२३४ । नमस्तुर । प्रचायितास्त्रम् । राधो
 २ ३२ १ ६१११
 भात्तगात्तम् । इवात्तयि । मार३४५ । हार३४५५यि ॥(२)
 ५२४ २ ४ ५२ ४५ १ २१ १ १
 राधो३भात्तगमिवेमहोवा । राधोभागम् । इवायिमा१
 १ २ १ ६४५८ १ १ १
 हात्तर्यि । माहीवकात्त३१२३४ । तिःशरणा । तत्त्रात्तात्त
 १ १ ६८१ १
 यिन्द्रात्त । प्रतायिहृ३म्नात्त । नोआ३ । आ३४५ ।
 १ १ १ १
 वा३४५५न(३) ॥ १८* ॥ [१]

११ ४ ५८
 ॥ दिविङ्कारम्बामदेव्यम् ॥ तुवमारवयन्द्रयशाच्चसा
 १२ ८ १३ ८ १४ १५
 यि । आज्जीषोश्वसस्यतिस्त्वम्बुद्राणिष्ठस्यप्रतीनभायि
 १५ १६ १७ १८ १९ १३ १४ १५ १६ १७
 कअौहोऽ । झमार । पूरवृ । अनुत्तर्ष्वर्षणीहोऽ ।
 १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १
 झमार । धृतायिः । औरवृवा ॥(१) अनुत्तरवृ
 १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १
 र्षणीधृतायिः । आनुत्तर्ष्वर्षणीधृतस्तमुत्तानूनमत्तुराप्र

* ೪೦ ಗಾಂ ೭ಪ್ರ೦ ೨೪೦ ೧೮೫೩೦

१८२ । उमार् । तारुसाम् । राधोभागाऽमिवी
 १८३ । उमार् । महा । और्होवा ॥(२) राधोभा
 इगमिवेमहायि । राऽधोभागमिचेमहीवक्त्रात्तिःशरणा
 १८४ । उमार् । आरुयन्द्रा । प्रतेचुम्नाऽन
 इत्थौर्होऽ । उमार् । आरुयन्द्रा । प्रतेचुम्नाऽन
 आ(३) ॥ ७० ॥ [२]

११ १ २१२
 ॥ यश्म् ॥ त्वमिन्द्रा । यशाः । असायि । चक्रजी
 १२ २ १ १ २ १ १ १ ३२ १५
 षीश्वसः । पतायिः । त्वम्बृत्राणीश्वरसिया । प्रतौ
 नारे । कद्रष्टपूर्वरचोर । तस्मा । षारणाश्वर्ष्णुचौक्षो
 १ १ १ १ १ १ १ ४५ १८
 वा । धाश्वर्ष्णुन्नाः ॥(१) अनुत्तश्चा । अनुत्तश्चा । षणी ।
 ३ ५ ११ १ १ १ १ १ १ १८
 धृतायिः । अनुत्तश्चर्षणी । धृतायिः । तमुत्तानूश्नम
 १२ १ १ १ १ १ १ १८
 सुरा । प्रावारयि । तासारम् । राधारचोरयि ।

भागम् । आर्यिवाऽऽ॒४श्चौहोवा । मा॒२५४ हे॑ ॥(२)
 राधोभागाम् । राधोभागाम् । इवे॑ । महायि॑ । राधो
 भागमिवे॑ । महायि॑ । महीवकाऽर्त्तिःशरा॑ । आतार॑
 यि॑ । आयिन्द्रार॑ । प्रतार॑यिहोश्यि॑ । सुखा॑ । नोर॑
 आ॑ऽ॒४श्चौहोवा । श्वार॒४वान्(३) ॥ १४ * ॥ [३] १२

यजिष्ठन्तेति प्रगाथाकं चतुर्षं सूक्तम्,

तच प्रथमा ।

यजिष्ठन्त्वाववृम्छेदेवन्देवचाहोतारममर्थम् ।
 अस्ययज्ञस्यसुक्रतुम् ॥ १ ० ॥

हे अमे ! “यजिष्ठ” यष्टुतमं “त्वा” त्वां “बहुमहे” बहौ-
 महे सम्भजामहे । कीदृशं त्वाम् ? “देवचा” देवेषु मध्ये “देवम्”
 अतिशयेन दानादि-गुणकम्, “होतारं” देवानामाहातारम्,
 “अमर्थम्” अविनाशनम्, “अस्य” “यज्ञस्य” यागस्य “सुक्रतुं”
 सुषुक्रत्तरम् ॥ १ ॥

* श० गा० १८० १८० १४० १४० ।

† श० गा० २, १, २, ३ (१भा० १८३ प०) = श० वे० ६, १, १६, १ ।

अथ द्वितीया ।

२१ २२ २२२ २२२ २२३ ११
 अपान्नपात् शुभग् * सुदीदितिमग्निसुश्रेष्ठां शोचिष्टम् ।
 ११ ११ २११ २१ १२७ २१२ ११
 सुनोमित्रस्यवरुणस्यसो अपामात्मन्यक्षते दिवि ॥ २४ ॥ १३

“जर्जः” अन्नस्य “नपातं” न पातयितारंण [यहा, नसारं चतुर्ब्दं हविर्बंधवेनावेन आपो जायन्ते, अङ्ग्रेष्ठोषधि-वनस्पतय-स्तेष्य एष जायत इति चतुर्ब्दम्] । “नन्नापात् (६, ३, ७५)”—इति नष्ट प्रकृतिभावः] “सुभगं” श्रोभन-धनं “सुदीदितिं” सुषु दीदयन्तं “श्रेष्ठशोचिष्टं” प्रशस्तम-तेजस्तम् अग्निं सौमीति श्रेष्ठः । स ताहशोऽग्निः “नः” असदर्थं “दिवि” शोतमाने देवयजने बुलोके वा “मित्रस्य” देवस्य “वरुणस्य” च “सुखं” सुखम् “आ” अभिलक्ष्य “यक्षते” यजतु । तस्मा सोऽग्निः; “अपाम्” अस्तेवतानाच सुखमभि यजतु ॥ २ ॥ १३

३ ४ १ ४ ५

॥ साध्यम् ॥ याऽप्यजि । षष्ठ्याद्वाद्वाद्वृमद्यायि ।
 १२१९ ११ १ १ १ १ १०
 देवन्देवचाहोतारकराम् । आमर्त्तियम् । आस्त्रयाज्ञा

* “कर्णीनवातं”—इति च ० पाठः ।

† “अग्निश्चेष्ठ”—इति च च ०-पाठः ।

‡ च ० व० ६, १, २६, ४ ।

¶ अग्नेदीपयादनवहन्त्रैश्च वास्त्रानम् ।

§ ‘अपां अपावम्—अपां षोडशनिम् । अपां पुरुषका उच्चाः, नेत्रु उद्घातं मुखं षौद्रम्’—इति वि० ।

२४। स्थार३सूर्। क्राः४प॒तो॒द॒हा॒यि ॥(१) आ॑पुस्ति
यज्ञा॒स्या॒श्चक्त॒म्। अपा॒न्नपा॒त्त्वंभार॒श्गा॒म्। उदी॒
दिति॒म्। आग्नि॒मूर्शे॒२३। षष्ठा॒र३श्चो॒३। चा॒३४५विषो॒
द॒हा॒यि ॥(२) आ॑पुग्नि॒म्। उश्रेष्ठा॒र३श्चो॒चिषा॒म्। स॒
नो॒मित्त्वा॒वृ॒र॒श्णा। स्या॒सो॒यपा॒म्। आ॒त्त्वा॒या॒२३।
चा॒२२ता॒हा॒यि। दा॒३४५विषो॒द॒हा॒यि(३) ॥ ३* ॥ [१]
॥ ऐध्या॒वा॒हसम्॥ यजि॒ष्टन्त्वा॒वृ॒माहा॒यि। देवन्देव
चा॒होत्तारमर्त्तिया॒म्। अस्ययज्ञस्यतु॒द॒हा। अस्ययज्ञ
स्यस्मृ॒द॒हा। ज्या॒यि। ज्वो॒र३४वा। क्रा॒४तो॒द॒हा॒
यि ॥(१) अस्ययज्ञस्यत्कात॒म्। अपा॒न्नपा॒त्त्वंभग॒७
स्तु॒दी॒हि॒ता॒यि॒म्। अग्नि॒मूर्शे॒ष्ठा॒श्चो॒३। अग्नि॒मूर्शे॒ष्ठा॒श्चो॒३
द॒हा। ज्वा॒यि। ज्वो॒र३४। वा। चा॒३४५विषो॒द॒हा॒

* ज० या० प्र० १४० १४० ।

यि ॥(२) अग्निमुश्रेष्ठशोचायिषाम् । तु नो मित्रस्य वरुण
सोचपाम् । आसुम्नयश्चताऽद्वा । जवायि । जवोर
३४ । वा । दाप्तयिवोईहायि(३) ॥ ३* ॥ [२] १३
इति सामवेदार्थप्रकाशे उत्तरायन्त्यस्य हादशस्याभ्यायस्य
चतुर्थः खण्डः ॥ ४ ॥

अथ पञ्चम-खण्डे —

यमम्भृति लक्ष्मानं प्रथमं सूक्तम्,
तत्र प्रथमा ।

१२ १२४ ३ २३ १२३१६ १
यमग्नेपृत्तुमर्त्यमवावजेषु यज्ञुनाः ।
१३ ४ १२१ १२
सयन्नाशश्वतीरिषः ॥ १४ ॥

हे “अमे !” “पृत्तु” सङ्ग्रामेषु “यं” “मर्त्यं” यजमानम्
“वदाः” अवसि रक्षसि, “यं” पुरुषं “वाजेषु” सङ्ग्रामेषु
“कुनाः” अवसि, “सः” नरः यजमानः “शश्वतीरिषः” नित्यान्य-

* ऊ० गा० १प्र० १४० १४० १४० ।

† “काहा”—इति यजायचिकः पाठः ।

‡ अ० व० १, १, २६, २ = अ० व० ६, २६ ।

आनि “यत्ता” निवेन्तु समर्थो भवति [पृष्ठ—“पदादिषु मांस-
त्सूनामासुपसङ्गानम् (६,१,६१)”—इति पृतना-शब्दस्य प्रदादेशः
“कावेकाच (६,१,१६८)”—इति विभक्तेऽदातत्त्वम् । अवाः
—अवः अकाराकारयोर्विपर्ययः, यहा लेटगडागमः, “इत्य
(३, ४, ६७)”—इति सिप इकार-स्त्रोपः । तुमाः—तुइति
गत्त्वर्थः सौदो धातुः, लक्ष्मी, सिप, क्रादिभ्यः त्रा ; “वहुसञ्ज-
न्हस्यमाष्योगेऽपि (६,४,७५)”—इत्यङ्गमाभावः ; यदृत्तयो-
गात् (८,१,३०)’ अनिवातः । यत्ता—दनो निष्वादाद्युदा-
तत्त्वम् (६,१,१६७) । शक्ततौः—“उगित्य (४,१,६)”—
इति छौप् ॥ १ ॥

अथ हितीया ।

११ ११२ १२
नकिरसंसहन्यपर्येताकथस्यचित् ।

११ ११२
वाजोचस्तिश्वायः ॥ २* ॥

हे “सहन्य !” शत्रुमामभिभवन-शौलान्मे ! “शस्य” त्वङ्ग-
त्स्य शजमानस “कथस्यचित्” कसापि “पर्येता नकिः” आक्र-
मिता नास्ति । किञ्चास्य शजमानस “चवाचः” चवचौरः
“वाजः अस्ति” बल-विशेषोऽस्ति ॥ २ ॥

* ग्र० च० १, २, २३, १ ।

† ‘वाजमन्न’—इति वि० ।

अथ द्रष्टव्या ।

१८ १८ २१२ २१२ २१२

सवाञ्चिष्वचर्षणिर्वद्धिरक्षुतरता ।

१९ २१९
विग्रेभिरक्षुतरनिता ॥ ३* ॥ १४

“विष्वचर्षणिः” सर्वेर्मनुष्वैहपेतः† “सः” अन्निः “पर्वद्धिः”
अस्तैः‡ “वाञ्च” सङ्गामं “तरता” तारयिता “असु”
“विग्रेभिः” मेधाविभिः करत्वमिः सहितः तुष्टोऽभिः
“निता” फलस्य दाताण [विष्वचर्षणिः—विष्वे चर्षणयः अस
“दहुन्नीहो विष्वं सञ्चायाम् (६, २, १०६) ”—इति पूर्वपदा-
स्तोदाचालम् । अर्वद्धिः—ऋग्मती (अ० प०), “अन्नेभ्यो-
ऽपि हृश्चते (१, २, ७५) ”—इति वनिपि, भिसि “अर्वचक्षसा-
वनणः (६, ४, १२७) ”—इति नकारस्य द्व-इत्ययमादेशः ।
तरता—तृ प्रवन-तरणयोः (अ० प०), अस्तात् “अस्ति-स्तुभित-
(७, २, २४) —इत्यादी द्रवत्तो निपातितः, निपातनादेवेकार-
स्तोत्रम्] ॥ ३ ॥ १४

* अ० व० १० १० १, १६, ५ ।

† ‘विष्वक द्रष्टा’—इति वि० ।

‡ ‘पर्वद्धिः—दसीयाप्तुवद्यमं चतुर्थीप्तुवद्यमस्य खाने द्रष्टव्यम्, पर्वद्धाः’—
इति वि० ।

¶ ‘विग्रेभिः—विग्रेभिः निता, लां मुक्ता न कण्ठिद्वो दाता’—इति वि० ।

अथ साक्षुच इति लघालकं हितीयं स्तुतम्,

तत्र प्रथमा ।

१ ११ १११३
साक्षुचोमर्ज्ययन्तस्वसारो

१३१२ १११२
दशधीरस्यधीतयोधनुचौः ।

१३ १२ ११८ १८३
हरिः पर्यद्रवज्ञाः स्तुर्यस्य

११ ३१ २२ ११
द्रोणनक्षे अत्योनवाजी ॥ १* ॥

“साक्षुचः” सह युगपत् सिद्धयः [उच्च बेचने (भा० प०) क्षिपि रूपम्, तादृशः] “स्वसारः” कर्म-करणार्थम् इतस्ततः सुषु गच्छस्य; अङ्गुलयः “मर्जयन्त” सोमं शोधयन्ति [मृजू शोध-नालङ्करणयोः (अदा० प०)] । तथा “दश” दश-सङ्ख्याकाः “धीतयः” [अङ्गुलि-नामैतत् (निघ० २, ५, ७)] “धीरस्य” समर्थस्य यज्ञस्य वा देवैर्धीतव्यस्य काम्यमानस्य वा सोमस्य “धनुचौः” प्रेरयित्रो भवन्ति । ततः “हरिः” हरितवर्णः सोमः “स्तुर्यस्य” “जाः” प्रादुभूता जाया दिशः ताः “पर्यद्रवत्” परितो गच्छति [स्तुर्यस्य तेजसा हि आविर्भवन्तीति दिशान्तस्य जायात्म] “अत्यः” अतमशीलः “वाजी न” अस्त्रद्रव स्थितः सोमः “द्रोण” द्रोणकलशं “नमक्षे” व्याप्तोति [नक्षतिर्व्याप्तिः कर्मा (निघ० २, १८, २)] ॥ १ ॥

* ष० अा० ६, १, ५, ६ (१भा० ११६४०) = ष० व० ३, ४, ५, १।

अथ हितीया ।

१११३ २८ ११९
सम्मातृभिर्ब्रशिशुवर्वशानो

२८ २१२३२
वृषादधन्वेपुरुषारोच्छिः ।

१ ११८ २८२ १२ ३१८
मर्यैनयोषामभिनिष्कृतंयत्

२८ ३१२१११
सङ्गच्छते कलश उस्त्रियाभिः ॥ २* ॥

“वावशानः” हेवान् कामयमानः “हषा” कामाना वर्षकः
अतएव “पुरुषारः” वहुभिर्वरशीयः सोमः “अद्विः” मात्र-
भूताभिः वसतीवरौभिः “सं दधन्वे” सन्धार्यते । तत्र दृष्टान्तः—
“मात्रभिर्ब्रशिशुः” कामयमानः पुचो यथा मात्रभिः पयःप्रदा-
नेन सन्धार्यते [घवि गत्यर्थः (स्वा० प०) कर्मणि क्लिटि रूपम्]
“मर्यै न” मनुषो यथा “योषा” शुक्तिम् अभिगच्छति तदृत्,
“निष्कृतं” संस्कृतं स्वस्यानम् “अभि यन्” अभिगच्छन्
“कलशे” द्रोषाभिधाने “उस्त्रियाभिः” अद्विः गोविंकारैः
चौरादिभिर्वा “सङ्गच्छते” [गमेरकर्मकात् “समोगम्युच्छ-
भ्याम् (१, ३, २८)” — इत्यालने पदम् ॥ २ ॥

* अ० व० ३, ४, १, २ ।

† ‘आदिवरस्त्रिभिः’—रति वि० ।

अथ छतौया ।

३१८ २८२२३१२ ३

उत्प्रपिष्ठजधरच्छाया

१३१२ ३२

इन्दुर्दीराभिः सचते सुमेधाः ।

३१२ १२ ११२ ३२३१

मूर्द्वानङ्गावः पवसाचमूर्द्वभि

१ ११२२३२३१

श्रीणन्तिवसुभिर्द्विनितौः ॥ ३* ॥ १५

“उत” अयि च “अङ्गायाः” [“अङ्गरा”—इति गो-नाम (निष० २, ११, १)] यहं तथाविधाया गोः “अधः” पवः-स्थानं सोमः “प्रपिष्ठे” श्रीवधादिषु सोमः प्रविश्य प्रकर्षेष्व प्याययति [प्यायतेर्लिङ्कि “लिङ्गङ्गोष (६, १, २८)”]—इति पौ-भावः] “सुमेधाः” श्रीभन-प्रज्ञः सोऽयम् “इन्दुः” सोमः “भाराभिः” “सचते” समवेति सङ्गच्छते । ततो “गावः” “चमूरु” [चमन्ति भद्रवद्यन्त सोममिति चमो ग्रहाद्यवः, तेषु] स्थितं “मूर्द्वानं” समुच्छितमिमं सोमं “पवसा” उदकेन “अभिश्रीचक्षित्” अभित चाच्छाद्यन्ति† । तत्र इष्टाक्षः—“नितौः” प्रवालितौः “वसुभिः” वस्त्रैः यथा चाच्छाद्यन्ति तदृप् ॥ ३ ॥ १५

* ष० व० ७, ४, ६, १ ।

† ‘अभिश्रीचक्षित मित्रशक्ति’—इति वि० ।

१८ २८ ३८ २ ३ २

॥ इहवदासिष्ठम् ॥ औहोवाहा ऽहोयि । इहा ।

१८ १ २९ २३४५ २१८ १
साकमुक्तो । मर्जय । तखसाराः । दशधीरा । स्था

१८ २३४५ २१ २१८ १८ १
उधीत । योधनुचौः । हरिःपर्या । द्रवज्ञाः । हरि

४५ २८ २१ २१ २ २४
यस्या । द्रोणन्नना । क्षेत्रन्ति । योऽपृ । नाश्वापु

२१८ २१ २३४५
जाद् पृहयि ॥(१) समातुभायिः । नश्चिष्टुः । वावशा

५ २१८ २१ २३४५ २१८
नाः । वृषादधा । न्वेत्पुरु । वारोचल्लायिः । मर्यी

२१ ३३४५ २१ १८
नयो । षाढमभि । निष्कृतंयान् । सङ्गच्छतायि । क

१८ २ २१ १८
लश्च । ऊऽपृ । स्त्रीश्यापुभाद्पृहयिः ॥(२) उतप्रपायि ।

२१८ २३४५ २१८ २ २
प्याश्चज्ञधः । अन्नियायाः । इग्नुद्वारा । भीतःसच ।

२१८ ५ २१८ २१ २१४५ १८
तेतुमेधाः । मूर्द्वानङ्गा । वाऽपय । साचमूरु । औ

२१८ १ २१ १८ २ १८
होवाहा ऽहोयि । इहा । औभिश्रीणा । तौत्वसु । भा

१४३यिः । नाहनापुयिक्ताद्पृहयिः ॥(३) ॥ ७ ॥ [१]

॥ पार्थम् ॥ ओ॒ऽ॒हो॒ऽ॒हो॒यि॑ । साक॒मु॒क्षो॑ । मर्ज्ज॑
 य॑ । तस्वमारा॑ । दशधीरा॑ । स्याऽधीत॑ । यो॒धनु॑
 चौ॑ । हरिःपर्या॑ । द्रवज्ञा॑ । हरियस्ता॑ । द्रोणन्न
 ना॑ । क्षे॒ऽग्नि॑ । यो॒ऽ४३ । नाऽवाप॒जाई॒प॒द्यि॑ ॥(१)
 सम्मातुभायिः॑ । नग्निशुः॑ । वावशाना॑ । वृषादधा॑
 न्वेऽपुरु॑ । वारोचङ्गायिः॑ । मर्यीनियो॑ । षाऽमंभि॑ । नि॑
 ष्कृतंयान्॑ । मङ्गल्लतायि॑ । कलशे॑ । ऊ॒ऽ४३ । खी॑
 श्याप॒भाई॒प॒द्यि॑ ॥(२) उतप्रपायि॑ । याऽज्जधः॑ । अवि॑
 याया॑ । इन्दुर्द्वारा॑ । भोऽसच॑ । तेत्सुमेधाः॑ । मूर्हा॑
 नङ्गा॑ । वाऽपय॑ । साच्चमूष॑ । औ॒रहो॒ऽहो॒यि॑ । अभि॑
 श्रीणा॑ । ती॒श्वस्तु॑ । भाऽ४३यिः॑ । नाऽनाप॒यिक्ता॒प॒द्यि॑
 यिः॑(३) ॥ ८ ॥ [२]

॥ श्रीग्रनम् ॥ साकाम् । उक्षोमर्ज्ययन्ता । स्वसा
इराः । दशधीरा । स्थाइति । योधनुचौः । हरिः
पर्यद्वज्ञाःसू । रियारवस्था । द्रोणन्नना । क्षेत्रति ।
योऽप्तः । नाभ्याप्तजाद्पद्धयि ॥(१) साम्ना । तुभिर्ज्ञ
शिशुर्वा । वशारनाः । वृषादधा । न्वेष्पुरु । वारो
अङ्गायिः । मर्यानयोषासभिनायिः । कृतारथ्यान् ।
सङ्कृतायि । कलशे । जप्तः । स्त्रीव्याप्तभाद्पद्ध
यिः ॥(२) ऊता । प्रपिप्यजधरा । वियारथ्याः । इन्द
हृरा । भौःस्त्र । तेत्तुमेधाः । मूर्द्दानङ्गावःपयसा ।
चमूरथ्यू । अभिश्रीणा । तौरवस्तु । भारपद्धयिः । ना
इनाप्तयक्ताद्पद्धयिः ॥(३) ॥ ४ ॥ [३] १५

* ऊ० मा० १८प्र० २४० ४सा० ।

अथ पिबासुतस्येति प्रगाथामकं तृतीयं सूक्तम्—

तत्र प्रथमा ।

१२ अ० १२५० १२६० १२७० १२८० १२९०

पिवासुतस्यरसिनोमत्स्वानइन्द्रगोमतः ।

— १२ —

आपिन्वेबोधिसधमाद्येवृधे॑ऽस्मात् अवन्सुतेधियः ॥ १४ ॥

हे “इन्द्र !” “रसिनः” रसवतः “गोमतः” गोर्विकारैः
पयः-प्रभृतिभिः अपण-द्रव्येयुक्तस्य “नः” अस्मदीयस्य “सुतस्य”
अभिषुतस्य [“क्रियाग्रहणं कर्त्तव्यम्”—इति कर्मणः सम्पूर्दान-
लाच्छतुर्थ्यर्थे (२, ३, ६२) —षष्ठी] ईदृशं सोमं “पिब”, पौत्रा च
“मत्स्य” लृप्तो भव । अपि च त्वं “सधमाच्ये” सह मादयितव्ये
सहितैरस्माभिस्तर्पयितव्ये सोमे “आपिः” आपयिता बन्धुः सन्
“नः” अस्माकं “हृषे” वर्जमानाय “बोधि” बुध्यस्व “ते”
त्वदीया “धियः” बुद्धयः अनुग्रहात्मिकाः “अस्मान्” स्तोतृत्
“अवन्तु” रचन्तु ॥

“सधमाद्ये”-“सधमाद्यः”—इति पाठौ ॥ १ ॥

अथ हितीया ।

३१२ अ२३१२९१८ २२३१२

भूयामतेसुमतीवजिनोवयमानम्भरभिमातये ।

18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39

ॐाच्चित्राभिरवतादभिष्ठिभिरानःसुन्नेषुयामय ॥२१॥१६

* श० आ० ३, ४, ५, ७ (१भा० ४८५६०) = श० बे० ५, ७, २५, १।

† अ० व० ५, ७, २५, ३।

हे इन्द्र! “सुमतो” शोभनायां दुड़ो अनुग्रह-दुड़ो “वाजिनः” हविष्मन्तो वयं “भूयाम्” वर्त्तमाना भवाम् “अभिमातये” अभिमन्यत इत्यभिमातिः शत्रुः* तत्रै तदर्थं “नः” अस्मान् “मा स्तः” माहिंमौः [सृष्टि हिंसायाम् (क्रा० प०) माहिंलुक्षि क्षान्दसच्छ्वेलुक्] । अपितु “अभिष्ठिभिः” अभ्येषणीयाभिः प्रार्थनौयाभिः “चिवाभिः” चायनौयाभिः बहुविधाभिर्वा त्वदौयाभिः “जतिभिः” “अस्मान्” “अवतात्” [अव रक्षणे (भा० प०)] । तथा “नः” अस्मान् “सुखेषु”† सुखेषु “आ यामय”‡ आयतान् कुरु सर्वदा सुखिन एव कुरु ॥ २ ॥ १६

४ ४ २ ४ ५ ४ ५ १ ८ २
॥ अभीवर्त्तम् ॥ पिवाऽसूतस्यरसिनोवा । मात्स्वान्

१ ९ १ ८ १ ३ ३ ४ ४ २
इ । द्रगोमात्तारः । आपिन्नीवाऽ॒२३४ । धिसधमा ।

१ १ १ १ १ १ १ १ १
दियेवा॑ह्र्व॑यि । अस्माऽचात्वार । तुतायि । धा

३ १ १ १ १ ५ ४ २ ४ ५ २ ४ ५
२४५ । या॒२४५ः ॥(१) अस्माऽ॒२चात्वन्तुतेधियोवा ।

१ ८ २ १ २ १ ८ २
चास्माऽचव । तुतायिधात्यारः । भूयामता॒१२३४

३ ४ ५ ८ २ १ २ १ १ २
यि । सुमतौवा । जिनोवा॑यारम् । मानास्तात्तरार ।

* ‘चयवा कसिद्रोगः’—इति वि० ।

† ‘हुखेषु—वस्त्रेषु’—इति वि० ।

‡ ‘स्थापयेत्यर्थः’—इति वि० ।

१२ १ ११११ ५८ १
 भिमाऽ । ता॒र॒४५ । या॒र॒४५४४्यि ॥(२) माना॒श्वार
 ४ ५२ ०५ १२ १२ १२ १२
 रभिमातयोवा । मानस्तर । भिमाताश्यार्यि । आसा
 १ ३ ४५८ २१ १
 च्चिचाऽ१२३४ । भिरवतात् । अभायिष्टाऽयिभार्यि ।
 २१ १ ११ ११ ११ ११
 आनाः॒श्वार्यि । षुया॑ । मा॒र॒४३ । या॒र॒
 ११
 ४५४ ॥ ८# ॥ [१]

४९८ ४२०४ ४५ ८ ११
 ॥ उत्तेधम् ॥ पिबास्तुतस्त्वरसिनः । मत्स्ता । नषा
 ४८ ४८ ५ २१८ २ १८
 ३४ औ॒होवा । द्रगो॒मता॒४२ । ष्टा॒३१७वा॒४३ । ज३४
 ५ ३८ १ ४२ ५८ ४ ५ १ २१
 पा । आपा॑हिनी॒वो । औ॒होवा॒हायि । धायिसधमा ।
 १८ १ १८ २ ५ ३ २
 दिये॒वाहै । ष्टा॒३१७वा॒४३ । ज३४पा । आसा
 ४ ५८ ४ ५ ३ १ ४
 ३४४व । औ॒होवा॒हायि । तुताश्यिधाप्याद५५६ः ॥(१)
 ४९८ ४ ८ ५८ ८ १२ ३८ ४ ५
 असा॒३४४वन्तुतेधियो । स्तान् । अवा॑४४४ औ॒होवा ।
 ११८ १ ५ ३ १२ ४
 तुतेधिया॒४२ः । ष्टा॒३१७वा॒४३ । ज३४पा । भू॒याश्म

* क० ग० द०० १४० द०० ।

ता । औहोवाहायि । हमतीवा । जिनोवायम् ।
 हाश्चत्वार७ । जश्चपा । मानाश्तर । औहोवाहा
 यि । भिमाश्तापुयाद्युद्ध ॥(२) मानक्षरभिमातये । मा
 नः । स्तराश्चौहोवा । भिमातयाऽरयि । हाश्चत्वा
 २६ । जश्चपा । अस्माश्चिचा । औहोवाहायि ।
 भायिरवतात् । अभिष्टायिभिः । हाश्चत्वा । जश्च
 पा । आनादःसुक्ष्मे । औहोवाहायि । शुयाश्माप्या
 द्युद्ध । जश्चपू(३) ॥ १५* ॥ [२]

॥ निषेधम् ॥ पिबाच्छुतस्याश्रसिनाः । मत्स्वानच्चा
 यि । इगोमतारः । इच्छाऽ । आपाशयिन्नीवो । हा
 होरश्चप्त्वा । धायिसधमा । दियेवारश्चर्द्धायि । इच्छाऽ ।
 आस्माश्चल्लावा । हाहोरश्चप्त्वा । तुताशयिधापुयाद्यु

* क० गा० १४५० १४० १५४० ।

२८ २८ १ २१ २८ १
 ईः । अस्माऽच्चवन्तु इतेधियाः । अस्माऽच्चवा । तुतेधि
 १२ १२ ४५ २४ ५ १
 यारः । इहाऽ । भूयाऽमातायि । हाहो२३४हा । सू
 २८ १ २८ १ २ १२ १२ ४५
 मतीवा । जिनोवा२३याम् । इहाऽ । मानाऽस्तरा ।
 १ ३ ५ १२ ४ २८
 हाहो२३४हा । भिमाऽतापूयाऽपूईयि ॥(२) मानस्तर
 २८ ८ १११ २८ १ १२
 भी॒श्मातयायि । मानास्तरा । भिमातयारयि । इहा
 १२ ४ ५ २४ ५ १ २१
 र ३ । आस्माऽच्चायिचा । हाहो२३४हा । भायिरवतात् ।
 २ १ १ १२ १ १२ ४५ २
 अभिष्टा२३यिभायिः । इहाऽ । आनाऽःस्त्रायि । हा
 ३ ५ ३२ ४ ३११११
 हो२३४हा । षुयाऽमापूयाऽपूद । हे२३४५(३) ॥१६॥[३]
 ४ ४ ९३४ ५ १८ ८
 ॥ पृष्ठम् ॥ पिबाऽसुतस्यरसिनाः । मस्त्वानद्वगो
 १ १८ १८ ८ ८ ८ १
 मता२३होइया । आपिन्नीबोधिसधमाद्येवृधा २ ३ होइ
 २ १८ १ १ १ ९
 या । अस्माऽच्चार२३वा । तुतायिधा२३या ३ ४ इः ॥(१)
 ५ ४ २३४ ८ ५ १८ ८ १
 अस्माऽच्चवन्तु तेधियाः । अस्माऽच्चवन्तु तेधियार२३हो

* क० गा० १३प्र० १४० १६सा० ।

२१८ र र र र १ १८
इया । भूयामतेसुमतौवाजिनोवया२३४होइया । मा
१ २ १८ २ ५८ २३
नस्ताऽर॒रा । भिमाता२३या३४३यि ॥(२) मानाऽस्तर
४ र ५ १८ र १ १८
भिमातयायि । मानस्तरभिमातया२३यि॒होइया । अस्ता
र २ १ १८ १ १८
च्चिन्नाभिरवताऽभिष्ठिभार॒३यि॒होइया । आनःसूर॒३स्ता
यि । शुयामा२३या३४३ । ओ॒३४५२ । डा(३) ॥१२*॥[४]

२१८ १ १८ १ १८
॥ जमदग्नेःसाम ॥ पिवासुनस्तरसिनोमत्स्वाहाऽ ।
नारः । इन्द्राऽग्नोमता२३ः । हाऽ । आपिन्नाऽ॒बो ।
१० १८ १ १८ १ १०
धिसाधमार । दियेवृधा२३ । हाऽ । अस्ताऽच्चवा
२३ । हा । तुतेऽहोर । या२३४॒चौहोवा । धियज
१११ २८ १ १८ १ १८
२४५२ ॥(१) अस्ताऽच्चवन्तुतेधियोस्तान्हाऽ । आर ।
१८ १८ १ १८ १ १०
वन्तु॒रतेधिया२३ः । हाऽ । भूयामा॒रते । हूमतौवा
१ १८ १ १८ १ १० १८
२ । जिनोवया२३म् । हाऽ । मानास्तराऽर॒३ । हा ।

* ज० ग० १६८० १७०० १७०० ।

३ २ १ ३ ५८ र २१३ ११११
 भिमाऽहोर । याऽ॒३४ औहोवा । तयज् २३४५ ॥(२)
 २८ ८ ८८ र १ १ १८
 मानस्तरभिमातये मानोहाउ । स्तारः । अभारयिमा
 २ १८ ८ १०
 तयाऽवृथि । हाउ । अस्माच्चारयित्रा । भिरावतार
 १ १ २ १०
 त् । अभिष्टिभाऽवृथिः । हाउ । आनाःसुन्ना २३थि ।
 १ ३२ १ १ १ ५८ र १ १३
 हा । पुया ३४३२ । या २३४ औहोवा । मयज्ज
 ११११
 २४४५ ५४(३) ॥ १६* ॥ [५] १६

अथ तिरस्मैसमेति लुचात्मकं चतुर्थं सूक्तम्,

तत्र प्रथमा ।

१२ ३२३१३
 चिरस्मैसप्तधेनवोदुदुग्ग्रिरे

३२ ३ १२ ३११
 सत्यामाश्चिरम्यरमेव्योमनि ।

३२ ३ १८ १८ ३२३
 चत्वार्यन्याभुवनानिनिर्णिजे

१२ ३१३१८ २८
 चारुणिचक्रेयहृतैरवहृत ॥ १० ॥

* क० गा० १८४० २४० १६४० ।

† इ० आ० ६, १, २, ० (२भा० १८४०) = इ० वे० ७, १, २३, १ ।

“परमे व्योमनि” विविधमोममवनं गमनं देवानामवेति
 व्योमा यज्ञः, तस्मिन् स्थिताय यहा परमे व्योमनि अन्तरिक्षे
 वत्स्मानाय “विः सप्त” एकविंशति-सङ्घग्राकाः “धेनवः” प्रौष-
 यित्रयो गावः “सत्यां” सत्यं यथार्थभूतम् “आश्चिरम्” आश्चयमाणं
 “दुदुक्षिरे” दुहन्ति [यहा, विःसप्त हादश मासाः पञ्चत्त्वः चय
 इमे लोका असावादित्य एकविंश इति, एतैः सर्वैः सह गोप
 उत्पव्यते तद्वावो दुहन्तीति] । किञ्चाब्दं सोमः “अन्या” अन्यानि
 “चत्वारि” “भुवनानि” उद्भानि वसतीवरीस्ति स्वैकधना इति,
 तानि चतुःसङ्घग्राकानि “चारूणि” कल्याणानि उद्भानि “नि-
 र्हिजे” निर्खेजनाय परिशोधनाय “चक्रे” करोति । “यद्” यहा
 अथम् “कृतैः” यज्ञैरेव “वर्हितः” वर्हितवान् तदा करोति ॥

“दुदुङ्गिरे,” “परमेश्वीमनि”-“दुदुङ्गे,” “पूर्वेश्वीमनि”—
इति पाठौ ॥ १ ॥

अथ हितौया ।

१८ २८ २ १ १ ३ १ १

सभक्षमाणोऽसृतस्यचारण

१२४ १ १ १ १ १

उभेद्यावाकाव्येनाविश्वश्रये ।

तंजिष्ठाप्तपोमुहनापरिव्यत

୧୯୩୨ କରି କରି

यदौदेवस्थश्च वसासदोविदुः ॥ २* ॥

* अ० व० ७, २, १३, २।

“सः” “भस्यमाणः” “चारुणः” कल्पागस्य “अगृतस्य” उदकस्य [“क्रियायहणमिति कर्मणः सम्भान-सञ्ज्ञा, “चतुर्थर्षे बहुलम् (२, ३, ६२)” —इति पाठौ] चारुहकं भस्यमाणः [इकारसोपश्चान्दसः (३, ४, ६७)] भिस्यमाणः यष्टुभिः याञ्चमानः सन् “उमे” “आवा” [आवादेशस्य हन्ते विहितत्वात् उत्तरपदाभावेऽपि हन्ते प्रतीयते] उमे आवापृथिव्यो “काव्येन” कवि-कर्मणा “वि शश्वेषे”* विष्णुतकारातिशयेन निमित्तेन प्रदेनोदकेन सम्पूर्यतौत्यर्थः । किञ्च ‘तेजिष्ठाः’ अतिशयेन दीपानि “अपः” उदकानि “मंहना” महस्वेन “परि व्यत” तदा परित आच्छादयति । “यदि” यदा ऋत्विजः “देवस्य” द्वीतमानस्य सोमस्य “सदः” स्थानं “अवसा”† हविषा युक्ताः सन्तः “विदुः” यागर्धं जानन्ति लभते तदा आहणीतौति । [विद इने (अदा० प०) “सिजभ्यस्त (३, ४, १०८)” —इति फिर्जु-सादेशः ॥

“भस्यमाणः”—“भिस्यमाणः”—इति पाठौ ॥ २ ॥

अथ तृतीया ।

११ ३१८ २२३१
तच्छ्यसन्तुकेतवोमृत्यवो

२ ३१२६१८ २८
दाभ्यासोजनुषीउभेषनु ।

* ‘विश्वेष—विविधं शिथिष्ठोकरोति’—इति वि० ।

† ‘अवसा—अहेन वसेन वा’—इति वि० ।

१२३ १२३ २८ ३१
येभिनमणाचदेव्याचपुनत

२८ ३१९
आदिद्राजानम्मननापगृभणत ॥ ३* ॥ १७

“अस्य” एतादृशस्य सोमस्य “केतवः” प्रज्ञापकाः सर्वे बाध-
नीया रस्मयः । क्वौदृशाः ? “असृत्यवः” मरण-धर्म-रहिताः अत-
एव “अदाभ्यासः” [“द्वेषेति वत्तव्यम् (७, ३, ६८ वा०) ”—
इति रूपत] । परेरहिंसास्वेतादृशा अस्य रस्मयः “उभे”
“जनुषी” जननां खावर-जङ्गमालके हैं “अनु” लक्ष्मीकाल
“सन्तु” रचन्तु [ओषधीनामये सोमो रेतो निषिद्धति यज्ञः
मनुष्णाणाच्च धाराः स्ववति खलु] सोऽयं “बेभिः” यैः केतुभिः
“तृष्णा” तृष्णानि बलानि “देव्या” देवार्हाणि चाकानि “पुनते”
प्रेरयति । “आदित्” अभिषवानत्तरमेवां “राजान्” सोमं
“मननाः” मननीयाः स्तुतयः “अगृभणत” परिगृह्णन्ति प्राप्त-
वस्तीत्यर्थः “हृथहोः”—इसि छान्दसो भकारः ॥ ३ ॥ १७

॥ मारुतम् ॥ चारू३४यिः । अस्तैसप्तधेनबोदुदौ ।

१ २८८ ३१९ २८१
होह्रायिरायि । सत्यामाशिरम्यरमायि । वियोमानी॒ ।

* इ० व० ७, ९, २३, ३।

† ‘आत्’-‘रत्’—रति पदपूरणौ—इति वि० ।

अत्वार्यन्याभुवना । निनिर्णयिजारथि । आरुण्यारु
 ४यिवा । क्रेयहृतैः । आवार्द्धाप्रताद्य५६ ॥(१) सा२३
 ४ः । भक्तमाणोच्चमृतस्यचौ । शारुण्याः । उभेद्यावाका
 व्येना । विश्वश्राथारथि । तेजिष्ठाच्चपीमध्यना । परि
 व्याता२३ । यादौदारु४यिवा । स्यश्रवसा । सादौ३
 वापुयिदृ५५६ः ॥(२) ते२३४ । अस्यसन्तुकेतवोच्चमौ ।
 होर्थ्यावाः । अदाभ्यासोजनुषी । उभेषामू२ । येभि
 नृ॒रुण्याच्छदेव्या । चपुनादारथि । आदिद्रा२३४जा ।
 नम्मननाः । आगार्मणाप्रताद्य५६(३) ॥ १२* ॥ [१] १७
 इति सामवेदार्थप्रकाशे उत्तरायन्यस्य हादशस्याभ्यायस्य
 पञ्चमः खण्डः ॥ ५ ॥

* ऊ० गा० प्र० १४० १२४० ।

अथ एषे स्तुते—

अभिवायुमिति लघाम्बकं प्रथमं स्तुतम्,

तत्र प्रथमा ।

२ २ ३ १ ३८ २८ ३ २

अभिवायुं वौत्यर्षागृणानो

१ १८ १८ १८ ३ १९

अभिमिचावरुणापूयमानः ।

३ १८ २८ ३ १९ ३ २

अभीनरन्ध्रौजवन्ध्रयेष्ठा

३ १ ३ ११ ३ १९

मभीन्द्रं वृषणं वज्राङ्गम् ॥ १* ॥

हे सोम ! “गृणानः” सूर्यमानस्य “मिचावर्णा” मिचावर्णो च पानाय “अभि” गच्छ । किञ्च “नरं” सर्वस्य नेतारं, “धौजवनं” बुद्धा समं वेगं कुर्वाण्,† “रथेष्ठां” रथे तिष्ठन्तम् [अनेनाश्चिनावभिधीयते ; एकवचनन्तु प्रत्येक-विवक्षया समुदाय-विवक्षया वा ; एतादृशावश्चिनौ चाभिगच्छ] । तथा “हृषणं” कामानां वर्षकं “वज्रबाहु” वज्र-युत्ता-इस्तम् “इन्द्र” च त्वं पानाय “अभि” गच्छ ॥ १ ॥

* श्ल० वै० ७, ४, २०, ४।

† ‘धौजवनं—धौर्युद्दि’ तथा जावनं वेगवन्तम् वज्रवा मनोजवैरस्त्रैः मनारम्—रति विं ।

अथ द्वितीया ।

११ १२ ११२ १३ ११२ १११ ११२
अभिवस्तुवसनान्यर्थमिधेनःसुदुषाःपूयमानः ।

१२ १३ १४ १५ ११३ १२ ११२
अभिचन्द्राभर्त्तवेनोहिरण्याभ्यश्वाक्यथिनोदेवसोम ॥ २४ ॥

हे “सोम !” अस्माकं “सुवसनानि” सुपरिधानानि “अभि” गमय [यदा, सुवसनानि शोभन्-वस्त्र-सहितानि “वस्त्रा” वस्त्राण्याच्छादकानि धनानि “अभि” गमय । किञ्च “पूयमानः” पवित्रेण त्वं “सुदुषाः” सुषु पथसो द्वोग्नौः “धेनूः” नवप्रसूतिका गाः “अभि” प्रापय । अपिच “चन्द्राणि” आङ्गादकानिन् “हिरण्यानि” “भर्त्तवे” भरत्ताव दोषशास्त्र “जः” अस्माकम्^३ “अभि” गमय । तथा हे “देव” स्तोतव्य ! हे “सोम !” “रथिनः” रथवतः अश्वाकम् “अभि” प्रापय ॥ २ ॥

अथ द्वितीया ।

११ १२ १२ १३ १४ १५ १६ १७ ११२
अभौनोर्धर्षदिव्यावसून्यभिविश्वापार्थिवापूयमानः ।

११८ ११९ १२० १२१ १२२ १२३ ११२ १११
अभियेनद्रविणमश्ववामाभ्यार्थेयच्छ्रमदग्निवनः ॥ २५ ॥ १८

हे सोम ! पवित्रेण “पूयमानः” त्वं “दिव्या” दिव्यानि

* च० व० ७, ४, १०, ५ ।

† ‘चन्द्राहि—काङ्क्षानि’—इति वि० ।

‡ ‘जः—च अभ्यम्’—इति वि० ।

¶ च० व० ७, ४, ११, १ ।

दिवि भवानि “वसूनि” धनानि “नः” अस्माकम् “अभर्ष”
 अभिभमय तथा “पर्विवा” पर्विवानि एविष्वां भवानि
 “विष्वा” विष्वानि सर्वाणि धनान्यभिभमय। तथा “वेन”
 त्वदीयेन सामर्थ्येन “द्रविर्व” धनं “वयम्” “अश्रवाम्” अभि
 आप्युयाम तत् सामर्थ्यम् “अभि” गमय। किञ्च “आर्षयम्”
 ऋषीशास्त्रविपुचाणां योग्यं धनं “जमदग्निवत्” जमदग्नेर्वदा
 त्वं प्रापय एवं “नः” अस्माकमपि अभर्ष [यहा, आर्षयम्,
 ऋषीशां योग्यं मन्त्रं जमदग्नेः स्वभूतं मन्त्रं यथा स्वादुतमम्
 अकार्षीः एनमस्माकं ताहृशं मन्त्रं स्वादुतमं कुर्विति मन्त्रङ्गष्टा
 स्त्रोता कुष्ठो नाम ऋषिः प्रार्थयते] ॥ ३ ॥ १८

१ २ ३ ॥ पार्यम् ॥ ओऽहोऽहोयि । अभिवायूम् । वौऽ
 १ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८
 तिप । षागृणानाः । अभिमित्रा । वरुण । पूर्यमानाः ।
 १८ १ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८
 अभीनराम् । धौऽजव । नर्थयेष्टाम् । अभिइन्द्राम् ।
 १९ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८
 वृषभम् । वा १४३ । जाऽवापूर्व ६५६ म् ॥(१)
 ११ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८
 अभिवस्ता । सुवस । नानियर्षा । अभिधेनूः । छदु
 २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८
 घाः । पूर्यमानाः । अजिचन्द्रा । भर्त्तवम् । नोहिर
 ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८
 एषा । अभियश्वान् । रथिनः । दाऽपृथियि । वाऽसो

२ ११ २ १ २ ३४ ५
 पूर्माद्युद्दि ॥(२) अभीनोच्चा । षाढिवि । यावद्वन्नौ ।
 २ १ २ १२ २ ३४ ५ २ १८
 अभिविश्वा । पाद्यर्थिवा । पूयमानाः । अभियेना ।
 २ १ २ ३४ ५ २ १२ १
 द्रविणम् । अश्वामा । औ॒श्व॒श्व॒यि । अभियर्थ ।
 २ १ १ १ १ ४
 या ३ जमत् । आ ३४६ । ग्रा ३ यिवा ५ न्ना ६ ५ ६ः

(३) ॥ १४* ॥ [१] १८

अथा यज्ञायथाइति लृचामकं हितीयं सूतम्,

तत्र प्रथमा ।

१२ १२ ३१२ ३१२
 यज्ञायथा अपूर्वमध्वन्वृत्त्वत्याय ।

११२१२ ३१२ ३१२ ११२ १२
 तत्पृथिवीमप्रथयस्तदस्तम्भाउतोदिवम् ॥ १५ ॥

हे “अपूर्व”गत्वा अतिरिक्ते पूर्वेण वर्जित ! हे “मध्वन्”
 मंहनीय-धनवन् ! “इत्तद् !” “मुवहत्याय” इत्वहननायुः “यद्”
 यदा त्वं “जायथा :” उत्पन्नः प्रादुर्भूतोऽसि “तत्” तदानीमेव

* ख० गा० प्र० १४० १४४० १४४० ।

† ‘उल्लोऽभिभवः । उल्लः उद्गः । उल्लोऽभिभित् । इदानी खरसामानः’—
 इति विं ।

‡ ख० व० ६, ६, १२, ५ ।

¶ ‘अपूर्वगुह !’—इति विं ।

§ ‘इत्वहत्य इन्द्रोऽभिभीषते, सर्वे इत्वहत्याय इविर्देह इति वाक्यमेषः’—इति विं ।

“पृथिवी” प्रथमानां भूमिम् “अप्रथयः” प्रथितां दृष्टामकरोः ।
“उत्” अपि च “तत्” तदानीमेव “दिवं” द्युलोकम् अन्तरि-
क्षे व “अस्तभाः” निरहामकार्षीः [एताहशं वौर्यं लवद्यस्य न
सशवतौत्वर्थं द्योतयति अपूर्व्येति पदम्] ॥

“उतोदिवम्”—“उतयाम्”—इति पाठौ ॥ १ ॥

अथ द्वितीया ।

१२० १ २ २२६१२१८ १८
तत्त्वयज्ञो अजायत तदक्षेत्रं हस्तुतिः ।

१८ २८ १ १२३२ २ १७ २१ २
तद्विश्वमभिभूरसियज्ञातं यज्ञजन्त्वम् ॥ २* ॥

हे इन्द्र ! “यद्” यदा त्वम् अजायथाः तदानीं “ते”
त्वदर्थं “यज्ञः” अनिष्टीमादिः “अजायत” सोम-पानार्थमभूत् ।
“उत्” अपिच “तद्” तदानीं “हस्तुतिः” [हस इसने (स्वा०प०)
हासकारो प्रीत्यर्थं क्रियमाणो हर्ष-सुचको द्वितीय-मन्त्रोऽपि
अजायत । किञ्च तदा “यद्” “जातं” भूतजातं “यज्ञ”
“जन्त्वम्” [ज्ञत्वार्थं त्व-प्रत्ययः] जनितव्यं विश्वमस्ति, “तत्”
“विश्व” सर्वम् “अभिभूः असि” स्व-महिमा अभिभूत-
वानसि ॥ २ ॥

अथ द्वितीया ।

१ १ २२१८१८३१८ १८ १८ ११
आमात्मुपक्लैरयज्ञात्मर्यं श्रोहयोदिवि ।

११८ १८ ११ ११ ११११११ ११
घर्मन्त्रसामन्तपतात्मुक्तिभिर्जुष्टिक्षिर्वणसेवृहत् ॥ १ ॥ ॥ १८

हे इन्द्र ! “आमासु” अपक्षासु गोपु “पूर्वं” पथः “ऐरवः”
प्रेरय [तथा च मन्त्रः—“आमासुचिह्निषे पद्ममत्तः” इति ।
किञ्च, “दिवि” युलोके “सूर्यम्” “आरोहयवः” [पूर्वं पश्चिमो-
नामासुरा अङ्गिरसां गा अपहृत्यात्पकारावृते क्षमिंचित् पर्वते
खापितवन्तः, ततोऽङ्गिरसः इन्द्रं सुस्त्वा याः पुनरस्यभ्य-
माहरेति तैरुत्तम् इन्द्रो गदां स्थानं तमसाहृतं हृष्टा तच गो-
प्रदर्शनाय युलोके सर्वप्रकाशाकं सूर्यसारोहितवान्] खापित
वानसि [“चादि-लोपे विभाषा (८, १, ६२)”]—इति पूर्वस्य
ऐरवद्यूत्यस्य न निष्पातः । अथ परोच्चतोऽर्हर्वः—] हे
स्तोतारः ! “सुहृत्तिभिः” शोभनाभिः सुतिभिः “न तपत”
इन्द्रं तौस्तीकुरुत [इन्द्रं सुतिभिः यथा तपन्ति तद्वत्] ।
ततः “गिर्वण्णसे” गौर्भिर्वननौयायेन्द्राय “ज्ञुष्ट” प्रौतिकरं
पर्यातं वा “बृहत्” महत् बृहदास्यं वा “साम” गायत ॥२॥१८

अथ मस्तपायीति द्वचामकं हतीयं सूत्तम्,

तत्र प्रथमा ।

१८ २८ ३२३ १२ ३ १८ २८
मत्स्यपायितेमहःपाचस्येवहरिवोमत्सरोमदः ।

१२३१३ १२ ३ १२ ३ १८
बृषातेवृष्टिन्दुर्वाजीसहस्रसातमः ॥ १* ॥

हे “हरिवः” हरित्यां तद्विन्द्र ! “महः” महान् पूर्वो-
दयं सोमः “पाचस्येव” पात्रेणेव सोमपाचेष्य यथा धार्यते सोमः

* च० व० १, ४, १८, १।

तस्टेन लया [द्वौयर्थे षष्ठी (३, १, ८५) । यहा, ‘पावस्य’ ‘ते’ तव स्वभूतः ‘महः’ महान् सोमइति वा योजना] “अपायि” पौतः [आशंसाया विवक्षितार्थत्वात् भूते-इर्थे प्रयोगः] यतः पिब अतो “मक्षि” माद्यसि माद्यस्य वा । “मक्षरः” मद-साधनः, “मदः” तर्पयिता ; “बृषा” वर्षिता, “इन्दुः” क्लेदयिता आङ्गाद-कारीत्वर्थः, “वाजी” अववान् अवकार्य-द्वसि-सज्जावात् अववानित्युच्चते, “सहस्रसातमः” अपरिमित-दाढ़तमः सहस्र-पुरुष-सम्भजन-पर्यन्त-शक्त्यतिशयो वा एवं महानुभावः सोमः सम्यादितस्य विवेत्यर्थः ॥ १ ॥

अथ हितीया ।

११ २२७ ३२३ १२
आनस्तेगन्तु मत्सरोवृषामदोवरेण्यः ।

२१९ ३१२ ३१८ १८
सहावाण्डिन्द्रसानसिः पृतनाषाढमर्त्यः ॥ २* ॥

हे इन्द्र ! “ते” त्वां “मक्षरः” मर्षण-साधनः सोमः “आगन्तु” आगच्छन्तु । कीदृशोऽयम् ? “बृषा” वर्षकः “मदः” तर्पयिता, “वरेण्यः” वरणीयः, “सहावान्” सहायवान् अस्म-इत्येन सोमेन सहायवान् सन् “सानसिः” अस्माभिः सम्भज-नीयः, “पृतनाषाढ्” शत्रुसेनाया अभिभविता अमर्त्यस भवेति ॥ २ ॥

* अ० व० २, ४, १८, १।

अथ वृत्तौया ।

१३ ३१२ ३२३११२११

त्वं हि शूरः सनिता चोदयो मनुषो रथम् ।

३१३१२ ३१७ ३२३ ३२१

सहावान्दस्यु मव्रतमोषः पात्रञ्जीविषा ॥ १* ॥ २०

हे इन्द्र ! “त्वं” “हि” खलु “शूरः” शौर्यै पेतः “सनिता” दातासि । अतः “मनुषः” मनुषस्य मे “रथं” रथं स्वन्दनं मनोरथं वा स्वर्ग-गमन-साधनं यज्ञारथं रथं वा “चोदयः” प्रेरय । किञ्च त्वं “सहावान्” भूत्वा “हस्युम्” उपक्षयितारम् “अव्रतम्” अकर्मणम् अननुष्टायिनम् “ओषः” † दह । किमिव ? “शोचिषा” दौस्या ज्वालया अनिः “पात्रः” स्वाधारं पात्र-विशेषमिव यागाधिकारी सन् यो न यजते, तं देहौत्थर्थः ॥ ३ ॥ २०

५ २ ४ ५४८ ५ १२१११ १

॥ कालेयम् ॥ मत्सियाश्पायितेमच्चाः । पात्रास्येवा ।

२१२१ ११८ २ १ र र र
हरिवोमार३ । त्वरोमदाहः । वा२३४ । षातेवृष्णे ।

२ २ ११ ३१ २ ५ ४
आश्यिन्दूः । वाजायिसहौ । वा३४३ ओ३४वा । स्वसा

५८ २ ४५४ ५ २१२१ ११
५तमाः ॥(१) आनस्तेश्गन्तु मत्सराः । वृषामदो । वरे

* अ० वे० १, ४, १८, १ ।

† ‘ओषः पात्र’ न—दौष्टः पात्र’ न’—इति वि० ।

११ १ १ ५ ११
षियारङः । सद्वा॒३ । वा॒३२४ । इन्द्रसा । नाश्वा
यिः । पृ॒तना॒षी । वा॒३४३श्वो॒३४वा । अ॒म्मा॒५८८्त्याः ॥(२)
५ २ ४२५४ ५ १८१११ ३३११
तुव॒॑हौ॒शूरः॒सनिता । चो॒द्यो॒मा । नु॒षो॒रथा॒३म् ।
११ १ १ ५ ११ ११
सद्वा॒३ । वा॒३४८न् । द॒स्यु॒म । ब्रा॒ताम् । यो॒षाः ।
१८११ १ १ ५ ११
पा॒त्रौ । वा॒३४४३श्वो॒३४वा । नश्वो॒५८८्त्या । चो॒५८८ ।

डा(३) ॥ १६* ॥ [१] २०

इति सामवेदार्थप्रकाशे उत्तराग्न्यस्य हादश्वस्याध्यायस्य
षष्ठ खण्डः ॥ ६ ॥

वेदार्थस्य प्रकाशेन तमो हार्दिं निवारयन् ।
पुमर्धांषतुरो देयाद् विद्यातीर्थ-महेष्वरः ॥ १२ ॥

॥ इति षष्ठस्य द्वितीयोऽर्हप्रपाठकः ॥ *

इति श्रीमद्राजाधिराज-परमेष्वर-वैदिकमार्गप्रवर्तक-
श्रीबीर-बुक्त-भूपाल-साम्बाल्य-भुर्भुरेण सायणा-
चार्येण विरचिते माधवीये सामवेदार्थ-प्रकाशे
उत्तराग्न्ये हादश्वोऽध्यायः ॥ १२ ॥

* छ० गा० २१ग्र० १४० १६सा० ।

† 'षष्ठस्य प्रपाठकस्य द्वितीयोऽध्यायः समाप्तः'—इति वि० ।

यस्य निःखसितं वेदा यो वेदेभ्योऽखिलं जगत् ।
निर्ममे तमहं वन्दे विद्यातौर्ध-महेश्वरम् ॥ १३ ॥

॥ अथ चयोदशोऽध्याय आरम्भते ॥

तत्,

प्रथमे खण्डे—

पवस्पवृष्टिमिति पञ्चर्थं प्रथमं सूक्तम्,

तत्र प्रथमा ।

१२ ३२७ १२३ १३१८ १८
पवस्पवृष्टिमातुनोपामूर्मिन्दिवस्यरि ।

३ १२३१८ १८
अयच्छाबृहतीरिषः ॥ १४ ॥

हे सोम ! त्वं “दिवः” द्युलीकात् “वृष्टिं” वर्ण “नः”
अस्माकं “सु” सुषु “आ पवस्प” समन्वात् चरण । एतदेव दर्श-
यति—“अपाम्” उदकानाम् “जमिं” तरङ्गं दिवः “परि”
आपवस्प । अपिच “अयच्छाः” यच्च-रहितानि अनामयानि
“बृहतीः” महान्ति “इषः” अन्नानि आपवस्प ॥ १४ ॥

* च० द० ७, १, ९, १ ।

† विकरण-मते हु ‘आदु’—इत्येक पदम् अतएव ‘आदु शोभधारादु’—इति
आचामनम् ।

अथ द्वितीया ।

१२ ११ २३२ २ १ २६१८ २८
तथापवस्थधारयाययागावद्वागमन् ।

१९ २१२ २२
जन्यासउपभोगृहम् ॥ २० ॥

हे सोम ! लं “तथा” तादृशा “धारया” “पवस्त्र” चर ।
कौटुम्बेत्यचाह—“यथा” यादृशा लदीयया धारया “जन्यासः”
जन्याः श्रवु-जनपद-भवाः† “गावः” “दृह” अस्मिंश्चोके“नः”
अस्माकं सम्बन्धि “गृहम्” “उप आ गमन्” उपागच्छन्ति ॥ २ ॥

अथ द्वितीया ।

२१२ ११२ ३११ ३११
षृतम्पवस्थधारयायज्ञेषुदेववीतमः ।

३१२ २ १८ १८
अस्मभ्यंवृहिमापव ॥ ३३ ॥

हे सोम ! “यज्ञेषु” “देववीतमः” अतिशयेन देवकामः त्वम्
“अस्मभ्यं” सोदभ्यः “षृतम्” उदकं “धारया” “पवस्त्र” चर ;
“ठिण्ठ” वर्षस्तु “आ पव” ॥ ३ ॥

* श्ल० वे० ०, १, ३, २।

† ‘जन्यासः—जनपदित्ताः’—इति चिं ।

‡ श्ल० वे० ०, १, ३, २।

अथ चतुर्थी ।

११९२ १२ २११ २१२

सनज्ज्ञव्याऽऽव्ययःस्मविचञ्चावधारया ।

२१२ २१३ ११

देवासःशृणवन्हिकम् ॥ ४१ ॥

हे सोम! “सुतः” अभिषुतस्वं “नः” अस्माकम् “ज्ञे” अब्राय “अव्ययम्” अविमयं द्वं “पवित्र” धारया सम्याति “वि धाव” प्राप्नुहि “देवासः” देवा अपिण् “हि कं शृणवन्” गमन-वेसाया-मुत्पन्नं लद्वौयं शब्दं शृणवन्तु ॥ ४ ॥

अथ पञ्चमी ।

११ ३१२ २१२

पवमानोअसिष्यदद्रक्षाण्यपजहृनत् ।

३ २२२३१२

प्रलवद्वोचयनुचः ॥ ५६ ॥ १

“रक्षांसि” राजसाः “अप जहृनत्” “हृचः” आजीवा दीप्तीः “प्रलवत्” मुराज्ञवत् “रोचयन्” दीपयन् “पवमानः” सोमः “असिष्यदत्” स्यन्दते ॥ ५ ॥ १

० “व्ययं”—इति च०-पाठः ।

† च० व० ७, १, ६, ४ ।

‡ ‘अपदा वि अनरिद्वात् व्ययं पवित्रं धाव’—इति वि० ।

¶ ‘देवासः शृणवन् हि कम्—एतच्छृणवन् वे देवाः! कं प्रापतिरुपं सोमम् अपदा कं प्राजीयं सोमं—इति वि० ।

§ च० व० ७, १, ६, ५ ।

अथ प्रत्यस्माहति चतुर्कर्त्तव्यं हितीयं स्वत्तम्,

तत्र प्रथमा ।

११३१२ ३१२ ३१२

प्रत्यस्मैपिपीषतेविश्वानिविदुषेभर ।

३ १२३ ३१२ ३१२

अरङ्गमायजग्मयेपश्चाद्घुनेनरः ॥ १* ॥

हे अध्यर्थी ! “नरः” नेतां यज्ञानां त्वम् “अस्मै” इन्द्राय “प्रति भर” अभिभर सोमं प्रयच्छेत्यर्थः । कौटश्चायेन्द्राय ? “पिपीषते” पातुभिच्छते “विश्वानि” सर्वाणि वेदानि “विदुषे” जानते “अरङ्गमाय” पर्याप्त-गमनाय “जग्मये” यज्ञेषु गमन-गौलाय “अपश्चाद्घुने” [इविर्गतिकर्मा निष्प०२, १४, ६२] अपश्चाद्घुनाय सर्वेषामयगामिने ॥

“नरः”-“नरे”—इति पाठौ ॥ १ ॥

अथ हितीया ।

१३ ३१२३१२ ३१२

एमेनम्पत्येतनसोमेभिःसोमपातमम् ।

११ ६१३१२ ३१३१२

अमनेभिर्भूषिणमिन्द्रश्चुतेभिरिन्दुभिः ॥ २† ॥

हे अध्यर्थवान् ! “सोमेभिः” सोमैः करणभूतैः “सोमपातमं” अतिश्वेन सोमस्य पातारम् “एनम्” इन्द्रम् “आ” अभिसुखं

* व० आ० ४, २, १, १ (१मा० ७१६ व०) = व० व० ४, ७, १४, १ ।

† ‘व० व० ४, ७, १४, १ ।

“प्रत्येत” प्रतिगच्छत [“ईम्”—इति निषातोऽनर्थकः] । कौटुम्
मिन्द्रम्? “अमवेभिः” अमचैः सोमपात्रैः अह-चमसादिभिः
“ऋजीषिणम्” ऋजीषं शबूणासुपार्जकं वलं, तहम्तं, [यहा,
ऋजीषिणमित्युत्तरञ सम्बन्धनौयं, ‘सुतेभिः’ अभिषुतैः ‘इन्दुभिः’
सोमैः, ‘ऋजीषिणं’ गतसारः सोमः ऋजीषः तहम्तम् । अथवा
अमत्रैः अपरिमितैरभिषुतैः सोमैः ऋजीषिणम् । ऋजेर्गत्यर्था-
द्वोणादि-साधन ऋजीष-शब्दः, ततो मत्वर्थीयइति सङ्गतमित्यर्थः ।
एवंविधमिन्द्रं प्रति गच्छतेत्यन्वयः । अन्य आह—अमवेभिः
अहचमसादिभिः गतैः सोमैः ऋजीषिणं वलवत्तमिन्द्रं प्रति
गच्छतेति] ॥ २ ॥

अथ वृत्तौया ।

१२ २२ ३४ २१ १२ ३ १२
यदौसुतेभिरिन्दुभिःसोमेभिःप्रतिभूषय ।
२३ १२.२ १२ १२४ ३ १२ १२
वेदाविश्वस्थमेधिरोधृषत्तत्तमिदेषते ॥ ३* ॥

हे अध्यर्थवः! “सुतेभिः” अभिषुतैः “इन्दुभिः” उम्हनशील
दीर्घसैवा “सोमेभिः” सोमैः “यदि प्रतिभूषय” इन्द्रं प्रति वहि
यूयं गच्छय [भू प्राप्तौ (भा० ४०) — इत्यस्यैतदूपं] तदानीं
“मेधिरः” मेधावीं† [मेधो यज्ञः (निष० ३, १३, ४) तदान् वा]
स इन्द्रः “विश्वस्य” विश्वं सर्वं भवद्वौयं कामं “वेद” वेत्ति
जानाति ज्ञात्वा च “धृषत्” शबूणां धर्षकाः सन् “तमित्” तं तं
काममेव “एषते” प्रापयति ॥ ३ ॥

* अ० वे० ४, ७, १४, ३ ।

† ‘मेधिरः—प्रयत्नः पद्मादेः, धृषत् धारणार्थम्’—इति वि० ।

अथ चतुर्वी ।

३१ २२२८ ३०१ २९११ १२

अस्माअस्माइदन्धसोधर्येप्रभरासुतम् ।

३१२ ३१२ ३१२९ १२ ११२

कुवित्समस्यजेन्यस्यशर्वतोभिश्वतेरवस्तरत्* ॥ ४० ॥ २

“अस्माअस्माइत्” अस्मा एवेन्द्राय नान्यस्मै, हे अधर्यो ! त्वम्
“अन्धसः” सोम लक्षणस्याचत्वं “सुतम्” अभिषुतं रसं “प्र भर”
प्रहर प्रयच्छेति यावत् । सचेन्द्रः “समस्य” सर्वस्य जेतव्यस्य
“शर्वतः” उक्तहमानस्य शब्दोः “अभिश्वतेः- अभिशंसनात् तत्-
ज्ञातात् हिंसनात् “कुवित्”ऽबहुशः “अवस्तरत्” अस्मान् पातय-
त्वित्यर्थः ॥

“अवस्तरत्”-“अवस्तरद्”—इति पाठो ॥ ४ ॥ २

३४५८४५८ १२ १

॥ नानदम् ॥ प्रत्यस्मैपिषी । षटाहयि । बा२३४यि ।

८५ ८ ४५ ४ ३८४५ १ ५

शानिविदुषे । भारा । अरङ्गमायज । मयो२३४शायि ।

१२१२ १ ५ ० ५ १२१२५

शापश्वादा । घूनो२३४वा । नापुरो६६हायि ॥(१) एमन

४५८ १२ १ . ८५८ ८ ४४

स्प्रत्ये । तनाऽ । सो२३४ । मेभिःसोमपा । तामाम् ।

* “अवस्तरत्”—इति पाठ-पाठः ।

+ पाठ वे० ४, ७, १४, ४ ।

{ ‘कुवित्—कु-शब्दे न उचित्वमिधीषते, तस्मा वित्’—इति वि० ।

२४ २४ ५ र १ ५ ४ ४ ५ र
 अमचेभिक्षृजी । विष्णो२३४हायि । अमचेभिक्षृजी ।
 ३ ५ १ २ १२ १ ५
 विष्णो२३४हायि । आयिन्दूहतायि । मिरो२३४वा ।
 ४ ५ १ ४२ २४ ४५ १२ १
 दू५भो६हायि ॥(२) यदीतुतेभिरि । दुमाश्यिः । सो
 २४ । मेभिःप्रतिभू । षाथा । वेदाविश्वस्यमोधिरो२
 ५ ४ १८ १४२१ १ ५ १११
 ३४हायि । वेदाविश्वस्यमोधिरो२३४हायि । धार्षताए
 २ १ ५ ४ ४ ५ ताम् । इदो२३४वा । षाप५तो६हायि(३) ॥ १ # ॥ [१]
 १ ५ १२ ४२ ५
 ॥ गौरीवितम् ॥ प्रति । अस्माश्यि । पिषोषतायि ।
 १८ १ २ ४
 विश्वानिविदुषेभरा२३ । आरङ्गमाव१२३ । यजाप५गमया
 १८१ ४ ५ ४ ५
 यि । आपश्वादा३१२३ । ध्वनेवा । नापूरो६हायि ॥(१)
 ५२८ १२ ४२ ५ १२८ १ ८
 एमे । नम्प्रा३ । तियेतना । सोमेभिःसोमपातमा२
 १ ८१ . ४
 ४५ १८ १ १
 हम् । आमवेभाव१२३यिः । ऋजाप५विष्णाम् । आयि
 १ ४ २ ४ ५
 दृ५त्ता३१२३यि । भिरोवा । दू५भो६हायि ॥(२)

* उ० गा० १०प्र० १४० १८० ।

५८ २१ ४६ १८९
यदौ । चुताश्यि । भिरिन्दुभायिः । सोमेभिःप्रतिभू
षथाऽ३ । वायिदाविश्वा ३१२३ । स्माख्यिधिराः ।
१८२ १८१ ४५ ४८
धार्षत्तन्ना ३१२३म् । इदोवा । षा ५२ तो ६ हायि
(३) ॥ १२९ ॥ [२] २

इति सामवेदार्थप्रकाशे उत्तरायन्यस्य चयोदशस्याध्यायस्य
प्रथमः खण्डः । ॥ १ ॥

अथ हितौय-खण्डः—

वभ्रवेन्विति षड्चं प्रथमं सूताम्,

तत्र प्रथमा ।

३१२३१२२२८ ३११ ३११
वभ्रवेनुख्तवसेहणायदिविस्पृशो ।

१२२३११
सोमायगाथमर्हत ॥ १८ ॥

* अ० मा० १५० १४० ११४० ।

† 'उक्ताः स्त्रामानः'—इति वि० ।

‡ 'स्त्रामी विष्वामभिष्वते'—इति वि० ।

¶ अ० व० ८, ७, १६, ४ ।

हे सोतारः ! “वभवे” वभु-वर्षाय “स्तववे” स्त-वसाय*
“अरुषाय” कहाचिद्दद्यवर्षाय “दिविसृष्टे” दिवं सृश्टते सोमाय
“गायं” सुतिरूपां वाचम्† “अर्चत” उच्चारयतेत्यर्थः ॥ १ ॥

अथ हितौया ।

११ २११ २१२ २२
इस्तच्युतेभिरद्विभिः सुतम् सोमस्युनीतन ।

२२११ २१२
मधावाधावतामधु ॥ २ ॥

हे अृत्विजः ! “इस्तच्युतेभिः” इस्त-प्रच्युतैः “अद्विभिः” अभि-
वव-धावभिः “सुतम्” अभिषुतं “सोम” “पुनीतन” पवित्रे
पावयत । अपिष्व “मधौ” मदकरे सोमेण “मधु” गच्छं पथः “पा-
धावत” प्रक्षिपत ॥ २ ॥

अथ दृतौया ।

२२११ २१ २२३११
नमसेदुपसीदतदध्वेदभिश्रीणीतन ।

२३१२
इन्दुमिन्द्रेदधातन ॥ ३६ ॥

* ‘स रति पादपूर्वे’—इति विष्णु ।

† ‘गायं—सन्नवक्षमात् वज्रसामलवर्षम्’—इति विष्णु ।

‡ ४० वे० ६, ०, १९, ५ ।

¶ ‘मधौ—सपुष्टे द्वोषकलार्थे’—इति विष्णु ।

₹ ४० वे० ६, ०, १७, १ ।

हे कृत्विजः । “नमस्ते” नमस्तारेवेव^१ “उप सौदत” सोम-
मुपगच्छत “दग्नेत” दग्नेवां “अभि श्रीशीतन” सोममभि
श्रीशीत च । “इन्द्र” “इन्दु” सोमं “दधानत”^२ भक्ति च ॥ १ ॥

अथ चतुर्थी ।

२ १८ २८ ३१२ ३१ १८

अमित्वाविचर्षण्यः पवस्सोमशङ्कवे ।

३१२ ३१

देवेभ्यो अग्नुकामकृत् ॥ ४ ण ॥

“अमित्वाविचर्षण्यः” “विद्रष्टा” “देवेभ्यः” “अग्नुकाम-
कृत्” अभीष्ट-कर्त्ता^३ त्वं “गवे” अस्त्राकं पश्चवे “शं” सुखं
“पवस्स” चर ॥ ४ ॥

अथ पञ्चमी ।

११ ३१२ ३१२ ३१२ ३१२

इन्द्राय सोमपातवेमदाय परिविष्य से ।

३ १८ २८ ३१

मनश्चिन्मनस्स्पतिः ॥ ५ ॥

“इन्द्राय” “सोमपातवे” “मदाय” “परिविष्यसे” परितः
पात्रेषु सिद्धये ॥ ५ ॥

* ‘इन्द्रः पादपूरवः’—इति वि० ।

† ‘इत् ग्रन्थः इत्यर्थे’—इति वि० ।

‡ “श्रीशीतन”, “दधानत”—इत्यत्र “तप्तवत्तनवगाच (०, १, ४ ५)” —इति तत्प० ।

¶ अ० वे० ६, ७, १७, २ ।

§ ‘चतुर्कामकृत्—ये देवानां कामाः, तेषां कर्मा सोमः’—इति वि० ।

॥ अ० वे० ६, ७, १७, २ ।

अथ वच्छी ।

१९ १११ १११
पवमानसुवीर्यं इविष्णोमरिरीचिष्ठः* ।

१११ १ ११
इन्दविन्द्रेण नोयुजा ॥ ६० ॥ ३

हे “इन्दो” क्लियमान “पवमान” सोम ! त्वं “सुवीर्य”
शोभन-बोर्येपितं “रथिं” धनं “नः” अस्माकं सम्बन्धिनम् “इन्द्रेष”
“युजा” सहायेन “नः” अस्मभ्य “रीरिहि” देहि ॥ ६ ॥ ३

अथोऽदभीति छाक्षामकं हितीयं सूतम्,

तत्र प्रथमा ।

१७ २२२११ १११ १११
उद्देदभिश्रुतामधं वृषभन्नर्यापसम् ।

११
अस्तारमेषिष्ठर्य ॥ १४ ॥

हे “सर्व” [इदश्च भागु इन्द्रोऽपि सर्वाक्षना पठितः ।
तस्मात्] सर्वाक्षक ! सुवीर्य ! हे इन्द्र ! “नृतमधं” सर्वहा देवतेन
विस्थात-धनम्, अतएव “वृषभं” याचमानानां धनस्त्र वर्जितारं
“नर्यापसं” नर-हितं नर्यं नर-हित-कर्णीणम् “अस्तारम्” दान-

* “रीरिहिः”—इति अ०-पाठः ।

† अ० अ० ६, ०, १७, ४ ।

‡ अग्नेदौष-प्राण-पतीकमिदम् ।

¶ अ० अ० २, १, ४, १ (१अ० ३०७ ४०) = अ० अ० ६, ६, २१, १ ।

श्रीरहम् श्रीदार्थवल्लभेताहृष्टं खोतारम् “अभि” लक्ष “उद्देशि”
[ईदवधारणे] त्वमेव तस्य यज्ञे सुर्योमना उद्भातासि । “इ”
—इति प्रसिद्धौ ॥ १ ॥

अथ हितीया ।

१३११२१८ १८ ११११८ १८

नवयोनवतिमपुरोविभेदबाहोजसा ।

११ १११
अहित्त्ववृच्छावधीत् ॥ २४ ॥

“यः” इन्द्रः† “नवतिं” नवति-सङ्गाकाः ततः नव-सङ्गाकाः
एकोनश्चत-सङ्गाकाः ग्रन्थरस्य “पुरः” पुरीः “बाहोजसा”
बाहु-बलेनैव “विभेद” दिवोदासाय भिनति स्म [तथाच
मन्मान्तरे—“दिवोदासाय नवतिष्ठ नवेन्द्रः पुरोऽप्यैरच्छम्भरस्य”
—इति] । स च “हृच्छा” हृवासुरस्य हन्ता । स इन्द्रः “अहिं
श” केनाप्यहृतव्यं भेदमपामावरकं हृच्छासुरं वा अवधीत् । स
इन्द्रोऽस्माकं धनं ददात्वित्युक्तरेण सम्बन्धः ॥ २ ॥

अथ हृतीया ।

१३१२ ११८ १८ ११११८

सनइन्द्रःशिवःसखाश्वावद्गोमद्यवमत् ।

१११
उरुधारेवदोहते ॥ ३४ ॥ ४

* अ० व० ६, ६, १११ ।

† च इन्द्र इति सुर्योऽभिवौषते तथाच तारणम्—“दिवाकीर्त्तवामा भवति
सर्वानुर्या”—इत्यादि ।

‡ अ० व० ६, ६, १११ ।

“सः” पूर्वोक्त-गुण-विशिष्टः “शिवः” कस्याचतमः “सखा”
 यष्टृथष्टव्य-स्तोत्रस्तोतव्य-लक्षणेन सम्बन्धेन “नः” अस्माकं
 मित्रभूतः एतादृश इन्द्रः “अश्ववत्” अश्वयुक्तं “गीमत्” पश्चादि-
 सहितं “यवमत्” [“अयवादिभ्यः”—इति प्रतिषेधात् मतुपो
 वत्वाभावः । यद इति धात्य-विशेषः] धात्ययुक्तं घनं “नः”
 अस्मभ्यं “दोहते” होम्युं ददातु । तत्र दृष्टान्तः—“उरुधारेव”
 दोहन-काले प्रभूत-पयोधारा यदा बह्नां पोषयित्री गौः
 यथा वस्त्रस्य पयो दीन्धि तत्रा प्रभूत-धनम् अस्माकं होम्युं
 ददातु [दुहेल्मेट्यडागमः (३, ४, ६४) ॥ ३ ॥ ४

१२ २ ४२

॥ स्वारसौपर्णम् ॥ उद्देदभिश्रुतामारथाम् । वृषभ
 ४५८ १ ३ ५ १९ १ २१
 न्यर्या । ऊम् । पा२३४साम् । आस्तारउवा । रामा
 २१ ५ ४ ५ २८
 यि । षिष्ठ२३४वा । रात्र्योर्द्द्वायि ॥(१) नवयोनवति
 १ ४३२४५८ र १ ३ ५ १२
 म्पूरराः । विभेदबाङ्गवो । ऊम् । जा२३४सा । आहा
 २ १ २१ ५ ४ ५
 वृउवा । चवृ । चच्छ२३४वा । वा५४ धो६ द्वायि ॥(२)
 १ २ १४८ १२४५८ १ १
 सनइद्रःशिवःसारखा । अश्वावङ्गोमद्या । ऊम् । वा२३

* ‘यवमत्—यवपहचमुपस्तव्यार्थम्, धात्यसंयुक्तम्’—इति विष.

५ १२ २ २१८ २१ ६ ४
४मात् । अराज्वा । धारे । वदो२३४वा । शाप्तो
६हायि(३) ॥ १६० ॥ [१] ४

इति सामवेदार्थप्रकाशे उत्तराग्रन्थस्य वयोदग्नस्याधायस्य
हितीयः खण्डः ॥ २ ॥

अथ लृतीय खण्डे —

विभाडिति लृचामकं प्रथमं सूक्तम्, †

तत्र प्रथमा ।

३ २ ३ १ २ ३ १७
विभाड् बृहत्पितृतुमोम्यम्

३ १ २ ३ १ २ ३ १२
मध्यायुर्द्वृध्यज्ञपतावविज्ञुतम् ।

१ २ ३ १ २ १ २ १ २ ३ १ २
वातजूतोयोऽभिरक्षतिमना

१ १ १ १ १ ११८ १८
प्रजाः पिपर्त्तिवज्ञधाविराजति ॥ १६ ॥

“विभाट्” विभाजमानः विशेषेण दीप्यमानः सूर्यः “बृहत्”
परिहृष्टं “सोम्य” सोममयं “मधु” “पितृतु” । किं कुर्वन् ? “यज्ञ-

* क० मा० १४३० १४० १६४० १६४० ।

† ‘मध्यादिवाकीर्त्त्यम् पृष्ठम्’—इति वि० ।

‡ श० आ० प० ३३० श० व० ८, ८, २८, १ ।

पतो” यजमाने “अविज्ञुतम्” अकृठित्वम् “आयुः” “हधत्” कुर्वन्
“यः” सूर्यः “वातजूतः” वातेन महावायुना प्रेर्यमात्रः सन्
“जना” आयना स्वयमेव “अभि रचति” सर्वं जगदभिपश्यन्
पालयति [राशि-चक्रस्थ वायु-प्रेर्यत्वात् सूर्यस्यापि तत्प्रेर्यत्वम्]।
स सूर्यः “प्रजाः” “पिपर्ति” छृष्टादि-प्रदानेन पालयति “बहुधा
वि राजति” विशेषेण हीयते च ॥

“पिपर्तिबहुधा”—“पुणोषपुरुधा”—इति पाठौ ॥ १ ॥

अथ हितीया ।

११ १११ १११ १११
विभाड्वृहत्सुभृतंवाजसातम्
१११११११११११११११
धर्मन्दिवोधरुणेसत्यमपितम् ।

१ १११११११११११
अमित्रावृत्त्वादस्युद्गतम्
१ ११११११११११११११
ज्ञगोतिर्यज्ञे अस्तुरहासपत्रहा ॥ २४ ॥

“विभाद्” विभाजमानं, “हृहत्” प्रौढं, “सुभृतं” सुपुष्टं,
“वाजसातम्” वाजस्याचस्य बलस्य वा दाढतमं, “धर्मन्” धर्माणि
वायुना धारयितव्ये “दिवः” युलीकस्य “धरुणे” धारके सूर्य-
मण्डले “अर्पितं” निक्षिप्तं, “सत्यम्” अनश्वरम् “अमित्रहा”
अमित्राणामप्रियाणां हन्तृ, “हृत्त्वा” आहृष्वतां हन्तृ, ए “दस्य-

* अ० वे० ८, ८, १८, २ ।

† ‘एवहा—एवहा, मेवस्तु इन्हूं’—इति वि० ।

इतम्” हस्यूनामुपचयित्रूषा हस्तम्, “असुरहा” असुराणा
चेसृष्टा वातकं “सपदहा” सपदाना शदूषामपि वातकम्,
ईद्वग्भूतं “ज्योतिः” सौरं तेजः “ज्ञे” प्रादुर्भवति ॥ २ ॥

अथ द्वतीया ।

११८ ११ २११ २ ३१
इद्वश्चेष्टज्ञोतिषाञ्जोतिहतम्

२३ १११ ११ ३१
विश्वजिह्वनजिदुच्यतेवृहत् ।

३ ३ ११८ ११२ ३१
विश्वभाद्भाजोमहिष्वयीहिश

३१२ ११३१ ३ ११
उद्गपप्रथेसहञ्जोजोअच्युतम् ॥ ३ *॥ ५

“इदं” सौरं तेजः “ज्ञेष्ठ” प्रशस्यतमं “ज्योतिषाम्” अन्येषां
यहनञ्जादौनामपि “ज्योतिः” प्रकाशकम् अतएव “उत्तमम्”
उत्ताष्ट “विश्वजित्” विश्वस्य सर्वस्य जेह “धनजित्” धनस्य
जेह “हहत्” प्रभूतमुच्यते एवं गुणविशिष्टमिति सर्वे रभिधौयते
अपिच “विश्वभाद्” विश्वस्य प्रकाशयिता “भाजः” भाजमानः
“महि” महान् “सुर्यः” “हशे” दर्शनाय “उद्” विस्तीर्णं
“सहः” तमसोऽभिभवित्रूषा “अच्युतं” अच्युत-रहितम् अविनाशम्
“ज्ञोजः” तेजोरूपं बलं “पप्रथे” विस्तारयति ॥ ३ ॥ ५

* इ४० १०८, ८, १८, १।

अथ इन्द्रक्रतुमिति प्रगाथालकं वितीयं स्तुतम्,

तथ प्रथमा ।

१ २ १ २ २ १ २ ३ २ ३ १ २ १ १
इन्द्रक्रतुनाभाभरपितापूचेभ्योथथा ।

१ २ ३ १ १ ३ १ १
शिक्षाणोचस्मिन्पुरुद्धतयामनि

३ १८ १८
जीवाज्योतिरशीमहि ॥ १ * ॥

हे “इन्द्र!” “नः” अस्मभ्यं “क्रतुं” कर्म प्रज्ञानं वा “आ भर” आहर । अपिच “यथा” “पिता” “पुचेभ्यः” प्रथ-
स्तुति तथा “नः” अस्मभ्यं “शिक्षा” धनं देहि । हे “पुरुद्धत”
बहुभिराहुत ! “यामनि” यज्ञे “जीवाः” वयं “ज्योतिः” सुर्यम्
“अशीमहि” प्रतिदिनं प्राप्नुयामः ॥ १ ॥

अथ वितीया ।

१ ३ १ २ ३ १ १ १ २ १ १ १ १ १
मानोचज्ञातावृजनादुराध्योऽश्माशिवासोवक्रमुः ।

१ १ १ १ १ २ ३ १ १ १ २
त्वयावयम्प्रवतःशश्वतीरपोतिश्वृतनामसि ॥ २ क ॥ ६

हे इन्द्र ! “अज्ञाताः” अज्ञात-गमनाः “वृजनाः” विंसकाः
“दुराध्यः” दुष्टाभिसन्धयः “नः” अस्मान् “मा अव क्रमुः” माव

* ए० आ० १, २, १, ० (१मा० ५२५ पृ०) = ए० व० ५, १, १, ० ।

† ए० व० ५, १, १, ० ।

‡ ‘वृजनाः—वक्र-कर्मणः’—एति वि० ।

चक्रसुः । हे “शूर!” “त्वया” “वयं” स्त्रीतारः “प्रवतः” प्रव-
ष्टकाः सन्तः “शशतीः” बहौः “अपः” “अति तरामसि” अति-
तरामः ॥ २ ॥ ६

१ २१ १२ १२

॥ मद्वैष्टभम् ॥ इन्द्रक्रतोऽहायि । नच्चाभरौवा ।

१२५ ११ १२ १२

पायितापुच्चे । भियोयाथार३ । होवाऽहायि । शि

२२ १ १२ १२ १२

ज्ञाणोच्छिन्पुरुद्ध । तयामा१नी२३ । होवाऽहायि ।

१२ १ १२ १२

जीवाज्यो१तार२४यिः । होवाऽहायि । अश्मी । मा२

३ ५२८ १२ ८ १२१

हो२३४श्मीहोवा ॥(१) जीवाज्योतोऽहायि । अश्मीमहो

१ १ ८ १२ २ २

वा । जायिवाज्योतिः । अश्मायिमा१हो२४यि । होवा

१ १२८ ११ २२ १२२ १२

होवाऽहायि । माश्मायिवा१सा२३ः । होवा३हायि ।

१२ १ १२ १२

अव । क्रामू२३४श्मीहोवा ॥(२) माश्मिवासोऽहायि ।

२ १२ १ १२ १२ १२

अवक्रमोवा । माश्मिवासः । अवाक्रामू२३ः । होवा

(६७)

२ १८२१११२१ २१ १ १
व्याधि । त्वयावयम्प्रवतःश्च । अतायिरात्पारदः । द्वौ

२२ १ २ १२ २ १२
बाढ़हायि । अतायिष्ठुराह३ । होबाढ़हायि । तरा ।

मारसा२३४ औहोवा । दी२३४श्चाः(३) ॥ १७ * ॥ [१]

॥ अथतम् ॥ इन्द्रक्रतुव्रचा । भरा ३ ४ औचोवा ।

१० पायितापुत्रे । भियोयथा२३४ । ओईच्चा । शिक्षाप्यो

१ २ ३ ४ ५ ६८
अस्मिन् । पूर्ववद् । तयार । मारुती । जीवा

४२२१ ३ ५२८
ज्योतायिराशा । झमायि । मारच्चार३४ औद्देवा ॥(१)

४८ ३८ २ ४५ ८ ३२ ३८ ४८ ५ । १ ६२२
जीवाज्योतिरशी । महाऽ४श्चीहोवा । जायिवाज्योतिः ।

१० ५५ १२२ १८२१ १
अशायिमहार३४यि । ओद्धा । मानोचन्नातः । वा

१ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३

मर्जारनाः । दुरार् । धार॒श्याः । माश्विवासोच्चाऽ

२ १ ३ ४८ २ ३ ४८
वा । झमायि । क्रांमूर्द्धचीदोवा ॥(२) माशिवा

३८४५ १२ ३८४५ १२ १०
सोष्वक्रिमू३४ औद्धोवा । माशिवासः । अवाक्रमू३

* अ० मा० ईम० २५० १३४० ।

१३०३४०२४०१,२] उत्तरार्चिकः ।

५३१

४: । ओहशा । वयावयम्प्र । वातारवःशा । श्वतार
यिः । आर॒३४पाः । अतिष्ठूराताश्वा । ऊम्मायि ।
मारसारव॒४ओहोवा । वारव॒४व॒(३) ॥ १६ * ॥ [२]

॥ नौधसम् ॥ आरव॒४यि । इक्तुन्नआ । भारा ।

पितापुचे । भौ॒श्योयाश्था । शा॒श्यिक्षा । गो॒अस्मिन् ।
पुरु । श्व । तायामारव॒४नी । जारव॒श्यिवाः । ज्योतिर
शी॒३४वामारव॒४द्वी ॥(१) जारव॒४यि । वाज्योतिरश्वी ।
माहायि । जौवाज्योतायिः । आ॒श्वायिमाइ॒श्वायि ।
मारव॒नो । आज्ञाताः । वृज । नाः । दूराधारव॒४
याः । मारव॒श्वायि । वासो॒अवो॒३४वा । क्वारव॒४मू ॥(२)
मारव॒४ । शिवासो॒अव । कामूः । माश्विवासो । आ॒
वाक्राश्वमः । ल्वारव॒या । वायम्प्र । वतः । शा । श्वता

* ज० ग० ट०००१४०१५००१६०० ।

३ ५ १ २ १ १ १ ५ ३ १
 विरारङ्गप्राः । आरहतायि । श्वरतरोरङ्गवा । मारङ्ग
 ४ स्त्री(३) ॥ १ * ॥ [३]

५ ५ ३ २ ४ ४ ५ १
 ॥ पौरुषीढम् ॥ इन्द्रक । तु ज्ञारङ्गप्रीहोवा । आ
 २ १८२८ १८ २ १८
 भरे । पितापुत्रे । भियोयारव्या । शिष्याणोआ । जि
 १ १८ १८ १८ १८ १८
 न्युरुरुरश्च । तयामनायि । जीवाज्योरहतीः । अश्वी
 ५ ५ ४ ४ ५ ५ १८ ४ ४ ५ १८
 मारङ्गप्रज्ञाईप्रदयि ॥(१) जीवाज्यो । तिरारङ्गप्रीहो
 ५ १ १८ ८ १८ १८ १८ १
 वा । शायिमहि । जीवाज्योतिः । अश्वीमारङ्गज्ञायि ।
 ८ १८ १ १८ १ १८ १ १
 मानोअज्ञा । तावृजारङ्गनाः । दराधिया । माशिवार
 २ १ १
 इसाः । अवक्रारङ्गप्रमूदप्रदः ॥(२) माशिवा । सोआ
 १८ ४ ४ १ १८ १८ १ १८ १
 इरुप्रीहोवा । वाक्रमुः । माशिवासः । अवक्रारङ्गमूः ।
 १८ १ १
 त्वयावयाम् । प्रवतारङ्गशाः । अतीरपाः । अतिश्वरुर
 १ १८ १ १८ १ १८ १
 रा । तरामारङ्गप्रसादप्रदयि । दक्षारथारङ्गप्र
 (३) ॥ १८ १ ॥ [४]

* क० ना० ८प० १४० १८० । † क० ना० ८प० १४० १८० ।

१ ३ ५ २
 ॥ मानवाद्यम् ॥ दूनश्वकतूम् । नचाभार॒३४रा । न
 २ ५ १ २२ १२
 आमा॒२३४रा । पायितापुचे । भियोया॑या॒र । शि ।
 १२ ८ २ १ ०२ १ २३ १२
 शा । षोअ । स्मायिन्मुहूर्द्वृ । तया॑मा॒२३४नी । जी
 २२ १ १ २२ ५२८ १ २३ १२
 वाज्योता॒२३४यः । आरशा॒२३४चौहोवा । मा॒२३४ही ॥(१)
 २२८ ८ १ २३ १ २३ १२
 जावाज्योतायिः । अशीमा॒२३४हायि । अशायिमा॒२३४
 १ १ १ २२ १ २३ १ २३ १२
 हायि । जायिवाज्यातिः । अशायिमा॑हा॒रयि । मा॑
 १ २२ १ ०२ १ २३ १ २३ १२
 नः । अज्ञा । तावृजनाः । दुरा॒धा॒२३४याः । मा॑
 २२१ १ २३ ५२ १ २३ १२
 शिवासा॒२३ः । आरवा॒२३४चौहोवा । क्रा॒२३४मूः ॥(२)
 १२ ८ १ २३ ५ २३ ५ १
 माश्विवासाः । अवक्रा॒२३४मूः । अवक्रा॒२३४मूः । मा॑
 १२ १ १२ १२ १ २३ ५ १०
 शिवासः । अवक्रा॑मूरः । त्व । या । वयम् । प्रावतः
 १ १ १ २३ ५ १२२१ १ २
 शार । श्वता॒२३४यिरा॒२३४पाः । अतिश्वरा॒२३४ । ता॒रा॒
 २३४चौहोवा । मा॒२३४सौ(३) ॥ १ * ॥ ५

* ज्ञा० मा० १६प्र० २४० १८० ।

* ज० मा० १५प्र० १४० ५सा०।

अथाद्याद्येति प्रगाथाम्बकं हृतीयं सूताम्,

तत्र प्रथमा ।

३ ९ ३ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २

अद्याद्याश्वःश्वद्वन्द्रवास्परेचनः ।

१२ ३१३ ३२३ ३३१३
विश्वाचनोजरितन्त्रयतेऽच्छादिवानक्तच्छ्रक्षिषः ॥१४॥

“अद्याद्” यद्य शब्द-वाचमहरस्ति, तत्र सर्वच, हे “इन्द्र!”
 “अः अः” अः शब्द-वाचं च यत्, तत्र सर्वच, त्वं “वास्त्”
 अस्मान् रच । तथा “परे च” “परमिन्” दृतीयेऽहनि च चास्त् ।
 हे “सत्यते” सतां पालकेन्द्र ! “विश्वा च” सर्वास्तपि “अहा”
 अहानि सर्वच्छप्यहःसु “नः” अस्मान् “जरितृन्” स्तोदृतृन्”
 “रचिषः” रचस्ति । तथा “दिवा नक्तं च” रचिषः रचसि ॥ १ ॥

अथ द्वितीया ।

प्रभञ्जीशूरीमघवातुवीमघःसमिश्वेवीर्यायकम् ।

३१२३११२८ ३ १९ १८ ११२
उभातेबाह्वृष्णाशतकतोनियावज्जमिक्षतुः ॥ २५ ॥ ७

अयं “मघवा” धनवान्, इन्द्रः, “प्रभस्त्री” प्रभस्त्रन-शौलः,
“शुरः” विक्रान्तः, “तदीमघः” प्रभूत-धनः “समिश्चः” सम्भू-

* सू० वे० ६, ४, २८, २।

† 'अहन्यक्षमि'—इति विं।

पृष्ठ १०९, ११, ३८, ३९।

मित्रयिता । किमर्थम् ? “बीर्याय”* वीर्य-करत्वाय “उभा”
उभौ “बाह्न्” “हृषणो” कामानां वर्षको “या” यौ बाह्न् “वचम्”
आयुधं “नि मिभिच्छतुः” परिश्छ्रौतः ॥ २ ॥ ७

इति सामवेदार्थप्रकाशे उत्तराग्रन्थस्य चयोदशस्याध्यायस्य
द्वतीयः स्खरुः ॥ ३ ॥

अथ चतुर्थ-स्खरुः—

जनौयन्त इत्येकर्चं+ प्रथमं सूक्तम्,‡
सैषोच्यते ।

१ १२ ११ ३११ १११
जनौयन्तोन्वयवः पुनौयन्तः सुदानवः ।

१२

सरस्वन्तःह्वामहे ॥ १ ४ ॥ ८

“जनौयन्तः” [जायन्ताऽन्नपत्यानौति] जनयः जायाः
ता इच्छन्तः,§ “पुनौयन्तः” पुवान् कामयमानाः, “सुदानवः”
शोभन-दानाः, “अग्रवः” उपग्रन्तारो वयं “तु” अव्य ॥ “सर-
स्वन्तः” तं देवं मध्यम-स्थानं “ह्वामहे” आङ्ग्यामहे ॥ १ ॥ ८

* ‘वीर्याय—चतुर्थेषा द्वतीया-स्थाने द्रष्टव्या, वीर्येण युक्तः’—इति वि० ।

† विवरणमते लेसत्पूर्वं प्रग्रामात्मकं न लेकर्चं तथाच उत्तराग्रन्थिमा चक्र-
चक्रस्यैव स्फलत्वं हितीया भतु सूक्तान्तरम् ; मूल्यपाठदर्शनस्यानामुक्तुलमिति ध्येयम् ।

‡ ‘इदानीं विश्वजित्’—इति वि० ।

¶ एवं वे० ५, ६, १०, ४ ।

§ ‘अनौयन्तः—जनमं त्रुवर्चनः’—इति वि० ।

॥ ‘तु—इति पादपूरणः’—इति वि० ।

उतनइत्येकर्चं द्वितीयं सुक्तम् ।

सैषोचते ।

१ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ १ २ १ २

उतनःप्रिया प्रिया तु सप्तस्तु तु जुष्टा ।

१ १ ३ १ २

सरस्तीस्तोम्याभूत् ॥ १* ॥ ८

“उत” अपि च “नः” अस्माकं “प्रियासु” प्रियार्थं मध्ये
“प्रिया” प्रियंतमा “सप्तस्तु” गायत्रग्राहौनि सप्त छन्दांसि स्त-
सारो बस्तास्ताहश्च नदीरूपया स्तुत्या गङ्गाद्याः सप्त नद्यः
खमारः “सुजुष्टा” सुषु पुरातनैर्जविभिः चेविता, एवभूता “स-
रस्ती” देवी “स्तोम्या”† भूतस्तोतव्या “भूत” भवतु ॥ १ ॥ ८

अष्ट तत्त्ववितुर्वरे खमिति त्रृतीयसुक्तरूपा,‡

सैषा ।

१ २ ३ १ २ ३ १ १ १ १ २

तत्त्ववितुर्वरे एष भगीदेव स्तुष्टीमहि ।

२ १ १ २ ३ १ १ ३

धियोयोनः प्रचोदयात् ॥ १८ ॥ १०

* अ० वे० ४, ८, ११, ४।

† ‘स्तोम्या—सोमानां क्रतुमात् च वा तृष्ण्यष्टद्वयप्रथोनाम्’—इति वि० ।

‡ अवायविं सतान्तरम्, तथाहि—विवरणमते संहिताहि-सप्तस्तु-मूल पञ्च-लिपि-
दर्शनादेवत् तृष्ण्यूत्तम् एव वायिने सोमानं सरवमिति अनुचार्यं दीति च द्वे अष्टा-
वस्त्रेषु द्वितीय-तृष्ण्ये न तु सूक्ष्मानारे इति विवेकः ।

¶ अ० वे० १, ४, १०, ५।

“यः” सविता देवः “नः” अस्माकं “धियः” कर्माणि, धर्मादि-
विषया वा बुद्धीः “प्रचोदयात्” प्रेरयेत्, “तत्” तस्य “देवस्य”
बोतमानस्य “सवितुः” सर्वान्तर्यामितया प्रेरकस्य जगत्स्वष्टुः
परमेश्वरस्य “वरेण्यः” सत्स्वरूपतया ज्ञेयतया च भजनीयं
“भर्गः” अविद्या-तत्कार्ययोर्भजनात् भर्गः स्त्र्यं ज्योतिस्तेजः
परमात्माकं “धीमहि” वयं ध्यायामः । इदृ भर्गी धियः प्रचोद-
यति तदृ ध्यायाम इति समन्वयः । [यहा, यः सविता सूर्यः
‘धियः’ कर्माणि ‘प्रचोदयात्’ प्रेरयति, तस्य ‘सवितुः’ सर्वस्य
प्रसवितुः ‘देवस्य’ बोतमानस्य सूर्यस्य ‘तत्’ सर्वैर्दर्शनीयतया
प्रसिद्धं ‘वरेण्यः’ सर्वैः सभजनीयं ‘भर्गः’ पापानां तापकं तेजो-
मण्डलं ‘धीमहि’ ज्ञेयतया मनसा धारयेत् । यहा, भर्ग-शब्दे-
नामभिधीयते ‘यः’ सविता देवः ‘धियः’ प्रचोदयति, तस्य ‘देवस्य’
प्रसादात् ‘तदृ भर्गः’ अद्वादि-स्त्रीयं फलं ‘धीमहि’] ध्यायामः
तस्याधारभूता भवेत्यर्थः । भर्ग-शब्दसाम्राप्त-परयैवमार्थवर्णिक-
वेद-च्छन्दसि—“सवितुर्वरेण्यः” भर्गी देवस्य कवयोऽवमाहः,
कर्माणि वियस्तानुते प्रब्रवीमीति प्रचोदयात् सविता याभि-
रेतौतिः । भर्गः—भस्त्र याकि (तु० उ०) असुन् “भस्त्रोरोप-
धयोरमन्यतरस्याम् (६,४,४७)” —इति रोपधयोर्लोपो रमागमण्ड-
न्यङ्गादि-पाठात् कुलम् (७,३,५३) । धीमहि—ध्यायते स्त्रिटि
“बहुलच्छन्दसि (२,४,७६)”—इति संम्यसारणं, व्यत्यवेनामने-
पदम् ; यहा धीकृ आधारे (दि० आ०) लिटि “बहुलच्छन्दसि

* यः ब्रह्मदीया बुद्धयः प्रकर्षेच चोदयति भाग-चारणा-समाधिभिः तस्य सवितु-
देवस्य दानादिभिर्गुणेवंकल्प तप्तरं प्रविशाम इति चहु० पः—इति वि० ।

(२, ४, ७३)”—इति विकरणस्य लक् । प्रचोदयात्—चोदयते-
ल्लिं आडागमः, यहृतयोगादनिधातः, आगमस्यानुदात्त्वे
नित्यरः ॥ १ ॥ १०

अथ

३ १३ १२
सोमानाश्वरणम् ॥ १० ॥ ११

—इति,

१११ १
अग्नशायूष्णिपवसे ॥ ११ ॥ १२

—इति, चतुर्थ-पञ्चम-सूक्तात्मैकयोर्हयो र्खचोः प्रतीके ;
ते चान्यथान्नाते (छ० आ०—२, १, ५, ५ ; १भा० १२६८०),
(उ० आ० ७, ११, १२, १) ॥ १ ॥ ११—॥ १ ॥ १२

अथ तानःशक्तमिति द्वादशकं षष्ठं सूतं,

तत्र,

११ ३ १२
तानःशक्तम्यार्थिवस्य ॥ १ ४ ॥

—इति प्रश्नमाया अहचः प्रतीकमिदं सा चान्यत्र (उ० ४, २,
४, ३) अर्ज्ञाता ॥ १ ॥

* छ० आ० २, १, ५, ५ (१भा० १२६८०) = छ० व० १, १, ३४, १।

+ उ० आ० ०, १, ११, १ = उ० व० ०, २, १०, ४ ।

‡ उ० आ० ४, १, ४, २ = उ० व० ४, ४, ६, १ ।

अथ द्वितीया ।

३ २ ३ २ १ १ २ ३ १ २ २ ८

कृतमृतेन सपन्ते विरन्दकमाशाते ।

३ १ १ ३ १ १

अद्व इदै वौ वर्षेते ॥ २* ॥

“कृतेन” उद्केन निमित्त-भूतेन “कृतं” बच्चं “सपन्ता” सूशन्तो “इविरम्” एषणवन्तं “दक्षं” प्रहृष्टं यजमानं हविर्वा “आशाते” व्याप्तुतः “अहुहा” अद्रोधारी “देवो” वोतमानो मित्रावरुणो “वर्षेते” प्रहृष्टो भवत ॥ २ ॥

अथ तृतीया ।

३ १ १ ३ २ ८ ३ १ ८ ३ १ १

वृष्टिद्यावारीत्यापेषस्यतीदानुमत्याः ।

३ २ १ १ २

वृष्टन्तङ्गर्त्तमाशाते ॥ ३† ॥ १३

“हष्टिद्यावा” हृष्टिर्था वोः स्तुतियं योस्तो हष्टिद्यावा अथवा हष्टि-वर्षिका वौरक्तरिक्षं यात्यां तौ तादृशो, “रीत्याप” [री-गति-रेषणयोः (क्रा० ० प०)] रौतिः प्राप्तिः सैव आसिरभिमत-ग्राप्तिर्ययोस्तो तादृशो, “इषः” अक्षस्य ‘पती’ स्वामिनो [हष्टि-प्रदत्तात् स्वामित्वम्], “दानुमत्याः” दानमत्याः दानुमुचिताया इत्यर्थः एतद्विशेषणम् एवम्भानुभावो मित्रावरुणो “वृष्टन्त-

* अ० व० ४, ४, ६, ४ ।

† अ० व० ४, ४, ६, ५ ।

महान् “गतं”* रथम् “आश्राते” व्याप्रुतः अधितिष्ठतो
यागार्थम् ॥ ३ ॥ १३

अथ युज्ज्ञनीति दृच्छालकं सप्तमं सूक्तम्,

तत्र प्रथमा ।

११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८
युज्ज्ञनित्तिव्रभमरुषच्चरन्तम्परितस्युषः ।

११ १२ १३
रोचन्तेरोचनादिवि ॥ १० ॥

इन्द्रा हि परमेश्वर्य-युत्तः परमैश्वर्यं चामिवाप्वादित्य-नक्षत्र-
रूपेणावस्थानात् उपपद्यते “व्रभम्” आदित्यरूपेणावस्थितम्,
“अरुषम्” हिंसारहितामिरूपेणावस्थितं, “चरन्तं” वायुरूपेण
सर्वतः प्रसरन्तमिन्द्रं “परि तस्युषः” परितोऽवस्थिता खोकचय-
वर्त्तिनः प्राचिनो “युज्ज्ञनि” स्वकौये कर्मणि देवतात्वेन सम्बन्धं
कुर्वन्ति । तस्यैवेन्द्रस्य मूर्त्तिविशेषाणि “रोचना” नक्षत्राणि “दिवि”
युक्तोके “रोचन्ते” प्रकाशन्ते [अस्य मन्त्रस्योक्तार्थपरं ब्राह्मणा-
ल्लरे व्याख्यातम्—“युज्ज्ञनि व्रभमित्याह—असौ वा आदित्यो
व्रभः आदित्यमेवास्मै युनक्ति । अरुषमित्याह—अमिर्वा अरुषः
अमिमेवास्मै युनक्ति । चरन्तमित्याह—वायुर्वे चरन् वायुमेवास्मै
युनक्ति । परितस्युष इत्याह—इमे वै सोकाः परितस्युषः इमा-
नेवास्मै सोकान् युनक्ति । रोचन्ते रोचना दिवीत्याह—नक्षत्रा-
स्थेवास्मै रोचयतीति ॥ १ ॥

* ‘गतं’ मरुकीयम्—इति विं ।

† च० व० १, १० ११, १ = च० व० १३, ५ ।

अथ द्वतीया ।

२ १ १ २ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १
युज्ञन्त्यस्यकाम्याहरौविपक्षसारथे ।

१ १ १ १ १ १ १ १
शोणाधृशूनवाहसा ॥ २ * ॥

“अस्य” ब्रह्मादि-शब्द-प्रतिपाद्यस्यादित्यादि-मूर्त्तिभिस्तत्र तत्रावस्थितस्येन्द्रस्य “रथे” “हरौ” एतत्रामानो हावश्चो सारथयो “युज्ञन्ति” [इन्द्र-सम्बन्धिनोरस्यथोईरनामलं “हरी इन्द्रस्य”—“रोहितोऽन्नेः” (निघ० १, १५, १-२)]—इति पठितत्वात् । कौटुम्बी हरौ ? “काम्या” कामयितव्यो “विपक्षसा” विविधे पक्षसौ रथस्य पाञ्चौ यतोस्तो विपक्षसौ रथस्य हयोः पार्श्वयोर्योजिताविलर्थं, ^१ “शोणा” रक्षवणौ, “धृशू” प्रगल्भो, “वृत्राहसा” मृणां पुरुषाणामिन्द्र-तत्त्वारथि-प्रमुखाणां वोढारो ॥ २ ॥

अथ द्वतीया ।

३ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १
केतुङ्गं एव केतवेपेशो मर्यादपेशसे ।

२ ० १ १

समुषद्विरजायथाः ॥ ३ कृ ॥ १४

* च० व० १, १, ११, १ = य० व० २३, ६ ।

† ‘वद पक्षसौ न विद्येते स विपक्षो रक्ष’—इति विह० ।

‡ च० व० १, १, ११, १ = य० व० २६, १० ।

हे “मर्यादा” मनुष्याः ! इदमार्थ्यं पश्यतेत्यधाहारः । किमार्थम् ? इति ततोचते—आदित्यरूपोऽयमिन्द्रः “उषस्त्रिः” हाहकैः रश्मिभिः प्रतिदिनमुषः काले वा सभूय “अजायथा” उद्घात [अथवा सूर्यस्वेवाम्तमये मरणमुपचर्य अत्ययेन बहुवचनं छात्वा सम्बोधनं क्रियते—हे मर्य ! प्रदिविनं त्वं मजायथा इति योज्यम्] । किञ्चिद्वन् ? “अकेतवे” रात्रावभिभूतत्वेन प्रज्ञान-रहिताय प्राणिने “केतुं छापवन्” प्रातः प्रज्ञानं कुर्वन्* “अपेशसे” रात्रावस्थकाराहृतत्वेनाभिव्यक्तत्वात् रूप-रहिताय पदार्थाय प्रातरन्धकार-निवारणेन ‘पेशः’ [रूपनामैतत् (निष्ठ० ३, ७, १०)] रूपमभि व्यक्त्यमानं कुर्वन् [अकेतवे, अपेशसे—इति चतुर्थीं षष्ठार्थं द्रष्टव्यो] ॥ ३ ॥ १२

इति सामवेदार्थप्रकाशे उत्तरायन्यस्य चशीदशस्याध्यायस्य
चतुर्थः खण्डः ॥ ४ ॥

अथ पञ्चमे खण्डे—

अथं सोमइति हृत्वात्मकं प्रथमं सूक्तम्,

तत्र प्रथमा ।

११८ १८ ३१२ ३
अयूर्सोमइन्द्रतुभ्युसुन्ते

१९ ३१२
तुभ्यम्यवतेत्यमस्यपाहि ।

* ‘केतुर्भूतः तं छक्षम्, अकेतवे ; चः चक्षित् सर्वः अकेतुरन्धनः तस्मिं केतुवन्मानं कुर्वति अतिवक्षस्यद्वलात्’—इति वि० ।

२ ११ १ ३१८ १८३२७
त्वश्चयंचक्षुषेत्ववृष्ट

३ ११ ११२ ३१ २

इन्दुम्भदाययुज्यायसोमम् ॥ १ * ॥

हे “इन्द्र !” यः सोमः इन्द्राय “तुभ्यं” “सुन्वे” सूयते [सु-
नीतेः कर्माण्वे लटि “लोपस्त आक्षने पदेषु (७,१,४१)”]—इति
खोपः] “तुभ्यं” त्वदर्थमेव “पवते” पूयते । त्वच “अस्य” असुं
“पाहि” पिब “त्वं ह” “यम्” “इन्दु” “सोम” “चक्षुषे”
करोषि “त्वं” च यं “वक्षुषे” हृतवानसि । किमर्थम् ? “मदाय”
मदार्थं “युज्याय” सहायाय [सोम इन्द्राय बलकरत्वात् सहाय
इति प्रसिद्धम् । यमेवं करोषि त्वं तं पाहोति समन्वयः ॥ १ ॥

अथ हितीया ।

१३ २३ ११ ३१२
सर्वैरथीनभूरिषाढ़योजि

३ ११ ३१ २३ २३ १२

महःपुरुणिसातयेवक्षनि ।

१ ३ ११ ११२ ११

आदींविश्वानङ्ग्याणिजाता

१ २ ११ ३१२

खर्षातावनज्ञद्वीनवन्त ॥ २ † ॥

“स ईम्” क्षेत्रोऽयं “भूरिषाट्” भूतस्य भारस्य सोठा “रथो न”
रथइव “अयोजि” युज्यते, कौटूमः सः ? “महः” महान् ।

* अ० वे० ७, ३, २४, १।

† अ० वे० ७, ३, २४ २।

‡ ‘ईम् पादपूर्वे’—इति वि० ।

किमर्वमध्योजि ? “पुरुषि” वज्ञनि “वसूनि” धनानि “सातये”
अस्त्रभ्यं दातुम् “आदीं” योगानन्तरं “विष्णा” विष्णानि
कर्माणि “नहुच्चाणि” नहुचो मनुष्याः तेषां सम्बन्धोनि “जाता”
जातानि अमहिरोधीनि “जर्हा उच्चुखानि “वने” वननीये
“सर्वाता” सर्वाते [—सङ्गुमनामैतत् सर्वं साभ-युक्ते सङ्गुमे*
“नवन्त” नच्छन्तु [नवतिर्गति-कर्मा (२, १४, २६) । यहा,
सोऽयं सङ्गुमे युषार्थिनः सङ्गुच्छन्ति ॥ २ ॥

अथ हृतीया ।

२२३ २१८ २८ ३१
शुक्लीशब्दीनिमारुतम्यवस्था

२ २२७ २२८ २२९
नभिशस्तादिव्यायथाविट् ।

२ ३ २३१ २३१२
आपोनमक्षस्तुमतिर्भवानः

३१२ ३२३ ३१
सहस्रासाः पृतनाषाडनयशः ॥ ३० ॥ १५

हे सोम ! “शुक्ली” वस्त्रांस्त्रं “शब्दो न मारुतं” मरुतां
वस्त्रमिव “पवस्त्र” । तत्र हृष्टान्तमेव सच्छयति—“यथा” “दिव्याः”
“विट्”‡ प्रजाः “अनभिशस्ताः” अभिशस्ता निन्दिताः अनि-

* ‘सर्वाता—क्षणोक्त्वा दाता’—इति वि० ।

† खं० दे० ३, ३, २४, ३ ।

‡ ‘विट—शब्दी’—इति वि० ।

न्दिताः* पवस्ते [“मरुतो वै देवानां विशः”—इति हि ब्राह्मणम्] किञ्च “आपो न” उदकानीव “मरु” त्रिप्रं पवमानस्त्वं “सुमतिः भव” “नः” अस्माकं। किञ्च, “सहस्राष्टाः” [अस्ते इति रूपनाम (निष्ठ० ३, ७, ६)] बहुरूपस्त्वं† “षटनाषाढ् न” षटनानामभिभवितेन्द्र इव “यज्ञः” यष्टव्यो भवसीति

॥ ३ ॥ १५

१८ २० २२ १ ३२

॥ इहवद्वासिष्ठम् ॥ औहोवाहाऽहोयि । इहा । अ ।
 १ ८ ११ २३५ २१ १
 यश्चोमाः । इन्द्रतु । भृत्युन्नायि । तुभ्यम्यवा । ता ।
 १ २१४५ २१ २१८ १
 इयितुवम् । अस्यपाही । तुवश्चहयाम् । चक्षुषे । त्वं ।
 १४५ ११ ११ २ १
 वशृषायि । इन्दुमादा । याश्युजि । याश्यै । याऽ ।
 ४ ११८ ११ १३४५
 सोपमाद्यैर्म् ॥(१) सर्वश्चरथो । नभुरि । षाडयोजी ।
 २१ ११८ २१ १४५ २११
 मरुःपुरु । णीश्वात । यायिवद्वती । आदौविश्वा ।
 २१ ११८ २१ ११८ १
 नङ्गवि । याणिनाता । स्वर्षाता । वनजा । ध्वाश्यै ।
 २ ४ २१८ ११८ ११८ १३४
 नाश्वापुन्ताद्यै ॥(२) प्रुष्मोश्वरी । नमाह । तम्यवं

* ‘अनभिशक्ता—अभिशाव-रचिता’—इति वि० ।

† ‘सहस्राष्टा वल्लदक्षारत्यर्थः’—इति वि० ।

५ २९ १ १ २८३४५ २८१८
खा । अनभिशा । स्तावदिवि । यायथावौट् । आपो
नमा । चूरुचुम् । तिर्भवानाः । औहोवाहाहोयि ।
२२ १८ २१८ २ १ ४
इहा । सहस्रास्थाः । पृतना । षाढ़४३८ । नाव्यापु
शाद्धृदः(३) ॥ ५ * ॥ [१] १६

अथ त्वमग्निति लृचात्मकं हितीयं सूक्तम्,
तत्र प्रथमा ।

१२ ३२३ २ ३१२ ३२
त्वमग्न्यज्ञानाऽहोताविश्वेषाऽहितः ।

३२३१ २३१२
देवेभिर्मानुषेजने ॥ १० ॥

हे “अग्ने !” “त्वं” “विश्वेषां” सर्वेषां सप्तसंख्यारूपेण भि-
ज्ञानां “यज्ञानां” “होता” होम-निष्पादकोऽसि । यदा, यज्ञानां
सम्बन्धी देवानामाहाता भवसि । कुतः ? इत्यत आह—यज्ञात्
त्वं “मानुषे” मनोः सम्भिनि मनुषे “जने” यज्ञमाने “देवेभिः”
देवैः “हितः” होत्वेन निहितोऽसि तस्मादित्यर्थः ॥ १ ॥

* ऊ० गा० १५४० २४० ५८० ।

† ऊ० आ० १, १, १, २ (१८० ८५ ४०) = ऊ० वे० ४, ५, ११, १।

अथ द्वितीया ।

१२३१२ ३२९१२ ३२
सनोमन्द्राभिरध्वरेजिङ्गाभिर्यजामहः ।

१२१२३१२
आदेवान्वक्षियत्तिच ॥ २ * ॥

हे अमे ! “सः” एवं “नः” अल्पाकं “ध्वरे” यज्ञे
“मन्द्राभिः” मदकरीभिः^{*} सुतिभिर्वा “जिङ्गाभिः” काल्पादिभिः[†]
“महः” महतः देवान् यज हविभिंस्तर्पय च । कवं तत् ?
इति चेत्, उच्चते—“देवान्” यष्ट्यानिन्द्रादीन् “आ वच्छि”
आवह ततो “यच्छि च” यज च हवीषि तेभ्यो देहीत्यँः ॥ २ ॥

अथ तृतीया ।

१३ १२३१२ ३२३१२
वेत्यादिवेधोषध्वनःपथस्तदेवाञ्जसा ।

१२३१२
अग्नेयज्ञेषुत्सक्तो ॥ ३ ॥ १६

हे “वेधः” विधातः ! “सुक्रती” शोभन-कर्मन् ! “देव”
दानादि-गुण-युक्त अमे ! एवं “धर्मेषु” दर्शपीर्णमासादि-यागेषु
“ध्वनः” महामार्गान् “पथस्” सुखमार्गाद्य “पथसा”

* च० व० ४, ५, २१, २ ।

† काल्पी, कराल्पी, मनोजया, सुजोपिता, उभूमवर्णा, सुक्षिणी, विश्वरूपा,
सीता इति काल्पादयः ।

‡ च० व० ४, ५, ११, ३ ।

आर्जवेष “वेत्य” आगासि “हि” बसादेवं तस्मात् यज्ञ-मार्गात्
स्वष्टं यजमानं पुनस्तं मार्गं प्रापयेत्यर्थः ॥ ३ ॥ १४

अथ* होतादेवइति लघामकं तृतीयं सुक्तम्,

तत्र प्रथमा ।

१२३१८ १२ ११२ १११
होतादेवोच्चमर्त्यःपुरस्तादेतिमायथा ।

११२ १११
विद्यानिप्रश्नोदयन् ॥ १५ ॥

“होता” होम-निष्ठादकः “अमर्त्यः” मरण-रहितः “देवः”
योतमानः “विद्यानि” विदितव्यानि कर्माणि “प्रचीदयन्”
सोऽन्निः “मायथा” कर्म-विषयाभिज्ञानेन युक्तः सन् “पुरस्तात्”
कर्म-प्रारम्भ-काले एव “एति” अस्मानागच्छति ॥ १ ॥

अथ हितीया ।

११८ १८ १११
वाजीवाजीषुधीयतेधरेषुप्रणीयते ।

११२१ १११
विप्रोयज्ञस्यसाधनः ॥ २ ५ ॥

“वाजी” बलवान् अन्निः “वाजेषु” युजेषु “धीयते” देवैः
यच्च-हननार्थं निधीयते । किञ्च “अधरेषु” अन्नि-होतादिषु

* ‘उक्तो विश्वदत्तः । इहानीं महात्मने भवाव्याख्यानि’—इति वि० ।

+ अ० वे० ३, १, २६, १।

‡ अ० वे० ३, १, २६, २।

“प्रणीयते” अध्यर्थादिभिः प्रकर्षेणाहवनीयादि-स्थानेषु प्रच-
यते अतएव “विप्रः” मेधावौ सन्नभिः “यज्ञस्य” अग्निहोत्रादेः
“साधनः” साधको भवति ॥ २ ॥

अथ लृतौया ।

२ १ २ २ १ १ ३ २ ३ ३ १ १
धियाचक्रेवरेण्योभूतानाङ्गर्भमादधे ।

१ १ १ २ २ २ १ १
दक्षस्यपितरन्तना ॥ ३ * ॥ १७

योऽभिः “धिया” आधान-पवमानेष्टि-रूपेण कर्मसा “चक्रे
आहवनीयरूपतया क्तोऽभूत् अतएव “वरेण्यः” सर्वेर्जमानैः
कर्माङ्गलेन वरणीयः यथाभिः “भूतानां” स्वावर-जङ्गमाक-
कानां भूतजातानामन्तः “गर्भं” स्वामानमेव गर्भरूपतया
“आ दधे” सर्वत्र दधार “पितरं” सर्वस्य जगतः पास्तकं तमि-
ममभिं “दक्षस्य” दक्ष-प्रजापतेः† “तना” तनया वेदिरूपा
भूमिर्दर्शपौर्णमासाग्निहोत्रादिकर्म-सिद्धर्थं धारयति [भूमिर्दर्श-
दुष्टिरूपे मन्त्रवर्णः—“अद्वितीयजनिष्ठदक्षस्य दुष्टिता तव”—
इति ॥ ३ ॥ १५०

इति सामवेदार्थप्रकाशे-उत्तरायन्वस्य चयोदशस्याभ्यायस्य
पञ्चमः खण्डः ॥ ५ ॥

* ए० वे० २, १, २८, २।

† ‘दक्षस्य—यज्ञमानस्य’—इति वि० ।

अथ षष्ठे खण्डे—

आसुतेसिष्वतमिति लृचाल्म कं प्रथमं सूक्तम्
तत्र प्रथमा ।

१११३३२२१२ ५११
आसुतेसिच्छतश्रियं रोदस्योरभिश्रियम् ।

३१२ ३२
रसादधीतवुषभम् ॥ १ * ॥

“सुते” दुम्बे गो-पयसि “शियं” अश्वगमाज्यं पयः “आसि-
स्त” आसिस्तन्। कौटशमाज्यं? “रोदस्योः” [कर्मणि घट्टी]—
आवापृथिव्यो “अभिश्रियम्” अभिश्रयन्तम् अन्ति-संयोगात्
तावत् पर्यन्तं प्रहृष्टमित्यर्थः [अथवा “तत्कावश्चिनो आवापृथि-
व्याविलेके (निर० दै० ६, १)”—इति यास्तेनोक्तत्वात्
चश्चिनोरभिश्रियमित्यर्थः]। सेचनानन्तरं “रसा”+ रसे
आज्ञे पयसि “वृषभं” वर्षकमग्निं “दधीत” धारयेत् [अजाय्य
आनेयौत्तात् चौरस्याप्यग्नि-संयोजनसुचितम् “आनेयौ वा
एषा यद्जा”—इति हि भाष्मणम् ॥ १ ॥

अथ द्वितीया ।

१२ १२३२ २६१३ २३१३
तिजानतस्मोक्याऽऽसंवद्या सीनमात्रभिः ।

३१२ ३१३
मिथोनमन्तजामिभिः ॥ २ फ़ ॥

१८० वे० ६, ५, १६, २।

‡ ४० वे० ६, ४, १, ४ ।

† 'रसा—रमेन'—रति वि. ।

“ते”* ता गावः “जानत” ज्ञानबत्वः [अथवा सामान्याकारेष्व ते इति पुच्छिर्हेणः । किम् ? “स्त्रम्” स्त्रीयम् “श्रीक्षम्” निवासं महावीरं तत्र दोष्युभगमचित्यर्थः । तदेवाह—“वस्त्रासो न” यथा वक्षाः “मालृमिः” जननौभिः सहस्रया सङ्गच्छन्ते जामिभिर्व्युभिः सहिता गावः “मिथः” प्रत्येकं “नसन्त” सङ्गच्छन्ते महावीरम् ॥ २ ॥

अथ दृतीया ।

११११११११ १२२११११
उपस्त्रकेषुवस्त्रःक्षणवतेधर्षणन्दिवि ।

१ १ ११७ ४११
इन्द्रेष्यानमस्तः ॥ २ १ ॥ १८

महावीरस्य “स्त्रेषु” “वस्तः” ज्वालया भच्यतोऽम्बे : “नमः” अन्नं “धर्षणम्” “इन्द्रे” “अन्ना”—इति वस्त्रमाचत्वात् इन्द्राम्योर्हारकमन्नं “दिवि” अन्तरिक्षेभ्यः “उप क्षणवते” उप कुर्वते ऋत्विजः यदाग्निर्महावीरं दहति तदा तस्योपर्युभयविधं श्रीरम् आसेष्यन्तीति श्रेष्ठः ॥ ३ ॥ १८

* ‘रक्षाग्नी’—इति श्रिं ।

† ४० वे० ६, ५, १६, ५ ।

‡ ‘दिवि—युशोके इन्द्रे चन्नै नमस्तारं कुर्वते तस्मिन्दोक्षाम्बाचेत्वर्चः’—इति श्रिं ।

अथ तदिदासइति द्वचालकं हितोयं सुत्तम्,

तत्र प्रथमा ।

१८ २८ ३१२ २१९११ ३२११३ १२

तदिदासभुवनेषु ज्येष्ठं यतोजज्ञात्यग्न्येषु ग्न्येषु मणः ।

११ २२ १८ १८ १ ३२३४७ ३ १३१ २
सद्योजज्ञानोनिरिणातिश्चन्ननूर्यं विश्वे महन्युमाः ॥ १* ॥

“तत्” जगत्कारणत्वेन सर्ववेदान्त-प्रसिद्धम् । “इत्” [यद्वो-
इवधारणे] “भुवनेषु” [भू सत्त्वायां (म्बा० प०)] सत्त्वे पृथिव्यादिषु
स्त्रीकेषु मध्ये तत् जगत्कारणं ब्रह्मैव “ज्येष्ठ” प्रशस्तम्
“आस” बभुव, तस्य परमार्थ-सत्त्वात् तद्यतिरिक्तानां व्यावहा-
रिक-सत्त्वात् [यद्वा, ज्येष्ठ] हृष्टतमं जगत्कारणत्वेन सर्वेषां
मादिभूतं बभुव । अस्ते लैटि “छन्दस्युभयथा (३, ४, ११७)”
—इति सार्वधातुकत्वाद् “अस्तेर्भूः (२, ४, ५२)” —इति भू-
भावाभावः । यद्वा, सुष्ठुं तदेव ब्रह्म स्वप्रकाशतया सन्दीदीपे ।
अस्ते गति दीपगदानेषु (म्बा० उ०), अस्त्राङ्गिटि रूपम्]
“यतः” उपादानभूतात् यस्माद् ब्रह्मणः “उयः” उहूर्णः त्वेष-
नृस्यः प्रदीप-बलः सूर्यामकाइन्द्रः “जज्ञे” जातो बभुव [अूरुते-
हि—“चक्षोः सूर्यो अजायत”—इति, “सूर्याचन्द्रमसौ धाता
यस्मापूर्वमकल्पयत्”—इति च । “जनिकर्त्तुः प्रकृतिः (१, ४,
३०)”—इति प्रकृतेरपादान-सञ्ज्ञायां यत् इति पञ्चमी ।

* अ० व० ८, ७, १, १।

† ‘तत् इति पादपुराणः’—इति वि० ।

ज्ञे इति “गमहनेलादिनोपधा-स्वेषः (६, ४, ८८), “द्विर्चने
ऽचि (१, १, ५८)”—इति तस्य स्वानिवद्वावात् द्विर्चनादि,
“यद्युत्तान्नित्यम् (८, १, ६६)” इति—निवात-प्रतिषेधः] । स च
“जड्जानः” जायमानः “सद्यः” शौक्रं “शत्रून्” शातविद्वृन्
सन्देहादीन् रात्रसान् “नि रिणाति” निहिनस्ति [यदा, उपर-
सकारां पापरुपान् शत्रून् निहन्ति । यदा च “सद्यो ह्येष जातः
पापानमपहत”—इति । जड्जान इति जनेलेटः कानचि रूप-
भेतत् । रिणाति—रौगति रेषण्योः क्लैयादिकः (४०),
“प्रादीनां ऋत्यः (७, ३, ८०)”—इति ऋत्यतम्] “विष्णे”
सर्वे जनाः [अवन्ति रक्षस्तीति] “जमाः” प्राणिनः [अवतेरोक्ता-
दिको मन् प्रलयः “ज्वरत्वरेत्यादिना (६, ४, २०) वकारोपण्योः
स्थाने जट्] सर्वे प्राणिनः “यं” सूर्याक्षकमुद्यन्तमिन्द्रम् “अनु”
सत्य “मदर्थमुदगात् मदर्थमुदगात्”—इति “मदन्ति” छृष्टन्ति
[मद्दी छृष्टे (दि० ४०) अत्यवेन शप् (३, १, ८५) ; तथाच
ब्राह्मणम्—“भूतानि वै विष्णवज्ञास्तएनमनुभदन्ति उदगादुद-
गादिति”—इति । तैस्तिरीयकस्य—“तस्मात्सर्वं एव मन्यते मां
प्रत्युदगादिति”—इति । यदा, यं सुत्यादिभिर्मायन्तमनुपश्यात्
सर्वे प्राणिनः अभौष्ट-प्रास्या छृष्टन्ति “अनुरूपं चणे (१, ४, ८५)”
—इति अनोः कर्मप्रवचनीयत्वात् “कर्मप्रवचनीय-युक्ते द्वितीया
(२, ३, ८)” स इन्द्रो ज्ञे इत्यन्वयः ॥ १ ॥

अथ द्वितीया ।

१ १८ २२२२२२२११११११११
वाहृधानःश्वसाभूर्योजाःश्चुद्ग्रीसायभियसन्दधाति ।
१२ २२२२२२१११११११११११
अव्यनश्चव्यनश्चसच्चिसन्तेनवन्तप्रभृतामदेषु ॥ २० ॥

“श्वसा” बलेन “वाहृधानः” वर्दमानः, अतएव “भूर्योजाः” “श्चुः” शातयितान् इन्द्रः “दासाय” उपच्छय-कारिणे श्ववेः “भियसं” भीति “हधाति” विद्वाति वारोति “अव्यनत् च व्यनत् च” [विविधमनिति श्वसितौति व्यनत्, स-प्राणकं जडम्, तद्विलक्षणमव्यनत् खावरम्] तदुभवमपि “सच्चि” संखातम् इन्द्रेष सम्यक् शोषितं भवति [ज्ञातेः “आद्वग्महनः (१,२,१७१)” —इति अत्ययेन कर्मणि किन् प्रत्ययः । यहा, अन्तर्णीत-स्थार्दात् कर्त्तर्यव विन्, हृष्टादिना सम्यक् स्नापयिता शोषिता भवति ; “न सोकाव्यय (२,१,६६)” —इति कर्मणि षष्ठ्याः प्रतिषेधः] । शिष्टः पादः प्रत्यक्षकातः—हे इन्द्र ! “ते” तब “मदेषु” हर्षेषु इविषा स्तुत्वा च अन्येषु सम्मु “प्रभृता” प्रभृतानि प्रकर्षेष्व धृतानि शोषितानि वा सर्वाणि भूतजातानि “सन्दवन्त” सङ्गच्छन्ते स्तोतुं चवींषि च दातुं समूहैभवन्तौत्यर्थः [नवतिर्गति-कर्मा (निष्प २,१४,२८) । प्रभृता—प्रपूर्वात् विभक्तेः कर्मणि निष्ठा, “शे-

* निष्प ०८, ०, १, १ ।

† शासुः—प्रवैकवचनमिदं पठेऽकवचनस्त्र स्नाने द्रव्यम् इवोः—इति विष्प ।

‡ ‘दासाय—चतुर्वेदकवचनं पठेऽकवचनस्त्र स्नाने द्रव्यम् । दासस्त्र इस्त्र-स्नानस्त्रः’—इति विष्प ।

क्षत्वसि बहुतम् (६, १, ७०)"—इति श्री-क्षोपः, "गतिरनन्तरः (६, २, ४६)"—इति गतेः प्रकृतिस्तरत्वम् ॥ २ ॥

अथ द्वौया ।

२८ ३१२ ३ २३ ८८ ३१८ ३ ११
त्वेक्रतुमपि वृच्छन्ति विश्वे द्विर्यदेते चिर्भवन्त्यूमाः ।

३ १२ २८ ३ १२ ३
खादोः खादीयः खादुनाद्वजा

२९२८ ३ १२ ३ १२
समदः सुमधुमधुनाभियोधीः ॥ ३ * ॥ १८

हे इन्द्र ! "त्वे" त्वयि "सुपां सुलुक् (७, १, ३६)"—इति सप्तम्येकवचनस्थ श्रे आदेशः] "विश्वे" सर्वे यजमानाः "क्रतुम्" अनुष्टेयं कर्म "वृच्छन्ति" समापयन्ति "अपि" [—शब्दो ब्राह्मणोऽप्तः सर्वभूतानां सर्वमनसां समुच्चयार्थः सर्वाणि पृथिव्यादीनि भूतानि सर्वेषां प्राणिनां मनांसि सर्वे यज्ञक्रतवश्च व्याप्ते त्वयेव यजमानैः परिसमाप्यन्त इत्यर्थः । तथा च ब्राह्मणम्—"त्वयी-मानि सर्वाणि भूतानि मनांसि सर्वे क्रतवोऽपि वृच्छनीत्येतदाह" —इति] "यद्" यस्मात् "एते" "जमाः" तर्पकाः† [अवते स्तर्पणार्थादीणादिको मन् प्रत्ययः, "ज्वरत्वरेत्यादिना (६, ४, २०) वकारोपधयोरुठः] रैदृगा यजमानाः पूर्वमेकाकिनः सन्तः पश्चात् "द्विः" द्विवारं स्त्रौरूपेण पुंरूपेण च जाताः सन्तः पुनरपत्वेन सार्वं "त्रिः" त्रिवारं जन्मभाजो भवन्ति । एक एवामा स्त्रौपुं-

* स्त० व० ८, ७, १, ३ ।

† "जमाः देवाः"—इति वि० ।

रुपेण जायते “अईषा एष यत् पद्मीति” चुतेः । पुत्रोऽप्यालैव—
“आमा वै पुत्रनामासि”—इति चुतेः । यत् एवमेभिर्वृद्धा भवन्ति,
ततो वा गम्यते त्वयेवानुष्ठितं सर्वं कर्म परिसमापयन्तीति; तथा
च ब्राह्मणम्—“हो हो सन्तो मिथुनो प्रजायेते प्रजापत्ये”—इति]
हे इन्द्र! त्वच्च “स्वादोः” प्रियादृ गृहधनादेरपि “स्वादीयः”
स्वादुतरं प्रियतरमपत्यं “स्वादुना” स्वादुभूतेन मातापित्रामकेन॥
“संस्तुज” संयोजय [यहा, “स्वादुना” मिथुन-भावेनोत्पन्नं
तदपत्यमपि संयोजय]! एतदेवाह—“अदः” अपत्यं “मधु”
मधुरं “मधुना” मद-हेतुना मिथुनान्तरेण पोत्रेण वा “सु” सुषु
“अभि योधीः” अभियोधय अभितः क्रीड़याँ [धातूनामने-
कार्यत्वात् युद्धति रत्न क्रीड़ार्थे वर्तते । “मिथुनं वै स्वादु प्रजा
स्वादु”—इत्यादि ब्राह्मणमत्तानुसन्धेयम् ॥ ३ ॥ १८]

१४३८४ ५ ३८२ ३८४८ १
॥ श्यैतम् ॥ तदिदासभुव । नेषू३४श्वौहोवा । ज्या
२ ८ ८१० ५ ५
यिष्टंयतोजन्यउग्रः । त्वेषान्तुमणार३४ः । श्वौहोहा । स
२२ १ २ १ १
श्योजज्ञानः । नायिरार३यिणा । तिशार् । जूर३४
५ १ २ २ १ ३ ५८
ना । नुयंविश्वायिमार्ददा । झम्मायि । त्यूर्मार३४श्वौ

* ‘स्वादोः सोमस्त्र, स्वादीयः आस्वादनकराः, स्वादुना सोमेन’—इति वि० ।

+ ‘षुमधु—श्वेतनं मधु सोमाश्वा, मधुना—द्रोषकहमेन, अभियोधीः—आभि-
मुन्नेन योधवति’—इति वि० ।

११ १२ १३ १४ १५
त्रिकद्वकेषु महिषो यवाश्चिरन्तु विश्वाम्
१६ १७ १८ १९ १२ ११ १० ११
स्त्री यत्स्योममपि बद्धिष्ठाना सुतं यथा वशम्।

* अ० मा० १५प्र० १४० ११सा० ।

११ १२ १३ १४ १५ १६ १७
सईमादमहिकमीकर्तवेमहामूर्ख

१८ १९ २० २१ २२ २३ २४ २५ २६
सैन्यसश्वदेवोदेवसत्यइन्दुःसत्यमिन्द्रम् ॥ १* ॥

“महिषः” महान् पूर्णः “तुविशुभः” बहु-बलः “दृम्यत्”
[दृप्रीणने तुदादिः (प०)] दृप्यन् इन्द्रः “चिकहुकेषु”
ज्ञं तिगौरायुरित्येतदामकेषु आभिन्नविकेष्वहः सु “सुतम्” अभि-
भुतं “यवाशिरं” यवमयसत्तुभिर्मित्रितम् [आङ्ग्पूर्वस्य श्रीणातेः
क्षिपि “अपस्थृष्टेशाम् (१,१,३६) ”—इत्यादिना “शिरद्वत्यादेशः ”
तं “सोमं” “विष्णुना” सह “अपिष्ठत्” “यथावशम्” अवशत्
पूर्वं यथा तं सोमं तथा अपिष्ठत् [वश कान्तौ (अदा० प०) “बहु-
सञ्जन्दसि (२,४,७३) ”—इति गपो लुगभावः] पीतः “सः ”
सोमः “महां” महान्तम् “जह” तेजसा विस्तीर्णम् “ईम् ”
एनम् इन्द्रः “ममाद” अमादयन् । किमर्थम् ? “महि” महत्
हुच-हननादि-सच्चणं कर्म कर्तवे कर्तुः “सत्यः” “इन्दुः ”
स्वयन् “देवः ” योतमानः “सः ” सोमः “सत्य” यथार्थभूतं
“देव” सोमं कामयमानम् “ईम् ” एनम् “इन्द्रम् ” “सत्यत् ”
[सत्यतिर्थासि-कर्मा] व्याप्तोतु ॥

“दृम्यन्”—“तृम्यत्”—इति पाठौ, “सत्यइन्दुसत्यमिन्द्रम् ”
—“सत्यमिन्द्रंसत्यइन्दुः”—इति अस्मिन्दृचे प्रत्येकसुगवसाने
व्यत्ययेन पाठौ ॥ १ ॥

* ए० आ० ५, २, ३, १ (१८० ८०६ ए०) = ए० व० ३, ६, २८, १ ।

अथ द्वितीया ।

१ २ ३ १८ १८ ३१८ २८

साकञ्जातःक्रतुनासाकमोजसाववक्षिथ

३ २ ३ २ ३ क २८ ३१८ ३ १८

साकं वृद्धो वौर्यैः सासच्चिमूधो विचर्षणिः ।

१ ३ २ १ ३ १८ १९ २ १९ २ १९

दाताराधस्तुवते काम्यं वसु प्रचेतन सैन् ॥

१ २ ११ ३ १८ २८ ३ १८ १८

स अहै वोदे वृसत्य इन्दुः सत्य मिन्द्रम् ॥ * २ ॥

हे इन्द्र ! त्वं “क्रतुना” कर्मणा प्रज्ञया वा “साकं” सह “जातः”† “साकम्” “ओजसा” बलेन “वशक्षिथ” विश्वं वीढुमिच्छसि [वहे स अन्तस्य लिठि मन्त्रत्वादाम् न भवति] । किञ्च हे “प्रचेतन” प्रकट-ज्ञानेन्द्र ! त्वं “वौर्यैः” शत्रु-हननादि-स्त्राणैः पराक्रमैः “साकं” “वृद्धः” प्रवृद्धः “मृधः” हिंसकान् सङ्ग्रामान् वा “सासच्चिः” [“न लोकाव्ययेति (२, ३, ६८) षष्ठी-प्रतिषेधः] तेषामभिभविताः‡ “विचर्षणिः” पुण्यकृतोऽपुण्यकृतश्च विशेषण द्रष्टा “स्तुवते” स्तोत्रं कुर्वण्याय यजमानाय “राधः” साकं “काम्य” प्रार्थनैयं “वसु” धनं “दाता” सन् ववशिष्येति समन्वयः । सैनमिति परोक्ष-निर्देशः सिद्धार्थः ॥

“प्रचेतन”—इति छन्दोगानां विशेष-पाठः ॥ २ ॥

* अ० वे० १, ६, २८, ३ ।

† ‘साकं जातः सदा जातः सद्यो वा जातः’—इति वि० ।

‡ ‘सासच्चिः—साधनभीसः’—इति वि० ।

अथ छत्रीया ।

१३ १२ ११ १३ १२ ११
अधलिष्ठीमात् अभ्योजसाक्षविश्युधा

२ २१८ २८ २१ २१२
भवदारोदसौभपृष्ठदस्यमज्मनाप्रवावृधे ।

१२ ३२ ३१३१९ २१२ ३
अधन्तान्यज्ञठरेप्रेमरिच्यतप्रचेतय

११ ३२३२ ३१८ २८ ११८ २८
सैनेत्सञ्चहैवोदेवत्सत्यइन्दुःसत्यमिन्द्रम् ॥ ३१॥२०

“अध” अथ सोमपानादनन्तरं “त्विष्ठीमान्” इन्द्रः “ओजसा” बलेन “क्षविं” क्षवि-मामासुरं ः “युधा” युधेन “अभ्यभवत्” अभिभूतवान् । किञ्च स इन्द्रः “रोदसौ” आवाष्टिष्ठो “आ अहृणत्” स्ततेजसा समन्तात् पूरयामास । तथा “अस्य” पीतस्य सोमस्य “मज्मना” बलेन “प्रवाहृष्णे” प्रकर्षेण वर्षते [यहा, ‘अस्य’ क्षवेः असुरस्व ‘मज्मना’ सारेण ‘रोदसौ’ अपूरयत् स इन्द्रः सोमं हिधा विभज्य “अन्य” भागं स्वकीये “जठरे” “अधन्त” । “ईम्” एनम् अपरं भागं देवेभ्यः “प्रारिच्यत” प्रारेचयत् [एतेनार्षमिन्द्राय अर्षमन्येभ्योऽपि देवेभ्य इत्युक्तं भवति ।

* “क्षिविं”—इति क० पु० पाठः ।

† अ० वे० २, ६, २८, २ ।

‡ ‘क्षविं—कूपसामौयम्’—इति वि० ।

तथाच तैत्तिरीयकम्—“यत् सर्वेषामर्द्धमिन्द्रं प्रति तस्मादिन्द्रो
देवतानां भूयिष्ठभाकृतमः”—इति] । हे इन्द्र ! लं “प्रचेतय”
एवश्चूतं सोमं देवांश्च सम्यक् ज्ञापय प्रापयेत्वर्थः । अन्यत् पूर्ववत् ॥
“प्रचेतय”—इति विश्वेष-पाठः ॥ ३ ॥ २०

इति सामवेदार्थप्रकाशे उत्तराग्रन्थस्य चयोदशस्याभ्यायस्य
षष्ठः खण्डः ॥ ६ ॥

वेदार्थस्य प्रकाशेन तमो हार्द्दिनिवारयन् ।
पुमर्थांश्चतुरो देयाद् विद्यातीर्थ-महेश्वरः ॥ १३ ॥

॥ इति षष्ठः प्रपाठकः* ॥ ६ ॥

इति श्रीमद्राजाधिराज-परमेश्वर-वैदिकमार्गप्रवर्त्तक-
श्रीबौद्ध-बुद्ध-भूपाल-साम्बाल्य-धूरन्धरेण सायणा-
चार्येण विरचिते माधवीये सामवेदार्थप्रकाशे
उत्तराग्रन्थे चयोदशोऽभ्यायः ॥ १३ ॥

* ‘षष्ठः प्रपाठकः परिसमाप्तः समाप्तस्त्रैतह्वा सद्यमज्ञानस्तदम्’—इति वि० ।